

බුද්දකනිකායෙ

ජාතක-අට්ඨකථා

(දුතියො භාගො)

ධම්මචිචය

පටුන

2. දුකනිපාතො	1
1. දළ්භවග්ගො	1
[151] 1. රාජොවාදජාතකවණ්ණනා.....	1
[152] 2. සිඬිගාලජාතකවණ්ණනා	4
[153] 3. සුකරජාතකවණ්ණනා	7
[154] 4. උරගජාතකවණ්ණනා.....	9
[155] 5. හග්ගජාතකවණ්ණනා	11
[156] 6. අලීනචිත්තජාතකවණ්ණනා.....	13
[157] 7. ගුණජාතකවණ්ණනා.....	18
[158] 8. සුහනුජාතකවණ්ණනා	22
[159] 9. මොරජාතකවණ්ණනා	24
[160] 10. විනීලජාතකවණ්ණනා.....	28
2. සන්ථවවග්ගො	30
[161] 1. ඉන්දසමානගොත්තජාතකවණ්ණනා	30
[162] 2. සන්ථවජාතකවණ්ණනා	32
[163] 3. සුසිමජාතකවණ්ණනා	33
[164] 4. ගිජ්ඣජාතකවණ්ණනා.....	37
[165] 5. නකුලජාතකවණ්ණනා	39
[166] 6. උපසාලකජාතකවණ්ණනා	40
[167] 7. සම්ද්ධිජාතකවණ්ණනා	42
[168] 8. සකුණග්ගිජාතකවණ්ණනා	44
[169] 9. අරකජාතකවණ්ණනා.....	45
[170] 10. කකණ්ඨකජාතකවණ්ණනා	47
3. කල්‍යාණවග්ගො.....	47
[171] 1. කල්‍යාණධම්මජාතකවණ්ණනා	47
[172] 2. දද්දරජාතකවණ්ණනා	49
[173] 3. මක්කට්ඨජාතකවණ්ණනා.....	51
[174] 4. දුබ්භිසමක්කට්ඨජාතකවණ්ණනා.....	53
[175] 5. ආදිච්චුපට්ඨානජාතකවණ්ණනා	54

[176] 6. කළායමුට්ඨිජාතකවණ්ණනා	56
[177] 7. තින්දුකජාතකවණ්ණනා	57
[178] 8. කච්ඡපජාතකවණ්ණනා	59
[179] 9. සතධම්මජාතකවණ්ණනා	61
[180] 10. දුද්දජාතකවණ්ණනා	64
කළායාණවග්ගො තතියො.	65
4. අසදිසවග්ගො	65
[181] 1. අසදිසජාතකවණ්ණනා	65
[182] 2. සඬ්ඛාමාවචරජාතකවණ්ණනා	69
[183] 3. වාලොදකජාතකවණ්ණනා	72
[184] 4. ගිරිදත්තජාතකවණ්ණනා	74
[185] 5. අනභිරතිජාතකවණ්ණනා	75
[186] 6. දධිවාහනජාතකවණ්ණනා	76
[187] 7. චතුමට්ඨිජාතකවණ්ණනා	80
[188] 8. සීහකොත්ථුජාතකවණ්ණනා	81
[189] 9. සීහවම්මජාතකවණ්ණනා	83
[190] 10. සීලානිසංසජාතකවණ්ණනා	84
5. රුහකවග්ගො	86
[191] 1. රුහකජාතකවණ්ණනා	86
[192] 2. සිරිකාළකණ්ණිජාතකවණ්ණනා	87
[193] 3. චූළපදුමජාතකවණ්ණනා	88
[194] 4. මණ්ඩොරජාතකවණ්ණනා	92
[195] 5. පබ්බතූපත්ථරජාතකවණ්ණනා	94
[196] 6. වලාහකස්සජාතකවණ්ණනා	96
[197] 7. මිත්තාමිත්තජාතකවණ්ණනා	99
[198] 8. රාධජාතකවණ්ණනා	100
[199] 9. ගහපතිජාතකවණ්ණනා	102
[200] 10. සාධුසීලජාතකවණ්ණනා	103
6. නතංදළ්භවග්ගො	105
[201] 1. බන්ධනාගාරජාතකවණ්ණනා	105

[202] 2. කෙළිසීලජාතකවණ්ණනා	107
[203] 3. බන්ධජාතකවණ්ණනා.....	109
[204] 4. වීරකජාතකවණ්ණනා	113
[205] 5. ගඬිගෙයාජාතකවණ්ණනා	114
[206] 6. කුරුඬිගමිගජාතකවණ්ණනා	116
[207] 7. අස්සකජාතකවණ්ණනා.....	117
[208] 8. සුසුමාරජාතකවණ්ණනා	120
[209] 9. කුක්කුටජාතකවණ්ණනා	121
[210] 10. කන්දගලකජාතකවණ්ණනා	123
7. බීරණථම්භවග්ගො.....	124
[211] 1. සොමදත්තජාතකවණ්ණනා	124
[212] 2. උච්ඡිට්ඨභත්තජාතකවණ්ණනා	126
[213] 3. හරුජාතකවණ්ණනා	128
[214] 4. පුණ්ණනදීජාතකවණ්ණනා.....	131
[215] 5. කච්ඡපජාතකවණ්ණනා.....	133
[216] 6. මච්ඡජාතකවණ්ණනා.....	135
[217] 7. සෙග්ගුජාතකවණ්ණනා.....	136
[218] 8. කුට්වාණිජජාතකවණ්ණනා.....	137
[219] 9. ගරභිතජාතකවණ්ණනා	139
[220] 10. ධම්මධජජාතකවණ්ණනා.....	141
8. කාසාවචග්ගො.....	149
[221] 1. කාසාවජාතකවණ්ණනා.....	149
[222] 2. චූළනන්දියජාතකවණ්ණනා	151
[223] 3. පුට්ඨභත්තජාතකවණ්ණනා	154
[224] 4. කුම්භිලජාතකවණ්ණනා	156
[225] 5. බන්තිවණ්ණජාතකවණ්ණනා	157
[226] 6. කොසියජාතකවණ්ණනා	158
[227] 7. ගුථපාණජාතකවණ්ණනා.....	159
[228] 8. කාමනීතජාතකවණ්ණනා	161
[229] 9. පලාශිතජාතකවණ්ණනා	164

[230] 10. දුතියපලායිතජාතකවණ්ණනා	166
9. උපාහනවග්ගො	168
[231] 1. උපාහනජාතකවණ්ණනා	168
[232] 2. විණාපුණජාතකවණ්ණනා	170
[233] 3. විකණ්ණජාතකවණ්ණනා	172
[234] 4. අසිතාභූජාතකවණ්ණනා	173
[235] 5. වච්ඡනබජාතකවණ්ණනා	175
[236] 6. බකජාතකවණ්ණනා	177
[237] 7. සාකෙතජාතකවණ්ණනා	178
[238] 8. එකපදජාතකවණ්ණනා.....	179
[239] 9. හරිතමණ්ඩුකජාතකවණ්ණනා	180
[240] 10. මහාපිඬුගලජාතකවණ්ණනා.....	182
10. සිඬුගලවග්ගො	184
[241] 1. සබ්බදායජාතකවණ්ණනා	184
[242] 2. සුනබජාතකවණ්ණනා.....	187
[243] 3. ගුත්තිලජාතකවණ්ණනා	188
[244] 4. විගතිවිජජාතකවණ්ණනා.....	194
[245] 5. මූලපරියායජාතකවණ්ණනා	196
[246] 6. බාලොවාදජාතකවණ්ණනා.....	198
[247] 7. පාදඤ්ජලිජාතකවණ්ණනා	199
[248] 8. කිංසුකොපමජාතකවණ්ණනා	200
[249] 9. සාලකජාතකවණ්ණනා	202
[250] 10. කපිජාතකවණ්ණනා.....	203
සිඬුගලවග්ගො දසමො.	205
3. තිකනිපාතො.....	206
1. සඬ්ඝප්පවග්ගො	206
[251] 1. සඬ්ඝප්පරාගජාතකවණ්ණනා	206
[252] 2. තිලමුට්ඨිජාතකවණ්ණනා	210
[253] 3. මණිකණ්ඩජාතකවණ්ණනා.....	214
[254] 4. කුණ්ඩකකුච්ඡිසින්ධවජාතකවණ්ණනා	216

[255] 5. සුකජාතකවණ්ණනා	221
[256] 6. ජරුදපානජාතකවණ්ණනා	223
[257] 7. ගාමණිවන්දජාතකවණ්ණනා	224
[258] 8. මන්ධාතුජාතකවණ්ණනා.....	234
[259] 9. තිරිථවච්ඡජාතකවණ්ණනා.....	236
[260] 10. දූතජාතකවණ්ණනා.....	239
2. පදුමවග්ගො	241
[261] 1. පදුමජාතකවණ්ණනා.....	241
[262] 2. මුදුපාණිජාතකවණ්ණනා	243
[263] 3. චූළපලොභනජාතකවණ්ණනා.....	246
[264] 4. මහාපනාදජාතකවණ්ණනා	249
[265] 5. බුරජපජාතකවණ්ණනා.....	252
[266] 6. වාතග්ගසින්ධවජාතකවණ්ණනා.....	254
[267] 7. කක්කටකජාතකවණ්ණනා	256
[268] 8. ආරාමදුස්සකජාතකවණ්ණනා	259
[269] 9. සුජාතජාතකවණ්ණනා	261
[270] 10. උලුකජාතකවණ්ණනා	264
3. උදපානවග්ගො.....	266
[271] 1. උදපානදුස්සකජාතකවණ්ණනා.....	266
[272] 2. බ්‍යග්ගසජාතකවණ්ණනා	267
[273] 3. කච්ඡපජාතකවණ්ණනා.....	270
[274] 4. ලොලජාතකවණ්ණනා.....	271
[275] 5. රුචිරජාතකවණ්ණනා	274
[276] 6. කුරුධම්මජාතකවණ්ණනා	275
[277] 7. රොමකජාතකවණ්ණනා.....	285
[278] 8. මහිංසරාජජාතකවණ්ණනා	287
[279] 9. සතපත්තජාතකවණ්ණනා.....	289
[280] 10. පුටුසුසකජාතකවණ්ණනා	292
4. අබ්භන්තරවග්ගො	293
[281] 1. අබ්භන්තරජාතකවණ්ණනා	293

[282] 2. සෙය්‍යාජාතකවණ්ණනා	299
[283] 3. වඩ්ඪකීසුකරජාතකවණ්ණනා.....	301
[284] 4. සිරිජාතකවණ්ණනා	306
[285] 5. මණිසුකරජාතකවණ්ණනා.....	310
[286] 6. සාලකජාතකවණ්ණනා	313
[287] 7. ලාභගරභජාතකවණ්ණනා	315
[288] 8. මව්පුද්දානජාතකවණ්ණනා.....	317
[289] 9. නානාජන්දජාතකවණ්ණනා	320
[290] 10. සිලවිමංසකජාතකවණ්ණනා	322
අභිභන්තරවග්ගො වතුන්ටො.	323
5. කුම්භවග්ගො.....	323
[291] 1. සුරාසටජාතකවණ්ණනා	323
[292] 2. සුපත්තජාතකවණ්ණනා	325
[293] 3. කායනිබ්බන්දජාතකවණ්ණනා.....	327
[294] 4. ජම්බුබාදකජාතකවණ්ණනා	329
[295] 5. අන්තජාතකවණ්ණනා.....	331
[296] 6. සමුද්දජාතකවණ්ණනා	332
[297] 7. කාමවිලාපජාතකවණ්ණනා.....	333
[298] 8. උදුම්බරජාතකවණ්ණනා	334
[299] 9. කොමාරපුත්තජාතකවණ්ණනා	336
[300] 10. වකජාතකවණ්ණනා.....	338

“ධම්මා සුතා ධාතා චච්ඡා පරිච්ඡා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධා.”

(මහා සුඤ්ඤත සුත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤත වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - හික්මු ධම්මවිහාරී

(පට්ඨ සංගායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

ජාතක-අට්ඨකථා

(දුතියො භාගො)

2. දුකනිපාතො

1. දළ්භවග්ගො

[151] 1. රාජොවාදජාතකවණ්ණනා

දළ්භං දළ්භස්ස බිපතීති ඉදං සත්ථා ජෙනවතො විහරන්තො රාජොවාදං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො තෙසකුණ්ණජාතකෙ (ජා. 2.17.1 ආදයො) ආවි භවිස්සති. එකස්මිං පන දිවසෙ කොසලරාජා එකං අගතිගතං දුබ්බිනිච්ඡයං අඩ්ඨං විනිච්ඡිනිත්වා භුක්තපාතරාසො අල්ලහත්ථොව අලඬකතරථං අභිරුය්භ සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ඵල්ලපදුමසස්සිරිකෙසු පාදෙසු නිපතිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. අථ නං සත්ථා එතදවොච – “භන්ද කුතො නු ත්වං, මහාරාජ, ආගච්ඡසි දිවා දිවස්සා”ති. “භන්තෙ, අජ්ජ එකං අගතිගතං දුබ්බිනිච්ඡයං අඩ්ඨං විනිච්ඡිනන්තො ඔකාසං අලභිත්වා ඉදානි තං තීරෙත්වා භුඤ්ජිත්වා අල්ලහත්ථොව තුම්භාකං උපට්ඨානං ආගතොම්හි”ති. සත්ථා “මහාරාජ, ධම්මෙන සමෙන අඩ්ඨවිනිච්ඡයං නාම කුසලං, සග්ගමග්ගො එස. අනච්ඡරියං බො පනෙතං, යං තුම්භෙ මාදිසස්ස සබ්බඤ්ඤබුද්ධස්ස සන්තිකා ඔවාදං ලභමානා ධම්මෙන සමෙන අඩ්ඨං විනිච්ඡිනෙය්‍යාථ. එතදෙව අච්ඡරියං, යං පුබ්බෙ රාජානො අසබ්බඤ්ඤනම්පි පණ්ඩිතානං වචනං සුත්වා ධම්මෙන සමෙන අඩ්ඨං විනිච්ඡිනන්තා චත්තාරි අගතිගමනානි වජ්ජෙත්වා දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා සග්ගපුරං පුරයමානා අගමිංසු”ති චත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා ලද්ධගබ්භපරිහාරො සොත්ථිතා මාතුකුච්ඡිමහා නික්ඛමි. නාමග්ගහණදිවසෙ පනස්ස “බ්‍රහ්මදත්තකුමාරො”ත්වෙව නාමං අකංසු. සො අනුපුබ්බෙන වයජ්ජත්තො සොළසවස්සකාලෙ තක්කසිලං ගන්ත්වා සබ්බසිජ්ජෙසු නිජ්ජන්ති. පත්වා පිතු අව්වයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාය ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙසි, ඡන්දාදිවසෙන අගන්ත්වා විනිච්ඡයං අනුසාසි. තස්මිං එවං ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්තෙ අමච්චාපි ධම්මෙනෙව වොහාරං විනිච්ඡිනිංසු. වොහාරෙසු ධම්මෙන විනිච්ඡයමානෙසු කුට්ඨිකාරකා නාම නාහෙසු, තෙසං අභාවා අඩ්ඨත්ථාය රාජධිගණෙ උපරවො පච්ඡිජ්ජි. අමච්චා දිවසම්පි විනිච්ඡයට්ඨානෙ නිසීදිත්වා කඤ්චි විනිච්ඡයත්ථාය ආගච්ඡන්තං අදිස්වා උට්ඨාය පක්කමන්ති, විනිච්ඡයට්ඨානං ඡඩ්ඨෙතබ්බභාවං පාපුණි.

බොධිසත්තො චිත්තෙසි - “මයි ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙන්තෙ විනිච්ඡයට්ඨානං. ආගච්ඡන්තා නාම නත්ථි, උපරවො පච්ඡිජ්ජි, විනිච්ඡයට්ඨානං. ඡඩ්ඛෙතඛ්ඛභාවං පත්තං, ඉදානි මයා අත්තනො අගුණං පරියෙසිතුං වට්ටති ‘අයං නාම මෙ අගුණො’ති සුත්වා තං පහාය ගුණෙසුයෙව වත්තිස්සාමි”ති. තතො පට්ඨාය “අත්ථි නු බො මෙ කොචි අගුණවාදී”ති පරිග්ගණ්හන්තො අන්තොවළඤ්ජකානං අත්තරෙ කඤ්චි අගුණවාදිං අදිස්වා අත්තනො ගුණකථමෙව සුත්වා “එතෙ මය්හං භයෙනාපි අගුණං අවත්වා ගුණමෙව වදෙය්‍යු”න්ති බහිවළඤ්ජනකෙ පරිග්ගණ්හන්තො තත්ථාපි අදිස්වා අන්තොනගරෙ පරිග්ගණ්හි. බහිනගරෙ චතුසු ද්වාරෙසු චතුරාමකෙ පරිග්ගණ්හි. තත්ථාපි කඤ්චි අගුණවාදිං අදිස්වා අත්තනො ගුණකථමෙව සුත්වා “ජනපදං පරිග්ගණ්හිස්සාමි”ති අමච්චෙ රජ්ජං පටිච්ඡාපෙත්වා රථං ආරුය්‍ය සාරථිමෙව ගහෙත්වා අඤ්ඤාතකවෙසෙන නගරා නික්ඛමිත්වා ජනපදං පරිග්ගණ්හමානො යාව පච්චන්තභූමිං ගන්ත්වා කඤ්චි අගුණවාදිං අදිස්වා අත්තනො ගුණකථමෙව සුත්වා පච්චන්තසීමතො මහාමග්ගෙන නගරාහිමුබොයෙව නිවත්ති.

තස්මිං පන කාලෙ බල්ලිකො නාම කොසලරාජාපි ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙන්තො අගුණකථං ගවෙසන්තො හුත්වා අන්තොවළඤ්ජකාදීසු අගුණවාදිං අදිස්වා අත්තනො ගුණකථමෙව සුත්වා ජනපදං පරිග්ගණ්හන්තො තං පදෙසං අගමාසි. තෙ උභොපි එකස්මිං නින්තට්ඨානෙ සකට්මග්ගෙ අභිමුඛා අහෙසුං, රථස්ස උක්කමනට්ඨානං නත්ථි. අථ බල්ලිකරඤ්ඤො සාරථි බාරාණසිරඤ්ඤො සාරථි. “තච රථං උක්කමාපෙහි”ති ආහ. සොපි “අම්හො සාරථි, තච රථං උක්කමාපෙහි, ඉමස්මිං රථෙ බාරාණසිරජ්ජසාමිකො බුහ්මදත්තමහාරාජා නිසින්තො”ති ආහ. ඉතරොපි නං “අම්හො සාරථි, ඉමස්මිං රථෙ කොසලරජ්ජසාමිකො බල්ලිකමහාරාජා නිසින්තො, තච රථං උක්කමාපෙත්වා අම්භාකං රඤ්ඤො රථස්ස ඔකාසං දෙහි”ති ආහ. බාරාණසිරඤ්ඤො සාරථි “අයම්පි කිර රාජායෙව, කිං නු බො කාතඛ්ඛ”න්ති චිත්තෙන්තො “අත්ථෙට්ඨො උපායො”ති වයං පුච්ඡිත්වා “දහරස්ස රථං උක්කමාපෙත්වා මහල්ලකස්ස ඔකාසං දාපෙස්සාමි”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා තං සාරථි. කොසලරඤ්ඤො වයං පුච්ඡිත්වා පරිග්ගණ්හන්තො උභින්තම්පි සමානවයභාවං ඤත්වා රජ්ජපරිමාණං බලං ධනං යසං ජාතිං ගොත්තං කුලපදෙසන්ති සබ්බං පුච්ඡිත්වා “උභොපි තියොජනසතිකස්ස රජ්ජස්ස සාමිනො සමානබලධනයසජාතිගොත්තකුලපදෙසා”ති ඤත්වා “සීලවන්තස්ස ඔකාසං දස්සාමි”ති චිත්තෙන්තො “භො සාරථි, තුම්භාකං රඤ්ඤො සීලාචාරො කීදිසො”ති පුච්ඡි. සො “අයඤ්ච අයඤ්ච අම්භාකං රඤ්ඤො සීලාචාරො”ති අත්තනො රඤ්ඤො අගුණමෙව ගුණතො පකාසෙන්තො පට්ඨං ගාථමාහ -

“දළ්භං දළ්භස්ස ඛිපති, බල්ලිකො මුදුනා මුදුං;
සාධුමිපි සාධුනා ජෙති, අසාධුමිපි අසාධුනා;
එතාදිසො අයං රාජා, මග්ගා උය්‍යාහි සාරථී”ති.

තත්ථ දළ්භං දළ්භස්ස ඛිපතීති යො දළ්භො හොති බලවදළ්භෙන පහාරෙන වා වචනෙන වා ජිනිතබ්බො, තස්ස දළ්භමෙව පහාරං වා වචනං වා ඛිපති. එවං දළ්භොව හුත්වා තං ජිනාතීති දස්සෙති. බල්ලිකොති තස්ස රඤ්ඤො නාමං. මුදුනා මුදුන්ති මුදුපුග්ගලං සයම්පි මුදු හුත්වා මුදුනාව උපායෙන ජිනාති. සාධුමිපි සාධුනා ජෙතීති යෙ සාධු සප්පුරිසා, තෙ සයම්පි සාධු හුත්වා සාධුනාව උපායෙන ජිනාති. අසාධුමිපි අසාධුනාති යෙ පන අසාධු, තෙ සයම්පි අසාධු හුත්වා අසාධුනාව උපායෙන ජිනාතීති දස්සෙති. එතාදිසො අයං රාජාති අයං අම්භාකං කොසලරාජා සීලාවාරෙන එවරුපො. මග්ගා උය්‍යාහි සාරථීති අත්තනො රථං මග්ගා උක්කමාපෙත්වා උය්‍යාහි, උප්පට්ඨෙන යාහි, අම්භාකං රඤ්ඤො මග්ගං දෙහීති වදති.

අථ නං බාරාණසිරඤ්ඤො සාරථී “අම්භො, කිං පන තයා අත්තනො රඤ්ඤො ගුණකථා කථිතා”ති වත්වා “ආමා”ති චුත්තෙ “යදි පන එතෙ ගුණාති වදසි, අගුණා පන කිදිසි”ති වත්වා “එතෙ තාව අගුණා හොන්තු, තුම්භාකං පන රඤ්ඤො කිදිසො ගුණො”ති චුත්තෙ “තෙන හි සුණාහි”ති දුතියං ගාථමාහ —

2.

“අක්කොධෙන ජිනෙ කොධං, අසාධුං සාධුනා ජිනෙ;
ජිනෙ කදරියං දානෙන, සච්චෙනාලිකවාදිනං;
එතාදිසො අයං රාජා, මග්ගා උය්‍යාහි සාරථී”ති.

තත්ථ එතාදිසොති එතෙහි “අක්කොධෙන ජිනෙ කොධං”න්තිආදිවසෙන චුත්තෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතො. අයඤ්ඤි කුද්ධං පුග්ගලං සයං අක්කොධො හුත්වා අක්කොධෙන ජිනාති, අසාධුං පන සයං සාධු හුත්වා සාධුනාව උපායෙන ජිනාති, කදරියං ථද්ධමච්ඡරිං සයං දායකො හුත්වා දානෙන ජිනාති. සච්චෙනාලිකවාදිනන්ති මුසාවාදිං සයං සච්චවාදී හුත්වා සච්චෙන ජිනාති. මග්ගා උය්‍යාහි සාරථීති, සම්ම සාරථී, මග්ගතො අපගච්ඡ. එවංවිධසීලාවාරගුණයුත්තස්ස අම්භාකං රඤ්ඤො මග්ගං දෙහි, අම්භාකං රාජා මග්ගස්ස අනුච්ඡවිකොති.

එවං චුත්තෙ බල්ලිකරාජා ව සාරථී ව උභොපි රථා ඔතරිත්වා අස්සෙ මොවෙත්වා රථං අපනෙත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො මග්ගං අදංසු. බාරාණසිරාජා බල්ලිකරඤ්ඤො “රඤ්ඤො නාම ඉදඤ්චිදඤ්ච කාතුං වට්ඨති”ති ඔවාදං දත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා දානාදිනි පුඤ්ඤානි කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සග්ගපුරං පුරෙසි. බල්ලිකරාජාපි තස්ස ඔවාදං ගහෙත්වා

ජනපදං පරිග්ගහෙත්වා අත්තනො අගුණවාදිං අදිස්වාච සකනගරං ගත්ත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සග්ගපුරමෙව පුරෙසි.

සත්ථා කොසලරාජස්ස ඔවාදත්ථාය ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා බල්ලිකරඤ්ඤො සාරථී මොග්ගල්ලානො අහොසි, බල්ලිකරාජා ආනන්දො, බාරාණසිරඤ්ඤො සාරථී සාරිපුත්තො, බාරාණසිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

රාජොවාදජාතකවණ්ණනා පටමා.

[152] 2. සිඬගාලජාතකවණ්ණනා

අසමෙක්ඛිතකම්මන්තන්ති ඉදං සත්ථා කුටාගාරසාලායං විහරන්තො වෙසාලිවාසිකං එකං න්භාපිතපුත්තං ආරබ්භ කටෙසි. තස්ස කිර පිතා රාජුනං රාජොරොධානං රාජකුමාරානං රාජකුමාරිකානඤ්ච මස්සුකරණකෙසසණ්ඨපනඅට්ඨපදට්ඨපනාදීනි සබ්බකිච්චානි කරොති සද්ධො පසන්තො තිසරණගතො සමාදින්නපඤ්චසීලො, අන්තරන්තරෙ සත්ථු ධම්මං සුණන්තො කාලං විනිනාමෙති. සො එකස්මිං දිවසෙ රාජනිවෙසනෙ කම්මං කාතුං ගච්ඡන්තො අත්තනො පුත්තං ගහෙත්වා ගතො. සො තත්ථ එකං දෙවච්ඡරාපටිභාගං අලඬිකතපටියත්තං ලිච්ඡවිකුමාරිකං දිස්වා කිලෙසවසෙන පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා පිතරා සද්ධිං රාජනිවෙසනා නික්බම්ත්වා “එතං කුමාරිකං ලභමානො ජීවිස්සාමි, අලභමානස්ස මෙ එත්ථෙව මරණ”න්ති ආහාරුපච්ඡෙදං කත්වා මඤ්චකං පරිස්සජිත්වා නිපජ්ජි.

අථ නං පිතා උපසඬ්ඨකම්ත්වා “තාත, අවත්ථුම්හි ඡන්දරාගං මා කරි, භීතජච්චො ත්වං න්භාපිතපුත්තො, ලිච්ඡවිකුමාරිකා බත්තියධීතා ජාතිසම්පන්නා, න සා තුය්භං අනුච්ඡවිකා, අඤ්ඤං තෙ ජාතිගොත්තෙහි සදිසං කුමාරිකං ආනෙස්සාමි”ති ආහ. සො පිතු කථං න ගණ්හි. අථ නං මාතා භාතා භගිනී වූළපිතා වූළමාතානි සබ්බෙපි ඤාතකා වෙච මිත්තසුභජ්ජා ච සන්නිපතිත්වා සඤ්ඤාපෙන්නාපි සඤ්ඤාපෙතුං නාසක්ඛිංසු. සො තත්ථෙව සුස්සිත්වා පරිසුස්සිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. අථස්ස පිතා සරිරකිච්චපෙතකිච්චානි කත්වා තනුසොකො “සත්ථාරං වන්දිස්සාමි”ති බහුං ගන්ධමාලාවිලෙපනං ගහෙත්වා මහාවනං ගත්ත්වා සත්ථාරං පූජෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිත්තො “කිං නු බො, උපාසක, බහුනි දිවසානි න දිස්සසි”ති වුත්තෙ තමත්ථං ආරොවෙසි. සත්ථා “න බො, උපාසක, ඉදානෙව තච පුත්තො අවත්ථුස්මිං ඡන්දරාගං උප්පාදෙත්වා විනාසං පාපුණි, පුබ්බෙපි පත්තොයෙවා”ති වත්වා තෙන යාචිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො භිමවත්තපදෙසෙ සිහයොනියං නිබ්බත්ති. තස්ස ඡ කනිට්ඨභාතරො එකා ච භගිනී අහොසි, සබ්බෙපි කඤ්චනගුහායං වසන්ති. තස්සා පන ගුහාය අවිදුරෙ

රජතපබ්බතෙ එකා ඵලිකගුහා අත්ථී, තත්ථෙට්ඨො සිඬගාලො වසති. අපරහාගෙ සිහානං මාතාපිතරො කාලමකංසු. තෙ හගිනිං සිහපොතිකං කඤ්චනගුහායං යපෙත්වා ගොවරාය පක්කමිත්වා මංසං ආහරිත්වා තස්සා දෙන්ති. සො සිඬගාලො තං සිහපොතිකං දිස්වා පට්ඨද්ධවිත්තො අහොසි. තස්සා පන මාතාපිතූනං ධරමානකාලෙ ඔකාසං නාලත්ථ, සො සත්තන්නමිපි තෙසං ගොවරාය පක්කන්තකාලෙ ඵලිකගුහාය ඔතරිත්වා කඤ්චනගුහාය ද්වාරං ගන්ත්වා සිහපොතිකාය පුරතො ලොකාමිසපට්ඨසංයුත්තං ඵවරූපං රහස්සකථං කථෙසි - “සිහපොතිකෙ, අහමිපි චතුප්පදො, ත්වමිපි චතුප්පදා, ත්වං මෙ පජාපතී හොහි, අහං තෙ පති හවිස්සාමි, තෙ මයං සමග්ගා සම්මොදමානා වසිස්සාම, ත්වං ඉතො පට්ඨාය මං කිලෙසවසෙන සඬගණ්හාහි”ති. සා තස්ස වචනං සුත්වා විත්තෙසි - “අයං සිඬගාලො චතුප්පදානං අන්තරෙ හීනො පට්ඨකුට්ඨො චණ්ඩාලසදිසො, මයං උත්තමරාජකුලසම්මතා, එස ඛො මයා සද්ධිං අසබ්බිං අනනුවිජ්චිකං කථං කථෙති, අහං ඵවරූපං කථං සුත්වා ජීවිතෙන කිං කරිස්සාමි, නාසාවාතං සන්තිරූප්ඤ්ඤිත්වා මරිස්සාමි”ති. අට්ඨස්සා එතදහොසි - “මය්හං ඵවමෙව මරණං අයුත්තං, හානිකා තාව මෙ ආගච්ඡන්තු, තෙසං කථෙත්වා මරිස්සාමි”ති. සිඬගාලොපි තස්සා සන්තිකා පට්ඨවචනං අලහිත්වා “ඉදානි එසා මය්හං කුප්ඤ්ඤිති”ති දොමනස්සප්පත්තො ඵලිකගුහායං පවිසිත්වා නිපජ්ජී.

අට්ඨෙට්ඨො සිහපොතකො මහිංසවාරණාදීසු අඤ්ඤතරං වධිත්වා මංසං බාදිත්වා හගිනියා භාගං ආහරිත්වා “අමම, මංසං බාදස්සු”ති ආහ. “හානික, නාහං මංසං බාදාමි, මරිස්සාමි”ති. “කිං කාරණං”ති? සා තං පවත්තිං ආචික්ඛි. “ඉදානි කහං සො සිඬගාලො”ති ව චුත්තෙ ඵලිකගුහායං නිපන්තං සිඬගාලං “ආකාසෙ නිපන්තො”ති මඤ්ඤමානා “හානික, කිං න පස්සසි, එසො රජතපබ්බතෙ ආකාසෙ නිපන්තො”ති. සිහපොතකො තස්ස ඵලිකගුහායං නිපන්තභාවං අජානන්තො “ආකාසෙ නිපන්තො”ති සඤ්ඤී භුත්වා “මාරෙස්සාමි න”න්ති සිහවෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා ඵලිකගුහං හදයෙනෙව පහරි. සො හදයෙන ඵලිතෙන තත්ථෙට්ඨ ජීවිතක්ඛයං පත්වා පබ්බතපාදෙ පති. අථාපරො ආගච්ඡී, සා තස්සපි තථෙට්ඨ කථෙසි. සොපි තථෙට්ඨ කත්වා ජීවිතක්ඛයං පත්වා පබ්බතපාදෙ පති.

ඵවං ඡසුපි හානිකෙසු මතෙසු සබ්බපච්ඡා බොධිසත්තො ආගච්ඡී. සා තස්සපි තං කාරණං ආරොචෙත්වා “ඉදානි සො කුහි”න්ති චුත්තෙ “එසො රජතපබ්බතමත්ථකෙ ආකාසෙ නිපන්තො”ති ආහ. බොධිසත්තො විත්තෙසි - “සිඬගාලානං ආකාසෙ පතිට්ඨා නාම නත්ථී, ඵලිකගුහායං නිපන්තකො හවිස්සති”ති. සො පබ්බතපාදං ඔතරිත්වා ඡ හානිකෙ මතෙ දිස්වා “ඉමෙ අන්තතො බාලතාය පරිග්ගණ්හනපඤ්ඤාය අභාවෙන ඵලිකගුහභාවං අජානිත්වා හදයෙන පහරිත්වා මතා හවිස්සන්ති,

අසමෙක්ඛිත්වා අතිතුරිතං කරොන්තානං කම්මං නාම එවරූපං හොති”ති
වත්වා පට්ඨං ගාථමාහ —

3.

“අසමෙක්ඛිතකම්මන්තං, තුරිතාභිනිපාතිනං;
සාති කම්මානි තප්පෙන්ති, උණ්භංචජ්ඣොහිතං මුඛෙ”ති.

තත්ථ අසමෙක්ඛිතකම්මන්තං, තුරිතාභිනිපාතිනන්ති යො පුග්ගලො යං
කම්මං කත්තුකාමො හොති, තත්ථ දොසං අසමෙක්ඛිත්වා අනුපධාරෙත්වා
තුරිතො හුත්වා වෙගෙනෙව තං කම්මං කාතුං අභිනිපතති පක්ඛන්දති
පටිපජ්ජති, තං අසමෙක්ඛිතකම්මන්තං තුරිතාභිනිපාතිනං එවං සාති
කම්මානි තප්පෙන්ති, සොචෙන්ති කිලමෙත්ති. යථා කිං?
උණ්භංචජ්ඣොහිතං මුඛෙති, යථා භුඤ්ජන්තෙන “ඉදං සීතලං ඉදං
උණ්භ”න්ති අනුපධාරෙත්වා උණ්භං අජ්ඣොභරණියං මුඛෙ අජ්ඣොභරිතං
යපිතං මුඛමපි කණ්ඨමපි කුච්ඡමපි දහති සොචෙන්ති කිලමෙති, එවං තථාරූපං
පුග්ගලං සාති කම්මානි තප්පෙන්ති.

ඉති සො සීහො ඉමං ගාථං වත්වා “මම භාතිකා අනුපායකුසලතාය
‘සිඬිගාලං මාරෙස්සාමා’ති අතිවෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා සයං මතා, අහං පන
එවරූපං අකත්වා සිඬිගාලස්ස එලිකගුහායං නිපන්තස්සෙව හදයං
එලෙස්සාමී”ති සිඬිගාලස්ස ආරොහනඛරොහනමග්ගං සල්ලක්ඛෙත්වා
තදභිමුඛො හුත්වා තික්ඛන්තුං සීහනාදං නදි, පට්ඨියා සද්ධිං ආකාසං
එකනින්තාදං අහොසි. සිඬිගාලස්ස එලිකගුහායං නිපන්තස්සෙව
සීතසීතස්ස හදයං එලි, සො තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි.

සත්ථා “එවං සො සිඬිගාලො සීහනාදං සුත්වා ජීවිතක්ඛයං පත්තො”ති
වත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා දුතියං ගාථමාහ —

4.

“සීහො ව සීහනාදෙන, දද්දරං අභිනාදයි;
සුත්වා සීහස්ස නිග්ගොසං, සිඬිගාලො දද්දරෙ වසං;
භීතො සන්තාසමාපාදි, හදයඤ්චස්ස අප්ඵලී”ති.

තත්ථ සීහොති වත්තාරො සීහා — තිණසීහො, පණ්ඩුසීහො, කාලසීහො,
සුරත්තහත්ථපාදො කෙසරසීහොති. තෙසු කෙසරසීහො ඉධ අධිජ්ජෙතො.
දද්දරං අභිනාදයිති තෙන අසනිපාතසද්දසදියෙන හෙරවතරෙන සීහනාදෙන
තං රජතපබ්බතං අභිනාදයි එකනින්තාදං අකාසි. දද්දරෙ වසන්ති
එලිකමිස්සකෙ රජතපබ්බතෙ වසන්තො. භීතො සන්තාසමාපාදීති
මරණභයෙන භීතො චිත්තුත්තාසං ආපාදි. හදයඤ්චස්ස අප්ඵලීති තෙන වස්ස
භයෙන හදයං එලීති.

එවං සීහො සිඬගාලං ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා භාතරො එකස්මිං යානෙ පටිච්ඡාදෙත්වා තෙසං මතභාවං භගිනියා ආවික්ඛිත්වා තං සමස්සාසෙත්වා යාවජීවං කඤ්චනගුහායං වසිත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උපාසකො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා සිඬගාලො න්භාපිතපුත්තො අහොසි, සීහපොතිකා ලිච්ඡවිකුමාරිකා, ඡ කනිට්ඨභාතරො අඤ්ඤතරංථො අහෙසුං, ජෙට්ඨභාතිකසීහො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සිඬගාලජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[153] 3. සුකරජාතකවණ්ණනා

චතුස්පදො අහං, සම්මාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං මහල්ලකත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි. එකස්මිඤ්චි දිවසෙ රත්තිං ධම්මස්සවනෙ චත්තමානෙ සත්ථරි ගන්ධකුට්ඨ්ථොරෙ රමණීයෙ සොපානඵලකෙ යත්වා හික්ඛුසඬසස්ස සුගතොවාදං දත්වා ගන්ධකුට්ඨං පටිට්ඨෙ ධම්මසෙනාපති සත්ථාරං වන්දිත්වා අත්තනො පරිවෙණං අගමාසි. මහාමොග්ගල්ලානොපි පරිවෙණමෙව ගන්ත්වා මුහුත්තං විස්සමිත්වා ථෙරස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා පඤ්භං පුච්ඡි, පුච්ඡිතපුච්ඡිතං ධම්මසෙනාපති ගගනතලෙ පුණ්ණවන්දං උට්ඨාපෙත්තො විය විස්සජ්ජෙත්වා පාකට්ඨකාසි. වතස්සොපි පරිසා ධම්මං සුණමානා නිසීදිංසු. තත්ථෙට්ඨො මහල්ලකත්ථෙරො චිත්තෙසි – “සවාහං ඉමිස්සා පරිසාය මජ්ඣෙ සාරිපුත්තං ආලුලෙන්තො පඤ්භං පුච්ඡිස්සාමි, අයං මෙ පරිසා ‘බහුස්සුතො අය’න්ති ඤත්වා සක්කාරසම්මානං කරිස්සති”ති පරිසන්තරා උට්ඨාය ථෙරං උපසඬකමිත්වා එකමන්තං යත්වා “ආවුසො සාරිපුත්ත, මයම්පි තං එකං පඤ්භං පුච්ඡාම, අම්භාකම්පි ඔකාසං කරොහි, දෙනි මෙ විනිච්ඡයං ආවෙධිකාය වා නිවෙධිකාය වා නිග්ගහෙ වා පග්ගහෙ වා විසෙසෙ වා පටිවිසෙසෙ වා”ති ආහ. ථෙරො තං ඔලොකෙත්වා “අයං මහල්ලකො ඉච්ඡාචාරෙ ධීතො තුව්ඡො න කිඤ්චි ජානාති”ති තෙන සද්ධිං අකථෙත්වාච ලජ්ජමානො බීජනිං යපෙත්වා ආසනා ඔතරිත්වා පරිවෙණං පාවිසි, මොග්ගල්ලානත්ථෙරොපි අත්තනො පරිවෙණමෙව අගමාසි.

මනුස්සා උට්ඨාය “ගණ්භථෙතං තුව්ඡමහල්ලකං, මධුරධම්මස්සවනං නො සොතුං න අදාසි”ති අනුබන්ධිංසු. සො පලායන්තො විහාරපච්චන්තෙ හින්තපදරාය වච්චකුටියා පතිත්වා ගුප්තක්ඛිතො අට්ඨාසි. මනුස්සා තං දිස්වා විජ්ජපටිසාරිතො හුත්වා සත්ථු සන්තිකං අගමංසු. සත්ථා තෙ දිස්වා “කිං උපාසකා අවෙලාය ආගතත්ථා”ති පුච්ඡි, මනුස්සා තමත්ථං ආරොචෙසුං. සත්ථා “න ඛො උපාසකා ඉදානෙවෙස මහල්ලකො උජ්ජිලාවිතො හුත්වා අත්තනො බලං අජානිත්වා මහාබලෙහි සද්ධිං පයොපෙත්වා ගුප්තක්ඛිතො ජාතො, පුබ්බෙපෙස උජ්ජිලාවිතො හුත්වා අත්තනො බලං අජානිත්වා

මහාබලෙහි සද්ධිං පයොජෙත්වා ගුප්තක්ඛිනො අහොසි”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සීහො හුත්වා හිමවන්තපදෙසෙ පබ්බතගුහාය වාසං කප්පෙසි. තස්සා අවිදුරෙ එකං සරං නිස්සාය බහු සුකරා නිවාසං කප්පෙසුං. තමෙව සරං නිස්සාය තාපසාපි පණ්ණසාලාසු වාසං කප්පෙසුං. අට්ඨකදිවසං සීහො මහිංසවාරණාදීසු අඤ්ඤතරං වධිත්වා යාවදත්ථං මංසං බාදිත්වා තං සරං ඔතරිත්වා පානීයං පිවිත්වා උත්තරි. තස්මිං බණෙ එකො ථුලසුකරො තං සරං නිස්සාය ගොවරං ගණ්හාති. සීහො තං දිස්වා “අඤ්ඤං එකදිවසං ඉමං බාදිස්සාමි, මං බො පන දිස්වා පුන න ආගච්ඡෙය්‍යා”ති තස්ස අනාගමනභයෙන සරතො උත්තරිත්වා එකෙන පස්සෙන ගන්තුං ආරභි. සුකරො ඔලොකෙත්වා “එස මං දිස්වා මම භයෙන උපගන්තුං අසක්කොත්තො භයෙන පලායති, අජ්ජ මයා ඉමිනා සීහෙන සද්ධිං පයොජෙතුං වට්ටති”ති සීසං උක්ඛිපිත්වා තං යුද්ධත්ථාය අවිභයත්තො පයමං ගාථමාහ —

5.

“වතුප්පදො අහං සම්ම, ත්වම්පි සම්ම වතුප්පදො;
එහි සම්ම නිවත්තස්සු, කිං නු භීතො පලායසි”ති.

සීහො තස්ස කථං සුත්වා “සම්ම සුකර, අජ්ජ අමිහාකං තයා සද්ධිං සඬිගාමො නත්ථී, ඉතො පන සත්තමෙ දිවසෙ ඉමස්මිංයෙව යානෙ සඬිගාමො හොතු”ති වත්වා පක්කාමි. සුකරො “සීහෙන සද්ධිං සඬිගාමෙස්සාමි”ති හට්ඨපහට්ඨො තං පවත්ති. ඤාතකානං ආරොචෙසි. තෙ තස්ස කථං සුත්වා භීතතසිතා “ඉදානි ත්වං සබ්බෙපි අමිහෙ නාසෙස්සසි, අත්තනො බලං අජානිත්වා සීහෙන සද්ධිං සඬිගාමං කත්තුකාමොති, සීහො ආගන්ත්වා සබ්බෙපි අමිහෙ ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සති, සාහසිකකම්මං මා කරි”ති ආහංසු. සොපි භීතතසිතො “ඉදානි කිං කරොමි”ති ප්‍රච්ඡී. සුකරො “සම්ම, ත්වං එතෙසං තාපසානං උච්චාරභූමිං ගන්ත්වා පුත්තිගුප්ථ සත්ත දිවසානි සරීරං පරිවට්ටෙන්වා සුක්ඛාපෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සරීරං උස්සාවබිත්ථුහි තෙමෙත්වා සීහස්ස ආගමනතො පුරිමතරං ගන්ත්වා වාතයොගං ඤත්වා උපරිවානෙ තිට්ඨ, සුච්ඡාතිකො සීහො තව සරීරගන්ධං ඝායිත්වා තුය්හං ඡයං දත්වා ගමිස්සති”ති ආහංසු. සො තථා කත්වා සත්තමෙ දිවසෙ තත්ථ අට්ඨාසි. සීහො තස්ස සරීරගන්ධං ඝායිත්වා ගුප්තක්ඛිනභාවං ඤත්වා “සම්ම සුකර, සුන්දරො තෙ ලෙසො වින්තිතො, සචෙ ත්වං ගුප්තක්ඛිනො නාහවිස්ස, ඉධෙව තං ජීවිතක්ඛයං අපාපෙස්සං, ඉදානි පන තෙ සරීරං නෙව මුඛෙන ඩංසිතුං, න පාදෙන පහරිතුං සක්කා, ඡයං තෙ දම්මි”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ —

6.

“අසුචි පුතිලොමොසි, දුග්ගන්ධො වාසි සුකර;
සචෙ යුජ්ජිතුකාමොසි, ජයං සම්ම දදාමි තෙ”ති.

තත්ථ පුතිලොමොති මිල්භමක්ඛිතත්තා දුග්ගන්ධලොමො. දුග්ගන්ධො වාසිති අනිට්ඨයෙගුච්ඡපටිකුලගන්ධො හුත්වා වාසසි. ජයං, සම්ම, දදාමි තෙති “තුය්හං ජයං දෙමි, අහං පරාජිතො, ගච්ඡ ත්ව”න්ති වත්වා සිහො තතොව නිවත්තිත්වා ගොවරං ගහෙත්වා සරෙ පානියං පිවිත්වා පබ්බතගුහමෙව ගතො. සුකරොපි “සිහො මෙ ජිතො”ති ඤාතකානං ආරොචෙසි. තෙ භිතතසිතා “පුත එකදිවසං ආගච්ඡන්තො සිහො සබ්බෙව අම්භෙ ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සති”ති පලායිත්වා අඤ්ඤත්ථ අගමංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සුකරො මහල්ලකො අහොසි, සිහො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සුකරජාතකවණ්ණනා තතියා.

[154] 4. උරගජාතකවණ්ණනා

ඉධුරගානං පවරො පට්ටියොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සෙණ්භණ්ඩනං ආරබ්භ කටෙසි. කොසලරඤ්ඤො කිර සෙවකා සෙණ්පමුඛා ද්වෙ මහාමත්තා අඤ්ඤමඤ්ඤං දිට්ඨට්ඨානෙ කලහං කරොන්ති, තෙසං චෙරිභාවො සකලනගරෙ පාකටො ජාතො. තෙ නෙව රාජා, න ඤාතිමිත්තා සමග්ගෙ කාතුං සක්ඛිංසු. අටෙකදිවසං සත්ථා පච්චුසසමයෙ බොධනෙයාඛන්ධවෙ ඔලොකෙන්තො තෙසං උභින්නම්පි සොතාපත්තිමග්ගස්ස උපනිස්සයං දිස්වා පුතදිවසෙ එකකොව සාවත්ථියං පිණ්ඩාය පටිසිත්වා තෙසු එකස්ස ගෙහද්වාරෙ අට්ඨාසි. සො නික්ඛමිත්වා පත්තං ගහෙත්වා සත්ථාරං අන්තොනිවෙසනං පච්චෙසෙත්වා ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා නිසීදාපෙසි. සත්ථා නිසීදිත්වා තස්ස මෙත්තාභාවනාය ආනිසංසං කටෙත්වා කල්ලචිත්තතං ඤත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සො සච්චපරියොසානෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි.

සත්ථා තස්ස සොතාපන්නභාවං ඤත්වා තමෙව පත්තං ගාභාපෙත්වා උට්ඨාය ඉතරස්ස ගෙහද්වාරං අගමාසි. සොපි නික්ඛමිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා “පටිසථ, හන්තෙ”ති සරං පච්චෙසෙත්වා නිසීදාපෙසි. ඉතරොපි පත්තං ගහෙත්වා සත්ථාරා සද්ධිංයෙව පාටිසි. සත්ථා තස්ස එකාදස මෙත්තානිසංසෙ වණ්ණෙත්වා කල්ලචිත්තතං ඤත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ සොපි සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. ඉති තෙ උභොපි සොතාපන්නා හුත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං අච්චයං දස්සෙත්වා බමාපෙත්වා සමග්ගා සම්මොදමානා එකජ්ඣාසයා අහෙසුං. තං දිවසඤ්ඤෙව ච හගවතො සම්මුඛාව එකතො භුඤ්ජිංසු. සත්ථා හත්තකිච්චං නිට්ඨාපෙත්වා විහාරං අගමාසි. තෙ බහුනි මාලාගන්ධවිලෙපනානි වෙව

සජ්ජිමධුපාණිතාදීනි ච ආදාය සත්ථාරා සද්ධිංයෙව නික්ඛමිංසු. සත්ථා භික්ඛුසඬ්ඨෙත චත්තෙ දස්සිතෙ සුගතොවාදං දත්වා ගන්ධකුටිං පාවිසි.

භික්ඛු සායන්හසමයෙ ධම්මසභායං සත්ථු ගුණකථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, සත්ථා අදන්තදමකො, යෙ නාම ද්වෙ මහාමත්තෙ චිරං වායමමානොපි නෙව රාජා සමග්ගෙ කාතුං සක්ඛි, න ඤාතිමිත්තාදයො සක්ඛිංසු, තෙ එකදිවසෙනෙව තථාගතෙන දමිතා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවාහං ඉමෙ ද්වෙ ජනෙ සමග්ගෙ අකාසිං, පුබ්බෙපෙනෙ මයා සමග්ගා කතායෙවා”ති චත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බාරාණසියං උස්සවෙ සොසිතෙ මහාසමජ්ජං අහොසි. බහු මනුස්සා වෙව දෙවනාගසුපණ්ණාදයො ච සමජ්ජදස්සනත්ථං සන්තිපතිංසු. තත්‍රෙකස්මිං යානෙ එකො නාගො ච සුපණ්ණො ච සමජ්ජං පස්සමානා එකතො අට්ඨංසු. නාගො සුපණ්ණස්ස සුපණ්ණභාවං අජානන්තො අංසෙ හත්ථං යපෙසි. සුපණ්ණො “කෙන මෙ අංසෙ හත්ථො යපිතො”ති නිවත්තිත්වා ඔලොකෙන්තො නාගං සඤ්ජානි. නාගොපි ඔලොකෙන්තො සුපණ්ණං සඤ්ජානිත්වා මරණභයතජ්ජිතො නගරා නික්ඛමිත්වා නදීපිට්ඨෙන පලායි. සුපණ්ණොපි “තං ගහෙස්සාමි”ති අනුබන්ධි. තස්මිං සමයෙ බොධිසත්තො තාපසො හුත්වා තස්සා නදියා තීරෙ පණ්ණසාලාය වසමානො දිවා දරථපටිජ්ජස්සම්භනත්ථං උදකසාටිකං නිවාසෙත්වා චක්කලං බහි යපෙත්වා නදිං ඔතරිත්වා ත්භායති. නාගො “ඉමං පබ්බජිතං නිස්සාය ජීවිතං ලභිස්සාමි”ති පකතිවණ්ණං විජහිත්වා මණික්ඛන්ධවණ්ණං මාපෙත්වා චක්කලන්තරං පාවිසි. සුපණ්ණො අනුබන්ධමානො තං තත්ථ පටිට්ඨං දිස්වා චක්කලෙ ගරුභාවෙන අග්ගහෙත්වා බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “හත්තෙ, අහං ජාතො, තුම්භාකං චක්කලං ගණ්හථ, ඉමං නාගං බාදිස්සාමි”ති ඉමමත්ථං පකාසෙතුං පයමං ගාථමාහ —

7.

“ඉධුරගානං පවරො පටිට්ඨො, සෙලස්ස වණ්ණෙන පමොක්ඛමිච්ඡං;

බ්‍රහ්මඤ්ච වණ්ණං අපවායමානො, බ්‍රහ්මක්ඛිතො නො විතරාමි හොත්තු”න්ති.

තත්ථ ඉධුරගානං පවරො පටිට්ඨොති ඉමස්මිං චක්කලෙ උරගානං පවරො නාගරාජා පටිට්ඨො. සෙලස්ස වණ්ණෙනාති මණිවණ්ණෙන, මණික්ඛන්ධො හුත්වා පටිට්ඨොති අත්ථො. පමොක්ඛමිච්ඡන්ති මම සන්තිකා මොක්ඛං ඉච්ඡමානො. බ්‍රහ්මඤ්ච වණ්ණං අපවායමානොති අහං පන තුම්භාකං බ්‍රහ්මවණ්ණං සෙට්ඨවණ්ණං පුපෙන්නො ගරුං කරොන්නො.

බුහුක්ඛිතො නො විතරාමි භොත්තුන්ති එතං නාගං චක්කලන්තරං පට්ටියං ඡාතොපි සමානො භක්ඛිතුං න සක්කොමිති.

බොධිසත්තො උදකෙ ධීතොයෙව සුපණ්ණරාජස්ස ථුතිං කත්වා දුතියං ගාථමාහ -

8.

“යො බුහුමගුත්තො විරමෙව ජීව, දිබ්බා ච තෙ පාතුභවන්තු භක්ඛා;
යො බුහුමවණ්ණං අපවායමානො, බුහුක්ඛිතො නො විතරාපි
භොත්තු”න්ති.

තත්ථ යො බුහුමගුත්තොති යො ත්වං බුහුමගොපිතො බුහුමරක්ඛිතො
හුත්වා. දිබ්බා ච තෙ පාතුභවන්තු භක්ඛාති දෙවතානං පරිභොගාරහා භක්ඛා
ච තච පාතුභවන්තු, මා පාණාතිපාතං කත්වා නාගමංසබ්බාදකො අහොසි.

ඉති බොධිසත්තො උදකෙ ධීතොව අනුමොදනං කත්වා උත්තරිත්වා
චක්කලං නිවාසෙත්වා තෙ උභොපි ගහෙත්වා අස්සමපදං ගන්ත්වා
මෙත්තාභාවනාය වණ්ණං කට්ඨත්වා ද්වෙපි ජනෙ සමග්ගෙ අකාසි. තෙ
තතො පට්ඨාය සමග්ගා සම්මොදමානා සුඛං වසිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා
නාගො ච සුපණ්ණො ච ඉමෙ ද්වෙ මහාමත්තා අහෙසුං, තාපසො පන
අහමෙව අහොසි”න්ති.

උරගජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

[155] 5. හග්ගජාතකවණ්ණනා

ජීව වස්සසතං හග්ගාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනසමීපෙ පසෙනදිකොසලෙන
රඤ්ඤා කාරිතෙ රාජකාරාමෙ විහරන්තො අත්තනො බිපිතකං ආරබ්භ
කට්ඨෙසි. එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ සත්ථා රාජකාරාමෙ චතුපරිසමජ්ඣෙ නිසීදිත්වා
ධම්මං දෙසෙන්නො බිපි. භික්ඛු “ජීවතු, හන්තෙ හගවා, ජීවතු, සුගතො”ති
උච්චාසද්දං මහාසද්දං අකංසු, තෙන සද්දෙන ධම්මකථාය අත්තරායො
අහොසි. අථ බො හගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි - “අපි නු බො, භික්ඛවෙ,
බිපිතෙ ‘ජීවා’ති වුත්තො තප්පච්චයා ජීවෙය්‍ය වා මරෙය්‍ය වා”ති? “නො
හෙතං හන්තෙ”ති. “න, භික්ඛවෙ, බිපිතෙ ‘ජීවා’ති චත්තබ්බො, යො
චදෙය්‍ය ආපත්ති දුක්කට්ඨස්සා”ති (වුළුව. 288). තෙන බො පන සමයෙන
මනුස්සා භික්ඛුනං බිපිතෙ “ජීවථ, හන්තෙ”ති වදන්ති, භික්ඛු
කුක්කුච්චායන්තා නාලපන්ති. මනුස්සා උජ්ඣායන්ති - “කථඤ්ඤි නාම
සමණා සකායපුත්තියා ‘ජීවථ, හන්තෙ’ති වුච්චමානා නාලපිස්සන්ති”ති.
හගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. ගිහී, භික්ඛවෙ, මඬගලිකා, අනුජානාමි,
භික්ඛවෙ, ගිහීනං “ජීවථ, හන්තෙ”ති වුච්චමානෙන “විරං ජීවා”ති

වත්තුන්ති. හික්ඛු භගවන්තං පුච්ඡිංසු – “භන්තෙ, ජීවපට්ඨිවං නාම කදා උජ්ජන්ත”න්ති? සත්ථා “හික්ඛවෙ, ජීවපට්ඨිවං නාම පොරාණකාලෙ උජ්ජන්ත”න්ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ එකස්මිං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති. තස්ස පිතා වොහාරං කත්ථා ජීවිකං කප්පෙති, සො සොළසවස්සුද්දෙසිකං බොධිසත්තං මණිකහණ්ඩං උක්ඛිපාපෙත්ථා ගාමනිගමාදීසු වරන්තො බාරාණසිං පත්ථා දොචාරිකස්ස සරෙ භත්තං පවාපෙත්ථා භුඤ්ජීත්ථා නිවාසට්ඨානං අලභන්තො “අවෙලාය ආගතා ආගන්තුකා කත්ථ වසන්ති”ති පුච්ඡි. අථ නං මනුස්සා “බහිනගරෙ එකා සාලා අත්ථී, සා පන අමනුස්සපරිග්ගහිතා. සවෙ ඉච්ඡථ, තත්ථ වසථා”ති ආහංසු. බොධිසත්තො “එථ, තාත, ගච්ඡාම, මා යක්ඛස්ස භායිත්ථ, අහං තං දමෙත්ථා තුම්භාකං පාදෙසු පාතෙස්සාමි”ති පිතරං ගහෙත්ථා තත්ථ ගතො. අථස්ස පිතා ඵලකෙ නිපජ්ජී, සයං පිතු පාදෙ සම්බාහන්තො නිසිදි. තත්ථ අධිවත්ථො යක්ඛො ද්වාදස වස්සානි වෙස්සවණං උපට්ඨහිත්ථා තං සාලං ලභන්තො “ඉමං සාලං පට්ටිඨමනුස්සෙසු යො බිපිතෙ ‘ජීවා’ති වදති, යො ච ‘ජීවා’ති චුත්තෙ ‘පට්ඨිවා’ති වදති, තෙ ජීවපට්ඨිවහාණිතො යපෙත්ථා අවසෙසෙ බාදෙය්‍යාසී”ති ලභි. සො පිට්ඨිවංසපුණාය වසති. සො “බොධිසත්තස්ස පිතරං බිපාපෙස්සාමි”ති අත්තතො ආනුභාවෙන සුබ්‍රමචුණ්ණං විස්සජ්ජෙසි, චුණ්ණො ආගන්ත්ථා තස්ස නාසපුටෙ පාවිසි. සො ඵලකෙ නිපන්තකොච බිපි, බොධිසත්තො න “ජීවා”ති ආහ. යක්ඛො තං බාදිතුං පුණාය ඔතරති. බොධිසත්තො තං ඔතරන්තං දිස්වා “ඉමිනා මෙ පිතා බිපාපිතො භවිස්සති, අයං සො බිපිතෙ ‘ජීවා’ති අවදන්තං බාදකයක්ඛො භවිස්සති”ති පිතරං ආරබ්භ පඨමං ගාථමාහ –

9.

“ජීව වස්සසතං භග්ග, අපරානි ච වීසතිං;

මා මං පිසාවා බාදන්තු, ජීව ත්වං සරදොසත”න්ති.

තත්ථ භග්ගාති පිතරං නාමෙනාලපති. අපරානි ච වීසතින්ති අපරානි ච වීසති වස්සානි ජීව. මා මං පිසාවා බාදන්තුති මං පිසාවා මා බාදන්තු. ජීව ත්වං සරදොසතන්ති ත්වං පන වීසුත්තරං වස්සසතං ජීවාති. සරදොසතඤ්චි ගණියමානං වස්සසතමෙව හොති, තං පුරිමෙහි වීසාය සද්ධිං වීසුත්තරං ඉධ අධිජ්ජෙතං.

යක්ඛො බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්ථා “ඉමං තාව මාණවං ‘ජීවා’ති චුත්තත්තා බාදිතුං න සක්කා, පිතරං පනස්ස බාදිස්සාමි”ති පිතු සන්තිකං අගමාසි. සො තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා චිත්තෙසි – “අයං සො ‘පට්ඨිවා’ති

අභණන්තානං බාදකයක්ඛො භවිස්සති, පටිජීවං කරිස්සාමි”ති. සො පුත්තං ආරබ්භ දුතියං ගාථමාහ -

10.

“ත්වම්පි වස්සසතං ජීවං, අපරානි ච වීසතිං;
විසං පිසාවා බාදන්තු, ජීව ත්වං සරදොසත”න්ති.

තත්ථ විසං පිසාවා බාදන්තුති පිසාවා හලාහලවිසං බාදන්තු.

යක්ඛො තස්ස වචනං සුත්වා “උභොපි මෙ න සක්කා බාදිතු”න්ති පටිනිවත්ති. අථ නං බොධිසත්තො පුච්ඡි - “භො යක්ඛ, කස්මා ත්වං ඉමං සාලං පවිට්ඨමනුස්සෙ බාදිසි”ති? “ද්වාදස වස්සානි වෙස්සවණං උපට්ඨහිත්වා ලද්ධත්තා”ති. “කිං පන සබ්බෙව බාදිතුං ලභසි”ති? “ජීවපටිජීවහාණිනො යපෙත්වා අවසෙසෙ බාදාමි”ති. “යක්ඛ, ත්වං පුබ්බෙපි අකුසලං කත්වා කක්ඛලො ඵරුසො පරවිහිංසකො හුත්වා නිබ්බත්තො, ඉදානිපි තාදිසං කම්මං කත්වා තමො තමපරායණො භවිස්සති, තස්මා ඉතො පටියාය පාණාතිපාතාදිහි විරමස්සු”ති තං යක්ඛං දමෙත්වා නිරයභයෙන තජ්ජෙත්වා පඤ්චස්ස සීලෙස්ස පතිට්ඨාපෙත්වා යක්ඛං පෙසනකාරකං විය අකාසි.

පුනදිවසෙ සඤ්චරන්තා මනුස්සා යක්ඛං දිස්වා බොධිසත්තෙන වස්ස දම්මභාවං ඤාත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙස්සං - “දෙව, එකො මාණවො තං යක්ඛං දමෙත්වා පෙසනකාරකං විය කත්වා යීතො”ති. රාජා බොධිසත්තං පක්කොසාපෙත්වා සෙනාපතිට්ඨානෙ යපෙසි, පිතු වස්ස මහන්තං යසං අදාසි. සො යක්ඛං බලිපට්ඨගාහකං කත්වා බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදිනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපුරං පුරෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “ජීවපටිජීවං නාම තස්මිං කාලෙ උජ්ජන්ත”න්ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා යක්ඛො අඩ්ඨලිමාලො අභොසි, රාජා ආනන්දො, පිතා කස්සපො, පුත්තො පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

හග්ගජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[156] 6. අලීනචිත්තජාතකවණ්ණනා

අලීනචිත්තං නිස්සායානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං ඔස්සට්ඨවීරියං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු එකාදසනිපාතෙ සංවරජාතකෙ (ජා. 1.11.97 ආදයො) ආවිභවිස්සති. සො පන භික්ඛු සත්ථාරා “සච්චං කිර ත්වං, භික්ඛු, වීරියං ඔස්සජී”ති වුත්තෙ “සච්චං, හගවා”ති ආහ. අථ නං සත්ථා “නනු ත්වං, භික්ඛු, පුබ්බෙ වීරියං අවිස්සජ්ජෙත්වා මංසපෙසිසදිසස්ස දහරකුමාරස්ස ද්වාදසයොජනිකෙ බාරාණසිනගරෙ රජ්ජං ගහෙත්වා අදාසි,

ඉදානි කස්මා එවරුපෙ සාසනෙ පබ්බජිත්වා විරියං ඔස්සප්පි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බාරාණසිතො අවිදුරෙ වඩ්ඪකීගාමො අහොසි, තත්ථ පඤ්චසතා වඩ්ඪකී වසන්ති. තෙ නාචාය උපරිසොතං ගන්ත්වා අරඤ්ඤෙ ගෙහසම්භාරදාරුනි කොට්ටෙන්වා තත්ථෙව එකභූමිකද්විභූමිකාදිහෙදෙ ගෙහසම්භාරෙ සජ්ජෙන්වා ථම්හතො පට්ඨාය සබ්බදාරුසු සඤ්ඤං කත්වා නදීතීරං නෙත්වා නාවං ආරොපෙන්වා අනුසොතෙන නගරං ආගන්ත්වා යෙ යාදිසානි ගෙහානි ආකඨබන්ති, තෙසං තාදිසානි කත්වා කභාපණෙ ගහෙන්වා පුත තත්ථෙව ගන්ත්වා ගෙහසම්භාරෙ ආහරන්ති. එවං තෙසං ජීවිකං කජ්ජෙන්තානං එකස්මිං කාලෙ බන්ධාවාරං බන්ධිත්වා දාරුනි කොට්ටෙන්තානං අවිදුරෙ එකො හත්ථි බදිරබාණුකං අක්කමි. තස්ස සො බාණුකො පාදං විජ්ඣි, බලවච්චෙනා වත්තන්ති, පාදො උද්ධුමායිත්වා පුබ්බං ගණ්හි. සො චෙදනාජ්ජත්තො තෙසං දාරුකොට්ටනසද්දං සුත්වා “ඉමෙ වඩ්ඪකී නිස්සාය මය්හං සොත්ථි හවිස්සති”ති මඤ්ඤමානො තීහි පාදෙහි තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා අවිදුරෙ නිපජ්ජි, වඩ්ඪකී තං උද්ධුමානපාදං දිස්වා උපසඬකමිත්වා පාදෙ බාණුකං දිස්වා තිබ්බිණවාසියා බාණුකස්ස සමන්තතො ඔධිං දත්වා රජ්ජුයා බන්ධිත්වා ආකඨස්සන්තා බාණුං නිහරිත්වා පුබ්බං මොචෙන්වා උණ්හොදකෙන ධොවිත්වා තදනුරුපෙහි හෙසජ්ජෙහි මක්ඛෙන්වා නචිරස්සෙව වණං ඵාසුකං කරිංසු.

හත්ථි අරොගො හුත්වා වින්තෙසි – “මයා ඉමෙ වඩ්ඪකී නිස්සාය ජීවිතං ලද්ධං, ඉදානි තෙසං මයා උපකාරං කාතුං වට්ටති”ති. සො තතො පට්ඨාය වඩ්ඪකීහි සද්ධිං රුක්ඛෙ නිහරති, තච්ඡෙන්තානං පරිවත්තෙන්වා දෙනි, වාසිආදීනි උපසංහරති, සොණ්ඩාය චෙයෙන්වා කාලසුත්තකොටියං ගණ්හානි. වඩ්ඪකීපිස්ස හොජනචෙලාය එකෙකං පිණ්ඩං දෙන්තා පඤ්ච පිණ්ඩසතානි දෙන්ති. තස්ස පත හත්ථිස්ස පුත්තො සබ්බසෙතො හත්ථාජානියපොතකො අත්ථි, තෙනස්ස එතදහොසි – “අහං එතරහි මහල්ලකො. ඉදානි මයා ඉමෙසං වඩ්ඪකීනං කම්මකරණත්තාය පුත්තං දත්වා ගන්තුං වට්ටති”ති. සො වඩ්ඪකීනං අනාවික්ඛිත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා පුත්තං ආනෙත්වා “අයං හත්ථිපොතකො මම පුත්තො, තුම්හෙහි මය්හං ජීවිතං දින්නං, අහං වො චෙජ්ජචෙනනත්ථාය ඉමං දම්මි, අයං තුම්හාකං ඉතො පට්ඨාය කම්මානි කරිස්සති”ති වත්වා “ඉතො පට්ඨාය, පුත්තක, යං මයා කත්තබ්බං කම්මං, තං ත්වං කරොහී”ති පුත්තං ඔවදිත්වා වඩ්ඪකීනං දත්වා සයං අරඤ්ඤං පාවිසි.

තතො පට්ඨාය හත්ථිපොතකො වඩ්ඪකීනං වචනකරො ඔවාදක්ඛමො හුත්වා සබ්බකිච්චානි කරොති. තෙපි තං පඤ්චහි පිණ්ඩසතෙහි පොසෙන්නි, සො කම්මං කත්වා නදිං ඔතරිත්වා නිහත්වා කීලිත්වා ආගච්ඡති,

වඩ්ඪකීදාරකාපි තං සොණ්ඩාදිසු ගහෙත්වා උදකෙපි ඵලෙපි තෙන සද්ධිං කීළන්ති. ආජාතියා පන හත්ථිනොපි අස්සාපි පුරිසාපි උදකෙ උච්චාරං වා පස්සාවං වා න කරොන්ති, තස්මා සොපි උදකෙ උච්චාරපස්සාවං අකත්වා බහිනදීතීරයෙව කරොති. අට්ඨකස්මිං දිවසෙ උපරිනදියා දෙවො වස්සි, අථ සුක්ඛං හත්ථිලණ්ඩං උදකෙන නදිං ඔතරිත්වා ගච්ඡන්තං බාරාණසීනගරතිත්ථෙ ඵකස්මිං ගුම්බෙ ලග්ගෙත්වා අට්ඨාසි. අථ රඤ්ඤො හත්ථිගොපකා “හත්ථි න්භාපෙස්සාමා”ති පඤ්ච හත්ථිසතානි නයිංසු. ආජාතියලණ්ඩස්ස ගන්ධං සායිත්වා ඵකොපි හත්ථි නදිං ඔතරිතුං න උස්සති. සබ්බෙපි නඩ්ගුට්ඨං උක්ඛිපිත්වා පලායිතුං ආරහිංසු, හත්ථිගොපකා හත්ථාවරියානං ආරොවෙසුං. තෙ “උදකෙ පරිපන්ථෙන හවිතබ්බ”න්ති උදකං සොධාපෙත්වා තස්මිං ගුම්බෙ තං ආජාතියලණ්ඩං දිස්වා “ඉදමෙත්ථ කාරණ”න්ති ඤත්වා වාටිං ආහරාපෙත්වා උදකස්ස පුරෙත්වා තං තත්ථ මද්දිත්වා හත්ථිනං සරීරෙ සිඤ්ඤාපෙසුං, සරීරානි සුගන්ධානි අහෙසුං. තස්මිං කාලෙ තෙ නදිං ඔතරිත්වා න්භායිංසු.

හත්ථාවරියා රඤ්ඤො තං පවත්තිං ආරොවෙත්වා “තං හත්ථාජාතියං පරියෙසිත්වා ආනෙතුං වට්ටති, දෙවා”ති ආහංසු. රාජා නාවාසඤ්ඤාටෙහි නදිං පක්ඛන්දිත්වා උද්ධංගාමිහි නාවාසඤ්ඤාටෙහි වඩ්ඪකීනං වසනට්ඨානං සම්පාපුණි. හත්ථිපොතකො නදියං කීළන්තො හෙරිසද්දං සුත්වා ගන්ත්වා වඩ්ඪකීනං සන්තිකෙ අට්ඨාසි. වඩ්ඪකී රඤ්ඤො පච්චුග්ගමනං කත්වා “දෙව, සථෙ දාරුහි අත්ථො, කිං කාරණා ආගතත්ථ, කිං පෙසෙත්වා ආහරාපෙතුං න වට්ටති”ති ආහංසු. “නාහං, හණ, දාරුනං අත්ථාය ආගතො, ඉමස්ස පන හත්ථිස්ස අත්ථාය ආගතොමිහි”ති. “ගාහාපෙත්වා ගච්ඡථ, දෙවා”ති. හත්ථිපොතකො ගන්තුං න ඉච්ඡි. “කිං කාරාපෙති, හණ, හත්ථි”ති? “වඩ්ඪකීනං පොසාවතිකං ආහරාපෙති, දෙවා”ති. “සාධු, හණ”ති රාජා හත්ථිස්ස වතුන්තං පාදානං සොණ්ඩාය නඩ්ගුට්ඨස්ස ව සන්තිකෙ සතසහස්සසතසහස්සකභාපණෙ යපාපෙසි. හත්ථි ඵත්තකෙනාපි අගන්ත්වා සබ්බවඩ්ඪකීනං දුස්සයුගෙසු වඩ්ඪකීහරියානං නිවාසනසාටකෙසු දින්නෙසු සද්ධිංකීළිතානං දාරකානඤ්ච දාරකපරිහාරෙ කතෙ නිවත්තිත්වා වඩ්ඪකී ව ඉත්ථියො ව දාරකෙ ව ඔලොකෙත්වා රඤ්ඤො සද්ධිං අගමාසි.

රාජා තං ආදාය නගරං ගන්ත්වා නගරඤ්ච හත්ථිසාලඤ්ච අලඬිකාරාපෙත්වා හත්ථිං නගරං පදක්ඛිණං කාරෙත්වා හත්ථිසාලං පවෙසෙත්වා සබ්බාලඬිකාරෙහි අලඬිකරිත්වා අභිසෙකං දත්වා ඔපවය්හං කත්වා අත්තනො සභායට්ඨානෙ යපෙත්වා උපඬිචරජ්ජං හත්ථිස්ස දත්වා අත්තනා සමානපරිහාරං අකාසි. හත්ථිස්ස ආගතකාලතො පට්ඨාය රඤ්ඤො සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං හත්ථගතමෙව අහොසි. ඵ්වං කාලෙ ගච්ඡන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්සා ගබ්භපරිපාකකාලෙ රාජා කාලමකාසි. හත්ථි පන සථෙ රඤ්ඤො කාලකතභාවං ජානෙය්‍ය, තත්ථෙවස්ස හදයං ඵලෙය්‍ය, තස්මා හත්ථිං

රඤ්ඤො කාලකතභාවං අජානාපෙත්වා උපට්ඨතිංසු. රඤ්ඤො පන කාලකතභාවං සුත්වා “තුච්ඡං කිර රජ්ජ”න්ති අනන්තරසාමන්තකොසලරාජා මහනියා සෙනාය ආගන්ත්වා නගරං පරිවාරෙසි. නගරවාසීනො ද්වාරානි පිදහිත්වා කොසලරඤ්ඤො සාසනං පහිණිංසු – “අම්භාකං රඤ්ඤො අග්ගමහෙසී පරිපුණ්ණගබ්භා ‘ඉතො කිර සත්තමෙ දිවසෙ පුත්තං විජායිස්සති’ති අඬගවිජ්ජාපායකා ආහංසු. සචෙ සා පුත්තං විජායිස්සති, මයං සත්තමෙ දිවසෙ යුද්ධං දස්සාම, න රජ්ජං, එත්තකං කාලං ආගමෙමා”ති. රාජා “සාධු”ති සම්පට්ඨි.

දෙවී සත්තමෙ දිවසෙ පුත්තං විජායි. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ පන මහාජනස්ස අලීනචිත්තං පග්ගණ්හන්තො ජාතොති “අලීනචිත්තකුමාරො”ත්ථෙවස්ස නාමං අකංසු. ජාතදිවසතොයෙව පනස්ස පට්ඨාය නාගරා කොසලරඤ්ඤො සද්ධිං යුජ්ඣංසු. නින්තායකත්තා සඬගාමස්ස මහන්තම්පි බලං යුජ්ඣමානං ථොකං ථොකං ඔසක්කති. අමච්චා දෙවියා තමත්ථං ආරොචෙත්වා “මයං එවං ඔසක්කමානො බලෙ පරාජයභාවස්ස භායාම, අම්භාකං පන රඤ්ඤො කාලකතභාවං, පුත්තස්ස ජාතභාවං, කොසලරඤ්ඤො ආගන්ත්වා යුජ්ඣානභාවඤ්ථ රඤ්ඤො සභායකො මඬගලහත්ථී න ජානාති, ජානාපෙම න”න්ති ප්‍රචිණිංසු. සා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා පුත්තං අලඬකරිත්වා දුකුලචුම්බටකෙ නිපජ්ජාපෙත්වා පාසාදා ඔරුශ්භ අමච්චගණපරිවුතා හත්ථීසාලං ගන්ත්වා බොධිසත්තං හත්ථීස්ස පාදමූලෙ නිපජ්ජාපෙත්වා “සාමී, සභායො තෙ කාලකතො, මයං තුශ්භං හදයථාලනභයෙන නාරොවයිම්භ, අයං තෙ සභායස්ස පුත්තො, කොසලරාජා ආගන්ත්වා නගරං පරිවාරෙත්වා තච පුත්තෙන සද්ධිං යුජ්ඣති, බලං ඔසක්කති, තච පුත්තං ත්වඤ්ඤෙව වා මාරෙහි, රජ්ජං වාස්ස ගණ්හිත්වා දෙහී”ති ආහ.

තස්මිං කාලෙ හත්ථී බොධිසත්තං සොණ්ඩාය පරාමසිත්වා උක්ඛිපිත්වා කුම්භෙ යපෙත්වා රොදිත්වා බොධිසත්තං ඔතාරෙත්වා දෙවියා හත්ථෙ නිපජ්ජාපෙත්වා “කොසලරාජං ගණ්හිස්සාමී”ති හත්ථීසාලතො නික්ඛමී. අථස්ස අමච්චා වම්මං පටිමුඤ්චිත්වා අලඬකරිත්වා නගරද්වාරං අවාපුරිත්වා තං පරිවාරෙත්වා නික්ඛමීංසු. හත්ථී නගරා නික්ඛමිත්වා කොඤ්චනාදං කත්වා මහාජනං සන්තාසෙත්වා පලාපෙත්වා බලකොට්ඨකං හින්දිත්වා කොසලරාජානං චූළාය ගහෙත්වා ආනෙත්වා බොධිසත්තස්ස පාදමූලෙ නිපජ්ජාපෙත්වා මාරණත්ථායස්ස උට්ඨිතෙ වාරෙත්වා “ඉතො පට්ඨාය අප්පමත්තො හොහි, ‘කුමාරො දහරො’ති සඤ්ඤං මා කරි”ති ඔවදිත්වා උය්‍යාපෙසී. තතො පට්ඨාය සකලපම්බුද්ධිපෙ රජ්ජං බොධිසත්තස්ස හත්ථගතමෙව ජාතං, අඤ්ඤො පටිසත්තු නාම උට්ඨහිතුං සමත්ථො නාහොසී. බොධිසත්තො සත්තවස්සිකකාලෙ අහිසෙකං කත්වා අලීනචිත්තරාජා නාම හුත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සග්ගපුරං පූරෙසී.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආභරිත්වා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා ඉමං ගාථාද්වයමාහ

11.

“අලීනචිත්තං නිස්සාය, පහට්ඨා මහතී චමු;
කොසලං සෙනාසන්තුට්ඨං, ජීවග්ගාහං අගාහයි.

12.

“එවං නිස්සයසම්පන්නො, භික්ඛු ආරද්ධවීරියො;
භාවයං කුසලං ධම්මං, යොගක්ඛෙමස්ස පත්තියා;
පාපුණං අනුපුබ්බෙන, සබ්බසංයොජනක්ඛය”න්ති.

තත්ථ අලීනචිත්තං නිස්සායාති අලීනචිත්තං රාජකුමාරං නිස්සාය. පහට්ඨා මහතී චමුති “පච්චේරජ්ජං නො දිට්ඨ”න්ති හට්ඨතුට්ඨා භුත්වා මහතී සෙනා. කොසලං සෙනාසන්තුට්ඨන්ති කොසලරාජානං සෙන රජ්ජෙන අසන්තුට්ඨං පරරජ්ජලොභෙන ආගතං. ජීවග්ගාහං අගාහයිති අමාරෙත්වාච සා චමු තං රාජානං හත්ථිනා ජීවග්ගාහං ගණ්භාපෙසි. එවං නිස්සයසම්පන්නොති යථා සා චමු, එවං අඤ්ඤාපි කුලපුත්තො නිස්සයසම්පන්නො කල්‍යාණමිත්තං බුද්ධං වා බුද්ධසාවකං වා නිස්සයං ලභිත්වා. භික්ඛුති පරිසුද්ධාධිවචනමෙතං. ආරද්ධවීරියොති පග්ගහිතවීරියො චතුදොසාපගතෙන වීරියෙන සමන්තාගතො. භාවයං කුසලං ධම්මන්ති කුසලං නිරවජ්ජං සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියසඬ්ඛාතං ධම්මං භාවෙත්තො. යොගක්ඛෙමස්ස පත්තියාති චතුහි යොගෙහි ඛෙමස්ස නිබ්බානස්ස පාපුණන්තොය තං ධම්මං භාවෙත්තො. පාපුණං අනුපුබ්බෙන, සබ්බසංයොජනක්ඛයන්ති එවං විපස්සනතො පට්ඨාය ඉමං කුසලං ධම්මං භාවෙත්තො සො කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයසම්පන්නො භික්ඛු අනුපුබ්බෙන විපස්සනාඤ්ඤාණාති ච හෙට්ඨිමමග්ගඵලාති ච පාපුණන්තො පරියොසානෙ දසන්තම්පි සංයොජනානං ඛයන්තෙ උප්පන්නත්තා සබ්බසංයොජනක්ඛයසඬ්ඛාතං අරහත්තං පාපුණාති. යස්මා වා නිබ්බානං ආගම්ම සබ්බසංයොජනාති ඛියන්ති, තස්මා තම්පි සබ්බසංයොජනක්ඛයමෙව, එවං අනුපුබ්බෙන නිබ්බානසඬ්ඛාතං සබ්බසංයොජනක්ඛයං පාපුණාතීති අත්ථො.

ඉති භගවා අමතමහානිබ්බානෙන ධම්මදෙසනාය කූටං ගහෙත්වා උත්තරිපි සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ ඔස්සට්ඨවීරියො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහි. “තදා මාතා මහාමායා, පිතා සුද්ධොදනමහාරාජා අහොසි, රජ්ජං ගහෙත්වා දිත්තහත්ථී අයං ඔස්සට්ඨවීරියො භික්ඛු, හත්ථිස්ස පිතා සාරිපුත්තො, සාමන්තකොසලරාජා මොග්ගල්ලානො, අලීනචිත්තකුමාරො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අලීනචිත්තජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[157] 7. ඉණජාතකවණ්ණනා

යෙන කාමං පණාමෙතීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ආනන්දත්ථෙරස්ස සාටකසහස්සලාභං ආරබ්භ කථෙසී. ථෙරස්ස කොසලරඤ්ඤො අන්තෙපුරෙ ධම්මවාචනවත්ථු හෙට්ඨා මහාසාරජාතකෙ (ජා. 1.1.92) ආගතමෙව. ඉති ථෙරෙ රඤ්ඤො අන්තෙපුරෙ ධම්මං වාචෙන්තෙ රඤ්ඤො සහස්සග්ගිකානං සාටකානං සහස්සං ආහරිසිත්ථ. රාජා තතො පඤ්ච සාටකසතානි පඤ්චන්තං දෙවිසතානං අදාසී. තා සබ්බාපි තෙ සාටකෙ යපෙත්වා පුනදිවසෙ ආනන්දත්ථෙරස්ස දත්වා සයං පුරාණසාටකෙයෙව පාරුපිත්වා රඤ්ඤො පාතරාසට්ඨානං අගමංසු.

රාජා “මයා තුම්භාකං සහස්සග්ගිකා සාටකා දාපිතා, කස්මා තුම්භෙ තෙ අපාරුපිත්වාච ආගතා”ති පුච්ඡී. “දෙව, අම්භෙහි තෙ ආනන්දත්ථෙරස්ස දිත්තා”ති. “ආනන්දත්ථෙරොන සබ්බෙ ගහිතා”ති? “ආම, දෙවා”ති. “සම්මාසම්බුද්ධෙන තිථිවරං අනුඤ්ඤාතං, ආනන්දත්ථෙරො දුස්සවණ්ඨ්ථං මඤ්ඤෙ කර්ස්සති, අතිබහු තෙන සාටකා ගහිතා”ති ථෙරස්ස කුජ්ඣිත්වා භුත්තපාතරාසො විහාරං ගන්ත්වා ථෙරස්ස පරිවෙණං පවිසිත්වා ථෙරං වන්දිත්වා නිසිත්තො පුච්ඡී – “අපි, හන්තෙ, අම්භාකං සරෙ ඉත්ථීයො තුම්භාකං සන්තිකෙ ධම්මං උග්ගණ්හන්ති වා සුණන්ති වා”ති? “ආම, මහාරාජ, ගහෙතබ්බයුත්තකං ගණ්හන්ති, සොතබ්බයුත්තකං සුණන්ති”ති. “කිං තා සුණන්තියෙව, උදාහු තුම්භාකං නිවාසනං වා පාරුපනං වා දදන්ති”ති? “තා අජ්ජ, මහාරාජ, සහස්සග්ගිකානි පඤ්ච සාටකසතානි අදංසු”ති. “තුම්භෙහි ගහිතානි තානි, හන්තෙ”ති? “ආම, මහාරාජා”ති. “නනු, හන්තෙ, සත්ථාරා තිථිවරමෙව අනුඤ්ඤාත”න්ති? “ආම, මහාරාජ, හගවතා එකස්ස භික්ඛුනො තිථිවරමෙව පරිභොගසීසෙන අනුඤ්ඤාතං, පටිග්ගහණං පන අචාරිතං, තස්මා මයාපි අඤ්ඤෙසං ජිණ්ණවිවරිකානං දාතුං තෙ සාටකා පටිග්ගහිතා”ති. “තෙ පන භික්ඛු තුම්භාකං සන්තිකා සාටකෙ ලහිත්වා පොරාණචීවරානි කිං කර්ස්සන්ති”ති? “පොරාණසඩ්ඨාපිං උත්තරාසඩ්ඨං කර්ස්සන්ති”ති? “පොරාණඋත්තරාසඩ්ඨං කිං කර්ස්සන්ති”ති? “අන්තරවාසකං කර්ස්සන්ති”ති. “පොරාණඅන්තරවාසකං කිං කර්ස්සන්ති”ති? “පච්චත්ථරණං කර්ස්සන්ති”ති. “පොරාණපච්චත්ථරණං කිං කර්ස්සන්ති”ති? “භුමමත්ථරණං කර්ස්සන්ති”ති. “පොරාණභුමමත්ථරණං කිං කර්ස්සන්ති”ති? “පාදපුඤ්ඤ්ථං කර්ස්සන්ති”ති. “පොරාණපාදපුඤ්ඤ්ථං කිං කර්ස්සන්ති”ති? “මහාරාජ, සද්ධාදෙය්‍යං නාම විනිපාතෙතුං න ලබ්භති, තස්මා පොරාණපාදපුඤ්ඤ්ථං වාසියා කොට්ටෙන්වා මත්තිකාය මක්ඛෙන්වා සෙනාසනෙසු මත්තිකාලෙපනං කර්ස්සන්ති”ති. “හන්තෙ, තුම්භාකං

දින්නං යාව පාදපුඤ්ජනාපි නස්සිතුං න ලබ්හති”ති? “ආම, මහාරාජ, අම්මාකං දින්නං නස්සිතුං න ලබ්හති, පරිභොගමෙව හොති”ති.

රාජා තුට්ඨො සොමනස්සප්පත්තො හුත්වා ඉතරානිපි ගෙහෙ යපිතානි පඤ්ච සාටකසතානි ආහරාපෙත්වා ථෙරස්ස දත්වා අනුමොදනං සුත්වා ථෙරං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි. ථෙරො පයමලද්ධානි පඤ්ච සාටකසතානි ජිණ්ණවිවරිකානං භික්ඛූනං අදාසි. ථෙරස්ස පන පඤ්චමත්තානි සද්ධිවිහාරිකසතානි, තෙසු එකො දහරහික්ඛු ථෙරස්ස බහුපකාරො පරිවෙණං සම්මජ්ජති, පානියපරිභොජනියං උපට්ඨපෙති, දන්තකට්ඨං මුඛොදකං න්හානොදකං දෙති, වච්චකුට්ඨජන්තාසරසෙනාසනානි පටිජග්ගති, හත්ථපරිකම්මපාදපරිකම්මපිට්ඨිපරිකම්මාදීනි කරොති. ථෙරො පච්ඡා ලද්ධානි පඤ්ච සාටකසතානි “අයං මෙ බහුපකාරො”ති යුත්තවසෙන සබ්බානි තස්සෙව අදාසි. සොපි සබ්බෙ තෙ සාටකෙ භාජෙත්වා අත්තනො සමානුපජ්ඣායානං අදාසි.

එවං සබ්බෙපි තෙ ලද්ධසාටකා භික්ඛූ සාටකෙ ජින්නිත්වා රජිත්වා කණ්ණිකාරපුප්ඵවණ්ණානි කාසායානි නිවාසෙත්වා ච පාරුපිත්වා ච සත්ථාරං උපසඬ්ඨිකම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා එවමාහංසු – “හත්තෙ, සොතාපන්නස්ස අරියසාවකස්ස මුඛොලොකනදානං නාම අත්ථි”ති. “න, භික්ඛවෙ, අරියසාවකානං මුඛොලොකනදානං නාම අත්ථි”ති. “හත්තෙ, අම්මාකං උපජ්ඣායෙන ධම්මහණ්ඩාගාරිකත්ථෙරෙන සහස්සග්ගිකානං සාටකානං පඤ්ච සතානි එකස්සෙව දහරහික්ඛුනො දින්නානි, සො පන අත්තනා ලද්ධෙ භාජෙත්වා අම්මාකං අදාසි”ති. “න, භික්ඛවෙ, ආනන්දො මුඛොලොකනහික්ඛං දෙති, සො පනස්ස භික්ඛු බහුපකාරො, තස්මා අත්තනො උපකාරස්ස උපකාරවසෙන ගුණවසෙන යුත්තවසෙන ‘උපකාරස්ස නාම පච්චුපකාරො කාතුං වට්ටතී’ති කතඤ්ඤාකතවෙදිභාවෙන අදාසි. පොරාණකපණ්ඩිතාපි හි අත්තනො උපකාරානඤ්ඤෙව පච්චුපකාරං කරිංසු”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සීහො හුත්වා පබ්බතගුහායං වසති. සො එකදිවසං ගුහාය නික්ඛමිත්වා පබ්බතපාදං ඔලොකෙසි, තං පන පබ්බතපාදං පරික්ඛිපිත්වා මහාසරො අහොසි. තස්ස එකස්මිං උන්නතට්ඨානෙ උපරිථද්ධකද්දමපිට්ඨෙ මුදුනි හරිතතිණානි ජායිංසු. සසකා වෙව හරිණාදයො ච සල්ලහුකමීගා කද්දමමත්ථකෙ විවරන්තා තානි බාදන්ති. තං දිවසමපි එකො මීගො තානි බාදන්තො විවරති. සීහො “තං මීගං ගණ්හිස්සාමි”ති පබ්බතමත්ථකා උජ්ජතිත්වා සීහවෙගෙන පක්ඛන්දි, මීගො මරණභයතජ්ජිතො විරවන්තො පලායි. සීහො වෙගං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො කලලපිට්ඨෙ නිපතිත්වා

ඔසිදිත්වා උග්ගන්තුං අසක්කොන්තො චත්තාරො පාදා ථම්භා විය ඔසිදිත්වා සත්තාහං නිරාහාරො අට්ඨාසි.

අථ නං එකො සිඬගාලො ගොවරජපසුතො තං දිස්වා හයෙන පලායි. සීහො තං පක්කොසිත්වා “හො සිඬගාල, මා පලායි, අහං කලලෙ ලග්ගො, ජීවිතං මෙ දෙනී”ති ආහ. සිඬගාලො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “අහං තං උද්ධරෙය්‍යං, උද්ධට්වා පන මං බාදෙය්‍යාසීති භායාමී”ති ආහ. “මා භායි, නාහං තං බාදිස්සාමි, මහන්තං පන තෙ ගුණං කරිස්සාමි, එකෙනුපායෙන මං උද්ධරාහී”ති. සිඬගාලො තස්ස පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා චතුන්නං පාදානං සමන්තා කලලෙ අපනෙත්වා චතුන්නමිපි පාදානං චතස්සො මාතිකා බණිත්වා උදකාහිමුඛං අකාසි, උදකං පටිසිත්වා කලලං මුදුං අකාසි. තස්මිං බණෙ සිඬගාලො සිහස්ස උදරන්තරං අත්තනො සිසං පවෙසෙත්වා “වායාමං කරොහි, සාමී”ති උච්චාසද්දං කරොන්තො සීසෙන උදරං පහරි. සීහො වෙගං ජනෙත්වා කලලා උග්ගන්ත්වා පක්ඛන්දිත්වා ථලෙ අට්ඨාසි. සො මුහුත්තං විස්සමිත්වා සරං ඔරුය්‍යෙ කද්දමං ධොවිත්වා න්භායිත්වා දරථං පටිප්පස්සමහෙත්වා එකං මහිංසං වධිත්වා දායාහි ඔවිජ්ඣිත්වා මංසං උබ්බත්තෙත්වා “බාද, සම්මා”ති සිඬගාලස්ස පුරතො යපෙත්වා තෙන බාදිතෙ පච්ඡා අත්තනා බාදි. පුන සිඬගාලො එකං මංසපෙසිං ඩංසිත්වා ගණ්හි. “ඉදං කිමත්ථාය, සම්මා”ති ව චුත්තෙ “තුම්භාකං දාසී අත්ථී, තස්සා භාගො භවිස්සති”ති ආහ. සීහො “ගණ්හාහී”ති චත්වා සයමිපි සිහියා අත්ථාය මංසං ගණ්හිත්වා “එහි, සම්ම, අම්භාකං පබ්බතමුද්ධනි යත්වා සබ්බො වසනට්ඨානං ගමිස්සාමා”ති චත්වා තත්ථ ගන්ත්වා මංසං බාදාපෙත්වා සිඬගාලඤ්ච සිඬගාලිඤ්ච අස්සාසෙත්වා “ඉතො පට්ඨාය ඉදානි අහං තුම්භෙ පටිජග්ගිස්සාමී”ති අත්තනො වසනට්ඨානං නෙත්වා ගුහාය ද්වාරෙ අඤ්ඤිස්සා ගුහාය වසාපෙසි. තෙ තතො පට්ඨාය ගොවරාය ගච්ඡන්තා සිහිඤ්ච සිඬගාලිඤ්ච යපෙත්වා සිඬගාලෙන සද්ධිං ගන්ත්වා නානාමිගෙ වධිත්වා උභොපි තත්ථෙව මංසං බාදිත්වා ඉතරාසමිපි ද්වින්නං ආහරිත්වා දෙනති.

එවං කාලෙ ගච්ඡන්තෙ සිහි ද්වෙ පුත්තෙ විජායි, සිඬගාලිපි ද්වෙ පුත්තෙ විජායි. තෙ සබ්බෙපි සමග්ගවාසං වසිංසු. අට්ඨකදිවසං සිහියා එතදහොසි – “අයං සීහො සිඬගාලඤ්ච සිඬගාලිඤ්ච සිඬගාලපොතකෙ ව අතිවිය පියායති, නුනමස්ස සිඬගාලියා සද්ධිං සන්ථට්වා අත්ථී, තස්මා එවං සිනෙහං කරොති, යංනුනාහං ඉමං පිළෙත්වා තජ්ජෙත්වා ඉතො පලාපෙය්‍ය”න්ති. සා සිහස්ස සිඬගාලං ගහෙත්වා ගොවරාය ගතකාලෙ සිඬගාලිං පිළෙසි තජ්ජෙසි “කිංකාරණා ඉමස්මිං යානෙ වසති, න පලායසී”ති? පුත්තාපිස්සා සිඬගාලිපුත්තෙ තථෙව තජ්ජයිංසු. සිඬගාලි තමත්ථං සිඬගාලස්ස කථෙත්වා “සිහස්ස වචනෙන එතාය එවං කතභාවමිපි න ජානාම, චිරං වසිමහා, නාසාපෙය්‍යාපි නො, අම්භාකං වසනට්ඨානමෙව ගච්ඡාමා”ති ආහ. සිඬගාලො තස්සා වචනං සුත්වා සිහං උපසඬකමිත්වා ආහ – “සාමි, චිරං

අම්මහෙහි තුම්භාකං සන්තිකෙ නිවුත්ථං, අතිවිරං වසන්තා නාම අප්පියා හොන්ති, අම්භාකං ගොවරාය පක්කන්තකාලෙ සිහි සිඬගාලිං විහෙයෙති ‘ඉමස්මිං යානෙ කස්මා වසථ, පලායථා’ති තප්පෙති, සිහපොතකාපි සිඬගාලපොතකෙ තප්පෙන්නි. යො නාම යස්ස අත්තනො සන්තිකෙ වාසං න රොවෙති, තෙන සො ‘යාහි’ති නීහරිතබ්බොව, විහෙයනං නාම කිමත්ථිය’’න්ති වත්ථා පට්ඨං ගාථමාහ –

13.

“යෙන කාමං පණාමෙති, ධම්මො බලවතං මිගී;
උන්නදන්ති විජානාහි, ජාතං සරණතො භය’’න්ති.

තත්ථ යෙන කාමං පණාමෙති, ධම්මො බලවතන්ති බලවා නාම ඉස්සරො අත්තනො සෙවකං යෙන දිසාභාගෙන ඉච්ඡති, තෙන දිසාභාගෙන සො පණාමෙති නීහරති. එස ධම්මො බලවතං අයං ඉස්සරානං සභාවො පවෙණ්ඨම්මොව, තස්මා සවෙ අම්භාකං වාසං න රොවෙථ, උජුකමෙව නො නීහරථ, විහෙයනෙන කො අත්ථොති දීපෙන්නො එවමාහ. මිගීති සිහං ආලපති. සො හි මිගරාජතාය මිගා අස්ස අත්ථිති මිගී. උන්නදන්තිතිපි තමෙව ආලපති. සො හි උන්නතානං දන්තානං අත්ථිතාය උන්නතා දන්තා අස්ස අත්ථිති උන්නදන්ති. “උන්නතදන්ති’’තිපි පාඨොයෙව. විජානාහිති “එස ඉස්සරානං ධම්මො’’ති එවං ජානාහි. ජාතං සරණතො භයන්ති අම්භාකං තුම්මෙ පතිට්ඨානට්ඨෙන සරණං, තුම්භාකඤ්ඤෙව සන්තිකා භයං ජාතං, තස්මා අත්තනො වසන්ට්ඨානමෙව ගමිස්සාමාති දීපෙති.

අපරො නයො – තව මිගී සිහි උන්නදන්තිමම පුත්තදාරං තප්පෙන්නි යෙන කාමං පණාමෙති, යෙන යෙනාකාරෙන ඉච්ඡති, තෙන පණාමෙති පවත්තති, විහෙයෙතිපි පලාපෙතිපි, එවං ත්වං විජානාහි, තත්ථ කිං සක්කා අම්මහෙහි කාතුං. ධම්මො බලවතං එස බලවත්තානං සභාවො, ඉදානි මයං ගමිස්සාම. කස්මා? ජාතං සරණතො භයන්ති.

තස්ස වචනං සුත්ථා සිහො සිහිං ආහ – “හද්දෙ, අසුකස්මිං නාම කාලෙ මම ගොවරත්ථාය ගන්ත්වා සත්තමෙ දිවසෙ ඉමිනා සිඬගාලෙන ඉමාය ව සිඬගාලියා සද්ධිං ආගතභාවං සරසි’’ති. “ආම, සරාමී’’ති. “ජානාසි පන මය්හං සත්තාහං අනාගමනස්ස කාරණ’’න්ති? “න ජානාමි, සාමී’’ති. “හද්දෙ, අහං ‘එකං මිගං ගණ්ඨිස්සාමි’ති විරජ්ඣිත්ථා කලලෙ ලග්ගො, තතො නික්ඛමිතුං අසක්කොන්තො සත්තාහං නිරාභාරො අට්ඨාසිං, ස්වාහං ඉමං සිඬගාලං නිස්සාය ජීවිතං ලහිං, අයං මෙ ජීවිතදායකො සභායො. මිත්තධම්මෙ යාතුං සමත්ථො හි මිත්තො දුබ්බලො නාම නත්ථි, ඉතො පට්ඨාය මය්හං සභායස්ස ව සභායිකාය ව පුත්තකානඤ්ඤෙව එවරූපං අවමානං මා අකාසි’’ති වත්ථා සිහො දුතියං ගාථමාහ –

14.

“අපි වෙපි දුබ්බලො මිත්තො, මිත්තධම්මෙසු තිට්ඨති;
සො ඤාතකො ච බන්ධු ච, සො මිත්තො සො ච මෙ සබ්බා;
දායීනි මානිමඤ්ඤිත්ථො, සිඬිගාලො මම පාණදො”ති.

තත්ථ අපි වෙපිති එකො අපිසද්දො අනුග්ගහත්ථො, එකො සම්භාවනත්ථො. තත්ත්වයං යොජනා - දුබ්බලොපි වෙ මිත්තො මිත්තධම්මෙසු අපි තිට්ඨති, සවෙ යාතුං සක්කොති, සො ඤාතකො ච බන්ධු ච, සො මෙත්තචිත්තතාය මිත්තො, සො ච මෙ සභායට්ඨෙන සබ්බා. දායීනි මානිමඤ්ඤිත්ථොති, හද්දෙ, දායාසම්පන්නෙ සිහි මා මය්හං සභායං චා සභායං චා අනිමඤ්ඤි, අයඤ්ඤි සිඬිගාලො මම පාණදොති.

සා තස්ස වචනං සුත්වා සිඬිගාලිං බ්මාපෙත්වා තතො පට්ඨාය සපුත්තාය තාය සද්ධිං සමග්ගවාසං වසී. සිහපොතකාපි සිඬිගාලපොතකෙහි සද්ධිං කීළමානා සම්මොදමානා මාතාපිතූනං අතික්කන්තකාලෙපි මිත්තභාවං අභිනිදිත්වා සම්මොදමානා වසිංසු. තෙසං කිර සත්තකුලපරිවට්ටෙ අභිජ්ජමානා මෙත්ති අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - සච්චපරියොසානෙ කෙචි සොතාපන්නා, කෙචි සකදාගාමිනො, කෙචි අනාගාමිනො, කෙචි අරහන්තො අහෙසුං. “තදා සිඬිගාලො ආනන්දො අහොසි, සිහො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ගුණජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[158] 8. සුභනුජාතකවණ්ණනා

නයිදං විසමසීලෙනාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ද්වෙ වණ්ඩහික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්මිඤ්ඤි සමයෙ ජෙතවනෙපි එකො හික්ඛු වණ්ඩො අහොසි ඵරුසො සාහසිකො ජනපදෙපි. අට්ඨකදිවසං ජානපදො හික්ඛු කෙනවිදෙව කරණීයෙන ජෙතවනං අගමාසි, සාමණෙරා වෙච දහරහික්ඛු ච තස්ස වණ්ඩභාවං ජානන්ති. “තෙසං ද්විත්තං වණ්ඩානං කලහං පස්සිස්සාමා”ති කුතුහලෙන තං හික්ඛුං ජෙතවනවාසිකස්ස පරිවෙණං පහිණිංසු. තෙ උහොපි වණ්ඩා අඤ්ඤමඤ්ඤං දිස්වාච පියසංවාසං සංසන්දිංසු සමිංසු, හත්ථපාදපිට්ඨිසම්බාහනාදීනි අකංසු. ධම්මසභායං හික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසු - “ආවුසො, වණ්ඩා හික්ඛු අඤ්ඤෙසං උපරි වණ්ඩා ඵරුසා සාහසිකා, අඤ්ඤමඤ්ඤං පන උහොපි සමග්ගා සම්මොදමානා පියසංවාසා ජාතා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙතෙ අඤ්ඤෙසං වණ්ඩා ඵරුසා සාහසිකා,

අඤ්ඤමඤ්ඤං පන සමග්ගා සම්මොදමානා පියසංවාසා ච අහෙසු”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස සබ්බත්ථසාධකො අත්ථධම්මානුසාසකො අමච්චො අහොසි. සො පන රාජා ථොකං ධනලොභපකතිකො, තස්ස මහාසොණො නාම කුට්ඨස්සො අත්ථි. අථ උත්තරාපථකා අස්සවාණිජා පඤ්ච අස්සසත්තානි ආනෙසුං, අස්සානං ආගතභාවං රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. තතො පුබ්බෙ පන බොධිසත්තො අස්සෙ අග්ගාපෙත්වා මූලං අපරිභාපෙත්වා දාපෙසි. රාජා තං පරිභායමානො අඤ්ඤං අමච්චං පක්කොසාපෙත්වා “තාත, අස්සෙ අග්ගාපෙති, අග්ගාපෙත්තො ච පඨමං මහාසොණං යථා තෙසං අස්සානං අත්තරං පවිසති, තථා විස්සජ්ජෙත්වා අස්සෙ ඩංසාපෙත්වා වණිතෙ කාරාපෙත්වා දුබ්බලකාලෙ මූලං භාපෙත්වා අස්සෙ අග්ගාපෙය්‍යාසි”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තථා අකාසි.

අස්සවාණිජා අනත්තමනා හුත්වා තෙන කතකිරියං බොධිසත්තස්ස ආරොචෙසුං. බොධිසත්තො “කිං පන තුම්භාකං නගරෙ කුට්ඨස්සො නත්ථි”ති ප්‍රචිඡි. “අත්ථි සාමී, සුභනු නාම කුට්ඨස්සො චණ්ඩො ඵරුසො”ති. “තෙන හි පුත ආගච්ඡන්තා තං අස්සං ආනෙය්‍යාථා”ති. තෙ “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා පුත ආගච්ඡන්තා තං කුට්ඨස්සං ගාභාපෙත්වා ආගච්ඡිංසු. රාජා “අස්සවාණිජා ආගතා”ති සුත්වා සීභපඤ්ජරං උග්ගාටෙත්වා අස්සෙ ඔලොකෙත්වා මහාසොණං විස්සජ්ජාපෙසි. අස්සවාණිජාපි මහාසොණං ආගච්ඡන්තං දිස්වා සුභනුං විස්සජ්ජාපෙසුං. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං පත්වා සරීරානි ලෙහන්තා සම්මොදමානා අට්ඨංසු. රාජා බොධිසත්තං ප්‍රචිඡි – “පස්සසි ඉමෙ ද්වෙ කුට්ඨස්සා අඤ්ඤෙසං චණ්ඩා ඵරුසා සාහසිකා, අඤ්ඤෙ අස්සෙ ඩංසිත්වා ගෙලඤ්ඤං පාපෙන්නි, ඉදානි අඤ්ඤමඤ්ඤං පන සරීරං ලෙහන්තා සම්මොදමානා අට්ඨංසු, කිං නාමෙත”න්ති? බොධිසත්තො “නයිමෙ, මහාරාජ, විසමසීලා, සමසීලා සමධාතුකා ච එතෙ”ති වත්වා ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

15.

“නයිදං විසමසීලෙන, සොණෙන සුභනු සහ;
සුභනුපි තාදිසොයෙව, යො සොණස්ස සගොචරො.

16.

“පක්ඛන්දිනා පගබ්භෙන, නිච්චං සන්දානබාදිනා;
සමෙති පාපං පාපෙන, සමෙති අසතා අස”න්ති.

තත්ථ නයිදං විසමසීලෙන, සොණෙන සුභනු සහානි යං ඉදං සුභනු කුට්ඨස්සො සොණෙන සද්ධිං පෙමං කරොති, ඉදං න අත්තනො විසමසීලෙන, අථ බො අත්තනො සමසීලෙනෙව සද්ධිං කරොති. උභොපි හෙතෙ

අත්තනො අනාචාරනාය දුස්සීලනාය සමසීලා සමධාතුකා. සුභනුපි තාදිසොයෙව, යො සොණස්ස සගොවරොති යාදිසො සොණො, සුභනුපි තාදිසොයෙව, යො සොණස්ස සගොවරො යංගොවරො සොණො, සොපි තංගොවරොයෙව. යථෙව හි සොණො අස්සගොවරො අස්සෙ ඩංසෙන්නොව වරති, තථා සුභනුපි. ඉමිනා නෙසං සමානගොවරතං දස්සෙති.

තෙ පන ආචාරගොවරෙ එකතො කත්වා දස්සෙතුං “පක්ඛන්දිනා”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ පක්ඛන්දිනාති අස්සානං උපරි පක්ඛන්දනසීලෙන පක්ඛන්දනගොවරෙන. පගබ්භෙනාති කායපාගබ්භියාදිසමන්තාගතෙන දුස්සීලෙන. නිව්චං සන්දානබාදිනාති සදා අත්තනො ඛන්ධනායොත්තං බාදනසීලෙන බාදනගොවරෙන ව. සමෙති පාපං පාපෙනාති එතෙසු අඤ්ඤතරෙන පාපෙන සද්ධිං අඤ්ඤතරස්ස පාපං දුස්සීලාං සමෙති. අසතා අසන්ති එතෙසු අඤ්ඤතරෙන අසතා අනාචාරගොවරසම්පන්නෙන සහ ඉතරස්ස අසං අසාධුකම්මං සමෙති, ගුරාදිති විය ගුරාදිති එකතො සංසන්දති සදිසං නිබ්බිසෙසමෙව හොතිති.

එවං වත්වා ව පන බොධිසත්තො “මහාරාජ, රඤ්ඤා නාම අතිලුද්ධෙන න භවිතබ්බං, පරස්ස සන්තකං නාම නාසෙතුං න වට්ටති”ති රාජානං ඔවදිත්වා අස්සෙ අග්ඝාපෙත්වා භූතමෙව මූලං දාපෙසි. අස්සවාණිජා යථාසභාවමෙව මූලං ලභිත්වා හට්ඨතුට්ඨා අගමංසු. රාජාපි බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ද්වෙ අස්සා ඉමෙ ද්වෙ දුට්ඨහික්ඛු අහෙසුං, රාජා ආනන්දො, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සුභනුජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[159] 9. මොරජාතකවණ්ණනා

උදෙනයං වක්ඛුමා එකරාජාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතහික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි. සො හි හික්ඛු හික්ඛුහි සත්ථු සන්තිකං නීතො “සච්චං කිර, ත්වං හික්ඛු, උක්කණ්ඨිතො”ති වුත්තෙ “සච්චං, හන්තෙ”ති වත්වා “කිං දිස්වා”ති වුත්තෙ “එකං අලඬිකතපටියත්තසරීරං මාතුගාමං ඔලොකෙත්වා”ති ආහ. අථ නං සත්ථා “හික්ඛු මාතුගාමො නාම කස්මා තුම්භාදිසානං විත්තං නාලුලෙස්සති, පොරාණකපණ්ඩිතානම්පි හි මාතුගාමස්ස සද්දං සුත්වා සත්ත වස්සසතාති අසමුදාවණ්ණකිලෙසා ඔකාසං ලභිත්වා බණෙනෙව සමුදාවරිංසු. විසුද්ධාපි සත්තා සංකිලිස්සන්ති, උත්තමයසසමඬ්ඨිගිනොපි ආයසකාං පාපුණන්ති, පගෙව අපරිසුද්ධා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො මොරයොනියං පටිසන්ධිං ගහෙන්වා අණ්ඩකාලෙපි කණ්කාරමකුළුවණ්ණඅණ්ඩකොසො හුත්වා අණ්ඩං භින්දිත්වා නික්බන්තො සුවණ්ණවණ්ණො අහොසි දස්සනියො පාසාදිකො පක්ඛානං අන්තරෙ සුරත්තරාජිවිරාජිනො, සො අත්තනො ජීවිතං රක්ඛන්තො තිස්සො පබ්බතරාජියො අතික්කම්ම චතුත්ථාය පබ්බතරාජියා එකස්මිං දණ්ඩකහිරඤ්ඤපබ්බතතලෙ වාසං කප්පෙසි. සො පහාතාය රත්තියා පබ්බතමත්ථකෙ නිසින්තො සූරියං උග්ගච්ඡන්තං ඔලොකෙන්වා අත්තනො ගොවරභූමියං රක්ඛාවරණත්ථාය බ්‍රහ්මමන්තං බන්ධන්තො “උදෙනය”න්තිආදිමාහ.

17.

“උදෙනයං චක්ඛුමා එකරාජා,
හරිස්සවණ්ණො පට්ඨිජ්ජහාසො;
තං තං නමස්සාමි හරිස්සවණ්ණං පට්ඨිජ්ජහාසං,
තයාජ්ජ ගුත්තා විහරෙමු දිවස”න්ති.

තත්ථ උදෙනීති පාචිනලොකධාතුතො උග්ගච්ඡති. චක්ඛුමාති සකලචක්කවාලවාසීනං අන්ධකාරං විධමිත්වා චක්ඛුපටිලාභකරණෙන යං තෙන තෙසං දින්තං චක්ඛු, තෙන චක්ඛුනා චක්ඛුමා. එකරාජාති සකලචක්කවාලෙ ආලොකකරානං අන්තරෙ සෙට්ඨවිසිට්ඨට්ඨෙන එකරාජා. හරිස්සවණ්ණොති හරිසමානවණ්ණො, සුවණ්ණවණ්ණොති අත්ථො. පට්ඨිජ්ජහාසොති පට්ඨියා පහාසො. තං තං නමස්සාමිති තස්මා තං එවරූපං භවන්තං නමස්සාමි චන්දාමි. තයාජ්ජ ගුත්තා විහරෙමු දිවසන්ති තයා අජ්ජ රක්ඛිතා ගොපිතා හුත්වා ඉමං දිවසං චතුර්විධාපට්ඨිහාරෙන සුඛං විහරෙය්සාම.

එවං බොධිසත්තො ඉමාය ගාථාය සූරියං නමස්සිත්වා දුතියගාථාය අතීතෙ පරිනිබ්බුතෙ බුද්ධෙ වෙව බුද්ධගුණෙ ච නමස්සති.

“යෙ බ්‍රාහ්මණා වෙදගු සබ්බධම්මෙ, තෙ මෙ නමො තෙ ව මං පාලයන්තු;
නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථු බොධියා, නමො විමුත්තානං නමො විමුත්තියා;
ඉමං සො පරිත්තං කත්වා, මොරො චරති එසනා”ති.

තත්ථ යෙ බ්‍රාහ්මණාති යෙ බාහිතපාපා විසුද්ධිබ්‍රාහ්මණා. වෙදගුති වෙදානං පාරං ගතාතිපි වෙදගු, වෙදෙහි පාරං ගතාතිපි වෙදගු. ඉධ පන සබ්බෙ සච්චිකාසච්චිකධම්මෙ විදිතෙ පාකටෙ කත්වා ගතාති වෙදගු. තෙනෙවාහ “සබ්බධම්මෙ”ති. සබ්බෙ බන්ධායතනධාතුධම්මෙ සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණවසෙන අත්තනො ඤාණස්ස විදිතෙ පාකටෙ

කත්වා ගතා, තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං මද්දිත්වා දසසහස්සිලොකධාතුං
උත්තාදෙත්වා බොධිතලෙ සම්මාසම්බොධිං පත්වා සංසාරං වා
අතික්කන්තාති අත්ථො. තෙ මෙ නමොති තෙ මම ඉමං නමක්කාරං
පටිච්ඡන්තු. තෙ ව මං පාලයන්තුති එවං මයා නමස්සිතා ව තෙ භගවන්තො
මං පාලෙත්තු රක්ඛන්තු ගොපෙත්තු. නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථු බොධියා,
නමො විමුක්තානං නමො විමුක්තියාති අයං මම නමක්කාරො අතීතානං
පරිනිබ්බූතානං බුද්ධානං අත්ථු, තෙසඤ්ඤෙව චතුසු ව මග්ගෙසු චතුසු
එලෙසු ඤාණසංඛාරාය බොධියා අත්ථු, තථා තෙසඤ්ඤෙව
අරහත්තඵලවිමුක්තියා විමුක්තානං අත්ථු, යා ව නෙසං තදභිගවිමුක්ති
වික්ඛම්භනවිමුක්ති සමුච්ඡෙදවිමුක්ති පටිප්පස්සද්ධිවිමුක්ති
නිස්සරණවිමුක්තීති පඤ්චවිධා විමුක්ති, තස්සා නෙසං විමුක්තියාපි අයං
මයං නමක්කාරො අත්ථුති. “ඉමං සො පරිත්තං කත්වා, මොරො චරති
එසනා”ති ඉදං පන පදද්වයං සත්ථා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා ආහ. තස්සත්ථො
– භික්ඛවෙ, සො මොරො ඉමං පරිත්තං ඉමං රක්ඛං කත්වා අත්තනො
ගොචරභූමියං පුප්ඵළාදීනං අත්ථාය නානප්පකාරාය එසනාය චරති.

එවං දිවසං චරිත්වා සායං පබ්බතමත්ථකෙ නිසීදිත්වා අත්ථඤ්ඤානං සූරියං
ඔලොකෙත්තො බුද්ධගුණෙ ආචජ්ජෙත්වා නිවාසට්ඨානෙ
රක්ඛාචරණත්ථාය පුන බ්‍රහ්මමත්තං ඛන්ධන්තො “අපෙතය”න්තිආදිමාහ.

18.

“අපෙතයං චක්ඛුමා එකරාජා, හරිස්සවණ්ණො පථවිප්පභාසො;
තං තං නමස්සාමි හරිස්සවණ්ණං පථවිප්පභාසං, තයාජ්ජ ගුත්තා
විහරෙමු රත්තිං.

“යෙ බ්‍රාහ්මණා වෙදගු සබ්බධම්මෙ, තෙ මෙ නමො තෙ ව මං
පාලයන්තු;
නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථු බොධියා, නමො විමුක්තානං නමො
විමුක්තියා;
ඉමං සො පරිත්තං කත්වා, මොරො වාසමකප්පයි”ති.

තත්ථ අපෙතීති අපයාති අත්ථං ගච්ඡති. ඉමං සො පරිත්තං කත්වා,
මොරො වාසමකප්පයිති ඉදම්පි අභිසම්බුද්ධො භුත්වා ආහ. තස්සත්ථො –
භික්ඛවෙ, සො මොරො ඉමං පරිත්තං ඉමං රක්ඛං කත්වා අත්තනො
නිවාසට්ඨානෙ වාසං කප්පයිත්ථ, තස්ස රත්තිං වා දිවා වා ඉමස්ස
පරිත්තස්සානුභාවෙන නෙව භයං, න ලොමහංසො අහොසි.

අථෙකො ඛාරාණසියා අවිදුරෙ නෙසාදගාමවාසී නෙසාදො
භිමවත්තපදෙසෙ විචරන්තො තස්මිං දණ්ඩකහිරඤ්ඤපබ්බතමත්ථකෙ
නිසින්තං බොධිසත්තං දිස්වා ආගන්ත්වා පුත්තස්ස ආරොචෙසි.

අමෙකදිවසං බෙමා නාම බාරාණසිරඤ්ඤො දෙවී සුපිනෙන සුවණ්ණවණ්ණං මොරං ධම්මං දෙසෙන්නං දිස්වා පබුද්ධකාලෙ රඤ්ඤො ආරොවෙසි - “අහං, දෙව, සුවණ්ණවණ්ණස්ස මොරස්ස ධම්මං සොතුකාමා”ති. රාජා අමච්චෙ පුච්ඡි. අමච්චා “බ්‍රාහ්මණා ජානිස්සන්ති”ති ආහංසු. බ්‍රාහ්මණා තං සුත්වා “සුවණ්ණවණ්ණා මොරා නාම හොන්ති”ති වත්වා “කත්ථ හොන්ති”ති චුත්තෙ “නෙසාදා ජානිස්සන්ති”ති ආහංසු. රාජා නෙසාදෙ සන්නිපාතෙත්වා පුච්ඡි. අථ සො නෙසාදපුත්තො “ආම, මහාරාජ, දණ්ඩකහිරඤ්ඤපබ්බතො නාම අත්ථී, තත්ථ සුවණ්ණවණ්ණො මොරො වසති”ති ආහ. “තෙන හි තං මොරං අමාරෙත්වා බන්ධිත්වා ආනෙහී”ති. නෙසාදො ගන්ත්වා තස්ස ගොවරභූමියං පාසෙ ඔඩ්ඬෙසි. මොරෙන අක්කන්තට්ඨානෙපි පාසො න සඤ්චරති. නෙසාදො ගණ්හිතුං අසක්කොන්තො සත්ත වස්සානි විවරිත්වා තත්ථෙව කාලමකාසි. බෙමාපි දෙවී පත්ථිතං අලභමානා කාලමකාසි.

රාජා “මොරං මෙ නිස්සාය දෙවී කාලකතා”ති කුජ්ඣිත්වා “හිමවත්තපදෙසෙ දණ්ඩකහිරඤ්ඤපබ්බතො නාම අත්ථී, තත්ථ සුවණ්ණවණ්ණො මොරො වසති, යෙ තස්ස මංසං බාදන්ති, තෙ අජරා අමරා හොන්ති”ති අක්ඛරං සුවණ්ණපට්ටෙ ලිඛාපෙත්වා සුවණ්ණපට්ටං මඤ්ජුසාය නික්ඛිපාපෙසි. තස්මිං කාලකතෙ අඤ්ඤො රාජා රජ්ජං පත්වා සුවණ්ණපට්ටං වාචෙත්වා “අජරො අමරො භවිස්සාමී”ති අඤ්ඤං නෙසාදං පෙසෙසි. සොපි ගන්ත්වා බොධිසත්තං ගහෙතුං අසක්කොන්තො තත්ථෙව කාලමකාසි. එතෙනෙව නියාමෙන ඡ රාජපරිවට්ටා ගතා. අථ සත්තමො රාජා රජ්ජං පත්වා එකං නෙසාදං පහිණි. සො ගන්ත්වා බොධිසත්තෙන අක්කන්තට්ඨානෙපි පාසස්ස අසඤ්චරණභාවං, අත්තනො පරිත්තං කත්වා ගොවරභූමිගමනභාවඤ්චස්ස ඤත්වා පච්චන්තං ඔතරිත්වා එකං මොරිං ගහෙත්වා යථා හත්ථතාලසද්දෙන නච්චති, අච්ඡරාසද්දෙන ච වස්සති, එවං සික්ඛාපෙත්වා තං ආදාය ගන්ත්වා මොරෙන පරිත්තෙ අකතෙ පාතොයෙව පාසයට්ඨියො රොපෙත්වා පාසෙ ඔඩ්ඬෙත්වා මොරිං වස්සාපෙසි. මොරො විසභාගං මාතුගාමසද්දං සුත්වා කිලෙසාතුරො හුත්වා පරිත්තං කාතුං අසක්කුණිත්වා ගන්ත්වා පාසෙ බජ්ඣ. අථ නං නෙසාදො ගහෙත්වා ගන්ත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො අදාසි.

රාජා තස්ස රූපසම්පත්තිං දිස්වා තුට්ඨමානසො ආසනං දාපෙසි. බොධිසත්තො පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදිත්වා “මහාරාජ, කස්මා මං ගණ්හාපෙසී”ති පුච්ඡි. “යෙ කිර තච මංසං බාදන්ති, තෙ අජරා අමරා හොන්ති, ස්වාහං තච මංසං බාදිත්වා අජරො අමරො හොතුකාමො තං ගණ්හාපෙසී”න්ති. “මහාරාජ, මම තාව මංසං බාදන්තා අජරා අමරා හොන්තු, අහං පන මරිස්සාමී”ති? “ආම, මරිස්සසී”ති. “මයි මරන්තෙ පන මම මංසමෙව බාදිත්වා කින්ති කත්වා න මරිස්සන්ති”ති? “ත්වං සුවණ්ණවණ්ණො, තස්මා කිර තච මංසං බාදකා අජරා අමරා

භවිස්සන්ති”ති. “මහාරාජ, අහං පන න අකාරණා සුවණ්ණවණ්ණො ජාතො, පුබ්බෙ පනාහං ඉමස්මිංයෙව නගරෙ චක්කවත්ති රාජා හුත්වා සයම්පි පඤ්ච සීලානි රක්ඛිං, සකලචක්කවාලවාසිනොපි රක්ඛාපෙසිං, ස්වාහං කාලං කරිත්වා තාවතිංසභවතෙ නිබ්බන්තො, තත්ථ යාවතායුකං යත්වා තතො වුතො අඤ්ඤස්ස අකුසලස්ස නිස්සන්දෙන මොරයොනියං නිබ්බන්තිත්වාපි පොරාණසීලානුභාවෙන සුවණ්ණවණ්ණො ජාතො”ති. “ත්වං චක්කවත්ති රාජා හුත්වා සීලං රක්ඛිත්වා සීලඵලෙන සුවණ්ණවණ්ණො ජාතො”ති කථමිදං අම්භෙහි සද්ධාතබ්බං. අත්ථි නො කොච්ඡි සක්ඛි”ති? “අත්ථි, මහාරාජා”ති. “කො නාමා”ති? “මහාරාජ, අහං චක්කවත්තිකාලෙ රතනමයෙ රථෙ නිසිදිත්වා ආකාසෙ විවරිං, සො මෙ රථො මඬගලපොක්ඛරණියා අන්තොභූමියං නිදහාපිතො, තං මඬගලපොක්ඛරණිතො උක්ඛිපාපෙහි, සො මෙ සක්ඛි භවිස්සන්ති”ති.

රාජා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා පොක්ඛරණිතො උදකං භරාපෙත්වා රථං නීභරාපෙත්වා බොධිසත්තස්ස සද්දහි. බොධිසත්තො “මහාරාජ, යපෙත්වා අමතමහානිබ්බානං අවසෙසා සබ්බෙ සඬ්ඛිතධම්මා හුත්වා අභාවිතො අනිච්චා බයවයධම්මායෙවා”ති රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා රාජානං පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙසි. රාජා පසන්තො බොධිසත්තං රජ්ජෙන පුජෙත්වා මහන්තං සක්කාරං අකාසි. සො රජ්ජං තස්සෙව පටිනියායාදෙත්වා කතිපාහං චසිත්වා “අප්පමන්තො භොහි, මහාරාජා”ති ඔවදිත්වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා දණ්ඩකහිරඤ්ඤපබ්බතමෙව අගමාසි. රාජාපි බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතහික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහි. “තදා රාජා ආනන්දො අභොසි, සුවණ්ණමොරො පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

මොරජාතකවණ්ණනා නවමා.

[160] 10. විනිලජාතකවණ්ණනා

ඵවමෙව නුන රාජානන්ති ඉදං සත්ථා වෙළවතෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස සුගතාලයං ආරබ්භ කථෙසි. දෙවදත්තෙ හි ගයාසීසගතානං ද්විත්තං අග්ගසාවකානං සුගතාලයං දස්සෙත්වා නිපන්තෙ උභොපි ථෙරා ධම්මං දෙසෙත්වා අත්තතො නිස්සිතකෙ ආදාය වෙළවනං අගමීංසු. තෙ සත්ථාරා “සාරිපුත්ත, දෙවදත්තො තුම්භෙ දිස්වා කිං අකාසි”ති පුට්ඨා “භන්තෙ, සුගතාලයං දස්සෙත්වා මහාවිනාසං පාපුණි”ති ආරොචෙසුං. සත්ථා “න බො, සාරිපුත්ත, දෙවදත්තො ඉදානෙව මම අනුකිරියං කරොන්තො විනාසං පත්තො, පුබ්බෙපි පාපුණියෙවා”ති චත්වා ථෙරෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ විදෙහරට්ඨෙ මිටීලායං විදෙහරාජෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බන්ති. සො වයජ්ජත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිජ්ජානි උග්ගණ්හිත්වා පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාසි. තදා එකස්ස සුචණ්ණහංසරාජස්ස ගොවරභූමියං කාකියා සද්ධිං සංවාසො අහොසි. සා පුත්තං විජායි. සො නෙව මාතුපතිරූපකො අහොසි, න පිතු. අථස්ස විනීලකධාතුකත්තා “විනීලකො”ත්ථෙව නාමං අකංසු. හංසරාජා අභිණ්හං ගන්ත්වා පුත්තං පස්සති. අපරෙ පනස්ස ද්වෙ හංසපොතකා පුත්තා අහෙසුං. තෙ පිතරං අභිණ්හං මනුස්සපථං ගච්ඡන්තං දිස්වා පුච්ඡංසු – “තාත, තුම්හෙ කස්මා අභිණ්හං මනුස්සපථං ගච්ඡා”ති? “තාතා, එකාය මෙ කාකියා සද්ධිං සංවාසමන්වාය එකො පුත්තො ජාතො, ‘විනීලකො’තිස්ස නාමං, තමහං දට්ඨුං ගච්ඡාමි”ති. “කහං පනෙතෙ වසන්ති”ති? “විදෙහරට්ඨෙ මිටීලාය අවිදුරෙ අසුකස්මිං නාම යානෙ එකස්මිං තාලග්ගෙ වසන්ති”ති. “තාත, මනුස්සපථො නාම සාසඬකො සජ්ජට්ඨයො, තුම්හෙ මා ගච්ඡා, මයං ගන්ත්වා තං ආනෙස්සාමා”ති ද්වෙ හංසපොතකා පිතරා ආචික්ඛිතසඤ්ඤාය තත්ථ ගන්ත්වා තං විනීලකං එකස්මිං දණ්ඩකෙ නිසිදාපෙත්වා මුඛතුණ්ඩකෙන දණ්ඩකොටියං ඩංසිත්වා මිටීලානගරමත්ථකෙන පායිංසු. තස්මිං බණ්ණෙ විදෙහරාජා සබ්බසෙතවතුසින්ධවයුත්තරථවරෙ නිසිදිත්වා නගරං පදක්ඛිණං කරොති. විනීලකො තං දිස්වා චිත්තෙසි – “මය්හං විදෙහරඤ්ඤා කිං නානාකාරණං, එස වතුසින්ධවයුත්තරථෙ නිසිදිත්වා නගරං අනුසඤ්චරති, අහං පන හංසයුත්තරථෙ නිසිදිත්වා ගච්ඡාමි”ති. සො ආකාසෙන ගච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ –

19.

“එවමෙව නුත රාජානං, වෙදෙහං මිටීලග්ගහං;
අස්සා වහන්ති ආපඤ්ඤා, යථා හංසා විනීලක”න්ති.

තත්ථ එවමෙවාති එවං එව, නුතාති පරිචිතක්කෙ නිපාතො. එකංසෙපි වට්ටතියෙව. වෙදෙහන්ති විදෙහරට්ඨසාමිකං. මිටීලග්ගහන්ති මිටීලගෙහං, මිටීලායං සරං පරිග්ගහෙත්වා වසමානන්ති අත්ථො. ආපඤ්ඤාති කාරණාකාරණාජානනකා. යථා හංසා විනීලකන්ති යථා ඉමෙ හංසා මං විනීලකං වහන්ති, එවමෙව වහන්තිති.

හංසපොතකා තස්ස වචනං සුත්වා කුජ්ඣිත්වා “ඉධෙව නං පාතෙත්වා ගමිස්සාමා”ති චිත්තං උජ්ජාදෙත්වාපි “එවං කතෙ පිතා නො කිං වක්ඛති”ති ගරහහයෙන පිතු සන්තිකං නෙත්වා තෙන කතකිරියං පිතු ආචික්ඛිංසු. අථ නං පිතා කුජ්ඣිත්වා “කිං ත්වං මම පුත්තෙහි අධිකතරොසි, යො මම පුත්තෙ අභිභවිත්වා රථෙ යුත්තසින්ධවෙ විය කරොසි, අත්තනො පමාණං න ජානාසි. ඉමං යානං තව අගොචරො, අත්තනො මාතු වසනට්ඨානමෙව ගච්ඡාහි”ති තජ්ජෙත්වා දුතියං ගාථමාහ –

20.

“විනීල දුග්ගං භජසී, අභූමිං තාත සෙවසී;
ගාමන්තකානි සෙවස්සු, එතං මාතාලයං තවා”ති.

තත්ථ විනීලාති තං නාමෙනාලපති. දුග්ගං භජසීති ඉමෙසං වසෙන ගිරිදුග්ගං භජසී. අභූමිං, තාත, සෙවසීති, තාත, ගිරිවිසමං නාම තව අභූමි, තං සෙවසී උපගච්ඡසී. එතං මාතාලයං තවාති එතං ගාමන්තං උක්කාරට්ඨානං ආමකසුසානට්ඨානඤ්ච තව මාතු ආලයං ගෙහං වසනට්ඨානං, තත්ථ ගච්ඡාහීති. එවං තං තජ්ජෙත්වා “ගච්ඡථ, තං මිටීලනගරස්ස උක්කාරභූමියඤ්ඤෙව ඔතාරෙත්වා එවා”ති පුත්තෙ ආණාපෙසී, තෙ තවා අකංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසී – “තදා විනීලකො දෙවදත්තො අහොසී, ද්වෙ භංසපොතකා ද්වෙ අග්ගසාවකා අහෙසුං, පිතා ආනන්දො අහොසී, විදෙහරාජා පන අහමෙව අහොසී”න්ති.

විනීලජාතකවණ්ණනා දසමා.

දළ්භවග්ගො පට්ඨමො.

තස්සුද්දානං –

රාජොවාදඤ්ච සිඬගාලං, සුකරං උරගං භග්ගං;
අලීනචිත්තගුණඤ්ච, සුහත්‍රු මොරවිනීලං.

2. සන්ථවවග්ගො

[161] 1. ඉන්ද්‍රසමානගොත්තජාතකවණ්ණනා

න සන්ථවං කාපුරිසෙන කයිරාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං දුබ්බවජාතිකං ආරබ්භ කටෙසී. තස්ස වත්ථු නවකනිපාතෙ ගිජ්ඣජාතකෙ (ජා. 1.9.1 ආදයො) ආවිභවිස්සති. සත්ථා පන තං භික්ඛුං “පුබ්බෙපි ත්වං, භික්ඛු, දුබ්බවතාය පණ්ඩිතානං වචනං අකත්වා මත්තහත්ථිපාදෙහි සඤ්චුණ්ණිතො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වුඬ්ඨිජ්ජත්තො සරාවාසං පභාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා පඤ්චන්තං ඉසිසතානං ගණසත්ථා හුත්වා භිමවන්තපදෙසෙ වාසං කජ්ජෙසී. තදා තෙසු තාපසෙසු ඉන්ද්‍රසමානගොත්තො නාමෙකො තාපසො අහොසී දුබ්බවො අනොවාදකො. සො එකං හත්ථිපොතකං පොසෙසී. බොධිසත්තො සුත්වා තං පක්කොසිත්වා “සච්චං කිර ත්වං හත්ථිපොතකං පොසෙසී”ති පුච්ඡී. “සච්චං, ආචරිය, මතමාතිකං එකං හත්ථිපොතකං පොසෙමි”ති. “හත්ථිනො නාම වුඬ්ඨිජ්ජත්තා

පොසකෙයෙව මාරෙන්නි, මා තං පොසෙහි”ති. “තෙන විනා වත්තිතුං න සක්කොම් ආවරියා”ති. “තෙන හි පඤ්ඤායිස්සසි”ති. සො තෙන පොසියමානො අපරභාගෙ මහාසරිරො අහොසි.

අට්ඨකස්මිං කාලෙ තෙ ඉසයො වනමුලඵලාඵලත්ථාය දුරං ගත්ත්වා තත්ථෙව කනිපාහං වසිංසු. හත්ථිපි අග්ගදක්ඛිණවාතෙ පහින්නමදො හුත්වා තස්ස පණ්ණසාලං විද්ධංසෙත්වා පාතියසටං හින්දිත්වා පාසාණඵලකං බිපිත්වා ආලම්බනඵලකං ලුඤ්චිත්වා “තං තාපසං මාරෙත්වාච ගමිස්සාමි”ති එකං ගහනට්ඨානං පවිසිත්වා තස්ස ආගමනමග්ගං ඔලොකෙන්තො අට්ඨාසි. ඉන්ද්‍රසමානගොත්තො තස්ස ගොවරං ගහෙත්වා සබ්බෙසං පුරතොච ආගච්ඡන්තො තං දිස්වා පකතිසඤ්ඤායෙවස්ස සන්තිකං අගමාසි. අථ නං සො හත්ථි ගහනට්ඨානා නික්ඛමිත්වා සොණ්ඩාය පරාමසිත්වා භූමියං පාතෙත්වා සීසං පාදෙන අක්කමිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා මද්දිත්වා කොඤ්චනාදං කත්වා අරඤ්ඤං පාවිසි. සෙසතාපසා තං පවත්තිං බොධිසත්තස්ස ආරොචෙසුං. බොධිසත්තො “කාපුරිසෙහි නාම සද්ධිං සංසග්ගො න කාතබ්බො”ති වත්වා ඉමා ගාථා ආහ -

21.

“න සන්ථවං කාපුරිසෙන කයිරා, අරියො අනරියෙන පජානමත්ථං;
වීරානුචුත්ථොපි කරොති පාපං, ගජො යථා ඉන්ද්‍රසමානගොත්තං.

22.

“යං ත්වෙව ජඤ්ඤා සදිසො මමන්ති, සීලෙන පඤ්ඤාය සුතෙන
වාපි;
තෙනෙව මෙත්තිං කයිරාථ සද්ධිං, සුබො හවෙ සප්පුරිසෙන
සඬගමො”ති.

තත්ථ න සන්ථවං කාපුරිසෙන කයිරාති කුච්ඡිතෙන කොධපුරිසෙන සද්ධිං තණ්හාසන්ථවං වා මිත්තසන්ථවං වා න කයිරාථ. අරියො අනරියෙන පජානමත්ථන්ති අරියොති වත්තාරො අරියා ආචාරඅරියො ලිඬගඅරියො දස්සනඅරියො පටිච්චෙධඅරියොති. තෙසු ආචාරඅරියො ඉධ අධිජ්ජෙතො. සො පජානමත්ථං අත්ථං පජානන්තො අත්ථානත්ථකුසලො ආචාරෙ ධීතො අරියපුග්ගලො අනරියෙන නිල්ලජ්ජෙන දුස්සීලෙන සද්ධිං සන්ථවං න කරෙය්‍යාති අත්ථො. කිං කාරණං? වීරානුචුත්ථොපි කරොති පාපන්ති, යස්මා අනරියො චිරං එකතො අනුචුත්ථොපි තං එකතො නිවාසං අගණෙත්වා කරොති පාපං ලාමකකම්මං කරොතියෙව. යථා කිං? ගජො යථා ඉන්ද්‍රසමානගොත්තන්ති, යථා සො ගජො ඉන්ද්‍රසමානගොත්තං මාරෙත්තො පාපං අකාසිති අත්ථො. යං ත්වෙව ජඤ්ඤා සදිසො මමන්තිආදීසු යං ත්වෙව පුග්ගලං “අයං මම සීලාදීහි සදිසො”ති ජානෙය්‍ය, තෙනෙව සද්ධිං මෙත්තිං කයිරාථ, සප්පුරිසෙන සද්ධිං සමාගමො සුබාවහොති.

එවං බොධිසත්තො “අනොවාදකෙන නාම න භවිතබ්බං, සුසික්ඛිතෙන භවිතුං චට්ටති”ති ඉසිගණං ඔවදිත්වා ඉන්ද්‍රසමානගොත්තස්ස සරීරකිච්චං කාරොත්වා බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ඉන්ද්‍රසමානගොත්තො අයං දුබ්බවො අහොසි, ගණසත්ථා පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

ඉන්ද්‍රසමානගොත්තජාතකවණ්ණනා පටමා.

[162] 2. සන්ථවජාතකවණ්ණනා

න සන්ථවස්මා පරමත්ථි පාපියොති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අග්ගිජුහනං ආරබ්භ කටෙසි. චත්ථු හෙට්ඨා නඬගුට්ඨජාතකෙ (ජා. 1.1.144 ආදයො) කථිතසදිසමෙව. භික්ඛු තෙ අග්ගිං ජුහන්තෙ දිස්වා “භන්තෙ, ජට්ඨා නානප්පකාරං මිච්ඡාතපං කරොන්ති, අත්ථි නු බො එත්ථ වුඩ්ඪි”ති භගවන්තං පුච්ඡංසු. “න, භික්ඛවෙ, එත්ථකාවි වුඩ්ඪි නාම අත්ථි, පොරාණකපණ්ඩිතාපි අග්ගිජුහනෙ වුඩ්ඪි අත්ථිති සඤ්ඤාය විරං අග්ගිං ජුහිත්වා තස්මිං කම්මෙ අවුඩ්ඪිමෙව දිස්වා අග්ගිං උදකෙන නිබ්බාපෙත්වා සාබ්බදිහි පොටෙත්වා පුන නිවත්තිත්වාපි න ඔලොකෙසු”න්ති චත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්ති. මාතෘපිතරො තස්ස ජාතග්ගිං ගහෙත්වා තං සොළසවස්සුද්දෙසෙ යීතං ආහංසු – “කිං, තාත, ජාතග්ගිං ගහෙත්වා අරඤ්ඤෙ අග්ගිං පරිවරිස්සසි, උදාහු තයො වෙදෙ උග්ගණ්හිත්වා කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා සරාවාසං වසිස්සසි”ති. සො “න මෙ සරාවාසෙන අත්ථො, අරඤ්ඤෙ අග්ගිං පරිවරිත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො භවිස්සාමි”ති ජාතග්ගිං ගහෙත්වා මාතෘපිතරො චන්දිත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා පණ්ණසාලාය වාසං කප්පෙත්වා අග්ගිං පරිවරි. සො එකදිවසං නිමන්තිතට්ඨානං ගන්ත්වා සජ්ජිනා පායාසං ලභිත්වා “ඉමං පායාසං මහාබ්‍රහ්මුනො යජිස්සාමි”ති තං පායාසං ආහරිත්වා අග්ගිං ජාලෙත්වා “අග්ගිං තාව භවන්තං සජ්ජියුත්තං පායාසං පායෙමි”ති පායාසං අග්ගිමිහි පක්ඛිපි. බහුසිනෙනෙහෙ පායාසෙ අග්ගිමිහි පක්ඛිත්තමත්තෙයෙව අග්ගි ජලිත්වා පච්චුග්ගතාහි අච්චිහි පණ්ණසාලං ඤාපෙසි. බ්‍රාහ්මණො භීතතසිතො පලායිත්වා බහි යත්වා “කාපුරිසෙහි නාම සන්ථවො න කාතබ්බො, ඉදානි මෙ ඉමිනා අග්ගිනා කිච්ඡෙන කතා පණ්ණසාලා ඤාපිතා”ති චත්වා පටමං ගාථමාහ –

23.

“න සන්ථවස්මා පරමත්ථි පාපියො, යො සන්ථවො කාපුරිසෙන හොති;

සන්තප්පිතො සප්පිනා පායසෙන, කිව්ජාකතං පණ්ණකුට්ඨං අදය්හි”ති.

තත්ථ න සන්ථවස්මාති තණ්හාසන්ථවාපි ච මිත්තසන්ථවාපි වාති දුට්ඨාපි එතස්මා සන්ථවා පරං උත්තරි අඤ්ඤං පාපතරං නත්ථි, ලාමකතරං නාම නත්ථිති අත්ථො. යො සන්ථවො කාපුරිසෙනාති යො පාපකෙන කාපුරිසෙන සද්ධිං දුට්ඨොපි සන්ථවො, තතො පාපතරං අඤ්ඤං නත්ථි. කස්මා? සන්තප්පිතො ...පෙ....අදය්හිති, යස්මා සප්පිනා ච පායාසෙන ච සන්තප්පිතොපි අයං අග්ගි මයා කිව්ජෙන කතං පණ්ණසාලං කොපෙසිති අත්ථො.

සො එවං වත්වා “න මෙ තයා මිත්තදුඛිනිනා අත්ථො”ති තං අග්ගිං උදකෙන නිබ්බාපෙත්වා සාධාහි පොථෙත්වා අන්තොහිමවත්තං පටිසිත්වා එකං සාමමිගිං සීහස්ස ච බ්‍යග්ගස්ස ච දීපිතො ච මුඛං ලෙහන්තිං දිස්වා “සප්පුරිසෙහි සද්ධිං සන්ථවා පරං සෙය්‍යො නාම නත්ථි”ති වින්තෙත්වා දුතියං ගාථමාහ -

24.

“න සන්ථවස්මා පරමත්ථි සෙය්‍යො, යො සන්ථවො සප්පුරිසෙන හොති;

සීහස්ස බ්‍යග්ගස්ස ච දීපිතො ච, සාමා මුඛං ලෙහති සන්ථවෙනා”ති.

තත්ථ සාමා මුඛං ලෙහති සන්ථවෙනාති සාමා නාම මිගි ඉමෙසං තිණ්ණං ජනානං සන්ථවෙන සිනෙහෙන මුඛං ලෙහතිති.

එවං වත්වා බොධිසත්තො අන්තොහිමවත්තං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ච සමාපත්තියො ච නිබ්බත්තෙත්වා ජීවිතපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකූපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තෙන සමයෙන තාපසො අහමෙව අහොසි”න්ති.

සන්ථවජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[163] 3. සුසීමජාතකවණ්ණනා

කාළා මිගා සෙතදන්තා තථිමෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඡන්දකදානං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථියඤ්ඤි කදාචි එකමෙව කුලං බුද්ධජපමුඛස්ස හික්ඛුසඬ්ඝස්ස දානං දෙති, කදාචි අඤ්ඤතිත්ථියානං දෙති, කදාචි ගණ්ඨන්ධනෙන බහු එකතො හුත්වා දෙන්ති, කදාචි වීථිසභාගෙන, කදාචි සකලනගරවාසිනො ඡන්දකං සංහරිත්වා දානං දෙන්ති. ඉමස්මිං පන කාලෙ සකලනගරවාසිනො ඡන්දකං සංහරිත්වා සබ්බපරික්ඛාරදානං

සජ්ජෙත්වා ද්වෙ කොට්ඨාසා හුත්වා එකච්චෙ “ඉමං සබ්බපරික්ඛාරදානං අඤ්ඤතිත්ථියානං දස්සාමා”ති ආහංසු, එකච්චෙ “බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ජස්සා”ති. එවං පුනජ්ජුනං කථාය වත්තමානාය අඤ්ඤතිත්ථියසාවකෙහි අඤ්ඤතිත්ථියානඤ්ඤෙව, බුද්ධසාවකෙහි “බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ජස්සෙවා”ති වුත්තෙ සම්බහුලං කරිසාමා”ති සම්බහුලාය කථාය “බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ජස්ස දස්සාමා”ති වදන්තායෙව බහුකා ජාතා, තෙසඤ්ඤෙව කථා පතිට්ඨාසී. අඤ්ඤතිත්ථියසාවකා බුද්ධානං දාතබ්බදානස්ස අන්තරායං කාතුං නාසක්ඛිංසු. නාගරා බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඤ්ජං නිමන්තෙත්වා සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සබ්බපරික්ඛාරෙ අදංසු. සත්ථා අනුමොදනං කත්වා මහාජනං මග්ගඵලෙහි පබ්බොධෙත්වා ජෙනවනවිහාරමෙව ගන්ත්වා භික්ඛුසඤ්ජෙන වත්තෙ දස්සිතෙ ගන්ධකුට්ඨජපමුඛෙ යත්වා සුගතොවාදං දත්වා ගන්ධකුට්ඨං පාවිසී.

සායන්හසමයෙ භික්ඛු ධම්මසභායං සන්නිපතිත්වා කථං සමුට්ඨාපෙසුං — “ආවුසො, අඤ්ඤතිත්ථියසාවකා බුද්ධානං දාතබ්බදානස්ස අන්තරායකරණත්ථාය වායමන්තාසි අන්තරායං කාතුං නාසක්ඛිංසු, තං සබ්බපරික්ඛාරදානං බුද්ධානංයෙව පාදමූලං ආගතං, අහො බුද්ධබලං නාම මහන්ත”න්ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, එතෙ අඤ්ඤතිත්ථියසාවකා ඉදානෙව මය්හං දාතබ්බදානස්ස අන්තරායකරණත්ථාය වායමන්ති, පුබ්බෙපි වායමිංසු, සො පන පරික්ඛාරො සබ්බකාලෙපි මමෙව පාදමූලං ආගච්ඡති”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ ඛාරාණසියං සුසීමො නාම රාජා අහොසී. තදා බොධිසත්තො තස්ස පුරොහිතස්ස බ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි, තස්ස සොළසවස්සිකකාලෙ පිතා කාලමකාසී. සො පන ධර්මානකාලෙ රඤ්ඤො හත්ථිමඬගලකාරකො අහොසී. හත්ථිනං මඬගලකරණට්ඨානෙ ආහතඋපකරණභණ්ඩඤ්ච හත්ථාලඬකාරඤ්ච සබ්බං සොයෙව අලත්ථ. එවමස්ස එකෙකස්මිං මඬගලෙ කොට්මත්තං ධනං උජ්ජජ්ජති. අථ තස්මිං කාලෙ හත්ථිමඬගලජණො සම්පාපුණි. සෙසා බ්‍රාහ්මණා රාජානං උපසඬකම්ත්වා “මහාරාජ, හත්ථිමඬගලජණො සම්පත්තො, මඬගලං කාතුං වට්ටති. පුරොහිතබ්‍රාහ්මණස්ස පන පුත්තො අතිදහරො, නෙව තයො වෙදෙ ජානාති, න හත්ථිසුත්තං, මයං හත්ථිමඬගලං කරිස්සාමා”ති ආහංසු. රාජා “සාධු”ති සම්පට්චිඡි. බ්‍රාහ්මණා පුරොහිතපුත්තස්ස හත්ථිමඬගලං කාතුං අදත්වා “හත්ථිමඬගලං කත්වා මයං ධනං ගණ්හිස්සාමා”ති හට්ඨතුට්ඨා විවරන්ති. අථ “චතුත්ථෙ දිවසෙ හත්ථිමඬගලං හවිස්සති”ති බොධිසත්තස්ස මාතා තං පවත්තිං සුත්වා “හත්ථිමඬගලකරණං නාම යාව සත්තමා කුලපරිවට්ටා අම්භාකං වංසො, වංසො ව නො ඔසක්කිස්සති, ධනා ව පරිභාසිස්සාමා”ති අනුසොවමානා පරොදි.

බොධිසත්තො “කස්මා, අම්ම, රොදසී”ති වත්වා තං කාරණං සුත්වා “නනු, අම්ම, අහං මඬගලං කරිස්සාමි”ති ආහ. “තාත, ත්වං නෙව තයො වෙදෙ ජානාසී, න හත්ථිසුත්තං, කථං මඬගලං කරිස්සසී”ති. “අම්ම, කදා පන හත්ථිමඬගලං කරිස්සති”ති? “ඉතො චතුත්ථෙ දිවසෙ, තාතා”ති. “අම්ම, තයො පන වෙදෙ පගුණෙ කත්වා හත්ථිසුත්තං ජානනකආචරියො කහං වසති”ති? “තාත, එවරුපො දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො ඉතො විසයොජනසතමත්ථකෙ ගන්ධාරරට්ඨෙ තක්කසිලායං වසති”ති. “අම්ම, අම්මාකං වංසං න නාසෙස්සාමි, අහං ස්වෙ එකදිවසෙනෙව තක්කසිලං ගන්ත්වා එකරත්තෙනෙව තයො වෙදෙ ච හත්ථිසුත්තස්ස උග්ගණ්හිත්වා පුනදිවසෙ ආගන්ත්වා චතුත්ථෙ දිවසෙ හත්ථිමඬගලං කරිස්සාමි, මා රොදී”ති මාතරං සමස්සාසෙත්වා පුනදිවසෙ බොධිසත්තො පාතොව භුඤ්ජිත්වා එකකොව නික්ඛමිත්වා එකදිවසෙනෙව තක්කසිලං ගන්ත්වා ආචරියං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි.

අථ නං ආචරියො “කුතො ආගතොසී, තාතා”ති පුච්ඡි. “බාරාණසීතො, ආචරියා”ති. “කෙනත්ථෙනා”ති? “තුම්මාකං සන්තිකෙ තයො වෙදෙ ච හත්ථිසුත්තස්ස උග්ගණ්හනත්ථායා”ති. “සාධු, තාත, උග්ගණ්හා”ති. බොධිසත්තො “ආචරිය, මය්හං කම්මං අච්චායික”න්ති සබ්බං පවත්තිං ආරොචෙත්වා “අහං එකදිවසෙනෙව විසයොජනසතං ආගතො, අජ්ජෙවෙකරත්තිං මය්හමෙව ඔකාසං කරොථ, ඉතො තතියදිවසෙ හත්ථිමඬගලං හවිස්සති, අහං එකෙනෙව උද්දෙසමග්ගෙන සබ්බං උග්ගණ්හිස්සාමි”ති වත්වා ආචරියං ඔකාසං කාරෙත්වා ආචරියස්ස භුත්තකාලෙ සයං භුඤ්ජිත්වා ආචරියස්ස පාදෙ ධොවිත්වා සහස්සත්ථවිකං පුරතො යපෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීන්තො පරියත්තිං පට්ඨපෙත්වා අරුණෙ උග්ගච්ඡන්තෙ තයො වෙදෙ ච හත්ථිසුත්තස්ස නිට්ඨපෙත්වා “අඤ්ඤොපි අත්ථි, ආචරියා”ති පුච්ඡිත්වා “නත්ථි තාත, සබ්බං නිට්ඨිත”න්ති චුත්තෙ “ආචරිය, ඉමස්මිං ගන්ථෙ එත්තකං පදපච්චාහට්ඨං, එත්තකං සජ්ඣායසම්මොහට්ඨානං, ඉතො පට්ඨාය තුම්හෙ අත්තෙවාසිකෙ එවං වාචෙය්‍යාථා”ති ආචරියස්ස සිජ්ජං සොධෙත්වා පාතොව භුඤ්ජිත්වා ආචරියං වන්දිත්වා එකදිවසෙනෙව බාරාණසීං පච්චාගන්ත්වා මාතරං වන්දිත්වා “උග්ගහිතං තෙ, තාත, සිජ්ජ”න්ති චුත්තෙ “ආම, අම්මා”ති වත්වා මාතරං පරිතොසෙසී.

පුනදිවසෙ හත්ථිමඬගලජණො පටියාදිශිත්ථ. සතමත්තෙ හත්ථිසොණ්ඩාලඬකාරෙ ව සුවණ්ණද්ධපෙ හෙමජාලසඤ්ජන්තෙ කත්වා යපෙසුං, රාජඬගණං අලඬකරිංසු. බ්‍රාහ්මණො “මයං හත්ථිමඬගලං කරිස්සාම, මයං කරිස්සාමා”ති මණ්ඩිතපසාධිතා අට්ඨංසු. සුසීමොපි රාජා සබ්බාලඬකාරපටිමණ්ඩිතො උපකරණහණ්ඩං ගාහාපෙත්වා මඬගලට්ඨානං අගමාසී. බොධිසත්තොපි කුමාරපරිහාරෙන අලඬකතො අත්තතො පරිසාය පුරක්ඛතපරිවාරිතො රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “සච්චං කිර, මහාරාජ,

තුම්භෙ අම්භාකං වංසඤ්ච අත්තනො වංසඤ්ච නාසෙත්වා ‘අඤ්ඤෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි හත්ථිමඬගලං කාරොත්වා හත්ථාලඬකාරඤ්ච උපකරණානි ච තෙසං දස්සාමා’ති අවචුත්වා”ති වත්වා පයමං ගාථමාහ –

25.

“කාළා මිගා සෙනදන්තා තථිමෙ, පරොසතං හෙමජාලාහිජන්තා;
තෙ තෙ දදාමීති සුසීම බුසි, අනුස්සරං පෙත්තිපිතාමහාන”න්ති.

තත්ථ තෙ තෙ දදාමීති සුසීම බුසිති තෙ එතෙ තච සන්තකෙ “කාළා මිගා සෙනදන්තා”ති එවං ගතෙ පරොසතං සබ්බාලඬකාරපටිමණ්ඩිතෙ හත්ථි අඤ්ඤෙසං බ්‍රාහ්මණානං දදාමීති සච්චං කිර, හො සුසීම, එවං බුසිති අත්ථො. අනුස්සරං පෙත්තිපිතාමහානන්ති අම්භාකඤ්ච අත්තනො ච වංසෙ පිතුපිතාමහානං ආවිණ්ණං සරන්තොයෙව. ඉදං චුත්තං හොති – මහාරාජ, යාව සත්තමකුලපරිවට්ටා තුම්භාකං පෙත්තිපිතාමහානං අම්භාකං පෙත්තිපිතාමහා ච හත්ථිමඬගලං කරොන්ති, සො ත්වං එවං අනුස්සරන්තොපි අම්භාකඤ්ච අත්තනො ච වංසං නාසෙත්වා සච්චං කිර එවං බුසිති.

සුසීමො රාජා බොධිසත්තස්ස චචනං සුත්වා දුතියං ගාථමාහ –

26.

“කාළා මිගා සෙනදන්තා මථිමෙ, පරොසතං හෙමජාලාහිජන්තා;
තෙ තෙ දදාමීති වදාමි මාණව, අනුස්සරං පෙත්තිපිතාමහාන”න්ති.

තත්ථ තෙ තෙ දදාමීති තෙ එතෙ හත්ථි අඤ්ඤෙසං බ්‍රාහ්මණානං දදාමීති සච්චමෙව මාණව වදාමි, නෙව හත්ථි බ්‍රාහ්මණානං දදාමීති අත්ථො. අනුස්සරන්ති පෙත්තිපිතාමහානං කිරියං අනුස්සරාමියෙව, නො නානුස්සරාමි, අම්භාකං පෙත්තිපිතාමහානං හත්ථිමඬගලං තුම්භාකං පෙත්තිපිතාමහා කරොන්තිති පන අනුස්සරන්තොපි එවං වදාමියෙවාති අධිජ්ජායෙනෙවමාහ.

අථ නං බොධිසත්තො එතදවොච – “මහාරාජ, අම්භාකඤ්ච අත්තනො ච වංසං අනුස්සරන්තොයෙව කස්මා මං යපෙත්වා අඤ්ඤෙහි හත්ථිමඬගලං කාරාපෙථා”ති. “ත්වං කිර, තාත, තයො වෙදෙ හත්ථිසුත්තඤ්ච න ජානාසී”ති මය්හං ආරොවෙසුං, තෙනාහං අඤ්ඤෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි කාරාපෙමීති. “තෙන හි, මහාරාජ, එත්තකෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු එකබ්‍රාහ්මණොපි තීසු වෙදෙසු වා හත්ථිසුත්තෙසු වා එකදෙසමිපි යදි මයා සද්ධිං කථෙතුං සමත්තො අත්ථි, උට්ඨහතු, තයොපි වෙදෙ හත්ථිසුත්තඤ්ච සද්ධිං හත්ථිමඬගලකරණෙන මං යපෙත්වා අඤ්ඤො සකලජම්බුදීපෙපි ජානන්තො නාම නත්ථි”ති සිහනාදං නදි. එකබ්‍රාහ්මණොපි තස්ස පටිසත්තු භුත්වා උට්ඨාතුං නාසක්ඛි. බොධිසත්තො අත්තනො කුලවංසං

පතිට්ඨාපෙත්වා මඬිගලං කත්වා බහුං ධනං ආදාය අත්තනො නිවෙසනං අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ කෙච් සොතාපන්නා අහෙසුං, කෙච් සකදාගාමිනො, කෙච් අනාගාමිනො, කෙච් අරහත්තං පාපුණිංසු. “තදා මාතා මහාමායා අහොසි, පිතා සුද්ධොදනමහාරාජා, සුසීමො රාජා ආනන්දො, දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො සාරිපුත්තො, මාණුවො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සුසීමජාතකවණ්ණනා තතියා.

[164] 4. ගිජ්ඣජාතකවණ්ණනා

යං නු ගිජ්ඣො යොජනසතන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං මාතුපොසකභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු සාමජාතකෙ (ජා. 2.22.296 ආදයො) ආවිභවිස්සති. සත්ථා පන තං භික්ඛුං “සච්චං කිර ත්වං, භික්ඛු, ගිහී පොසෙසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති චුත්තෙ “කිං පන තෙ හොන්ති”ති පුච්ඡිත්වා “මාතාපිතරො මෙ, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “සාධු සාධු”ති තස්ස සාධුකාරං දත්වා “මා, භික්ඛවෙ, ඉමං භික්ඛුං උජ්ඣායිත්ථ, පොරාණකපණ්ඩිතාපි ගුණවසෙන අඤ්ඤාතකානම්පි උපකාරං අකංසු, ඉමස්ස පන මාතාපිතුං උපකාරකරණං භාරොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො ගිජ්ඣකුටපබ්බතෙ ගිජ්ඣයොනියං නිබ්බත්තිත්වා මාතාපිතරො පොසෙති. අටෙකස්මිං කාලෙ මහතී වාතචුට්ඨි අහොසි. ගිජ්ඣා වාතචුට්ඨිං සහිතුං අසක්කොන්තා සීතහයෙන බාරාණසිං ගන්ත්වා පාකාරසමීපෙ ව පරිබාසමීපෙ ව සිතෙන කම්පමානා නිසිදිංසු. තදා බාරාණසිසෙට්ඨි නගරා නික්ඛමිත්වා න්හායිතුං ගච්ඡන්තො තෙ ගිජ්ඣෙ කිලමන්තෙ දිස්වා එකස්මිං අනොවස්සකට්ඨානෙ සන්නිපාතෙත්වා අග්ගිං කාරාපෙත්වා ගොසුසානං පෙසෙත්වා ගොමංසං ආහරාපෙත්වා තෙසං දාපෙත්වා ආරක්ඛං යපෙසි. ගිජ්ඣා වූපසන්නාය වාතචුට්ඨියා කල්ලසරීරා හුත්වා පබ්බතමෙව අගමංසු. තෙ තත්ථෙව සන්නිපතිත්වා එවං මන්තයිංසු – “බාරාණසිසෙට්ඨිනා අමිහාකං උපකාරො කතො, කතුපකාරස්ස ව නාම පච්චුපකාරං කාතුං වට්ටති, තස්මා ඉතො පට්ඨාය තුම්හෙසු යො යං වත්ථං වා ආහරණං වා ලහති, තෙන තං බාරාණසිසෙට්ඨස්ස ගෙහෙ ආකාසඬිගණෙ පාතෙතබ්බ”න්ති.

තතො පට්ඨාය ගිජ්ඣා මනුස්සානං වත්ථාහරණානි ආතපෙ සුක්ඛාපෙන්නානං පමාදං ඔලොකෙත්වා සෙනා විය මංසපෙසිං සහසා ගහෙත්වා බාරාණසිසෙට්ඨස්ස ගෙහෙ ආකාසඬිගණෙ පාතෙත්ති. සො

ගිජ්ඣානං ආහරණභාවං ඤාත්වා සබ්බානි තානි විසුංයෙව යපෙසි. “ගිජ්ඣානගරං විලුම්පන්ති”ති රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා “එකං ගිජ්ඣම්පි තාවගණ්හථ, සබ්බං ආහරාපෙස්සාමි”ති තත්ථ තත්ථ පාසෙ වෙව ජාලානි ච ඔඬ්ඬාපෙසි. මාතුපොසකගිජ්ඣො පාසෙ බජ්ඣ, තං ගහෙන්වා “රඤ්ඤො දස්සෙස්සාමා”ති නෙන්නි. බාරාණසිසෙට්ඨී රාජ්‍යපට්ඨානං ගච්ඡන්තො තෙ මනුස්සෙ ගිජ්ඣං ගහෙන්වා ගච්ඡන්තෙ දිස්වා “මා ඉමං ගිජ්ඣං බාධයිංසු”ති සද්ධිඤ්ඤොව අගමාසි. ගිජ්ඣං රඤ්ඤො දස්සෙසුං. අථ නං රාජා ප්‍රච්ඡි – “තුම්හෙ නගරං විලුම්පිත්වා වත්ථාදීනි ගණ්හථා”ති. “ආම, මහාරාජා”ති. “කස්ස තානි දින්නානී”ති? “බාරාණසිසෙට්ඨීස්සා”ති. “කිංකාරණා”ති? “අම්භාකං තෙන ජීවිතං ද්වින්නං, උපකාරස්ස නාම පච්චිපකාරං කාතුං වට්ඨති, තස්මා අදම්භා”ති. අථ නං රාජා “ගිජ්ඣා කිර යොජනසතමත්ථකෙ යත්වා කුණපං පස්සන්ති, කස්මා ත්වං අත්තනො ඔඬ්ඬිතං පාසං න පස්සසි”ති වත්වා පයමං ගාථමාහ –

27.

“යං නු ගිජ්ඣො යොජනසතං, කුණපානි අවෙක්ඛති;
කස්මා ජාලඤ්ච පාසඤ්ච, ආසජ්ජාපි න බුජ්ඣසි”ති.

තත්ථ යන්ති නිපාතමත්තං, නුති නාමත්ථෙ නිපාතො. ගිජ්ඣො නාම යොජනසතං අතික්කම්ත්වා යිතානි කුණපානි අවෙක්ඛති, පස්සතීති අත්ථො. ආසජ්ජාපිති ආසාදෙන්වාපි, සම්පාපුණිත්වාපිති අත්ථො. “ත්වං අත්තනො අත්ථාය ඔඬ්ඬිතං ජාලඤ්ච පාසඤ්ච පත්වාපි කස්මා න බුජ්ඣසි”ති ප්‍රච්ඡි.

ගිජ්ඣො තස්ස වචනං සුත්වා දුතියං ගාථමාහ –

28.

“යදා පරාභවො හොති, පොසො ජීවිතසඬ්ඛයෙ;
අථ ජාලඤ්ච පාසඤ්ච, ආසජ්ජාපි න බුජ්ඣති”ති.

තත්ථ පරාභවොති විනාසො. පොසොති සත්තො.

ගිජ්ඣස්ස වචනං සුත්වා රාජා සෙට්ඨීං ප්‍රච්ඡි – “සච්චං කිර, මහාසෙට්ඨී, ගිජ්ඣං තුම්භාකං ගෙහෙ වත්ථාදීනි ආහතානී”ති. “සච්චං, දෙවා”ති. “කහං තානී”ති? “දෙව, මයා තානි සබ්බානි විසුං යපිතානි, යං යෙසං සන්තකං, තං තෙසං දස්සාමි, ඉමං ගිජ්ඣං විස්සජ්ජෙථා”ති ගිජ්ඣං විස්සජ්ජාපෙත්වා මහාසෙට්ඨී සබ්බෙසං සන්තකානි දාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ මාතුපොසකභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, බාරාණසිසෙට්ඨී සාරිපුත්තො, මාතුපොසකගිජ්ඣො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ගිජ්ඣජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

[165] 5. නකුලජාතකවණ්ණනා

සද්ධිං කත්වා අමිත්තෙනාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සෙණ්ඨණ්ඩනං ආරබ්භ කටෙසි. චන්ද්‍ර හෙට්ඨා උරගජාතකෙ (ජා. 1.2.7-8) කථිතසදිසමෙව. ඉධාපි සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉමෙ ද්වෙ මහාමත්තා ඉදානෙව මයා සමග්ගා කතා, පුබ්බෙපාභං ඉමෙ සමග්ගෙ අකාසිංයෙවා”ති චත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො එකස්මිං ගාමකෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්ථා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගහෙත්ථා සරාවාසං පභාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්ථා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්ථා උඤ්ජාවරියාය වනමුලඵලාභාරො භිමවන්තපදෙසෙ වාසං කප්පෙසි. තස්ස වඩ්ඤාමනකොටියං එකස්මිං වම්මිකෙ නකුලො, තස්සෙව සන්තිකෙ එකස්මිං රුක්ඛබ්බිලෙ සප්පො ව වාසං කප්පෙසි. තෙ උභොපි අභිනකුලා නිව්චකාලං කලභං කරොන්ති. බොධිසත්තො තෙසං කලභෙ ආදීනවඤ්ච මෙත්තාභාවනාය ව ආනිසංසං කටෙත්ථා “කලභං නාම අකත්ථා සමග්ගවාසං වසිතුං වට්ටති”ති ඔවදිත්ථා උභොපි තෙ සමග්ගෙ අකාසි. අථ සප්පස්ස බහිනික්ඛන්තකාලෙ නකුලො වඩ්ඤාමනකොටියං වම්මිකස්ස බිලද්දවාරෙ සිසං නිහරිත්ථා මුඛං විවරිත්ථා නිපන්තො අස්සසන්තො පස්සසන්තො නිද්දං උපගඤ්ජි. බොධිසත්තො තං තථා නිද්දායමානං දිස්වා “කිං නු බො තෙ නිස්සාය භයං උප්පන්න”න්ති පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාභ

29.

“සන්ධිං කත්වා අමිත්තෙන, අණ්ඩජෙන ජලාබුජ;
විවරිය දායං සෙසි, කුතො තෙ භයමාගත”න්ති.

තත්ථ සන්ධිං කත්වාති මිත්තභාවං කරිත්ථා. අණ්ඩජෙනාති අණ්ඩකොසෙ නිබ්බත්තෙන නාගෙන. ජලාබුජාති නකුලං ආලපති. සො හි ජලාබුමිහි ජාතත්තා “ජලාබුජො”ති වුච්චති. විවරියාති විවරිත්ථා.

එවං බොධිසත්තෙන වුත්තො නකුලො “අයා, පච්චාමිත්තො නාම න අවජානිතබ්බො ආසඬ්ඤිතබ්බොයෙවා”ති චත්ථා දුතියං ගාථමාභ

30.

“සඬ්ඤාමෙව අමිත්තස්මිං, මිත්තස්මිමිපි න විස්සසෙ;
අභයා භයමුප්පන්නං, අපි මූලානි කන්තති”ති.

තත්ථ අභයා භයමුප්පන්නන්ති න ඉතො තෙ භයමුප්පන්නන්ති අභයො, කො සො? මිත්තො. යඤ්භි මිත්තස්මිම්පි විස්සාසෙ සති තතො භයං උප්පජ්ජති, තං මූලානිපි කන්තති, මිත්තස්ස සබ්බරත්ථානං විදිතත්තා මූලසච්චාය සංවත්තතීති අත්ථො.

අථ නං බොධිසත්තො “මා භායි, යථා සජ්ජො තයි න දුබ්භති, එවමභං කර්ස්සාමි, ත්වං ඉතො පට්ඨාය තස්මිං ආසඬ්ඤාං මා කරි”ති ඔවදිත්වා චත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි. තෙපි යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සජ්ජො ච නකුලො ච ඉමෙ ද්වෙ මහාමත්තා අහෙසුං, තාපසො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

නකුලජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[166] 6. උපසාලකජාතකවණ්ණනා

උපසාලකනාමානීති ඉදං සත්ථා වෙළුවනෙ විහරන්තො එකං උපසාලකං නාම සුසානසුද්ධිකං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර අඬ්ඨො අහොසි මහද්ධනො, දිට්ඨිගතිකත්තා පන ධුරවිහාරෙ වසන්තානම්පි බුද්ධානං සඬ්භං නාම න අකාසි. පුත්තො පනස්ස පණ්ඩිතො අහොසි ඤාණසම්පන්නො. සො මහල්ලකකාලෙ පුත්තං ආහ – “මා බො මං, තාත, අඤ්ඤස්ස වසලස්ස කුමාරසුසානෙ කුමාරෙහි, එකස්මිං පන අනුච්ඡිට්ඨසුසානෙයෙව මං කුමාරෙය්‍යාසි”ති. “තාත, අහං තුම්භාකං කුමාරෙහි ධ්‍යානෙය්‍යාසි”ති තුම්භෙව ආචික්ඛවා”ති. බ්‍රාහ්මණො “සාධු, තාතා”ති තං ආදාය නගරා නික්ඛමිත්වා ගිජ්ඣකුට්ඨමත්ථකං අභිරුහිත්වා “තාත, ඉදං අඤ්ඤස්ස වසලස්ස අකුමාරෙය්‍යාසි, එත්ථ මං කුමාරෙය්‍යාසි”ති චත්වා පුත්තෙන සද්ධිං පබ්බතා ඔත්ථිං ආරභි.

සත්ථා පන තං දිවසං පච්චුසකාලෙ බොධනෙය්‍යබන්ධවෙ ඔලොකෙන්තො තෙසං පිතෘපුත්තානං සොතාපත්තිමග්ගස්ස උපනිස්සයං අද්දස. තස්මා මග්ගං ගහෙන්වා ධීතලුද්දකො විය පබ්බතපාදං ගන්ත්වා තෙසං පබ්බතමත්ථකා ඔත්ථිං ආගමයමානො නිසීදි, තෙ ඔත්ථිතා සත්ථාරං අද්දසංසු. සත්ථා පටිසන්ථාරං කරොන්තො “කහං ගමිස්සථ බ්‍රාහ්මණා”ති පුච්ඡි. මාණුවො තමත්ථං ආරොචෙසි. සත්ථා “තෙන හි එහි, තව පිතරා ආචික්ඛිතට්ඨානං ගච්ඡාමා”ති උභො පිතෘපුත්තෙ ගහෙන්වා පබ්බතමත්ථකං ආරුශ්භ “කතරං යාන”න්ති පුච්ඡි. මාණුවො “ඉමෙසං තිණ්ණං පබ්බතානං අන්තරං ආචික්ඛි, හන්තෙ”ති ආහ. සත්ථා “න බො, මාණුව, තව පිතා ඉදානෙව සුසානසුද්ධිකො, පුබ්බෙපි සුසානසුද්ධිකොව, න

වෙස ඉදානෙව ‘ඉමස්මිං යානෙ මං ඤාපෙය්‍යාසී’ති තව ආචික්ඛති, පුබ්බෙපි ඉමස්මිංයෙව යානෙ අත්තනො ඤාපිතභාවං ආචික්ඛී”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඉමස්මිඤ්ඤෙව රාජගහෙ අයමෙව උපසාලකො බ්‍රාහ්මණො අයමෙවස්ස පුත්තො අහොසි. තදා බොධිසත්තො මගධරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා පරිපුණ්ණසිප්පො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා ඤානකීළං කීළන්තො හිමවන්තපදෙසෙ චිරං වසිත්වා ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථාය ගිජ්ඣකුටෙ පණ්ණසාලායං විහාසි. තදා සො බ්‍රාහ්මණො ඉමිනාව නියාමෙන පුත්තං වත්වා පුත්තෙන “තුම්හෙයෙව මෙ තථාරූපං යානං ආචික්ඛ්වා”ති වුත්තෙ “ඉදමෙව යාන”න්ති ආචික්ඛිත්වා පුත්තෙන සද්ධිං ඔතරන්තො බොධිසත්තං දිස්වා තස්ස සන්තිකං උපසඬකම්. බොධිසත්තො ඉමිනාව නියාමෙන පුච්ඡිත්වා මාණවස්ස වචනං සුත්වා “එහි, තව පිතරා ආචික්ඛිතට්ඨානස්ස උච්ඡිට්ඨභාවං වා අනුච්ඡිට්ඨභාවං වා ජානිස්සාමා”ති තෙහි සද්ධිං පබ්බතමත්ථකං ආරුහි “ඉදං තිණ්ණං පබ්බතානං අන්තරං අනුච්ඡිට්ඨට්ඨාන”න්ති මාණවෙන වුත්තෙ “මාණව, ඉමස්මිංයෙව යානෙ ඤාපිතකානං පමාණං නත්ථී, තවෙව පිතා ඉමස්මිංයෙව රාජගහෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙයෙව නිබ්බත්තිත්වා උපසාලකොයෙව නාම හුත්වා ඉමස්මිංයෙව පබ්බතන්තරෙ වුද්දස ජාතිසහස්සානි ඤාපිතො. පථවියඤ්ඤි අඤ්ඤාපිතට්ඨානං වා අසුසානට්ඨානං වා සිසානං අනිවෙසිතට්ඨානං වා ලද්ධුං න සක්කා”ති පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණෙන පරිච්ඡින්නිත්වා ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

31.

“උපසාලකනාමානි, සහස්සානි චතුද්දස;
අස්මිං පදෙසෙ දඩ්ඨානි, නත්ථී ලොකෙ අනාමතං.

32.

“යම්හි සච්චඤ්ඤා ධම්මො ව, අහිංසා සංයමො දමො;
එතං අරියා සෙවන්ති, එතං ලොකෙ අනාමත”න්ති.

තත්ථ අනාමතන්ති මතට්ඨානං. තඤ්ඤි උපචාරවසෙන “අමත”න්ති වුච්චති, තං පටිසෙධෙන්තො “අනාමත”න්ති ආහ. “අනමත”න්තිපි පායො, ලොකස්මිඤ්ඤි අනමතට්ඨානං අසුසානං නාම නත්ථීති අත්ථො. යම්හි සච්චඤ්ඤා ධම්මො වානි යස්මිං පුග්ගලෙ චතුසච්චවත්ථුකං පුබ්බභාගසච්චඤ්ඤාණඤ්ඤා ලොකුත්තරධම්මො ව අත්ථී. අහිංසානි පරෙසං අවිහෙසා අවිහෙයනා. සංයමොති සීලසංයමො. දමොති ඉන්ද්‍රියදමනං. ඉදඤ්ඤා ගුණජාතං යම්හි පුග්ගලෙ අත්ථී, එතං අරියා සෙවන්තිති, අරියා බුද්ධා ව පච්චෙකබුද්ධා ව බුද්ධසාවකා ව එතං යානං සෙවන්ති, එවරූපං

පුග්ගලං උපසඬකමන්ති භජන්තීති අත්ථො. එතං ලොකෙ අනාමතන්ති එතං ගුණජාතං ලොකෙ අමතභාවසාධනතො අනාමතං නාම.

එවං බොධිසත්තො පිතාපුත්තානං ධම්මං දෙසෙත්වා චත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උභො පිතාපුත්තා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. “තදා පිතාපුත්තාව එතරහි පිතාපුත්තා අහෙසුං, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

උපසාලකජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[167] 7. සමිද්ධිජාතකවණ්ණනා

අභුත්වා භික්ඛසි භික්ඛුනි ඉදං සත්ථා රාජගහං උපනිස්සාය තපොදාරාමෙ විහරන්තො සමිද්ධිථෙරං ආරබ්භ කථෙසි. එකදිවසඤ්ඤි ආයස්මා සමිද්ධි සබ්බරත්තිං පධානං පදහිත්වා අරුණුග්ගමනවෙලාය න්භත්වා සුවණ්ණවණ්ණං අත්තභාවං සුක්ඛාපයමානො අන්තරවාසකං නිවාසෙත්වා උත්තරාසඬගං හත්ථෙතා ගහෙත්වා අට්ඨාසි සුපරිකම්මකතා විය සුවණ්ණපටිමා. අත්තභාවසමිද්ධියායෙව හිස්ස “සමිද්ධි”ති නාමං අහොසි. අථස්ස සරීරසොහග්ගං දිස්වා එකා දෙවධීතා පටිබද්ධචිත්තා ථෙරං එවමාහ – “ත්වං බොසි, භික්ඛු, දහරො යුවා සුසු කාලකෙසො භද්‍රෙන යොබ්බනෙන සමන්තාගතො අභිරුපො දස්සනීයො පාසාදිකො, එවරුපස්ස තව කාමෙ අපරිභුඤ්ජිත්වා කො අත්ථො පබ්බජ්ජාය, කාමෙ තාව පරිභුඤ්ජස්සු, පච්ඡා පබ්බජිත්වා සමණධම්මං කරිස්සසි”ති. අථ නං ථෙරො ආහ – “දෙවධීතෙ, ‘අසුකස්මිං නාම වයෙ යීතො මරිස්සාමි’ති මම මරණකාලං න ජානාමි, එස මෙ කාලො පටිච්ඡන්තො, තස්මා තරුණකාලෙයෙව සමණධම්මං කත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමි”ති. සා ථෙරස්ස සන්තිකා පටිසන්ථාරං අලහිත්වා තත්ථෙව අන්තරධායි. ථෙරො සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා එතමත්ථං ආරොචෙසි. සත්ථා “න බො, සමිද්ධි, ත්වඤ්ඤෙව එතරහි දෙවධීතාය පලොභිතො, පුබ්බෙපි දෙවධීතරො පබ්බජිතෙ පලොභිංසුයෙවා”ති චත්වා තෙන යාචිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං කාසිගාමකෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො සබ්බසිප්පෙසු නිප්ඵත්තිං පත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා හිමවන්තපදෙසෙ එකං ජාතස්සරං නිස්සාය වාසං කප්පෙසි. සො සබ්බරත්තිං පධානං පදහිත්වා අරුණුග්ගමනවෙලාය න්භත්වා එකං වක්කලං නිවාසෙත්වා එකං හත්ථෙතා ගහෙත්වා සරීරං වොදකං කරොන්තො අට්ඨාසි. අථස්ස

රූපසොහග්ගප්පත්තං අත්තභාවං ඔලොකෙත්වා පටිබද්ධවිත්තා එකා දෙවධිතා බොධිසත්තං පලොභයමානා පයමං ගාථමාහ —

33.

“අභුත්වා භික්ඛසි භික්ඛු, න භි භුත්වාන භික්ඛසි;
භුත්වාන භික්ඛු භික්ඛස්සු, මා තං කාලො උපච්චගා”ති.

තත්ථ අභුත්වා භික්ඛසි භික්ඛුති භික්ඛු ත්වං දහරකාලෙ කිලෙසකාමවසෙන වත්ථුකාමෙ අභුත්වාන භික්ඛාය වරසි. න භි භුත්වාන භික්ඛසිති නනු නාම පඤ්ච කාමගුණෙ භුත්වා භික්ඛාය වරිතබ්බං, කාමෙ අභුත්වාන භික්ඛාවරියං උපගතොසි. භුත්වාන භික්ඛු භික්ඛස්සුති භික්ඛු දහරකාලෙ තාව කාමෙ භුඤ්ජිත්වා පච්ඡා මහල්ලකකාලෙ භික්ඛස්සු. මා තං කාලො උපච්චගාති අයං කාමෙ භුඤ්ජනකාලො දහරකාලො, තං මා අතික්කමතුති.

බොධිසත්තො දෙවතාය වචනං සුත්වා අත්තනො අප්ඤ්ඤායං පකාසෙන්තො දුතියං ගාථමාහ —

34.

“කාලං වොහං න ජානාමි, ඡන්තො කාලො න දිස්සති;
තස්මා අභුත්වා භික්ඛාමි, මා මං කාලො උපච්චගා”ති.

තත්ථ කාලං වොහං න ජානාමිති වොති නිපාතමත්තං. අහං පන “පයමවයෙ වා මයා මරිතබ්බං මජ්ඣිමවයෙ වා පච්ඡිමවයෙ වා”ති එවං අත්තනො මරණකාලං න ජානාමි. පණ්ඩිතෙන භි පුග්ගලෙන —

“ජීවිතං බ්‍යාධි කාලො ව, දෙහනික්ඛෙපනං ගති;
පඤ්චෙනෙ ජීවලොකස්මිං, අනිමිත්තා න නායරෙ”ති.

ඡන්තො කාලො න දිස්සතිති යස්මා “අසුකස්මිං නාම වයකාලෙ හෙමන්තාදිඋතුකාලෙ වා මයා මරිතබ්බං”න්ති මය්හම්පෙස ඡන්තො භුත්වා කාලො න දිස්සති, සුප්පට්ඨිඡන්තො භුත්වා ධීතො න පඤ්ඤායති. තස්මා අභුත්වා භික්ඛාමිති තෙන කාරණෙන පඤ්ච කාමගුණෙ අභුත්වා භික්ඛාමි. මා මං කාලො උපච්චගාති මං සමණධම්මකරණකාලො මා අතික්කමතුති අත්ථො. ඉමිනා කාරණෙන දහරොව සමානො පබ්බජිත්වා සමණධම්මං කරොමිති. දෙවධිතා බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා තත්ථෙව අන්තරධාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා දෙවධිතා අයං දෙවධිතා අහොසි, අහමෙව තෙන සමයෙන තාපසො අහොසි”න්ති.

සමිද්ධිජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[168] 8. සකුණග්ගිජාතකවණ්ණනා

සෙනො බලසා පතමානොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අත්තජ්ඣාසයං සකුණොවාදසුත්තං (සං. නි. 5.372) ආරබ්භ කටෙසි. එකදිවසඤ්භි සත්ථා භික්ඛු ආමන්තෙත්වා “ගොවරෙ, භික්ඛවෙ, වරථ සකෙ පෙත්තිකෙ විසයෙ”ති (සං. නි. 5.372) ඉමං සංයුත්තමභාවග්ගෙ සුත්තන්තං කටෙන්තො “තුම්හෙ තාව තිට්ඨථ, පුබ්බෙ තිරච්ඡානගතාපි සකං පෙත්තිකවිසයං පහාය අගොවරෙ වරන්තා පච්චාමිත්තානං හත්ථපථං ගන්ත්වාපි අත්තනො පඤ්ඤාසම්පත්තියා උපායකොසල්ලෙන පච්චාමිත්තානං හත්ථා මුච්චිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො ලාපසකුණයොනියං නිබ්බත්තිත්වා නඬිගලකට්ඨකරණෙ ලෙඩ්චුට්ඨානෙ වාසං කප්පෙසි. සො එකදිවසං “සකවිසයෙ ගොවරගහණං පහාය පරවිසයෙ ගොවරං ගණ්භිස්සාමී”ති අට්ඨපරියන්තං අගමාසි. අථ නං තත්ථ ගොවරං ගණ්භන්තං දිස්වා සකුණග්ගි සහසා අජ්ඣාප්පත්තා අග්ගහෙසි. සො සකුණග්ගියා හරියමානො එවං පරිදෙවසි – “මයමෙවම්භ අලක්ඛිකා, මයං අප්පජුඤ්ඤා, යෙ මයං අගොවරෙ වරිම්භ පරවිසයෙ, සචෙජ්ජ මයං ගොවරෙ වරෙය්‍යාම සකෙ පෙත්තිකෙ විසයෙ, න ම්‍යායං සකුණග්ගි අලං අභවිස්ස යදිදං යුද්ධායා”ති. “කො පන, තෙ ලාප, ගොවරො සකො පෙත්තිකො විසයො”ති? “යදිදං නඬිගලකට්ඨකරණං ලෙඩ්චුට්ඨාන”න්ති. අථ නං සකුණග්ගි සකෙ බලෙ අපත්ථද්ධා අමුඤ්චි – “ගච්ඡ බො, ත්වං ලාප, තත්‍රපි මෙ ගන්ත්වා න මොක්ඛසි”ති. සො තත්ථ ගන්ත්වා මහන්තං ලෙඩ්චුං අභිරුහිත්වා “එහි බො දානි සකුණග්ගි”ති සෙනං අවිභයන්තො අට්ඨාසි. සකුණග්ගි සකෙ බලෙ අපත්ථද්ධා උභො පක්ඛෙ සන්තය්භ ලාපසකුණං සහසා අජ්ඣාප්පත්තා. යදා පන තං ලාපො “බහුආගතා බො ම්‍යායං සකුණග්ගි”ති අඤ්ඤාසි, අථ පරිවත්තිත්වා තස්සෙව ලෙඩ්චුස්ස අන්තරං පච්චාපාදි. සකුණග්ගි වෙගං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්ති තත්ථෙව උරං පච්චතාලෙසි. එවං සා භින්තෙන හදයෙන නික්ඛන්තෙහි අක්ඛිහි ජීවිතක්ඛයං පාපුණි.

සත්ථා ඉමං අතීතං දස්සෙත්වා “එවං, භික්ඛවෙ, තිරච්ඡානගතාපි අගොවරෙ වරන්තා සපත්තහත්ථං ගච්ඡන්ති, ගොවරෙ පන සකෙ පෙත්තිකෙ විසයෙ වරන්තා සපත්තෙ නිග්ගණ්භන්ති, තස්මා තුම්හෙපි මා අගොවරෙ වරථ පරවිසයෙ. අගොවරෙ, භික්ඛවෙ, වරතං පරවිසයෙ ලච්ඡති මාරො ඔතාරං, ලච්ඡති මාරො ආරම්මණං. කො ව, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අගොවරො පරවිසයො? යදිදං පඤ්ච කාමගුණා. කතමෙ පඤ්ච? චක්ඛුච්ඤ්ඤායා රූපා...පෙ.... අයං, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අගොවරො පරවිසයො”ති වත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා පයමං ගාථමාහ –

35.

“සෙනො බලසා පතමානො, ලාපං ගොවරයායිනං;
සහසා අජ්ඣාප්පත්තොව, මරණං තෙනුපාගමී”ති.

තත්ථ බලසා පතමානොති “ලාපං ගණ්ඨස්සාමී”ති බලෙන ටාමෙන පතමානො. ගොවරයායිනන්ති සකච්ඡයා නික්ඛමීත්වා ගොවරත්ථාය අට්ඨපරියන්තෙ යීතං. අජ්ඣාප්පත්තොති සම්පත්තො. මරණං තෙනුපාගමීති තෙන කාරණෙන මරණං පත්තො.

තස්මිං පන මරණං පත්තෙ ලාපො නික්ඛමීත්වා “දිට්ඨා වත මෙ පච්චාමීත්තස්ස පිට්ඨී”ති තස්ස හදයෙ යත්වා උදානං උදානෙන්තො දුතියං ගාථමාහ –

36.

“සොහං නයෙන සම්පත්තො, පෙත්තිකෙ ගොවරෙ රතො;
අපෙතසත්තු මොදාමි, සම්පස්සං අත්ථමත්තනො”ති.

තත්ථ නයෙනාති උපායෙන. අත්ථමත්තනොති අත්තනො අරොගභාවසඬ්ඛාතං වුඩ්ඨිං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහු භික්ඛු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසු. “තදා සෙනො දෙවදත්තො අහොසි, ලාපො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සකුණග්ගිජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[169] 9. අරකජාතකවණ්ණනා

යො වෙ මෙත්තෙන චිත්තෙනාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො මෙත්තසුත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ සත්ථා භික්ඛු ආමන්තෙසි – “මෙත්තාය, භික්ඛවෙ, වෙතොවිමුත්තියා ආසෙවිතාය භාවිතාය බහුලීකතාය යාතීකතාය වත්ථුකතාය අනුට්ඨිතාය පරිචිතාය සුසමාරද්ධාය එකාදසානිසංසා පාටිකඬ්ඛා. කතමෙ එකාදස? සුඛං සුපති, සුඛං පටිබුජ්ඣති, න පාපකං සුපිනං පස්සති, මනුස්සානං පියො හොති, අමනුස්සානං පියො හොති, දෙවතා රක්ඛන්ති, නාස්ස අග්ගි වා විසං වා සත්ථං වා කමති, තුවටං චිත්තං සමාධියති, මුඛවණ්ණො විජ්ජෙද්දති, අසම්මුල්ලො කාලං කරොති, උත්තරි අප්පට්ඨිජ්ඣන්තො බ්‍රහ්මලොකුපගො හොති. මෙත්තාය, භික්ඛවෙ, වෙතොවිමුත්තියා ආසෙවිතාය...පෙ.... සුසමාරද්ධාය ඉමෙ එකාදසානිසංසා පාටිකඬ්ඛා”ති (අ. නි. 11.15). ඉමෙ එකාදසානිසංසෙ ගහෙත්වා යීතං මෙත්තාභාවනං වණ්ණෙත්වා “භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා නාම සබ්බසත්තෙසු ඔදිස්සකානොදිස්සකවසෙන මෙත්තා

භාවෙනඛබ්බා, හිතොපි හිතෙන ඵරිතඛබ්බො, අහිතොපි හිතෙන ඵරිතඛබ්බො, මජ්ඣන්තොපි හිතෙන ඵරිතඛබ්බො. එවං සබ්බසත්තෙසු ඔදිස්සකානොදිස්සකවසෙන මෙත්තා භාවෙනඛබ්බා, කරුණා මුදිතා උපෙක්ඛා භාවෙනඛබ්බා, චතුසු බ්‍රහ්මවිහාරෙසු කම්මං කාතඛබ්බමෙව. එවං කරොත්තො හි මග්ගං වා ඵලං වා අලහන්තොපි බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි, පොරාණකපණ්ඩිතාපි සත්ත වස්සානි මෙත්තං භාවෙත්වා සත්ත සංවට්ටවිට්ටකප්පෙ බ්‍රහ්මලොකස්මිංයෙව වසිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ එකස්මිං කප්පෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො කාමෙ පහාය ඉසිපඛබ්ජ්ජං පබ්බජිත්වා චතුත්තං බ්‍රහ්මවිහාරානං ලාභී අරකො නාම සත්ථා හුත්වා හිමවත්තපදෙසෙ වාසං කප්පෙසි, තස්ස මහා පරිවාරො අහොසි. සො ඉසිගණං ඔවදන්තො “පබ්බජිතෙන නාම මෙත්තා භාවෙනඛබ්බා, කරුණා මුදිතා උපෙක්ඛා භාවෙනඛබ්බා. මෙත්තචිත්තඤ්ඤි නාමෙතං අප්පනාප්පත්තං බ්‍රහ්මලොකපරායණතං සාධෙති”ති මෙත්තාය ආනිසංසං පකාසෙත්තො ඉමා ගාථා ආහ -

37.

“යො වෙ මෙත්තෙන චිත්තෙන, සබ්බලොකානුකම්පති;
උද්ධං අධො ච තිරියං, අප්පමාණෙන සබ්බසො.

38.

“අප්පමාණං හිතං චිත්තං, පරිපුණ්ණං සුභාවිතං;
යං පමාණකතං කම්මං, න තං තත්‍රාවසිස්සති”ති.

තත්ථ යො වෙ මෙත්තෙන චිත්තෙන, සබ්බලොකානුකම්පතීති ඛත්තියාදීසු වා සමණබ්‍රාහ්මණෙසු වා යො කොචි අප්පමාණෙන මෙත්තෙන චිත්තෙන සකලං සත්තලොකං අනුකම්පති. උද්ධන්ති පථවිතො යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනබ්‍රහ්මලොකා. අධොති පථවියා හෙට්ඨා උස්සදෙ මහානිරයෙ. තිරියන්ති මනුස්සලොකෙ, යත්තකානි චක්කවාළානි ච තෙසු සබ්බෙසු එත්තකෙ යානෙ නිබ්බත්තා සබ්බෙ සත්තා අවෙරා හොන්තු, අබ්‍යාපජ්ඣා අනීසා, සුඛී අත්තානං පරිහරන්තුති එවං භාවිතෙන මෙත්තෙන චිත්තෙනාති අත්ථො. අප්පමාණෙනාති අප්පමාණසත්තානං අප්පමාණාරම්මණත්තා අප්පමාණෙන. සබ්බසොති සබ්බාකාරෙන, උද්ධං අධො තිරියන්ති එවං සබ්බසුගතිදුග්ගතිවසෙනාති අත්ථො.

අප්පමාණං හිතං චිත්තන්ති අප්පමාණං කත්වා භාවිතං සබ්බසත්තෙසු හිතචිත්තං. පරිපුණ්ණන්ති අවිකලං. සුභාවිතන්ති සුචඩ්ඪිතං, අප්පනාචිත්තස්සෙතං නාමං. යං පමාණකතං කම්මන්ති යං “අප්පමාණං අප්පමාණාරම්මණ”න්ති එවං ආරම්මණත්තිකවසෙන ච

වසිභාවජපත්තිවසෙන ව අවච්ඡිත්වා කතං පරිත්තං කාමාවචරකම්මං. න තං තත්ත්වසිස්සතීති තං පරිත්තං කම්මං යං තං “අප්පමාණං හිතං විත්ත”න්ති සච්චගතං රූපාවචරකම්මං, තත්ත්ව න අවසිස්සති. යථා නාම මහොසෙන අජ්ඣාත්ථං පරිත්තොදකං ඔසස්ස අඛණ්ණතරෙ තෙන අසංචිතමානං නාවසිස්සති න තිට්ඨති, අථ ඛො මහොසොව තං අජ්ඣාත්ථරිත්වා තිට්ඨති, එවමෙව තං පරිත්තකම්මං තස්ස මහග්ගතකම්මස්ස අඛණ්ණතරෙ තෙන මහග්ගතකම්මෙන අවිජ්ජිත්වා අග්ගහිතවිපාකොකාසං හුත්වා න අවසිස්සති න තිට්ඨති, න සක්කොති අත්තනො විපාකං දාතුං, අථ ඛො මහග්ගතකම්මමෙව තං අජ්ඣාත්ථරිත්වා තිට්ඨති විපාකං දෙති.

එවං බොධිසත්තො අත්තෙවාසිකානං මෙත්තාභාවනාය ආනිසංසං කට්ඨත්වා අපරිච්ඡින්නානො බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා සත්ත සංවට්ටව්වට්ටකප්පෙ න ඉමං ලොකං පුන අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ඉසිගණො බුද්ධපරිසා අහොසි, අරකො පන සත්ථා අහමෙව අහොසි”න්ති.

අරකජාතකවණ්ණනා නවමා.

[170] 10. කකණ්ටකජාතකවණ්ණනා

නායං පුරෙ උණ්ණමතීති ඉදං කකණ්ටකජාතකං මහාඋමඬිගජාතකෙ (ජා. 2.22.590 ආදයො) ආවිභවිස්සති.

කකණ්ටකජාතකවණ්ණනා දසමා.

සන්ථව්වග්ගො දුතියො.

තස්සුද්දානං –

ඉන්ද්‍රසමානගොත්තඤ්ච, සන්ථවං සුසීමං ගිජ්ඣං;
නකුලං උපසාලකං, සමිද්ධි ව සකුණග්ගි;
අරකඤ්ච කකණ්ටකං.

3. කල්‍යාණවග්ගො

[171] 1. කල්‍යාණධම්මජාතකවණ්ණනා

කල්‍යාණධම්මොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං බධිරසස්සුං ආරභිත කට්ඨසි. සාවත්ථියඤ්චි එකො කුටුම්භිකො සද්ධො පසන්තො තිසරණගතො පඤ්චසිලෙන සමන්තාගතො. සො එකදිවසං බහුති සප්පිආදීති හෙසප්පාති වෙව පුප්ඵගන්ධවත්ථාදීති ව ගහෙත්වා “ජෙනවනෙ සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සොස්සාමි”ති අගමාසි. තස්ස තත්ථ ගතකාලෙ සස්සු බාදනීයභොජනීයං ගහෙත්වා ධීතරං දට්ඨකාමා තං ගෙහං අගමාසි, සා

ව ටොකං බධිරධාතුකා හොති. සා ධීතරා සද්ධිං භුත්තභොජනා භත්තසම්මදං විනොදයමානා ධීතරං පුච්ඡී - “කිං, අම්ම, භත්තා තෙ සම්මොදමානො අවිච්ඡේදමානො පියසංවාසං වසති”ති. “කිං, අම්ම, කථෙථ යාදිසො තුම්භාකං ජාමානා සීලෙන වෙච ආචාරසම්පදාය ව, තාදිසො පබ්බජිතොපි දුල්ලහො”ති. උපාසිකා ධීතු වචනං සාධුකං අසල්ලක්ඛේත්වා “පබ්බජිතො”ති පදමෙව ගහේත්වා “අම්ම, කස්මා තෙ භත්තා පබ්බජිතො”ති මහාසද්දං අකාසි. තං සුත්වා සකලගෙහවාසිනො “අම්භාකං කිර කුටුම්භිකො පබ්බජිතො”ති විරචිංසු. තෙසං සද්දං සුත්වා ද්වාරොන සඤ්චරන්තා “කිං නාම කිරොත”න්ති පුච්ඡිංසු. “ඉමස්මිං කිර ගෙහෙ කුටුම්භිකො පබ්බජිතො”ති. සොපි බො කුටුම්භිකො දසබලස්ස ධම්මං සුත්වා විහාරා නික්ඛම්ම නගරං පාවිසි.

අථ නං අන්තරාමග්ගෙයෙව එකො පුරිසො දිස්වා “සම්ම, ත්වං කිර පබ්බජිතොති තච ගෙහෙ පුත්තදාරපරිජනො පරිදෙවති”ති ආහ. අථස්ස එතදභොසි - “අයං අපබ්බජිතමෙව කිර මං ‘පබ්බජිතො’ති වදති, උප්පන්නො බො පන මෙ කල්‍යාණසද්දො න අන්තරධාපෙනබ්බො, අප්පෙච මයා පබ්බජිතුං වට්ඨති”ති තතොච නිවත්තිත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං නු බො, උපාසක, ඉදානෙව බුද්ධුපට්ඨානං කත්වා ගන්ත්වා ඉදානෙව පච්චාගතොසි”ති චුත්තෙ තමත්ථං ආරොචේත්වා “භත්තෙ, කල්‍යාණසද්දො නාම උප්පන්නො න අන්තරධාපෙනුං වට්ඨති, තස්මා පබ්බජිතුකාමො හුත්වා ආගතොමිහී”ති ආහ. සො පබ්බජ්ජඤ්ච උපසම්පදඤ්ච ලභිත්වා සම්මා පටිපන්නො නවිරස්සෙච අරහත්තං පාපුණි. ඉදං කිර කාරණං භික්ඛුසඬ්ඨෙස පාකටං ජාතං. අට්ඨකදිවසං ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසු - “ආචුසො, අසුකො නාම කුටුම්භිකො ‘උප්පන්නො කල්‍යාණසද්දො න අන්තරධාපෙනබ්බො’ති පබ්බජිත්වා ඉදානි අරහත්තං පත්තො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරභි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “භික්ඛවෙ, පොරාණකපණ්ඩිතාපි ‘උප්පන්නො කල්‍යාණසද්දො විරාධෙතුං න වට්ඨති’ති පබ්බජිංසුයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො පිතු අවිච්ඡේදන සෙට්ඨිට්ඨානං පාපුණි. සො එකදිවසං නිවෙසනා නික්ඛම්ත්වා රාජ්‍යපට්ඨානං අගමාසි. අථස්ස සස්සු “ධීතරං පස්සිස්සාමි”ති තං ගෙහං අගමාසි, සා ටොකං බධිරධාතුකාති සබ්බං පච්චුප්පන්නවත්ථුසදිසමෙව. තං පන රාජ්‍යපට්ඨානං ගන්ත්වා අත්තනො සරං ආගච්ඡන්තං දිස්වා එකො පුරිසො “තුම්භෙ කිර පබ්බජිතාති තුම්භාකං ගෙහෙ මහාපරිදෙවො පචත්තති”ති ආහ. බොධිසත්තො “උප්පන්නො කල්‍යාණසද්දො නාම න අන්තරධාපෙනුං වට්ඨති”ති තතොච නිවත්තිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං, මහාසෙට්ඨි, ඉදානෙව ගන්ත්වා පුන ආගතොසි”ති චුත්තෙ “දෙව,

ගෙහජනො කිර මං අපබ්බජිතමෙව ‘පබ්බජිතො’ති වත්වා පරිදෙවති,
උප්පත්තො ඛො පන කල්‍යාණසද්දො න අන්තරධාපෙනබ්බො,
පබ්බජිස්සාමහං, පබ්බජ්ජං මෙ අනුජානාහි”ති එතමත්ථං පකාසෙතුං ඉමා
ගාථා ආහ –

41.

“කල්‍යාණධම්මොති යදා ජනිත්ද, ලොකෙ සමඤ්ඤං අනුපාපුණාති;
තස්මා න භියොප් නරො සපඤ්ඤො, හිරියාපි සත්තො
සුරමාදියන්ති.

42.

“සායං සමඤ්ඤො ඉධ මජ්ජ පත්තා, කල්‍යාණධම්මොති ජනිත්ද
ලොකෙ;
තාහං සමෙක්ඛං ඉධ පබ්බජිස්සං, න හි මත්ථි ඡන්දො ඉධ
කාමභොගෙ”ති.

තත්ථ කල්‍යාණධම්මොති සුන්දරධම්මො. සමඤ්ඤං අනුපාපුණාතීති යදා
සීලවා කල්‍යාණධම්මො පබ්බජිතොති ඉදං පඤ්ඤත්තිවොහාරං පාපුණාති.
තස්මා න භියොප්ති තතො සාමඤ්ඤතො න පරිභායෙථ. හිරියාපි සත්තො
සුරමාදියන්තීති, මහාරාජ, සප්පුරිසා නාම අජ්ඣත්තසමුට්ඨිතාය හිරියා
බහිද්ධසමුට්ඨිතෙන ඔත්තජ්ජෙනෙව එතං පබ්බජිතධුරං ගණ්හන්ති. ඉධ මජ්ජ
පත්තාති ඉධ මයා අජ්ජ පත්තා. තාහං සමෙක්ඛන්ති තං අහං ගුණවසෙන
ලද්ධසමඤ්ඤං සමෙක්ඛන්තො පස්සන්තො. න හි මත්ථි ඡන්දොති න හි මෙ
අත්ථි ඡන්දො. ඉධ කාමභොගෙති ඉමස්මිං ලොකෙ
කිලෙසකාමවත්ථුකාමපරිභොගෙහි.

බොධිසත්තො එවං වත්වා රාජානං පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙත්වා
භිමවත්තපදෙසං ගන්ත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව
සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අභොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා
රාජා ආනන්දො අභොසි, බාරාණසිසෙට්ඨි පන අහමෙව අභොසි”න්ති.

කල්‍යාණධම්මජාතකවණ්ණනා පට්ඨමා.

[172] 2. දද්දරජාතකවණ්ණනා

කො නු සද්දෙන මහතාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො
කොකාලිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්මිඤ්භි කාලෙ බහු බහුස්සුතා භික්ඛු
මනොසිලාතලෙ නදමානා තරුණසිභා විය ආකාසගඬගං ඔතාරෙන්තා විය
සඬ්ඝමජ්ඣෙ සරභාණං භණන්ති. කොකාලිකො තෙසු සරභාණං
භණන්තෙසු අත්තතො තුව්ඡභාවං අජානිත්වාච “අහමිපි සරභාණං

හණිස්සාමි”ති භික්ඛුනං අන්තරං පවිසිත්වා “අම්භාකං සරභාණං න පාපෙන්නි. සථෙ අම්භාකමපි පාපෙය්‍යං, මයමපි හණෙය්‍යාමා”ති භික්ඛුසඤ්ඤාසං නාමං අග්ගභෙත්වාච තත්ථ තත්ථ කථෙන්නො ආභිණ්ඩති. තස්ස සා කථා භික්ඛුසඤ්ඤා පාකටා ජාතා. භික්ඛු “විමංසිස්සාම තාව න”න්ති සඤ්ඤාය ඵවමාහංසු – “ආවුසො කොකාලික, අජ්ජ සඤ්ඤාසං සරභාණං හණාහී”ති. සො අත්තනො ඛලං අජානිත්වාච “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා “අජ්ජ සරභාණං හණිස්සාමි”ති අත්තනො සජ්ජායං යාගුං පිටි, ඛජ්ජකං බාදි, සජ්ජායෙනෙව සුපෙන භුඤ්ජී.

සූරියෙ අත්ථඨගතෙ ධම්මස්සවනකාලෙ සොසිතෙ භික්ඛුසඤ්ඤා සන්නිපති. සො කණ්ටකුරණ්ඩකවණ්ණං කාසාවං නිවාසෙත්වා කණ්කාරපුප්ඵවණ්ණං විවරං පාරුපිත්වා සඤ්ඤාමජ්ඣං පවිසිත්වා ථෙරෙ වන්දිත්වා අලඬකතරතනමණ්ඩපෙ පඤ්ඤත්තවරධම්මාසනං අභිරුහිත්වා විත්‍රඛිජනිං ගභෙත්වා “සරභාණං හණිස්සාමි”ති නිසීදි, තාවදෙවස්ස සරීරා සෙදා මුච්චිංසු, සාරජ්ජං ඔක්කමි, පුබ්බගාථාය පයමං පදං උදාහරිත්වා අනන්තරං න පස්සි. සො කම්පමානො ආසනා ඔරුය්හ ලජ්ජිතො සඤ්ඤාමජ්ඣං අපක්කමිම අත්තනො පරිවෙණං අගමාසි. අඤ්ඤො ඛණ්ඩසුතො භික්ඛු සරභාණං හණි. තතො පට්ඨාය භික්ඛු තස්ස තුව්ඡනාවං ජානිංසු. අථෙකදිවසං ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, පයමං කොකාලිකස්ස තුව්ඡනාවො දුජ්ජානො, ඉදානි පනෙස සයං නදිත්වා පාකටො ජාතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, කොකාලිකො ඉදානෙව නදිත්වා පාකටො ජාතො, පුබ්බෙපි නදිත්වා පාකටො අහොසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො භිමවන්තපදෙසෙ සීහයොනියං නිබ්බත්තිත්වා ඛණ්ණං සීහානං රාජා අහොසි. සො අනෙකසීහපරිවාරො රජතගුහායං වාසං කජ්ජෙසි. තස්ස අවිදුරෙ එකිස්සාය ගුහාය එකො සිඬගාලොපි වසති. අථෙකදිවසං දෙවෙ වස්සිත්වා විගතෙ සබ්බෙ සීහා සීහරාජස්සෙව ගුහද්වාරෙ සන්නිපතිත්වා සීහනාදං නදන්තා සීහකීළං කීළිංසු. තෙසං ඵවං නදිත්වා කීළනකාලෙ සොපි සිඬගාලො නදති. සීහා තස්ස සද්දං සුත්වා “අයං සිඬගාලො අම්භෙහි සද්ධිං නදති”ති ලජ්ජිතා තුණ්හී අහෙසුං. තෙසං තුණ්හීභූතකාලෙ බොධිසත්තස්ස සුත්තො සීහපොතකො “තාත, ඉමෙ සීහා නදිත්වා සීහකීළං කීළන්තා එතස්ස සද්දං සුත්වා ලජ්ජාය තුණ්හී ජාතා, කො නාමෙස අත්තනො සද්දෙන අත්තානං ජානාපෙති”ති පිතරං පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ –

43.

“කො නු සද්දෙන මහතා, අභිනාදෙති දද්දරං;
තං සීහා නජ්ජට්ඨන්ති, කො නාමෙසො මිගාධිභූ”ති.

තත්ථ අභිනාදෙනි දද්දරන්ති දද්දරං රජතපබ්බතං එකනාදං කරොති. මිගාධිභූති පිතරං ආලපති. අයඤ්ඤතත්ථ අත්ථො – මිගාධිභූ මිගජෙට්ඨක සීහරාජ පුච්ඡාමි තං ‘කො නාමෙසො’ති.

අට්ඨස්ස වචනං සුත්වා පිතා දුතියං ගාථමාහ –

44.

“අධමො මිගජාතානං, සිඬගාලො තාත වස්සති;
ජාතිමස්ස ජිගුච්ඡන්තා, තුණ්හි සීහා සමච්චරෙ”ති.

තත්ථ සමච්චරෙති සන්ති උපසග්ගමන්තං, අච්චන්තිති අත්ථො, තුණ්හි භුත්වා නිසීදන්තිති චුත්තං හොති. පොත්ථකෙසු පන “සමච්ඡරෙ”ති ලිඛන්ති.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, කොකාලිකො ඉදානෙව අත්තනො නාදෙන අත්තානං පාකටං කරොති, පුබ්බෙපි අකාසියෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සිඬගාලො කොකාලිකො අහොසි, සීහපොතකො රාහුලො, සීහරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

දද්දරජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[173] 3. මක්කටජාතකවණ්ණනා

තාතමාණුවකො එසොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුහකභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු පකිණ්ණකනිපාතෙ උද්දාලකජාතකෙ (ජා. 1.14.62 ආදයො) ආවිභවිස්සති. තදා පන සත්ථා “භික්ඛවෙ, නායං භික්ඛු ඉදානෙව කුහකො, පුබ්බෙපි මක්කටො භුත්වා අග්ගිස්ස කාරණා කොහඤ්ඤං අකාසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං කාසිගාමකෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සිප්පං උග්ගණ්හිත්වා සරාවාසං සණ්ඨපෙසි. අට්ඨස්ස බ්‍රාහ්මණී එකං පුත්තං විජායිත්වා පුත්තස්ස ආධාවිත්වා පරිධාවිත්වා විවරණකාලෙ කාලමකාසි. බොධිසත්තො තස්සා පෙතකිච්චං කත්වා “කිං මෙ දානි සරාවාසෙන, පුත්තං ගහෙත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති අස්සුමුඛං ඤාතිමිත්තවග්ගං පහාය පුත්තං ආදාය භිමවන්තං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තත්ථ වනමූලඵලාහාරො වාසං කප්පෙසි. සො එකදිවසං වස්සානකාලෙ දෙවෙ වස්සන්තෙ සාරදාරුනි අග්ගිං ජාලෙත්වා විසිබ්බන්තො ඵලකත්ථරෙ නිපජ්ජි, පුත්තොපිස්ස තාපසකුමාරකො පිතු පාදෙ සම්බාහන්තොව නිසීදි.

අපේකො වනමක්කටො සිතෙන පිළියමානො තස්ස පණ්ණසාලාය තං අග්ගිං දිස්වා “සවාහං එත්ථ පවිසිස්සාමි, ‘මක්කටො මක්කටො’ති මං පොටෙත්වා නිහරිස්සන්ති, අග්ගිං විසිබ්බෙතුං න ලභිස්සාමි, අත්ථි දානි මෙ උපායො, තාපසවෙසං ගහෙත්වා කොහඤ්ඤං කත්වා පවිසිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා එකස්ස මත්තාපසස්ස වක්කලානි නිවාසෙන්වා පච්ඡිඤ්ච අඛිකුසයට්ඨිඤ්ච ගහෙත්වා පණ්ණසාලද්වාරෙ එකං තාලරුක්ඛං නිස්සාය සංකුටිතො අට්ඨාසි. තාපසකුමාරකො තං දිස්වා මක්කටභාවං අජානන්තො “එකො මහල්ලකතාපසො සිතෙන පිළිතො අග්ගිං විසිබ්බෙතුං ආගතො භවිස්සති”ති පිතු තාපසස්ස කටෙත්වා “එතං පණ්ණසාලං පවෙසෙන්වා විසිබ්බාපෙස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා පිතරං ආලපන්තො පයමං ගාථමාහ —

45.

“තාත මාණුවකො එසො, තාලමූලං අපස්සිතො;
අගාරකඤ්චිදං අත්ථි, හන්ද දෙමස්සගාරක”ති.

තත්ථ මාණුවකොති සත්තාධිවචනං. තෙන “තාත, එසො එකො මාණුවකො සත්තො එකො තාපසො”ති දීපෙති. තාලමූලං අපස්සිතොති තාලක්ඛන්ධං නිස්සාය ධීතො. අගාරකඤ්චිදං අත්ථිති ඉදඤ්ච අම්භාකං පබ්බජිතාගාරං අත්ථි, පණ්ණසාලං සන්ධාය වදති. හන්දානි වචස්සග්ගත්ථෙ නිපාතො. දෙමස්සගාරකන්ති එතස්ස එකමන්තෙ වසන්ත්ථාය අගාරකං දෙම.

බොධිසත්තො පුත්තස්ස වචනං සුත්වා උට්ඨාය පණ්ණසාලද්වාරෙ යත්වා ඔලොකෙන්තො තස්ස මක්කටභාවං ඤත්වා “තාත, මනුස්සානං නාම න එවරූපං මුඛං භොති, මක්කටො එස, නයිධ පක්කොසිතබ්බො”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ —

46.

“මා බො ත්වං තාත පක්කොසි, දුසෙය්‍ය නො අගාරකං;
නෙතාදිසං මුඛං භොති, බ්‍රාහ්මණස්ස සුසිලිතො”ති.

තත්ථ දුසෙය්‍ය නො අගාරකන්ති අයඤ්භි ඉධ පටිට්ඨො සමානො ඉමං කිව්ඡෙන කතං පණ්ණසාලං අග්ගිනා වා කොපෙන්තො උච්චාරාදීනි වා කරොන්තො දුසෙය්‍ය. නෙතාදිසන්ති “එතාදිසං බ්‍රාහ්මණස්ස සුසිලිතො මුඛං න භොති, මක්කටො එසො”ති වත්වා බොධිසත්තො එකං උම්මුකං ගහෙත්වා “කිං එත්ථ තිට්ඨසි”ති බිපිත්වා තං පලාපෙසි. මක්කටො වක්කලානි ඡඩ්ඛෙන්වා රුක්ඛං අභිරුහිත්වා වනසණ්ඩං පාවිසි. බොධිසත්තො වත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙන්වා බ්‍රහ්මලොකූපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා මක්කටො අයං කුහකභික්ඛු අහොසි, තාපසකුමාරො රාහුලො, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මක්කටජාතකවණ්ණනා තතියා.

[174] 4. දුබ්භියමක්කටජාතකණ්ණනා

අදම්භ තෙ වාරි පඤ්ඤාපුත්ති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කටෙසි. එකදිවසඤ්ඤා ධම්මසභායං භික්ඛු දෙවදත්තස්ස අකතඤ්ඤාමිත්තදුබ්භිභාවං කටෙන්නා නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව අකතඤ්ඤා මිත්තදුබ්භී, පුබ්බෙපි එවරූපො අහොසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං කාසිගාමකෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො සරාචාසං සණ්ඨපෙසි. තස්මිං පන සමයෙ කාසිරට්ඨෙ වත්තනිමහාමග්ගෙ එකො ගම්භිරො උදපානො හොති අනොතරණියො තිරච්ඡානානං, මග්ගප්පටිපන්නා පුඤ්ඤත්ථිකා මනුස්සා දීඝරජ්ජුකෙන වාරකෙන උදකං උස්සිඤ්චිත්වා එකස්මා දොණියා පුරෙත්වා තිරච්ඡානානං පාතීයං දෙන්ති. තස්ස සාමන්තතො මහන්තං අරඤ්ඤං, තත්ථ බහු මක්කටා වසන්ති. අථ තස්මිං මග්ගෙ ද්වෙ තීණි දිවසානි මනුස්සසඤ්චාරො පච්ඡිජ්ජි, තිරච්ඡානා පාතීයං න ලභිංසු. එකො මක්කටො පිපාසාතුරො හුත්වා පාතීයං පරියෙසන්තො උදපානස්ස සන්තිකෙ විවරති. බොධිසත්තො කෙනවිදෙව කරණියෙන තං මග්ගං පටිපජ්ජිත්වා තත්ථ ගච්ඡන්තො පාතීයං උත්තාරෙත්වා පිවිත්වා හත්ථපාදෙ ධොවිත්වා ධීතො තං මක්කටං අද්දස. අථස්ස පිපාසිතභාවං ඤාත්වා පාතීයං උස්සිඤ්චිත්වා දොණියං ආකිරිත්වා අදාසි, දත්වා ච පන “විස්සමිස්සාමී”ති එකස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිපජ්ජි. මක්කටො පාතීයං පිවිත්වා අවිදුරෙ නිසිදිත්වා මුඛමක්කටිකං කරොන්තො බොධිසත්තං භිංසාපෙසි. බොධිසත්තො තස්ස තං කිරියං දිස්වා “අරෙ දුට්ඨමක්කට, අහං තච පිපාසිතස්ස කිලන්තස්ස බහුං පාතීයං අදාසිං, ඉදානි ත්වං මය්හං මුඛමක්කටිකං කරොසි, අහො පාපජනස්ස නාම කතො උපකාරො නිරත්ථකො”ති වත්වා පඨමං ගාථමාහ -

47.

“අදම්භ තෙ වාරි පඤ්ඤාපුං, සම්මාහිතත්තස්ස පිපාසිතස්ස;
සො දානි පිත්වාන කිරිඬකරොසි, අසඬගමො පාපජනෙන
සෙයොයා”ති.

තත්ථ සො දානි පිත්වාන කිරිඬකරොසිති සො ඉදානි ත්වං මයා දින්නපාතීයං පිවිත්වා මුඛමක්කටිකං කරොන්තො “කිරි කිරි”ති සද්දං

කරොසි. අසඬගමො පාපජනෙන සෙය්‍යොති පාපජනෙන සද්ධිං සඬගමො න සෙය්‍යො, අසඬගමොව සෙය්‍යොති.

තං සුත්වා සො මිත්තදුබ්භි මක්කටො “ත්වං ‘එත්තකෙනවෙනං නිට්ඨිත්ත’න්ති සඤ්ඤං කරොසි, ඉදානි තෙ සීසෙ වච්චං පාතෙත්වා ගමිස්සාමි”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ –

48.

“කො තෙ සුතො වා දිට්ඨො වා, සීලවා නාම මක්කටො;
ඉදානි බො තං ඔහවිජං, එසා අස්මාක ධම්මතා”ති.

තත්‍රායං සඬබෙපත්ථො – හො බ්‍රාහ්මණ, “මක්කටො කතගුණජානනකො ආචාරසම්පන්නො සීලවා නාම අත්ථි”ති කහං තයා සුතො වා දිට්ඨො වා, ඉදානි බො අහං තං ඔහවිජං වච්චං තෙ සීසෙ කත්වා පක්කමිස්සාමි, අස්මාකඤ්චි මක්කටානං නාම එසා ධම්මතා අයං ජාතිසභාවො, යදිදං උපකාරකස්ස සීසෙ වච්චං කාතබ්බන්ති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො උට්ඨාය ගන්තුං ආරභී. මක්කටො තඬ්ඛණඤ්ඤෙව උප්පතිත්වා සාබ්‍යං නිසීදිත්වා ඔලම්බකං ඔතරන්තො විය තස්ස සීසෙ වච්චං පාතෙත්වා විරවන්තො වනසණ්ඩං පාවිසී. බොධිසත්තො ත්භත්වා අගමාසි.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො, පුබ්බෙපි මයා කතගුණං න ජානාසියෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මක්කටො දෙවදත්තො අහොසි, බ්‍රාහ්මණො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

දුබ්භියමක්කටජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

[175] 5. ආදිව්‍යුපට්ඨානජාතකවණ්ණනා

සබ්බෙසු කිර භූතෙසුති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං කුහකභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා කථිතසදිසමෙව.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසීලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා මහාපරිවාරො ගණසත්ථා හුත්වා භිමවත්තෙ වාසං කප්පෙසි. සො තත්ථ විරං වසිත්වා ලොණමිබ්බසෙවනත්ථාය පබ්බතා ඔරුය්භ පච්චන්තෙ එකං ගාමං නිස්සාය පණ්ණසාලායං වාසං උපගඤ්ඡි. අටෙකො ලොලමක්කටො ඉසිගණ්හික්ඛාවාරං ගතෙ අස්සමපදං ආගන්ත්වා පණ්ණසාලා උත්තිණ්ණා කරොති,

පාතියසට්ඨ උදකං ඡඩ්ඛෙති, කුණ්ඩිකං හින්දති, අග්ගිසාලායං වච්චං කරොති. තාපසා වස්සං වසිත්වා “ඉදානි හිමවත්තො පුජ්ඵළසමිද්ධො රමණීයො, තත්ථෙව ගමිස්සාමා”ති පච්චන්තගාමවාසිකො ආපුච්ඡංසු. මනුස්සා “ස්වෙ, හන්තෙ, මයං හික්ඛං ගහෙත්වා අස්සමපදං ආගමිස්සාම, තං පරිභුඤ්ජිත්වා ව ගමිස්සාමා”ති වත්වා දුතියදිවසෙ පහුතං බාදනීයභොජනීයං ගහෙත්වා තත්ථ අගමංසු. තං දිස්වා සො මක්කටො වින්තෙසි – “කොහඤ්ඤං කත්වා මනුස්සෙ ආරාධෙත්වා මය්හමිපි බාදනීයභොජනීයං ආහරාපෙස්සාමි”ති. සො තාපසවරණං වරත්තො විය සීලවා විය ව හුත්වා තාපසානං අවිදුරෙ සුරියං නමස්සමානො අට්ඨාසි. මනුස්සා තං දිස්වා “සීලවත්තානං සන්තිකෙ වසන්තා සීලවත්තා භොන්ති”ති වත්වා පයමං ගාමමාහ –

49.

“සබ්බෙසු කිර භූතෙසු, සන්ති සීලසමාහිතා;
පස්ස සාබ්බිගං ඡම්මං, ආදිච්චමුපතිට්ඨති”ති.

තත්ථ සන්ති සීලසමාහිතාති සීලෙන සමන්තාගතා සංවිජ්ජන්ති, සීලවත්තා ව සමාහිතා ව එකග්ගවිත්තා සංවිජ්ජන්තිතිපි අත්ථො. ඡම්මන්ති ලාමකං. ආදිච්චමුපතිට්ඨති සුරියං නමස්සමානො තිට්ඨති.

එවං තෙ මනුස්සෙ තස්ස ගුණං කථෙන්නෙ දිස්වා බොධිසත්තො “තුම්හෙ ඉමස්ස ලොලමක්කටස්ස සීලාචාරං අජානිත්වා අවත්ථුස්මිංයෙව පසන්තා”ති වත්වා දුතියං ගාමමාහ –

50.

“නාස්ස සීලං විජානාම, අනඤ්ඤාය පසංසම;
අග්ගිහුත්තඤ්ච උහන්තං, ද්වෙ ව හින්තා කමණ්ඩලු”ති.

තත්ථ අනඤ්ඤායාති අජානිත්වා. උහන්තන්ති ඉමිනා පාපමක්කටෙන උභදං. කමණ්ඩලුති කුණ්ඩිකා. “ද්වෙ ව කුණ්ඩිකා තෙන හින්තා”ති එවමස්ස අගුණං කථෙසි.

මනුස්සා මක්කටස්ස කුහකභාවං ඤත්වා ලෙඩ්ඛුඤ්ච යට්ඨිඤ්ච ගහෙත්වා පොථෙත්වා පලාපෙත්වා ඉසිගණස්ස හික්ඛං අදංසු. ඉසයොපි හිමවත්තමෙව ගන්ත්වා අපරිහීනජ්ඣානා බ්‍රහ්මලොකපරායණා අගෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මක්කටො අයං කුහකො හික්ඛු අහොසි, ඉසිගණො බුද්ධපරිසා, ගණසත්ථා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ආදිච්චමුපට්ඨානජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[176] 6. කළායමුට්ඨිජාතකවණ්ණනා

බාලො වතායං දුමසාබගොවරොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරාජානං ආරබ්භ කටෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ වස්සකාලෙ කොසලරඤ්ඤො පච්චන්තො කුපි. තත්ථ ධීතා යොධා ද්වෙ තීණි යුද්ධානි කත්වා පච්චත්ථිකෙ අභිභවිතුං අසක්කොන්තා රඤ්ඤො සාසනං පෙසෙසුං. රාජා අකාලෙ වස්සානෙයෙව නික්ඛමිත්වා ජෙනවනසමීපෙ ඛන්ධාවාරං ඛන්ධිත්වා වින්තෙසි – “අහං අකාලෙ නික්ඛන්තො, කන්දරපදරාදයො උදකපුරා, දුග්ගමො මග්ගො, සත්ථාරං උපසඬ්ඨිකමිස්සාමි, සො මං ‘කහං ගච්ඡසි, මහාරාජා’ති පුච්ඡස්සති, අපාහං එතමත්ථං ආරොචෙස්සාමි, න බො පන මං සත්ථා සම්පරායිකෙනෙවත්ථෙන අනුග්ගණ්හාති, දිට්ඨධම්මිකෙනාපි අනුග්ගණ්හාතියෙව, තස්මිං සචෙ මෙ ගමනෙන අවුඬ්ඨි හවිස්සති, ‘අකාලො, මහාරාජා’ති වක්ඛති. සචෙ පන වුඬ්ඨි හවිස්සති, තුණ්හි හවිස්සති”ති. සො ජෙනවනං පවිසිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා “හන්ද කුතො නු ත්වං, මහාරාජ, ආගච්ඡසි දිවා දිවස්සා”ති පුච්ඡි. “හන්තෙ, අහං පච්චන්තං වූපසමෙතුං නික්ඛන්තො ‘තුම්භෙ වන්දිත්වා ගමිස්සාමි’ති ආගතොමිහි”ති. සත්ථා “පුබ්බෙපි, මහාරාජ, රාජානො සෙනාය අබ්භුග්ගච්ඡමානාය පණ්ඩිතානං කථං සුත්වා අකාලෙ අබ්භුග්ගමනං නාම න ගමිංසු”ති වත්වා තෙන යාචිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අත්ථධම්මානුසාසකො සබ්බත්ථකඅමච්චො අහොසි. අථ රඤ්ඤො පච්චන්තෙ කුපිතෙ පච්චන්තයොධා පණ්ණං පෙසෙසුං. රාජා වස්සකාලෙ නික්ඛමිත්වා උය්‍යානෙ ඛන්ධාවාරං ඛන්ධි, බොධිසත්තො රඤ්ඤො සන්තිකෙ අට්ඨාසි. තස්මිං බණ්ණ අස්සානං කළායෙ සෙදෙන්වා ආහරිත්වා දොණියං පක්ඛිපිංසු. උය්‍යානෙ මක්කටෙසු එකො මක්කටො රුක්ඛා ඔතරිත්වා තතො කළායෙ ගහෙන්වා මුඛං පුරෙන්වා හත්ථෙහිපි ගහෙන්වා උප්පතිත්වා රුක්ඛෙ නිසීදිත්වා බාදිතුං ආරභි, අථස්ස බාදමානස්ස හත්ථකො එකො කළායො භූමියං පති. සො මුඛෙන ච හත්ථෙහි ච ගහිතෙ සබ්බෙ කළායෙ ඡඩ්ඛෙන්වා රුක්ඛා ඔරුය්හ තමෙව කළායං ඔලොකෙන්තො තං කළායං අදිස්වාච පුන රුක්ඛං අභිරුහිත්වා අඩ්ඛෙ සහස්සපරාජිතො විය සොචමානො දුම්මුඛො රුක්ඛසාඛායං නිසීදි. රාජා මක්කටස්ස කිරියං දිස්වා බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “පස්සථ, කිං නාමෙතං මක්කටෙන කත”න්ති පුච්ඡි. බොධිසත්තො “මහාරාජ, බහුං අනවලොකෙන්වා අප්පං ඔලොකෙන්වා දුබ්බුද්ධිතො බාලා එවරූපං කරොන්තියෙවා”ති වත්වා පයමං ගාථමාහ –

51.

“බාලො වතායං දුමසාබගොවරො, පඤ්ඤො ජනිත්ද නයිමස්ස විජ්ජති;

කළායමුට්ඨිං අවකිරිය කෙවලං, එකං කළායං පතීතං ගවෙසති”ති.

තත්ථ දුමසාබගොවරොති මක්කටො. සො හි දුමසාබාසු ගොවරං ගණ්හානි, සාව අස්ස ගොවරො සඤ්චරණභූමිභූතා, තස්මා “දුමසාබගොවරො”ති වුච්චති. ජනිත්ථාති රාජානං ආලපති. රාජා හි පරමිස්සරහාවෙන ජනස්ස ඉන්දොති ජනිත්ථො. කළායමුට්ඨිත්ති චණකමුට්ඨිං. “කාළුරාජමාසමුට්ඨි”න්තිපි වදන්තියෙව. අවකිරියාති අවකිරිත්වා. කෙවලන්ති සබ්බං. ගවෙසතීති භූමියං පතිතං එකමෙව පරියෙසති.

එවං වත්වා පුන බොධිසත්තො තං උපසඬකමිත්වා රාජානං ආමන්තෙත්වා දුතියං ගාථමාහ —

52.

“එවමෙව මයං රාජ, යෙ වඤ්ඤෙ අතිලොභිනො;
අප්පෙන බහුං ජියාම, කළායෙනෙව වානරො”ති.

තත්ත්වං සඬබ්බෙපත්ථො — මහාරාජ, එවමෙව මයඤ්ච යෙ වඤ්ඤෙ ලොභාභිභූතා ජනා සබ්බෙපි අප්පෙන බහුං ජියාම. මයඤ්භි එතරහි අකාලෙ වස්සානසමයෙ මග්ගං ගච්ඡන්තා අප්පකස්ස අත්ථස්ස කාරණා බහුකා අත්ථා පරිභායාම. කළායෙනෙව වානරොති යථා අයං වානරො එකං කළායං පරියෙසමානො තෙනෙකෙන කළායෙන සබ්බකළායෙහි පරිභිනො, එවං මයමිපි අකාලෙන කන්දරපදරාදීසු පුරෙසු ගච්ඡමානා අප්පමත්තකං අත්ථං පරියෙසමානා බහුහි හත්ථිවාහනඅස්සවාහනාදීහි චෙව බලකායෙන ච පරිභායිස්සාම. තස්මා අකාලෙ ගන්තුං න වට්ටතීති රඤ්ඤො ඔවාදං අදාසි.

රාජා තස්ස කථං සුත්වා තතො නිවත්තිත්වා බාරාණසිමෙව පාවිසි. වොරාපි “රාජා කිර වොරමද්දනං කරිස්සාමිති නගරා නික්ඛන්තො”ති සුත්වා පච්චන්තතො පලායිංසු. පච්චුප්පන්තෙපි වොරා “කොසලරාජා කිර නික්ඛන්තො”ති සුත්වා පලායිංසු. රාජා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා උට්ඨායාසනා වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා සාවත්ථිමෙව පාවිසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කළායමුට්ඨිජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[177] 7. තිත්දුකජාතකවණ්ණනා

ධනුහත්ථකලාපෙහීති ඉදං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො පඤ්ඤාපාරමිං ආරබ්භ කටෙසි. සත්ථා හි මහාබොධිජාතකෙ (ජා. 2.18.124 ආදයො) විය උමඬගජාතකෙ (ජා. 2.22.590 ආදයො) විය ච අත්තතො පඤ්ඤාය වණ්ණං වණ්ණිතං සුත්වා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව තථාගතො පඤ්ඤවා, පුබ්බෙපි පඤ්ඤවා උපායකුසලොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො
වානරයොනියං නිබ්බත්තිත්වා අසීතිසහස්සවානරගණපරිවාරො
හිමවන්තපදෙසෙ වාසං කප්පෙසි. තස්සාසත්තෙ එකො පච්චන්තගාමකො
කදාචි වසති, කදාචි උබ්බසති. තස්ස පන ගාමස්ස මජ්ඣෙ
සාබ්‍යවිට්‍ඨපසම්පත්තො මධුරඵලො එකො තින්ද්‍රකඵලාක්ඛො අත්ථී,
වානරගණො උබ්බසිතකාලෙ ආගන්ත්වා තස්ස ඵලානි බාදති. අථාපරස්මිං
ඵලවාරෙ සො ගාමො පුන ආවාසො අහොසි දළ්භපරික්ඛිත්තො
ද්වාරයුත්තො, සොපි රුක්ඛො ඵලභාරනමිතසාබ්‍යො අට්ඨාසි. වානරගණො
චිත්තෙසි – “මයං පුබ්බෙ අසුකගාමෙ තින්ද්‍රකඵලානි බාදාම, ඵලිතො නු
බො සො එතරහි රුක්ඛො, උදාහු තො, ආවසිතො සො ගාමො, උදාහු
තො”ති. එවඤ්ච පන චිත්තෙත්වා “ගච්ඡ ඉමං පවත්තිං ජානාහි”ති එකං
වානරං පෙසෙසි. සො ගන්ත්වා රුක්ඛස්ස ච ඵලිතභාවං ගාමස්ස ච
ගාළ්භවාසභාවං ඤත්වා ආගන්ත්වා වානරානං ආරොචෙසි.

වානරා තස්ස ඵලිතභාවං සුත්වා “මධුරානි තින්ද්‍රකඵලානි බාදිස්සාමා”ති
උස්සාහජාතා වානරින්දස්ස තමත්ථං ආරොචෙසුං. වානරින්දො “ගාමො
ආවාසො අනාවාසො”ති පුච්ඡි. “ආවාසො, දෙවා”ති. “තෙන හි න
ගන්තබ්බං. මනුස්සා හි බ්‍රහ්මායා භොන්ති”ති. “දෙව, මනුස්සානං
පටිසල්ලානවෙලාය අඬ්ඞරත්තසමයෙ බාදිස්සාමා”ති බ්‍රහ්ම ගන්ත්වා
වානරින්දං සම්පට්ඨිජාපෙත්වා හිමවන්තා ඔතරිත්වා තස්ස ගාමස්ස අවිදුරෙ
මනුස්සානං පටිසල්ලානකාලං ආගමයමානා මහාපාසාණපිට්ඨෙ සයිත්වා
මජ්ඣමයාමෙ මනුස්සෙසු නිද්දං ඔක්කමන්තෙසු රුක්ඛං ආරුය්භ ඵලානි
බාදිංසු. අපේකො පුරිසො සරීරකිච්චෙන ගෙහා නික්ඛමිත්වා
ගාමමජ්ඣගතො වානරෙ දිස්වා මනුස්සානං ආචික්ඛි. බ්‍රහ්ම මනුස්සා
ධනුකලාපං සන්තය්හිත්වා නානාවුධගත්ථා ලෙඩ්චුදණ්ඩාදීනි ආදාය
“පහාතාය රත්තියා වානරෙ ගණ්හිස්සාමා”ති රුක්ඛං පරිවාරෙන්වා අට්ඨංසු.
අසීතිසහස්සවානරා මනුස්සෙ දිස්වා මරණභයතජ්ජිතා “නත්ථී නො අඤ්ඤං
පටිස්සරණං අඤ්ඤත්‍ර වානරින්දෙනා”ති තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පයමං
ගාථමාහංසු –

53.

“ධනුහත්ථකලාපෙහි, නෙත්තිංසවරධාරිහි;
සමන්තා පරිකිණ්ණමිහ, කථං මොක්ඛො භවිස්සති”ති.

තත්ථ ධනුහත්ථකලාපෙහිති ධනුකලාපහත්ථෙහි, ධනුනි චෙච
සරකලාපෙ ච ගහෙත්වා යීතෙහිති අත්ථො. නෙත්තිංසවරධාරිහිති
නෙත්තිංසා වුච්චන්ති බග්ගා, උත්තමබග්ගධාරිහිති අත්ථො.
පරිකිණ්ණමිහාති පරිවාරිතමිහ. කථන්ති කෙන නු බො උපායෙන අමිහාකං
මොක්ඛො භවිස්සතිති.

තෙසං කථං සුත්වා වානරින්දො “මා භාගින්ථ, මනුස්සා නාම බහුකිච්චා, අජ්ජපි මජ්ඣිමයාමො වත්තති, අපි නාම තෙසං ‘අම්භෙ මාරෙස්සාමා’ති පරිවාරිතානං ඉමස්ස කිච්චස්ස අන්තරායකරං අඤ්ඤං කිච්චං උජ්ජජ්ජෙය්‍යා”ති වානරෙ සමස්සාසෙත්වා දුතියං ගාථමාහ –

54.

“අජ්ජෙව බහුකිච්චානං, අත්ථො ජායෙථ කොචි නං;
අත්ථි රුක්ඛස්ස අච්ඡින්නං, ඛජ්ජථඤ්ඤෙව තින්දුක”න්ති.

තත්ථ නන්ති නිපාතමත්තං, අජ්ජෙව බහුකිච්චානං මනුස්සානං අඤ්ඤො කොචි අත්ථො උජ්ජජ්ජෙය්‍යාති අයමෙවෙත්ථ අත්ථො. අත්ථි රුක්ඛස්ස අච්ඡින්නන්ති ඉමස්ස රුක්ඛස්ස ඵලානං ආකඩ්ඨනපරිකඩ්ඨනවසෙන අච්ඡින්නං බහු යානං අත්ථි. ඛජ්ජථඤ්ඤෙව තින්දුකන්ති තින්දුකඵලං ඛජ්ජථඤ්ඤෙව. තුම්භෙ හි යාවතකෙන වො අත්ථො අත්ථි, තත්තකං බාදථ, අම්භාකං පහරණුකාලං ජානිස්සාමාති.

ඵවං මහාසත්තො කපිගණං සමස්සාසෙසි. ඵත්තකඤ්ඤි අස්සාසං අලභමානා සබ්බෙපි තෙ ඵලිතෙන හදයෙන ජීවිතක්ඛයං පාපුණෙය්‍යුං. මහාසත්තො පන ඵවං වානරගණං අස්සාසෙත්වා “සබ්බෙ වානරෙ සමානෙථා”ති ආහ. සමානෙත්තා තස්ස භාගිනෙය්‍යං සෙනකං නාම වානරං අදිස්වා “සෙනකො නාගතො”ති ආරොචෙසුං. “සචෙ සෙනකො නාගතො, තුම්භෙ මා භාගින්ථ, ඉදානි වො සො සොත්ථිං කරිස්සති”ති. සෙනකොපි බො වානරගණස්ස ගමනකාලෙ නිද්දායින්වා පච්ඡා පබුද්ධො කඤ්චි අදිස්වා පදානුපදිකො හුත්වා ආගච්ඡන්තො මනුස්සෙ දිස්වා “වානරගණස්ස භයං උජ්ජන්න”න්ති ඤත්වා එකස්මිං පරියන්තෙ ගෙහෙ අග්ගිං ජාලෙත්වා සුත්තං කන්තන්තියා මහල්ලකිත්ථියා සන්තිකං ගන්ත්වා බෙත්තං ගච්ඡන්තො ගාමදාරකො විය එකං උම්මුකං ගහෙත්වා උපරිවාතෙ යත්වා ගාමං පදීපෙසි. මනුස්සා මක්කටෙ ඡඩ්ඛෙත්වා අග්ගිං නිබ්බාපෙතුං අගමංසු. වානරා පලායන්තා සෙනකස්සත්ථාය එකෙකං ඵලං ගහෙත්වා පලායංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරින්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා භාගිනෙය්‍යො සෙනකො මහානාමො සක්කො අහොසි, වානරගණො බුද්ධපරිසා, වානරින්දො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

තින්දුකජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[178] 8. කච්ඡපජාතකවණ්ණනා

ජනිත්තං මෙ භවිත්තං මෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං අභිවාතකරොගමුත්තං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථියං කිර එකස්මිං කුලෙ අභිවාතකරොගො උජ්ජජ්ජි. මාතෘපිතරො පුත්තං ආහංසු – “තාත, මා ඉමස්මිං ගෙහෙ වස, හිත්තිං හින්දිත්වා පලායින්වා යත්ථ කත්ථවි ගන්ත්වා

ජීවිතං රක්ඛ, පච්ඡා ආගන්ත්වා ඉමස්මිං නාම යානෙ මහානිධානං අත්ථී, තං උද්ධරිත්වා කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා සුබ්බෙත ජීවෙය්‍යාසී”ති. පුත්තො තෙසං වචනං සම්පට්ඨිත්වා හිත්තිං හින්දිත්වා පලායිත්වා අත්තනො රොගෙ වූපසන්තෙ ආගන්ත්වා මහානිධානං උද්ධරිත්වා කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා සරාවාසං වසී. සො එකදිවසං සප්පිතෙලාදීනි වෙව වත්ථච්ඡාදනාදීනි ව ගාහාපෙත්වා ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිසීදි. සත්ථා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “තුම්භාකං ගෙහෙ අභිවාතකරොගො උප්පන්තොති අස්සුම්භ, කිත්ති කත්වා මුත්තොසී”ති පුච්ඡි, සො තං පවත්තිං ආචික්ඛි. සත්ථා “පුබ්බෙපි බො, උපාසක, භයෙ උප්පන්තො අත්තනො වසනට්ඨානෙ ආලයං කත්වා අඤ්ඤත්ථ අගතා ජීවිතක්ඛයං පාපුණිංසු, අනාලයං පන කත්වා අඤ්ඤත්ථ ගතා ජීවිතං ලභිංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කාසිගාමකෙ කුම්භකාරකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා කුම්භකාරකම්මං කත්වා පුත්තදාරං පොසෙසී. තදා පන බාරාණසියං මහානදියා සද්ධිං එකාබද්ධො මහාජාතස්සරො අහොසී. සො බහුඋදකකාලෙ නදියා සද්ධිං එකොදකො හොති, උදකෙ මන්දිභූතෙ විසුං හොති. මච්ඡකච්ඡපා පන “ඉමස්මිං සංවච්ඡරෙ සුචුට්ඨිකා භවිස්සති, ඉමස්මිං සංවච්ඡරෙ දුබ්බුට්ඨිකා”ති ජානන්ති. අථ තස්මිං සරෙ නිබ්බත්තමච්ඡකච්ඡපා “ඉමස්මිං සංවච්ඡරෙ දුබ්බුට්ඨිකා භවිස්සති”ති ඤත්වා උදකස්ස එකාබද්ධකාලෙයෙව තම්භා සරා නික්ඛමිත්වා නදිං අගමිංසු. එකො පන කච්ඡපො “ඉදං මෙ ජාතට්ඨානං වඩ්ඪිතට්ඨානං, මාතාපිතූහි වසිතට්ඨානං, න සක්කොමි ඉමං ජහිතු”න්ති නදිං න අගමාසී. අථ නිදාසසමයෙ තත්ථ උදකං ඡීජ්ජී, සො කච්ඡපො බොධිසත්තස්ස මත්තිකගහණට්ඨානෙ භූමිං බණ්ණිත්වා පාවිසී. බොධිසත්තො “මත්තිකං ගහෙස්සාමි”ති තත්ථ ගන්ත්වා මහාකුද්දාලෙන භූමිං බණ්ණන්තො කච්ඡපස්ස පිට්ඨිං හින්දිත්වා මත්තිකපිණ්ඩං විය කුද්දාලෙනෙව නං උද්ධරිත්වා ථලෙ පාතෙසී. සො වෙදනාප්පත්තො හුත්වා “වසනට්ඨානෙ ආලයං ජහිතුං අසක්කොන්තො එවං විනාසං පාපුණි”න්ති වත්වා පරිදෙවමානො ඉමා ගාථා අවොච –

55.

“ජනිත්තං මෙ භවිත්තං මෙ, ඉති පඬිකෙ අවස්සයිං;
තං මං පඬිකො අජ්ඣහවි, යථා දුබ්බලකං තථා;
තං තං වදාමි භග්ගව, සුඤ්ඤාහි වචනං මම.

56.

“ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ, සුඛං යත්‍රාධිගච්ඡති;
තං ජනිත්තං භවිත්තඤ්ඤව, පුරිසස්ස පජානතො;
යම්හි ජීවෙ තම්හි ගච්ඡෙ, න නිකෙතහතො සියා”ති.

තත්ථ ජනිත්තං මෙ භවිත්තං මෙති ඉදං මම ජාතට්ඨානං, ඉදං මම වඩ්ඪිතට්ඨානං. ඉති පඬිකෙ අවස්සයින්නි ඉමිනා කාරණෙනාහං ඉමස්මි. කද්දමෙ අවස්සයි. නිපජ්ජිං, වාසං කප්පෙයින්නි අත්ථො. අප්ඤ්ඤාචිති අධිඅභවි විනාසං පාපෙසි. භග්ගවාති කුම්භකාරං ආලපති. කුම්භකාරානාඤ්ඤි නාමගොත්තපඤ්ඤත්ති එසා, යදිදං භග්ගවාති. සුඛන්නි කායිකචෙතසිකස්සාදං. තං ජනිත්තං භවිත්තඤ්ඤවාති තං ජාතට්ඨානඤ්ඤ වඩ්ඪිතට්ඨානඤ්ඤව. “ජානිත්තං භාවිත්ත”න්ති දීඝවසෙනපි පායො, සොයෙවත්ථො. පජානතොති අත්ථානත්ථං කාරණාකාරණං ජානන්තස්ස. න නිකෙතහතො සියාති නිකෙතෙ ආලයං කත්වා අඤ්ඤත්ථ අගන්ත්වා නිකෙතෙන හතො, එවරූපං මරණදුක්ඛං පාපිතො න භවෙය්‍යාති.

එවං සො බොධිසත්තෙන සද්ධිං කට්ඨන්තො කාලමකාසි. බොධිසත්තො තං ගහෙත්වා සකලගාමවාසිනො සන්නිපාතාපෙත්වා තෙ මනුස්සෙ ඔවදන්තො එවමාහ — “පස්සථ ඉමං කච්ඡපං, අයං අඤ්ඤෙසං මච්ඡකච්ඡපානං මහානදිං ගමනකාලෙ අත්තනො වසනට්ඨානෙ ආලයං ඡින්නිදිතුං අසක්කොන්තො තෙහි සද්ධිං අගන්ත්වා මම මත්තිකගහණට්ඨානං පවිසිත්වා නිපජ්ජි. අට්ඨස්සාහං මත්තිකං ගණ්හන්තො මහාකුද්දාලෙන පිට්ඨිං හින්දිත්වා මත්තිකපිණ්ඩං විය නං ටලෙ පාතෙසිං, අයං අත්තනා කතකම්මං සරිත්වා ද්විති ගාථාහි පරිදෙවිත්වා කාලමකාසි. එවමෙස අත්තනො වසනට්ඨානෙ ආලයං කත්වා මරණං පත්තො, තුම්හෙපි මා ඉමිනා කච්ඡපෙන සදිසා අභුවත්ථ, ඉතො පට්ඨාය ‘මය්හං රූපං මය්හං සද්දො මය්හං ගන්ධො මය්හං රසො මය්හං ඵොට්ඨබ්බො මය්හං පුත්තො මය්හං ධිතා මය්හං දාසදාසිපරිච්ඡෙදො මය්හං හිරඤ්ඤසුවණ්ණ’න්ති තණ්හාවසෙන උපහොගවසෙන මා ගණ්හිත්ථ, එකකොචෙස සත්තො තීසු භවෙසු පරිවත්තති”ති. එවං බුද්ධලීලාය මහාජනස්ස ඔවාදමදාසි, සො ඔවාදො සකලජම්බුදීපං පත්ථරිත්වා සට්ඨිමත්තාති වස්සසහස්සාති අට්ඨාසි. මහාජනො බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤාති කත්වා ආයුපරියොසානෙ සග්ගපුරං පුරෙසි, බොධිසත්තොපි තට්ඨ පුඤ්ඤාති කත්වා සග්ගපුරං පුරෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො කුලපුත්තො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. “තදා කච්ඡපො ආනන්දො අහොසි, කුම්භකාරො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

කච්ඡපජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[179] 9. සතධම්මජාතකවණ්ණනා

තඤ්ඤ අප්පන්නි ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකච්ඡතිවිධං අනෙසනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකස්මිඤ්ඤි කාලෙ බහු හික්ඛු වෙජ්ජකම්මෙන

දුතකම්මෙන පභිණකම්මෙන ජඩ්ඝපෙසනිකෙන පිණ්ඩපටිපිණ්ඩෙනාති එවරුපාය එකවිසතිවිධාය අනෙසනාය ජීවිකං කප්පෙසුං. සා සාකෙතජාතකෙ (ජා. 1.2.173-174) ආවිභවිස්සති. සත්ථා තෙසං තථා ජීවිකකප්පනභාවං ඤාත්වා “එතරහි ඛො ඛහු භික්ඛු අනෙසනාය ජීවිකං කප්පෙන්නි, තෙ පන එවං ජීවිකං කප්පෙත්වා යක්ඛත්තභාවා පෙතත්තභාවා න මුච්චිස්සන්ති, ධුරගොණා හුත්වාච නිබ්බත්තිස්සන්ති, නිරයෙ පටිසන්ධිං ගණ්හිස්සන්ති, එතෙසං භිතත්ථාය සුඛත්ථාය අත්තජ්ඣාසයං සකපටිභානං එකං ධම්මදෙසනං කථෙතුං වට්ටතී”ති භික්ඛුසඬ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා “න, භික්ඛවෙ, එකවිසතිවිධාය අනෙසනාය පච්චයා උප්පාදෙනඛ්ඛා. අනෙසනාය හි උප්පන්නො පිණ්ඩපාතො ආදිත්තලොභගුලුසදිසො භලාභලවිසුපමො. අනෙසනා හි නාමෙසා බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකෙහි ගරහිතඛ්ඛා පටිකුට්ඨා. අනෙසනාය උප්පන්නං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජන්තස්ස හි භාසො වා සොමනස්සං වා නත්ථී. එවං උප්පන්නො හි පිණ්ඩපාතො මම සාසනෙ චණ්ඩාලස්ස උච්ඡිට්ඨභොජනසදිසො, තස්ස පරිභොගො සතධම්මමාණවස්ස චණ්ඩාලුච්ඡිට්ඨහත්තපරිභොගො විය භොතී”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ ඛොධිසත්තො චණ්ඩාලයොනියං නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො කෙනවිදෙව කරණීයෙන පාථෙයාතණ්ඩුලෙ ව හත්තපුටඤ්ච ගහෙත්වා මග්ගං පටිපජ්ජී. තස්මිඤ්ඤි කාලෙ ඛාරාණසියං එකො මාණුවො අත්ථී සතධම්මො නාම උදිච්චබිරාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බත්තො. සොපි කෙනවිදෙව කරණීයෙන තණ්ඩුලෙ ව හත්තපුටඤ්ච අගහෙත්වාච මග්ගං පටිපජ්ජී, තෙ උභොපි මහාමග්ගෙ සමාගච්ඡිංසු. මාණුවො ඛොධිසත්තං “කිංජාතිකොසී”ති පුච්ඡී. සො “අහං චණ්ඩාලො”ති වත්වා “ත්වං කිංජාතිකොසී”ති මාණුවං පුච්ඡී. “උදිච්චබ්‍රාහ්මණො අහ”න්ති. “සාධු ගච්ඡාමා”ති තෙ උභොපි මග්ගං අගමංසු. ඛොධිසත්තො පාතරාසවෙලාය උදකථාසුකට්ඨානෙ නිසීදිත්වා හත්ථෙ ධොවිත්වා හත්තපුටං මොචෙත්වා “මාණුව, හත්තං භුඤ්ජාහී”ති ආහ. “නත්ථී, අරෙ චණ්ඩාල, මම හත්තෙන අත්ථො”ති. ඛොධිසත්තො “සාධු”ති පුටකහත්තං උච්ඡිට්ඨං අකත්වාච අත්තනො යාපනමත්තං අඤ්ඤස්මිං පණ්ණෙ පක්ඛිපිත්වා පුටකහත්තං ඛන්ධිත්වා එකමන්තෙ යපෙත්වා භුඤ්ජිත්වා පානියං පිචිත්වා ධොතහත්ථපාදො තණ්ඩුලෙ ව සෙසහත්තඤ්ච ආදාය “ගච්ඡාම, මාණුවා”ති මග්ගං පටිපජ්ජී.

තෙ සකලදිවසං ගන්ත්වා සායං උභොපි එකස්මිං උදකථාසුකට්ඨානෙ න්හත්වා පච්චුත්තරිංසු. ඛොධිසත්තො ථාසුකට්ඨානෙ නිසීදිත්වා හත්තපුටං මොචෙත්වා මාණුවං අනාපුච්ඡිත්වා භුඤ්ජිතුං ආරහී. මාණුවො සකලදිවසං මග්ගගමනෙන කිලන්තො ජාතජ්ඣාත්තො “සවෙ මෙ හත්තං දස්සති, භුඤ්ජිස්සාමී”ති ඔලොකෙන්නො අට්ඨාසී. ඉතරො කිඤ්චි අවත්වා

භුඤ්ජතෙව. මාණුවො චින්තෙසි - “අයං චණ්ඩාලො මය්හං අවත්වා ව සබ්බං භුඤ්ජති නිජ්ජිලෙත්වාපි තං ගහෙත්වා උපරි උච්ඡිට්ඨහත්තං ඡඩ්ඛෙත්වා සෙසං භුඤ්ජිතුං වට්ටති”ති. සො තථා කත්වා උච්ඡිට්ඨහත්තං භුඤ්ජී. අථස්ස භුත්තමත්තස්සෙව “මයා අත්තනො ජාතිගොත්තකුලපදෙසානං අනනුව්ඡවිකං කතං, චණ්ඩාලස්ස නාම මෙ උච්ඡිට්ඨහත්තං භුත්ත”න්ති බලවච්ඡපට්ඨසාරො උජ්ජජ්ජී, තාවදෙවස්ස සලොභිතං හත්තං මුඛතො උග්ගච්ඡී. සො “අජ්ජමත්තකස්ස වත මෙ කාරණා අනනුව්ඡවිකං කම්මං කත”න්ති උජ්ජන්තබලවසොකතාය පරිදෙවමානො පයමං ගාථමාහ -

57.

“තඤ්ච අජ්ජඤ්ච උච්ඡිට්ඨං, තඤ්ච කිච්ඡෙන නො අදා;
සොහං බ්‍රාහ්මණජාතිකො, යං භුත්තං තම්පි උග්ගත”න්ති.

තත්‍රායං සඩ්ඛෙපත්ථො - යං මයා භුත්තං, තං අජ්ජඤ්ච උච්ඡිට්ඨඤ්ච, තඤ්ච සො චණ්ඩාලො න අත්තනො රුචියා මං අදාසි, අථ බො නිජ්ජිලියමානො කිච්ඡෙන කසිරෙන අදාසි, සොහං පරිසුද්ධබ්‍රාහ්මණජාතිකො, තෙනෙව මෙ යං භුත්තං, තම්පි සද්ධිං ලොභිතෙන උග්ගතන්ති.

එවං මාණුවො පරිදෙවිත්වා “කිං දානි මෙ එවරූපං අනනුව්ඡවිකං කම්මං කත්වා ජීවිතෙනා”ති අරඤ්ඤං පටිසිත්වා කස්සචි අත්තානං අදස්සෙත්වා ව අනාථමරණං පත්තො.

සත්ථා ඉමං අතීතං දස්සෙත්වා “සෙය්‍යථාපි, හික්ඛවෙ, සතඨම්මමාණවස්ස තං චණ්ඩාලුච්ඡිට්ඨකං භුඤ්ජිත්වා අත්තනො අයුත්තභොජනස්ස භුත්තත්තා නෙව භාසො, න සොමනස්සං උජ්ජජ්ජී, එවමෙව යො ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිතො අනෙසනාය ජීවිකං කජ්ජෙත්තො තථාලද්ධපච්චයං පරිභුඤ්ජති, තස්ස බුද්ධපටිකුට්ඨගරහිතජීවිතභාවතො නෙව භාසො, න සොමනස්සං උජ්ජජ්ජති”ති වත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා දුතියං ගාථමාහ -

58.

“එවං ධම්මං නිරංකත්වා, යො අධම්මෙන ජීවති;
සතඨම්මොව ලාභෙන, ලද්ධෙනපි න නන්දති”ති.

තත්ථ ධම්මන්ති ආජීවපාරිසුද්ධිසිලධම්මං. නිරංකත්වාති නීහරිත්වා ඡඩ්ඛෙත්වා. අධම්මෙනාති එකච්ඡතියා අනෙසනසඩ්ඛාතෙන මිච්ඡාජීවෙන. සතඨම්මොති තස්ස නාමං, “සත්තඨම්මො”තිපි පාඨො. න නන්දතීති යථා සතඨම්මො මාණුවො “චණ්ඩාලුච්ඡිට්ඨකං මෙ ලද්ධ”න්ති තෙන ලාභෙන න නන්දති, එවං ඉමස්මිම්පි සාසනෙ පබ්බජිතො කුලපුත්තො අනෙසනාය

ලද්ධලාභං පරිභුඤ්ජන්තො න නන්දති න තුස්සති, “බුද්ධගරහිතජීවිකාය ජීවාමී”ති දොමනස්සප්පත්තො හොති. තස්මා අනෙසනාය ජීවිකං කප්පෙන්තස්ස සතඨමමමාණුවස්සෙව අරඤ්ඤං පවිසිත්වා අනාථමරණං මරිතං වරන්ති.

එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං දෙසෙත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහු භික්ඛු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසු. “තදා මාණුවො ආනන්දො අහොසි, අහමෙව චණ්ඩාලපුත්තො අහොසි”න්ති.

සතඨමමජාතකවණ්ණනා නවමා.

[180] 10. දුද්දදජාතකවණ්ණනා

දුද්දදං දදමානානන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ගණදානං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථියං කිර ද්වෙ සභායකා කුටුම්භියපුත්තා ඡන්දකං සංහරිත්වා සබ්බපරික්ඛාරදානං සප්පෙත්වා බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඤ්ඤා නිමන්තෙත්වා සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සබ්බපරික්ඛාරෙ අදංසු. තෙසු ගණජෙට්ඨකො සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා “හන්තෙ, ඉමස්මිං දානෙ බහුදායකාපි අත්ථි අප්පදායකාපි, තෙසං සබ්බෙසමිපි ‘ඉදං දානං මහජ්ඵලං හොතු’”ති දානං නියායාදෙසි. සත්ථා “තුම්හෙහි බො උපාසකා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස දානං දත්වා එවං නියායාදෙන්තෙහි මහාකම්මං කතං, පොරාණකපණ්ඩිතාපි දානං දත්වා එවමෙව නියායාදිංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා සරාවාසං පභාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ගණසත්ථා හුත්වා භිමවන්තපදෙසෙ වීරං වසිත්වා ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථාය ජනපදවාරිකං වරමානො බාරාණසියං පත්වා රාජ්‍යායානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ ද්වාරගාමෙ සපරිවාරො භික්ඛාය වරි. මනුස්සා භික්ඛං අදංසු. පුනදිවසෙ බාරාණසියං වරි, මනුස්සා සම්පියායමානා භික්ඛං දත්වා ගණබන්ධනෙන ඡන්දකං සංහරිත්වා දානං සප්පෙත්වා ඉසිගණස්ස මහාදානං පවත්තයිංසු. දානපරියොසානෙ ගණජෙට්ඨකො එවමෙව වත්වා ඉමිනාව නියාමෙන දානං නියායාදෙසි. බොධිසත්තො “ආවුසො, විත්තප්පසාදෙ සති අප්පකං නාම දානං නත්ථි”ති වත්වා අනුමොදනං කරොන්තො ඉමා ගාථා අවොච –

59.

“දුද්දදං දදමානානං, දුක්කරං කම්ම කුබ්බතං;
අසන්තො නානුකුබ්බන්ති, සතං ධම්මො දුරන්තයො.

60.

“තස්මා සතඤ්ච අසතං, නානා භොති ඉතො ගති;
අසන්තො නිරයං යන්ති, සන්තො සග්ගපරායණා”ති.

තත්ථ දුද්දන්ති දානං නාම ලොභදොසවසිකෙහි අපණ්ඩිතෙහි දාතුං න සක්කා, තස්මා “දුද්ද”න්ති වුවිච්ඡිති. තං දදමානානං. දුක්කරං කම්ම කුබ්බතන්ති තදෙව දානකම්මං සබ්බෙහි කාතුං න සක්කාති දුක්කරං. තං කුරුමානානං. අසන්තොති අපණ්ඩිතා බාලා. නානුකුබ්බන්තිති තං කම්මං නානුකරොන්ති. සතං ධම්මොති පණ්ඩිතානං සභාවො. දානං සන්ධායෙන වුත්තං. දුරන්තයොති ඵලසම්බන්ධවසෙන දුජ්ජානො, ඵවරුපස්ස දානස්ස ඵවරුපො ඵලවිජාකො භොතීති දුරනුබොධො. අපිච දුරන්තයොති දුරධිගමො, අපණ්ඩිතෙහි දානං දත්වා දානඵලං නාම ලද්ධුං න සක්කාතිපි අත්ථො. නානා භොති ඉතො ගතීති ඉතො චචිත්වා පරලොකං ගච්ඡන්තානං පටිසන්ධිග්ගණං නානා භොති. අසන්තො නිරයං යන්තිති අපණ්ඩිතා දුස්සිලා දානං අදත්වා සීලං අරක්ඛිත්වා නිරයං ගච්ඡන්ති. සන්තො සග්ගපරායණාති පණ්ඩිතා පන දානං දත්වා සීලං රක්ඛිත්වා උපොසථකම්මං කරිත්වා තිණි සුවරිතානි පුරෙත්වා සග්ගපරායණා භොන්ති, මහන්තං සග්ගසුඛසම්පත්තිං අනුභවන්තිති.

ඵචං බොධිසත්තො අනුමොදනං කත්වා චත්තාරො වස්සිකෙ මාසෙ තත්ථෙව වසිත්වා වස්සාතික්කමෙ හිමවත්තං ගන්ත්වා ඤානං නිබ්බත්තෙත්වා අපරිභිනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකුපගො අභොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ඉසිගණො බුද්ධපරිසා අභොසි, ගණසත්ථා පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

දුද්දජාතකවණ්ණනා දසමා.

කල්‍යාණවග්ගො තතියො.

තස්සුද්දානං –

කල්‍යාණධම්මං දද්දරං, මක්කට්ඨි දුබ්භිමක්කට්ඨි;
ආදිච්චුපට්ඨානඤ්චෙව, කල්‍යාණමුට්ඨි තිත්ථුකං;
කච්ඡපං සතධම්මඤ්ච, දුද්දන්ති ච තෙ දස.

4. අසදිසවග්ගො

[181] 1. අසදිසජාතකවණ්ණනා

ධනුග්ගහො අසදිසොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මහාහිනික්ඛමනං ආරබ්භ කටෙසි. ඵකදිවසඤ්චි භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිසිත්තා භගවතො මහාහිනික්ඛමපාරම්. වණ්ණෙත්තා නිසීදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, ඵතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති

පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො, පුබ්බෙපි සෙනච්ඡත්තං පභාය නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි, තස්ස සොත්ථිනා ජාතස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “අසදිසකුමාරො”ති නාමං අකංසු. අට්ඨස්ස ආධාවිත්වා පරිධාවිත්වා විචරණකාලෙ අඤ්ඤො පුඤ්ඤවා සත්තො දෙවියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි, තස්ස සොත්ථිනා ජාතස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “බ්‍රහ්මදත්තකුමාරො”ති නාමං අකංසු. තෙසු බොධිසත්තො සොළසවස්සකාලෙ තක්කසිලං ගන්ත්වා දිසාපාමොක්ඛස්ස ආචරියස්ස සන්තිකෙ තයො වෙදෙ අට්ඨාරස ව සිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා තෙසු ඉස්සාසසිප්පෙ අසදිසො හුත්වා බාරාණසිං පච්චාගමි. රාජා කාලං කරොන්තො “අසදිසකුමාරස්ස රජ්ජං දත්වා බ්‍රහ්මදත්තස්ස ඔපරජ්ජං දෙවා”ති වත්වා කාලමකාසි. තස්මිං කාලකතෙ බොධිසත්තො අත්තනො රජ්ජෙ දියමානෙ “න මය්හං රජ්ජෙනත්ථො”ති පටික්ඛිපි, බ්‍රහ්මදත්තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිංසු. බොධිසත්තො “මය්හං රජ්ජෙන අත්ථො නත්ථි”ති කිඤ්චිපි න ඉච්ඡි, කනිට්ඨෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ පකතියා වසනාකාරෙනෙව වසි. රාජපාදමුලිකා “අසදිසකුමාරො රජ්ජං පත්ථෙති”ති වත්වා රඤ්ඤො සන්තිකෙ බොධිසත්තං පරිභින්නිංසු. සොපි තෙසං වචනං ගහෙත්වා පරිභින්නවිත්තො “භාතරං මෙ ගණ්හවා”ති මනුස්සෙ පයොපෙසි.

අට්ඨෙකො බොධිසත්තස්ස අත්ථවරකො තං කාරණං බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසි. බොධිසත්තො කනිට්ඨභාතිකස්ස කුජ්ඣිත්වා නගරා නික්ඛමිත්වා අඤ්ඤං රට්ඨං ගන්ත්වා “එකො ධනුග්ගහො ආගන්ත්වා රාජද්වාරෙ යීතො”ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙසි. රාජා “කිත්තකං හොගං ඉච්ඡමි”ති පුච්ඡි. “එකසංචච්ඡරෙන සතසහස්ස”න්ති. “සාධු ආගච්ඡතු”ති. අථ නං ආගන්ත්වා සමීපෙ යීතං පුච්ඡි – “ත්ථං ධනග්ගහොසි”ති? “ආම, දෙවා”ති. “සාධු මං උපට්ඨහස්සු”ති. සො තතො පට්ඨාය රාජානං උපට්ඨති. තස්ස පරිබ්බයං දියමානං දිස්වා “අතිබහුං ලහතී”ති පොරාණකධනුග්ගහා උජ්ඣායිංසු. අට්ඨකදිවසං රාජා උය්‍යානං ගන්ත්වා මඬගලසිලාපට්ටසමීපෙ සාණිපාකාරං පරික්ඛිපාපෙත්වා අම්බරුක්ඛමුලෙ මහාසයනෙ නිපන්තො උද්ධං ඔලොකෙත්තො රුක්ඛග්ගෙ එකං අම්බපිණ්ඩිං දිස්වා “ඉමං න සක්කා අභිරුහිත්වා ගණ්හතු”න්ති ධනුග්ගහෙ පක්කොසාපෙත්වා “ඉමං අම්බපිණ්ඩිං සරෙන ඡින්දිත්වා පාතෙතුං සක්ඛිස්සවා”ති ආහ. න තං, දෙව, අම්භාකං ගරු, දෙවෙන පන නො බහුවාරෙ කම්මං දිට්ඨපුබ්බං, අධුනාගතො ධනුග්ගහො අම්භෙහි බහුතරං ලහති, තං පාතාපෙථාති.

රාජා බොධිසත්තං පක්කොසාපෙත්වා “සක්ඛිස්සසි, තාත, එතං පාතෙතු”න්ති පුච්ඡි. “ආම, මහාරාජ, එකං ඔකාසං ලහමානො

සක්ඛිස්සාමි”ති. “කතරොකාස”න්ති? “තුම්භාකං සයනස්ස අන්තොකාස”න්ති. රාජා සයනං හරාපෙත්වා ඔකාසං කාරෙසි. බොධිසත්තස්ස හත්ථෙ ධනු නත්ථි, නිවාසනන්තරෙ ධනුං සන්නය්හිත්වා විවරති, තස්මා “සාණිං ලද්ධං වට්ටති”ති ආහ. රාජා “සාධු”ති සාණිං ආහරාපෙත්වා පරික්ඛිපාපෙසි. බොධිසත්තො අන්තොසාණිං පවිසිත්වා උපරිනිවත්ථං සෙනවත්ථං හරිත්වා එකං රත්තපටං නිවාසෙත්වා කච්ඡං බන්ධිත්වා එකං රත්තපටං උදරෙ බන්ධිත්වා පසිඛිකතො සන්ධියුත්තං බග්ගං නීහරිත්වා වාමපස්සෙ සන්නය්හිත්වා සුවණ්ණකඤ්චුකං පටිමුඤ්චිත්වා වාපනාලිං පිට්ඨියං සන්නය්හිත්වා සන්ධියුත්තමෙණ්ඩකමහාධනුං ආදාය පවාලවණ්ණං ජියං ආරොපෙත්වා උණ්හිසං සීසෙ පටිමුඤ්චිත්වා තිඛිණුරුප්පං නබ්බෙහි පරිවත්තයමානො සාණිං ද්විධා කත්වා පථවිං ඵාලෙත්වා අලඬකතනාගකුමාරො විය නික්ඛමිත්වා සරඛිපනට්ඨානං ගන්ත්වා ධුරුප්පං සන්නය්හිත්වා රාජානං ආහ – “කිං, මහාරාජ, එතං අම්බපිණ්ඩිං උද්ධං ආරොහනකණ්ඩෙන පාතෙමි, උදාහු අධො ඔරොහනකණ්ඩෙනා”ති. “තාත, බහු මයා ආරොහනකණ්ඩෙන පාතෙත්තා දිට්ඨපුබ්බා, ඔරොහනකණ්ඩෙන පන පාතෙත්තා මයා න දිට්ඨපුබ්බා, ඔරොහනකණ්ඩෙන පාතෙහි”ති. “මහාරාජ, ඉදං කණ්ඩං දුරං ආරොහිස්සති, යාව වාතුමහාරාජිකභවනං, තාව ගන්ත්වා සයං ඔරොහිස්සති, යාවස්ස ඔරොහනං, තාව තුම්භෙහි අධිවාසෙතුං වට්ටති”ති. රාජා “සාධු”ති සම්පට්ඨි.

අථ නං පුත ආහ – “මහාරාජ, ඉදං කණ්ඩං පන ආරොහමානං අම්බපිණ්ඩිවණ්ටං යාවමජ්ඣං කන්තමානං ආරොහිස්සති, ඔරොහමානං කෙසග්ගමත්තම්පි ඉතො වා එත්තො වා අගන්ත්වා උජුඤ්ඤෙව පතිත්වා අම්බපිණ්ඩිං ගහෙත්වා ඔතරිස්සති, පස්ස, මහාරාජා”ති වෙගං ජනෙත්වා කණ්ඩං බිපි. තං කණ්ඩං අම්බපිණ්ඩිවණ්ටං යාවමජ්ඣං කන්තමානං අභිරුහි. බොධිසත්තො “ඉදානි තං කණ්ඩං යාව වාතුමහාරාජිකභවනං ගතං භවිස්සති”ති ඤත්වා පඨමං බිත්තකණ්ඩතො අධිකතරං වෙගං ජනෙත්වා අඤ්ඤං කණ්ඩං බිපි, තං ගන්ත්වා පුරිමකණ්ඩපුඩ්ඛෙ පහරිත්වා නිවත්තිත්වා සයං තාවතිංසභවනං අභිරුහි. තත්ථ නං දෙවතා අග්ගහෙසුං, නිවත්තනකණ්ඩස්ස වාතජින්නසද්දො අසනිසද්දො විය අහොසි. මහාජනෙන “කිං එසො සද්දො”ති චුත්තෙ බොධිසත්තො “නිවත්තනකණ්ඩස්ස සද්දො”ති වත්වා අත්තනො අත්තනො සරීරෙ කණ්ඩස්ස පතනභාවං ඤත්වා භීතතසිතං මහාජනං “මා භායිත්ථා”ති සමස්සාසෙත්වා “කණ්ඩස්ස භූමියං පතිතුං න දස්සාමි”ති ආහ. කණ්ඩං ඔතරමානං කෙසග්ගමත්තම්පි ඉතො වා එත්තො වා අගන්ත්වා උජුඤ්ඤෙව පතිත්වා අම්බපිණ්ඩිං ඡින්දි. බොධිසත්තො අම්බපිණ්ඩියා ව කණ්ඩස්ස ව භූමියං පතිතුං අදත්වා ආකාසෙයෙව සම්පට්ඨිත්තො එකෙන හත්ථෙන අම්බපිණ්ඩිං, එකෙන හත්ථෙන කණ්ඩං අග්ගහෙසි. මහාජනො තං අච්ඡරියං දිස්වා “න නො එවරුපං දිට්ඨපුබ්බ”න්ති මහාපුරිසං පසංසති උන්නදති

අප්ඵොටෙනි අභිගුලියො විධුනති, වෙලුක්ඛෙපසහස්සානි පවත්තෙනි. රාජපරිසාය තුට්ඨපහට්ඨාය බොධිසත්තස්ස දින්නධනං කොට්මත්තං අහොසි. රාජාපිස්ස ධනවස්සං වස්සෙන්තො විය බහුං ධනං මහත්තඤ්ච යසං අදාසි.

එවං බොධිසත්තෙ තෙන රඤ්ඤා සක්කතෙ ගරුකතෙ තත්ථ වසන්නෙ “අසදිසකුමාරො කිර බාරාණසියං නත්ථී”ති සත්ත රාජානො ආගන්ත්වා බාරාණසිනගරං පරිවාරෙත්වා “රජ්ජං වා දෙනු යුද්ධං වා”ති රඤ්ඤො පණ්ණං පෙසෙසුං. රාජා මරණභයභීතො “කුභිං මෙ භාතා වසති”ති පුච්ඡිත්වා “එකං සාමන්තරාජානං උපට්ඨහති”ති සුත්වා “මම භාතිකෙ අනාගච්ඡන්තෙ මය්හං ජීවිතං නත්ථී, ගච්ඡථ තස්ස මම වචනෙන පාදෙ වන්දිත්වා බ්මාපෙත්වා ගණ්හිත්වා ආගච්ඡථා”ති දූතෙ පාහෙසි. තෙ ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස තං පවත්තිං ආරොචෙසුං. බොධිසත්තො තං රාජානං ආපුච්ඡිත්වා බාරාණසිං පච්චාගන්ත්වා රාජානං “මා භායී”ති සමස්සාසෙත්වා කණ්ඨෙ අක්ඛරානි ඡින්දිත්වා “අහං අසදිසකුමාරො ආගතො, අඤ්ඤං එකකණ්ඩං බිපන්නො සබ්බෙසං වො ජීවිතං හරිස්සාමි, ජීවිතෙන අත්ථිකා පලායන්තු”ති අට්ටාලකෙ යත්වා සත්තන්නං රාජුනං භුඤ්ජන්තානං කඤ්චනපාතිමකුලෙයෙව කණ්ඩං පාහෙසි. තෙ අක්ඛරානි දිස්වා මරණභයභීතා සබ්බෙව පලායිංසු. එවං මහාසත්තො බුද්දකමක්ඛිකාය පිවනමත්තම්පි ලොභිතං අනුප්පාදෙත්වා සත්ත රාජානො පලාපෙත්වා කනිට්ඨභාතරං අපලොකෙත්වා කාමෙ පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ච සමාපත්තියො ච නිබ්බත්තෙත්වා ජීවිතපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකූපගො අහොසි.

සත්ථා “එවං, භික්ඛවෙ, අසදිසකුමාරො සත්ත රාජානො පලාපෙත්වා විජිතසඬ්ඨගාමො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිතො”ති අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

61.

“ධනුග්ගහො අසදිසො, රාජපුත්තො මහබ්බලො;
දූරෙපාතී අක්ඛණවෙධී, මහාකායජ්ජදාලනො.

62.

“සබ්බාමිත්තෙ රණං කත්වා, න ච කඤ්චි විහෙයයි;
භාතරං සොත්ථීං කත්වාන, සංයමං අජ්ඣුපාගමී”ති.

තත්ථ අසදිසොති න කෙවලං නාමෙනෙව, බලවීරියපඤ්ඤාභිපි අසදිසොච. මහබ්බලොති කායබලෙනපි පඤ්ඤාබලෙනපි මහබ්බලො. දූරෙපාතීති යාව වාතුමහාරාජකභවතා තාවතිංසභවතා ච කණ්ඩං පෙසෙතුං සමත්ථතාය දූරෙපාතී. අක්ඛණවෙධීති අවිරාධිතවෙධී. අථ වා අක්ඛණා වුච්චති විජ්ජු, යාව එකා විජ්ජු නිච්ඡරති, තාව තෙනොභාසෙන සත්තට්ඨ

වාරෙ කණ්ඩානි ගහෙත්වා විජ්ඣානීති අක්ඛණ්ණවෙයි. මහාකායප්පදාලනොති මහන්තෙ කායෙ පදාලෙති. වම්මකායො, දාරුකායො, ලොහකායො, අයොකායො, වාලිකකායො, උදකකායො, ඵලකකායොති ඉමෙ සත්ත මහාකායා නාම. තත්ථ අඤ්ඤො වම්මකායපදාලනො මහිංසවම්මං විනිවිජ්ඣානී, සො පන සතම්පි මහිංසවම්මානං විනිවිජ්ඣානියෙව. අඤ්ඤො අට්ඨභිගුලබ්භලං උදුම්බරපදරං, චතුරභිගුලබ්භලං අසනපදරං විනිවිජ්ඣානී, සො පන ඵලකසතම්පි එකතො බද්ධං විනිවිජ්ඣානී, තථා ද්වභිගුලබ්භලං තම්බලොහපට්ටං, අභිගුලබ්භලං අයපට්ටං. වාලිකසකටස්ස බදරසකටස්ස පලාලසකටස්ස වා පච්ඡාභාගෙන කණ්ඩං පච්චෙසෙත්වා පුරෙභාගෙන අතිපාතෙති, පකතියා උදකෙ චතුරසභට්ඨානං කණ්ඩං පෙසෙති, ඵලෙ අට්ඨඋසහන්ති එවං ඉමෙසං සත්තන්තං මහාකායානං පදාලනතො මහාකායප්පදාලනො. සබ්බාමිත්තෙති සබ්බෙ අමිත්තෙ. රණං කත්වාති යුද්ධං කත්වා පලාපෙසීති අත්ථො. න ච කඤ්චි විභෙදයීති එකම්පි න විභෙදෙයි. අවිභෙදයන්තොයෙව පන තෙහි සද්ධිං කණ්ඩපෙසනෙනෙව රණං කත්වා. සංයමං අප්ඤ්ඤාපාගමීති සීලසංයමං පබ්බජ්ජං උපගතො.

එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කනිට්ඨභාතා ආනන්දො අහොසි, අසදිසකුමාරො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

අසදිසජාතකවණ්ණනා පට්ඨමා.

[182] 2. සඬගාමාවචරජාතකවණ්ණනා

සඬගාමාවචරො සුරොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො නන්දත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි. සත්ථරි හි පට්ඨගමනෙන කපිලපුරං ගත්ත්වා කනිට්ඨභාතීකං නන්දරාජකුමාරං පබ්බාපෙත්වා කපිලපුරා නික්ඛම්ම අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං ගත්ත්වා විහරන්තෙ ආයස්මා නන්දො භගවතො පත්තං ආදාය තථාගතෙන සද්ධිං ගෙහා නික්ඛමනකාලෙ “නන්දකුමාරො කිර සත්ථාරා සද්ධිං ගච්ඡති”ති සුත්ථා අඬචුල්ලිබ්බිතෙහි කෙසෙහි වාතපානන්තරෙන ඔලොකෙත්වා “තුච්චං බො, අයාපුත්ත, ආගච්ඡෙය්‍යාසී”ති ඉදං ජනපදකල්‍යාණියා චුත්තවචනං අනුස්සරන්තො උක්කණ්ඨිතො අනභිරතො උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතො ධම්නිසන්ථතගත්තො අහොසි. සත්ථා තස්ස තං පචත්තිං ඤත්වා “යංනුනාහං නන්දං අරභත්තෙ පතිට්ඨාපෙය්‍ය”න්ති වින්තෙත්වා තස්ස වසනපරිවෙණං ගත්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසින්තො “කච්චි, නන්ද, ඉමස්මිං සාසනෙ අභිරමසී”ති පුච්ඡි. “භත්තෙ, ජනපදකල්‍යාණියා පටිබද්ධවිත්තො භුත්වා නාභිරමාමි”ති. “හිමවන්තචාරිකං ගතපුබ්බොසි නන්දා”ති? “න ගතපුබ්බො, භත්තෙ”ති. “තෙන හි ගච්ඡාමා”ති. “නත්ථි මෙ, භත්තෙ, ඉද්ධි, කතාහං ගමිස්සාමි”ති. සත්ථා “අහං තං, නන්ද, මම ඉද්ධිබලෙන නෙස්සාමි”ති ථෙරං භත්ථෙ ගහෙත්වා ආකාසං

පක්ඛන්දන්තො අන්තරාමග්ගෙ එකස්මිං කුමාරෙත්තෙ කුමාරාණුකෙ නිසින්තං ඡින්නකණ්ණනාසනඬගුට්ඨං කුමාරොමං ඡින්නජවිං වම්මමත්තං ලොහිතපලිගුණ්ඨිතං එකං පලුට්ඨමක්කට්ඨං දස්සෙසි - “පස්සෙසි, නන්ද, එතං මක්කට්ඨි”න්ති. “ආම, හන්තෙ”ති. “සුට්ඨු පච්චක්ඛං කරොහි”ති.

අථ නං ගහෙත්වා සට්ඨියොජනිකං මනොසිලාතලං, අනොතත්තදහාදයො සත්ත මහාසරෙ, පඤ්ච මහානදියො, සුවණ්ණපබ්බතරජතපබ්බතමණිපබ්බතපටිමණ්ඩිතං.

අනෙකසතරාමණෙය්‍යකං හිමවන්තපබ්බතඤ්ච දස්සෙත්වා “තාවතිංසභවනං තෙ, නන්ද, දිට්ඨපුබ්බ”න්ති පුච්ඡත්වා “න, දිට්ඨපුබ්බං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “එහි, නන්ද, තාවතිංසභවනං තෙ දස්සයිස්සාමි”ති තත්ථ නෙත්වා පණ්ඩුකම්බලසිලාසනෙ නිසිදි. සක්කො දෙවරාජා ද්වීසු දෙවලොකෙසු දෙවසඬසෙන සද්ධිං ආගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. අඬ්ඬතියකොට්ඨසඬ්ඬා තස්ස පරිවාරිකා පඤ්චසතා කකුටපාදා දෙවච්ඡරායොපි ආගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිංසු. සත්ථා ආයස්මන්තං නන්දං තා පඤ්චසතා අච්ඡරා කිලෙසවසෙන පුනප්පුනං ඔලොකාපෙසි. “පස්සෙසි, නන්ද, ඉමා කකුටපාදිනියො අච්ඡරායො”ති? “ආම, හන්තෙ”ති. “කිං නු ඛො එතා සොහන්ති, උදාහු ජනපදකල්‍යාණි”ති. “සෙය්‍යථාපි, හන්තෙ, ජනපදකල්‍යාණිං උපනිධාය සා පලුට්ඨමක්කට්ඨි, එවමෙව ඉමා උපනිධාය ජනපදකල්‍යාණි”ති. “ඉදානි කිං කරස්සෙසි නන්දා”ති? “කිං කම්මං කත්වා, හන්තෙ, ඉමා අච්ඡරා ලහන්ති”ති? “සමණධම්මං කත්වා”ති. “සවෙ මෙ, හන්තෙ, ඉමාසං පටිලාහත්ථාය හගවා පාටිභොගො භොති, අහං සමණධම්මං කරස්සාමි”ති. “කරොහි, නන්ද, අහං තෙ පාටිභොගො”ති. එවං ථෙරො දෙවසඬසස්ස මජ්ඣෙකෙ තථාගතං පාටිභොගං ගහෙත්වා “මා, හන්තෙ, අනිපපඤ්චං කරොථ, එථ ගච්ඡාම, අහං සමණධම්මං කරස්සාමි”ති ආහ. සත්ථා තං ආදාය ජෙතවනමෙව පච්චාගමි. ථෙරො සමණධම්මං කාතුං ආරභි.

සත්ථා ධම්මසෙනාපතිං ආමන්තෙත්වා “සාරිපුත්ත, මය්‍හං කනිට්ඨභාතා නන්දො තාවතිංසදෙවලොකෙ දෙවසඬසස්ස මජ්ඣෙකෙ දෙවච්ඡරානං කාරණා මං පාටිභොගං අග්ගහෙසි”ති තස්ස ආචික්ඛි. එතෙනුපායෙන මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස මහාකස්සපත්ථෙරස්ස අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස ධම්මහණ්ඩාගාරිකආනන්දත්ථෙරස්සානි අසීනියා මහාසාවකානං යෙභුයොන ව සෙසභික්ඛූනං ආචික්ඛි. ධම්මසෙනාපති සාරිපුත්තත්ථෙරො නන්දත්ථෙරං උපසඬකමිත්වා “සච්චං කිර ත්වං, ආචුසො නන්ද, තාවතිංසදෙවලොකෙ දෙවසඬසස්ස මජ්ඣෙකෙ ‘දෙවච්ඡරා ලහන්තො සමණධම්මං කරස්සාමි’ති දසබලං පාටිභොගං ගණ්හි”ති වත්වා “නනු එවං සත්තෙ තච බ්‍රහ්මවරියවාසො මාතුගාමසන්නිස්සිතො කිලෙසසන්නිස්සිතො, තස්ස තෙ ඉත්ථිතං අත්ථාය සමණධම්මං කරොන්තස්ස හතියා කම්මං කරොන්තෙන කම්මකාරකෙන සද්ධිං කිං

නානාකරණ”න්ති ථෙරං ලජ්ජාපෙසි නිත්තෙජං අකාසි. එතෙත්ථායෙන සබ්බෙපි අසිතිමහාසාවකා අවසෙසහික්ඛු ච තං ආයස්මන්තං නන්දං ලජ්ජාපයිංසු.

සො “අයුත්තං වත මෙ කත”න්ති හිරියා ච ඔත්තජ්ජෙන ච විරියං දළ්භං පග්ගණ්හිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පත්වා සත්ථාරං උපසඬකම්භිත්වා “අහං, හත්තෙ, හගවතො පටිස්සවං මුඤ්චාමි”ති ආහ. සත්ථාපි “යදා ත්වං, නන්ද, අරහත්තං පත්තො, තදායෙවාහං පටිස්සවා මුත්තො”ති ආහ. එතමත්ථං විදිත්වා ධම්මසභායං හික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “යාව ඔවාදක්ඛමො වායං, ආවුසො, නන්දත්ථෙරො එකොවාදෙනෙව හිරොත්තජ්ජං පච්චුපට්ඨපෙත්වා සමණධම්මං කත්වා අරහත්තං පත්තො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි නන්දො ඔවාදක්ඛමොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො හත්ථාවරියකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයජ්ජත්තො හත්ථාවරියසිජ්ජෙ නිජ්ජත්තිං පත්තො එකං බාරාණසිරඤ්ඤො සපත්තරාජානං උපට්ඨාසි. සො තස්ස මඬගලහත්ථිං සුසික්ඛිතං කත්වා සික්ඛාපෙසි. සො රාජා “බාරාණසිරජ්ජං ගණ්හිස්සාමි”ති බොධිසත්තං ගහෙත්වා මඬගලහත්ථිං ආරුය්හ මහතියා සෙනාය බාරාණසිං ගන්ත්වා පරිවාරෙත්වා “රජ්ජං වා දෙනු යුද්ධං වා”ති රඤ්ඤො පණ්ණං පෙසෙසි. බ්‍රහ්මදත්තො “යුද්ධං දස්සාමි”ති පාකාරද්වාරට්ටාලකගොපුරෙසු බලකායං ආරොපෙත්වා යුද්ධං අදාසි. සපත්තරාජා මඬගලහත්ථිං වම්මෙන ඡාදෙත්වා සයම්පි වම්මං පටිමුඤ්චිත්වා හත්තික්ඛන්ධවරගතො තිබ්ණං අඬකුසං ආදාය “නගරං හින්දිත්වා පච්චාමිත්තං ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා රජ්ජං හත්ථගතං කරිස්සාමි”ති හත්ථිං නගරාහිමුඛං පෙසෙසි. සො උණ්හකලලානි වෙච යන්තපාසාණෙ ච නානජ්ජකාරානි ච පහරණානි විස්සජ්ජෙත්තෙ දිස්වා මරණභයහිතො උපසඬකම්භිතුං අසක්කොන්තො පටික්කම්භි. අථ නං හත්ථාවරියො උපසඬකම්භිත්වා “තාත, ත්වං සුරො සඬගාමාවචරො, එවරුපෙ යානෙ පටික්කමනං නාම තුය්හං නානුච්ඡවික”න්ති වත්වා හත්ථිං ඔවදත්තො ඉමා ගාථා අවොච –

63.

“සඬගාමාවචරො සුරො, බලවා ඉති විස්සුතො;
කිං නු තොරණමාසජ්ජ, පටික්කම්භි කුඤ්ජර.

64.

“ඔමද්ද ඛිජ්ජං පලිසං, එසිකානි ච අබ්බහ;
තොරණානි ච මද්දිත්වා, ඛිජ්ජං පවිස කුඤ්ජරා”ති.

තත්ථ ඉති විස්සුතොති, තාත, ත්වං පවත්තසම්පහාරං සඬගාමං මද්දිත්වා අවචරණතො සඬගාමාවචරො, ථීරහදයතාය සුරො, ථාමසම්පත්තියා බලවාති එවං විස්සුතො පඤ්ඤාතො පාකටො. තොරණමාසජ්ජාති නගරද්වාරසඬබ්බාතං තොරණං පත්වා. පටික්කමසීති කිං නු ඛො ඔසක්කසි, කෙන කාරණෙන නිවත්තසීති වදති. ඔමද්දාති අවමද්ද අධො පාතය. එසිකාති ව අබ්බහාති නගරද්වාරෙ සොළසරතනං අට්ඨරතනං භූමියං පවෙසෙත්වා නිව්වලං කත්වා නිබ්බාතා එසිකත්ථම්භා භොන්ති, තෙ ඛිජ්ජං උද්ධර ලුඤ්චාහීති ආණාපෙති. තොරණාති ව මද්දිත්වාති නගරද්වාරස්ස පිට්ඨසඬසාටෙ මද්දිත්වා. ඛිජ්ජං පවිසාති සීසං නගරං පවිස. කුඤ්ජරාති නාගං ආලපති.

තං සුත්වා නාගො බොධිසත්තස්ස එකොවාදෙනෙව නිවත්තිත්වා එසිකත්ථම්භෙ සොණ්ඩාය පලිවෙයෙත්වා අභිච්ඡත්තකාති විය ලුඤ්චිත්වා තොරණං මද්දිත්වා පලිසං ඔතාරෙත්වා නගරද්වාරං හින්දිත්වා නගරං පවිසිත්වා රජ්ජං ගහෙත්වා අදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා හත්ථී නන්දො අහොසි, රාජා ආනන්දො, හත්ථාවරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සඬගාමාවචරජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[183] 3. වාලොදකජාතකවණ්ණනා

වාලොදකං අජ්ජරසං නිහීනන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පඤ්චසතෙ විසාසාදෙ ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථීයං කිර පඤ්චසතා උපාසකා සරාචාසපලිබොධං පුත්තදාරස්ස නියායාදෙන්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුණන්තා එකතොව විවරන්ති. තෙසු කෙච්ඡි සොතාපන්නා, කෙච්ඡි සකදාගාමීනො, කෙච්ඡි අනාගාමීනො, එකොපි පුට්ඨජ්ජනො නාම නත්ථී, සත්ථාරං නිමන්තෙන්තාපි තෙ උපාසකෙ අන්තොකරිත්වාව නිමන්තෙන්ති. තෙසං පන දන්තකට්ඨමුබ්බොදකවත්ථගන්ධමාලදායකා පඤ්චසතා වූච්ඡට්ඨාකා විසාසාදා හුත්වා වසන්ති. තෙ භුත්තපාතරාසා නිද්දායිත්වා උට්ඨාය අවිරවතිං ගන්ත්වා නදීතීරෙ උන්තදන්තා මල්ලයුද්ධං යුජ්ඣන්ති. තෙ පන පඤ්චසතා උපාසකා අජ්ජසද්දා අජ්ජනිග්ගොසා පටිසල්ලානමනුයුඤ්ජන්ති. සත්ථා තෙසං විසාසාදානං උච්චාසද්දං සුත්වා “කිං එසො, ආනන්ද, සද්දො”ති ථෙරං පුච්ඡිත්වා “විසාසාදසද්දො, හත්තෙ”ති වුත්තෙ “න ඛො, ආනන්ද, ඉමෙ විසාසාදා ඉදානෙව විසාසං බාදිත්වා උන්තදන්ති, පුබ්බෙපි උන්තදන්තියෙව, ඉමෙපි උපාසකා න ඉදානෙව සන්නිසින්නා, පුබ්බෙපි සන්නිසින්නායෙවා”ති වත්වා ථෙරෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො අමච්චකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො රඤ්ඤො අත්ථධම්මානුසාසකො අහොසි. අටෙකස්මිං කාලෙ සො රාජා “පච්චන්තො කුපිතො”ති සුත්වා පඤ්චසතෙ සිත්ඨවෙ කප්පාපෙත්වා චතුරඨ්ඨිනියා සෙනාය ගත්ත්වා පච්චන්තං වූපසමෙත්වා බාරාණසිමෙව පච්චාගන්ත්වා “සිත්ඨවා කිලන්තා අල්ලරසමෙව නෙසං මුද්දිකපානං දෙථා”ති ආණාපෙසි. සිත්ඨවා ගන්ධපානං පිච්චත්වා අස්සසාලං ගත්ත්වා අත්තනො අත්තනො යානෙසු අට්ඨංසු. තෙසං පන දින්නාවසිට්ඨකං අප්පරසං බහුකසට්ඨං අහොසි. මනුස්සා “ඉදං කිං කරොමා”ති රාජානං පුච්ඡංසු. රාජා උදකෙන මද්දිත්වා මකච්චිලොතිකාහි පරිස්සාවෙත්වා “යෙ ගද්දහා සිත්ඨවානං නිවාපං පහිංසු, තෙසං දාපෙථා”ති දාපෙසි. ගද්දහා කසට්ඨකං පිච්චත්වා මත්තා හුත්වා විරචන්තා රාජඨගණෙ විවරිංසු. රාජා මහාවාතපානං විවරිත්වා රාජඨගණං ඔලොකයමානො සමීපෙ යීතං බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “පස්ස, ඉමෙ ගද්දහා කසට්ඨකං පිච්චත්වා මත්තා හුත්වා විරචන්තා උප්පත්තා විවරන්ති, සිත්ඨවකුලෙ ජාතසිත්ඨවා පන ගන්ධපානං පිච්චත්වා නිස්සද්දා සන්තිසින්නා න උප්පිලවන්ති, කිං නු බො කාරණං”න්ති පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ –

65.

“වාලොදකං අප්පරසං නිහීනං, පිත්ථා මදො ජායති ගද්දහානං;
ඉමඤ්ච පිත්ථාන රසං පණිතං, මදො න සඤ්ජායති සිත්ඨවානං”න්ති.

තත්ථ වාලොදකන්ති මකච්චාලෙහි පරිස්සාවිතඋදකං. “වාලොදක”න්තිපි පායො. නිහීනන්ති නිහීනරසභාවෙන නිහීනං. න සඤ්ජායතීති සිත්ඨවානං මදො න ජායති, කිං නු බො කාරණන්ති පුච්ඡි.

අථස්ස කාරණං ආචික්ඛන්තො බොධිසත්තො දුතියං ගාථමාහ –

66.

“අප්පං පිච්ච්චාන නිහීනජච්චො, සො මජ්ජති තෙන ජනින්ද පුට්ඨො;
ධොරස්සිලී ච කුලම්භි ජාතො, න මජ්ජති අග්ගරසං පිච්ච්චා”ති.

තත්ථ තෙන ජනින්ද පුට්ඨොති ජනින්ද උත්තමරාජ යො නිහීනජච්චො, තෙන නිහීනජච්චභාවෙන පුට්ඨො මජ්ජති පමජ්ජති. ධොරස්සිලීති ධොරස්සිලො ධුරවහනකආචාරෙන සම්පත්තො ජාතිසිත්ඨවො. අග්ගරසන්ති සබ්බපයමං ගහිතං මුද්දිකරසං පිච්ච්චාපි න මජ්ජති.

රාජා බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා ගද්දහෙ රාජඨගණා නීහරාපෙත්වා තස්සෙව ඔවාදෙ යීතො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා පඤ්චසතා ගද්‍රහා ඉමෙ විසාසාදා අහෙසුං, පඤ්චසතා සින්ධවා ඉමෙ උපාසකා, රාජා ආනන්දො, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

වාලොදකජාතකවණ්ණනා තතියා.

[184] 4. ගිරිදත්තජාතකවණ්ණනා

දුසිතො ගිරිදත්තෙනාති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො එකං විපක්ඛසෙවිං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා මහිළාමුඛජාතකෙ (ජා. 1.1.26) කථිතමෙව. සත්ථා පන “න, භික්ඛවෙ, අයං භික්ඛු ඉදානෙව විපක්ඛං සෙවති, පුබ්බෙපෙස විපක්ඛසෙවකොයෙවා”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං සාමරාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො අමච්චකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තස්ස අත්ථධම්මානුසාසකො අහොසි. රඤ්ඤො පන පණ්ඩවො නාම මඬිගලස්සො, තස්ස ගිරිදත්තො නාම අස්සබන්ධො, සො බඤ්ජො අහොසි. අස්සො මුඛරජ්ජුකෙ ගහෙත්වා තං පුරතො පුරතො ගච්ඡන්තං දිස්වා “මං එස සික්ඛාපෙනී”ති සඤ්ඤාය තස්ස අනුසික්ඛන්තො බඤ්ජො අහොසි. තස්ස අස්සස්ස බඤ්ජභාවං රඤ්ඤො ආරොචෙසුං, රාජා වෙජ්ජෙ පෙසෙසි. තෙ ගන්ත්වා අස්සස්ස සරීරෙ රොගං අපස්සන්තා “රොගමස්ස න පස්සාමා”ති රඤ්ඤො කථයිංසු. රාජා බොධිසත්තං පෙසෙසි — “ගච්ඡ වයස්ස, එත්ථ කාරණං ජානාහී”ති. සො ගන්ත්වා බඤ්ජඅස්සබන්ධසංසග්ගෙන තස්ස බඤ්ජභූතභාවං ඤත්වා රඤ්ඤො තමත්ථං ආරොචෙත්වා “සංසග්ගදොසෙන නාම එවං හොතී”ති දස්සෙත්තො පට්ඨං ගාථමාහ —

67.

“දුසිතො ගිරිදත්තෙන, හයො සාමස්ස පණ්ඩවො;
පොරාණං පකතිං භිත්වා, තස්සෙවානුවිධියාතී”ති.

තත්ථ හයො සාමස්සාති සාමස්ස රඤ්ඤො මඬිගලස්සො. පොරාණං පකතිං භිත්වාති අත්තනො පොරාණපකතිං සිඬිගාරභාවං පභාය. අනුවිධියාතීති අනුසික්ඛති.

අථ නං රාජා “ඉදානි වයස්ස කිං කත්තබ්බ”න්ති පුච්ඡී. බොධිසත්තො “සුන්දරං අස්සබන්ධං ලභිත්වා යථා පොරාණො භවිස්සතී”ති වත්ථා දුතියං ගාථමාහ —

68.

“සවෙ ව තනුජො පොසො, සිඛරාකාරකප්පිතො;
ආනනෙ නං ගහෙත්වාන, මණ්ඩලෙ පරිවත්තයෙ;

බිජ්ජමෙව පහන්ත්වාන, තස්සෙවානුච්චියාති”ති.

තත්ථ තනුජොති තස්ස අනුජො. අනුරූපං ජාතො හි අනුජො, තස්ස අනුජො තනුජො. ඉදං චුත්තං හොති – සචෙ හි, මහාරාජ, තස්ස සිඬගාරස්ස ආචාරසම්පන්නස්ස අස්සස්ස අනුරූපං ජාතො සිඬගාරො ආචාරසම්පන්නො පොසො. සිඬරාකාරකප්පිතොති සිඬරෙන සුන්දරෙන ආකාරෙන කප්පිතකෙසමස්සු තං අස්සං ආනතෙ ගහෙන්වා අස්සමණ්ඩලෙ පරිවත්තෙය්‍ය, බිජ්ජමෙවෙස තං බඤ්ජ්‍යාචං පහාය “අයං සිඬගාරො ආචාරසම්පන්නො අස්සගොපකො මං සික්ඛාපෙති”ති සඤ්ඤාය බිජ්ජමෙව තස්ස අනුච්චියාති අනුසික්ඛිස්සති, පකතිභාවෙයෙව යස්සතීති අත්ථො. රාජා තථා කාරෙසි, අස්සො පකතිභාවෙ පතිට්ඨාසි. රාජා “තිරච්ඡානානම්පි නාම ආසයං ජානිස්සති”ති තුට්ඨවිත්තො බොධිසත්තස්ස මහන්තං යසං අදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ගිරිදත්තො දෙවදත්තො අහොසි, අස්සො විපක්ඛසෙවකො හික්ඛු, රාජා ආනන්දො, අමච්චපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ගිරිදත්තජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

[185] 5. අනභිරතිජාතකවණ්ණනා

යථොදකෙ ආචිලෙ අප්පසන්නෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං බ්‍රාහ්මණකුමාරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථියං කිර එකො බ්‍රාහ්මණකුමාරො තිණ්ණං වෙදානං පාරගු බහු බත්තියකුමාරෙ ච බ්‍රාහ්මණකුමාරෙ ච මන්තෙ වාවෙසි. සො අපරභාගෙ සරාචාසං සණ්ඨපෙත්වා වත්ථාලඬ්ඛකාරදාසදාසිබ්බත්තවත්ථුගොමහිංසපුත්තදාරාදීනං අත්ථාය චිත්තයමානො රාගදොසමොහවසිකො හුත්වා ආචිලචිත්තො අහොසි, මන්තෙ පටිපාටියා පරිවත්තෙතුං නාසක්ඛි, ඉතො විතො ච මන්තා න පටිභංසු. සො එකදිවසං බහුං ගන්ධමාලාදිං ගහෙන්වා ජෙතවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං පුජෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “කිං, මාණව, මන්තෙ වාවෙසි, පගුණා තෙ මන්තා”ති පුච්ඡි. “පුබ්බෙ මෙ, හන්තෙ, මන්තා පගුණා අහෙසුං, සරාචාසස්ස පන ගහිතකාලතො පට්ඨාය විත්තං මෙ ආචිලං ජාතං, තෙන මෙ මන්තා න පගුණා”ති. අථ නං සත්ථා “න බො, මාණව, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තෙ විත්තස්ස අනාචිලකාලෙ තව මන්තා පගුණා අහෙසුං, රාගාදීහි පන ආචිලකාලෙ තව මන්තා න පටිභංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං මන්තෙ උග්ගණ්හිත්වා දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො හුත්වා බාරාණසියං බහු

බත්තියකුමාරො ච බ්‍රාහ්මණකුමාරො ච මන්තෙ වාවෙසී. තස්ස සන්තිකෙ එකො බ්‍රාහ්මණමාණවො තයො වෙදෙ පගුණෙ අකාසී, එකපදෙපි නික්කඨබ්බො පිට්ඨිආචරියො භුත්වා මන්තෙ වාවෙසී. සො අපරෙන සමයෙන සරාවාසං ගහෙත්වා සරාවාසචිත්තාය ආවිලචිත්තො මන්තෙ පරිචත්තෙතුං නාසක්ඛි. අථ නං ආචරියො අත්තනො සන්තිකං ආගතං “කිං, මාණව, පගුණා තෙ මන්තා”ති පුච්ඡිත්වා “සරාවාසගහිතකාලතො පට්ඨාය මෙ චිත්තං ආවිලං ජාතං, මන්තෙ පරිචත්තෙතුං න සක්කොමි”ති වුත්තෙ “තාත, ආවිලෙ චිත්තමිහි පගුණාපි මන්තා න පටිභන්ති, අනාවිලෙ පන චිත්තෙ අප්පටිභාණං නාම නත්ථි”ති වත්වා ඉමා ගාථා ආහ -

69.

“යථොදකෙ ආවිලෙ අප්පසන්තෙ, න පස්සති සිප්පිකසම්බුකඤ්ච;
සක්ඛරං වාලුකං මච්ඡගුම්ඛං, එවං ආවිලමිහි චිත්තෙ;
න සො පස්සති අත්තදත්ථං පරත්ථං.

70.

“යථොදකෙ අච්ඡෙ විප්පසන්තෙ, සො පස්සති සිප්පිකසම්බුකඤ්ච;
සක්ඛරං වාලුකං මච්ඡගුම්ඛං, එවං අනාවිලමිහි චිත්තෙ;
සො පස්සති අත්ථදත්ථං පරත්ථං”න්ති.

තත්ථ ආවිලෙති කද්දමාලුලිතෙ. අප්පසන්තෙති තායෙව ආවිලතාය අවිප්පසන්තෙ. සිප්පිකසම්බුකඤ්චාති සිප්පිකඤ්ච සම්බුකඤ්ච. මච්ඡගුම්ඛන්ති මච්ඡසට්ඨං. එවං ආවිලමිහිති එවමෙව රාගාදීහි ආවිලෙ චිත්තෙ. අත්තදත්ථං පරත්ථන්ති නෙව අත්තදත්ථං න පරත්ථං පස්සතිති අත්ථො. සො පස්සතිති එවමෙව අනාවිලෙ චිත්තෙ සො පුරිසො අත්තදත්ථං පරත්ථඤ්ච පස්සතිති.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ බ්‍රාහ්මණකුමාරො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. “තදා මාණවො අයමෙව මාණවො අහොසී, ආචරියො පන අහමෙව අහොසී”න්ති.

අනභිරතිජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[186] 6. දධිවාහනජාතකවණ්ණනා

වණ්ණගන්ධරසුපෙතොති ඉදං සත්ථා වෙඵ්වනෙ විහරන්තො විපක්ඛසෙවිං හික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා කථිතමෙව. සත්ථා පන “හික්ඛවෙ, අසාධුසන්නිවාසො නාම පාපො අනත්ථකරො, තත්ථ මනුස්සභූතානං තාව පාපසන්නිවාසස්ස අනත්ථකරතාය කිං වත්තබ්බං, පුබ්බෙ පන අසාතෙන අමධුරෙන නිම්බරුක්ඛෙන සද්ධිං සන්නිවාසමාගමිම

මධුරරසො දිබ්බරසපටිභාගො අවෙනනො අම්බරුක්බොසි අමධුරො තිත්තකො ජාතො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ කාසිරට්ඨෙ වත්තාරො භාතරො බ්‍රාහ්මණා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවන්තපදෙසෙ පටිපාටියා පණ්ණසාලා කත්වා වාසං කප්පෙසුං. තෙසං ජෙට්ඨකභාතා කාලං කත්වා සක්කත්තං පාපුණි. සො තං කාරණං ඤාත්වා අන්තරන්තරා සත්තට්ඨදිවසව්වයෙන තෙසං උපට්ඨානං ගවිෂන්තො එකදිවසං ජෙට්ඨකතාපසං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදිත්වා – “හන්තෙ, කෙන තෙ අත්ථො”ති පුච්ඡි. පණ්ඩුරොගො තාපසො “අග්ගිනා මෙ අත්ථො”ති ආහ. සො තං සුත්වා තස්ස වාසිඵරසුකං අදාසි. වාසිඵරසුකො නාම දණ්ඨෙ පවෙසනවසෙන වාසිපි හොති ඵරසුපි. තාපසො “කො මෙ ඉමං ආදාය දාරුනි ආහරිස්සති”ති ආහ. අථ නං සක්කො එවමාහ – “යදා තෙ, හන්තෙ, දාරුහි අත්ථො, ඉමං ඵරසුං හත්ථොන පහරිත්වා ‘දාරුනි මෙ ආහරිත්වා අග්ගිං කරොහී’ති වදෙය්‍යාසි, දාරුනි ආහරිත්වා අග්ගිං කත්වා දස්සති”ති. තස්ස වාසිඵරසුකං දත්වා දුතියමිපි උපසඬකමිත්වා “හන්තෙ, කෙන තෙ අත්ථො”ති පුච්ඡි. තස්ස පණ්ණසාලාය හත්ථිමග්ගො හොති, සො හත්ථිහි උපද්දුතො “හත්ථිනං මෙ වසෙන දුක්ඛං උප්පජ්ජති, තෙ පලාපෙහී”ති ආහ. සක්කො තස්ස එකං හෙරිං උපනාමෙත්වා “හන්තෙ, ඉමස්මිං තලෙ පහටෙ තුම්භාකං පච්චාමිත්තා පලායිස්සන්ති, ඉමස්මිං තලෙ පහටෙ මෙත්තචිත්තා භුත්වා චතුරඬ්භිනියා සෙනාය පරිවාරෙස්සන්ති”ති වත්වා තං හෙරිං දත්වා කනිට්ඨස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “හන්තෙ, කෙන තෙ අත්ථො”ති පුච්ඡි. සොපි පණ්ඩුරොගධාතුකොව, තස්මා “දධිනා මෙ අත්ථො”ති ආහ. සක්කො තස්ස එකං දධිසටං දත්වා “සවෙ තුම්භෙ ඉවිෂමානා ඉමං ආසිඤ්චෙය්‍යාථ, මහානදී භුත්වා මහොසං පවත්තෙත්වා තුම්භාකං රජ්ජං ගහෙත්වා දාතුං සමත්ථොපි හවිස්සති”ති වත්වා පක්කාමි. තතො පට්ඨාය වාසිඵරසුකො ජෙට්ඨභාතිකස්ස අග්ගිං කරොති, ඉතරෙන හෙරිතලෙ පහටෙ හත්ථි පලායන්ති, කනිට්ඨො දධිං පරිභුඤ්ජති.

තස්මිං කාලෙ එකො සුකරො එකස්මිං පුරාණගාමට්ඨානෙ වරන්තො ආනුභාවසම්පන්නං එකං මණික්ඛන්ධං අද්දස. සො තං මණික්ඛන්ධං මුඛෙන ඩංසිත්වා තස්සානුභාවෙන ආකාසෙ උප්පතිත්වා සමුද්දස්ස මජ්ඣෙ එකං දීපකං ගන්ත්වා “එත්ථ දානි මයා වසිතුං වට්ටති”ති ඔතරිත්වා එසුකට්ඨානෙ එකස්ස උදුම්බරරුක්ඛස්ස හෙට්ඨා වාසං කප්පෙසි. සො එකදිවසං තස්මිං රුක්ඛමූලෙ මණික්ඛන්ධං පුරතො යපෙත්වා නිද්දං ඔක්කමි. අටෙකො කාසිරට්ඨවාසී මනුස්සො “නිරුපකාරො එස අම්භාක”න්ති මාතාපිතුහි ගෙහා නික්කඩ්ඪිතො එකං පට්ටනගාමං ගන්ත්වා නාවිකානං කම්මකාරො භුත්වා නාවං ආරුය්හ සමුද්දමජ්ඣෙ භින්තාය නාවාය ඵලකෙ නිපන්තො තං දීපකං පත්වා ඵලාඵලානි පරියෙසන්තො තං සුකරං නිද්දායන්තං දිස්වා සණ්ඨකං ගන්ත්වා මණික්ඛන්ධං ගණ්හිත්වා තස්ස

ආනුභාවෙන ආකාසෙ උප්පතිත්වා උදුම්බරරුක්ඛෙ නිසිදිත්වා වින්තෙසි - “අයං සුකරො ඉමස්ස මණික්ඛන්ධස්ස ආනුභාවෙන ආකාසචාරිකො හුත්වා ඉධ වසති මඤ්ඤෙ, මයා පයමමෙව ඉමං සුකරං මාරෙත්වා මංසං බාදිත්වා පච්ඡා ගන්තුං වට්ටති”ති. සො එකං දණ්ඩකං හඤ්ජිත්වා තස්ස සීසෙ පාතෙති. සුකරො පබුජ්ඣිත්වා මණිං අපස්සන්තො ඉතො විතො ච කම්පමානො විධාවති, රුක්ඛෙ නිසින්නපුරිසො හසි. සුකරො ඔලොකෙන්තො තං දිස්වා තං රුක්ඛං සීසෙන පහරිත්වා තත්ථෙව මතො.

සො පුරිසො ඔතරිත්වා අග්ගිං කත්වා තස්ස මංසං පචිත්වා බාදිත්වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා හිමවන්තමත්ථකෙන ගච්ඡන්තො අස්සමපදං දිස්වා ඡෙට්ඨහානිකස්ස තාපසස්ස අස්සමෙ ඔතරිත්වා ද්වීහනීහං වසිත්වා තාපසස්ස වත්තපට්චත්තං අකාසි, වාසිඵරසුකස්ස ආනුභාවඤ්ච පස්සි. සො “ඉමං මයා ගහෙතුං වට්ටති”ති මණික්ඛන්ධස්ස ආනුභාවං තාපසස්ස දස්සෙන්වා “හන්තෙ, ඉමං මණිං ගහෙත්වා වාසිඵරසුකං දෙථා”ති ආහ. තාපසො ආකාසෙන චරිතුකාමො තං ගහෙත්වා වාසිඵරසුකං අදාසි. සො තං ගහෙත්වා ථොකං ගන්ත්වා වාසිඵරසුකං පහරිත්වා “වාසිඵරසුක තාපසස්ස සීසං ඡින්දිත්වා මණික්ඛන්ධං මෙ ආහරා”ති ආහ. සො ගන්ත්වා තාපසස්ස සීසං ඡින්දිත්වා මණික්ඛන්ධං ආහරි. සො වාසිඵරසුකං පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ යපෙත්වා මජ්ඣිමතාපසස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා කතිපාහං වසිත්වා හෙරියා ආනුභාවං දිස්වා මණික්ඛන්ධං දත්වා හෙරිං ගණ්හිත්වා පුරිමනායෙනෙව තස්සපි සීසං ඡින්දාපෙත්වා කනිට්ඨං උපසඬකමිත්වා දධිසට්ඨස්ස ආනුභාවං දිස්වා මණික්ඛන්ධං දත්වා දධිසට්ඨං ගහෙත්වා පුරිමනායෙනෙව තස්ස සීසං ඡින්දාපෙත්වා මණික්ඛන්ධඤ්ච වාසිඵරසුකඤ්ච හෙරිඤ්ච දධිසට්ඨඤ්ච ගහෙත්වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා බාරාණසියා අවිදුරෙ යත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො “යුද්ධං වා මෙ දෙනු රජ්ජං වා”ති එකස්ස පුරිසස්ස හත්ථෙ පණ්ණං පාහෙසි.

රාජා සාසනං සුත්වාච “වොරං ගණ්හිස්සාමි”ති නික්ඛමි. සො එකං හෙරිතලං පහරි, චතුරඬගිනී සෙනා පරිවාරෙසි. රඤ්ඤො අවත්ථරණභාවං ඤත්වා දධිසට්ඨං විස්සජ්ජෙසි, මහානදී පවත්ති. මහාජනො දධිමහි ඔසිදිත්වා නික්ඛමිතුං නාසක්ඛි. වාසිඵරසුකං පහරිත්වා “රඤ්ඤො සීසං ආහරා”ති ආහ, වාසිඵරසුකො ගන්ත්වා රඤ්ඤො සීසං ආහරිත්වා පාදමුලෙ නික්ඛිපි. එකොපි ආවුධං උක්ඛිපිතුං නාසක්ඛි. සො මහන්තෙන බලෙන පරිචුතො නගරං පවිසිත්වා අභිසෙකං කාරෙත්වා දධිවාහනො නාම රාජා හුත්වා ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙසි.

තස්සෙකදිවසං මහානදියං ජාලකරණ්ඩකෙ කීළන්තස්ස කණ්ණමුණ්ඩදහනො දෙවපරිභොගං එකං අම්බපක්කං ආගන්ත්වා ජාලෙ ලග්ගි, ජාලං උක්ඛිපන්තා තං දිස්වා රඤ්ඤො අදංසු. තං මහන්තං සට්ඨපමාණං පරිමණ්ඩලං සුවණ්ණවණ්ණං අහොසි. රාජා “කිස්ස ඵලං

නාමෙත”න්ති වනවරකෙ පුච්ඡිත්වා “අම්බඵල”න්ති සුත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා තස්ස අට්ඨං අත්තනො උය්‍යානෙ රොපාපෙත්වා බීරොදකෙන සිඤ්චාපෙසි. රුක්ඛො නිබ්බන්තිත්වා තතියෙ සංවච්ඡරෙ ඵලං අදාසි. අම්බස්ස සක්කාරො මහා අහොසි, බීරොදකෙන සිඤ්චන්ති, ගන්ධපඤ්චඩ්ගුලිකං දෙන්ති, මාලාදාමානි පරික්ඛිපන්ති, ගන්ධතෙලෙන දීපං ජාලෙන්ති, පරික්ඛෙපො පනස්ස පටසාණියා අහොසි. ඵලානි මධුරානි සුවණ්ණවණ්ණානි අහෙසුං. දධිවාහනරාජා අඤ්ඤෙසං රාජුනං අම්බඵලං පෙසෙන්තො අට්ඨිතො රුක්ඛනිබ්බන්තනහයෙන අඬකුරනිබ්බන්තනට්ඨානං මණ්ඩුකකණ්ටකෙන විජ්ඣිත්වා පෙසෙසි. තෙසං අම්බං බාදිත්වා අට්ඨි රොපිතං න සම්පජ්ජති. තෙ “කිං නු බො එත්ථ කාරණං”න්ති පුච්ඡන්තා තං කාරණං ජානිංසු.

අටෙකො රාජා උය්‍යානපාලං පක්කොසිත්වා “දධිවාහනස්ස අම්බඵලානං රසං නාසෙත්වා තිත්තකභාවං කාතුං සක්ඛිස්සසි”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, දෙවා”ති චුත්තෙ “තෙන හි ගච්ඡාහී”ති සහස්සං දත්වා පෙසෙසි. සො බාරාණසිං ගන්ත්වා “එකො උය්‍යානපාලො ආගතො”ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙත්වා තෙන පක්කොසාපිතො පවිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා “ත්වං උය්‍යානපාලො”ති පුට්ඨො “ආම, දෙවා”ති වත්වා අත්තනො ආනුභාවං වණ්ණෙසි. රාජා “ගච්ඡ අම්භාකං උය්‍යානපාලස්ස සන්තිකෙ හොහී”ති ආහ. තෙ තතො පට්ඨාය ද්වෙ ජනා උය්‍යානං පටිජග්ගන්ති. අධුනාගතො උය්‍යානපාලො අකාලපුජ්ඣානි සුට්ඨු පුජ්ඣාපෙන්තො අකාලඵලානි ගණ්භාපෙන්තො උය්‍යානං රමණීයං අකාසි. රාජා තස්ස පසිදිත්වා පොරාණකඋය්‍යානපාලං නිහරිත්වා තස්සෙව උය්‍යානං අදාසි. සො උය්‍යානස්ස අත්තනො හත්ථගතභාවං ඤාත්වා අම්බරුක්ඛං පරිවාරෙත්වා නිම්බෙ ව ඵග්ගවල්ලියො ව රොපෙසි, අනුපුබ්බෙන නිම්බා වඩ්ඪිංසු, මූලෙහි මූලානි, සාබාහි ව සාබා සංසට්ඨා ඔනද්ධවිනද්ධා අහෙසුං. තෙන අසාතඅමධුරසංසග්ගෙන තාවමධුරඵලො අම්බො තිත්තකො ජාතො නිම්බපණ්ණසදිසරසො, අම්බඵලානං තිත්තකභාවං ඤාත්වා උය්‍යානපාලො පලායි.

දධිවාහනො උය්‍යානං ගන්ත්වා අම්බඵලං බාදන්තො මුඛෙ පට්ඨං අම්බරසං නිම්බකසටං විය අජ්ඣොහරිතුං අසක්කොන්තො කක්කාරෙත්වා නිට්ඨුහි. තදා බොධිසත්තො තස්ස අත්ථමම්මානුසාසකො අමච්චො අහොසි. රාජා බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “පණ්ඩිත, ඉමස්ස රුක්ඛස්ස පොරාණකපරිහාරතො පරිහීනං නත්ථි, ඵවං සන්තෙපිස්ස ඵලං තිත්තකං ජාතං, කිං නු බො කාරණං”න්ති පුච්ඡන්තො පඨමං ගාථමාහ –

71.

“වණ්ණගන්ධරසුපෙතො, අම්බොයං අහුවා පුරෙ;
තමෙව පූජං ලහමානො, කෙනම්බො කටුකජ්ඵලො”ති.

අථස්ස කාරණං ආවික්ඛන්තො බොධිසත්තො දුතියං ගාථමාහ –

72.

“පුට්ඨමන්දපරිවාරො, අම්බො තෙ දධිවාහන;
මූලං මූලෙන සංසට්ඨං, සාබා සාබා නිසෙවරෙ;
අසාතසන්නිවාසෙන, තෙනම්බො කටුකජ්ඵලො”ති.

තත්ථ පුට්ඨමන්දපරිවාරොති නිම්බරුක්ඛපරිවාරො. සාබා සාබා නිසෙවරෙති පුට්ඨමන්දස්ස සාබායො අම්බරුක්ඛස්ස සාබායො නිසෙවන්ති. අසාතසන්නිවාසෙනාති අමධුරෙහි පුට්ඨමන්දෙහි සද්ධිං සන්නිවාසෙන. තෙනාති තෙන කාරණෙන අයං අම්බො කටුකජ්ඵලො අසාතඵලො තිත්තකඵලො ජාතොති.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා සබ්බෙපි පුට්ඨමන්දෙ ව එග්ගවචල්ලියො ව ඡිත්ථාපෙත්වා මූලානි උද්ධරාපෙත්වා සමන්තා අමධුරපංසුං භරාපෙත්වා මධුරපංසුං පක්ඛිපාපෙත්වා බීරොදකසක්ඛරොදකගන්ධොදකෙහි අම්බං පටිජග්ගාපෙසි. සො මධුරසංසග්ගෙන පුත මධුරොව අහොසි. රාජා පකතිඋය්‍යානපාලස්සෙව උය්‍යානං නිය්‍යාදෙත්වා යාවතායුකං යත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අහමෙව පණ්ඩිතාමච්චොව අහොසි”න්ති.

දධිවාහනජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[187] 7. චතුමට්ඨජාතකවණ්ණනා

උච්චෙ විටභිමාරුශ්භාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං මහල්ලකභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. එකදිවසං කිර ද්විසු අග්ගසාවකෙසු අඤ්ඤමඤ්ඤං පඤ්ඤපුච්ඡනවිස්සජ්ජනකථාය නිසින්තෙසු එකො මහල්ලකො භික්ඛු තෙසං සන්නිකං ගන්ත්වා තතියො හුත්වා නිසීදිත්වා “හන්තෙ, මයම්පි තුම්හෙ පඤ්ඤං පුට්ඨස්සාම, තුම්හෙපි අත්තනො කඬ්ඛං අම්හෙ පුට්ඨථා”ති ආහ. ථෙරා තං ඡිගුච්ඡිත්වා උට්ඨාය පක්කමිංසු. ථෙරානං ධම්මං සොතුං නිසින්තපරිසා සමාගමස්ස භින්නකාලෙ සත්ථු සන්නිකං ගන්ත්වා “කිං අකාලෙ ආගතත්ථා”ති චුත්තෙ තං කාරණං ආරොචයිංසු. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා එතං ඡිගුච්ඡිත්වා අකටෙත්වා පක්කමන්ති, පුබ්බෙපි පක්කමිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤායතනෙ රුක්ඛදෙවතා අහොසි. අථ ද්වෙ භංසපොතකා විත්තකුට්ඨකතා නික්ඛමිත්වා තස්මිං රුක්ඛෙ නිසීදිත්වා ගොවරාය ගන්ත්වා නිවත්තන්තාපි තස්මිංයෙව විස්සමිත්වා විත්තකුට්ඨං ගච්ඡන්ති. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ තෙසං බොධිසත්තෙන සද්ධිං විස්සාසො අහොසි. ගච්ඡන්තා ව ආගච්ඡන්තා ව අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්මොදිත්වා

ධම්මකථං කථෙත්වා පක්කමිංසු. අටෙකදිවසං තෙසු රුක්ඛග්ගෙ නිසිදිත්වා බොධිසත්තෙන සද්ධිං කථෙත්තෙසු එකො සිඬ්ඛාලො තස්ස රුක්ඛස්ස හෙට්ඨා යත්වා තෙහි භංසපොතකෙහි සද්ධිං මන්තෙන්නො පයමං ගාථමාහ

73.

“උච්චෙ විට්ඨිමාරුය්හ, මන්තයවිහො රහොගතා;
නීචෙ ඔරුය්හ මන්තවිහො, මීගරාජාපි සොස්සතී”ති.

තත්ථ උච්චෙ විට්ඨිමාරුය්හාති පකතියා ව උච්චෙ ඉමස්මිං රුක්ඛෙ උච්චතරං එකං විටපං අභිරුහිත්වා. මන්තයවිහොති මන්තෙථ කථෙථ. නීචෙ ඔරුය්හාති ඔතරිත්වා නීචෙ යානෙ යත්වා මන්තෙථ. මීගරාජාපි සොස්සතීති අත්තානං මීගරාජානං කත්වා ආහ. භංසපොතකා ජිගුච්ඡිත්වා උට්ඨාය විත්තකුට්ඨෙව ගතා.

තෙසං ගතකාලෙ බොධිසත්තො සිඬ්ඛාලස්ස දුතියං ගාථමාහ —

74.

“යං සුවණ්ණො සුවණ්ණෙන, දෙවො දෙවෙන මන්තයෙ;
කිං තෙත්ථ චතුමට්ඨස්ස, බිලං පවිස පම්බුකා”ති.

තත්ථ සුවණ්ණොති සුන්දරවණ්ණො. සුවණ්ණොනාති දුතියෙන භංසපොතකෙන. දෙවො දෙවෙනාති තෙයෙව ද්වෙ දෙවෙ කත්වා කථෙති. චතුමට්ඨස්සාති සරිරෙන ජාතියා සරෙන ගුණෙනාති ඉමෙහි චතුහි මට්ඨස්ස සුද්ධස්සාති අක්ඛරත්ථො. අසුද්ධංයෙව පන තං පසංසාවචනෙන නින්දන්තො එවමාහ, චතුහි ලාමකස්ස කිං තෙ එත්ථ සිඬ්ඛාලස්සාති අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො. “බිලං පවිසා”ති ඉදං බොධිසත්තො හෙරවාරම්මණං දස්සෙත්වා තං පලාපෙන්නො ආහ.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා සිඬ්ඛාලො මහල්ලකො අහොසි, ද්වෙ භංසපොතකා සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා, රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

චතුමට්ඨජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[188] 8. සීහකොත්ථුජාතකවණ්ණනා

සීහඬුලී සීහනබොති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කොකාලිකං ආරබ්භ කථෙසි. එකදිවසං කිර කොකාලිකො අඤ්ඤෙසු බහුස්සුතෙසු ධම්මං කථෙත්තෙසු සයම්පි කථෙතුකාමො අහොසිති සබ්බං හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං. තං පන පවත්තිං සුත්වා සත්ථා “න,

හික්බවෙ, කොකාලිකො ඉදානෙව අත්තනො සද්දෙන පාකටො ජාතො, පුබ්බෙපි පාකටො අහොසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො නිමවන්තපදෙසෙ සීහො හුත්වා එකාය සිඬගාලියා සද්ධිං සංවාසමන්වාය පුත්තං පටිලභි. සො අඬගුලීහි නබෙහි කෙසරෙන වණ්ණෙන සණ්ඨානෙනාති ඉමෙහි ආකාරෙහි පිතුසදිසො අහොසි, සද්දෙන මාතුසදිසො. අටෙකදිවසං දෙවෙ වස්සිත්වා විගතෙ සීහෙසු නදිත්වා සීහකීළං කීළන්තෙසු සොපි තෙසං අත්තරෙ නදිතුකාමො හුත්වා සිඬගාලිකං නාදං නදි. අට්ඨස්ස සද්දං සුත්වා සීහා තුණ්හි අහෙසුං. තස්ස සද්දං සුත්වා අපරො බොධිසත්තස්ස සජාතිපුත්තො “තාත, අයං සීහො වණ්ණාදීහි අම්බෙහි සමානො, සද්දො පනස්ස අඤ්ඤාදිසො, කො නාමෙසො”ති පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ –

75.

“සීහඬගුලී සීහනබො, සීහපාදපතිට්ඨිතො;
සො සීහො සීහසඬසම්භි, එකො නදති අඤ්ඤථා”ති.

තත්ථ සීහපාදපතිට්ඨිතොති සීහපාදෙහෙව පතිට්ඨිතො. එකො නදති අඤ්ඤථාති එකොව අවසෙසසීහෙහි අසදිසෙන සිඬගාලසද්දෙන නදන්තො අඤ්ඤථා නදති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො “තාත, එස තව භාතා සිඬගාලියා පුත්තො, රූපෙන මයා සදිසො, සද්දෙන මාතරා සදිසො”ති වත්වා සිඬගාලිපුත්තං ආමන්තෙත්වා “තාත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය ඉධ වසන්තො අප්පසද්දො වස, සවෙ පුත නදිස්සසි, සිඬගාලභාවං තෙ ජානිස්සන්ති”ති ඔවදන්තො දුතියං ගාථමාහ –

76.

“මා ත්වං නදි රාජපුත්ත, අප්පසද්දො වනෙ වස;
සරෙන බො තං ජානෙය්‍යුං, න හි තෙ පෙත්තිකො සරො”ති.

තත්ථ රාජපුත්තාති සීහස්ස මිගරඤ්ඤො පුත්ත. ඉමඤ්ච පන ඔවාදං සුත්වා පුත සො නදිතුං නාම න උස්සහි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සිඬගාලො කොකාලිකො අහොසි, සජාතිපුත්තො රාහුලො, මිගරාජා පත අහමෙව අහොසි”න්ති.

සීහකොත්ථුජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[189] 9. සීහවම්මජාතකවණ්ණනා

තෙනං සීහස්ස නදිතන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොකාලිකඤ්ඤෙව ආරබ්භ කටෙසි. සො ඉමස්මිං කාලෙ සරහඤ්ඤං භණ්ණුකාමො අහොසි. සත්ථා තං පවත්තිං සුත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො කස්සකකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො කසිකම්මෙන ජීවිකං කප්පෙසි. තස්මිං කාලෙ එකො වාණිජො ගද්දහාරකෙන වොහාරං කරොන්තො විචරති. සො ගතගතට්ඨානෙ ගද්දහස්ස පිට්ඨිතො භණ්ඩිකං ධනාරෙත්වා ගද්දහං සීහවම්මෙන පාරුපිත්වා සාලියවබ්බත්තෙසු විස්සජ්ජෙති. බ්‍රහ්මදත්තකා තං දිස්වා “සීහො”ති සඤ්ඤාය උපසඬකම්තුං න සක්කොන්ති. අට්ඨකදිවසං සො වාණිජො එකස්මිං ගාමද්වාරෙ නිවාසං ගහෙත්වා පාතරාසං පවාපෙත්තො තතො ගද්දහං සීහවම්මං පාරුපිත්වා යවබ්බත්තෙ විස්සජ්ජෙසි. බ්‍රහ්මදත්තකා “සීහො”ති සඤ්ඤාය තං උපසඬකම්තුං අසක්කොන්තා ගෙහං ගන්ත්වා ආරොචෙසුං. සකලගාමවාසීනො ආවුධානි ගහෙත්වා සඬබ්බෙ ධම්මන්තා හෙරියො වාදෙන්තා බ්‍රහ්මදත්තසම්පං ගන්ත්වා උන්නදිංසු, ගද්දහො මරණභයභීතො ගද්දහරවං රචි. අට්ඨකදිවසං ගද්දහභාවං ඤත්වා බොධිසත්තො පයමං ගාථමාහ —

77.

“තෙනං සීහස්ස නදිතං, න බ්‍රහ්මදත්තං න දීපිතො;
පාරුතො සීහවම්මෙන, ජම්මො නදති ගද්දහො”ති.

තත්ථ ජම්මොති ලාමකො. ගාමවාසීනොපි තස්ස ගද්දහභාවං ඤත්වා තං අට්ඨිති භඤ්ජන්තා පොටෙත්වා සීහවම්මං ආදාය අගමංසු.

අථ සො වාණිජො ආගන්ත්වා තං බ්‍රහ්මදත්තභාවප්පත්තං ගද්දහං දිස්වා දුකියං ගාථමාහ —

78.

“විරම්පි බො තං බ්‍රහ්මදත්තං, ගද්දහො හරිතං යවං;
පාරුතො සීහවම්මෙන, රචමානොව දුසසි”ති.

තත්ථ තන්ති නිපාතමත්තං, අයං ගද්දහො අත්තතො ගද්දහභාවං අජානාපෙත්වා සීහවම්මෙන පාරුතො විරම්පි කාලං හරිතං යවං බ්‍රහ්මදත්තාති අත්ථො. රචමානොව දුසසිති අත්තතො පන ගද්දහරවං රචමානොවෙස අත්තානං දුසසි, තත්ථෙත්ථ සීහවම්මස්ස දොසොති. තස්මිං ඵලං කටෙත්තෙයෙව ගද්දහො තත්ථෙව නිපන්තො මරි, වාණිජොපි තං පහාය පක්කාමි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා වාණිජො දෙවදත්තො අහොසි, ගද්දො කොකාලිකො, පණ්ඩිතකස්සකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සීහවම්මජාතකවණ්ණනා නවමා.

[190] 10. සීලානිසංසජාතකවණ්ණනා

පස්ස සද්ධාය සීලස්සානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං සද්ධං උපාසකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර සද්ධො පසන්තො අරියසාවකො එකදිවසං ජෙනවනං ගච්ඡන්තො සායං අවිරවතිනදීතීරං ගන්ත්වා නාවිකෙ නාවං තීරෙ යපෙත්වා ධම්මස්සවනත්ථාය ගතෙ තිත්ථෙ නාවං අදිස්වා බුද්ධාරම්මණං පීතිං ගහෙත්වා නදිං ඔතරි, පාදා උදකම්භි න ඔසිදිංසු. සො පට්ඨිතලෙ ගච්ඡන්තො විය වෙමජ්ඣං ගතකාලෙ වීථිං පස්සි. අට්ඨස්ස බුද්ධාරම්මණා පීති මන්දා ජාතා, පාදා ඔසිදිතුං ආරභිංසු, සො පුන බුද්ධාරම්මණං පීතිං දළ්භං කත්වා උදකපිට්ඨෙයෙනෙව ගන්ත්වා ජෙනවනං පවිසිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා තෙන සද්ධං පටිසන්ථාරං කත්වා “උපාසක, කච්චි මග්ගං ආගච්ඡන්තො අප්පකිලමට්ඨන ආගතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “හන්තෙ, බුද්ධාරම්මණං පීතිං ගහෙත්වා උදකපිට්ඨෙයෙ පතිට්ඨං ලභිත්වා පට්ඨං මද්දන්තො විය ආගතොම්භි”ති චුත්තෙ “න ඛො පන, උපාසක, ත්වඤ්ඤෙව බුද්ධගුණෙ අනුස්සරිත්වා පතිට්ඨං ලද්ධො, පුබ්බෙපි උපාසකා සමුද්දමජ්ඣෙ නාවාය හින්නාය බුද්ධගුණෙ අනුස්සරන්තා පතිට්ඨං ලභිංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ සොතාපන්තො අරියසාවකො එකෙන න්භාපිතකුටුම්භිකෙන සද්ධං නාවං අභිරුහි, තස්ස න්භාපිතස්ස හරියා “අයා, ඉමස්ස සුබ්බුක්ඛං තව භාරො”ති න්භාපිතං තස්ස උපාසකස්ස හත්ථෙ නික්ඛිපි. අට්ඨ සා නාවා සත්තමෙ දිවසෙ සමුද්දමජ්ඣෙ හින්නා, තෙපි ද්වෙ ජනා එකස්මිං එලකෙ නිපන්නා එකං දීපකං පාපුණ්සු. තත්ථ සො න්භාපිතො සකුණෙ මාරෙත්වා පවිත්වා බාදන්තො උපාසකස්සපි දෙති. උපාසකො “අලං මය්හ”න්ති න බාදති. සො වින්තෙසි - “ඉමස්මිං යානෙ අම්භාකං යපෙත්වා තිණි සරණානි අඤ්ඤා පතිට්ඨා නත්ථී”ති. සො තිණ්ණං රතනානං ගුණෙ අනුස්සරි. අට්ඨස්සානුසරන්තස්ස තස්මිං දීපකෙ නිබ්බත්තො නාගරාජා අත්තතො සරීරං මහානාවං කත්වා මාපෙසි, සමුද්දදෙවතා නියාමකො අහොසි, නාවා සත්තභි රතනෙහි පුරයිත්ථ, තයො කූපකා ඉන්දනීලමණිමයා අහෙසුං, සුවණ්ණමයො ලඬිකාරො, රජතමයානි යොත්තානි, සුවණ්ණමයානි යට්ඨිථීයානි.

සමුද්දදෙවතා නාවාය යත්වා “අත්ථී ජම්බුදීපගමිකා”ති සොසෙසි. උපාසකො “මයං ගමිස්සාමා”ති ආහ. තෙන හි එහි, නාවං අභිරුහාති. සො

නාවං අභිරුහිත්වා න්භාපිතං පක්කොසි, සමුද්දදෙවතා – “තුය්හඤ්ඤෙව ලබ්භති, න එතස්සා”ති ආහ. “කිංකාරණා”ති? “එතස්ස සීලගුණාවාරො නත්ථි, තං කාරණං. අහඤ්ථි තුය්හං නාවං ආහරිං, න එතස්සා”ති. “භොතු, අහං අත්තනා දිත්තදානෙන රක්ඛිතසීලෙන භාවිතභාවනාය එතස්ස පත්තිං දම්මි”ති. න්භාපිතො “අනුමොදාමි, සාමි”ති ආහ. දෙවතා “ඉදානි ගණ්ඨිස්සාමි”ති තම්පි ආරොපෙත්වා උභොපි ජනෙ සමුද්දා නික්ඛාමෙත්වා නදියා බාරාණසිං ගන්ත්වා අත්තනො ආනුභාවෙන ද්විත්තම්පි තෙසං ගෙනෙ ධනං පතිට්ඨපෙත්වා “පණ්ඩිතෙහෙව සද්ධිං සංසග්ගො නාම කාතබ්බො. සචෙ හි ඉමස්ස න්භාපිතස්ස ඉමිනා උපාසකෙන සද්ධිං සංසග්ගො නාහවිස්ස, සමුද්දමජ්ඣෙයෙව නස්සිස්සා”ති පණ්ඩිතසංසග්ගගුණං කථයමානා ඉමා ගාථා අවොච –

79.

“පස්ස සද්ධාය සීලස්ස, වාගස්ස ච අයං ඵලං;
නාගො නාවාය වණ්ණෙන, සද්ධං වහතුපාසකං.

80.

“සබ්භිරොච සමාසෙථ, සබ්භි කුබ්බෙථ සන්ථවං;
සතඤ්ථි සන්තිවාසෙන, සොත්ථිං ගච්ඡති න්භාපිතො”ති.

තත්ථ පස්සාති කඤ්චි අනියමෙත්වා පස්සථාති ආලපති. සද්ධායාති ලොකියලොකුත්තරාය සද්ධාය. සීලෙපි ඵසෙව නයො. වාගස්සාති දෙය්‍යධම්මපරිච්චාගස්ස චෙව කිලෙසපරිච්චාගස්ස ච. අයං ඵලන්ති ඉදං ඵලං, ගුණං ආනිසංසන්ති අත්ථො. අථ වා වාගස්ස ච ඵලං පස්ස, අයං නාගො නාවාය වණ්ණෙනාති ඵවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. නාවාය වණ්ණෙනාති නාවාය සණ්ඨානෙන. සද්ධන්ති තීසු රතනෙසු පතිට්ඨිතසද්ධං. සබ්භිරොචාති පණ්ඩිතෙහියෙව. සමාසෙථාති එකතො ආවසෙය්‍ය, උපවසෙය්‍යාති අත්ථො. කුබ්බෙථාති කරෙය්‍ය. සන්ථවන්ති මිත්තසන්ථවං. තණ්හාසන්ථවො පන කෙනවිපි සද්ධිං න කාතබ්බො. න්භාපිතොති න්භාපිතකුටුම්බිකො. “න්භාපිතො”තිපි පාඨො.

ඵවං සමුද්දදෙවතා ආකාසෙ යත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා ඔවදිත්වා නාගරාජානං ගණ්ඨිත්වා අත්තනො විමානමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – සච්චපරියොසානෙ උපාසකො සකදාගාමිඵලෙ පතිට්ඨහි. “තදා සොතාපන්නඋපාසකො පරිනිබ්බාසි, නාගරාජා සාරිපුත්තො අභොසි, සමුද්දදෙවතා පන අහමෙව අභොසි”න්ති.

සීලානිසංසජාතකවණ්ණනා දසමා.

අසදිසවග්ගො චතුත්ථො.

තස්සුද්දානං -

අසදිසඤ්ච සඬ්ගාමං, වාලොදකං ගිරිදත්තං;
නභිරති දධිවාහං, චතුමට්ඨං සිහකොට්ඨං;
සිහවම්මං සිලානිසංසං.

5. රුහකවග්ගො

[191] 1. රුහකජාතකවග්ගො

අපි රුහක ජින්නාපිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතිසිකාපලොහනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. චත්ථු අට්ඨකනිපාතෙ ඉන්ද්‍රියජාතකෙ (ජා. 1.8.60 ආදයො) ආවිභවිස්සති. සත්ථා පන තං භික්ඛුං “අයං තෙ භික්ඛු ඉත්ථි අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි තෙ එසා සරාජිකාය පරිසාය මජ්ඣෙ ලජ්ජාපෙත්වා ගෙහා නික්ඛමනාකාරං කාරෙසි”ති චත්ථා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡමිහි නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො පිතු අව්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස රුහකො නාම පුරොහිතො අහොසි, තස්ස පුරාණි නාම බ්‍රාහ්මණි හරියා. රාජා බ්‍රාහ්මණස්ස අස්සභණ්ඩකෙන අලඬකරිත්වා අස්සං අදාසි. සො තං අස්සං ආරුය්හ රඤ්ඤො උපට්ඨානං ගච්ඡති. අථ නං අලඬකතඅස්සස්ස පිට්ඨෙ නිසිදිත්වා ගච්ඡන්තං ආගච්ඡන්තඤ්ච දිස්වා තභිං තභිං යීතා මනුස්සා “අහො අස්සස්ස රූපං, අහො අස්සො සොහති”ති අස්සමෙව පසංසන්ති. සො ගෙහං ආගන්ත්වා පාසාදං අභිරුය්හ හරියං. ආමන්තෙසි - “හද්දෙ, අම්භාකං අස්සො අතිවිය සොහති, උභොසු පස්සෙසු යීතා මනුස්සා අම්භාකං අස්සමෙව වණ්ණෙන්නී”ති. සා පන බ්‍රාහ්මණි ථොකං ජින්නිකා ධුත්තිකධාතුකා, තෙන නං එවමාහ - “අයා, ත්වං අස්සස්ස සොහනකාරණං න ජානාසි, අයං අස්සො අත්තනො අලඬකතං අස්සභණ්ඩකං නිස්සාය සොහති, සචෙ ත්වම්පි අස්සො විය සොහිතුකාමො අස්සභණ්ඩකං පිළුන්ධිත්වා අත්තරවීථිං ඔරුය්හ අස්සො විය පාදෙ කොට්ටයමානො ගන්ත්වා රාජානං පස්ස, රාජාපි තං වණ්ණයිස්සති, මනුස්සාපි තඤ්ඤෙව වණ්ණයිස්සන්ති”ති.

සො උම්මත්තකජාතිකො බ්‍රාහ්මණො තස්සා වචනං සුත්වා “ඉම්භා නාම කාරණෙන සා මං වදති”ති අජානිත්වා තථාසඤ්ඤී හුත්වා තථා අකාසි. යෙ යෙ පස්සන්ති, තෙ තෙ පරිභාසං කරොන්තා “සොහති ආවරියො”ති වදිංසු. රාජා පන නං “කිං, ආවරිය, පිත්තං තෙ කුපිතං, උම්මත්තකොසි ජාතො”ති ආදීනි චත්ථා ලජ්ජාපෙසි. තස්මිං කාලෙ බ්‍රාහ්මණො “අයුත්තං

මයා කත”න්ති ලජ්ජිතො බ්‍රාහ්මණියා කුජ්ඣිත්වා “තායමහි සරාජිකාය පරිසාය අන්තරෙ ලජ්ජාපිතො, පොටෙත්වා තං නික්කඨිසීස්සාමි”ති ගෙහං අගමාසි. ධුත්තිකබ්‍රාහ්මණී තස්ස කුජ්ඣිත්වා ආගමනභාවං ඤත්වා පුරෙතරඤ්ඤෙව චූළද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා රාජනිවෙසනං ගත්ත්වා චතුහපඤ්ඤාභං තත්ථෙව අහොසි. රාජා තං කාරණං ඤත්වා පුරොහිතං පක්කොසාපෙත්වා “ආචරිය, මාතුගාමස්ස නාම දොසො හොතියෙව, බ්‍රාහ්මණියා ඛමිතුං වට්ටතී”ති බමාපනත්ථාය පයමං ගාථමාහ –

81.

“අපි රුහක ඡින්නාපි, ජියා සන්ධියතෙ පුන;
සන්ධියස්සු පුරාණියා, මා කොධස්ස වසං ගමී”ති.

තත්‍රායං සඨබ්බෙපත්ථො – හො රුහක, නනු ඡින්නාපි ධනුජියා පුන සන්ධියති සටියති, එවමෙව ත්වමිපි පුරාණියා සද්ධිං සන්ධියස්සු, කොධස්ස වසං මා ගමීති.

තං සුත්වා රුහකො දුතියං ගාථමාහ –

82.

“විජ්ජමානෙසු වාකෙසු, විජ්ජමානෙසු කාරිසු;
අඤ්ඤං ජියං කරිස්සාමි, අලඤ්ඤෙව පුරාණියා”ති.

තස්සත්ථො – මහාරාජ, ධනුකාරමුදුවාකෙසු ච ජියකාරකෙසු ච මනුස්සෙසු විජ්ජමානෙසු අඤ්ඤං ජියං කරිස්සාමි, ඉමාය ඡින්නාය පුරාණියා ජියාය අලං, නත්ථි මෙ කොචි අත්ථොති. එවඤ්ඤෙව පන වත්වා තං නිහරිත්වා අඤ්ඤං බ්‍රාහ්මණිං ආනෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතහික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. “තදා, බ්‍රාහ්මණී, පුරාණදුතියිකා අහොසි, රුහකො උක්කණ්ඨිතහික්ඛු, බාරාණසිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

රුහකජාතකවණ්ණනා පට්ඨමා.

[192] 2. සිරිකාළකණ්ණිජාතකවණ්ණනා

ඉත්ථි සියා රූපවතීති ඉදං සිරිකාළකණ්ණිජාතකං මහාඋමඨගජාතකෙ ආචිහවිස්සති.

සිරිකාළකණ්ණිජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[193] 3. වුළපදුමජාතකවණ්ණනා

අයමෙව සා අහමපි සො අනඤ්ඤොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු උම්මාදන්තීජාතකෙ (ජා. 2.20.57 ආදයො) ආවිභවිස්සති. සො පන භික්ඛු සත්ථාරා “සච්චං කිර ත්චං, භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතො”ති චුත්තෙ “සච්චං, භගවා”ති වත්ථා “කෙන පන ත්චං උක්කණ්ඨාපිතො”ති චුත්තෙ “අහං, භත්තෙ, එකං අලඬිකතපටියත්තං මාතුගාමං දිස්වා කිලෙසානුවත්තකො හුත්වා උක්කණ්ඨිතොමිහි”ති ආහ. අථ නං සත්ථා “භික්ඛු, මාතුගාමො නාම අකතඤ්ඤ මිත්තදුබ්භි බහුමායා, පොරාණකපණ්ඩිතාපි අත්තනො දක්ඛිණජාණුලොහිතං පායෙත්වා යාවජීවිතදානමපි දත්වා මාතුගාමස්ස විත්තං න ලභිංසු”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡමිහි නිබ්බත්ති, නාමග්ගහණදිවසෙ වස්ස “පදුමකුමාරො”ති නාමං අකංසු. තස්ස අපරෙත ඡ කනිට්ඨභාතිකා අභෙසුං. තෙ සත්තපි ජනා අනුපුබ්බෙන වුඩ්ඪිජ්ජත්තා සරාවාසං ගහෙත්වා රඤ්ඤො සභායා විය විවරන්ති. අටෙකදිවසං රාජා රාජඬිගණං ඔලොකෙත්තො යිතො තෙ මහාපරිවාරෙත රාජ්‍යපටියානං ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා “ඉමෙ මං වධිත්වා රජ්ජමපි ගණ්භෙය්‍යු”න්ති ආසඬිකං උජ්ජාදෙත්වා තෙ පක්කොසාපෙත්වා – “තාතා, තුම්භෙ ඉමස්මිං නගරෙ වසිතුං න ලභං, අඤ්ඤත්ථ ගන්ත්වා මම අච්චයෙන ආගන්ත්වා කුලසන්තකං රජ්ජං ගණ්භවා”ති ආහ. තෙ පිතු වචනං සම්පට්ඨිත්වා රොදිත්වා කන්දිත්වා අත්තනො අත්තනො සරාති ගන්ත්වා පජාපතියො ආදාය “යත්ථ වා තත්ථ වා ගන්ත්වා ජීවිස්සාමා”ති නගරා නික්ඛමිත්වා මග්ගං ගච්ඡන්තා එකං කන්තාරං පත්වා අන්තපානං අලභමානා බුදුං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තා “මයං ජීවමානා ඉත්ථියො ලභිස්සාමා”ති කනිට්ඨස්ස හරියං මාරෙත්වා තෙරස කොට්ඨාසෙ කත්වා මංසං බාදිංසු. බොධිසත්තො අත්තනො ව හරියාය ව ලද්ධකොට්ඨාසෙසු එකං යපෙත්වා එකං ද්වෙපි බාදිංසු. එවං ඡ දිවසෙ ඡ ඉත්ථියො මාරෙත්වා මංසං බාදිංසු.

බොධිසත්තො පන දිවසෙ දිවසෙ එකෙකං යපෙත්වා ඡ කොට්ඨාසෙ යපෙසි. සත්තමෙ දිවසෙ “බොධිසත්තස්ස හරියං මාරෙස්සාමා”ති චුත්තෙ බොධිසත්තො තෙ ඡ කොට්ඨාසෙ තෙසං දත්වා “අජ්ජ තාව ඉමෙ ඡ කොට්ඨාසෙ බාදං, ස්වෙ ජානිස්සාමා”ති වත්ථා තෙසං මංසං බාදිත්වා නිද්දායනකාලෙ හරියං ගහෙත්වා පලායි. සා ථොකං ගන්ත්වා “ගන්තුං න සක්කොමි, සාමි”ති ආහ. අථ නං බොධිසත්තො බන්ධෙනාදාය අරුණුග්ගමනවෙලාය කන්තාරා නික්ඛමි. සා සූරියෙ උග්ගතෙ “පිපාසිතාමිහි, සාමි”ති ආහ. බොධිසත්තො “උදකං නත්ථි, හද්දෙ”ති වත්ථා පුනජ්ජනං කථිතෙ බග්ගෙන දක්ඛිණජාණුකං පහරිත්වා – “හද්දෙ, පානියං නත්ථි, ඉදං පන මෙ දක්ඛිණජාණුලොහිතං පිවමානා නිසිදාහි”ති

ආහ. සා තථා අකාසි. තෙ අනුපුබ්බෙන මහාගඬගං පත්වා පිවිත්වා ච න්හත්වා ච ඵලාඵලං බාදිත්වා ඵාසුකට්ඨානෙ විස්සමිත්වා එකස්මිං ගඬගානිවත්තනෙ අස්සමපදං මාපෙත්වා වාසං කප්පෙසුං.

අට්ඨකදිවසං උපරිගඬගාය රාජාපරාධිකං වොරං හත්ථපාදෙ ච කණ්ණනාසඤ්ච ඡින්දිත්වා එකස්මිං අම්බණකෙ නිපජ්ජාපෙත්වා මහාගඬගාය පවාහෙසුං. සො මහන්තං අට්ඨස්සරං කරොන්තො තං යානං පාපුණි. බොධිසත්තො තස්ස කරුණං පරිදෙවිතසද්දං සුත්වා “දුක්ඛජ්ජත්තො සත්තො මග්ගි යිතෙ මා නස්සි”ති ගඬගාතීරං ගන්ත්වා තං උත්තාරෙත්වා අස්සමපදං ආනෙත්වා කාසාවධොවනලෙපනාදීහි වණපටිකම්මං අකාසි. හරියා පනස්ස “ඵවරූපං නාම දුස්සීලං කුණ්ඨං ගඬගාය ආවාහෙත්වා පටිපග්ගන්තො විවරති”ති වත්වා තං කුණ්ඨං ඡිගුවිජමානා නිට්ඨුහන්ති විවරති. බොධිසත්තො තස්ස වණෙසු සංවිරුල්ලෙහෙසු හරියාය සද්ධිං තං අස්සමපදෙයෙව යපෙත්වා අට්ඨිතො ඵලාඵලානි ආහරිත්වා තඤ්ච හරියඤ්ච පොසෙසි. තෙසු ඵලං වසන්තෙසු සා ඉත්ථි එකස්මිං කුණ්ඨෙ පටිබද්ධවිත්තා හුත්වා තෙන සද්ධිං අනාවාරං වරිත්වා එකෙනුපායෙන බොධිසත්තං මාරොතුකාමා හුත්වා ඵවමාහ – “සාමි, අහං තුම්හාකං අංසෙ නිසිදිත්වා කන්තාරා නික්ඛමමානා එකං පබ්බතං ඔලොකෙත්වා අයො පබ්බතමිහි නිබ්බත්තදෙවනෙ ‘සචෙ අහං සාමිකෙන සද්ධිං අරොගා ජීවිතං ලභිස්සාමි, බලිකම්මං තෙ කරිස්සාමි’ති ආයාචිං, සා මං ඉදානි උත්තාසෙති, කරොමස්සා බලිකම්ම”න්ති. බොධිසත්තො තං මායං අජානන්තො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා බලිකම්මං සජ්ජෙත්වා තාය බලිභාජනං ගාභාපෙත්වා පබ්බතමත්ථකං අහිරුහි. අථ නං සා ඵවමාහ – “සාමි, දෙවතායපි ත්වඤ්ඤෙව උත්තමදෙවතා, පයමං තාව තං වනපුජ්චෙහි පුජෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා වන්දිත්වා පච්ඡා දෙවතාය බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති. සා බොධිසත්තං පපාතාහිමුඛං යපෙත්වා වනපුජ්චෙහි පුජෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා වන්දිතුකාමා විය හුත්වා පිට්ඨිපස්සෙ යත්වා පිට්ඨියං පහරිත්වා පපාතෙ පාතෙත්වා “දිට්ඨා මෙ පච්චාමිත්තස්ස පිට්ඨි”ති තුට්ඨමානසා පබ්බතා ඔරොහිත්වා කුණ්ඨස්ස සන්තිකං අගමාසි.

බොධිසත්තොපි පපාතානුසාරෙන පබ්බතා පතන්තො උදුම්බරරුක්ඛමත්ථකෙ එකස්මිං අකණ්ටකෙ පත්තසඤ්ජන්තෙ ගුම්බෙ ලග්ගි, හෙට්ඨාපබ්බතං පන ඔරොහිතුං න සක්කා. සො උදුම්බරඵලානි බාදිත්වා සාබන්තරෙ නිසිදි. අට්ඨකො මහාසරීරො ගොධරාජා හෙට්ඨාපබ්බතපාදතො අහිරුහිත්වා තස්මිං උදුම්බරඵලානි බාදති. සො තං දිවසං බොධිසත්තං දිස්වා පලායි, පුනදිවසෙ ආගන්ත්වා එකස්මිං පස්සෙ ඵලානි බාදිත්වා පක්කාමි. සො ඵලං පුනජ්ජනං ආගච්ඡන්තො බොධිසත්තෙන සද්ධිං විස්සාසං ආපජ්ජිත්වා “ත්වං ඉමං යානං කෙන කාරණෙන ආගතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමිනා නාම කාරණෙන”ති චුත්තෙ “තෙන හි මා භායි”ති වත්වා බොධිසත්තං අත්තනො පිට්ඨියං

නිපජ්ජාපෙත්වා ධිතාරෙත්වා අරඤ්ඤතො නික්ඛමිත්වා මහාමග්ගෙ යපෙත්වා “ත්වං ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාහි”ති උය්‍යාපෙත්වා අරඤ්ඤමෙව පාවිසි. බොධිසත්තො එකං ගාමකං ගන්ත්වා තත්ථෙව වසන්තො පිතු කාලකතභාවං සුත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා කුලසන්තකෙ රජ්ජෙ පතිට්ඨාය පදුමරාජා නාම හුත්වා දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්තො චතුසු නගරද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙ නිවෙසනද්වාරෙති ඡ දානසාලායො කාරෙත්වා දෙවසිකං ඡ සතසහස්සානි විස්සජ්ජෙත්වා දානං අදාසි.

සාපි බො ඉත්ථී තං කුණ්ඨං බන්ධෙ නිසීදාපෙත්වා අරඤ්ඤා නික්ඛමිත්වා මනුස්සපථෙ හික්ඛං වරමානා යාගුහත්තං සංහරිත්වා තං කුණ්ඨං පොසෙසි. මනුස්සා “අයං තෙ කිං භොති”ති පුච්ඡියමානා “අහං එතස්ස මාතුලධීතා, පිතුච්ඡාපුත්තො මෙ එසො, එතස්සෙව මං අදංසු, සාහං වජ්ඣුප්පත්තම්පි අත්තනො සාමිකං උක්ඛිපිත්වා පරිහරන්ති හික්ඛං වරිත්වා පොසෙමි”ති. මනුස්සා “අයං පතිබ්බතා”ති තතො පට්ඨාය බහුතරං යාගුහත්තං අදංසු. අපරෙ පන ජනා එවමාහංසු – “ත්වං මා එවං විචරි, පදුමරාජා බාරාණසියං රජ්ජං කාරෙති, සකලජම්බුදීපං සඬබොහෙත්වා දානං දෙති, සො තං දිස්වා තුස්සිස්සති, තුට්ඨො තෙ බහුං ධනං දස්සති, තව සාමිකං ඉධෙව නිසීදාපෙත්වා ගච්ඡා”ති ටීරං කත්වා වෙත්තපච්ඡිං අදංසු. සා අනාවාරා තං කුණ්ඨං වෙත්තපච්ඡියං නිසීදාපෙත්වා පච්ඡිං උක්ඛිපිත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා දානසාලාසු භුඤ්ජමානා විචරති. බොධිසත්තො අලඬකතහත්ථික්ඛන්ධවරගතො දානග්ගං ගන්ත්වා අට්ඨන්තං වා දසන්තං වා සහත්ථා දානං දත්වා පුන ගෙහං ගච්ඡති. සා අනාවාරා තං කුණ්ඨං පච්ඡියං නිසීදාපෙත්වා පච්ඡිං උක්ඛිපිත්වා තස්ස ගමනමග්ගෙ අට්ඨාසි.

රාජා දිස්වා “කිං එත”න්ති පුච්ඡි. “එකා, දෙව, පතිබ්බතා”ති. අථ නං පක්කොසාපෙත්වා සඤ්ජානිත්වා කුණ්ඨං පච්ඡියා නිහරාපෙත්වා “අයං තෙ කිං භොති”ති පුච්ඡි. සා “පිතුච්ඡාපුත්තො මෙ, දෙව, කුලදත්තිකො සාමිකො”ති ආහ. මනුස්සා තං අන්තරං අජානන්තා “අහො පතිබ්බතා”තිආදීනි වත්වා තං අනාවාරිත්ථී වණ්ණයිංසු. පුන රාජා “අයං තෙ කුණ්ඨො කුලදත්තිකො සාමිකො”ති පුච්ඡි. සා රාජානං අසඤ්ජානන්ති “ආම, දෙවා”ති සුරා හුත්වා කථෙසි. අථ නං රාජා “කිං එස බාරාණසිරඤ්ඤො පුත්තො, නනු ත්වං පදුමකුමාරස්ස හරියා අසුකරඤ්ඤො ධීතා, අසුකා නාම මම ජාණුලොහිතං පිටිත්වා ඉමස්මි. කුණ්ඨෙ පට්ඨද්ධවිත්තා මං පපාතෙ පාතෙසි. සා ඉදානි ත්වං නලාටෙන මච්චුං ගහෙත්වා මං ‘මතො’ති මඤ්ඤමානා ඉමං යානං ආගතා, නනු අහං ජීවාමි”ති වත්වා අමච්චෙ ආමන්තෙත්වා “භො, අමච්චා නනු වාහං තුම්හෙහි පුට්ඨො එවං කථෙසි. ‘මම කනිට්ඨහානිකා ඡ ඉත්ථීයො මාරෙත්වා මංසං බාදිංසු, අහං පන මය්හං හරියං අරොගං කත්වා ගඬගාතීරං තෙත්වා අස්සමපදෙ වසන්තො එකං වජ්ඣුප්පත්තං කුණ්ඨං උත්තාරෙත්වා

පටිජග්ගිං. සා ඉත්ථි එතස්මිං පටිබද්ධවිත්තා මං පබ්බතපාදෙ පාතෙසි. අහං අත්තනො මෙත්තවිත්තතාය ජීවිතං ලභි'න්ති. යාය අහං පබ්බතා පාතිනො, න සා අඤ්ඤා, එසා දුස්සීලා, සොපි වජ්ඣප්පත්තො කුණ්ඨො න අඤ්ඤො, අයමෙවා'ති වත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

85.

“අයමෙව සා අහමපි සො අනඤ්ඤො, අයමෙව සො හත්ථච්ඡින්නො අනඤ්ඤො;
යමාහ ‘කොමාරපතී මම’න්ති, වජ්ඣත්ථියො නත්ථි ඉත්ථිසු සච්චං.

86.

“ඉමඤ්ච ජම්මං මුසලෙන හන්ත්වා, ලුද්දං ඡවං පරදාරුපසෙවිං;
ඉමිස්සා ච නං පාපපතිබ්බතාය, ජීවන්තියා ඡින්දථ කණ්ණනාස'න්ති.

තත්ථ යමාහ කොමාරපතී මමන්ති යං එසා “අයං මෙ, කොමාරපතී, කුලදත්තිකො සාමිකො”ති ආහ, අයමෙව සො, න අඤ්ඤො. “යමාහු, කොමාරපතී”තිපි පාඨො. අයමෙව හි පොත්ථකෙසු ලිබ්බතො, තස්සාපි අයමෙවත්ථො, වචනවිපල්ලාසො පනෙත්ථ වෙදිතබ්බො. යඤ්ඤි රඤ්ඤො චුත්තං, තදෙව ඉධ ආගතං. වජ්ඣත්ථියොති ඉත්ථියො නාම වජ්ඣා වධිතබ්බො එව. නත්ථි ඉත්ථිසු සච්චන්ති එතාසු සභාවො නාමෙකො නත්ථි. “ඉමඤ්ච ජම්ම”න්තිආදි ද්විත්තමපි තෙසං දණ්ඩාණාපනවසෙන චුත්තං. තත්ථ ජම්මන්ති ලාමකං. මුසලෙන හන්ත්වාති මුසලෙන හන්ත්වා පොථෙත්වා අට්ඨිති හඤ්ඡිත්වා චුණ්ණවිචුණ්ණං කත්වා. ලුද්දන්ති දාරුණං. ඡවන්ති ගුණාභාවෙන නිජ්ජීවං මතසදිසං. ඉමිස්සා ච නන්ති එත්ථ නන්ති නිපාතමත්තං, ඉමිස්සා ච පාපපතිබ්බතාය අනාචාරාය දුස්සීලාය ජීවන්තියාව කණ්ණනාසං ඡින්දන්ති අත්ථො.

බොධිසත්තො කොධං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො එවං තෙසං දණ්ඩං ආණාපෙත්වාපි න තථා කාරෙසි. කොපං පන මන්දං කත්වා යථා සා පච්ඡිං සිසතො ඔරොපෙතුං න සක්කොති, එවං ගාල්හතරං බන්ධාපෙත්වා කුණ්ඨං තත්ථ පක්ඛිපාපෙත්වා අත්තනො විජිතා නීහරාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. “තදා ඡ භාතරො අඤ්ඤතරා ථෙරා අහෙසුං, හරියා විඤ්චමාණවිකා, කුණ්ඨො දෙවදත්තො, ගොධරාජා ආනන්දො, පදුමරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

චූළපදුමජාතකවණ්ණනා තතියා.

[194] 4. මණිවොරජාතකවණ්ණනා

න සත්ති දෙවා පවසන්ති නුනාති ඉදං සත්ථා වෙථවනෙ විහරන්තො වධාය පරිසක්කන්තං දෙවදත්තං ආරබ්භ කටෙසි. තදා පන සත්ථා “දෙවදත්තො වධාය පරිසක්කති”ති සුත්වා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො මය්භං වධාය පරිසක්කතියෙව, පරිසක්කන්තොපි පන මං වධිතුං නාසක්ඛී”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො බාරාණසිතො අවිදුරෙ ගාමකෙ ගහපතිකුලෙ නිබ්බත්ති. අට්ඨස්ස වයප්පත්තස්ස බාරාණසිතො කුලධීතරං ආනෙසුං, සා සුවණ්ණවණ්ණා අහොසි අහිරුපා දස්සනියා දෙවච්ඡරා විය පුප්ඵලතා විය ලළමානා මත්තකින්තරී විය ව සුජාතාති නාමෙන පතිබ්බතා සීලාචාරසම්පන්නා වත්තසම්පන්නා. නිව්වකාලම්පිස්සා පතිවත්තං සස්සුවත්තං සසුරවත්තඤ්ච කතමෙව හොති, සා බොධිසත්තස්ස පියා අහොසි මනාපා. ඉති උහොපි තෙ සම්මොදමානා එකච්ඡන්තා සමග්ගවාසං වසිංසු.

අට්ඨකදිවසං සුජාතා “මාතාපිතරො දට්ඨුකාමාමිහී”ති බොධිසත්තස්ස ආරොචෙසි. “සාධු, හද්දෙ, මග්ගපාටෙය්‍යං පහොනකං පටියාදෙහී”ති ඛජ්ජවිකති. පවාපෙත්වා ඛජ්ජකාදීති යානකෙ යපෙත්වා යානකං පාපෙත්තො යානකස්ස පුරතො අහොසි, ඉතරා පච්ඡතො. තෙ නගරසමීපං ගන්ත්වා යානකං මොචෙත්වා න්හත්වා භුඤ්ජිංසු. පුන බොධිසත්තො යානකං යොපෙත්වා පුරතො නිසීදි, සුජාතා වත්ථාති පරිවත්තෙත්වා අලඬිකරිත්වා පච්ඡතො නිසීදි. යානකස්ස අන්තොනගරං පටිට්ඨකාලෙ බාරාණසිරාජා හත්ථික්ඛන්ධවරගතො නගරං පදක්ඛිණං කරොන්තො තං පදෙසං අගමාසි. සුජාතා ඔතරිත්වා යානකස්ස පච්ඡතො පදසා පායාසි. රාජා තං දිස්වා තස්සා රූපසම්පත්තියා ආකඩ්ඪියමානලොචනො පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා එකං අමච්චං ආණාපෙසි – “ගච්ඡ ත්වං එතිස්සා සස්සාමිකභාවං වා අස්සාමිකභාවං වා ජානාහී”ති. සො ගන්ත්වා තස්සා සස්සාමිකභාවං ඤත්වා “සස්සාමිකා කිර, දෙව, යානකෙ නිසින්තො පුරිසො එතිස්සා සාමිකො”ති ආහ.

රාජා පටිබද්ධවිත්තං විනොදෙතුං අසක්කොන්තො කිලෙසාතුරො හුත්වා “එකෙන තං උපායෙන මාරාපෙත්වා ඉත්ථිං ගණ්හිස්සාමි”ති විත්තෙත්වා එකං පුරිසං ආමන්තෙත්වා “ගච්ඡ, හො, ඉමං වූළාමණිං වීථිං ගච්ඡන්තො විය හුත්වා එතස්ස පුරිසස්ස යානකෙ පක්ඛිපිත්වා එහී”ති වූළාමණිං දත්වා උයොපෙසි. සො “සාධු”ති තං ගහෙත්වා ගන්ත්වා යානකෙ යපෙත්වා “යපිතො මෙ, දෙවා”ති ආගන්ත්වා ආරොචෙසි. රාජා “වූළාමණි මෙ නට්ඨො”ති ආහ, මනුස්සා එකකොලාහලං අකංසු. රාජා “සබ්බද්ධාරාති පිදහිත්වා සඤ්චාරං ඡින්දිත්වා වොරං පරියෙසථා”ති ආහ, රාජපුරිසා තථා අකංසු, නගරං එකසඬ්ඛොහං අහොසි. ඉතරො පුරිසො

මනුස්සෙ ගහෙත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “හො, යානකං යපෙහි, රඤ්ඤො චුළාමණි නට්ඨො, යානකං සොධෙස්සාමි”ති යානකං සොධෙත්තො අත්තනා යපිතමණිං ගහෙත්වා බොධිසත්තං ගහෙත්වා “මණිවොරො”ති හත්ථෙහි ව පාදෙහි ව පොථෙත්වා පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා නෙත්වා “අයං මණිවොරො”ති රඤ්ඤො දස්සෙසි. රාජාපි “සීසමස්ස ඡින්ද්වා”ති ආණාපෙසි.

අථ නං රාජපුරිසා චතුක්කෙ චතුක්කෙ කසාහි තාලෙන්තා දක්ඛිණද්වාරෙන නගරා නික්ඛමාපෙසුං. සුජාතාපි යානකං පභාය බාහා පග්ගස්භ පරිදෙවමානා “සාමි, මං නිස්සාය ඉමං දුක්ඛං පත්තොසි”ති පරිදෙවමානා පච්ඡතො පච්ඡතො අගමාසි. රාජපුරිසා “සීසමස්ස ඡින්දිස්සාමා”ති බොධිසත්තං උත්තානං නිපජ්ජාපෙසුං. තං දිස්වා සුජාතා අත්තතො සීලගුණං ආවජ්ජෙත්වා “නත්ථි වත මඤ්ඤෙ ඉමස්මිං ලොකෙ සීලවත්තානං විහෙයකෙ පාපසාහසිකමනුස්සෙ නිසෙධෙතුං සමත්ථා දෙවතා නාමා”ති ආදීනි වත්වා පයමං ගාථමාහ -

87.

“න සන්ති දෙවා පවසන්ති නුන, න හි නුන සන්ති ඉධ ලොකපාලා;
සහසා කරොන්තානමසඤ්ඤතානං, න හි නුන සන්ති
පටිසෙධිතාරො”ති.

තත්ථ න සන්ති, දෙවාහි ඉමස්මිං ලොකෙ සීලවත්තානං ඔලොකනකා පාපානඤ්ච නිසෙධකා න සන්ති නුන දෙවා. පවසන්ති නුනාති එවරුපෙසු වා කිච්චෙසු උප්පන්නෙසු නුන පවසන්ති පවාසං ගච්ඡන්ති. ඉධ, ලොකපාලාහි ඉමස්මිං ලොකෙ ලොකපාලසම්මතා සමණබ්‍රාහ්මණාපි සීලවත්තානං අනුග්ගාහකා න හි නුන සන්ති. සහසා කරොන්තානමසඤ්ඤතානන්ති සහසා අවිමංසිත්වා සාහසිකං දාරුණං කම්මං කරොන්තානං දුස්සීලානං. පටිසෙධිතාරොති එවරුපං කම්මං මා කරිත්ථ, න ලබ්භා එතං කාතුන්ති පටිසෙධෙත්තා නත්ථිති අත්ථො.

එවං තාය සීලසම්පන්නාය පරිදෙවමානාය සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො නිසින්නාසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි, සක්කො “කො නු බො මං සක්කත්තතො වාවෙනුකාමො”ති ආවජ්ජෙත්තො ඉමං කාරණං ඤත්වා “බාරාණසිරාජා අතිඵලසකම්මං කරොති, සීලසම්පන්නං සුජාතං කිලමෙති, ගන්තුං දානි මෙ වට්ටති”ති දෙවලොකා ඔරුස්භ අත්තතො ආනුභාවෙන හත්ථිපිට්ඨෙ නිසින්නං. තං පාපරාජානං හත්ථික්ඛන්ධතො ඔතාරෙත්වා ධම්මගණ්ඨිකාය උත්තානං නිපජ්ජාපෙත්වා බොධිසත්තං උක්ඛිපිත්වා සබ්බාලඪිකාරෙහි අලඪිකරිත්වා රාජවෙසං ගාභාපෙත්වා හත්ථික්ඛන්ධෙ නිසිදාපෙසි. රාජපුරිසා එරසුං උක්ඛිපිත්වා සීසං ඡින්දන්තා රඤ්ඤො සීසං ඡින්දිංසු, ඡින්තකාලෙයෙව වස්ස රඤ්ඤො සීසභාවං ජානිංසු. සක්කො

දෙවරාජා දිස්සමානකසරීරෙනෙව බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස රාජාභිසෙකං කත්වා සුජාතාය ච අග්ගමහෙසිට්ඨානං දාපෙසි. අමච්චා වෙව බ්‍රාහ්මණගහපතිකාදයො ච සක්කං දෙවරාජානං දිස්වා “අධම්මිකරාජා මාරිතො, ඉදානි අම්හෙහි සක්කදත්තිකො ධම්මිකරාජා ලද්ධො”ති සොමනස්සප්පත්තා අහෙසුං.

සක්කොපි ආකාසෙ යත්වා “අයං වො සක්කදත්තිකො රාජා, ඉතො පට්ඨාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙස්සති. සචෙ හි රාජා අධම්මිකො හොති, දෙවො අකාලෙ වස්සති, කාලෙ න වස්සති, ජාතභයං රොගභයං සත්ථභයන්ති ඉමානි තිණි භයානි උපගතානෙව හොන්ති”ති ඔවදන්තො දුතියං ගාථමාහ —

88.

“අකාලෙ වස්සති තස්ස, කාලෙ තස්ස න වස්සති;
සග්ගා ච චවති යානා, නනු සො තාවතා හතො”ති.

තත්ථ අකාලෙති අධම්මිකරඤ්ඤො රජ්ජෙ අයුත්තකාලෙ සස්සානං පක්කකාලෙ වා ලායනමද්දනාදිකාලෙ වා දෙවො වස්සති. කාලෙති යුත්තපයුත්තකාලෙ වපනකාලෙ තරුණසස්සකාලෙ ගබ්භග්ගහණකාලෙ ච න වස්සති. සග්ගා ච චවති යානාති සග්ගසඬ්ඛාතා යානා දෙවලොකා චවතීති අත්ථො. අධම්මිකරාජා හි අප්පට්ඨාභවසෙන දෙවලොකා චවති නාම, සග්ගෙහි වා රජ්ජං කාරෙත්තො අධම්මිකරාජා තතො චවතීතිපි අත්ථො. නනු සො තාවතා හතොති නනු සො අධම්මිකො රාජා එත්තකෙන හතො හොති. අථ වා එකංසවාචී එත්ථ නු-කාරො, නෙසො එකංසෙන එත්තාවතා හතො, අට්ඨසු පන මහානිරයෙසු සොළසසු ච උස්සදනිරයෙසු දීඝරත්තං සො හඤ්ඤිස්සතීති අයමෙත්ථ අත්ථො.

එවං සක්කො මහාජනස්ස ඔවාදං දත්වා අත්තතො දෙවට්ඨානමෙව අගමාසි. බොධිසත්තොපි ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා සග්ගපුරං පුරෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා අධම්මිකරාජා දෙවදත්තො අහොසි, සක්කො අනුරුද්ධො, සුජාතා රාහුලමාතා, සක්කදත්තියරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මණිවොරජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

[195] 5. පබ්බතූපත්ථරජාතකවණ්ණනා

පබ්බතූපත්ථරෙ රම්මෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරත්තො කොසලරාජානං ආරබ්භ කටෙසි. කොසලරඤ්ඤො කීර එකො අමච්චො අන්තෙපුරෙ පදුස්සි. රාජාපි පරිච්ඡිංසමානො තං තථතො ඤත්වා “සත්ථු

ආරොචෙස්සාමි”ති ඡෙතවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා “භන්තෙ, අම්භාකං අන්තෙපුරෙ එකො අමච්චො පදුස්සි, තස්ස කිං කාතුං වට්ඨති”ති පුච්ඡි. අථ නං සත්ථා “උපකාරකො තෙ, මහාරාජ, සො ච අමච්චො සා ච ඉත්ථි පියා”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, භන්තෙ, අතිවිය උපකාරකො සකලං රාජකුලං සන්ධාරෙති, සාපි මෙ ඉත්ථි පියා”ති චුත්තෙ “මහාරාජ, ‘අත්තනො උපකාරකෙසු සෙවකෙසු පියාසු ච ඉත්ථිසු දුබ්භිතුං න සක්කා’ති පුබ්බෙපි රාජානො පණ්ඩිතානං කථං සුත්වා මජ්ඣිමනිකායෙ අහෙසු”න්ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො අමච්චකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තස්ස අත්ථධම්මානුසාසකො අහොසි. අථස්ස රඤ්ඤො එකො අමච්චො අන්තෙපුරෙ පදුස්සි. රාජා නං තථතො ඤාත්වා “අමච්චොපි මෙ බහුපකාරො, අයං ඉත්ථිපි මෙ පියා, ද්වෙපි ඉමෙ නාසෙතුං න සක්කා, පණ්ඩිතාමච්චං පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා සචෙ සහිතබ්බං භවිස්සති, සහිස්සාමි, නො චෙ, න සහිස්සාමි”ති බොධිසත්තං පක්කොසාපෙත්වා ආසනං දත්වා “පණ්ඩිත, පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමි”ති වත්වා “පුච්ඡථ, මහාරාජ, විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති චුත්තෙ පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො පට්ඨං ගාථමාහ —

89.

“පබ්බතූපත්ථරෙ රම්මෙ, ජාතා පොක්ඛරණි සිවා;
තං සිඬගාලො අපාපායි, ජානං සීහෙන රක්ඛිත”න්ති.

තත්ථ පබ්බතූපත්ථරෙ රම්මෙති හිමවන්තපබ්බතපාදෙ පත්ථරිත්වා යීතෙ අඬගණ්ඨානෙති අත්ථො. ජාතා පොක්ඛරණි සිවාති සිවා සිතලා මධුරොදකා පොක්ඛරණි නිබ්බත්තා, අපිච බො පොක්ඛරසඤ්ජන්තා නදීපි පොක්ඛරණියෙව. අපාපායීති අප-ඉති උපසග්ගො, අපායීති අත්ථො. ජානං සීහෙන රක්ඛිතන්ති සා පොක්ඛරණි සීහපරිභොගා සීහෙන රක්ඛිතා, සොපි නං සිඬගාලො “සීහෙන රක්ඛිතා අය”න්ති ජානන්තොව අපායි. තං කිං මඤ්ඤති, බාලො සිඬගාලො සීහස්ස අභායිත්වා පිට්ඨොස්ස ඵලරූපං පොක්ඛරණින්ති අයමෙත්ථාධිප්පායො.

බොධිසත්තො “අද්ධා එතස්ස අන්තෙපුරෙ එකො අමච්චො පදුට්ඨො භවිස්සති”ති ඤාත්වා දුතියං ගාථමාහ —

90.

“පිචන්ති චෙ මහාරාජ, සාපදානි මහානදිං;
න තෙන අනදී හොති, බමස්සු යදි තෙ පියා”ති.

තත්ථ සාපදානීති න කෙවලං සිඬගාලොව, අවසෙසානි සුනඛපසදබ්බලාරම්භාදීනි සබ්බසාපදානි තං පොක්ඛරසඤ්ජන්තන්තා

“පොක්ඛරණී”ති ලද්ධනාමං නදිං පිවන්ති වෙ. න තෙන අනදී භොතීති නදියඤ්ඤි ද්විපදවතුප්පදාපි අභිමච්ඡාපි සබ්බෙ පිපාසිතා පානියං පිවන්ති, න සා තෙන කාරණෙන අනදී නාම භොති, නාපි උච්ඡිට්ඨනදී. කස්මා? සබ්බෙසං සාධාරණත්තා. යථා නදී යෙන කෙනවි පිතා න දුස්සති, එවං ඉත්ථිපි කිලෙසවසෙන සාමිකං අතික්කමිත්වා අඤ්ඤෙන සද්ධිං සංවාසං ගතා නෙව අනිත්ථි භොති. කස්මා? සබ්බෙසං සාධාරණභාවෙන. නාපි උච්ඡිට්ඨිත්ථි. කස්මා? ඔදකන්තිකතාය සුද්ධභාවෙන. ඛමස්සු යදි තෙ පියාති යදි පන තෙ සා ඉත්ථි පියා, සො ච අමච්චො බහුපකාරො, තෙසං උභින්නමිපි ඛමස්සු මජ්ඣත්තභාවෙන තිට්ඨාහීති.

එවං මහාසත්තො රඤ්ඤො ඔවාදං අදාසි. රාජා තස්ස ඔවාදෙ යත්වා “පුත එවරුපං පාපකම්මං මා කරිත්ථා”ති වත්වා උභින්නමිපි ඛමි. තතො පට්ඨාය තෙ ඔරමිංසු. රාජාපි දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සග්ගපුරං පුරෙසි. කොසලරාජාපි ඉමං ධම්මදෙසනං සුත්වා තෙසං උභින්නමිපි ඛමිත්වා මජ්ඣත්තො අභොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අභොසි, පණ්ඩිතාමච්චො පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

පබ්බතූපත්ථරජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[196] 6. වලාහකස්සජාතකවණ්ණනා

යෙ න කාහන්ති ඔවාදන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සො හි භික්ඛු සත්ථාරා “සච්චං කිර ත්ථං, භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුට්ඨො “සච්ච”න්ති වත්වා “කිං කාරණා”ති චුත්තෙ “එකං අලඬකතං මාතුගාමං දිස්වා කිලෙසවසෙනා”ති ආහ. අථ නං සත්ථා “ඉත්ථියො නාමෙතා භික්ඛු අත්තනො රූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බෙහි වෙව ඉත්ථිකුත්තවිලාසෙහි ච පුරිසෙ පලොහෙත්වා අත්තනො වසෙ කත්වා වසං උපගතභාවං ඤත්වා සීලවිනාසඤ්චෙව ධනවිනාසඤ්ච පාපනට්ඨෙත ‘යක්ඛිනියො’ති වුව්චන්ති. පුබ්බෙපි හි යක්ඛිනියො ඉත්ථිකුත්තෙන එකං පුරිසසත්ථං උපසඬකමිත්වා වාණිජෙ පලොහෙත්වා අත්තනො වසෙ කත්වා පුත අඤ්ඤෙ පුරිසෙ දිස්වා තෙ සබ්බෙපි ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා උභොහි හනුකපස්සෙහි ලොහිතෙන පග්ගරන්තෙන මුඛං පුරාපෙත්වා බාදිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ තම්බපණ්ණිදීපෙ සිරිසවත්ථු නාම යක්ඛනගරං අභොසි, තත්ථ යක්ඛිනියො වසිංසු. තා භින්තනාවානං වාණිජානං ආගතකාලෙ අලඬකතපටියත්තා බාදනියභොජනියං ගාහාපෙත්වා දාසිගණපරිවුතා දාරකෙ අඬකෙනාදාය වාණිජෙ උපසඬකමන්ති. තෙසං “මනුස්සාවාසං ආගතම්භා”ති සඤ්ජානනත්ථං තත්ථ තත්ථ කසිගොරක්ඛාදීනි කරොන්තෙ මනුස්සෙ ගොගණෙ සුනාබෙති එවමාදීනි දස්සෙන්ති, වාණිජානං සන්තිකං

ගන්ත්වා “ඉමං යාගං පිවථ, හත්තං භුඤ්ජථ, බාදනීයං බාදථා”ති වදන්ති. වාණිජා අජානන්තා තාහි දින්නං පරිභුඤ්ජන්ති. අථ තෙසං බාදිත්වා භුඤ්ජිත්වා පිවිත්වා විස්සමිතකාලෙ පටිසන්ථාරං කරොන්ති, “තුම්හෙ කත්ථ වාසිකා, කුතො ආගතා, කහං ගච්ඡස්සථ, කෙන කම්මෙන ඉධාගතත්ථා”ති ප්‍රච්ඡන්ති. “හින්තනාවා හුත්වා ඉධාගතම්හා”ති වුත්තෙ “සාධු, අය්‍යා, අම්භාකම්පි සාමිකානං නාවං අභිරුහිත්වා ගතානං තීණි සංවච්ඡරාති අතික්කන්තාති, තෙ මතා හවිස්සන්ති; තුම්හෙපි වාණිජායෙව, මයං තුම්භාකං පාදපරිවාරිකා හවිස්සාමා”ති වත්වා තෙ වාණිජෙ ඉත්ථිකුත්තභාවභාවවිලාසෙහි පලොභෙත්වා යක්ඛනගරං නෙත්වා සචෙ පයමගහිතා මනුස්සා අත්ථි, තෙ දෙවසඬ්ඛලිකාය බන්ධිත්වා කාරණසරෙ පක්ඛිපන්ති, අත්තනො වසනට්ඨානෙ හින්තනාවෙ මනුස්සෙ අලහන්තියො පන පරතො කල්‍යාණිං ඔරතො නාගදීපන්ති එවං සමුද්දතීරං අනුසඤ්චරන්ති. අයං තාසං ධම්මතා.

අට්ඨකදිවසං පඤ්චසතා හින්තනාවා වාණිජා තාසං නගරසමීපෙ උත්තරිංසු. තා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා පලොභෙත්වා යක්ඛනගරං නෙත්වා පයමං ගහිතෙ මනුස්සෙ දෙවසඬ්ඛලිකාය බන්ධිත්වා කාරණසරෙ පක්ඛිපිත්වා ජෙට්ඨයක්ඛිනී ජෙට්ඨකවාණිජං, සෙසා සෙසෙති තා පඤ්චසතා යක්ඛිනියො තෙ පඤ්චසතෙ වාණිජෙ අත්තනො සාමිකෙ අකංසු. අථ සා ජෙට්ඨයක්ඛිනී රත්තිභාගෙ වාණිජෙ නිද්දං උපගතෙ උට්ඨාය ගන්ත්වා කාරණසරෙ මනුස්සෙ මාරෙත්වා මංසං බාදිත්වා ආගච්ඡති, සෙසාපි තථෙව කරොන්ති. ජෙට්ඨයක්ඛිනියා මනුස්සමංසං බාදිත්වා ආගතකාලෙ සරීරං සීතලං හොති. ජෙට්ඨවාණිජො පරිග්ගණ්හන්තො තස්සා යක්ඛිනිභාවං ඤත්වා “ඉමා පඤ්චසතා යක්ඛිනියො හවිස්සන්ති, අම්හෙහි පලායිතුං වට්ඨති”ති පුනදිවසෙ පාතොව මුඛධොවනත්ථාය ගන්ත්වා සෙසවාණිජානං ආරොචෙසි - “ඉමා යක්ඛිනියො, න මනුස්සිත්ථියො, අඤ්ඤෙසං හින්තනාවානං ආගතකාලෙ තෙ සාමිකෙ කත්වා අම්හෙපි බාදිස්සන්ති, එථ ඉතො පලායිස්සාමා”ති තෙසු පඤ්චසතෙසු අඬ්ඪතෙය්‍යසතා “න මයං එතා විජහිතුං සක්ඛිස්සාම, තුම්හෙ ගච්ඡථ, මයං න පලායිස්සාමා”ති ආහංසු. ජෙට්ඨවාණිජො අත්තනො වචනකාරෙ අඬ්ඪතෙය්‍යසතෙ ගභෙත්වා තාසං හීතො පලායි.

තස්මිං පන කාලෙ බොධිසත්තො චලාහකස්සයොනියං නිබ්බන්ති, සබ්බසෙනො කාළසීයො මුඤ්ජකෙසො ඉද්ධිමා වෙහාසඬ්ඛගමො අහොසි. යො හිමවන්තතො ආකාසෙ උජ්ජතිත්වා තම්බපණ්ණිදීපං ගන්ත්වා තත්ථ තම්බපණ්ණිසරෙ පල්ලලෙ සයංජාතසාලිං බාදිත්වා ගච්ඡති. එවං ගච්ඡන්තො ච “ජනපදං ගන්තුකාමා අත්ථි”ති තික්ඛන්තුං කරුණාපරිභාවිතං මානුසිං වාවං භාසති. තෙ බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා උපසඬ්ඪකම්ත්වා අඤ්ජලිං පග්ගෙහ “සාමි, මයං ජනපදං ගමිස්සාමා”ති ආහංසු. තෙන හි මය්‍හං පිට්ඨිං අභිරුහ්ඨාති. අජ්ජෙකච්චෙ අභිරුහිංසු, තෙසු

එකච්චෙ වාලධිං ගණ්හිංසු, එකච්චෙ අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා අට්ඨංසුයෙව.
 බොධිසත්තො අන්තමසො අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා යීතෙ සබ්බෙපි තෙ
 අඛිඨතෙය්‍යසතෙ වාණිජෙ අත්තනො ආනුභාවෙන ජනපදං තෙත්වා
 සකසකට්ඨානෙසු පතිට්ඨපෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං ආගමාසි. තාපි
 බො යක්ඛිනියො අඤ්ඤෙසං ආගතකාලෙ තත්ථ ඔභීතකෙ
 අඛිඨතෙය්‍යසතෙ මනුස්සෙ වධිත්වා බාදිංසු.

සත්ථා භික්ඛු ආමන්තෙත්වා “භික්ඛවෙ, යථා තෙ යක්ඛිනීනං වසං ගතා
 වාණිජා ජීවිතක්ඛයං පත්තා, වලාභකස්සරාජස්ස වචනකරා වාණිජා
 සකසකට්ඨානෙසු පතිට්ඨිතා, එවමෙව බුද්ධානං ඔවාදං අකරොන්තා භික්ඛුපි
 භික්ඛුනියොපි උපාසකාපි උපාසිකායොපි චතුසු අපායෙසු
 පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකරණට්ඨානාදීසු මහාදුක්ඛං පාපුණන්ති. ඔවාදකරා
 පන තිස්සො කුලසම්පත්තියො ච ඡ කාමසග්ගෙ විසති බ්‍රහ්මලොකෙති
 ඉමානි ච යානානි පත්වා අමතමහානිබ්බානං සච්ඡිකත්වා මහත්තං සුඛං
 අනුභවන්ති”ති වත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

91.

“යෙ න කාහන්ති ඔවාදං, නරා බුද්ධෙන දෙසිතං;
 බ්‍යසනං තෙ ගමිස්සන්ති, රක්ඛසිහිව වාණිජා.

92.

“යෙ ච කාහන්ති ඔවාදං, නරා බුද්ධෙන දෙසිතං;
 සොත්ථිං පාරං ගමිස්සන්ති, වලාභෙනෙව වාණිජා”ති.

තත්ථ යෙ න කාහන්තිති යෙ න කරිස්සන්ති. බ්‍යසනං තෙ ගමිස්සන්තිති
 තෙ මහාවිනාසං පාපුණිස්සන්ති. රක්ඛසිහිව වාණිජාති රක්ඛසිහි
 පලොභිතවාණිජා විය. සොත්ථිං පාරං ගමිස්සන්තිති අනන්තරායෙන
 නිබ්බානං පාපුණිස්සන්ති. වලාභෙනෙව වාණිජාති වලාභෙනෙව
 “ආගච්ඡථා”ති වුත්තා තස්ස වචනකරා වාණිජා විය. යථා හි තෙ සමුද්දපාරං
 ගන්ත්වා සකසකට්ඨානං අගමංසු, එවං බුද්ධානං ඔවාදකරා සංසාරපාරං
 නිබ්බානං ගච්ඡන්තිති අමතමහානිබ්බානෙන ධම්මදෙසනාය කූටං ගණ්හි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං
 සමොධානෙසි – සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ
 පතිට්ඨහි, අඤ්ඤෙපි බ්‍රහ්ම
 සොතාපත්තිඵලසකදාගාමිඵලඅනාගාමිඵලඅරහත්තඵලානි පාපුණිංසු. “තදා
 වලාභකස්සරාජස්ස වචනකරා අඛිඨතෙය්‍යසතා වාණිජා බුද්ධපරිසා අගෙසුං,
 වලාභකස්සරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

වලාභකස්සජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[197] 7. මිත්තාමිත්තජාතකවණ්ණනා

න නං උම්භයතෙ දිස්වාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. අඤ්ඤතරො භික්ඛු “මයා ගහිතෙ මය්භං උපජ්ඣායො න කුජ්ඣස්සති”ති උපජ්ඣායෙන යපිතං විස්සාසෙන එකං වත්ථබ්බන්ධං ගහෙත්වා උපාහනත්ථවිකං කත්වා පච්ඡා උපජ්ඣායං ආපුච්ඡි. අථ තං උපජ්ඣායො “කිංකාරණා ගණ්ඨී”ති වත්වා “මයා ගහිතෙ න කුජ්ඣස්සතීති තුම්භාකං විස්සාසෙනා”ති චුත්තෙ “කො මයා සද්ධිං තුය්භං විස්සාසො නාමා”ති වත්වා කුද්ධො උට්ඨහිත්වා පහරි. තස්ස සා කිරියා භික්ඛුසු පාකටා ජාතා. අටෙකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං - “ආවුසො, අසුකො කිර දහරො උපජ්ඣායස්ස විස්සාසෙන වත්ථබ්බන්ධං ගහෙත්වා උපාහනත්ථවිකං අකාසි. අථ නං උපජ්ඣායො ‘කො මයා සද්ධිං තුය්භං විස්සාසො නාමා’ති වත්වා කුද්ධො උට්ඨහිත්වා පහරි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස භික්ඛු අත්තනො සද්ධිවිහාරිකෙන සද්ධිං අවිස්සාසිකො, පුබ්බෙපි අවිස්සාසිකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයජ්ජත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා ගණසත්ථා හුත්වා භිමවන්තපදෙසෙ වාසං කජ්ජෙසි. තස්මිං ඉසිගණෙ එකො තාපසො බොධිසත්තස්ස වචනං අකත්වා එකං මතමාතිකං හත්ථිපොතකං පටිජග්ගි. අථ නං සො වුද්ධිජ්ජත්තො මාරෙත්වා අරඤ්ඤං පාවිසි. තස්ස සරීරකිච්චං කත්වා ඉසිගණො බොධිසත්තං පරිවාරෙත්වා - “හන්තෙ, කෙන නු කො කාරණෙන මිත්තභාවො වා අමිත්තභාවො වා සක්කා ජානිතු”න්ති පුච්ඡි. බොධිසත්තො “ඉමිනා ව ඉමිනා ව කාරණෙනා”ති ආචික්ඛන්තො ඉමා ගාථා අවොච -

93.

“න නං උම්භයතෙ දිස්වා, න ව නං පටිනන්දති;
චක්ඛුනි වස්ස න දදාති, පටිලොමඤ්ච වත්තති.

94.

“එතෙ භවන්ති ආකාරා, අමිත්තස්මිං පතිට්ඨිතා;
යෙහි අමිත්තං ජානෙය්‍ය, දිස්වා සුත්වා ව පණ්ඩිතො”ති.

තත්ථ න නං උම්භයතෙ දිස්වාති යො හි යස්ස අමිත්තො හොති, සො තං පුග්ගලං දිස්වා න උම්භයතෙ, හසිතං න කරොති, පහට්ඨාකාරං න දස්සෙති. න ව නං පටිනන්දතීති තස්ස වචනං සුත්වාපි තං පුග්ගලං න පටිනන්දති, සාධු සුභාසිතන්ති න වානුමොදති. චක්ඛුනි වස්ස න දදාතීති චක්ඛුනා චක්ඛුං

ආහව්ව පටිමුබො හුත්වා න ඔලොකෙති, අඤ්ඤතො චක්ඛුති හරති. පටිලොමඤ්ච වත්තතීති තස්ස කායකම්මම්පි චචිකම්මම්පි න රොවෙති, පටිලොමගාහං ගණ්හාති පච්චනීකගාහං. ආකාරාති කාරණාති. යෙහි අමිත්තන්ති යෙහි කාරණෙහි තාති කාරණාති දිස්වා සුත්වා ච පණ්ඩිතො පුග්ගලො “අයං මෙ අමිත්තො”ති ජානෙය්‍ය, තතො විපරිතෙහි පන මිත්තභාවො ජාතිතබ්බොති.

එවං බොධිසත්තො මිත්තාමිත්තභාවකාරණාති ආචික්ඛිත්වා බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා හත්ථිපොසකතාපසො සද්ධිවිහාරිකො අහොසි, හත්ථි උපජ්ඣායො, ඉසිගණො බුද්ධපරිසා, ගණසත්ථා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මිත්තාමිත්තජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[198] 8. රාධජාතකවණ්ණනා

පවාසා ආගතො තාතාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර සත්ථාරා “සච්චං කිර, ත්වං භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතො”ති පුට්ඨො “සච්චං, හන්තෙ”ති වත්වා “කිංකාරණා”ති චුත්තෙ “එකං අලඬකතඉත්ථිං දිස්වා කිලෙසවසෙනා”ති ආහ. අථ නං සත්ථා “මාතුගාමො නාම භික්ඛු න සක්කා රක්ඛිතුං, පුබ්බෙපි දොවාරිකෙ යපෙත්වා රක්ඛන්තාපි රක්ඛිතුං න සක්ඛිංසු, කිං තෙ ඉත්ථියා, ලද්ධාපි සා රක්ඛිතුං න සක්කා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො සුවයොනියං නිබ්බන්ති, “රාධො”තිස්ස නාමං, කනිට්ඨභාතා පනස්ස පොට්ඨපාදො නාම. තෙ උභොපි තරුණකාලෙයෙව එකො ලුද්දකො ගහෙත්වා බාරාණසියං අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අදාසි, බ්‍රාහ්මණො තෙ පුත්තට්ඨානෙ යපෙත්වා පටිජග්ගි. බ්‍රාහ්මණස්ස පන බ්‍රාහ්මණී අරක්ඛිතා දුස්සිලා. සො වොහාරකරණත්ථාය ගච්ඡන්තො තෙ සුවපොතකෙ ආමන්තෙත්වා “තාතා, අහං වොහාරකරණත්ථාය ගච්ඡාමි, කාලෙ චා විකාලෙ චා තුම්භාකං මාතු කරණකම්මං ඔලොකෙය්‍යාථ, අඤ්ඤස්ස පුරිසස්ස ගමනභාවං චා අගමනභාවං චා ජානෙය්‍යාථ”ති බ්‍රාහ්මණිං සුවපොතකානං පටිච්ඡාපෙත්වා අගමාසි. සා තස්ස නික්ඛන්තකාලතො පට්ඨාය අනාවාරං වරි, රත්තිම්පි දිවාපි ආගච්ඡන්තානඤ්ච ගච්ඡන්තානඤ්ච පමාණං නත්ථි.

තං දිස්වා පොට්ඨපාදො රාධං පුච්ඡි – “බ්‍රාහ්මණො ඉමං බ්‍රාහ්මණිං අම්භාකං නිය්‍යාදෙත්වා ගතො, අයඤ්ච පාපකම්මං කරොති, වදාමි න”න්ති. රාධො “මා වදාහි”ති ආහ. සො තස්ස වචනං අග්ගහෙත්වා “අම්ම,

කිංකාරණා පාපකම්මං කරොසි”ති ආහ. සා තං මාරෙතුකාමා හුත්වා “තාත, ත්වං නාම මය්හං පුත්තො, ඉතො පට්ඨාය න කර්ස්සාමි, එහි, තාත, තාවා”ති පියායමානා විය පක්කොසිත්වා ආගතං ගහෙත්වා “ත්වං මං ඔවදසි, අත්තතො පමාණං න ජානාසි”ති ගීවං පරිවත්තෙත්වා මාරෙත්වා උද්ධනන්තරෙසු පක්ඛිපි. බ්‍රාහ්මණො ආගන්ත්වා විස්සමිත්වා බොධිසත්තං “කිං, තාත රාධ, මාතා තෙ අනාවාරං කරොති, න කරොති”ති ප්‍රවිජන්තො පයමං ගාථමාහ –

95.

“පවාසා ආගතො තාත, ඉදානි නවිරාගතො;
කච්චිත්තු තාත තෙ මාතා, න අඤ්ඤමුපසෙවති”ති.

තස්සත්ථො – අහං, තාත රාධ, පවාසා ආගතො, සො චම්භි ඉදානෙව ආගතො නවිරාගතො, තෙන පවත්තිං අජානන්තො තං ප්‍රවිජාමි – “කච්චි නු තෙ, තාත, මාතා අඤ්ඤං පුරිසං න උපසෙවති”ති.

රාධො “තාත, පණ්ඩිතා නාම භූතං වා අභූතං වා අනියානිකං නාම න කපෙසු”න්ති ඤාපෙන්නො දුතියං ගාථමාහ –

96.

“න බො පනෙතං සුභණං, ගිරං සච්චපසංහිතං;
සයෙථ පොට්ඨපාදොව, මුම්මුරෙ උපකුටීතො”ති.

තත්ථ ගිරන්ති වචනං. තඤ්ඤි යථා ඉදානි ගිරා, එවං තදා “ගිර”න්ති වුච්චති, සො සුචපොතකො ලිඛිගං අනාදියිත්වා එවමාහ. අයං පනෙත්ථ අත්ථො – තාත, පණ්ඩිතෙන නාම සච්චපසංහිතං යථාභූතං අත්ථයුත්තං සභාවච්චනම්පි අනියානිකං න සුභණං. අනියානිකඤ්ච සච්චං භණන්තො සයෙථ පොට්ඨපාදොව, මුම්මුරෙ උපකුටීතො, යථා පොට්ඨපාදො කුක්කුලෙ ක්කාමො සයති, එවං සයෙය්‍යාති. “උපකුටීතො”තිපි පායො, අයමෙවත්ථො.

එවං බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා “මයාපි ඉමස්මිං යානෙ වසිතුං න සක්කා”ති බ්‍රාහ්මණං ආපුච්ඡිත්වා අරඤ්ඤමෙව පාවිසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතහික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. “තදා පොට්ඨපාදො ආනන්දො අහොසි, රාධො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

රාධජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[199] 9. ගහපතිජාතකවණ්ණනා

උභයං මෙ න බමතීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතමෙව හික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. කටෙන්නො ච “මාතුගාමො නාම අරක්ඛිතො, පාපකම්මං කත්වා යෙන කෙනචි උපායෙන සාමිකං වඤ්චෙති යෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ ගහපතිකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයඡ්පත්තො සරාවාසං ගණ්ඨි. තස්ස හරියා දුස්සිලා ගාමභොජකෙන සද්ධිං අනාවාරං වරති. බොධිසත්තො තං ඤත්වා පරිග්ගණ්ඨන්තො වරති. තදා පන අන්නොවස්සෙ ඛිජ්ජු නිහටෙසු ජාතකං අභොසි, සස්සානං ගබ්භගහණකාලො ජාතො. සකලගාමවාසිනො “ඉතො මාසද්වයෙන සස්සානි උද්ධරිත්වා විහිං දස්සාමා”ති එකතො හුත්වා ගාමභොජකස්ස හත්ථතො එකං ජරගොණං ගහෙන්වා මංසං බාදිංසු.

අටෙකදිවසං ගාමභාජකො ඛණං ඔලොකෙන්වා බොධිසත්තස්ස බහිගතවෙලායං ගෙහං පාවිසි. තෙසං සුබ්බනිපන්නක්ඛණෙයෙව බොධිසත්තො ගාමද්වාරෙන පවිසිත්වා ගෙහාහිමුබ්බො පායාසි. සා ඉත්ථී ගාමද්වාරාහිමුබ්බි තං දිස්වා “කො නු බො එසො”ති උම්මාරෙ යත්වා ඔලොකෙන්ති “සොයෙවා”ති ඤත්වා ගාමභොජකස්ස ආචික්ඛි, ගාමභොජකො හීතො පකම්පි. අථ නං සා “මා භාසි, අත්ථෙකො උපායො, අම්භෙහි තච හත්ථතො ගොණමංසං බාදිතං, ත්වං මංසමුලං සොධෙන්තො විය භොහි, අහං කොට්ඨං ආරුය්භ කොට්ඨද්වාරෙ යත්වා ‘විහි නත්ථී’ති වක්ඛාමි. ත්වං ගෙහමජ්ඣෙ යත්වා ‘අම්භාකං සරෙ දාරකා ජාතා, මංසමුලං මෙ දෙහී’ති පුනඡ්පුනං වොදෙය්‍යාසි”ති වත්වා කොට්ඨං ආරුය්භ කොට්ඨද්වාරෙ නිසිදි. ඉතරො ගෙහමජ්ඣෙ යත්වා “මංසමුලං දෙහී”ති වදති. සා කොට්ඨද්වාරෙ නිසින්තා “කොට්ඨෙ විහි නත්ථී, සස්සෙ උද්ධරන්තෙ දස්සාමි ගච්ඡාහි”ති ආහ.

බොධිසත්තො ගෙහං පවිසිත්වා තෙසං කිරියං දිස්වා “ඉමාය පාපාය කතඋපායො එස හවිස්සති”ති ඤත්වා ගාමභොජකං ආමන්තෙන්වා “සො ගාමභොජක අම්භෙ තච ජරගොණස්ස මංසං බාදන්තා ‘ඉතො මාසද්වයෙන විහිං දස්සාමා’ති බාදිමිහ, ත්වං අඬ්ඬමාසම්පි අනතික්කම්තිත්වා ඉදානෙව කස්මා ආහරාපෙසි, න ත්වං ඉමිනා කාරණෙන ආගතො, අඤ්ඤෙන කාරණෙන ආගතො හවිස්සසි, මය්‍හං තච කිරියා න රුච්චති, අයම්පි අනාවාරා පාපධම්මා කොට්ඨෙ විහිනං අභාවං ජානාති, සා දානි කොට්ඨං ආරුය්භ ‘විහි නත්ථී’ති වදති, ත්වම්පි ‘දෙහී’ති වදති, උහින්තම්පි වො කරණං මය්‍හං න රුච්චති”ති එතමත්ථං පකාසෙන්තො ඉමා ගාථා අවොච –

“උභයං මෙ න ඛමති, උභයං මෙ න රුච්චති;
යාචායං කොට්ඨමොතිණ්ණා, නදස්සං ඉති භාසති.

98.

“තං තං ගාමපති ඩුමි, කදරෙ අප්පස්මි ජීවිතෙ;
ද්වෙ මාසෙ සඬගරං කත්වා, මංසං ජරග්ගවං කිසං;
අප්පත්තකාලෙ වොදෙසි, තම්පි මය්හං න රුච්චති” ති.

තත්ථ තං තං ගාමපති ඩුමිති, අම්භො ගාමපෙට්ඨක, තෙන කාරණෙන තං වදාමි. කදරෙ අප්පස්මි ජීවිතෙති අම්භාකං ජීවිතං නාම කදරඤ්චෙව ථද්ධං ලුඛං කසිරං අප්පඤ්ච මන්දං පරිත්තං, තස්මිං නො ඵවරුපෙ ජීවිතෙ වත්තමානො. ද්වෙ මාසෙ සඬගරං කත්වා, මංසං ජරග්ගවං කිසන්ති අම්භාකං මංසං ගණ්හන්තානං ජරග්ගවං කිසං දුබ්බලං ජරගොණං දදමානො ත්වං “ද්විති මාසෙහි මූලං දාතබ්බ”න්ති ඵවං ද්වෙ මාසෙ සඬගරං පරිච්ඡෙදං කත්වා. අප්පත්තකාලෙ වොදෙසිති තස්මිං කාලෙ අසම්පත්තෙ අන්තරාව වොදෙසි. තම්පි මය්හං න රුච්චතීති යා වායං පාපධම්මා දුස්සීලා අන්තොකොට්ඨෙ විහිනං නත්ථිභාවං ජානමානාව අජානන්ති විය හුත්වා කොට්ඨමොතිණ්ණා කොට්ඨද්වාරෙ යත්වා න දස්සං ඉති භාසති, යඤ්ච ත්වං අකාලෙ වොදෙසි, තම්පිති ඉදං උභයම්පි මම නෙව ඛමති න රුච්චතීති.

ඵවං සො කට්ඨන්තොව ගාමභොජකං චූළාය ගහෙත්වා කඩ්ඪිත්වා ගෙහමජ්ඣෙ පාතෙත්වා “ගාමභොජකොම්හිති පරස්ස රක්ඛිතගොපිතහණ්ඨෙ අපරජ්ඣසි”තිආදීහි පරිභාසිත්වා පොට්ඨත්වා දුබ්බලං කත්වා ගීවාය ගහෙත්වා ගෙහා නික්කඩ්ඪිත්වා තම්පි දුට්ඨඉත්ථිං කෙසෙසු ගහෙත්වා කොට්ඨා ඔතාරෙත්වා නිජ්පොට්ඨත්වා “සවෙ පුත ඵවරුපං කරොසි, ජානිස්සසි”ති සන්තජ්ජෙසි. තතො පට්ඨාය ගාමභොජකො තං ගෙහං ඔලොකෙතුම්පි න විසහි, සාපි පාපා පුත මනසාපි අතිවරිතුං නාසක්ඛි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතහික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. “තදා ගාමභොජකො දෙවදත්තො, නිග්ගහකාරකො ගහපති පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ගහපතිජාතකවණ්ණනා නවමා.

[200] 10. සාධුසීලජාතකවණ්ණනා

සරීරද්ධාන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්ස කිර වතස්සො ධීතරො අහෙසුං. තා වත්තාරො ජනා පත්ථෙත්ති, තෙසු ඵකො අහිරුපො සරීරසම්පත්තො, ඵකො වයජ්ජත්තො මහල්ලකො, ඵකො ජාතිසම්පත්තො, ඵකො සීලවා. බ්‍රාහ්මණො වින්තෙසි –

“ධීතරො නිවෙසෙන්නෙන පතිට්ඨාපෙන්නෙන කස්ස නු බො දාතබ්බා, කිං රූපසම්පන්නස්ස, උදාහු වයප්පත්තස්ස, ජාතිසම්පන්නසීලවන්නානං අඤ්ඤතරස්සා”ති. සො වින්නෙන්නොපි අජානිත්වා “ඉමං කාරණං සම්මාසම්බුද්ධො ජානිස්සති, තං පුච්ඡිත්වා එතෙසං අත්තරෙ අනුච්ඡවිකස්ස දස්සාමි”ති ගන්ධමාලාදීනි ගාභාපෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො ආදිතො පට්ඨාය තමත්ථං ආරොචෙත්වා “හන්තෙ, ඉමෙසු චතුසු ජනෙසු කස්ස දාතුං වට්ටති”ති පුච්ඡී. සත්ථා “පුබ්බෙපි පණ්ඩිතා එතං පඤ්භං කට්ඨිංසු, භවසඬ්ඛෙපගතත්තා පන සල්ලක්ඛෙතුං න සක්කොසි”ති වත්වා තෙන යාචිතො අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රාහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසීලායං සිජ්පං උග්ගණ්හිත්වා ආගන්ත්වා බාරාණසියං දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො අහොසි. අට්ඨකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස වතස්සො ධීතරො අහෙසුං, තා එවමෙව වත්තාරො ජනා පත්ථයිංසු. බ්‍රාහ්මණො “කස්ස නු බො දාතබ්බා”ති අජානන්තො “ආවරියං පුච්ඡිත්වා දාතබ්බයුත්තකස්ස දස්සාමි”ති තස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා තමත්ථං පුච්ඡන්තො පට්ඨං ගාථමාහ —

99.

“සරීරද්ධං වුඬ්ඨ්ඛං, සොජච්චං සාධුසීලියං;
බ්‍රාහ්මණං තෙව පුච්ඡාම, කන්තු තෙසං වනිම්භසෙ”ති.

තත්ථ “සරීරද්ධං”න්තිආදීහි තෙසං චතුන්නං විජ්ජමානෙ ගුණෙ පකාසෙති. අයඤ්ඤෙත්ථ අධිජ්ජායො — ධීතරො මෙ වත්තාරො ජනා පත්ථෙත්ති, තෙසු එකස්ස සරීරද්ධමත්ථී, සරීරසම්පදා අභිරූපභාවො සංවිජ්ජති. එකස්ස වුඬ්ඨ්ඛං වුඬ්ඨිභාවො මහල්ලකතා අත්ථී. එකස්ස සොජච්චං සුජාතිතා ජාතිසම්පදා අත්ථී. “සුජච්ච”න්තිපි පායො. එකස්ස සාධුසීලියං සුන්දරසීලභාවො සීලසම්පදා අත්ථී. බ්‍රාහ්මණං තෙව පුච්ඡාමාති තෙසු අසුකස්ස නාමොතා දාතබ්බාති අජානන්තා මයං භවන්තං බ්‍රාහ්මණඤ්ඤෙව පුච්ඡාම. කන්තු තෙසං වනිම්භසෙති තෙසං චතුන්නං ජනානං කං වනිම්භසෙ, කං ඉච්ඡාම, කස්ස තා කුමාරිකා දදාමාති පුච්ඡති.

තං සුත්වා ආවරියො “රූපසම්පදාදීසු විජ්ජමානාසුපි විපන්නසීලො ගාරය්හො, තස්මා තං නජ්ජමාණං, අම්භාකං සීලවත්තභාවො රුච්චති”ති ඉමමත්ථං පකාසෙන්නො දුතියං ගාථමාහ —

100.

“අත්ථො අත්ථී සරීරස්මිං, වුඬ්ඨ්ඛස්ස නමො කරෙ;
අත්ථො අත්ථී සුජාතස්මිං, සීලං අස්මාක රුච්චති”ති.

තත්ථ අත්ථො අත්ථී සරීරස්මිත්ති රූපසම්පන්නෙ සරීරෙපි අත්ථො විසෙසො වුද්ධි අත්ථියෙව, “නත්ථී”ති න වදාමි. වුඩ්ඨඛ්‍යස්ස නමො කරෙති වුඩ්ඨභාවස්ස පන නමක්කාරමෙව කරොමි. වුඩ්ඨභාවො හි වන්දනමානනං ලහති. අත්ථො අත්ථී සුජාතස්මිත්ති සුජාතෙපි පුරිසෙ වුඩ්ඨී අත්ථී, ජාතිසම්පත්තිපි ඉච්ඡිතබ්බායෙව. සීලං අස්මාක රුවිච්ඡිති අම්භාකං පන සීලමෙව රුවිච්ඡති. සීලවා හි ආචාරසම්පන්නො සරීරද්‍රව්‍යවිරහිතොපි පුජ්ජො පාසංසොති. බ්‍රාහ්මණො තස්ස වචනං සුත්වා සීලවන්තස්සෙව ධීතරො අදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — සච්චපරියොසානෙ බ්‍රාහ්මණො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා බ්‍රාහ්මණො අයමෙව බ්‍රාහ්මණො අහොසි, දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සාධුසීලජාතකවණ්ණනා දසමා.

රුහකවග්ගො පඤ්චමො.

තස්සුද්දානං —

රුහකං සිරිකාළකං, පදුමං මණිවොරකං;
පබ්බතූපත්ථරවලාහං, මිත්තාමිත්තඤ්ච රාධඤ්ච;
ගහපති සාධුසීලං.

6. නතංදළ්භවග්ගො

[201] 1. බන්ධනාගාරජාතකවණ්ණනා

න තං දළ්භං බන්ධනමාහු ධීරානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො බන්ධනාගාරං ආරබ්භ කටෙසි. තස්මිං කීර කාලෙ බහු සන්ධිච්ඡේදකපන්ථසාතකවොරෙ ආනෙත්වා කොසලරඤ්ඤො දස්සෙසුං. තෙ රාජා අද්දබන්ධනරජ්ජුබන්ධනසඞ්ඛලිකබන්ධනෙහි බන්ධාපෙසි. තිංසමත්තා ජානපදා හික්ඛු සත්ථාරං දට්ඨුකාමා ආගන්ත්වා දිස්වා වන්දිත්වා පුනදිවසෙ පිණ්ඩාය වරන්තා බන්ධනාගාරං ගන්ත්වා තෙ වොරෙ දිස්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්තා සායන්භසමයෙ තථාගතං උපසඬකමිත්වා “හන්තෙ, අජ්ජ අම්භෙහි පිණ්ඩාය වරන්තෙහි බන්ධනාගාරෙ බහු වොරා අද්දබන්ධනාදීහි බද්ධා මහාදුක්ඛං අනුභවන්තා දිට්ඨා, තෙ තානි බන්ධනානි ඡිත්තිත්වා පලායිතුං න සක්කොන්ති, අත්ථී නු ඛො තෙහි බන්ධනෙහි ථීරතරං නාම අඤ්ඤං බන්ධන”න්ති පුච්ඡිංසු. සත්ථා “හික්ඛෙව, කිං බන්ධනානි නාමෙතානි, යං පනෙතං ධනධඤ්ඤපුත්තදාරාදීසු තණ්හාසඬ්ඛාතං කිලෙසබන්ධනං, එතං එතෙහි බන්ධනෙහි සතගුණෙන සහස්සගුණෙන ථීරතරං, එවං මහන්තම්පි පනෙතං දුච්ඡිත්තදායං බන්ධනං

පොරාණකපණ්ඩිතා ඡින්දිත්වා හිමවන්තං පවිසිත්වා පබ්බජිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං දුග්ගතගහපතිකුලෙ නිබ්බන්ති, තස්ස වයඨපත්තස්ස පිතා කාලමකාසි. සො හතිං කත්වා මාතරං පොසෙසි, අථස්ස මාතා අනිච්ඡමානස්සෙව එකං කුලධීතරං ගෙහෙ කත්වා අපරභාගෙ කාලමකාසි. හරියායපිස්ස කුච්ඡියං ගබ්භො පතිට්ඨාසි. සො ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං අජානන්තො “හද්දෙ, ත්වං හතිං කත්වා ජීවාහි, අහං පබ්බජිස්සාමි”ති ආහ. සාපි “ගබ්භො මෙ පතිට්ඨිතො, මයි විජාතාය දාරකං දිස්වා පබ්බජිස්සසි”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තස්සා විජාතකාලෙ “හද්දෙ, ත්වං සොත්ථිතා විජාතා, ඉදානාහං පබ්බජිස්සාමි”ති ආප්‍රච්ඡි. අථ නං සා “පුත්තකස්ස තාව ටනපානතො අපගමනකාලං ආගමෙහි”ති වත්වා පුත ගබ්භං ගණ්හි.

සො චිත්තෙසි – “ඉමං සම්පට්ඨිජාපෙත්වා ගන්තුං න සක්කා, ඉමිස්සා අනාවික්ඛිත්වාච පලායිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති. සො තස්සා අනාවික්ඛිත්වා රත්ථිභාගෙ උට්ඨාය පලායි. අථ නං නගරගුත්තිකා අග්ගහෙසුං. සො “අහං, සාමි, මාතුපොසකො නාම, විස්සජ්ජෙථ ම”න්ති තෙහි අත්තානං විස්සජ්ජාපෙත්වා එකස්මිං යානෙ වසිත්වා අග්ගද්වාරෙනෙව නික්ඛමිත්වා හිමවන්තං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ච සමාපත්තිං යො ච නිබ්බන්තෙත්වා ඤානකිළං කිළන්තො විහාසි. සො තත්ථ වසන්තො “එවරුපමිපි නාම මෙ දුච්ඡින්දනියං පුත්තදාරබන්ධනං කිලෙසබන්ධනං ඡින්දිත”න්ති උදානං උදානෙන්තො ඉමා ගාථා අවොච –

101.

“න තං දළ්භං බන්ධනමාහු ධීරා, යදායසං දාරුජපබ්බජ්ජෙව;
සාරත්තරත්තා මණිකුණ්ඩලෙසු, පුත්තෙසු දාරෙසු ච යා අපෙක්ඛා.

102.

“එතං දළ්භං බන්ධනමාහු ධීරා, ඔහාරිනං සීලීලං දුජ්ජමුඤ්ඤං;
එතමිපි ඡෙත්වාන වජන්ති ධීරා, අනපෙක්ඛිතො කාමසුඛං
පහායා”ති.

තත්ථ ධීරාති ධිතිමන්තා, ධික්කතපාපාති ධීරා. අථ වා ධි වුච්චති පඤ්ඤා, තාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතාති ධීරා, බුද්ධා පච්චෙකබුද්ධා බුද්ධසාවකා බොධිසත්තා ච ඉමෙ ධීරා නාම. යදායසන්තිආදීසු යං සඬ්ඛලිකසඬ්ඛානං අයසා නිබ්බන්තං ආයසං, යං අද්දුබන්ධනසඬ්ඛානං දාරුජං, යඤ්ච පබ්බජතිණෙහි වා අඤ්ඤෙහි වා වාකාදීහි රජ්ජුං කත්වා කතරජ්ජුබන්ධනං, තං ආයසාදිං ඡින්දිතුං සක්කුණෙය්‍යභාවෙන ධීරා දළ්භං ලීරන්ති නාහු න

කට්ඨෙති. සාරත්තරත්තාති සාරත්තා හුත්වා රත්තා, බලවරාගරත්තාති අත්ථො. මණ්ඩුණ්ඩලෙසුති මණ්ඩු ව කුණ්ඩලෙසු ව, මණ්ඩුත්තෙසු වා කුණ්ඩලෙසු.

එතං දළ්භන්ති යෙ මණ්ඩුණ්ඩලෙසු සාරත්තරත්තා, තෙසං යො ව සාරාගො, යා ව තෙසං පුත්තදාරෙසු අපෙක්ඛා තණ්හා, එතං කිලෙසමයං බන්ධනං දළ්භං ටීරන්ති ධීරා ආහු. ඔහාරිනන්ති ආකඩ්ඪිත්වා චතුසු අපායෙසු පාතනතො අවහරති හෙට්ඨා හරතීති ඔහාරිතං. සිථිලන්ති බන්ධනට්ඨානෙ ඡවිචම්මමංසානි න ඡින්දති, ලොහිතං න නීහරති, බන්ධනභාවම්පි න ජානාපෙති, උලපථඡලපථාදීසු කම්මානි කාතුං දෙතීති සිථිලං. දුප්පමුඤ්චන්ති තණ්හාලොභවසෙන හි එකචාරම්පි උප්පන්නං කිලෙසබන්ධනං දට්ඨට්ඨානතො කච්ඡපො විය දුම්මොවයං හොතීති දුප්පමුඤ්චං. එතම්පි ඡෙත්වානාති එතං එවං දළ්භම්පි කිලෙසබන්ධනං ඤාණබග්ගෙන ඡින්දිත්වා අයදාමානි ඡින්දිත්වා මත්තවරවාරණා විය පඤ්ජරෙ ඡින්දිත්වා සීහපොතකා විය ව ධීරා චත්ථුකාමකිලෙසකාමෙ උක්කාරභූමිං විය ඡිගුච්ඡමානා අනපෙක්ඛිතො හුත්වා කාමසුඛං පභාය වජන්ති පක්කමන්ති, පක්කමිත්වා ව පන හිමවන්තං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ඤානසුබ්බෙත විනිනාමෙත්තීති.

එවං බොධිසත්තො ඉමං උදානං උදානෙත්වා අපරිභීනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ කෙචි සොතාපන්නා, කෙචි සකදාගාමිනො, කෙචි අනාගාමිනො, කෙචි අරහන්තො අහෙසු. “තදා මාතා මහාමායා අහොසි, පිතා සුද්ධොදනමහාරාජා, හරියා රාහුලමාතා, පුත්තො රාහුලො, පුත්තදාරං පභාය නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතො පුරිසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

බන්ධනාගාරජාතකවණ්ණනා පට්ඨමා.

[202] 2. කෙළිසීලජාතකවණ්ණනා

හංසා කොඤ්චා මයුරා වානි ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ආයස්මන්තං ලකුණ්ඩකහද්දියං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිරායස්මා බුද්ධසාසනෙ පාකට්ඨා අහොසි පඤ්ඤාතො මධුරස්සරො මධුරධම්මකථිකො පටිසම්භිදාප්පත්තො මහාඛිණ්ණසවො අසීතියා මහාට්ඨරානං අන්තරො පමාණෙන ඔමකො ලකුණ්ඩකො සාමණෙරො විය, බුද්දකො කීළනත්ථාය කතො විය. තස්මිං එකදිවසං තථාගතං වන්දිත්වා ජෙතවනකොට්ඨකං ගතෙ ජනපදා තිංසමත්තා හික්ඛු “දසබලං වන්දිස්සාමා”ති ජෙතවනං පටිසන්නා විහාරකොට්ඨකෙ ට්ඨරං දිස්වා

“සාමණේරො එසො”ති සඤ්ඤාය ථෙරං විවරකණ්ණේ ගණ්හන්තා හත්ථෙ ගණ්හන්තා සීසං ගණ්හන්තා නාසාය පරාමසන්තා කණ්ණෙසු ගහෙත්වා වාලෙන්වා හත්ථකුක්කුච්චං කත්වා පත්තවිවරං පටිසාමෙත්වා සත්ථාරං උපසඬකම්භ්වා වන්දිත්වා නිසිදිත්වා සත්ථාරා මධුරපටිසන්ථාරෙ කතෙ පුච්ඡිංසු - “හන්තෙ, ලකුණ්ඩකහද්දියත්ථෙරො කිර නාමෙකො තුම්භාකං සාවකො මධුරධම්මකට්ඨිකො අත්ථී, කහං සො ඉදානී”ති. “කිං පන, භික්ඛවෙ, දට්ඨුකාමත්ථා”ති? “ආම, හන්තෙ”ති. “යං, භික්ඛවෙ, තුම්භෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ දිස්වා විවරකණ්ණාදියු ගණ්හන්තා හත්ථකුක්කුච්චං කත්වා ආගතා, එස සො”ති. “හන්තෙ, එවරුපො පත්ථිතපත්ථනො අභිනිහාරසම්පන්නො සාවකො කිංකාරණා අප්පෙසක්ඛො ජාතො”ති? සත්ථා “අත්තනා කතපාපකම්මං නිස්සායා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො සක්කො දෙවරාජා අහොසි. තදා බ්‍රහ්මදත්තස්ස ජිණ්ණං ජරාජපත්තං හත්ථී වා අස්සං වා ගොණං වා දස්සෙතුං න සක්කා, කෙළිසීලො හුත්වා තථාරූපං දිස්වා අනුබන්ධාපෙති, ජිණ්ණසකට්ඨිසි දිස්වා භින්දාපෙති, ජිණ්ණමාතුගාමෙ දිස්වා පක්කොසාපෙත්වා උදරෙ පහරාපෙත්වා පාතාපෙත්වා පුන උට්ඨාපෙත්වා භායාපෙති, ජිණ්ණපුරිසෙ දිස්වා ලඬ්ඝකෙ විය භූමියං සංපරිවත්තකාදිකීළං කීළාපෙති, අපස්සන්තො “අසුකසරෙ කිර මහල්ලකො අත්ථී”ති සුත්වාපි පක්කොසාපෙත්වා කීළති. මනුස්සා ලජ්ජන්තා අත්තනො මාතෘපිතරො තිරොරට්ඨානි පෙසෙන්නි, මාතුපට්ඨානධම්මො පිතුපට්ඨානධම්මො පච්ඡිජ්ජි, රාජසෙවකාපි කෙළිසීලාව අහෙසුං. මතමතා වත්තාරො අපායෙ පුරෙන්නි, දෙවපරිසා පරිභායති.

සක්කො අභිනවෙ දෙවපුත්තෙ අපස්සන්තො “කිං නු බො කාරණ”න්ති ආවජ්ජෙන්නො තං කාරණං ඤත්වා “දමෙස්සාමි න”න්ති මහල්ලකවණ්ණං අභිනිමිමිනිත්වා ජිණ්ණයානකෙ ද්වෙ තක්කවාට්ඨො ආරොපෙත්වා ද්වෙ ජරගොණෙ යොපෙත්වා එකස්මිං ඡණදිවසෙ අලඬ්ඝකතහත්ථී. අභිරුහිත්වා බ්‍රහ්මදත්තෙ අලඬ්ඝකතනගරං පදක්ඛිණං කරොන්නෙ පිලොතිකනිවත්ථො තං යානකං පාපෙන්නො රඤ්ඤො අභිමුඛො අගමාසි. රාජා ජිණ්ණයානකං දිස්වා “එතං යානකං අපනෙථා”ති වදති. මනුස්සා “කහං, දෙව, න පස්සාමා”ති ආහංසු. සක්කො අත්තනො ආනුභාවෙන රඤ්ඤොයෙව දස්සෙසි. අථ නං බහුසම්පත්තෙ තස්මිං තස්ස උපරිභාගෙන පාපෙන්නො රඤ්ඤො මත්ථකෙ එකං වාටිං භින්දිත්වා නිවත්තාපෙන්නො දුතියං භින්දි. අථස්ස සීසතො පට්ඨාය ඉතො විතො ව තක්කං පග්ගරති, සො තෙන අට්ටියති හරායති ජිගුච්ඡති. අථස්ස තං උපද්ද්වනභාවං ඤත්වා සක්කො යානකං අත්තරධාපෙත්වා සක්කත්තභාවං මාපෙත්වා වජිරහත්ථො ආකාසෙ යත්වා “පාප අධම්මිකරාජ, කිං ත්වං

මහල්ලකො න භවිස්සසි, තව සරීරං ජරා න පහරිස්සති, කෙළිසිලො හුත්වා
වුඩ්ඨෙ විහෙයනකම්මං කරොසි, එකකං තං නිස්සාය එතං කම්මං කත්වා
මතමතා අපායෙ පරිපුරෙන්නි, මනුස්සා මාතාපිතරො පටිජග්ගිතුං න
ලහන්ති. සචෙ ඉමම්භා කම්මා න විරමිස්සසි, වජිරෙන තෙ සිසං
පදාලෙස්සාමි, මා ඉතො පට්ඨායෙනං කම්මං අකත්ථා''ති සන්තප්පෙත්වා
මාතාපිතූනං ගුණං කථෙත්වා වුඩ්ඨාපවායිකකම්මස්ස ආනිසංසං
පකාසෙත්වා ඔවදිත්වා සකට්ඨානමෙව අගමාසි. රාජා තතො පට්ඨාය
තථාරූපං කම්මං කාතුං චිත්තමිති න උජ්ජාදෙසි.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමා ගාථා අවොච -

103.

“භංසා කොඤ්චා මයුරා ච, හත්ථයො පසදා මිගා;
සබ්බෙ සීභස්ස භායන්ති, නත්ථි කායස්මි තුලාතා.

104.

“එවමෙව මනුස්සෙසු, දහරො වෙපි පඤ්ඤවා;
සො හි තත්ථ මහා භොති, නෙව බාලො සරීරවා''ති.

තත්ථ පසදා මිගාති පසදසඬ්ඛාතා මිගා, පසදා මිගා ච අවසෙසා මිගා
වාතිපි අත්ථො. “පසදමිගා''තිපි පායො, පසදා මිගාති අත්ථො. නත්ථි
කායස්මි තුලාතාති සරීරෙ පමාණං නාම නත්ථි. යදි භවෙය්‍ය, මහාසරීරා
හත්ථිනො වෙච පසදමිගා ච සීභං මාරෙය්‍යං, සීභො භංසාදයො
බුද්දකසරීරෙයෙව මාරෙය්‍ය, බුද්දකායෙව සීභස්ස භායෙය්‍යං, න මහන්තා.
යස්මා පනෙතං නත්ථි, තස්මා සබ්බෙපි තෙ සීභස්ස භායන්ති. සරීරවාති
බාලො මහාසරීරොපි මහා නාම න භොති, තස්මා ලකුණ්ඩකභද්දියො
සරීරෙන බුද්දකොපි මා තං ඤාණෙනපි බුද්දකොති මඤ්ඤිත්ථාති අත්ථො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං
සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ තෙසු භික්ඛුසු කෙචි සොතාපන්නා, කෙචි
සකදාගාමිනො, කෙචි අනාගාමිනො, කෙචි අරහන්තො අහෙසුං. “තදා රාජා
ලකුණ්ඩකභද්දියො අහොසි, සො තාය කෙළිසිලතාය පරෙසං
කෙළිනිස්සයො ජාතො, සක්කො පන අහමෙව අහොසි''න්ති.

කෙළිසිලජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[203] 3. ඛන්ධජාතකවණ්ණනා

විරූපක්ඛෙහි මෙ මෙත්තන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො
අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි. තං කිර ජන්තාසරද්ථාතරෙ කට්ඨානි
ථාලෙන්තං පුතිරුක්ඛන්තරා නික්ඛමිත්වා එකො සප්පො පාදඬ්ගුලියං ඩංසි,
සො තත්ථෙව මතො. තස්ස මතභාවො සකලවිහාරෙ පාකටො අහොසි.

ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං - “ආවුසො, අසුකො කිර භික්ඛු ජන්තාසරද්වාරෙ කට්ඨානි ඵාලෙන්තො සජ්ජෙන දට්ඨො තත්ථෙව මනො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “සවෙ සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු චත්තාරි අභිරාජකුලානි ආරබ්භ මෙත්තං අභාවයිස්ස, න නං සජ්ජො ඩංසෙය්‍ය. පොරාණකතාපසාපි අනුජ්ජන්තෙ බුද්ධෙ චතුසු අභිරාජකුලෙසු මෙත්තං භාවෙන්වා තානි අභිරාජකුලානි නිස්සාය උජ්ජප්පනකභයතො මුච්චිංසු”ති චත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයජ්ජත්තො කාමෙ පභාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ච සමාපත්තියො ච නිබ්බත්තෙන්වා හිමචන්තපදෙසෙ එකස්මිං ගඬගානිචන්තනෙ අස්සමපදං මාපෙත්වා ඤානකීළං කීළන්තො ඉසිගණපරිවුතො විහාසි. තදා ගඬගාතීරෙ නානජ්ජකාරා දීඝජාතිකා ඉසිනං පරිපන්ථං කරොන්ති, යෙභුයොන ඉසයො ජීවිතක්ඛයං පාපුණන්ති. තාපසා තමත්ථං බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසුං. බොධිසත්තො සබ්බෙ තාපසෙ සන්තිපාතාපෙත්වා “සවෙ තුම්හෙ චතුසු අභිරාජකුලෙසු මෙත්තං භාවෙය්‍යාථ, න වො සජ්ජා ඩංසෙය්‍යුං, තස්මා ඉතො පට්ඨාය චතුසු අභිරාජකුලෙසු එවං මෙත්තං භාවෙථා”ති චත්වා ඉමං ගාථමාහ -

105.

“විරූපක්ඛෙහි මෙ මෙත්තං, මෙත්තං ඵරාපට්ඨෙහි මෙ;
ජබ්‍යාපුත්තෙහි මෙ මෙත්තං, මෙත්තං කණ්භාගොතමකෙහි චා”ති.

තත්ථ විරූපක්ඛෙහි මෙ මෙත්තන්ති විරූපක්ඛනාගරාජකුලෙහි සද්ධිං මය්හං මෙත්තං. ඵරාපට්ඨාදීසුපි එසෙව නයො. එතානිපි හි ඵරාපට්ඨනාගරාජකුලං ජබ්‍යාපුත්තනාගරාජකුලං කණ්භාගොතමකනාගරාජකුලන්ති නාගරාජකුලානෙව.

එවං චත්තාරි නාගරාජකුලානි දස්සෙන්වා “සවෙ තුම්හෙ එතෙසු මෙත්තං භාවෙතුං සක්ඛිස්සථ, දීඝජාතිකා වො න ඩංසිස්සන්ති න විහෙයෙස්සන්ති”ති චත්වා දුතියං ගාථමාහ -

“අපාදකෙහි මෙ මෙත්තං, මෙත්තං ද්විපාදකෙහි මෙ;
චතුජ්ජදෙහි මෙ මෙත්තං, මෙත්තං බහුජ්ජදෙහි මෙ”ති.

තත්ථ පඨමපදෙන ඔදිස්සකං කත්වා සබ්බෙසු අපාදකෙසු දීඝජාතිකෙසු වෙව මච්ඡෙසු ච මෙත්තාභාවනා දස්සිතා, දුතියපදෙන මනුස්සෙසු වෙව පක්ඛිජාතෙසු ච, තතියපදෙන හත්ථිඅස්සාදීසු සබ්බචතුජ්ජදෙසු, චතුත්ථපදෙන විච්ඡිකසතපදිඋච්චාලිඬගපාණකමක්කට්ඨාදීසු.

එවං සරූපෙන මෙත්තාභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානි ආයාචනවසෙන දස්සෙත්තො ඉමං ගාථමාහ —

“මා මං අපාදකො හිංසි, මා මං හිංසි ද්විපාදකො;
මා මං චතුප්පදො හිංසි, මා මං හිංසි ඛහුප්පදො”ති.

තත්ථ මා මන්ති එතෙසු අපාදකාදීසු කොචි එකොපි මා මං හිංසතු, මා විහෙයෙතූති එවං ආයාචන්තා මෙත්තං භාවෙථාති අත්ථො.

ඉදානි අනොදිස්සකවසෙන මෙත්තාභාවනං දස්සෙත්තො ඉමං ගාථමාහ

“සබ්බෙ සත්තා සබ්බෙ පාණා, සබ්බෙ භූතා ච කෙචලා;
සබ්බෙ හද්දානි පස්සන්තු, මා කඤ්චි පාපමාගමා”ති.

තත්ථ තණ්හාදිට්ඨිවසෙන වට්ටෙ පඤ්චසු බන්ධෙසු ආසත්තා විසත්තා ලග්ගා ලග්ගිතාති සත්තා, අස්සාසපස්සාසපචත්තසඬ්ඛාතෙන පාණනවසෙන පාණා, භූතභාවිතනිබ්බත්තනවසෙන භූතාති එවං වචනමත්තවිසෙසො වෙදිතබ්බො. අවිසෙසෙන පන සබ්බානිපෙතානි පදානි සබ්බසත්තසඬ්ඛාභකානෙව. කෙචලාති සකලා. ඉදං සබ්බසද්දස්සෙව හි පරියායවචනං. හද්දානි පස්සන්තුති සබ්බෙපෙනෙ සත්තා හද්දානි සාධුති කලායාණානෙව පස්සන්තු. මා කඤ්චි පාපමාගමාති එතෙසු කඤ්චි එකං සත්තමිපි පාපං ලාමකං දුක්ඛං මා ආගමා, මා ආගච්ඡතු මා පාපුණාතු, සබ්බෙ අවෙරා අබ්‍යාපජ්ජා සුඛී නිද්දුක්ඛා හොන්තුති.

එවං “සබ්බසත්තෙසු අනොදිස්සකවසෙන මෙත්තං භාවෙථා”ති චත්වා පුන තිණ්ණං රතනානං ගුණෙ අනුස්සරාපෙතුං —

106.

“අප්පමාණො බුද්ධො, අප්පමාණො ධම්මො;
අප්පමාණො සඬ්ඝො”ති ආහ.

තත්ථ පමාණකරානං කිලෙසානං අභාවෙන ගුණානඤ්ච පමාණාභාවෙන බුද්ධරතනං අප්පමාණං. ධම්මොති නචචිධො ලොකුත්තරධම්මො. තස්සපි පමාණං කාතුං න සක්කාති අප්පමාණො. තෙන අප්පමාණෙන ධම්මෙන සමන්තාගතත්තා සඬ්ඝොපි අප්පමාණො.

ඉති බොධිසත්තො “ඉමෙසං තිණ්ණං රතනානං ගුණෙ අනුස්සරා”ති චත්වා තිණ්ණං රතනානං අප්පමාණගුණතං දස්සෙත්වා සප්පමාණෙ සත්තෙ දස්සෙතුං —

“පමාණවන්තානි සරිසපානි, අහි විච්ඡික සතපදී;

උණ්ණනාහි සරඬු මුසිකා”ති ආහ.

තත්ථ සරීසපානීති සප්පදීසජාතිකානං නාමං. තෙ හි සරත්තා ගච්ඡන්ති,
සිරෙන වා සපන්තීති සරීසපා. “අහී”තිආදි තෙසං සරූපතො නිදස්සනං.
තත්ථ උණ්ණනාහීති මක්කටකො. තස්ස හි නාහිතො උණ්ණාසදියං සුත්තං
නික්ඛමති, තස්මා “උණ්ණනාහී”ති වුච්චති. සරඬුති සරගොළිකා.

ඉති බොධිසත්තො “යස්මා එතෙසං අන්තොරාගාදයො පමාණකරා
ධම්මා අත්ථී, තස්මා තානි සරීසපාදීනි පමාණවත්තානී”ති දස්සෙත්වා
“අප්පමාණානං තිණ්ණං රතනානං ආනුභාවෙන ඉමෙ පමාණවත්තා සත්තා
රත්තින්දිවං පරිත්තකම්මං කරොන්තුති එවං තිණ්ණං රතනානං ගුණ
අනුස්සරථා”ති වත්වා තතො උත්තරි කත්තබ්බං දස්සෙතුං ඉමං ගාථමාහ —

“කතා මෙ රක්ඛා කතා මෙ පරිත්තා, පටික්කමන්තු භූතානි;
සොහං නමො භගවතො, නමො සත්තන්තං
සම්මාසම්බුද්ධාන”න්ති.

තත්ථ කතා මෙ රක්ඛාති මයා රතනත්තයගුණ අනුස්සරන්තෙන
අත්තතො රක්ඛා ගුත්ති කතා. කතා මෙ පරිත්තාති පරිත්තාණම්පි මෙ
අත්තතො කතං. පටික්කමන්තු භූතානීති මයි අහිතජ්ඣාසයානි භූතානි
පටික්කමන්තු අපගච්ඡන්තු. සොහං නමො භගවතොති සො අහං එවං
කතපරිත්තො අතීතස්ස පරිනිබ්බුතස්ස සබ්බස්සපි බුද්ධස්ස භගවතො නමො
කරොමි. නමො සත්තන්තං සම්මාසම්බුද්ධානන්ති විසෙසෙන පන අතීතෙ
පටිපාටියා පරිනිබ්බුතානං සත්තන්තං සම්මාසම්බුද්ධානං නමො කරොමිති.

එවං “නමක්කාරං කරොන්තාපි සත්ත බුද්ධෙ අනුස්සරථා”ති
බොධිසත්තො ඉසිගණස්ස ඉමං පරිත්තං බන්ධිත්වා අදාසි. ආදිතො පන
පට්ඨාය ද්වීහි ගාථාහි චතුසු අහිරාජකුලෙසු මෙත්තාය දීපිතත්තා
ඔදිස්සකානොදිස්සකවසෙන වා ද්විත්තං මෙත්තාභාවනානං දීපිතත්තා ඉදං
පරිත්තං ඉධ චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං, අඤ්ඤං වා කාරණං පරියෙසිතබ්බං.
තතො පට්ඨාය ඉසිගණො බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා මෙත්තං භාවෙසි,
බුද්ධගුණ අනුස්සරි. එවමෙනෙසු බුද්ධගුණ අනුස්සරන්තෙසුයෙව සබ්බෙ
දීසජාතිකා පටික්කම්සු. බොධිසත්තොපි බ්‍රහ්මච්ඡාරෙ භාවෙත්වා
බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා
ඉසිගණො බුද්ධපරිසා අහොසි, ගණසත්ථා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

බන්ධජාතකවණ්ණනා තතියා.

[204] 4. වීරකජාතකවණ්ණනා

අපි වීරක පස්සෙසීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සුගතාලයං ආරබ්භ කටෙසි. දෙවදත්තස්ස පරිසං ගහෙන්වා ආගතෙසු හි ථෙරෙසු සත්ථා “සාරිපුත්ත, දෙවදත්තො තුම්භෙ දිස්වා කිං අකාසී”ති පුච්ඡන්වා “සුගතාලයං, හත්තෙ, දස්සෙසී”ති චුත්තෙ “න ඛො, සාරිපුත්ත, ඉදානෙව දෙවදත්තො මම අනුකිරියං කරොන්තො විනාසං පත්තො, පුබ්බෙපි විනාසං පාපුණි”ති වත්වා ථෙරෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො හිමවන්තපදෙසෙ උදකකාකයොනියං නිබ්බත්තිත්වා එකං සරං උපනිස්සාය වසී, “වීරකො”තිස්ස නාමං අහොසි. තදා කාසිරට්ඨෙ දුබ්භික්ඛං අහොසි, මනුස්සා කාකහත්තං වා දාතුං යක්ඛනාගබලිකම්මං වා කාතුං නාසක්ඛිංසු. ජාතකරට්ඨතො කාකා යෙභුයොන අරඤ්ඤං පවිසිංසු. තත්ථෙකො බාරාණසිවාසී සවිට්ඨකො නාම කාකො කාකිං ආදාය වීරකස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා තං සරං නිස්සාය එකමන්තෙ වාසං කප්පෙසි. සො එකදිවසං තස්මිං සරෙ ගොවරං ගණ්හන්තො වීරකං සරං ඔතරිත්වා මච්ඡෙ බාදිත්වා පච්චුත්තරිත්වා සරීරං සුක්ඛාපෙන්නං දිස්වා “ඉමං උදකකාකං නිස්සාය සක්කා බහු මච්ඡෙ ලද්ධුං, ඉමං උපට්ඨනිස්සාමි”ති තං උපසඬකම්භිත්වා “කිං, සම්මා”ති චුත්තෙ “ඉච්ඡාමි තං සාමි උපට්ඨනිතු”න්ති වත්වා “සාධු”ති තෙන සම්පට්චිඡිතො තතො පට්ඨාය උපට්ඨාසි. වීරකොපි තතො පට්ඨාය අත්තතො යාපනමත්තං බාදිත්වා මච්ඡෙ උද්ධරිත්වා සවිට්ඨකස්ස දෙනි. සොපි අත්තතො යාපනමත්තං බාදිත්වා සෙසං කාකියා දෙනි.

තස්ස අපරභාගෙ මාතො උප්පජ්ජි – “අයමිපි උදකකාකො කාළකො, අහමිපි කාළකො, අක්ඛිතුණ්ඩපාදෙහිපි එතස්ස ව මය්හඤ්ච නානාකරණං නත්ථි, ඉතො පට්ඨාය ඉමිනා ගහිතමච්ඡෙහි මය්හං කම්මං නත්ථි, අහමෙව ගණ්හිස්සාමි”ති. සො වීරකං උපසඬකම්භිත්වා “සම්ම, ඉතො පට්ඨාය අහමෙව සරං ඔතරිත්වා මච්ඡෙ ගණ්හිස්සාමි”ති වත්වා “න ත්වං, සම්ම, උදකං ඔතරිත්වා මච්ඡෙ ගණ්හනකකුලෙ නිබ්බත්තො, මා නස්සී”ති තෙන වාරියමාතොපි වචනං අනාදියිත්වා සරං ඔරුය්හ උදකං පවිසිත්වා උම්මුජ්ජමාතො සෙවාලං ඡින්දිත්වා නික්ඛමිතුං නාසක්ඛි, සෙවාලන්තරෙ ලග්ගි, අග්ගතුණ්ඩමෙව පඤ්ඤාසි. සො නිරස්සාසො අත්තොඋදකෙයෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. අට්ඨස්ස හරියා ආගමනං අපස්සමානා තං පවත්ති. ජානනත්ථං වීරකස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “සාමි, සවිට්ඨකො න පඤ්ඤායති, කහං නු ඛො සො”ති පුච්ඡමානා පට්ඨං ගාථමාහ –

107.

“අපි වීරක පස්සෙසී, සකුණං මඤ්ජුභාණකං;
මයුරගීවසඬකාසං, පතිං මය්හං සවිට්ඨක”න්ති.

තත්ථ අපි, වීරක, පස්සෙසිති, සාමි වීරක, අපි පස්සසි. මඤ්ජුභාණකන්ති මඤ්ජුභාණිනං. සා හි රාගවසෙන “මධුරස්සරො මෙ පතී”ති මඤ්ඤති, තස්මා එවමාහ. මයුරගීවසඬකාසන්ති මොරගීවසමානවණ්ණං.

තං සුත්වා වීරකො “ආම, ජානාමි තෙ සාමිකස්ස ගතට්ඨාන”න්ති වත්වා දුතියං ගාමමාහ –

108.

“උදකථලවරස්ස පක්ඛිනො, නිව්චං ආමකමච්ඡහොජිනො;
තස්සානුකරං සවිට්ඨකො, සෙවාලෙ පලිගුණ්ඨිතො මනො”ති.

තත්ථ උදකථලවරස්සාති උදකෙ ච ථලෙ ච වරිතුං සමත්ථස්ස. පක්ඛිනොති අත්තානං සන්ධාය වදති. තස්සානුකරන්ති තස්ස අනුකරොන්තො. සෙවාලෙ පලිගුණ්ඨිතො මනොති උදකං පවිසිත්වා සෙවාලං ඡින්දිත්වා නික්ඛමීතුං අසක්කොන්තො සෙවාලපරියොනද්ධො අන්තොඋදකෙයෙව මනො, පස්ස, එතස්ස තුණ්ඩං දිස්සතීති. තං සුත්වා කාකී පරිදෙවිත්වා ඛාරාණසිමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සවිට්ඨකො දෙවදත්තො අහොසි, වීරකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

වීරකජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

[205] 5. ගඬගෙය්‍යජාතකවණ්ණනා

සොහති මච්ඡො ගඬගෙය්‍යාති ඉදං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො ද්වෙ දහරහික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තෙ කිර සාවත්ථිවාසිනො කුලපුත්තා සාසනෙ පබ්බජිත්වා අසුභවානං අනුනුයුඤ්ජිත්වා රූපපසංසකා හුත්වා රූපං උපලාලෙන්තා විවරිංසු. තෙ එකදිවසං “ත්ථං න සොහසි, අහං සොහාමී”ති රූපං නිස්සාය උප්පන්නවිවාදා අවිදුරෙ නිසින්නං එකං මහල්ලකත්ථෙරං දිස්වා “එසො අම්භාකං සොහනභාවං වා අසොහනභාවං වා ජානිස්සතී”ති තං උපසඬකමිත්වා “හන්තෙ, කො අම්භෙසු සොහනො”ති පුච්ඡිංසු. සො “ආවුසො, තුම්භෙහි අහමෙව සොහනතරො”ති ආහ. දහරා “අයං මහල්ලකො අම්භෙහි පුච්ඡිතං අකට්ඨත්වා අපුච්ඡිතං කට්ඨතී”ති තං පරිභාසිත්වා පක්කමිංසු. සා තෙසං කිරියා හික්ඛුසඬසෙ පාකටා ජාතා. අට්ඨකදිවසං ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, අසුකො මහල්ලකො ථෙරො කිර තෙ රූපනිස්සිතකෙ දහරෙ ලජ්ජාපෙසී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉමෙ ද්වෙ දහරා ඉදානෙව රූපපසංසකා, පුබ්බෙපෙතෙ රූපමෙව උපලාලෙන්තා විවරිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො
ගඬගාතීරෙ රුක්ඛදෙවතා අහොසි. තදා ගඬගායමුත්තානං සමාගමට්ඨාන
ගඬගෙයො ව යාමුත්තෙයො ව ද්වෙ මච්ඡා “අහං සොහාමී, ත්වං න
සොහසී”ති රූපං නිස්සාය විවදමානා අවිදුරෙ ගඬගාතීරෙ කච්ඡපං නිපන්නං
දිස්වා “එසො අමහාකං සොහනහාවං වා අසොහනහාවං වා ජානිස්සතී”ති
තං උපසඬකමිත්වා “කිං නු බො, සම්ම කච්ඡප, ගඬගෙයො සොහති,
උදාහු යාමුත්තෙයො”ති පුච්ඡිංසු. කච්ඡපො “ගඬගෙයොපි සොහති,
යාමුත්තෙයොපි සොහති, තුම්හෙහි පන ද්වීහි අහමෙව අතිරෙකතරං
සොහාමී”ති ඉමමත්ථං පකාසෙන්තො පඨමං ගාථමාහ —

109.

“සොහති මච්ඡො ගඬගෙයො, අපො සොහති යාමුත්තො;
චතුප්පදොයං පුරිසො, නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලො;
ඊසකායතභීවො ව, සබ්බෙව අතිරොචතී”ති.

තත්ථ චතුප්පදොයන්ති චතුප්පදො අයං. පුරිසොති අත්තානං සන්ධාය
වදති. නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලොති සුජාතො නිග්‍රොධො විය පරිමණ්ඩලො.
ඊසකායතභීවොති රජීසා විය ආයතභීවො. සබ්බෙව අතිරොචතීති එවං
සණ්ඨානසම්පන්නො කච්ඡපො සබ්බෙව අතිරොචති, අහමෙව සබ්බෙ
තුම්හෙ අතික්කමිත්වා සොහාමීති වදති.

මච්ඡා තස්ස කථං හුත්වා “අමහො! පාපකච්ඡප අමහෙහි පුච්ඡිතං
අකථෙත්වා අඤ්ඤමෙව කථෙසී”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ —

110.

“යං පුච්ඡිතො න තං අක්ඛාසි, අඤ්ඤං අක්ඛාසි පුච්ඡිතො;
අත්ථප්පසංසකො පොසො, නායං අස්මාක රුච්චතී”ති.

තත්ථ අත්තප්පසංසකොති අත්තානං පසංසනසීලො අත්තුක්කංසකො
පොසො. නායං අස්මාක රුච්චතීති අයං පාපකච්ඡපො අමහාකං න රුච්චති
න ඛමතීති කච්ඡපස්ස උපරි උදකං බිපිත්වා සකට්ඨානමෙව ගමිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා
ද්වෙ මච්ඡා ද්වෙ දහරහික්ඛු අහෙසුං, කච්ඡපො මහල්ලකො, ඉමස්ස
කාරණස්ස පච්චක්ඛකාරිකා ගඬගාතීරෙ නිබ්බත්තරුක්ඛදෙවතා පන
අහමෙව අහොසි”න්ති.

ගඬගෙයාජාතකචණ්ණනා පඤ්චමා.

[206] 6. කුරුඬගමිගජාතකවණ්ණනා

ඉඬස වට්ටමයං පාසන්ති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කටෙසි. තදා හි සත්ථා “දෙවදත්තො වධාය පරිසක්කති”ති සුත්වා “න, හික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව මය්හං වධාය පරිසක්කති, පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කුරුඬගමිගො හුත්වා අරඤ්ඤෙ එකස්ස සරස්ස අවිදුරෙ එකස්මිං ගුම්බෙ වාසං කප්පෙසි. තස්සෙව සරස්ස අවිදුරෙ එකස්මිං රුක්ඛග්ගෙ සතපත්තො, සරස්මිං පන කච්ඡපො වාසං කප්පෙසි. එවං තෙ තයොපි සභායකා අඤ්ඤමඤ්ඤං පියසංවාසං වසිංසු. අටෙකො මිගලුද්දකො අරඤ්ඤෙ වරන්තො පාතියතිත්ථෙ බොධිසත්තස්ස පදවලඤ්ජං දිස්වා ලොහනිගළසදිසං වට්ටමයං පාසං ඔඩ්ඬෙත්වා අගමාසි. බොධිසත්තො පාතියං පාතුං ආගතො පඨමයාමෙයෙව පාසෙ බජ්ඣිත්වා බද්ධරවං රවි. තස්ස තෙන සද්දෙන රුක්ඛග්ගො සතපත්තො උදකතො ච කච්ඡපො ආගන්ත්වා “කිං නු බො කාතබ්බ”න්ති මන්තයිංසු. අථ සතපත්තො කච්ඡපං ආමන්තෙත්වා “සම්ම, තව දන්තා අත්ථි, ත්වං ඉමං පාසං ඡින්ද, අහං ගන්ත්වා යථා සො නාගච්ඡති, තථා කරිස්සාමි, එවං අම්හෙහි ද්විතීයි කතපරක්කමෙන සභායො නො ජීවිතං ලභිස්සති”ති ඉමමත්ථං පකාසෙන්තො පඨමං ගාථමාහ -

111.

“ඉඬස වට්ටමයං පාසං, ඡින්ද දන්තෙහි කච්ඡප;
අහං තථා කරිස්සාමි, යථා නෙහිති ලුද්දකො”ති.

අථ කච්ඡපො වම්මවරත්තං බාදිතුං ආරභි, සතපත්තො ලුද්දකස්ස වසනගාමං ගතො අවිදුරෙ රුක්ඛෙ නිසිදි. ලුද්දකො පච්චුසකාලෙයෙව සත්තිං ගහෙත්වා නික්ඛමි. සකුණො තස්ස නික්ඛමනභාවං ඤත්වා වස්සිත්වා පක්ඛෙ පජ්ඨොටෙන්වා තං පුරිමද්වාරෙන නික්ඛමන්තං මුබ්බෙ පහරි. ලුද්දො “කාලකණ්ණිකා සකුණෙනමිහි පහටො”ති නිවත්තිත්වා ථොකං සයිත්වා පුන සත්තිං ගහෙත්වා උට්ඨාසි. සකුණො “අයං පඨමං පුරිමද්වාරෙන නික්ඛන්තො ඉදානි පච්ඡිමද්වාරෙන නික්ඛමිස්සති”ති ඤත්වා ගන්ත්වා පච්ඡිමගෙහෙ නිසිදි. ලුද්දොපි “පුරිමද්වාරෙන මෙ නික්ඛන්තෙන කාලකණ්ණිකා සකුණො දිට්ඨො, ඉදානි පච්ඡිමද්වාරෙන නික්ඛමිස්සාමි”ති පච්ඡිමද්වාරෙන නික්ඛමි, සකුණො පුන වස්සිත්වා ගන්ත්වා මුබ්බෙ පහරි. ලුද්දො “පුනපි කාලකණ්ණිකා සකුණෙන පහටො, න දානි මෙ එස නික්ඛමිතුං දෙතී”ති නිවත්තිත්වා යාව අරුණුග්ගමනා සයිත්වා අරුණුග්ගමනවෙලාය සත්තිං ගහෙත්වා නික්ඛමි. සකුණො වෙගෙන ගන්ත්වා “ලුද්දො ආගච්ඡති”ති බොධිසත්තස්ස කටෙසි.

තස්මිං බණ්ණ කච්ඡපෙන එකමෙව වම්මවද්ධං යපෙත්වා සෙසවරත්තා බාදිතා භොන්ති. දන්තා පනස්ස පතනාකාරජ්ජත්තා ජාතා, මුඛතො ලොහිතං පග්ගරති. බොධිසත්තො ලුද්දපුත්තං සත්තිං ගහෙත්වා අසනිවෙගෙන ආගච්ඡන්තං දිස්වා තං වද්ධං ඡින්දිත්වා වනං පාවිසි, සකුණො රුක්ඛග්ගෙන නිසිදි, කච්ඡපො පන දුබ්බලත්තා තත්තෙව නිපජ්ජී. ලුද්දො කච්ඡපං ගහෙත්වා පසිබ්බකෙ පක්ඛිපිත්වා එකස්මිං බාණුකෙ ලග්ගෙසි. බොධිසත්තො නිවත්තිත්වා ඔලොකෙන්තො කච්ඡපස්ස ගහිතභාවං ඤාත්වා “සභායස්ස ජීවිතදානං දස්සාමි”ති දුබ්බලො විය භුත්වා ලුද්දස්ස අත්තානං දස්සෙසි. සො “දුබ්බලො එස භවිස්සති, මාරෙස්සාමි න”න්ති සත්තිං ආදාය අනුබන්ධි. බොධිසත්තො නාතිදුරෙ නාවිවාසන්තො ගච්ඡන්තො තං ආදාය අරඤ්ඤං පාවිසි, දුරං ගතභාවං ඤාත්වා පදං වඤ්ඤෙත්වා අඤ්ඤෙන මග්ගෙන වාතවෙගෙන ගන්ත්වා සිඨිගෙන පසිබ්බකං උක්ඛිපිත්වා භූමියං පාතෙත්වා එාලෙත්වා කච්ඡපං නීහරි. සතපත්තොපි රුක්ඛා ඔතරි. බොධිසත්තො ද්විත්තමිපි ඔවාදං දදමානො “අහං තුම්හෙ නිස්සාය ජීවිතං ලහිං, තුම්හෙහි සභායකස්ස කත්තබ්බං මය්හං කතං, ඉදානි ලුද්දො ආගන්ත්වා තුම්හෙ ගණ්භෙය්ස, තස්මා, සම්ම සතපත්ත, ත්වං අත්තනො පුත්තකෙ ගහෙත්වා අඤ්ඤත්ථ යාහි, ත්වම්පි, සම්ම කච්ඡප, උදකං පවිසාහි”ති ආහ. තෙ තථා අකංසු.

සත්ථා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා දුතියං ගාථමාහ —

112.

“කච්ඡපො පාවිසි වාරිං, කුරුඬගො පාවිසි වනං;
සතපත්තො දුමග්ගම්හා, දුරෙ පුත්තෙ අපානයි”ති.
තත්ථ අපානයිති ආනයි, ගහෙත්වා අගමාසිති අත්ථො;

ලුද්දොපි තං යානං ආගන්ත්වා කඤ්චි අපස්සිත්වා ඡින්තපසිබ්බකං ගහෙත්වා දොමනස්සජ්ජත්තො අත්තනො ගෙහං අගමාසි. තෙ තයොපි සභායා යාවජීවං විස්සාසං අවඡින්දිත්වා යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා ලුද්දකො දෙවදත්තො අහොසි, සතපත්තො සාරිපුත්තො, කච්ඡපො මොග්ගල්ලානො, කුරුඬගම්ගො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කුරුඬගම්ගජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[207] 7. අස්සකජාතකවණ්ණනා

අයමස්සකරාජෙනාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතියිකාපලොහනං ආරබ්භ කටෙසි. සො හි භික්ඛු සත්ථාරා “සච්චං කිර, ත්වං භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුට්ඨො “සච්ච”න්ති වත්වා “කෙන උක්කණ්ඨාපිතොසි”ති වුත්තෙ “පුරාණදුතියිකායා”ති ආහ. අථ නං සත්ථා

“න ඉදානෙව තස්සා භික්ඛු ඉත්ථියා තයි සිනෙහො අත්ථි, පුබ්බෙපි ත්වං තං නිස්සාය මහාදුක්ඛං පත්තො”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කාසිරට්ඨෙ පාටලිනගරෙ අස්සකො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස උපරි නාම අග්ගමහෙසී පියා අහොසි මනාපා අභිරුපා දස්සනියා පාසාදිකා අතික්කන්තා මානුසවණ්ණං, අපත්තා දිබ්බවණ්ණං. සා කාලමකාසී, තස්සා කාලකිරියාය රාජා සොකාභිභූතො අහොසි දුක්ඛී දුම්මිමනො. සො තස්සා සරීරං දොණියං නිපජ්ජාපෙත්වා තෙලකලලං පක්ඛිපාපෙත්වා හෙට්ඨාමඤ්චෙ යපාපෙත්වා නිරාහාරො රොදමානො පරිදෙවමානො නිපජ්ජි. මාතෘපිතරො අවසෙසඤ්ඤාතකා මිත්තාමච්චබ්‍රාහ්මණගහපතිකාදයොපි “මා සොච්චි, මහාරාජ, අනිච්චා සඬබ්බාරා”ති ආදීනි වදන්තා සඤ්ඤාපෙතුං නාසක්ඛිංසු. තස්ස විලපන්තස්සෙව සත්ත දිවසා අතික්කන්තා. තදා බොධිසත්තො පඤ්චාභිඤ්ඤ අට්ඨසමාපත්තිලාභී තාපසො හුත්වා හිමවන්තපදෙසෙ විහරන්තො ආලොකං වඩ්ඤ්මත්වා දිබ්බෙන් වක්ඛුනා ජම්බුදීපං ඔලොකෙන්තො තං රාජානං තථා පරිදෙවමානං දිස්වා “එතස්ස මයා අවස්සයෙන භවිතබ්බ”න්ති ඉද්ධානුභාවෙන ආකාසෙ උජ්ජනිත්වා රඤ්ඤො උය්‍යානෙ ඔතරිත්වා මඬගලසිලාපට්ටෙ කඤ්චනපට්ඨා විය නිසිදි.

අමෙකො පාටලිනගරවාසී බ්‍රාහ්මණමාණවො උය්‍යානං ගතො බොධිසත්තං දිස්වා වන්දිත්වා නිසිදි. බොධිසත්තො තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “කිං, මාණව, රාජා ධම්මිකො”ති පුච්ඡි. “ආම, භන්තෙ, ධම්මිකො රාජා, හරියා පනස්ස කාලකතා, සො තස්සා සරීරං දොණියං පක්ඛිපාපෙත්වා විලපමානො නිපන්තො, අජ්ජ සත්තමො දිවසො, කිස්ස තුම්හෙ රාජානං එවරුපා දුක්ඛා න මොවෙථ, යුත්තං නු බො තුම්හාදිසෙසු සීලවන්තෙසු සංවිජ්ජමානෙසු රඤ්ඤො එවරුපං දුක්ඛං අනුභවිතු”න්ති. “න බො අහං, මාණව, රාජානං ජානාමි, සචෙ පන සො ආගන්ත්වා මං පුච්ඡෙය්‍ය, අහමෙවස්ස තස්සා නිබ්බත්තට්ඨානං ආචික්ඛිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකෙයෙව තං කථාපෙය්‍ය”න්ති. “තෙන හි, භන්තෙ, යාව රාජානං ආනෙමි, තාව ඉමෙව නිසිද්ධා”ති මාණවො බොධිසත්තස්ස පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොචෙත්වා “තස්ස දිබ්බවක්ඛුකස්ස සන්තිකං ගන්තුං වට්ටති”ති ආහ.

රාජා “උපරිං කිර දට්ඨුං ලභිස්සාමි”ති තුට්ඨමානසො රථං අභිරුහිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා බොධිසත්තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො – “සච්චං කිර තුම්හෙ දෙවියා නිබ්බත්තට්ඨානං ජානාමා”ති පුච්ඡි. “ආම, මහාරාජා”ති. “කත්ථ නිබ්බත්තා”ති? “සා බො, මහාරාජ, රුපස්මිංයෙව මත්තා පමාදමාගම්ම කල්‍යාණකම්මං අකත්වා ඉමස්මිංයෙව උය්‍යානෙ ගොමයපාණකයොනියං නිබ්බත්තා”ති. “නාහං සද්දහාමි”ති. “තෙන හි තෙ දස්සෙත්වා කථාපෙමි”ති. “සාධු කථාපෙථා”ති. බොධිසත්තො

අත්තනො ආනුභාවෙන “උභොපි ගොමයපිණ්ඩං වට්ටයමානා රඤ්ඤො පුරතො ආගච්ඡන්තු”ති තෙසං ආගමනං අකාසි. තෙ තට්ඨ ආගමිංසු. බොධිසත්තො තං දස්සෙන්තො “අයං තෙ, මහාරාජ, උපරිදෙවී, තං ජහිත්වා ගොමයපාණකස්ස පච්ඡතො පච්ඡතො ගච්ඡති, පස්සථ න”න්ති ආහ. හත්තෙ “උපරී නාම ගොමයපාණකයොනියං නිබ්බත්තිස්සති”ති න සද්දභාමහ”න්ති. “කථාපෙමී නං, මහාරාජා”ති. “කථාපෙථ, හත්තෙ”ති.

බොධිසත්තො අත්තනො ආනුභාවෙන තං කථාපෙන්තො “උපරී”ති ආහ. සා මනුස්සභාසාය “කිං, හත්තෙ”ති ආහ. “ත්ථං අතීතභවෙ කා නාම අභොසි”ති? “හත්තෙ, අස්සකරඤ්ඤො අග්ගමහෙසී උපරී නාම අභොසි”න්ති. “කිං පන තෙ ඉදානි අස්සකරාජා පියො, උදාහු ගොමයපාණකො”ති? “හත්තෙ, සො මය්හං පුරිමජාතියා සාමිකො, තදා අහං ඉමස්මිං උය්‍යානෙ තෙන සද්ධිං රූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බො අනුභවමානා විචරිං. ඉදානි පන මෙ භවසඬ්ඛෙපගතකාලතො පට්ඨාය සො කිං භොති, අහඤ්ඨි ඉදානි අස්සකරාජානං මාරෙත්වා තස්ස ගලලොභිතෙන මය්හං සාමිකස්ස ගොමයපාණකස්ස පාදෙ මක්ඛෙය්‍ය”න්ති චත්වා පරිසමජ්ඣෙ මනුස්සභාසාය ඉමා ගාථා අවොච –

113.

“අයමස්සකරාජෙන, දෙසො විචරිතො මයා;
අනුකාමය කාමෙන, පියෙන පතිනා සහ.

114.

“නවෙන සුඛදුක්ඛෙන, පොරාණං අපිට්ඨයති;
තස්මා අස්සකරඤ්ඤාව, කීටො පියතරො මමා”ති.

තත්ථ අයමස්සකරාජෙන, දෙසො විචරිතො මයාති අයං රමණීයො උය්‍යානපදෙසො පුබ්බො මයා අස්සකරාජෙන සද්ධිං විචරිතො. අනුකාමය කාමෙනාති අනුති නිපාතමත්තං, මයා තං කාමයමානාය තෙන මං කාමයමානෙන සහාති අත්ථො. පියෙනාති තස්මිං අත්තභාවෙ පියෙන. නවෙන සුඛදුක්ඛෙන, පොරාණං අපිට්ඨයතීති, හත්තෙ, නවෙන හි සුඛෙන පොරාණං සුඛං, නවෙන ච දුක්ඛෙන පොරාණං දුක්ඛං පිට්ඨයති පටිච්ඡාදියති, එසා ලොකස්ස ධම්මතාති දීපෙති. තස්මා අස්සකරඤ්ඤාව, කීටො පියතරො මමාති යස්මා නවෙන පොරාණං පිට්ඨයති, තස්මා මම අස්සකරාජතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන කීටොව පියතරොති.

තං සුත්වා අස්සකරාජා විජ්ජට්ඨාරී භුත්වා තත්ථ ධීතොව කුණපං නීහරාපෙත්වා සීසං න්හත්වා බොධිසත්තං චන්දිත්වා නගරං පටිසිත්වා අඤ්ඤං අග්ගමහෙසිං කත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. බොධිසත්තොපි රාජානං ඔච්ඡිත්වා නිස්සොකං කත්වා හිමචන්තමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා උපරි පුරාණදුතියිකා අහොසි, අස්සකරාජා උක්කණ්ඨිතො භික්ඛු, මාණුවො සාරිපුත්තො, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අස්සකජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[208] 8. සුසුමාරජාතකවණ්ණනා

අලං මෙනෙහි අම්බෙහීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කටෙසි. තදා හි සත්ථා “දෙවදත්තො වධාය පරිසක්කති”ති සුත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො මය්හං වධාය පරිසක්කති, පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙව, සන්තාසමත්තම්පි පන කාතුං න සක්ඛී”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ හිමවන්තපදෙසෙ බොධිසත්තො කපියොනියං නිබ්බත්තිත්වා නාගබ්බො ථාමසම්පන්නො මහාසරිරො සොහග්ගප්පන්නො හුත්වා ගඬිගානිවත්තනෙ අරඤ්ඤායතනෙ වාසං කප්පෙසි. තදා ගඬිගාය එකො සුසුමාරො වසි. අට්ඨස්ස හරියා බොධිසත්තස්ස සරිරං දිස්වා තස්ස හදයමංසෙ දොහළං උප්පාදෙත්වා සුසුමාරං ආහ – “අහං සාමී, එතස්ස කපිරාජස්ස හදයමංසං බාදිතුකාමා”ති. “හද්දෙ, මයං ජලගොවරා, එසො ථලගොවරො, කින්නි නං ගණ්හිතුං සක්ඛීස්සාමා”ති. “යෙන කෙනචි උපායෙන ගණ්හ, සවෙ න ලභිස්සාමී, මරිස්සාමී”ති. “තෙන හි මා සොචි, අත්ථෙකො උපායො, බාදාපෙස්සාමී තං තස්ස හදයමංසං”න්ති සුසුමාරිං සමස්සාසෙත්වා බොධිසත්තස්ස ගඬිගාය පානියං පිටිත්වා ගඬිගාතීරෙ නිසින්නකාලෙ සන්තිකං ගන්ත්වා එවමාහ – “වානරින්ද, ඉමස්මිං පදෙසෙ කසායඵලානි බාදන්තො කිං ත්වං නිවිට්ඨට්ඨානෙයෙව වරසි, පාරගඬිගාය අම්බලබුජාදීනං මධුරඵලානං අන්තො නත්ථී, කිං තෙ තත්ථ ගන්ත්වා ඵලාඵලං බාදිතුං න වට්ටති”ති? “කුම්භීලරාජ, ගඬිගා මහොදකා විත්ථිණ්ණා, කථං තත්ථ ගම්ස්සාමී”ති? “සවෙ ඉච්ඡසි, අහං තං මම පිට්ඨීං ආරොපෙත්වා නෙස්සාමී”ති. සො සද්දහිත්වා “සාධු”ති සම්පට්ඨි. “තෙන හි එහි පිට්ඨීං මෙ අහිරුහා”ති ව චුත්තෙ තං අහිරුහි. සුසුමාරො ථොකං නෙත්වා උදකෙ ඔසිදාපෙසි.

බොධිසත්තො “සම්ම, උදකෙ මං ඔසිදාපෙසි, කිං නු බො එත”න්ති ආහ. “නාහං තං ධම්මසුධම්මතාය ගහෙත්වා ගච්ඡාමී, හරියාය පන මෙ තව හදයමංසෙ දොහළො උප්පන්නො, තමහං තව හදයං බාදාපෙතුකාමො”ති. “සම්ම, කටෙන්නෙන තෙ සුන්දරං කතං. සවෙ හි අම්භාකං උදරෙ හදයං භවෙය්‍යා, සාබග්ගෙසු වරන්තානං චුණ්ණවිචුණ්ණං භවෙය්‍යා”ති. “කහං පන තුම්භෙ යිපෙථා”ති? බොධිසත්තො අවිදුරෙ එකං උදුම්බරං පක්කඵලපිණ්ඩිසඤ්ජන්නං දස්සෙත්තො “පස්සෙතානි අම්භාකං හදයානි

එතස්මිං උදුම්බරෙ ඔලම්බන්ති”ති ආහ. “සචෙ මෙ හදයං දස්සසි, අහං තං න මාරෙස්සාමි”ති. “තෙන හි මං එත්ථ නෙහි, අහං තෙ රුක්ඛෙ ඔලම්බන්තං දස්සාමි”ති. සො තං ආදාය තත්ථ අගමාසි. බොධිසත්තො තස්ස පිට්ඨිතො උප්පතිත්වා උදුම්බරරුක්ඛෙ නිසිදිත්වා “සම්ම, බාල සුසුමාර, ‘ඉමෙසං සත්තානං හදයං නාම රුක්ඛග්ගෙ හොති’ති සඤ්ඤී අහොසි, බාලොසි, අහං තං වඤ්චෙසිං, තච ඵලාඵලං තචෙව හොතු, සරීරමෙව පන තෙ මහන්තං පඤ්ඤා පන නත්ථි”ති වත්වා ඉමමත්ථං පකාසෙන්තො ඉමා ගාථා අවොච –

115.

“අලං මෙනෙහි අම්බෙහි, ජම්බුහි පනසෙහි ව;
යානි පාරං සමුද්දස්ස, වරං මය්හං උදුම්බරො.

116.

“මහති වත තෙ බොන්දි, න ච පඤ්ඤා තදුපිකා;
සුසුමාර වඤ්චිතො මෙසි, ගච්ඡ දානි යථාසුඛ”න්ති.

තත්ථ අලං මෙනෙහිති යානි තයා දීපකෙ නිද්දිට්ඨානි, එතෙහි මය්හං අලං. වරං මය්හං උදුම්බරොති මය්හං අයමෙව උදුම්බරරුක්ඛො වරං. බොන්දිති සරීරං. තදුපිකාති පඤ්ඤා පන තෙ තදුපිකා තස්ස සරීරස්ස අනුච්ඡවිකා නත්ථි. ගච්ඡ දානි යථාසුඛන්ති ඉදානි යථාසුඛං ගච්ඡ, නත්ථි තෙ හදයමංසගහණුපායොති අත්ථො. සුසුමාරො සහස්සං පරාජිතො විය දුක්ඛී දුම්මතො පජ්ඣායන්තොව අත්තතො නිවාසට්ඨානමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සුසුමාරො දෙවදත්තො අහොසි, සුසුමාරී විඤ්චමාණවිකා, කපිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සුසුමාරජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[209] 9. කුක්කුටජාතකවණ්ණනා

දිට්ඨා මයා වතෙ රුක්ඛාති ඉදං සත්ථා ජෙතවතෙ විහරන්තො ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකං දහරහික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර අත්තතො සරීරස්ස ගුත්තිකම්මෙ ඡෙකො අහොසි. “සරීරස්ස මෙ න සුඛං භවෙය්‍යා”ති භයෙන අතිසීතං අවිචුණ්භං පරිහොගං න කරොති, “සීතූණ්හෙහි සරීරං කිලමෙය්‍යා”ති භයෙන බහි න නික්ඛමති, අතිකිලිත්තඋත්තණ්ඩුලාදීනි න භුඤ්ජති. තස්ස සා සරීරගුත්තිකුසලතා සඬ්ඝමජ්ඣෙ පාකටා ජාතා. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, අසුකො දහරො කිර භික්ඛු සරීරගුත්තිකම්මෙ ඡෙකො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, අයං දහරො ඉදානෙව

සරිරගුත්තිකමමෙ ඡෙකො, පුබ්බෙපි ඡෙකොච අහොසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤායතනෙ රුක්ඛදෙවතා අහොසි. අටෙකො සකුණුලුද්දකො එකං දීපකකුක්කුටමාදාය වාලරජ්ජුඤ්ච යට්ඨිඤ්ච ගහෙත්වා අරඤ්ඤෙ කුක්කුටෙ බන්ධන්තො එකං පලායිත්වා අරඤ්ඤං පට්ටියං පොරාණකුක්කුටං බන්ධිතුං ආරභි. සො වාලපාසෙ කුසලතාය අත්තානං බන්ධිතුං න දෙති, උට්ඨායුට්ඨාය නිලීයති. ලුද්දකො අත්තානං සාබ්‍යපල්ලවෙහි පටිච්ඡාදෙත්වා පුනස්පුනං යට්ඨිඤ්ච පාසඤ්ච ඔඩ්ඬෙති. කුක්කුටො තං ලජ්ජාපෙතුකාමො මානුසිං වාවං නිච්ඡාරෙත්වා පයමං ගාථමාහ —

117.

“දිට්ඨා මයා වනෙ රුක්ඛා, අස්සකණ්ණා විහිටකා;
න තානි එවං සක්කන්ති, යථා ත්වං රුක්ඛ සක්කසි”ති.

තස්සත්ථො — සම්ම ලුද්දක, මයා ඉමස්මිං වනෙ ජාතා බහු අස්සකණ්ණා ච විහිටකා ච රුක්ඛා දිට්ඨපුබ්බා, තානි පන රුක්ඛානි යථා ත්වං සක්කසි සඬකමසි ඉතො විතො ච විවරසි, එවං න සක්කන්ති න සඬකමන්ති න විවරන්තිති.

එවං වත්වා ච පන සො කුක්කුටො පලායිත්වා අරඤ්ඤත්ථ අගමාසි. තස්ස පලායිත්වා ගතකාලෙ ලුද්දකො දුතියං ගාථමාහ —

118.

“පොරාණකුක්කුටො අයං, හෙත්වා පඤ්ජරමාගතො;
කුසලො වාලපාසානං, අපක්කමති භාසති”ති.

තත්ථ කුසලො වාලපාසානන්ති වාලමයෙසු පාසෙසු කුසලො අත්තානං බන්ධිතුං අදත්වා අපක්කමති වෙච භාසති ච, භාසිත්වා ච පන පලාතොති එවං වත්වා ලුද්දකො අරඤ්ඤෙ චරිත්වා යථාලද්ධමාදාය ගෙහමෙච ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා ලුද්දකො දෙවදත්තො අහොසි, කුක්කුටො කායගුත්තිකුසලො දහරහික්ඛු, තස්ස පන කාරණස්ස පච්චක්ඛකාරිකා රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙච අහොසි”න්ති.

කුක්කුටජාතකවණ්ණනා නවමා.

[210] 10. කන්දගලකජාතකවණ්ණනා

අම්මො කො නාමයං රුක්ඛොති ඉදං සත්ථා වෙථවනෙ විහරන්තො සුගතාලයං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තදා හි සත්ථා “දෙවදත්තො සුගතාලයං අකාසී”ති සුත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො මය්භං අනුකිරියං කරොන්තො විනාසං පත්තො, පුබ්බෙපි පාපුණියෙවා”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො භිමවත්තපදෙසෙ රුක්ඛකොට්ටකසකුණයොනියං නිබ්බත්ති, “බදිරවනියො”තිස්ස නාමං අහොසි. සො බදිරවනෙයෙව ගොවරං ගණ්හි, තස්සෙකො කන්දගලකො නාම සභායො අහොසි, සො සිම්බලිපාලිහද්දකවනෙ ගොවරං ගණ්හාති. සො එකදිවසං බදිරවනියස්ස සන්තිකං අගමාසි. බදිරවනියො “සභායො මෙ ආගතො”ති කන්දගලකං ගහෙත්වා බදිරවනං පටිසිත්වා බදිරබන්ධං තුණ්ඛෙන පහරිත්වා රුක්ඛතො පාණකෙ නීහරිත්වා අදාසි. කන්දගලකො දින්නෙ දින්නෙ මධුරපුටෙ විය ඡින්දිත්වා ඡින්දිත්වා බාදි. තස්ස බාදන්තස්සෙව මානො උජ්ජජ්ජි – “අයම්පි රුක්ඛකොට්ටකයොනියං නිබ්බත්තො, අහම්පි, කිං මෙ එතෙන දින්නගොවරෙන, සයමෙව බදිරවනෙ ගොවරං ගණ්හිස්සාමි”ති. සො බදිරවනියං ආහ – “සම්ම, මා ත්වං දුක්ඛං අනුභවි, අහමෙව බදිරවනෙ ගොවරං ගණ්හිස්සාමි”ති.

අථ නං සො “හන්ද ත්වං සම්ම, සිම්බලිපාලිහද්දකාදිවනෙ නිස්සාරෙ ගොවරග්ගහණකුලෙ ජාතො, බදිරා නාම ජාතසාරා ථද්ධා, මා තෙ එතං රුච්චි”ති ආහ. කන්දගලකො “කිං දානාහං න රුක්ඛකොට්ටකයොනියං නිබ්බත්තො”ති තස්ස වචනං අනාදියිත්වා වෙගෙන ගන්ත්වා බදිරරුක්ඛං තුණ්ඛෙන පහරි. තාවදෙවස්ස තුණ්ඛං භිජ්ජි, අක්ඛිති නික්ඛමනාකාරජ්ජත්තානි ජාතානි, සීසං එලිතං. සො බන්ධෙ පතිට්ඨාතුං අසක්කොන්තො භූමියං පතිත්වා පයමං ගාථමාහ –

119.

“අම්මො කො නාමයං රුක්ඛො, සින්නපත්තො සකණ්ටකො;
යත්ථ එකජ්ජහාරෙන, උත්තමඬ්ඨං විභිජ්ජිත”න්ති.

තත්ථ අම්මො කො නාමයං රුක්ඛොති, හො බදිරවනිය, කො නාම අයං රුක්ඛො. “කො නාම සො”තිපි පාඨො. සින්නපත්තොති සුබ්බමපත්තො. යත්ථ එකජ්ජහාරෙනාති යස්මිං රුක්ඛෙ එකෙනෙව පහාරෙන. උත්තමඬ්ඨං විභිජ්ජිතන්ති සීසං භින්තං, න කෙවලඤ්ච සීසං, තුණ්ඛම්පි භින්තං. සො වෙදනාජ්ජත්තතාය බදිරරුක්ඛං “කිං රුක්ඛො නාමෙසො”ති ජානිතුං අසක්කොන්තො වෙදනාජ්ජත්තො හුත්වා ඉමාය ගාථාය විජ්ජලපි.

තං වචනං සුත්වා බදිරවනියො දුතියං ගාථමාහ —

120.

“අචාරි වතායං විතුදං වනානි, කට්ඨචගරුක්බෙසු අසාරකෙසු;
අථාසදා බදිරං ජාතසාරං, යත්ථබ්භිදා ගරුළො උත්තමචග”න්ති.

තත්ථ අචාරි වතායන්ති අචරි වත අයං. විතුදං වනානි නිස්සාරසිම්බලිපාලිහද්දකවනානි විතුදන්තො විජ්ඣන්තො. කට්ඨචගරුක්බෙසුති වනකට්ඨකොට්ඨාසෙසු රුක්බෙසු. අසාරකෙසුති නිස්සාරෙසු පාලිහද්දකසිම්බලිආදීසු. අථාසදා බදිරං ජාතසාරන්ති අථ පොතකකාලතො පට්ඨාය ජාතසාරං බදිරං සම්පාපුණි. යත්ථබ්භිදා ගරුළො උත්තමචගන්ති යත්ථබ්භිදාති යස්මිං බදිරෙ අභිත්ථි පදාලයි. ගරුළොති සකුණො. සබ්බසකුණානාඤ්ඤානං සගාරවසජ්ජතිස්ස වචනං.

ඉති තං බදිරවනියො වත්වා “හො කන්දගලක, යත්ථ ත්වං උත්තමචගං අභිත්ථි, බදිරො නාමෙසො සාරරුක්බො”ති ආහ. සො තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා කන්දගලකො දෙවදත්තො අහොසි, බදිරවනියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කන්දගලකජාතකවණ්ණනා දසමා.

නතංදළ්භවග්ගො ඡට්ඨො.

තස්සුද්දානං —

බන්ධනාගාරං කෙළිසීලං, බණ්ඩං වීරකගච්ඡගයාං;
කුරුච්ඡගමස්සකඤ්ඤෙව, සුසුමාරඤ්ඤෙව කුක්කුටං;
කන්දගලකන්ති තෙ දස.

7. බීරණුපම්භවග්ගො

[211] 1. සොමදත්තජාතකවණ්ණනා

අකාසි යොග්ගන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ලාඨදායිත්ථෙරං ආරබ්භ කටෙසි. සො හි ද්විත්තං තිණ්ණං ජනානං අන්තරෙ එකවචනමපි සම්පාදෙත්වා කටෙසුං න සක්කොති, සාරජ්ජබ්භුලො “අඤ්ඤං කටෙස්සාමි”ති අඤ්ඤමෙව කටෙසි. තස්ස තං පවත්තිං හික්ඛු ධම්මසභායං කටෙන්නා නිසීදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න,

හික්ඛවෙ, ලාඨදායී ඉදානෙව සාරජ්ජබ්බලො, පුබ්බෙපි සාරජ්ජබ්බලොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රාහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ අඤ්ඤතරස්මි. බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සිප්පං උග්ගණ්හිත්වා පුත ගෙහං ආගන්ත්වා මාතාපිතුනං දුග්ගතභාවං ඤත්වා “පරිහීනකුලතො සෙට්ඨිකුලං පතිට්ඨපෙස්සාමි”ති මාතාපිතරො ආපුච්ඡිත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා රාජානං උපට්ඨාසි. සො රඤ්ඤො පියො අහොසි මනාපො. අට්ඨස්ස පිතුනො “ද්විතියෙව ගොණොහි කසිං කත්වා ජීවිකං කප්පෙන්තස්ස එකො ගොණො මතො. සො බොධිසත්තං උපසඬ්ඨිකමිත්වා “තාත, එකො ගොණො මතො, කසිකම්මං න පවත්තති, රාජානං එකං ගොණං යාවාහී”ති ආහ. “තාත, නචිරස්සෙව මෙ රාජා දිට්ඨො, ඉදානෙව ගොණං යාවිතුං න යුත්තං, තුම්හෙ යාවටා”ති. “තාත, ත්වං මය්හං සාරජ්ජබ්බලභාවං න ජානාසි, අහඤ්ඤි ද්විත්තං තිණ්ණං සම්මුඛෙ කථං සම්පාදෙතුං න සක්කොමි. සචෙ අහං රඤ්ඤො සන්තිකං ගොණං යාවිතුං ගම්ස්සාමි, ඉමම්පි දත්වා ආගම්ස්සාමි”ති. “තාත, යං හොති, තං හොතු, න සක්කා මයා රාජානං යාවිතුං, අපිච ඛො පනාහං තුම්හෙ යොග්ගං කාරෙස්සාමි”ති. “තෙන හි සාධු මං යොග්ගං කාරෙහී”ති.

බොධිසත්තො පිතරං ආදාය බීරණත්ථම්මකසුසානං ගන්ත්වා තත්ථ තත්ථ තිණ්ණකලාපෙ බන්ධිත්වා “අයං රාජා, අයං උපරාජා, අයං සෙනාපතී”ති නාමානි කත්වා පටිපාටියා පිතු දස්සෙත්වා “තාත, ත්වං රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා ‘ජයතු, මහාරාජා’ති එවං ඉමං ගාථං වත්වා ගොණං යාවෙය්‍යාසි”ති ගාථං උග්ගණ්හාපෙසි -

“ද්වෙ මෙ ගොණා මහාරාජ, යෙහි ඛෙත්තං කසාමසෙ;
තෙසු එකො මතො දෙව, දුතියං දෙහි ඛත්තියා”ති.

බ්‍රාහ්මණො එකෙන සංවච්ඡරෙන ඉමං ගාථං පගුණං කත්වා බොධිසත්තං ආහ - “තාත, සොමදත්ත, ගාථා මෙ පගුණා ජාතා, ඉදානි අහං යස්ස කස්සපි සන්තිකෙ වත්තුං සක්කොමි, මං රඤ්ඤො සන්තිකං තෙහී”ති. සො “සාධු, තාතා”ති තථාරූපං පණ්ණාකාරං ගාහාපෙත්වා පිතරං රඤ්ඤො සන්තිකං තෙසි. බ්‍රාහ්මණො “ජයතු, මහාරාජා”ති වත්වා පණ්ණාකාරං අදාසි. රාජා “අයං තෙ සොමදත්ත බ්‍රාහ්මණො කිං හොති”ති ආහ. “පිතා මෙ, මහාරාජා”ති. “කෙනට්ඨෙනාගතො”ති? තස්මිං ඛණෙ බ්‍රාහ්මණො ගොණයාවනත්ථාය ගාථං වදන්තො -

“ද්වෙ මෙ ගොණා මහාරාජ, යෙහි ඛෙත්තං කසාමසෙ;
තෙසු එකො මතො දෙව, දුතියං ගණ්හ ඛත්තියා”ති. - ආහ;

රාජා බ්‍රාහ්මණෙන විරජ්ඣිත්වා කථිතභාවං ඤාත්වා සිතං කත්වා “සොමදත්ත, තුම්භාකං ගෙහෙ බහු මඤ්ඤෙ ගොණා”ති ආහ. “තුම්භෙහි දින්නා හවිස්සන්ති, මහාරාජා”ති. රාජා බොධිසත්තස්ස තුස්සිත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස සොළස ගොණෙ අලඬිකාරහණ්ඩකෙ නිවාසනගාමඤ්චස්ස බ්‍රහ්මදෙය්‍යං දත්වා මහත්තෙන යසෙන බ්‍රාහ්මණං උය්‍යාපෙසි. බ්‍රාහ්මණො සබ්බසෙනසින්ධවයුත්තං රථං අභිරුද්ධ මහත්තෙන පරිවාරෙන ගාමං අගමාසි. බොධිසත්තො පිතරා සද්ධිං රථෙ නිසීදිත්වා ගච්ඡන්තො “තාත, අහං තුම්භෙ සකලසංවච්ඡරං යොග්ගං කාරෙසිං, සන්නිට්ඨානකාලෙ පන තුම්භාකං ගොණං රඤ්ඤො අදත්ථා”ති වත්වා පයමං ගාථමාහ –

121.

“අකාසි යොග්ගං ධුවමජ්ජමත්තො, සංවච්ඡරං බීරණථම්භකස්මිං;
බ්‍යාකාසි සඤ්ඤං පරිසං විගය්හ, න නිය්‍යමො තායති
අජ්ජපඤ්ඤ”න්ති.

තත්ථ අකාසි යොග්ගං ධුවමජ්ජමත්තො, සංවච්ඡරං බීරණථම්භකස්මිත්ති, තාත, ත්වං නිව්චං අජ්ජමත්තො බීරණත්ථම්භමයෙ සුසානෙ යොග්ගං අකාසි. බ්‍යාකාසි සඤ්ඤං පරිසං විගය්හාති අථ ච පන පරිසං විගාහිත්වා තං සඤ්ඤං විඅකාසි විකාරං ආපාදෙසි, පරිවත්තෙසිති අත්ථො. න නිය්‍යමො තායති අජ්ජපඤ්ඤන්ති අජ්ජපඤ්ඤං නාම පුග්ගලං නිය්‍යමො යොග්ගාචිණ්ණං චරණං න තායති න රක්ඛතීති.

අථස්ස වචනං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො දුතියං ගාථමාහ –

122.

“ද්වයං යාවනකො තාත, සොමදත්ත නිගච්ඡති;
අලාහං ධනලාහං වා, එවංධම්මා හි යාවනා”ති.

තත්ථ එවංධම්මා හි යාවනාති යාවනා හි එවංසභාවාති.

සත්ථා “න, හික්ඛවෙ, ලාඨදායී ඉදානෙව සාරජ්ජබ්‍රලො, පුබ්බෙපි සාරජ්ජබ්‍රලොයෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො, සොමදත්තස්ස පිතා ලාඨදායී අහොසි, සොමදත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සොමදත්තජාතකවණ්ණනා පයමා.

[212] 2. උච්ඡිට්ඨහත්තජාතකවණ්ණනා

අඤ්ඤො උපරිමො වණ්ණොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතියිකාපලොහනං ආරබ්භ කටෙසි. සො හි හික්ඛු සත්ථාරා “සච්චං කිර, ත්වං හික්ඛු, උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුට්ඨො “සච්ච”න්ති වත්වා “කො

තං උක්කණ්ඨාපෙසි”ති චුත්තෙ “පුරාණදුතියිකා”ති ආහ. අථ නං සත්ථා “භික්ඛු අයං තෙ ඉත්ථි අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි අත්තනො ජාරස්ස උච්ඡිට්ඨකං භොපෙසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං යානෙ භික්ඛං වරිත්වා ජීවිකකප්පකෙ කපණෙ නටකකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො දුග්ගතො දුරුපකො හුත්වා භික්ඛං වරිත්වා ජීවිකං කප්පෙසි. තදා කාසිරට්ඨෙ එකස්මිං ගාමකෙ එකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස බ්‍රාහ්මණී දුස්සීලා පාපධම්මා අතිවාරං වරති. අට්ඨකදිවසං බ්‍රාහ්මණෙ කෙනවිදෙව කරණියෙන බහි ගතෙ තස්සා ජාරො තං බණං ඔලොකෙත්වා තං ගෙහං පාවිසි. සා තෙන සද්ධිං අතිවරිත්වා “මුහුත්තං අවිජ්ජ, භුඤ්ජිත්වා ව ගම්ස්සසි”ති හත්තං සම්පාදෙත්වා සුපබ්බාඤ්ජනසම්පන්නං උණ්හහත්තං වඩ්ඨෙත්වා “ත්වං භුඤ්ජා”ති තස්ස දත්වා සයං බ්‍රාහ්මණස්ස ආගමනං ඔලොකයමානා ද්වාරෙ අට්ඨාසි. බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණියා ජාරස්ස භුඤ්ජනට්ඨානෙ පිණ්ඩං පච්චාසිසත්තො අට්ඨාසි.

තස්මිං බණෙ බ්‍රාහ්මණො ගෙහාහිමුබ්බො ආගච්ඡති. බ්‍රාහ්මණී තං ආගච්ඡන්නං දිස්වා වෙගෙන පවිසිත්වා “උට්ඨෙහි, බ්‍රාහ්මණො ආගච්ඡති”ති ජාරං කොට්ඨෙ ඔතාරෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස පවිසිත්වා නිසින්නකාලෙ ඵලකං උපනෙත්වා හත්ථධොවනං දත්වා ඉතරෙන භුත්තාවසිට්ඨස්ස සීතහත්තස්ස උපරි උණ්හහත්තං වඩ්ඨෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස අදාසි. සො හත්තෙ හත්ථං ඔතාරෙත්වා උපරි උණ්හං හෙට්ඨා ව හත්තං සීතලං දිස්වා විත්තෙසි – “ඉමිනා අඤ්ඤස්ස භුත්තාධිකෙන උච්ඡිට්ඨහත්තෙන හවිතබ්බං”න්ති. සො බ්‍රාහ්මණීං පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ –

123.

“අඤ්ඤො උපරිමො වණ්ණො, අඤ්ඤො වණ්ණො ව හෙට්ඨිමො;
බ්‍රාහ්මණී ත්වෙව පුච්ඡාමි, කිං හෙට්ඨා කිඤ්ච උජ්ජරී”ති.

තත්ථ වණ්ණොති ආකාරො. අයඤ්චි උපරිමස්ස උණ්හභාවං හෙට්ඨිමස්ස ව සීතභාවං පුච්ඡන්තො ඵලමාහ. කිං හෙට්ඨා කිඤ්ච උජ්ජරීති වුඩ්ඪිතහත්තෙන නාම උපරි සීතලෙන, හෙට්ඨා උණ්හෙන හවිතබ්බං, ඉද්දඤ්ච පන න තාදිසං, තෙන තං පුච්ඡාමි – “කෙන කාරණෙන උපරි හත්තං උණ්හං, හෙට්ඨිමං සීතලං”න්ති.

බ්‍රාහ්මණී අත්තනා කතකම්මස්ස උත්තානභාවහයෙන බ්‍රාහ්මණෙ පුනප්පුනං කට්ඨෙත්තෙපි තුණ්හියෙව අහොසි. තස්මිං බණෙ නටපුත්තස්ස එතදහොසි – “කොට්ඨෙ නිසීදාපිතපාපපුරිසෙන ජාරෙන හවිතබ්බං, ඉමිනා ගෙහස්සාමිකෙන, බ්‍රාහ්මණී පන අත්තනා කතකම්මස්ස පාකට්ඨානභාවයෙන කිඤ්ච න කට්ඨෙති, හන්දාහං ඉමිස්සා කතකම්මං පකාසෙත්වා ජාරස්ස කොට්ඨකෙ නිසීදාපිතභාවං බ්‍රාහ්මණස්ස කට්ඨෙමි”ති. සො බ්‍රාහ්මණස්ස

ගෙහා නික්බන්තකාලතො පට්ඨාය ඉතරස්ස ගෙහපවෙසනං අතිවරණං අග්ගහත්තභුඤ්ජනං බ්‍රාහ්මණියා ද්වා‍රෙ යත්වා මග්ගං ඔලොකනං ඉතරස්ස කොට්ඨෙ ඔතාරිතභාවන්ති සබ්බං තං පවත්තිං ආචික්ඛිත්වා දුතියං ගාථමාහ

—

124.

“අහං නටොස්මි හද්දන්තෙ, භික්ඛකොස්මි ඉධාගතො;
අයඤ්භි කොට්ඨමොතිණ්ණො, අයං සො යං ගවෙසසි”ති.

තත්ථ අහං නටොස්මි, හද්දන්තෙති, සාමි, අහං නටජාතිකො. භික්ඛකොස්මි ඉධාගතොති ස්වාහං ඉමං යානං භික්ඛකො භික්ඛං පරියෙසමානො ආගතොස්මි. අයඤ්භි කොට්ඨමොතිණ්ණොති අයං පන එතිස්සා ජාරො ඉමං හත්තං භුඤ්ජන්තො තව හයෙන කොට්ඨං ඔතිණ්ණො. අයං සො යං ගවෙසසිති යං ත්වං කස්ස නු බො ඉමිනා උච්ඡිට්ඨකෙන හවිතබ්බන්ති ගවෙසසි, අයං සො. වූළාය නං ගහෙත්වා කොට්ඨා නීහරිත්වා යථා න පුනෙවරූපං පාපං කරොති, තථා අස්ස සතිං ජනෙහිති වත්වා පක්කාමි. බ්‍රාහ්මණො උභොපි තෙ යථා නං න පුනෙවරූපං පාපං කරොන්ති, තජ්ජනපොථනෙහි තථා සික්ඛාපෙත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතො භික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා බ්‍රාහ්මණී පුරාණදුතියිකා අහොසි, බ්‍රාහ්මණො උක්කණ්ඨිතො භික්ඛු, නටපුත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

උච්ඡිට්ඨහත්තජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[213] 3. හරුජාතකවණ්ණනා

ඉසීනමන්තරං කත්වාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරාජානං ආරබ්භ කටෙසි. හගවතො හි භික්ඛුසඬ්ඨස්ස ව ලාභසක්කාරො මහා අහොසි. යථාහ —

“තෙන බො පන සමයෙන හගවා සක්කතො හොති ගරුකතො මානිතො පුජිතො අපචිතො ලාභී විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරානං. භික්ඛුසඬ්ඨොපි බො සක්කතො හොති...පෙ.... පරික්ඛාරානං. අඤ්ඤතිත්ථියා පන පරිබ්බාජකා අසක්කතා හොන්ති...පෙ.... පරික්ඛාරාන”න්ති (උදා. 14).

තෙ එවං පරිභීනලාභසක්කාරා අහොරත්තං ගුල්භසන්නිපාතං කත්වා මන්තයන්ති “සමණස්ස ගොතමස්ස උජ්ජන්නකාලතො පට්ඨාය මයං හතලාභසක්කාරා ජාතා, සමණො ගොතමො ලාභග්ගයසග්ගජ්ජත්තො

ජාතො, කෙන නු බො කාරණෙනස්ස එසා සම්පත්ති”ති. තත්‍රෙකෙ එවමාහංසු - “සමණො ගොතමො සකලජම්බුදීපස්ස උත්තමට්ඨානෙ භූමිසීසෙ වසති. තෙනස්ස ලාභසක්කාරො උප්පජ්ජති”ති, සෙසා “අත්ථෙතං කාරණං, මයම්පි ජෙනවනපිට්ඨෙ තිත්ථියාරාමං කාරෙමු, එවං ලාභිනො භවිස්සාමා”ති ආහංසු. තෙ සබ්බෙපි “එවමෙන”න්ති සන්නිට්ඨානං කත්වා “සවෙපි මයං රඤ්ඤො අනාරොචෙත්වා ආරාමං කාරෙස්සාම, භික්ඛු වාරෙස්සන්ති, ලඤ්ථං ලභිත්වා අභිජ්ජනකො නාම නත්ථි, තස්මා රඤ්ඤො ලඤ්ථං දත්වා ආරාමට්ඨානං ගණ්භිස්සාමා”ති සම්මන්තෙත්වා උපට්ඨාකෙ යාචිත්වා රඤ්ඤො සතසහස්සං දත්වා “මහාරාජ, මයං ජෙනවනපිට්ඨියං තිත්ථියාරාමං කරිස්සාම, සවෙ භික්ඛු ‘කාතුං න දස්සාමා’ති තුම්භාකං ආරොචෙත්ති, තෙසං පටිවචනං න දාතබ්බ”න්ති ආහංසු. රාජා ලඤ්ථලොභෙන “සාධු”ති සම්පට්චිඡි.

තිත්ථියා රාජානං සඬගණ්භිත්වා වඩ්ඪකිං පක්කොසාපෙත්වා කම්මං පට්ඨපෙසුං, මහාසද්දො අහොසි. සත්ථා “කෙ පනෙන, ආනන්ද, උච්චාසද්දමහාසද්දා”ති ප්‍රචිඡි. “අඤ්ඤතිත්ථියා, හන්තෙ, ජෙනවනපිට්ඨියං තිත්ථියාරාමං කාරෙත්ති, තත්ථෙට්ඨෙසා සද්දො”ති. “ආනන්ද, නෙතං යානං තිත්ථියාරාමස්ස අනුච්ඡවිකං, තිත්ථියා උච්චාසද්දකාමා, න සක්කා තෙහි සද්ධිං වසිතු”න්ති වත්වා භික්ඛුසඬ්ඨං සන්නිපාතෙත්වා “ගච්ඡට්ඨ, භික්ඛවෙ, රඤ්ඤො ආචික්ඛිත්වා තිත්ථියාරාමකරණං නිවාරෙට්ඨා”ති ආහ. භික්ඛුසඬ්ඨො ගන්ත්වා රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරෙ අට්ඨාසි. රාජා සඬ්ඨස්ස ආගතභාවං සුත්වාපි “තිත්ථියාරාමං නිස්සාය ආගතා භවිස්සන්ති”ති ලඤ්ථස්ස ගහිතත්තා “රාජා ගෙහෙ නත්ථි”ති වදාපෙසි. භික්ඛු ගන්ත්වා සත්ථු ආරොචෙසුං. සත්ථා “ලඤ්ථං නිස්සාය එවං කරොති”ති ද්වෙ අග්ගසාවකෙ පෙසෙසි. රාජා තෙසම්පි ආගතභාවං සුත්වා තථෙව වදාපෙසි. තෙපි ආගන්ත්වා සත්ථු ආරොචෙසුං. සත්ථා “න ඉදානි, සාරිපුත්ත, රාජා ගෙහෙ නිසීදිතුං ලභිස්සති, බහි නික්ඛමිස්සති”ති පුනදිවසෙ පුබ්බණ්ඨසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරං අගමාසි. රාජා සුත්වා පාසාදා ඔතරිත්වා පත්තං ගහෙත්වා සත්ථාරං පවෙසෙත්වා බුද්ධජපමුඛස්ස සඬ්ඨස්ස යාගුඛජ්ජකං දත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා රඤ්ඤො එකං පරියායධම්මදෙසනං ආරභන්තො “මහාරාජ, පොරාණකරාජානො ලඤ්ථං ගහෙත්වා සීලවන්තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං කලහං කාරෙත්වා අත්තනො රට්ඨස්ස අස්සාමිනො හුත්වා මහාවිනාසං පාපුණ්ණ”ති වත්වා තෙන යාචිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ හරුරට්ඨෙ හරුරාජා නාම රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො පඤ්චාහිඤ්ඤො අට්ඨසමාපත්තිලාභී ගණසත්ථා තාපසො හුත්වා හිමවන්තපදෙසෙ විරං වසිත්වා ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය පඤ්චසතතාපසපරිවුතො හිමවන්තා ඔතරිත්වා අනුපුබ්බෙන හරුනගරං

පත්වා තත්ථ පිණ්ඩාය වරින්වා නගරා නික්ඛමින්වා උත්තරද්වාරෙ සාධාවිට්ඨපසම්පන්නස්ස වටරුක්ඛස්ස මූලෙ නිසිදින්වා භත්තකිව්වං කත්වා තත්ථෙව රුක්ඛමූලෙ වාසං කප්පෙසි. එවං තස්මිං ඉසිගණෙ තත්ථ වසන්තෙ අධිස්මාසව්වයෙන අඤ්ඤා ගණසත්ථා පඤ්චසතපරිවාරො ආගන්ත්වා නගරෙ භික්ඛාය වරින්වා නගරා නික්ඛමින්වා දක්ඛිණද්වාරෙ තාදිසස්සෙව වටරුක්ඛස්ස මූලෙ නිසිදින්වා භත්තකිව්වං කත්වා තත්ථ රුක්ඛමූලෙ වාසං කප්පෙසි. ඉති තෙ ද්වෙපි ඉසිගණා තත්ථ යථාහිරන්තං විහරින්වා හිමවන්තමෙව අගමංසු.

තෙසං ගතකාලෙ දක්ඛිණද්වාරෙ වටරුක්ඛො සුක්ඛො. පුනවාරෙ තෙසු ආගච්ඡන්තෙසු දක්ඛිණද්වාරෙ වටරුක්ඛවාසිනො පය්මතරං ආගන්ත්වා අත්තනො වටරුක්ඛස්ස සුක්ඛභාවං ඤත්වා භික්ඛාය වරින්වා නගරා නික්ඛමින්වා උත්තරද්වාරෙ වටරුක්ඛමූලං ගන්ත්වා භත්තකිව්වං කත්වා තත්ථ වාසං කප්පෙසුං. ඉතරෙ පන ඉසයො පච්ඡා ආගන්ත්වා නගරෙ භික්ඛාය වරින්වා අත්තනො රුක්ඛමූලමෙව ගන්ත්වා භත්තකිව්වං කත්වා වාසං කප්පෙසුං. තෙ “න සො තුම්භාකං රුක්ඛො, අම්භාකං රුක්ඛො”ති රුක්ඛං නිස්සාය අඤ්ඤාමඤ්ඤං කලහං කරිංසු, කලහො මහා අහොසි. එකෙ “අම්භාකං පය්මං වසිතට්ඨානං තුම්භෙ න ලභිස්සථා”ති වදන්ති. එකෙ “මයං ඉමස්මිං වාරෙ පය්මතරං ඉධාගතා, තුම්භෙ න ලභිස්සථා”ති වදන්ති. ඉති තෙ “මයං සාමිනො, මයං සාමිනො”ති කලහං කරොන්තා රුක්ඛමූලස්සත්ථාය රාජකුලං අගමංසු. රාජා පය්මං චුත්ථඉසිගණඤ්ඤෙව සාමිකං අකාසි. ඉතරෙ “න දානි මයං ඉමෙහි පරාජිතානි අත්තානං වදාපෙස්සාමා”ති දිබ්බවක්ඛුනා ඔලොකෙන්වා එකං චක්කවත්තිපරිභොගං රථපඤ්ජරං දිස්වා ආහරින්වා රඤ්ඤො ලඤ්ජං දත්වා “මහාරාජ, අම්භෙපි සාමිකෙ කරොහී”ති ආහංසු.

රාජා ලඤ්ජං ගහෙන්වා “ද්වෙපි ගණා වසන්තු”ති ද්වෙපි සාමිකෙ අකාසි. ඉතරෙ ඉසයො තස්ස රථපඤ්ජරස්ස රථචක්කානි නිහරින්වා ලඤ්ජං දත්වා “මහාරාජ, අම්භෙයෙව සාමිකෙ කරොහී”ති ආහංසු. රාජා තථා අකාසි. ඉසිගණා “අම්භෙහි වත්ථුකාමෙ ව කිලෙසකාමෙ ව පභාය පබ්බජිතෙහි රුක්ඛමූලස්ස කාරණා කලහං කරොන්තෙහි ලඤ්ජං දදන්තෙහි අයුත්තං කත”න්ති විජ්ජට්ඨානො හුන්වා වෙගෙන පලායින්වා හිමවන්තමෙව අගමංසු. සකලහරුරට්ඨවාසිනො දෙවතා එකතො හුන්වා “සීලවන්තෙ කලහං කරොන්තෙන රඤ්ඤා අයුත්තං කත”න්ති හරුරඤ්ඤො කුජ්ඣින්වා තියොජනසතිකං හරුරට්ඨං සමුද්දං උබ්බත්තෙන්වා අරට්ඨමකංසු. ඉති එකං හරුරාජානං නිස්සාය සකලරට්ඨවාසිනොපි විනාසං පත්තාති.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරින්වා අභිසම්බුද්ධො හුන්වා ඉමා ගාථා අවොච —

“ඉසිනමන්තරං කත්වා, හරුරාජාති මෙ සුතං;
උච්ඡින්නො සහ රට්ඨෙහි, ස රාජා විභවඬගතො.

126.

“තස්මා හි ඡන්දාගමනං, නප්පසංසන්ති පණ්ඩිතා;
අදුට්ඨචින්නො භාසෙය්‍ය, ගිරං සච්චුපසංහිත”න්ති.

තත්ථ අන්තරං කත්වාති ඡන්දාගතිවසෙන විවරං කත්වා. හරුරාජාති හරුරට්ඨෙ රාජා. ඉති මෙ සුතන්ති ඉති මයා පුබ්බෙ එතං සුතං. තස්මා හි ඡන්දාගමනන්ති යස්මා හි ඡන්දාගමනං ගන්ත්වා හරුරාජා සහ රට්ඨෙත උච්ඡින්නො, තස්මා ඡන්දාගමනං පණ්ඩිතා නප්පසංසන්ති. අදුට්ඨචින්නොති කිලෙසෙහි අදුසිතචින්නො භුත්වා. භාසෙය්‍ය ගිරං සච්චුපසංහිතන්ති සභාවනිස්සිතං අත්ථනිස්සිතං කාරණනිස්සිතමෙව ගිරං භාසෙය්‍ය. යෙ හි තත්ථ හරුරඤ්ඤො ලඤ්ජං ගණ්හන්තස්ස අයුත්තං එතන්ති පටික්කොසන්තා සච්චුපසංහිතං ගිරං භාසිංසු, තෙසං ධීතට්ඨානං නාලිකෙරදීපෙ අජ්ජාපි දීපකසහස්සං පඤ්ඤායතීති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “මහාරාජ, ඡන්දවසිකෙන නාම න භවිතබ්බං, ද්වෙ පබ්බජිතගණෙ කලහං කාරෙතුං න වට්ටති”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “අහං තෙන සමයෙන ඡෙට්ඨකඉසි අභොසි”න්ති, රාජා තථාගතස්ස භත්තකිච්චං කත්වා ගතකාලෙ මනුස්සෙ පෙසෙත්වා තිත්ථියාරාමං විද්ධංසාපෙසි, තිත්ථියා අජ්ජනිට්ඨා අහෙසුං.

හරුජාතකවණ්ණනා තතියා.

[214] 4. පුණ්ණනදීජාතකවණ්ණනා

පුණ්ණං නදින්ති ඉදං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො පඤ්ඤාපාරමිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ ධම්මසභායං හික්ඛු තථාගතස්ස පඤ්ඤං ආරබ්භ කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, සම්මාසම්බුද්ධො මහාපඤ්ඤො පුපුපඤ්ඤො භාසපඤ්ඤො ජවනපඤ්ඤො තික්ඛපඤ්ඤො ගම්භීරපඤ්ඤො නිබ්බෙධිකපඤ්ඤො උපායපඤ්ඤාය සමන්තාගතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො පඤ්ඤවා උපායකුසලොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො පුරොහිතකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පාති උග්ගණ්හිත්වා පිතු අව්චයෙන පුරොහිතට්ඨානං ලහිත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො අත්ථධම්මානුසාසකො අභොසි. අපරභාගෙ රාජා පරිභෙදකානං කථං ගහෙත්වා බොධිසත්තස්ස කුද්ධො “මා මම සන්තිකෙ වසි”ති බොධිසත්තං බාරාණසිතො පබ්බාපෙසි. බොධිසත්තො පුත්තදාරං ගහෙත්වා එකස්මි.

කාසිකගාමකෙ වාසං කප්පෙසි. අපරහාගෙ රාජා තස්ස ගුණං සරිත්වා “මය්හං කඤ්චි පෙසෙත්වා ආවරියං පක්කොසිතුං න යුත්තං, එකං පන ගාථං ඛන්ධිත්වා පණ්ණං ලිඛිත්වා කාකමංසං පවාපෙත්වා පණ්ණඤ්ච මංසඤ්ච සෙතවත්ථෙන පලිවෙයෙත්වා රාජමුද්දිකාය ලඤ්ජෙත්වා පෙසෙස්සාමි. යදි පණ්ඩිතො භවිස්සති, පණ්ණං වාවෙත්වා කාකමංසභාවං ඤත්වා ආගමිස්සති, නො වෙ, නාගමිස්සති”ති “පුණ්ණං නදි”න්ති ඉමං ගාථං පණ්ණෙ ලිඛි -

127.

“පුණ්ණං නදිං යෙන ව පෙය්‍යමාහු, ජාතං යවං යෙන ව ගුය්‍හමාහු;
දුරං ගතං යෙන ව අවිභයන්ති, සො ත්‍යාගතො භන්ද ව භුඤ්ජ
බ්‍රාහ්මණා”ති.

තත්ථ පුණ්ණං නදිං යෙන ව පෙය්‍යමාහුති කාකපෙය්‍යා නදිහි වදන්තා යෙන පුණ්ණං නදිං කාකපෙය්‍යමාහු, න හි අපුණ්ණා නදි “කාකපෙය්‍යා”ති වුවිච්ඡි. යදාපි නදිතීරෙ යත්වා ගීවං පසාරෙත්වා කාකෙන පාතුං සක්කා හොති, තදා නං “කාකපෙය්‍යා”ති වදන්ති. ජාතං යවං යෙන ව ගුය්‍හමාහුති යවන්ති දෙසනාසිසමත්තං, ඉධ පන සබ්බමපි ජාතං උග්ගතං සම්පන්නතරුණසස්සං අධිප්පෙතං. තඤ්චි යදා අන්තො පට්ටිකාකං පට්චජාදෙතුං සක්කොති, තදා ගුය්‍හතීති ගුය්‍හං. කිං ගුය්‍හති? කාකං. ඉති කාකස්ස ගුය්‍හං කාකගුය්‍හන්ති තං වදමානා කාකෙන ගුය්‍හවචනස්ස කාරණභූතෙන “ගුය්‍හ”න්ති වදන්ති. තෙන වුත්තං “යෙන ව ගුය්‍හමාහු”ති. දුරං ගතං යෙන ව අවිභයන්තීති දුරං ගතං විජ්ජවුත්ථං පියපුග්ගලං යං ආගන්ත්වා නිසින්තං දිස්වා සවෙ ඉත්ථන්තාමො ආගච්ඡති, වස්ස කාකාති වා වස්සන්තඤ්ඤෙව වා සුත්වා “යථා කාකො වස්සති, ඉත්ථන්තාමො ආගමිස්සති”ති එවං වදන්තා යෙන ව අවිභයන්ති කථෙත්ති මන්තෙත්ති, උදාහරන්තීති අත්ථො. සො ත්‍යාගතොති සො තෙ ආතීතො. භන්ද ව භුඤ්ජ, බ්‍රාහ්මණාති ගණ්හ, බ්‍රාහ්මණ, භුඤ්ජස්සු නං, බාද ඉදං කාකමංසන්ති අත්ථො.

ඉති රාජා ඉමං ගාථං පණ්ණෙ ලිඛිත්වා බොධිසත්තස්ස පෙසෙසි. සො පණ්ණං වාවෙත්වා “රාජා මං දට්ඨුකාමො”ති ඤත්වා දුතියං ගාථමාහ -

128.

“යතො මං සරතී රාජා, වායසම්පි පහෙනවෙ;
භංසා කොඤ්චා මයුරා ව, අසතියෙව පාපියා”ති.

තත්ථ යතො මං සරතී රාජා, වායසම්පි පහෙනවෙති යදා රාජා වායසමංසං ලභිත්වා තම්පි පහෙතුං මං සරති. භංසා කොඤ්චා මයුරා වාති යදා පනස්ස එතෙ භංසාදයො උපතීතා භවිස්සන්ති, එකාති භංසමංසාදීති

ලච්ඡති, තදා මං කස්මා න සරිස්සතීති අත්ථො? අට්ඨකථායං පන “භංසකොඤ්චමයුරාන”න්ති පාඨො. සො සුන්දරතරා, ඉමෙසං භංසාදීනං මංසං ලභිත්වා කස්මා මං න සරිස්සතී, සරිස්සතියෙවාති අත්ථො. අසතියෙව පාපියාති යං වා තං වා ලභිත්වා සරණං නාම සුන්දරං, ලොකස්මිං පන අසතියෙව පාපියා, අසතිකරණංයෙව භීතං ලාමකං, තඤ්ච අමිභාකං රඤ්ඤො නත්ථී. සරති මං රාජා, ආගමනං මෙ පච්චාසීසති, තස්මා ගමිස්සාමීති යානං යොජාපෙත්වා ගන්ත්වා රාජානං පස්සි, රාජා තුස්සිත්වා පුරොහිතට්ඨානෙයෙව පතිට්ඨාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, පුරොහිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

පුණ්ණනදීජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

[215] 5. කච්ඡපජාතකවණ්ණනා

අවධි වත අත්තානන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොකාලිකං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු මහාතක්කාරිජාතකෙ (ජා. 1.13.104 ආදයො) ආචි-
හවිස්සති. තදා පන සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, කොකාලිකො ඉදානෙව වාචාය
හතො, පුබ්බෙපි වාචාය හතොයෙවා”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො
අමච්චකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තස්ස අත්ථධම්මානුසාසකො
අහොසි. සො පන රාජා බහුභාණී අහොසි, තස්මිං කටෙන්නෙ අඤ්ඤෙසං
චචනස්ස ඔකාසො නාම නත්ථී. බොධිසත්තො තස්ස තං බහුභාණීතං
වාරෙතුකාමො එකං උපායං උපධාරෙන්තො විවරති. තස්මිඤ්ච කාලෙ
භිමචන්තපදෙසෙ එකස්මිං සරෙ කච්ඡපො වසති, ද්වෙ භංසපොතකා
ගොචරාය චරන්තා තෙන සද්ධිං විස්සාසං අකංසු. තෙ දළ්භවිස්සාසිකා
හුත්වා එකදිවසං කච්ඡපං ආහංසු – “සම්ම කච්ඡප, අමිභාකං භිමචන්තෙ
චිත්තකුට්ඨබ්බතලෙ කඤ්චනගුහායං වසනට්ඨානං රමණීයො පදෙසො,
ගච්ඡසි අමිභාකං සද්ධි”න්ති. “අහං කින්නි කත්වා ගමිස්සාමී”ති? “මයං තං
ගහෙත්වා ගමිස්සාම, සවෙ ත්වං මුඛං රක්ඛිතුං සක්ඛිස්සසි, කස්සචි කිඤ්චි
න කටෙස්සසි”ති. “රක්ඛිස්සාමි, සාමි, ගහෙත්වා මං ගච්ඡථා”ති. තෙ
“සාධු”ති වත්ථා එකං දණ්ඩකං කච්ඡපෙන ඩංසාපෙත්වා සයං තස්ස උහො
කොට්ඨො ඩංසිත්වා ආකාසං පක්ඛන්දිංසු. තං තථා භංසෙහි නියමානං
ගාමදාරකා දිස්වා “ද්වෙ භංසා කච්ඡපං දණ්ඩකෙන හරන්තී”ති ආහංසු.

කච්ඡපො “යදි මං සභායකා නෙන්නි, තුමිභාකං එත්ථ කිං
දුට්ඨවෙට්ඨා”ති වත්තුකාමො භංසානං සීසවෙගතාය බාරාණසිනගරෙ
රාජනිවෙසනස්ස උපරිභාගං සම්පත්තකාලෙ දුට්ඨට්ඨානතො දණ්ඩකං
විස්සජ්ජෙත්වා ආකාසඬ්ඨගණෙ පතිත්වා ද්වෙභාගො අහොසි, “කච්ඡපො

ආකාසනො පතිත්වා ද්වෙධා හින්තො”ති එකකොලාහලං අහොසි. රාජා බොධිසත්තං ආදාය අමච්චගණපරිවුතො තං යානං ගන්ත්වා කච්ඡපං දිස්වා බොධිසත්තං පුච්ඡි - “පණ්ඩිත, කිත්ති කත්වා එස පතිතො”ති? බොධිසත්තො “විරපටිකඬ්ඛොහං රාජානං ඔවදිතුකාමො උපායං උපධාරෙන්නො වරාමි, ඉමිනා කච්ඡපෙන හංසෙහි සද්ධිං විස්සාසො කතො හවිස්සති, තෙහි ඉමං ‘හිමවන්තං නෙස්ස්සාමා’ති දණ්ඩකං ඩංසාපෙත්වා ආකාසං පක්ඛන්තෙහි හවිතබ්බං, අථ ඉමිනා කස්සචි වචනං සුත්වා අරක්ඛිතමුඛතාය කිඤ්චි වත්තුකාමෙන දණ්ඩකා විස්සට්ඨො හවිස්සති, එවං ආකාසනො පතිත්වා ජීවිතක්ඛයං පත්තෙනෙව හවිතබ්බ”න්ති වින්තෙත්වා “ආම මහාරාජ, අතිමුඛරා නාම අපරියන්තවචනා එවරූපං දුක්ඛං පාපුණන්තියෙවා”ති වත්වා ඉමා ගාථා අවොච -

129.

“අවධි වත අත්තානං, කච්ඡපො ඛ්‍යාහරං ගිරං;
සුග්ගහීතස්මිං කට්ඨස්මිං, වාචාය සකියාවධි.

130.

“එතම්පි දිස්වා නරචීරියසෙට්ඨ, වාචං පමුඤ්ඤෙව කුසලං නාතිවෙලං;
පස්සසි බහුභාණෙන, කච්ඡපං ඛ්‍යාසනං ගත”න්ති.

තත්ථ අවධි වතාති සාතෙසි වත. ඛ්‍යාහරන්ති ඛ්‍යාහරන්තො. සුග්ගහීතස්මිං කට්ඨස්මින්ති මුඛෙන සුට්ඨු ඩංසිත්වා ගහිතෙ දණ්ඩකෙ. වාචාය සකියාවධිති අතිමුඛරතාය අකාලෙ වාචං නිව්ඡාරෙන්නො දට්ඨට්ඨානං විස්සජ්ජෙත්වා තාය සකාය වාචාය අත්තානං අවධි සාතෙසි. එවමෙස ජීවිතක්ඛයං පත්තො, න අඤ්ඤාපාති. එතම්පි දිස්වාති එතම්පි කාරණං දිස්වා. නරචීරියසෙට්ඨාති නරෙසු චීරියෙන සෙට්ඨ උත්තමචීරිය රාජවර. වාචං පමුඤ්ඤෙව කුසලං නාතිවෙලන්ති සච්චාදිපටිසංයුත්තං කුසලමෙව පණ්ඩිතො පුරිසො මුඤ්ඤෙය්‍ය නිව්ඡාරෙය්‍ය, තම්පි හිතං කාලයුත්තං, න අතිවෙලං, අතික්කන්තකාලං අපරියන්තවාචං න භාසෙය්‍ය. පස්සසිති නනු පච්චක්ඛතො පස්සසි. බහුභාණෙනාති බහුභාණෙනෙන. කච්ඡපං ඛ්‍යාසනං ගතන්ති එතං කච්ඡපං ජීවිතක්ඛයං පත්තන්ති.

රාජා “මං සන්ධාය භාසති”ති ඤාත්වා “අම්හෙ සන්ධාය කථෙසි, පණ්ඩිතා”ති ආහ. බොධිසත්තො “මහාරාජ, ත්වං වා භොහි අඤ්ඤො වා, යො කොචි පමාණාතික්කන්තං භාසන්තො එවරූපං ඛ්‍යාසනං පාපුණාති”ති පාකටං කත්වා කථෙසි. රාජා තතො පට්ඨාය විරමිත්වා මන්දභාණී අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා කච්ඡපො කොකාලිකො අහොසි, ද්වෙ හංසපොතකා ද්වෙ මහාථෙරා, රාජා ආනන්දො, අමච්චපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කච්ඡපජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[216] 6. මච්ඡජාතකවණ්ණනා

න මායමග්ගි තපනීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතියිකාපලොභනං ආරබ්භ කටෙසි. තඤ්භි භික්ඛුං සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං, භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡි. “සච්චං, හන්තෙ”ති වුත්තෙ “කෙන උක්කණ්ඨාපිතොසි”ති පුට්ඨො “පුරාණදුතියිකායා”ති ආභ. අථ නං සත්ථා “අයං තෙ භික්ඛු ඉත්ථි අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි ත්වං එතං නිස්සාය සුලෙන විජ්ඣිත්වා අභිගාරෙසු පවිත්වා බාදිතබ්බතං පත්තො පණ්ඩිතෙ නිස්සාය ජීවිතං අලත්ථා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස පුරොහිතො අහොසි. අටෙකදිවසං කෙවට්ටා ජාලෙ ලග්ගං මච්ඡං උද්ධරිත්වා උණ්භවාලුකාපිට්ඨෙ යපෙත්වා “අභිගාරෙසු නං පවිත්වා බාදිස්සාමා”ති සුලං තච්ඡිංසු. මච්ඡො මච්ඡං ආරබ්භ පරිදෙවමානො ඉමා ගාථා අවොච –

131.

“න මායමග්ගි තපනි, න සුලො සාධුතච්ඡිතො;
යඤ්ච මං මඤ්ඤතෙ මච්ඡි, අඤ්ඤං සො රතියා ගතො.

132.

“සො මං දහති රාගග්ගි, චිත්තං වූපතපෙති මං;
ජාලිනො මුඤ්චථායිරා මං, න කාමෙ භඤ්ඤතෙ ක්වච්චි”ති.

තත්ථ න මායමග්ගි තපනීති න මං අයං අග්ගි තපනි, න තාපං ජනෙති, න සොචයතීති අත්ථො. න සුලොති අයං සුලොපි සාධුතච්ඡිතො මං න තපනි, න මෙ සොකං උප්පාදෙති. යඤ්ච මං මඤ්ඤතෙති යං පන මං මච්ඡි ඵලං මඤ්ඤති “අඤ්ඤං මච්ඡිං සො පඤ්චකාමගුණරතියා ගතො”ති, තදෙව මං තපනි සොචයති. සො මං දහතීති යො පනෙස රාගග්ගි, සො මං දහති ඝාමපෙති. චිත්තං වූපතපෙති මන්ති රාගසම්පයුත්තකං මම චිත්තමෙව ච මං උපතාපෙති කිලමෙති විහෙයෙති. ජාලිනොති කෙවට්ටෙ ආලපති. තෙ හි ජාලස්ස අත්ථිකාය “ජාලිනො”ති වුච්චන්ති. මුඤ්චථායිරා මන්ති මුඤ්චථ මං සාමිනොති යාවති. න කාමෙ භඤ්ඤතෙ ක්වච්චිති කාමෙ පතිට්ඨිතො කාමෙන නියමානො සත්තො න ක්වච්චි භඤ්ඤති. න හි තං තුම්භාදිසා හනිතුං අනුවච්ඡිකාති පරිදෙවති. අථ වා කාමෙති හෙතුවවනෙ භූමිමං, කාමහෙතු මච්ඡිං අනුබන්ධමානො නාම න ක්වච්චි තුම්භාදිසෙහි භඤ්ඤතීති පරිදෙවති. තස්මිං බණ්ණ බොධිසත්තො නදීතීරං ගතො තස්ස මච්ඡස්ස පරිදෙවිතසද්දං සුත්වා කෙවට්ටෙ උපසඬකම්ත්වා තං මච්ඡං මොචෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතහික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා මච්ඡී පුරාණදුතියිකා අහොසි, මච්ඡො උක්කණ්ඨිතහික්ඛු, පුරොහිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මච්ඡජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[217] 7. සෙග්ගුජාතකවණ්ණනා

සබ්බො ලොකොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං පණ්ණිකඋපාසකං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු එකකනිපාතෙ විත්ථාරිතමෙව. ඉධාපි සත්ථා තං “කිං, උපාසක, විරස්සං ආගතොසි”ති පුච්ඡී. පණ්ණිකඋපාසකො “ධීතා මෙ, හත්තෙ, නිච්චං පහංසිතමුඛී, තමහං වීමංසිත්වා එකස්ස කුලදාරකස්ස අදාසිං, තත්ථ ඉතිකත්තබ්බතාය තුම්භාකං දස්සනාය ආගන්තුං ඔකාසං න ලභි”න්ති ආහ. අථ නං සත්ථා “න බො, උපාසක, ඉදානෙවෙසා සීලවතී, පුබ්බෙපි සීලවතී, ත්වඤ්ච න ඉදානෙවෙතං වීමංසසි, පුබ්බෙපි වීමංසියෙවා”ති වත්වා තෙන යාටිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො රුක්ඛදෙවතා අහොසි. තදා අයමෙව පණ්ණිකඋපාසකො “ධීතරං වීමංසස්සාමී”ති අරඤ්ඤං නෙත්වා කිලෙසවසෙන ඉච්ඡන්තො විය හත්ථෙ ගණ්ඨි. අථ නං පරිදෙවමානං පඨමගාථාය අජ්ඣාභාසි –

133.

“සබ්බො ලොකො අත්තමනො අහොසි, අකොච්ඡා ගාමධම්මස්ස සෙග්ගු;
කොමාරි කො නාම තවජ්ජ ධම්මො, යං ත්වං ගහිතා පවනෙ පරොදසී”ති.

තත්ථ සබ්බො ලොකො අත්තමනො අහොසිති, අම්ම, සකලොපි සත්තලොකො එතිස්සා කාමසෙවනාය අත්තමනො ජාතො. අකොච්ඡා ගාමධම්මස්ස සෙග්ගුති සෙග්ගුති තස්සා නාමං. තෙන ත්වං පන, අම්ම, සෙග්ගු අකොච්ඡා ගාමධම්මස්ස, ඉමස්මිං ගාමධම්මෙ වසලධම්මෙ අකුසලාසීති චුත්තං හොති. කොමාරි කො නාම තවජ්ජ ධම්මොති, අම්ම, කුමාරි කො නාමෙස තව අජ්ජ සභාවො. යං ත්වං ගහිතා පවනෙ පරොදසීති ත්වං මයා ඉමස්මිං පවනෙ සන්ථව්වසෙන හත්ථෙ ගහිතා පරොදසී න සම්පට්ඨිඡසි, කො එස තව සභාවො, කිං කුමාරිකායෙව ත්වන්ති පුච්ඡති.

තං සුත්වා කුමාරිකා “ආම, තාත, කුමාරිකායෙවාහං, නාහං මෙටුනධම්මං නාම ජානාමී”ති වත්වා පරිදෙවමානා දුතියං ගාථමාහ –

134.

“යො දුක්ඛච්ඡිට්ඨාය භවෙය්‍ය තාණං, සො මෙ පිතා දුබ්භි වනෙ කරොති;
සා කස්ස කන්දාමි වනස්ස මජ්ඣෙ, යො තායිතා සො සහසං කරොති”ති.

සා හෙට්ඨා කථිතායෙව. ඉති සො පණ්ණිකො තදා ධීතරං වීමංසිත්වා ගෙහං නෙත්වා කුලදාරකස්ස දත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ පණ්ණිකඋපාසකො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා ධීතා ධීතායෙව, පිතා පිතායෙව අහොසි, තස්ස කාරණස්ස පච්චක්ඛකාරිකා රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සෙග්ගුජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[218] 8. කුට්වාණිජජාතකවණ්ණනා

සයස්ස සායෙය්‍යමිදන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුට්වාණිජං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථිවාසිනො හි කුට්වාණිජො ව පණ්ඩිතවාණිජො ව ද්වෙ වාණිජා මිත්තිකා හුත්වා පඤ්ච සකට්ඨතානි භණ්ඩස්ස පුරාපෙත්වා පුබ්බත්තතො අපරන්තං විවරමානා වොහාරං කත්වා බහුං ලාභං ලභිත්වා සාවත්ථිං පච්චාගමිංසු. පණ්ඩිතවාණිජො කුට්වාණිජං ආහ - “සම්ම, භණ්ඩං භාජෙමා”ති. කුට්වාණිජො “අයං දීඝරත්තං දුක්ඛසෙය්‍යාය දුබ්භොජනෙන කිලන්තො අත්තතො සරෙ නානග්ගරසං භත්තං භුඤ්ජිත්වා අජීරකෙන මරිස්සති, අථ සබ්බම්පෙතං භණ්ඩං මය්හමෙව භවිස්සති”ති වින්තෙත්වා “නක්ඛත්තං න මනාපං, දිවසො න මනාපො, ස්වෙ ජානිස්සාමි, පුනදිවසෙ ජානිස්සාමි”ති කාලං බෙපෙති. අථ නං පණ්ඩිතවාණිජො නිජ්ජිලෙත්වා භාජාපෙත්වා ගන්ධමාලං ආදාය සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරං පූජෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. සත්ථා “කදා ආගතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “අඩ්ඨමාසමත්තො මෙ, හන්තෙ, ආගතස්සා”ති වත්වා “අථ කස්මා එවං පපඤ්චං කත්වා බුද්ධුපට්ඨානං ආගතොසි”ති පුට්ඨො තං පවත්තිං ආරොවෙසි. සත්ථා “න ඛො, උපාසක, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස කුට්වාණිජොයෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ ඛොධිසත්තො අමච්චකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයජ්ජත්තො තස්ස විනිවිජයාමච්චො අහොසි. තදා ගාමවාසී ව නගරවාසී ව ද්වෙ වාණිජා මිත්තා අහෙසුං. ගාමවාසී නගරවාසීස්ස සන්තිකෙ පඤ්ච ඵාලසතානි යපෙසි. සො තෙ ඵාලෙ වික්කිණිත්වා මූලං ගහෙත්වා ඵාලානං යපිතට්ඨානෙ මුසිකච්චවං ආකිරිත්වා යපෙසි. අපරභාගෙ ගාමවාසී ආගන්ත්වා “ඵාලෙ මෙ දෙහී”ති ආහ. කුට්වාණිජො “ඵාලා තෙ මුසිකාහි බාදිතා”ති මුසිකච්චවං දස්සෙසි. ඉතරො

“බාදිතාව හොත්තු, මුසිකාහි බාදිතෙ කිං සක්කා කාතු”න්ති න්භානත්ථාය තස්ස පුත්තං ආදාය ගච්ඡන්තො එකස්ස සභායකස්ස ගෙහෙ “ඉමස්ස කත්ථවි ගන්තුං මා අදත්ථා”ති වත්ථා අන්තොගඛිහෙ නිසිදාපෙත්වා සයං න්භාගිත්වා කුට්වාණිජස්ස ගෙහං අගමාසි. සො “පුත්තො මෙ කහ”න්ති ආහ. “සම්ම, තව පුත්තං තීරෙ යපෙත්වා මම උදකෙ නිමුග්ගකාලෙ එකො කුලලො ආගන්ත්වා තව පුත්තං නඛපඤ්ජරෙන ගහෙත්වා ආකාසං පක්ඛන්තො, අහං පාණිං පහරිත්වා විරවිත්වා වායමන්තොපි මොචෙතුං නාසක්ඛි”න්ති. “ත්ථං මුසා භණ්ඨි, කුලලා දාරකෙ ගහෙත්වා ගන්තුං සමත්ථා නාම නත්ථි”ති. “සම්ම, හොතු, අයුත්තෙපි හොන්තෙ අහං කිං කරොමි, කුලලෙනෙව තෙ පුත්තො නීතො”ති. සො තං සන්තජ්ජෙත්වා “අරෙ දුට්ඨවොර මනුස්සමාරක, ඉදානි තං විනිච්ඡයං ගන්ත්වා කඬ්ඨාපෙස්සාමි”ති නික්ඛමි. සො “මම රුච්චනකමෙව කරොසි”ති තෙනෙව සද්ධිං විනිච්ඡයට්ඨානං අගමාසි.

කුට්වාණිජො බොධිසත්තං ආහ - “අයං, සාමි, මම පුත්තං ගහෙත්වා න්භාගිතුං ගතො, ‘කහං මෙ පුත්තො’ති චුත්තෙ ‘කුලලෙන භට්ටා’ති ආහ, විනිච්ඡිනථ මෙ අඬ්ඬි”න්ති. බොධිසත්තො “සච්චං භණ්ඨ”ති ඉතරං පුච්ඡි. සො ආහ - “ආම, සාමි, අහං තං ආදාය ගතො, සෙනෙන පහට්ඨාවො සච්චමෙව, සාමි”ති. “කිං පන ලොකෙ කුලලා නාම දාරකෙ භරන්ති”ති? “සාමි, අහමපි තුමහෙ පුච්ඡාමි - “කුලලා දාරකෙ ගහෙත්වා ආකාසෙ ගන්තුං න සක්කොන්ති, මුසිකා පන අයථාලෙ බාදන්ති”ති. “ඉදං කිං නාමා”ති? “සාමි, මයා එතස්ස සරෙ පඤ්ච ඵාලසතානි යපිතානි, ස්වායං ‘ඵාලා තෙ මුසිකාහි බාදිතා’ති වත්ථා ‘ඉදං තෙ ඵාලෙ බාදිතමුසිකානං වච්ච’න්ති වච්චං දස්සෙති, සාමි, මුසිකා වෙ ඵාලෙ බාදන්ති, කුලලාපි දාරකෙ භරිස්සන්ති. සචෙ න බාදන්ති, සෙනාපි තං න භරිස්සන්ති. එසො පන ‘ඵාලා තෙ මුසිකාහි බාදිතා’ති වදති, තෙසං බාදිතභාවං වා අබාදිතභාවං වා ජානාථ, අඬ්ඬං මෙ විනිච්ඡිනථා”ති. බොධිසත්තො “සයස්ස පටිසායෙය්‍යං කත්වා ජිනිස්සාමිති ඉමිනා වින්තිතං භවිස්සති”ති ඤත්වා “සුට්ඨු තෙ වින්තිත”න්ති වත්ථා ඉමා ගාථා අවොච -

135.

“සයස්ස සායෙය්‍යමිද පුච්ඡන්තිතං, පච්චොඬ්ඬිතං පටිකුටස්ස කුටං;
ඵාලං වෙ බාදෙය්‍යුං මුසිකා, කස්මා කුමාරං කුලලා න භරෙය්‍යුං.

136.

“කුටස්ස හි සන්ති කුටකුටා, භවති වාපි නිකතිනො නිකත්‍යා;
දෙහි පුත්තනට්ඨ ඵාලනට්ඨස්ස ඵාලං, මා තෙ පුත්තමහාසි
ඵාලනට්ඨො”ති.

තත්ථ සයස්සාති සයභාවෙන කෙරාටිකෙන “එකං උපායං කත්වා පරසන්තකං බාදිතං වට්ටති”ති සයස්ස. සායෙය්‍යමිදං සුවිත්තිතන්ති ඉදං පටිසායෙය්‍යං චිත්තෙන්තෙන තයා සුට්ඨු චිත්තිතං. පච්චොඩ්ඨිතං පටිකුටස්ස කුටන්ති කුටස්ස පුග්ගලස්ස තයා පටිකුටං සුට්ඨු පච්චොඩ්ඨිතං, පටිභාගං කත්වා ඔඩ්ඨිතසදිසමෙව කතන්ති අත්ථො. ඵාලං වෙ බාදෙය්‍යං මුසිකාති යදි මුසිකා ඵාලං බාදෙය්‍යං. කස්මා කුමාරං කුලලා න භරෙය්‍යන්ති මුසිකාසු ඵාලෙ බාදන්තිසු කුලලා කිං කාරණා කුමාරං නො භරෙය්‍යං.

කුටස්ස හි සන්ති කුටකුටාති ත්වං “අභමෙව මුසිකාහි ඵාලෙ බාදාපිතපුරිසො කුටො”ති මඤ්ඤසි, තාදිසස්ස පන කුටස්ස ඉමස්මිං ලොකෙ බහු කුටා සන්ති, කුටස්ස කුටාති කුටපටිකුටානං එතං නාම, කුටස්ස පටිකුටා නාම සන්තිති වුත්තං භොති. භවති වාපි නිකතිනො නිකත්‍යාති නිකතිනො තෙකතිකස්ස වඤ්චනකපුග්ගලස්ස නිකත්‍යා අපරො නිකතිකාරකො වඤ්චනකපුරිසො භවතියෙව. දෙහි පුත්තනට්ඨ ඵාලනට්ඨස්ස ඵාලන්ති අම්භො නට්ඨපුත්ත පුරිස, එතස්ස නට්ඨඵාලස්ස ඵාලං දෙහි. මා තෙ පුත්තමභාසි ඵාලනට්ඨොති සවෙ හිස්ස ඵාලං න දස්සසි, පුත්තං තෙ හරිස්සති, තං තෙ එස මා හරතු, ඵාලමස්ස දෙහිති. “දෙමි, සාමි, සවෙ මෙ පුත්තං දෙති”ති. “දෙමි, සාමි, සවෙ මෙ ඵාලෙ දෙති”ති. එවං නට්ඨපුත්තො පුත්තං, නට්ඨඵාලො ව ඵාලං පටිලභිත්වා උභොපි යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කුටවාණිජො ඉදානි කුටවාණිජොව, පණ්ඩිතවාණිජො පණ්ඩිතවාණිජොයෙව, විනිච්ඡයාමච්චො පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

කුටවාණිජජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[219] 9. ගරහිතජාතකවණ්ණනා

හිරඤ්ඤං මෙ සුවණ්ණං මෙනි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං අනහිරතියා උක්කණ්ඨිතහික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. එතස්ස හි පච්චෙකං ගහිතං ආරම්මණං නාම නත්ථි, අනහිරතිවාසං වසන්තං පන තං සත්ථු සන්තිකං ආනෙසුං. සො සත්ථාරා “සච්චං කිර ත්වං, හික්ඛු, උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුට්ඨො “සච්ච”න්ති වත්වා “කිංකාරණා”ති වුත්තෙ “කිලෙසවසෙනා”ති ආහ. අථ නං සත්ථා “අයං, හික්ඛු, කිලෙසො නාම පුබ්බෙ තිරච්ඡානෙහිපි ගරහිතො, ත්වං එවරුපෙ සාසනෙ පබ්බජිතො කස්මා තිරච්ඡානෙහිපි ගරහිතකිලෙසවසෙන උක්කණ්ඨිතො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො හිමවන්තපදෙසෙ වානරයොනියං නිබ්බන්ති. තමෙනං එකො වනවරකො ගහෙත්වා ආනෙත්වා රඤ්ඤො අදාසි. සො චිරං රාජගෙහෙ වසමානො

වත්තසම්පන්නො අහොසි, මනුස්සලොකෙ වත්තමානං කිරියං යෙභුයොන අඤ්ඤාසි. රාජා තස්ස වත්තෙ පසිදිත්වා වනවරකං පක්කොසාපෙත්වා “ඉමං වානරං ගහිතට්ඨානෙයෙව විස්සජ්ජෙහි”ති ආණාපෙසි, සො තථා අකාසි. වානරගණො බොධිසත්තස්ස ආගතභාවං ඤත්වා තස්ස දස්සනත්ථාය මහත්තෙ පාසාණපිට්ඨෙ සන්නිපතිත්වා බොධිසත්තෙන සද්ධිං සම්මොදනීයං කථං කත්වා “සම්ම, කහං එත්තකං කාලං චුත්ථොසි”ති ආහ. “බාරාණසියං රාජනිවෙසනෙ”ති. “අථ කථං මුත්තොසි”ති? “රාජා මං කෙළිමක්කටං කත්වා මම වත්තෙ පසන්නො මං විස්සජ්ජෙහි”ති.

අථ නං තෙ වානරා “මනුස්සලොකෙ වත්තමානකිරියං නාම තුම්හෙ ජානිස්සථ, අම්භාකම්පි තාව කථෙථ, සොතුකාමම්භා”ති ආහංසු. “මා මං මනුස්සානං කිරියං පුච්ඡා”ති. “කථෙථ සොතුකාමම්භා”ති. බොධිසත්තොපි “මනුස්සා නාම ඛත්තියාපි බ්‍රාහ්මණාපි ‘මය්හං මය්හ’න්ති වදන්ති, හුත්වා අභාවට්ඨෙන අනිච්චතං න ජානන්ති, සුණාථ දානි තෙසං අත්ඨබ්බාලානං කාරණ”න්ති වත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

137.

“හිරඤ්ඤං මෙ සුවණ්ණං මෙ, එසා රත්තිං දිවා කථා;
දුම්මෙධානං මනුස්සානං, අරියධම්මං අපස්සනං.

138.

“ද්වෙ ද්වෙ ගහපතයො ගෙහෙ, එකො තත්ථ අමස්සුකො;
ලම්බත්ථනො වෙණිකතො, අථො අඬ්ඬිකකණ්ණකො;
කිතො ධනෙන බහුනා, සො තං විතුදනෙ ජන”න්ති.

තත්ථ හිරඤ්ඤං මෙ සුවණ්ණං මෙති දෙසනාසිසමත්තමෙන, ඉම්නා පන පදද්වයෙන දසවිධම්පි රතනං සබ්බං, පුබ්බණ්ණාපරණ්ණං ඛේත්තවත්ථුං ද්විපදවතුප්පදඤ්ච සබ්බං දස්සෙන්නො “ඉදං මෙ ඉදං මෙ”ති ආහ. එසා රත්තිං දිවා කථාති එසා මනුස්සානං රත්තිඤ්ච දිවා ච නිච්චකාලං කථා. අඤ්ඤං පන තෙ “පඤ්චක්ඛන්ධා අනිච්චා”ති වා “හුත්වා න භවන්ති”ති වා න ජානන්ති, එවමෙව පරිදෙවන්තා විවරන්ති. දුම්මෙධානන්ති අප්පපඤ්ඤානං. අරියධම්මං අපස්සනන්ති අරියානං බුද්ධාදීනං ධම්මං, අරියං වා නිද්දොසං නවවිධං ලොකුත්තරධම්මං අපස්සන්තානං එසාව කථා. අඤ්ඤා පන “අනිච්චං වා දුක්ඛං වා”ති තෙසං කථා නාම නත්ථි.

ගහපතයොති ගෙහෙ අධිපතිභූතා. එකො තත්ථාති තෙසු ද්විසු සරසාමිකෙසු “එකො”ති මාතුගාමං සන්ධාය වදති. තත්ථ වෙණිකතොති කතවෙණි, නානප්පකාරෙන සණ්ඨාපිතකෙසකලාපොති අත්ථො. අථො

අඬකිතකණ්ණකොති අථ ස්වෙව විද්ධකණ්ණො ඡිද්දකණ්ණොති ලම්බකණ්ණතං සන්ධායාහ. කීතො ධනෙන බහුනාති සො පනෙස අමස්සුකො ලම්බත්ථනො වෙණිකතො අඬකිතකණ්ණො මාතාපිතුනං බහුං ධනං දත්වා කීතො, මණ්ඩෙන්වා පසාධෙන්වා යානං ආරොපෙන්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන සරං ආනීතො. සො තං චිතුදනෙ ජනන්ති සො ගහපති ආගතකාලතො පට්ඨාය තස්මිං ගෙහෙ දාසකම්මකරාදිහෙදං ජනං “අරෙ දුට්ඨදාස දුට්ඨදාසී, ඉමං න කරොසී”ති මුඛසත්තීහි චිතුදති, සාමිකො විය හුත්වා මහාජනං විවාරෙති. එවං තාව “මනුස්සලොකෙ අතිවිය අයුත්ත”න්ති මනුස්සලොකං ගර්හී.

තං සුත්වා සබ්බෙ වානරා “මා කපෙථ, මා කපෙථ, අසොතබ්බයුත්තකං අස්සුම්හා”ති උහොහි හත්ථෙහි කණ්ණෙ දළ්භං පිදහිංසු. “ඉමස්මිං යානෙ අම්හෙහි ඉදං අයුත්තං සුත්ත”න්ති තං යානම්පි ගර්හිත්වා අඤ්ඤත්ථ අගමංසු. සො පිට්ඨිපාසාණො ගර්හිතපිට්ඨිපාසාණොයෙව කිරි නාම ජාතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසී, සච්චපරියොසානෙ සො හික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහී. “තදා වානරගණො බුද්ධපරිසා අහොසී, වානරින්දො පන අහමෙව අහොසී”න්ති.

ගර්හිතජාතකවණ්ණනා නවමා.

[220] 10. ධම්මධජජාතකවණ්ණනා

සුඛං ජීවිතරූපොසීති ඉදං සත්ථා වෙළුවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කපෙසී. තදා හි සත්ථා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො මය්භං වධාය පරිසක්කියෙව, සන්තාසමත්තම්පි පන කාතුං නාසක්ඛී”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං යසපාණි නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසී, කාළකො නාමස්ස සෙනාපති අහොසී. තදා බොධිසත්තො තස්සෙව පුරොහිතො අහොසී නාමෙන ධම්මධජො නාම, රඤ්ඤො පන සීසප්පසාධනකප්පකො ඡත්තපාණි නාම. රාජා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙති, සෙනාපති පනස්ස විනිච්ඡයං කරොන්තො ලඤ්ජං බාදති පරපිට්ඨිමංසිකො, ලඤ්ජං ගහෙන්වා අස්සාමිකෙ සාමිකෙ කරොති. අපේකදිවසං විනිච්ඡයෙ පරාජිතො මනුස්සො බාහා පග්ගය්භ කන්දන්තො විනිච්ඡයා නික්ඛන්තො රාජ්‍රපට්ඨානං ගච්ඡන්තං බොධිසත්තං දිස්වා තස්ස පාදෙසු පතිත්වා “තුම්භාදිසෙසු නාම, සාමි, රඤ්ඤො අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච අනුසාසන්තෙසු කාළකසෙනාපති ලඤ්ජං ගහෙන්වා අස්සාමිකෙ සාමිකෙ කරොති”ති අත්තතො පරාජිතභාවං බොධිසත්තස්ස කපෙසී. බොධිසත්තො කාරුඤ්ඤං උප්පාදෙන්වා “එහි භණ්ණ, අඬ්ඬං තෙ විනිච්ඡිනිස්සාමි”ති තං ගහෙන්වා විනිච්ඡයට්ඨානං

අගමාසි. මහාජනො සන්තිපති, බොධිසත්තො තං අඛං පටිච්චිච්ඡිනිත්වා සාමිකඤ්ඤෙව සාමිකං අකාසි.

මහාජනො සාධුකාරං අදාසි, සො සද්දො මහා අහොසි. රාජා තං සුත්වා “කිං සද්දො නාමෙසො”ති පුච්ඡි. “දෙව, ධම්මධජපණ්ඩිතෙන දුබ්බිනිච්ඡිතො අඛං ච සුවිනිච්ඡිතො, තත්ත්ව සාධුකාරසද්දො”ති. රාජා තුට්ඨො බොධිසත්තං පක්කොසාපෙත්වා “අඛං කිර තෙ ආචරිය විනිච්ඡිතො”ති පුච්ඡි. “ආම, මහාරාජ, කාලකෙන දුබ්බිනිච්ඡිතං අඛං විනිච්ඡිනි”ත්ති චුත්තෙ “ඉතො දානි පට්ඨාය තුම්භෙව අඛං විනිච්ඡිනං, මය්හඤ්ඤෙව කණ්ණසුඛං භවිස්සති ලොකස්ස ච වුඩ්ඪි”ති චත්වා අනිච්ඡන්තම්පි තං “සත්තානුද්දයාය විනිච්ඡයෙ නිසිද්ධා”ති යාවිත්වා සම්පට්ච්ඡාපෙසි. තතො පට්ඨාය බොධිසත්තො විනිච්ඡයෙ නිසිද්ධි, සාමිකෙයෙව සාමිකෙ කරොති.

කාලකො තතො පට්ඨාය ලඤ්ඡං අලහන්තො ලාභතො පරිභායිත්වා බොධිසත්තස්ස ආසාතං ඛන්ධිත්වා “මහාරාජ, ධම්මධජපණ්ඩිතො තව රජ්ජං පත්ථෙති”ති බොධිසත්තං රඤ්ඤො අන්තරෙ පරිභින්නි. රාජා අසද්දහන්තො “මා එවං අච්චා”ති පටික්ඛිපිත්වා පුන තෙන “ස්වෙ මෙ න සද්දහං, තස්සාගමනකාලෙ වාතපානෙන ඔලොකෙථ. අපානෙන සකලනගරස්ස අත්තතො හත්ථෙ කතභාවං පස්සිස්සාම”ති චුත්තෙ රාජා තස්ස අඛංකාරකපරිසං දිස්වා “එතස්සෙව පරිසා”ති සඤ්ඤාය භිජ්ජිත්වා “කිං කරොම සෙනාපති”ති පුච්ඡි. “දෙව, එතං මාරෙතුං වට්ටති”ති. “ඔළාරිකදොසං අපස්සන්තා කථං මාරෙස්සාමා”ති? “අත්ථෙකො උපායො”ති. “කතරූපායො”ති. “අසය්හමස්ස කම්මං ආරොපෙත්වා තං කාතුං අසක්කොන්තං තං තෙන දොසෙන මාරෙස්සාමා”ති. “කිං පන අසය්හකම්ම”ත්ති? “මහාරාජ, උය්‍යානං නාම සාරභූමියං රොපිතං පටිප්ඨායමානං තීභි වතුභි සංචච්ඡරෙහි එලං දෙති. තුම්භෙ තං පක්කොසාපෙත්වා ‘ස්වෙ උය්‍යානං කිලිස්සාම, උය්‍යානං මෙ මාපෙහි’ති වදං, සො මාපෙතුං න සක්ඛිස්සති. අථ නං තස්මිං දොසෙ මාරෙස්සාමා”ති.

රාජා බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “පණ්ඩිත, මය්හං පුරාණඋය්‍යානෙ විරං කිලිමිහ, ඉදානි නවඋය්‍යානෙ කිලිතුකාමමිහ, ස්වෙ කිලිස්සාම, උය්‍යානං නො මාපෙහි, ස්වෙ මාපෙතුං න සක්ඛිස්සසි, ජීවිතං තෙ නත්ථි”ති. බොධිසත්තො “කාලකෙන ලඤ්ඡං අලහමානෙන රාජා අන්තරෙ පරිභින්නො භවිස්සති”ති ඤාත්වා “සක්කොන්තො ජානිස්සාමි, මහාරාජා”ති චත්වා ගෙහං ගන්ත්වා සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා වින්තයමානො සයනෙ නිපජ්ජි, සක්කස්ස භවනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො ආචජ්ජෙත්තො බොධිසත්තස්ස විත්තං ඤාත්වා වෙගෙනාගන්ත්වා සිරිගබ්භං පවිසිත්වා ආකාසෙ යත්වා “කිං වින්තෙසි පණ්ඩිතා”ති පුච්ඡි. “කොසි ත්ව”ත්ති? “සක්කොහමස්මි”ති. “රාජා මං ‘උය්‍යානං මාපෙහි’ති ආහ, තං

වින්තෙමි”ති. “පණ්ඩිත, මා වින්තයි, අහං තෙ නන්දනවනවිත්තලතාවනසදිසං උය්‍යානං මාපෙස්සාමි, කතරස්මිං යානෙ මාපෙමි”ති? “අසුකට්ඨානෙ මාපෙහි”ති. සක්කො මාපෙත්වා දෙවපුරමෙව ගතො.

පුනදිවසෙ බොධිසත්තො උය්‍යානං පච්චක්ඛතො දිස්වා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි – “නිට්ඨිතං තෙ, මහාරාජ, උය්‍යානං, කීළස්සු”ති. රාජා ගන්ත්වා අට්ඨාරසහත්ථෙන මනොසිලාවණ්ණෙන පාකාරෙන පරික්ඛිත්තං ද්වාරට්ටාලකසම්පන්නං පුප්ඵලභාරහරිතනානාරුක්ඛපට්මණ්ඩිතං උය්‍යානං දිස්වා කාළකං පුච්ඡි – “පණ්ඩිතෙන අම්භාකං වචනං කතං, ඉදානි කිං කරොමා”ති. “මහාරාජ, එකරත්තෙන උය්‍යානං මාපෙතුං සක්කොන්තො රජ්ජං ගහෙතුං කිං න සක්කොති”ති? “ඉදානි කිං කරොමා”ති? “අපරම්පි නං අසය්‍යකම්මං කාරොමා”ති. “කිං කම්මං නාමා”ති? “සත්තරතනමයං පොක්ඛරණිං මාපෙමා”ති. රාජා “සාධු”ති බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “ආවරිය, උය්‍යානං තාව තෙ මාපිතං, එතස්ස පන අනුච්ඡවිකං සත්තරතනමයං පොක්ඛරණිං මාපෙහි. සචෙ මාපෙතුං න සක්ඛිස්සසි, ජීවිතං තෙ නත්ථි”ති ආහ. බොධිසත්තො “සාධු, මහාරාජ, සක්කොන්තො මාපෙස්සාමි”ති ආහ. අට්ඨස්ස සක්කො පොක්ඛරණිං මාපෙසි සොහග්ගප්පත්තං සතතිත්ථං සහස්සවඨිකං පඤ්චවණ්ණපදුමසඤ්ජන්නං නන්දනපොක්ඛරණිසදිසං.

පුනදිවසෙ බොධිසත්තො තම්පි පච්චක්ඛං කත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි – “මාපිතා, දෙව, පොක්ඛරණි”ති. රාජා තම්පි දිස්වා “ඉදානි කිං කරොමා”ති කාළකං පුච්ඡි. “උය්‍යානස්ස අනුච්ඡවිකං ගෙහං මාපෙතුං ආණාපෙහි, දෙවා”ති. රාජා බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “ඉදානි, ආවරිය, ඉමස්ස උය්‍යානස්ස චෙව පොක්ඛරණියා ව අනුච්ඡවිකං සබ්බදන්තමයං ගෙහං මාපෙහි, නො චෙ මාපෙස්සසි, ජීවිතං තෙ නත්ථි”ති ආහ. අට්ඨස්ස සක්කො ගෙහම්පි මාපෙසි. බොධිසත්තො පුනදිවසෙ තම්පි පච්චක්ඛං කත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා තම්පි දිස්වා “ඉදානි කිං කරොමා”ති කාළකං පුච්ඡි. “ගෙහස්ස අනුච්ඡවිකං මණිං මාපෙතුං ආණාපෙහි, මහාරාජා”ති ආහ. රාජා බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “පණ්ඩිත, ඉමස්ස දන්තමයගෙහස්ස අනුච්ඡවිකං මණිං මාපෙහි, මණිආලොකෙන විවරිස්සාම. සචෙ මාපෙතුං න සක්කොසි, ජීවිතං තෙ නත්ථි”ති ආහ. අට්ඨස්ස සක්කො මණිම්පි මාපෙසි.

බොධිසත්තො පුනදිවසෙ තං පච්චක්ඛං කත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා තම්පි දිස්වා “ඉදානි කිං කරිස්සාමා”ති කාළකං පුච්ඡි. “මහාරාජ, ධම්මධජත්තාන්තසස්ස ඉච්ඡිතිච්ඡිතදායිකා දෙවතා අත්ථි මඤ්ඤෙ, ඉදානි යං දෙවතාපි මාපෙතුං න සක්කොති, තං ආණාපෙහි. චතුරඨ්ඨගසමන්තාගතං නාම මනුස්සං දෙවතාපි මාපෙතුං න සක්කොති, තස්මා

‘චතුරඤ්චගසමන්තාගතං මෙ උය්‍යානපාලං මාපෙහී’ති තං වදාහී’ති. රාජා බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “ආවරිය, තයා අම්භාකං උය්‍යානං, පොක්ඛරණී, දන්තමයපාසාදො, තස්ස ආලොකකරණත්ථාය මණ්ඩරනාඤ්ච මාපිතං, ඉදානි මෙ උය්‍යානරක්ඛකං චතුරඤ්චගසමන්තාගතං උය්‍යානපාලං මාපෙහී, නො වෙ මාපෙස්සසි, ජීවිතං තෙ නත්ථී”ති ආහ. බොධිසත්තො “හොතු, ලභමානො ජානිස්සාමී”ති ගෙහං ගන්ත්වා සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා නිපන්තො පච්චුසකාලෙ පබුජ්ඣිත්වා සයනපීඨෙ නිසින්තො චිත්තෙසි – “සක්කො දෙවරාජා යං අත්තනා සක්කා මාපෙතුං, තං මාපෙසි, චතුරඤ්චගසමන්තාගතං පන උය්‍යානපාලං න සක්කා මාපෙතුං, එවං සන්තෙ පරෙසං හත්ථෙ මරණතො අරඤ්ඤෙ අනාථමරණමෙව වරතර”න්ති. සො කස්සචි අනාරොචෙත්වා පාසාදා ඔතරිත්වා අග්ගද්වාරෙනෙව නගරා නික්ඛමිත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා අඤ්ඤතරස්මි. රුක්ඛමුලෙ සතං ධම්මං ආවජ්ජමානො නිසීදි.

සක්කො තං කාරණං ඤාත්වා වනවරකො විය හුත්වා බොධිසත්තං උපසඬ්ඨකමිත්වා “බ්‍රාහ්මණ, ත්වං සුබ්‍රමාලො, අදිට්ඨප්‍රබ්බදුක්ඛරූපො විය ඉමං අරඤ්ඤං පවිසිත්වා කිං කරොන්තො නිසින්තොසි”ති ඉමමත්ථං ප්‍රච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ –

136.

“සුඛං ජීවිතරූපොසි, රට්ඨා විවනමාගතො;
සො එකකො රුක්ඛමුලෙ, කපණො විය ඤායසි”ති.

තත්ථ සුඛං ජීවිතරූපොසිති ත්වං සුබ්‍රෙත ජීවිතසදිසො සුබ්‍රෙධිතො සුබ්‍රපරිහතො විය. රට්ඨාති ආකිණ්ණමනුස්සට්ඨානා. විවනමාගතොති නිරුද්ධකට්ඨානං අරඤ්ඤං පට්ටියො. රුක්ඛමුලෙති රුක්ඛසමීපෙ. කපණො විය ඤායසිති කපණො විය එකකො නිසින්තො ඤායසි පජ්ඣායසි, කිං නාමෙතං චිත්තෙසිති ප්‍රච්ඡි.

තං සුත්වා බොධිසත්තො දුතියං ගාථමාහ –

140.

“සුඛං ජීවිතරූපොස්මි, රට්ඨා විවනමාගතො;
සො එකකො රුක්ඛමුලෙ, කපණො විය ඤායාමි;
සතං ධම්මං අනුස්සර”න්ති.

තත්ථ සතං ධම්මං අනුස්සරන්ති, සම්ම, සච්චමෙතං, අහං සුඛං ජීවිතරූපො රට්ඨා ව විවනමාගතො, සොහං එකකොව ඉමස්මි. රුක්ඛමුලෙ නිසීදිත්වා කපණො විය ඤායාමි. යං පන වදෙසි “කිං නාමෙතං චිත්තෙසි”ති, තං තෙ පවෙදෙමි “සතං ධම්ම”න්ති. අහඤ්ඤි සතං ධම්මං අනුස්සරන්තො ඉධ නිසින්තො. සතං ධම්මන්ති

බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං සතං සප්පුරිසානං පණ්ඩිතානං ධම්මං. ලාභො අලාභො යසො අයසො නින්දා පසංසා සුඛං දුක්ඛන්ති අයඤ්ඤි අට්ඨවිධො ලොකධම්මො. ඉමිනා පන අබ්භාහතා සන්තො න කම්පන්ති න පච්චෙධෙන්ති, අයමෙත්ථ අකම්පනසංඛාරො සතං ධම්මො ඉමං අනුස්සරන්තො නිසින්තොමහිති දිපෙති.

අථ නං සක්කො “එවං සන්තෙ, බ්‍රාහ්මණ, ඉමස්මිං යානෙ කස්මා නිසින්තොසි”ති. “රාජා චතුරඨගසමන්තාගතං උය්‍යානපාලං ආහරාපෙති, තාදිසං න සක්කොම් ලද්ධුං, සොහං ‘කිං මෙ පරස්ස හත්ථෙ මරණෙන, අරඤ්ඤං පවිසිත්වා අනාථමරණං මරිස්සාමි’ති චින්තෙත්වා ඉධාගන්ත්වා නිසින්තො”ති. “බ්‍රාහ්මණ, අහං සක්කො දෙවරාජා, මයා තෙ උය්‍යානාදීනි මාපිතානි, චතුරඨගසමන්තාගතං උය්‍යානපාලං මාපෙතුං න සක්කා, තුම්භාකං රඤ්ඤො සීසප්පසාධනකප්පකො ඡත්තපාණි නාම, සො චතුරඨගසමන්තාගතො, චතුරඨගසමන්තාගතෙන උය්‍යානපාලෙන අත්ථෙ සති එතං කප්පකං උය්‍යානපාලං කාතුං වදෙහි”ති. ඉති සක්කො බොධිසත්තස්ස ඔවාදං දත්වා “මා භාගී”ති සමස්සාසෙත්වා අත්තනො දෙවපුරමෙව ගතො.

බොධිසත්තො ගෙහං ගන්ත්වා භුත්තපාතරාසො රාජද්වාරං ගන්ත්වා ඡත්තපාණිමපි තත්ථෙව දිස්වා හත්ථෙ ගහෙත්වා “ත්වං කිර, සම්ම ඡත්තපාණි, චතුරඨගසමන්තාගතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “කො තෙ මය්හං චතුරඨගසමන්තාගතභාවං ආචික්ඛි”ති චුත්තෙ “සක්කො, දෙවරාජා”ති වත්වා “කිංකාරණා ආචික්ඛි”ති පුට්ඨො “ඉමිනා නාම කාරණෙන”ති සබ්බං ආචික්ඛි. සො “ආම, අහං චතුරඨගසමන්තාගතො”ති ආහ. අථ නං බොධිසත්තො හත්ථෙ ගහෙත්වා ව රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “අයං, මහාරාජ, ඡත්තපාණි, චතුරඨගසමන්තාගතො, චතුරඨගසමන්තාගතෙන උය්‍යානපාලෙන අත්ථෙ සති ඉමං උය්‍යානපාලං කරොවා”ති ආහ. අථ නං රාජා “ත්වං කිර චතුරඨගසමන්තාගතොසි”ති පුච්ඡි. “ආම, මහාරාජා”ති. “කතමෙහි චතුරඨගෙහි සමන්තාගතොසි”ති?

“අනුසුයකො අහං දෙව, අමජ්ජපායකො අහං;
නිස්සෙහකො අහං දෙව, අක්කොධනං අධිට්ඨිතො”ති.

“මය්හඤ්ඤි, මහාරාජ, උසුයා නාම නත්ථි, මජ්ජං මෙ න පිචිතපුබ්බං, පරෙසු මෙ ස්නෙහො වා කොධො වා න භූතපුබ්බො. ඉමෙහි චතුහි අඨගෙහි සමන්තාගතොමහි”ති.

අථ නං රාජා, හො ඡත්තපාණි, “අනුසුයකොස්මි”ති වදසීති. “ආම, දෙව, අනුසුයකොමහි”ති. “කිං ආරම්මණං දිස්වා අනුසුයකො ජාතොසි”ති?

“සුඤ්ඤානි දෙවා”ති අත්තනො අනුසුයකකාරණං කට්ඨන්තො ඉමං ගාථමාහ

—

“ඉත්ථියා කාරණා රාජ, බන්ධාපෙසිං පුරොහිතං;
සො මං අත්ථෙ නිවෙදෙසි, තස්මාහං අනුසුයකො”ති.

තස්සත්ථො — අහං, දෙව, පුබ්බෙ ඉමස්මිංයෙව බාරාණසිනගරෙ තාදිසොව රාජා හුත්වා ඉත්ථියා කාරණා පුරොහිතං බන්ධාපෙසිං.

“අබ්බදා තත්ථ බජ්ඣන්ති, යත්ථ බාලා පභාසරෙ;
බද්ධාපි තත්ථ මුච්චන්ති, යත්ථ ධීරා පභාසරෙ”ති. (ජා. 1.1.120) —

ඉමස්මිඤ්ඤි ජාතකෙ ආගතනයෙනෙව එකස්මිං කාලෙ අයං ඡත්තපාණි රාජා හුත්වා චතුසට්ඨියා පාදමූලිකෙහි සද්ධිං සම්පද්ධස්සිත්වා බොධිසත්තං අත්තනො මනොරථං අපුරෙන්නං නාසෙතුකාමාය දෙවියා පරිහින්තො බන්ධාපෙසිං. තදා නං බන්ධිත්වා ආනිතො බොධිසත්තො යථාභූතං දෙවියා දොසං ආරොපෙත්වා සයං මුත්තො රඤ්ඤා බන්ධාපිනෙ සබ්බෙහි තෙ පාදමූලිකෙ මොවෙත්වා “එතෙසඤ්ච දෙවියා ච අපරාධං බමථ, මහාරාජා”ති ඔවදි. සබ්බං හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව විත්ථාරතො වෙදිතබ්බං. තං සන්ධායාහ —

“ඉත්ථියා කාරණා රාජ, බන්ධාපෙසිං පුරොහිතං;
සො මං අත්ථෙ නිවෙදෙසි, තස්මාහං අනුසුයකො”ති.

තදා පන සොහං වින්තෙසිං — “අහං සොළස සහස්සඉත්ථියො පභාය එතං එකමෙව කිලෙසවසෙන සඬිගණ්හන්තොපි සන්තප්පෙතුං නාසක්ඛිං, එවං දුප්පුරණියානං ඉත්ථිනං කුජ්ඣනං නාම නිවත්ථවත්ථෙ කිලිස්සන්තෙ ‘කස්මා කිලිස්සසි’ති කුජ්ඣනසදිසං හොති, භුත්තහත්තෙ ගුරුභාවං ආපජ්ජන්තෙ ‘කස්මා එතං සභාවං ආපජ්ජසි’ති කුජ්ඣනසදිසං හොති. ‘ඉතො දානි පට්ඨාය යාව අරහත්තං න පාපුණාමි, තාව කිලෙසං නිස්සාය මයි උසුයා මා උප්පජ්ජතු’”ති අධිට්ඨන්ති. තතො පට්ඨාය අනුසුයකො ජාතො. ඉදං සන්ධාය — “තස්මාහං අනුසුයකො”ති ආහ.

අථ නං රාජා “සම්ම ඡත්තපාණි, කිං ආරම්මණං දිස්වා අමජ්ජපො ජාතොසි”ති පුච්ඡි. සො තං කාරණං ආවික්ඛන්තො ඉමං ගාථමාහ —

“මත්තො අහං මහාරාජ, පුත්තමංසානි බාදයිං;
තස්ස සොකෙනහං ඵුට්ඨො, මජ්ජපානං විවජ්ජයි”න්ති.

අහං, මහාරාජ, පුබ්බෙ තාදිසො බාරාණසිරාජා හුත්වා මජ්ජෙන විනා වත්තිතුං නාසක්ඛිං, අමංසකහත්තමිපි භුඤ්ජිතුං නාසක්ඛිං. නගරෙ

උපොසථදිවසෙසු මාසාතො හොති, භත්තකාරකො පක්ඛස්ස තෙරසියඤ්ඤෙව මංසං ගහෙත්වා යපෙසි, තං දුන්නික්ඛිත්තං සුතං බාදිංසු. භත්තකාරකො උපොසථදිවසෙ මංසං අලහිත්වා රඤ්ඤො නානග්ගරසභොජනං පවිත්වා පාසාදං ආරොපෙත්වා උපනාමෙතුං අසක්කොත්තො දෙවිං උපසඬකමිත්වා “දෙවි, අජ්ජ මෙ මංසං න ලද්ධං, අමංසකභොජනං නාම උපනාමෙතුං න සක්කොමි, කින්නි කරොමි”ති ආහ. “තාත, මය්හං පුත්තො රඤ්ඤො පියො මනාපො, පුත්තං මෙ දිස්වා රාජා තමෙව වුම්ඛන්තො පරිස්සජන්තො අත්තනො අත්ථිභාවමිපි න ජානාති, අහං පුත්තං මණ්ඩෙත්වා රඤ්ඤො උරුමිහි නිසිදාපෙය්‍යං, රඤ්ඤො පුත්තෙන සද්ධිං කිළ්ලනකාලෙ ත්වං භත්තං උපනෙය්‍යාසි”ති. සා එවං වත්වා අත්තනො පුත්තං අලඬකතාහරණං මණ්ඩෙත්වා රඤ්ඤො උරුමිහි නිසිදාපෙසි. රඤ්ඤො පුත්තෙන සද්ධිං කිළ්ලනකාලෙ භත්තකාරකො භත්තං උපනාමෙසි. රාජා සුරාමදමත්තො පාතියං මංසං අදිස්වා “මංසං කහ”න්ති පුච්ඡිත්වා “අජ්ජ, දෙව, උපොසථදිවසං මාසාතතාය මංසං න ලද්ධං”න්ති වුත්තෙ “මය්හං මංසං නාම දුල්ලහ”න්ති වත්වා උරුමිහි නිසින්නස්ස පියපුත්තස්ස ගිවං වට්ටෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා භත්තකාරකස්ස පුරතො ඛිපිත්වා “වෙගෙන සම්පාදෙත්වා ආහරා”ති ආහ. භත්තකාරකො තථා අකාසි, රාජා පුත්තමංසෙන භත්තං භුඤ්ජී. රඤ්ඤො භයෙන එකොපි කන්දිතුං වා රොදිතුං වා කටෙතුං වා සමත්ථො නාම නාහොසි.

රාජා භුඤ්ජිත්වා සයනපිටියෙ නිද්දං උපගන්ත්වා පච්චුසකාලෙ පබුජ්ඣිත්වා විගතමදො “පුත්තං මෙ ආනෙථා”ති ආහ. තස්මිං කාලෙ දෙවී කන්දමානා පාදමුලෙ පති. “කිං, භද්දෙ”ති ච වුත්තෙ, “දෙව, හියොයා තෙ පුත්තං මාරෙත්වා පුත්තමංසෙන භත්තං භුත්ත”න්ති ආහ. රාජා පුත්තසොකෙන රොදිත්වා කන්දිත්වා “ඉදං මෙ දුක්ඛං සුරාපානං නිස්සාය උප්පන්න”න්ති සුරාපානෙ දොසං දිස්වා “ඉතො පට්ඨාය යාව අරහත්තං න පාපුණාමි, තාව එවරූපං විනාසකාරකං සුරං නාම න පිච්ඡසාමි”ති පංසුං ගහෙත්වා මුඛං පුඤ්ජිත්වා අධිට්ඨාසි. තතො පට්ඨාය මජ්ජං නාම න පිටිං. ඉමමත්ථං සන්ධාය – “මත්තො අහං, මහාරාජා”ති ඉමං ගාථමාහ.

අථ තං රාජා “කිං පන, සම්ම ඡත්තපාණි, ආරම්මණං දිස්වා නිස්සෙනො ජාතොසි”ති පුච්ඡී. සො තං කාරණං ආවික්ඛන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“කිතවාසො නාමහං රාජ, පුත්තො පච්චෙකබ්බො මෙ;
පත්තං භින්නිත්වා වට්ටො, නිස්සෙනො තස්ස කාරණා”ති.

මහාරාජ, පුබ්බෙ අහං බාරාණසියංයෙව කිතවාසො නාම රාජා. තස්ස මෙ පුත්තො විජායි. ලක්ඛණපාඨකා තං දිස්වා “මහාරාජ, අයං කුමාරො පාතියං අලහිත්වා මරිස්සති”ති ආහංසු. “දුට්ඨකුමාරො”තිස්ස නාමං අහොසි. සො විඤ්ඤුතං පත්තො ඔපරජ්ජං කාරෙසි, රාජා කුමාරං පුරතො වා

පච්ඡතො වා කත්වා විවරි, පාතියං අලහිත්වා මරණභයෙන වස්ස චතුසු ද්වාරෙසු අන්තොනගරෙසු ච තත්ථ තත්ථ පොක්ඛරණියො කාරෙසි, චතුක්කාදිසු මණ්ඩපෙ කාරෙත්වා පාතියවාටියො යපාපෙසි. සො එකදිවසෙ අලඬිකතපටියත්තො පාතොව උය්‍යානං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ පච්චෙකබුද්ධං පස්සි. මහාජනොපි පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා තමෙව චන්දනි පසංසති, අඤ්ජලිඤ්චස්ස පග්ගණ්හාති.

කුමාරො චින්තෙසි – “මාදියෙන සද්ධිං ගච්ඡන්තා ඉමං මුණ්ඩකං චන්දන්ති පසංසන්ති, අඤ්ජලිඤ්චස්ස පග්ගණ්හන්ති”ති. සො කුපිතො හත්ථික්ඛන්ධතො ඔරුය්හ පච්චෙකබුද්ධං උපසඬිකමිත්වා “ලද්ධං තෙ, සමණ, හත්ත”න්ති චත්වා “ආම, කුමාරා”ති චුත්තෙ තස්ස හත්ථතො පත්තං ගහෙත්වා භූමියං පාතෙත්වා සද්ධිං හත්තෙන මද්දිත්වා පාදප්පහාරෙන චුණ්ණච්චුණ්ණං අකාසි. පච්චෙකබුද්ධො “නට්ඨො වතායං සත්තො”ති තස්ස මුඛං ඔලොකෙසි. කුමාරො “අහං, සමණ, කිතවාසරඤ්ඤො පුත්තො, නාමෙන දුට්ඨකුමාරො නාම, ත්වං මෙ කුද්ධො අක්ඛිති උම්ථිලෙත්වා ඔලොකෙත්තො කිං කරිස්සසි”ති ආහ.

පච්චෙකබුද්ධො ඡින්නහත්තො හුත්වා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා උත්තරහිමවත්තෙ නන්දනමූලපබ්භාරමෙව ගතො. කුමාරස්සාපි තඬිඛණඤ්ඤෙව පාපකම්මං පරිපච්චි. සො “ඬය්හාමි ඬය්හාමි”ති සමුග්ගතසරීරඬාහො තත්ථෙව පති. තත්ථ තත්ථෙව යත්තකං පාතියං, තත්තකං පාතියං සබ්බං ඡිජ්ජි, මාතිකා සුස්සිංසු, තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පත්වා අවිච්ඡිති නිබ්බන්ති. රාජා තං පචත්තිං සුත්වා පුත්තසොකෙන අභිභූතො චින්තෙසි – “අයං මෙ සොකො පියවත්ථුතො උප්පජ්ජි, සවෙ මෙ ස්තෙනො නාහවිස්ස, සොකො න උප්පජ්ජිස්ස, ඉතො දානි මෙ පට්ඨාය සවිඤ්ඤාණකෙ වා අවිඤ්ඤාණකෙ වා කිස්මිඤ්චි වත්ථුස්මිං ස්තෙනො නාම මා උප්පජ්ජතු”ති අධිට්ඨාසි, තතො පට්ඨාය ස්තෙනො නාම නත්ථි. තං සන්ධාය “කිතවාසො නාමාහ”න්ති ගාථමාහ.

තත්ථ පුත්තො පච්චෙකබ්බොධි මෙ. පත්තං භින්දිත්වා වටිතොති මම පුත්තො පච්චෙකබ්බොධිපත්තං භින්දිත්වා වටිතොති අත්ථො. නිස්තෙනො තස්ස කාරණාති තදා උප්පන්නස්තෙනවත්ථුස්ස කාරණා අහං නිස්තෙනො ජාතොති අත්ථො.

අථ නං රාජා “කිං පන, සම්ම, ආරම්මණං දිස්වා නික්කොධො ජාතොසි”ති පුච්ඡි. සො තං කාරණං ආචික්ඛන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“අරකො හුත්වා මෙත්තචිත්තං, සත්ත වස්සානි භාවයිං;
සත්ත කප්පෙ බ්‍රහ්මලොකෙ, තස්මා අක්කොධතො අහ”න්ති.

තස්සත්ථො – අහං, මහාරාජ, අරකො නාම තාපසො හුත්වා සත්ත වස්සානි මෙත්තවිත්තං භාවෙත්වා සත්ත සංවට්ටවිට්ටකප්පෙ බ්‍රහ්මලොකෙ වසිං, තස්මා අහං දීඝරත්තං මෙත්තාභාවනාය ආවිණ්ණපරිවිණ්ණත්තා අක්කොධනො ජාතොති.

එවං ඡත්තපාණිනා අත්තනො වතුසු අඬගෙසු කලීතෙසු රාජා පරිසාය ඉඬගිතසඤ්ඤං අදාසි. තඬ්ඛණඤ්ඤෙව අමච්චා ව බ්‍රාහ්මණගහපතිකාදයො ව උට්ඨහිත්වා “අරෙ ලඤ්ඤාදක දුට්ඨවොර, ත්වං ලඤ්ඤං අලහිත්වා පණ්ඨිතං උපවදිත්වා මාරොතුකාමො ජාතො”ති කාලකං සෙනාපතිං හත්ථපාදෙසු ගහෙත්වා රාජනිවෙසනා ඔතාරෙත්වා ගහිතගහිතෙහෙව පාසාණමුග්ගරෙහි සීසං හින්දිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා පාදෙසු ගහෙත්වා කඬ්ඨත්තා සඬ්ඛාරට්ඨානෙ ඡඩ්ඬෙසු. තතො පට්ඨාය රාජා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්තො යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කාලකසෙනාපති දෙවදත්තො අහොසි, ඡත්තපාණිකප්පකො සාරිපුත්තො, සක්කො අනුරුද්ධො, ධම්මධජො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ධම්මධජජාතකවණ්ණනා දසමා.

බීරණථම්භවග්ගො සත්තමො.

තස්සුද්දානං –

සොමදත්තඤ්ඤෙව උච්ඡිට්ඨං, කුරු පුණ්ණනදීපි ව;
කච්ඡපමච්ඡසෙග්ගු ව, කුට්වාණිජගරහි;
ධම්මධජන්ති තෙ දස.

8. කාසාවචග්ගො

[221] 1. කාසාවජාතකවණ්ණනා

අනික්කසාවො කාසාවන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කපෙසි. වත්ථු පන රාජගහෙ සමුට්ඨිතං. එකස්මිං සමයෙ ධම්මසෙනාපති පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං වෙළවනෙ විහරති. දෙවදත්තොපි අත්තනො අනුරූපාය දුස්සීලපරිසාය පරිවුතො ගයාසීසෙ විහරති. තස්මිං සමයෙ රාජගහවාසීනො ඡන්දකං සඬ්ඝරිත්වා දානං සජ්ජයිංසු. අපෙකො වොහාරත්ථාය ආගතවාණිජො ඉමං සාටකං විස්සජ්ජෙත්වා “මම්පි පත්තිකං කරොථා”ති මහග්ගං ගන්ධකාසාවං අදාසි. නාගරා මහාදානං පවත්තයිංසු, සබ්බං ඡන්දකෙන සඬ්ඝරිත්වා කභාපණෙහෙව නිට්ඨාසි. සො සාටකො අතිරෙකො අහොසි. මහාජනො සන්තිපතිත්වා “අයං ගන්ධකාසාවසාටකො අතිරෙකො. කස්ස නං දෙම, කිං සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස, උදාහු දෙවදත්තස්සා”ති මන්තයිංසු.

තත්ථෙකෙ “සාරිපුත්තත්ථෙරස්සා”ති ආභංසු. අපරෙ “සාරිපුත්තත්ථෙරො කතිපාභං වසිත්වා යථාරුචි පක්කමිස්සති, දෙවදත්තත්ථෙරො පන නිබ්බදං අමහාකං නගරමෙව උපනිස්සාය විහරති, මඬගලාමඬගලෙසු අයමෙව අමහාකං අවස්සයො, දෙවදත්තස්ස දස්සාමා”ති ආභංසු. සම්බහුලිකං කරොන්තෙසුපි “දෙවදත්තස්ස දස්සාමා”ති වත්තාරො බහුතරා අහෙසුං, අථ නං දෙවදත්තස්ස අදංසු. දෙවදත්තො තස්ස දසා ඡිත්ථාපෙත්වා ඔවට්ඨිකං සිඛිඛාපෙත්වා රජාපෙත්වා සුවණ්ණපට්ටවණ්ණං කත්වා පාරුපි. තස්මිං කාලෙ තිංසමත්තා භික්ඛු රාජගහා නික්ඛමිත්වා සාවත්ථිං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා කතපට්ඨස්ත්ථාරා තං පවත්තිං ආරොචෙත්වා “එවං, භන්තෙ, අත්තනො අනනුච්ඡවිකං අරහද්ධජං පාරුපි”ති ආරොචෙසුං. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව අත්තනො අනනුරූපං අරහද්ධජං පරිදහති, පුබ්බෙපි පරිදහියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො භිමවන්තපදෙසෙ භත්ථිකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයජපත්තො අසිතිසහස්සමත්තවාරණපරිවාරො යුථපති හුත්වා අරඤ්ඤායතනෙ වසති. අථෙකො දුග්ගතමනුස්සො බාරාණසියං විහරන්තො දන්තකාරවීථියං දන්තකාරෙ දන්තවලයාදීනි කරොන්තෙ දිස්වා “භත්ථිදන්තෙ ලහිත්වා ගණ්භිස්සථා”ති පුච්ඡි. තෙ “ආම ගණ්භිස්සාමා”ති ආභංසු. සො ආවුධං ආදාය කාසාවචත්ථවසනො පච්චෙකබුද්ධවෙසං ගණ්භිත්වා පටිසිසකං පටිමුඤ්චිත්වා භත්ථිවීථියං යත්වා ආවුධෙන භත්ථිං මාරෙත්වා දන්තෙ ආදාය බාරාණසියං වික්කිණන්තො ජීවිකං කප්පෙසි. සො අපරහාගෙ බොධිසත්තස්ස පරිවාරභත්ථිනං සබ්බපච්ඡිමං භත්ථිං මාරෙතුං ආරභි. භත්ථිනො දෙවසිකං භත්ථිසු පරිභායන්තෙසු “කෙන නු බො කාරණෙන භත්ථිනො පරිභායන්ති”ති බොධිසත්තස්ස ආරොචෙසුං.

බොධිසත්තො පරිගණ්භන්තො “පච්චෙකබුද්ධවෙසං ගහෙත්වා භත්ථිවීථිපරියන්තෙ එකො පුරිසො තිට්ඨති, කච්චි නු බො සො මාරෙති, පරිගණ්භිස්සාමි න”න්ති එකදිවසං භත්ථි පුරතො කත්වා සයං පච්ඡතො අහොසි. සො බොධිසත්තං දිස්වා ආවුධං ආදාය පක්ඛන්දි. බොධිසත්තො නිවත්තිත්වා යීතො “භූමියං පොථෙත්වා මාරෙස්සාමි න”න්ති සොණ්ඩං පසාරෙත්වා තෙන පරිදහිතානි කාසාවානි දිස්වා “ඉමං අරහද්ධජං මයා ගරුං කාතුං වට්ටති”ති සොණ්ඩං පටිසංහරිත්වා “අම්හො පුරිස, නනු එස අරහද්ධජො අනනුච්ඡවිකො තුය්හං, කස්මා එතං පරිදහසි”ති ඉමා ගාථා අවොච –

141.

“අනික්කසාවො කාසාවං, යො වත්ථං පරිදහිස්සති;
අපෙතො දමසච්චෙන, න සො කාසාවමරහති.

142.

“යො ච චන්තකසාවස්ස, සීලෙසු සුසමාහිතො;
උපෙතො දමසච්චෙන, ස චෙ කාසාවමරහතී” ති.

තත්ථ අනික්කසාවොති කසාවො වුච්චති රාගො දොසො මොහො මක්ඛො පළාසො ඉස්සා මච්ඡරියං මායා සායෙය්‍යං ථම්මො සාරම්මො මානො අතිමානො මදො පමාදො, සබ්බෙ අකුසලා ධම්මා සබ්බෙ දුච්චරිතා සබ්බං භවගාමිකම්මං දියඨ්ඨකිලෙසසහස්සං, එසො කසාවො නාම. සො යස්ස පුග්ගලස්ස අප්පහිතො සන්තානතො අනිස්සට්ඨො අනික්ඛන්තො, සො අනික්කසාවො නාම. කාසාවන්ති කසායරසජිතං අරහද්ධජභූතං. යො චත්ථං පරිදහිස්සතීති යො එවරුපො හුත්වා එවරුපං චත්ථං පරිදහිස්සති නිවාසෙති චෙව පාරුපති ච. අපෙතො දමසච්චෙනාති ඉන්ද්‍රියදමසඨ්ඨාතෙන දමෙන ච නිබ්බානසඨ්ඨාතෙන ච පරමත්ථසච්චෙන අපෙතො පරිවජ්ජිතො. නිස්සක්කත්ථෙ වා කරණචචනං, එතස්මා දමසච්චා අපෙතොති අත්ථො. “සච්ච”න්ති චෙත්ථ වචිසච්චං චතුසච්චම්පි වට්ටති යෙව. න සො කාසාවමරහතීති සො පුග්ගලො අනික්කසාවත්තා අරහද්ධජං කාසාවං න අරහති අනනුච්ඡවිකො එතස්ස.

යො ච චන්තකසාවස්සාති යො පන පුග්ගලො යථාචුත්තස්සෙව කසාවස්ස චන්තත්තා චන්තකසාවො අස්ස. සීලෙසු සුසමාහිතොති මග්ගසීලෙසු චෙව ඵලසීලෙසු ච සම්මා ආහිතො, ආනෙත්වා යජිතො විය තෙසු පතිට්ඨිතො. තෙහි සීලෙහි සමඨිගීභූතස්සෙතං අධිවචනං. උපෙතොති සමන්තාගතො. දමසච්චෙනාති චුත්තජ්ජකාරෙන දමෙන ච සච්චෙන ච. ස චෙ කාසාවමරහතීති සො එවරුපො පුග්ගලො ඉමං අරහද්ධජං කාසාවං අරහති.

එවං බොධිසත්තො තස්ස පුරිසස්ස ඉමං කාරණං කථෙත්වා “ඉතො පට්ඨාය මා ඉධ ආගමි, ආගච්ඡසි චෙ, ජීවිතං තෙ නත්ථී” ති තජ්ජෙත්වා පලාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා භත්ථිමාරකපුරිසො දෙවදත්තො අහොසි, යුථපති පන අහමෙව අහොසි” ති.

කාසාවජාතකවණ්ණනා පට්ඨමා.

[222] 2. චූළනන්දියජාතකවණ්ණනා

ඉදං තදාවරියවචොති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කථෙසි. එකදිවසඤ්ඤි භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආචුසො, දෙවදත්තො නාම කක්ඛලො ඵරුසො සාහසිකො

සම්මාසම්බුද්ධො අභිමාරෙ පයොජෙසි, සිලං පවිජ්ඣි, නාළාගිරිං පයොජෙසි, බන්තිමෙත්තානුද්දයමත්තමපිස්ස තථාගතෙ නත්ථි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො කක්ඛලො ඵරුසො නික්කාරුණිකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො භිමවත්තපදෙසෙ මහානන්දියො නාම වානරො අහොසි, කනිට්ඨහානිකො පනස්ස වුළුනන්දියො නාම. තෙ උභොපි අසිතිසහස්සවානරපරිවාරා භිමවත්තපදෙසෙ අන්ධමාතරං පටිජග්ගන්තා වාසං කප්පෙසුං. තෙ මාතරං සයනගුම්ඛෙ යපෙත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා මධුරානි ඵලාඵලානි මාතුයා පෙසෙන්ති. ආහරණකවානරා තස්සා න දෙන්ති, සා බුද්ධාපිළිතා අට්ඨිවම්මාවසෙසා කිසා අහොසි. අථ නං බොධිසත්තො ආහ - “මයං, අම්ම, තුම්හාකං මධුරඵලාඵලානි පෙසෙම, තුම්හෙ කස්මා මිලායථා”ති. “තාත, නාහං ලභාමි”ති. බොධිසත්තො චිත්තෙසි - “මයි යුථං පරිහරන්තෙ මාතා මෙ නස්සිස්සති, යුථං පහාය මාතරංයෙව පටිජග්ගිස්සාමි”ති. සො වුළුනන්දියං පක්කොසිත්වා “තාත, ත්වං යුථං පරිහර, අහං මාතරං පටිජග්ගිස්සාමි”ති ආහ. සොපි නං “හාතික, මය්හං යුථංපරිහරණෙන කම්මං නත්ථි, අහම්පි මාතරමෙව පටිජග්ගිස්සාමි”ති ආහ. ඉති තෙ උභොපි එකච්ඡන්දා හුත්වා යුථං පහාය මාතරං ගහෙත්වා භිමවත්තා ඔරුය්හ පච්චන්තෙ නිග්‍රොධරුක්ඛෙ වාසං කප්පෙත්වා මාතරං පටිජග්ගිසු.

අමෙකො බාරාණසිවාසී බ්‍රාහ්මණමාණවො තක්කසිලායං දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්නිකෙ සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා “ගම්ස්සාමි”ති ආවරියං ආපුච්ඡි. ආවරියො අභිගච්ඡිජානුභාවෙන තස්ස කක්ඛලඵරුසසාහසිකභාවං ඤත්වා “තාත, ත්වං කක්ඛලො ඵරුසො සාහසිකො, ඵවරුපානං න සබ්බකාලං එකසදිසමෙව ඉජ්ඣති, මහාවිනාසං මහාදුක්ඛං පාපුණ්ස්සසි, මා ත්වං කක්ඛලො හොහි, පච්ඡානුතාපනකාරණං කම්මං මා කරි”ති ඔවදිත්වා උයොයාජෙසි. සො ආවරියං වන්දිත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා සරාවාසං ගහෙත්වා අඤ්ඤෙහි සිප්පෙහි ජීවිකං කප්පෙතුං අසක්කොන්තො “ධනුකොටිං නිස්සාය ජීවිස්සාමි, ලුද්දකම්මං කත්වා ජීවිකං කප්පෙස්සාමි”ති බාරාණසිතො නික්ඛමිත්වා පච්චන්තගාමකෙ වසන්තො ධනුකලාපසන්නද්ධො අරඤ්ඤං පවිසිත්වා නානාමිගෙ මාරෙන්වා මංසවික්කයෙන ජීවිකං කප්පෙසි. සො එකදිවසං අරඤ්ඤෙ කිඤ්චි අලභිත්වා ආගච්ඡන්තො අභිගණපරියන්තෙ ඨිතං නිග්‍රොධරුක්ඛං දිස්වා “අපි නාමෙත්ථ කිඤ්චි හවෙය්‍යා”ති නිග්‍රොධරුක්ඛාහිමුබො පායාසි.

තස්මිං බණ්ණ උභොපි තෙ භාතරො මාතරං ඵලානි බාදාපෙත්වා පුරතො කත්වා විටපබ්භන්තරෙ නිසින්නා තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “කිං නො මාතරං

කරිස්සති” ති සාබන්තරෙ නිලිසිංසු. සොපි බො සාහසිකපුරිසො රුක්ඛමූලං ආගන්ත්වා තං තෙසං මාතරං ජරාදුබ්බලං අන්ධං දිස්වා වින්තෙසි – “කිං මෙ තුව්ඡහත්ථගමනෙන ඉමං මක්කටිං විජ්ඣන්වා ගහෙත්වා ගමිස්සාමි” ති. සො තස්සා විජ්ඣනත්ථාය ධනුං ගණ්හි. තං දිස්වා බොධිසත්තො “තාත වූළනන්දිය, එසො මෙ පුරිසො මාතරං විජ්ඣතුකාමො, අහමස්සා ජීවිතදානං දස්සාමි, ත්වං මමච්චයෙන මාතරං පටිජග්ගෙය්‍යාසි” ති වත්වා සාබන්තරා නික්ඛමිත්වා “හො පුරිස, මා මෙ මාතරං විජ්ඣ, එසා අන්ධා ජරාදුබ්බලා, අහමස්සා ජීවිතදානං දෙමි, ත්වං එතං අමාරෙත්වා මං මාරෙහි” ති තස්ස පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා සරස්ස ආසන්නට්ඨානෙන නිසිදි. සො නික්කරුණො බොධිසත්තං විජ්ඣන්වා පාතෙත්වා මාතරම්පිස්ස විජ්ඣතුං පුන ධනුං සන්නය්හි. තං දිස්වා වූළනන්දියො “අයං මෙ මාතරං විජ්ඣතුකාමො, එකදිවසම්පි බො මෙ මාතා ජීවමානා ලද්ධජීවිතායෙව නාම හොති, ජීවිතදානමස්සා දස්සාමි” ති සාබන්තරා නික්ඛමිත්වා “හො පුරිස, මා මෙ මාතරං විජ්ඣ, අහමස්සා ජීවිතදානං දෙමි, ත්වං මං විජ්ඣන්වා අම්භෙ ද්වෙ භාතිකෙ ගහෙත්වා අම්භාකං මාතු ජීවිතදානං දෙහි” ති තස්ස පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා සරස්ස ආසන්නට්ඨානෙන නිසිදි. සො තම්පි විජ්ඣන්වා පාතෙත්වා “අයං මක්කටි සරෙ දාරකානං හවිස්සති” ති මාතරම්පි තෙසං විජ්ඣන්වා පාතෙත්වා තයොපි කාපේනාදාය ගෙහාහිමුබො පායාසි.

අථස්ස පාපපුරිසස්ස ගෙහෙ අසනි පතිත්වා හරියඤ්ච ද්වෙ දාරකෙ ච ගෙහෙනෙව සද්ධිං ඤාපෙසි, පිට්ඨිවංසපුණ්ණමත්තං අවසිස්සි. අථස්ස නං ගාමද්වාරෙයෙව එකො පුරිසො දිස්වා තං පවත්තිං ආරොචෙසි. සො පුත්තදාරසොකෙන අභිභූතො තස්මිංයෙව යානෙ මංසකාපඤ්ජ ධනුඤ්ච ඡඩ්ඛෙත්වා වත්ථං පභාය නග්ගො බාහා පග්ගය්හ පරිදෙවමානො ගන්ත්වා සරං පාවිසි. අථස්ස සා පුණ්ණා භිජ්ජිත්වා සීසෙ පතිත්වා සීසං භින්දි, පථවී විවරං අදාසි, අච්චිතො ඡාලා උට්ඨහි. සො පථවියා ගිලියමානො ආවරියස්ස ඔවාදං සරිත්වා “ඉමං වත කාරණං දිස්වා පාරාසරියබ්‍රාහ්මණො මය්හං ඔවාදමදාසි” ති පරිදෙවමානො ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

143.

“ඉදං තදාවරියවචො, පාරාසරියො යදබ්‍රවි;
මාසු ත්වං අකරි පාපං, යං ත්වං පච්ඡා කතං තපෙ.

144.

“යානි කරොති පුරිසො, තානි අත්තනි පස්සති;
කල්‍යාණකාරී කල්‍යාණං, පාපකාරී ච පාපකං;
යාදිසං වපතෙ බීජං, තාදිසං හරතෙ එල” ති.

තස්සත්ථො – යං පාරාසරියො බ්‍රාහ්මණො අබ්‍රවි – “මාසු ත්වං පාපං අකරි, යං කතං පච්ඡා ත්වඤ්ඤෙව තපෙය්‍යා” ති, ඉදං තං ආවරියස්ස වචනං.

යානි කායච්චිමනොද්චාරෙහි කම්මානි පුරිසො කරොති, තෙසං විපාකං පටිලහන්තො තානියෙව අත්තනි පස්සති. කල්‍යාණකම්මකාරී කල්‍යාණං ඵලමනුභොති, පාපකාරී ච පාපකමෙව භීතං ලාමකං අනිට්ඨඵලං අනුභොති. ලොකස්මිම්පි හි යාදිසං වපතෙ ඛිජං, තාදිසං හරතෙ ඵලං, ඛිජානුරූපං ඛිජානුවිජවිකමෙව ඵලං හරති ගණ්භාති අනුභවතීති. ඉති සො පරිදෙවන්තො පට්ඨං පවිසිත්වා අවිච්චිමහානිරයෙ නිබ්බත්ති.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව, පුබ්බෙපි කක්ඛලො ඵරුසො නික්කාරුණිකොයෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා ලුද්දකපුරිසො දෙවදත්තො අහොසි, දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො සාරිපුත්තො, චූළනන්දියො ආනන්දො, මාතා මහාපජාපතිගොතමී, මහානන්දියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

චූළනන්දියජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[223] 3. පුට්ඨත්තජාතකවණ්ණනා

නමෙ නමන්තස්ස හපෙ හජන්තන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං කුටුම්භිකං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථීනගරවාසී කිරෙකො කුටුම්භිකො එකෙන ජනපදකුටුම්භිකෙන සද්ධිං වොහාරං අකාසි. සො අත්තනො හරියං ආදාය තස්ස ධාරණකස්ස සන්තිකං අගමාසි. ධාරණකො “දාතුං න සක්කොමී”ති න කිඤ්චි අදාසි, ඉතරො කුජ්ඣිත්වා හත්තං අභුඤ්ඡිත්වාච නික්ඛමී. අථ නං අන්තරාමග්ගෙ ජාතජ්ඣිත්තං දිස්වා මග්ගපටිපන්නා පුරිසා “හරියායපි දත්වා භුඤ්ජාහී”ති හත්තපුටං අදංසු. සො තං ගහෙත්වා තස්සා අදාතුකාමො හුත්වා “හද්දෙ, ඉදං වොරානං තිට්ඨනට්ඨානං, ත්වං පුරතො යාහී”ති උය්‍යාපෙත්වා සබ්බං හත්තං භුඤ්ඡිත්වා තුව්ඡපුටං දස්සෙත්වා “හද්දෙ, අහත්තකං තුව්ඡපුටමෙව අදංසු”ති ආහ. සා තෙන එකකෙනෙව භුත්තභාවං ඤත්වා දොමනස්සජ්ජත්තා අහොසි. තෙ උභොපි ජෙතවනපිට්ඨිවිහාරෙන ගච්ඡන්තා “පානියං පිවිස්සාමා”ති ජෙතවනං පවිසිංසු.

සත්ථාපි තෙසඤ්ඤෙව ආගමනං ඔලොකෙන්තො මග්ගං ගහෙත්වා ධීතලුද්දකො විය ගන්ධකුට්ඨායාය නිසීදි, තෙ සත්ථාරං දිස්වා උපසඬ්ඨිකම්භිත්වා වන්දිත්වා නිසීදිංසු. සත්ථා තෙහි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “කිං, උපාසිකෙ, අයං තෙ හත්තා භිතකාමො සස්නෙහො”ති පුච්ඡි. “හත්තෙ, අහං එතස්ස සස්නෙහා, අයං පන මය්හං නිස්නෙහො, තිට්ඨන්තු අඤ්ඤෙපි දිවසා, අජ්ජෙවෙස අන්තරාමග්ගෙ පුට්ඨත්තං ලභිත්වා මය්හං අදත්වා අත්තනාව භුඤ්ඡී”ති. “උපාසිකෙ, නිව්චකාලම්පි ත්වං එතස්ස භිතකාමා සස්නෙහා, අයං පන නිස්නෙහොව. යදා පන පණ්ඩිතෙ නිස්සාය තව ගුණෙ ජානාති, තදා තෙ සබ්බිස්සරියං නිය්‍යාදෙතී”ති වත්වා තාය යාවිතො අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අමච්චකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තස්ස අත්ථධම්මානුසාසකො අහොසි. අථ රාජා “පදුබ්භෙය්‍යාපි මෙ අය”න්ති අත්තනො පුත්තං ආසඬ්ඤානො නිහරි. සො අත්තනො හරියං ගහෙත්වා නගරා නික්ඛම්ම එකස්මිං කාසිකගාමකෙ වාසං කප්පෙසි. සො අපරහාගෙ පිතු කාලකතභාවං සුත්වා “කුලසන්නකං රජ්ජං ගණ්හිස්සාමි”ති බාරාණසිං පච්චාගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ “හරියායපි දත්වා භුඤ්ජාහි”ති හත්තපුටං ලහිත්වා තස්සා අදත්වා සයමෙව තං භුඤ්ජී. සා “කක්ඛලො වතායං පුරිසො”ති දොමනස්සප්පත්තා අහොසි. සො බාරාණසියං රජ්ජං ගහෙත්වා තං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙත්වා “එත්තකමෙව එතිස්සා අල”න්ති න අඤ්ඤං සක්කාරං වා සම්මානං වා කරොති, “කථං යාපෙසි”තිපි නං න පුච්ඡති.

බොධිසත්තො චිත්තෙසි – “අයං දෙවී රඤ්ඤො බහුපකාරා සස්තෙනා, රාජා පනෙතං කිස්මිඤ්චි න මඤ්ඤති, සක්කාරසම්මානමස්සා කාරෙස්සාමි”ති තං උපසඬ්ඤාමිත්වා උපචාරං කත්වා එකමන්තං යත්වා “කිං, තාතා”ති චුත්තෙ “කථං සමුට්ඨාපෙතුං මයං, දෙවී, තුම්හෙ උපට්ඨහාම, කිං නාම මහල්ලකානං පිතුනං වත්ථබ්බෙත්ථං වා හත්තපිණ්ඩං වා දාතුං න වට්ටති”ති ආහ. “තාත, අහං අත්තනාව කිඤ්චි න ලහාමි, තුම්හාකං කිං දස්සාමි, නනු ලහනකාලෙ අදාසිං, ඉදානි පන මෙ රාජා න කිඤ්චි දෙති. තිට්ඨතු අඤ්ඤං දානං, රජ්ජං ගණ්හිතුං ආගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ හත්තපුටං ලහිත්වා හත්තමත්තම්පි මෙ අදත්වා අත්තනාව භුඤ්ජී”ති. “කිං පන, අම්ම, රඤ්ඤො සන්නිකෙ එවං කථෙතුං සක්ඛිස්සථා”ති? “සක්ඛිස්සාමි, තාතා”ති. “තෙන හි අප්පෙව මම රඤ්ඤො සන්නිකෙ ධීතකාලෙ මයි පුච්ඡන්තෙ එවං කථෙථ අප්පෙව වො ගුණං ජානාපෙස්සාමි”ති එවං වත්වා බොධිසත්තො පුරිමතරං ගන්ත්වා රඤ්ඤො සන්නිකෙ අට්ඨාසි. සාපි ගන්ත්වා රඤ්ඤො සම්පෙ අට්ඨාසි.

අථ නං බොධිසත්තො “අම්ම, තුම්හෙ අතිවිය කක්ඛලා, කිං නාම පිතුනං වත්ථබ්බෙත්ථං වා හත්තපිණ්ඩමත්තං වා දාතුං න වට්ටති”ති ආහ. “තාත, අහමෙව රඤ්ඤො සන්නිකා කිඤ්චි න ලහාමි, තුම්හාකං කිං දස්සාමි”ති? “නනු අග්ගමහෙසිට්ඨානං තෙ ලද්ධ”න්ති? “තාත, කිස්මිඤ්චි සම්මානෙ අසති අග්ගමහෙසිට්ඨානං කිං කරිස්සති, ඉදානි මෙ තුම්හාකං රාජා කිං දස්සති, සො අත්තරාමග්ගෙ හත්තපුටං ලහිත්වා තනො කිඤ්චි අදත්වා සයමෙව භුඤ්ජී”ති. බොධිසත්තො “එවං කිර, මහාරාජා”ති පුච්ඡී. රාජා අධිවාසෙසි. බොධිසත්තො තස්ස අධිවාසනං විදිත්වා “තෙන හි, අම්ම, රඤ්ඤො අප්පියකාලතො පට්ඨාය කිං තුම්හාකං ඉධ වාසෙත. ලොකස්මිඤ්චි අප්පියසම්පයොගො ව දුක්ඛො, තුම්හාකං ඉධ වාසෙ සති රඤ්ඤො අප්පියසම්පයොගො ව දුක්ඛං හවිස්සති, ඉමෙ සත්තා නාම හජන්තෙ හජන්ති, අහජනභාවං ඤත්වා අඤ්ඤත්ථ ගන්තබ්බං, මහන්තො ලොකසන්නිවාසො”ති වත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

145.

“නමෙ නමන්තස්ස භජෙ භජන්තං, කිච්චානුකුබ්බස්ස කරෙය්‍ය කිච්චං;
නානත්ථකාමස්ස කරෙය්‍ය අත්ථං, අසම්භජන්තම්පි න සම්භජෙය්‍ය.

146.

“චජෙ චජන්තං චනථං න කයිරා, අපෙතචිත්තෙන න සම්භජෙය්‍ය;
දිජො දුමං බිණ්ණඵලන්ති ඤත්වා, අඤ්ඤං සමෙක්ඛෙය්‍ය මහා හි ලොකො”ති.

තත්ථ නමෙ නමන්තස්ස භජෙ භජන්තන්ති යො අත්තනො නමති, තස්සෙව පටිනමෙය්‍ය. යො ච භජති, තමෙව භජෙය්‍ය. කිච්චානුකුබ්බස්ස කරෙය්‍ය කිච්චන්ති අත්තනො උප්පන්නකිච්චං අනුකුබ්බන්තස්සෙව තස්සපි උප්පන්නකිච්චං පටිකරෙය්‍ය. චජෙ චජන්තං චනථං න කයිරාති අත්තානං ජහන්තං ජහෙය්‍යෙව, තස්මිං තණ්හාසඬ්ඛාතං චනථං න කරෙය්‍ය. අපෙතචිත්තෙනාති විගතචිත්තෙන විපල්ලත්ථචිත්තෙන. න සම්භජෙය්‍යාති තථාරූපෙන සද්ධිං න සමාගච්ඡෙය්‍ය. දිජො දුමන්ති යථා සකුණො පුබ්බෙ ඵලිතම්පි රුක්ඛං ඵලෙ බිණ්ණ “බිණ්ණඵලො අය”න්ති ඤත්වා තං ඡඩ්ඛෙත්වා අඤ්ඤං සමෙක්ඛති පරියෙසති, එවං අඤ්ඤං සමෙක්ඛෙය්‍ය. මහා හි එස ලොකො, අථ තුම්භෙ සස්තෙනං එකං පුරිසං ලභිස්සථාති.

තං සුත්වා බාරාණසිරාජා දෙවියා සබ්බිස්සරියං අදාසි. තතො පට්ඨාය සමග්ගා සම්මොදමානා වසිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ ද්වෙ ජයම්පතිකා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. “තදා ජයම්පතිකා ඉමෙ ද්වෙ ජයම්පතිකා අහෙසුං, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

පුට්ඨත්තජාතකවණ්ණනා තතියා.

[224] 4. කුම්භිලජාතකවණ්ණනා

යස්සෙනෙ චතුරො ධම්මාති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කටෙසි.

147.

“යස්සෙනෙ චතුරො ධම්මා, වානරින්ද යථා තව;
සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, දිට්ඨං සො අතිවත්තති.

148.

“යස්ස වෙනෙ න විජ්ජන්ති, ගුණා පරමහද්දකා;

සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, දිට්ඨං සො නාතිවත්තති” ති.

තත්ථ ගුණා පරමභද්දකාති යස්ස එතෙ පරමභද්දකා චත්තාරො රාසට්ඨෙත පිණ්ඩට්ඨෙත ගුණා න විජ්ජන්ති, සො පච්චාමිත්තං අතික්කම්තුං න සක්කොතිති. සෙසමෙත්ථ සබ්බං හෙට්ඨා කුම්භිලජාතකෙ චුත්තනයමෙව සද්ධිං සමොධානෙනාති.

කුම්භිලජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

[225] 5. ඛන්තිවණ්ණජාතකවණ්ණනා

අත්ථි මෙ පුරිසො, දෙවාති ඉදං සත්ථා ජෙතවතෙ විහරන්තො කොසලරාජානං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්ස කිරෙකො බහුපකාරො අමච්චො අන්තෙපුරෙ පදුස්සි. රාජා “උපකාරකො මෙ” ති ඤත්වාපි අධිවාසෙත්වා සත්ථු ආරොචෙසි. සත්ථා “පොරාණකරාජානොපි, මහාරාජ, එවං අධිවාසෙසුංයෙවා” ති චත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ එකො අමච්චො තස්ස අන්තෙපුරෙ පදුස්සි, අමච්චස්සාපි සෙවකො තස්ස ගෙහෙ පදුස්සි. සො තස්ස අපරාධං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො තං ආදාය රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙව, එකො මෙ උපට්ඨාකො සබ්බකිච්චකාරකො, සො මය්හං ගෙහෙ පදුස්සි, තස්ස කිං කාතුං වට්ටති” ති පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ —

149.

“අත්ථි මෙ පුරිසො දෙව, සබ්බකිච්චෙසු බ්‍යාවටො;
තස්ස චෙකොපරාධත්ථි, තත්ථ ත්වං කින්ති මඤ්ඤසි” ති.

තත්ථ තස්ස චෙකොපරාධත්ථිති තස්ස ච පුරිසස්ස එකො අපරාධො අත්ථි. තත්ථ ත්වං කින්ති මඤ්ඤසිති තත්ථ තස්ස පුරිසස්ස අපරාධෙ ත්වං “කිං කාතබ්බ” ත්ති මඤ්ඤසි, යථා තෙ විත්තං උප්පජ්ජති, තදනුරූපමස්ස දණ්ඩං පණෙහීති දීපෙති.

තං සුත්වා රාජා දුතියං ගාථමාහ —

150.

“අම්භාකම්පත්ථි පුරිසො, එදිසො ඉධ විජ්ජති;
දුල්ලහො අඬගසම්පන්තො, ඛන්තිරස්මාක රූච්චති” ති.

තස්සත්ථො — අම්භාකම්පි රාජුනං සතං එදිසො බහුපකාරො අගාරෙ දුස්සනකපුරිසො අත්ථි, සො ච බො ඉධ විජ්ජති, ඉදානිපි ඉධෙව සංවිජ්ජති, මයං රාජානොපි සමානා තස්ස බහුපකාරතං සන්ධාය අධිවාසෙම, තුය්හං පන අරඤ්ඤොපි සතො අධිවාසනහාරො ජාතො. අඬගසම්පන්තො හි

සබ්බෙහි ගුණකොට්ඨාසෙහි සමන්තාගතො පුරිසො නාම දුල්ලභො, තෙන කාරණෙන අස්මාකං ඵවරූපෙසු යානෙසු අධිවාසනඛන්තියෙව රුවචතීති.

අමච්චො අත්තානං සන්ධාය රඤ්ඤො චුත්තභාවං ඤත්වා තතො පට්ඨාය අත්තෙපුරෙ පදුස්සිතුං න විසහි, සොපිස්ස සෙවකො රඤ්ඤො ආරොචිතභාවං ඤත්වා තතො පට්ඨාය තං කම්මං කාතුං න විසහි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අහමෙව බාරාණසිරාජා අහොසි”න්ති. සොපි අමච්චො රඤ්ඤො සත්ථු කථිතභාවං ඤත්වා තතො පට්ඨාය තං කම්මං කාතුං නාසක්ඛිති.

ඛන්තිවණ්ණජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[226] 6. කොසියජාතකවණ්ණනා

කාලෙ නික්ඛමනා සාධුති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරාජානං ආරඛිත කට්ඨෙසි. කොසලරාජා පච්චන්තවූපසමන්තත්ථාය අකාලෙ නික්ඛමී. චත්ථු හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

සත්ථා පන අතීතං ආහරිත්වා ආහ – “මහාරාජ, අතීතෙ බාරාණසිරාජා අකාලෙ නික්ඛමිත්වා උය්‍යානෙ ඛන්ධාවාරං නිවෙසයි. තස්මිං කාලෙ එකො උලුකසකුණො වෙළුම්බං පවිසිත්වා නිලීයි. කාකසෙනා ආගන්ත්වා ‘නික්ඛන්තමෙව තං ගණ්හිස්සාමා’”ති පරිවාරෙසි. සො සූරියත්ථචගමනං අනොලොකෙත්වා අකාලෙයෙව නික්ඛමිත්වා පලායිතුං ආරහි. අථ නං කාකා පරිවාරෙත්වා තුණ්ඩෙහි කොට්ටෙන්තා පරිපාතෙසුං. රාජා බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “කිං නු බො, පණ්ඩිත, ඉමෙ කාකා කොසියං පරිපාතෙන්ති”ති පුච්ඡී. බොධිසත්තො “අකාලෙ, මහාරාජ, අත්තතො වසනට්ඨානා නික්ඛමන්තා ඵවරූපං දුක්ඛං පටිලහන්තියෙව, තස්මා අකාලෙ අත්තතො වසනට්ඨානා නික්ඛමිතුං න වට්ටතී”ති ඉමමත්ථං පකාසෙන්තො ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

151.

“කාලෙ නික්ඛමනා සාධු, නාකාලෙ සාධු නික්ඛමො;
අකාලෙන හි නික්ඛමම, එකකම්පි බහුජ්ජනො;
න කිඤ්චි අත්ථං ජොතෙති, ධඩ්කසෙනාව කොසියං.

152.

“ධීරො ව විධිවිධානඤ්ඤා, පරෙසං විවරානුගු;
සබ්බාමිත්තෙ වසිකත්වා, කොසියොව සුඛී සියා”ති.

තත්ථ කාලෙ නික්ඛමනා සාධුති, මහාරාජ, නික්ඛමනා නාම නික්ඛමනං වා පරක්කමනං වා යුත්තපයුත්තකාලෙ සාධු. නාකාලෙ සාධු නික්ඛමොති

අකාලෙ පන අත්තනො වසනට්ඨානනො අඤ්ඤත්ථ ගන්තුං නික්ඛමො නාම නික්ඛමනං වා පරක්කමනං වා න සාධු. “අකාලෙන භී”තිආදීසු වතුසු පදෙසු පඨමෙන සද්ධිං තතියං, දුතියෙන වතුත්ථං යොජෙත්වා එවං අත්ථො වෙදිතබ්බො. අත්තනො වසනට්ඨානනො භී කොචි පුරිසො අකාලෙන නික්ඛමිත්වා වා පරක්කමිත්වා වා න කිඤ්චි අත්ථං ජොතෙති, අත්තනො අප්පමත්තකම්පි වුඩ්ඪිං උප්පාදෙතුං න සක්කොති, අථ බො එකකම්පි බහුජ්ජනො බහුපි සො පච්චත්ථිකජනො එතං අකාලෙ නික්ඛමන්තං වා පරක්කමන්තං වා එකකං පරිවාරෙත්වා මහාවිනාසං පාපෙති. තත්‍රායං උපමා – ධඩ්කසෙනාව කොසියං, යථා අයං ධඩ්කසෙනා ඉමං අකාලෙ නික්ඛමන්තඤ්ච පරක්කමන්තඤ්ච කොසියං තුණ්ඩෙහි විතුදන්ති මහාවිනාසං පාපෙති, තථා තස්මා තිරච්ඡානගතෙ ආදිං කත්වා කෙනචි අකාලෙ අත්තනො වසනට්ඨානනො න නික්ඛමිතබ්බං න පරක්කමිතබ්බන්ති.

දුතියගාථාය ධිරොති පණ්ඩිතො. විධිති පොරාණකපණ්ඩිතෙහි යපිතපවෙණි. විධානන්ති කොට්ඨාසො වා සංවිදහනං වා. විවරානුගුති විවරං අනුගච්ඡන්තො ජානන්තො. සබ්බාමිත්තෙති සබ්බෙ අමිත්තෙ. වසීකත්වාති අත්තනො වසෙ කත්වා. කොසියොවාති ඉමම්භා බාලකොසියා අඤ්ඤො පණ්ඩිතකොසියො විය. ඉදං චුත්තං හොති – යො ච බො පණ්ඩිතො “ඉමස්මිං කාලෙ නික්ඛමිතබ්බං පරක්කමිතබ්බං, ඉමස්මිං න නික්ඛමිතබ්බං න පරක්කමිතබ්බං”න්ති පොරාණකපණ්ඩිතෙහි යපිතස්ස පවෙණිසඬ්ඛාතස්ස විධිතො කොට්ඨාසසඬ්ඛාතං විධානං වා තස්ස වා විධිතො විධානං සංවිදහනං අනුට්ඨානං ජානාති, සො විධිවිධානඤ්ඤ පරෙසං අත්තනො පච්චාමිත්තානං විවරං ඤාත්වා යථා නාම පණ්ඩිතො කොසියො රත්තිසඬ්ඛාතෙ අත්තනො කාලෙ නික්ඛමිත්වා ච පරක්කමිත්වා ච තත්ථ තත්ථ සයිතානඤ්ඤෙව කාකානං සිසානි ඡින්දමානො තෙ සබ්බෙ අමිත්තෙ වසීකත්වා සුඛි සියා, එවං ධිරොපි කාලෙ නික්ඛමිත්වා පරක්කමිත්වා අත්තනො පච්චාමිත්තෙ වසීකත්වා සුඛි නිද්දුක්ඛො භවෙය්‍යාති. රාජා බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා නිවත්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කොසියජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[227] 7. ඉට්ඨාණජාතකවණ්ණනා

සුරො සුරෙන සඬ්ඛම්මාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්මිං කිර කාලෙ ජෙනවනනො තිගාචුතඬ්ඪයොජනමත්තෙ එකො නිගමගාමො, තත්ථ බහුනි සලාකහත්තපක්ඛියහත්තානි අත්ථි. තත්‍රෙකො පඤ්ඤපුච්ඡකො කොණ්ඩො

වසති. සො සලාකහත්තපක්ඛියහත්තානං අත්ථාය ආගතෙ දහරෙ ව සාමණෙරෙ ව “කෙ බාදන්ති, කෙ පිවන්ති, කෙ භුඤ්ජන්ති”ති පඤ්භං පුච්ඡිත්වා කථෙතුං අසක්කොන්තෙ ලජ්ජාපෙසි. තෙ තස්ස භයෙන සලාකහත්තපක්ඛියහත්තත්ථාය තං ගාමං න ගච්ඡන්ති. අටෙකදිවසං එකො හික්ඛු සලාකග්ගං ගන්ත්වා “හන්තෙ, අසුකගාමෙ සලාකහත්තං වා පක්ඛියහත්තං වා අත්ථී”ති පුච්ඡිත්වා “අත්ථාවුසො, තත්ථ පනෙකො කොණ්ඩො පඤ්භං පුච්ඡති, තං කථෙතුං අසක්කොන්තෙ අක්කොසති පරිභාසති, තස්ස භයෙන කොචි ගන්තුං න සක්කොති”ති චුත්තෙ “හන්තෙ, තත්ථ හත්තානි මය්හං පාපෙථ, අහං තං දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා තතො පට්ඨාය තුම්භෙ දිස්වා පලායනකං කරිස්සාමි”ති ආහ. හික්ඛු “සාධු”ති සම්පට්චිත්වා තස්ස තත්ථ හත්තානි පාපෙසුං.

සො තත්ථ ගන්ත්වා ගාමද්වාරෙ චීවරං පාරුපි. තං දිස්වා කොණ්ඩො චණ්ඩමෙණ්ඩකො විය වෙගෙන උපගන්ත්වා “පඤ්භං මෙ, සමණ, කථෙහි”ති ආහ. “උපාසක, ගාමෙ චරිත්වා යාගුං ආදාය ආසනසාලං තාව මෙ ආගන්තුං දෙහි”ති. සො යාගුං ආදාය ආසනසාලං ආගතෙපි තස්මිං තටෙව ආහ. සොපි නං හික්ඛු “යාගුං තාව මෙ පාතුං දෙහි, ආසනසාලං තාව සම්මජ්ජිතුං දෙහි, සලාකහත්තං තාව මෙ ආහරිතුං දෙහි”ති වත්වා සලාකහත්තං ආහරිත්වා තමෙව පත්තං ගාහාපෙත්වා “එහි, පඤ්භං තෙ කථෙස්සාමි”ති බහිගාමං නෙත්වා චීවරං සංහරිත්වා අංසෙ යපෙත්වා තස්ස හත්ථතො පත්තං ගහෙත්වා අට්ඨාසි. තත්‍රාපි නං සො “සමණ, පඤ්භං මෙ කථෙහි”ති ආහ. අථ නං “කථෙමි තෙ පඤ්භ”න්ති එකජපහාරෙතෙව පාතෙත්වා අට්ඨීති සංවුණ්ණෙත්තො විය පොටෙත්වා ගූථං මුඛෙ පක්ඛිපිත්වා “ඉතො දානි පට්ඨාය ඉමං ගාමං ආගතං කඤ්චි හික්ඛුං පඤ්භං පුච්ඡිතකාලෙ ජානිස්සාමි”ති සන්තජ්ජෙත්වා පක්කාමි. සො තතො පට්ඨාය හික්ඛු දිස්වා පලායති. අපරභාගෙ තස්ස හික්ඛුතො සා කිරියා හික්ඛුසඬ්ඨෙසෙ පාකටා ජාතා. අටෙකදිවසං ධම්මසභායං හික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, අසුකහික්ඛු කිර කොණ්ඩස්ස මුඛෙ ගූථං පක්ඛිපිත්වා ගතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, සො හික්ඛු ඉදානෙව තං මිළ්භෙන ආසාදෙති, පුබ්බෙපි ආසාදෙසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ අඬ්ගමගධවාසිනො අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස රට්ඨං ගච්ඡන්තා එකදිවසං ද්විත්තං රට්ඨානං සීමන්තරෙ එකං සරං නිස්සාය වසිත්වා සුරං පිවිත්වා මච්ඡමංසං බාදිත්වා පාතොව යානානි යොජෙත්වා පක්කමිංසු. තෙසං ගතකාලෙ එකො ගූථබාදකො පාණකො ගූථගන්ධෙන ආගන්ත්වා තෙසං පිතට්ඨානෙ ඡඩ්ඨිතං සුරං දිස්වා පිපාසාය පිවිත්වා මත්තො හුත්වා ගූථපුඤ්ජං අහිරුහි, අල්ලගූථං තස්මිං ආරුල්භෙ ථොකං ඔනමි. සො “පථවී මං ධාරෙතුං න සක්කොති”ති විරවි. තස්මිඤ්ඤෙව බණෙ එකො මත්තවරවාරණො තං පදෙසං පත්වා ගූථගන්ධං සායිත්වා ජිගුච්ඡන්තො

පටික්කම්. සො තං දිස්වා “එස මම භයෙන පලායති”ති සඤ්ඤී භුත්වා “ඉමිනා මෙ සද්ධිං සඬගාමං කාතුං වට්ටති”ති තං අවහයන්තො පයමං ගාථමාහ —

153.

“සුරො සුරෙන සඬගම්ම, වික්කන්තෙන පහාරිනා;
එහි නාග නිවත්තස්සු, කිං නු භීතො පලායසි;
පස්සන්තු අඬගමගධා, මම තුය්හඤ්ච වික්කම”න්ති.

තස්සත්ථො — ත්වං සුරො මයා සුරෙන සද්ධිං සමාගන්ත්වා වීරියවික්කමෙන වික්කන්තෙන පහාරදානසමත්ථතාය පහාරිනා කිංකාරණා අසඬගාමෙත්වාච ගච්ඡසි, නනු නාම එකසම්පහාරොපි දාතබ්බො සියා, තස්මා එහි නාග නිවත්තස්සු, එත්තකෙනෙව මරණභයතප්පිතො භුත්වා කිං නු භීතො පලායසි, ඉමෙ ඉමං සීමං අන්තරං කත්වා වසන්තා පස්සන්තු, අඬගමගධා මම තුය්හඤ්ච වික්කමං උභින්නම්පි අම්භාකං පරක්කමං පස්සන්තුති.

සො හත්ථි කණ්ණං දත්වා තස්ස වචනං සුත්වා නිවත්තිත්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං අපසාදෙන්තො දුතියං ගාථමාහ —

154.

“න තං පාදා වධිස්සාමි, න දන්තෙහි න සොණ්ඩියා;
මිළ්භෙන තං වධිස්සාමි, පුති හඤ්ඤතු පුතිනා”ති.

තස්සත්ථො — න තං පාදාදීහි වධිස්සාමි, තුය්හං පන අනුවච්ඡවිකෙන මිළ්භෙන තං වධිස්සාමිති.

එවඤ්ච පන වත්වා “පුතිගුප්පාණකො පුතිනාව හඤ්ඤතු”ති තස්ස මත්ථකෙ මහන්තං ලණ්ඨං පාතෙත්වා උදකං විස්සජ්ජෙත්වා තත්ථෙව තං ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා කොඤ්චනාදං නදන්තො අරඤ්ඤමෙව පාවිසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා ගුප්පාණකො කොණ්ඩො අහොසි, වාරණො සො භික්ඛු, තං කාරණං පච්චක්ඛන්තො දිස්වා තස්මිං ව්‍යාසණ්ඩෙ නිවුත්ථදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ගුප්පාණජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[228] 8. කාමනීතජාතකවණ්ණනා

තයො ගිරිත්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කාමනීතබ්‍රාහ්මණං නාම ආරබ්භ කථෙසි. වත්ථු පච්චුප්පන්තඤ්ච අතීතඤ්ච ද්වාදසකනිපාතෙ

කාමජාතකෙ (ජා. 1.12.37 ආදයො) ආවිභවිස්සති. තෙසු පන ද්විසු රාජපුත්තෙසු ජෙට්ඨකො ආගන්ත්වා බාරාණසියං රාජා අහොසි, කනිට්ඨො උපරාජා. තෙසු රාජා චත්ථකාමකිලෙසකාමෙසු අතිත්තො ධනලොලො අහොසි. තදා බොධිසත්තො සක්කො දෙවරාජා හුත්වා ජම්බුදීපං ඔලොකෙන්තො තස්ස රඤ්ඤො ද්විසුපි කාමෙසු අතිත්තභාවං ඤත්වා “ඉමං රාජානං නිග්ගණ්හිත්වා ලජ්ජාපෙස්සාමි”ති බ්‍රාහ්මණමාණවචණ්ණෙන ආගන්ත්වා රාජානං පස්සි, රඤ්ඤො ච “කෙනත්ථෙන ආගතොසි මාණවා”ති චුත්තෙ “අහං, මහාරාජ, තීණි නගරානි පස්සාමි බෙමානි සුහික්ඛානි පහුතහත්ථිඅස්සරථපත්තීනි හිරඤ්ඤසුවණ්ණාලඬිකාරහරිතානි, සක්කා ච පන තානි අප්පකෙනෙව බලෙන ගණ්හිතුං, අහං තෙ තානි ගහෙත්වා දාතුං ආගතො”ති ආහ. “කදා ගච්ඡාම, මාණවා”ති චුත්තෙ “ස්වෙ මහාරාජා”ති. “තෙන හි ගච්ඡ, පාතොව ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති. “සාධු, මහාරාජ, වෙගෙන බලං සජ්ජෙහි”ති චත්වා සක්කො සකට්ඨානමෙව ගතො.

රාජා පුනදිවසෙ හෙරිං වරාපෙත්වා බලසජ්ජං කාරෙත්වා අමච්චෙ පක්කොසාපෙත්වා හියො ඵකො බ්‍රාහ්මණමාණවො “උත්තරපඤ්ඤාලෙ ඉන්ද්‍රපත්තෙ කෙකකෙති ඉමෙසු තීසු නගරෙසු රජ්ජං ගහෙත්වා දස්සාමි”ති ආහ, තං මාණවං ආදාය තීසු නගරෙසු රජ්ජං ගණ්හිස්සාම, වෙගෙන නං පක්කොසථාති. “කත්ථස්ස, දෙව, නිවාසො දාපිතො”ති? “න මෙ තස්ස නිවාසගෙහං දාපිත”න්ති. “නිවාසපරිබ්බයො පන දිත්තො”ති? “සොපි න දිත්තො”ති. අථ “කහං නං පස්සිස්සාමා”ති? “නගරවිථිසු ඔලොකෙථා”ති. තෙ ඔලොකෙන්තා අදිස්වා “න පස්සාම, මහාරාජා”ති ආහංසු. රඤ්ඤො මාණවං අපස්සන්තස්ස “ඵවං මහන්තා නාම ඉස්සරියා පරිහිනොමිහි”ති මහාසොකො උදපාදි, හදයචත්ථ උණ්හං අහොසි, චත්ථලොහිතං කුප්පි, ලොහිතපක්ඛන්දිකා උදපාදි, වෙජ්ජා තිකිච්ඡිතුං නාසක්ඛිංසු.

තතො තිභවතුහච්චයෙන සක්කො ආවජ්ජමානො තස්ස තං ආබාධං ඤත්වා “තිකිච්ඡස්සාමි න”න්ති බ්‍රාහ්මණවචණ්ණෙන ආගන්ත්වා ද්වාරෙ යත්වා “වෙජ්ජබ්‍රාහ්මණො තුම්භාකං තිකිච්ඡන්තාය ආගතො”ති ආරොවාපෙසි. රාජා තං සුත්වා “මහන්තමහන්තා රාජවෙජ්ජා මං තිකිච්ඡිතුං නාසක්ඛිංසු, පරිබ්බයමස්ස දාපෙත්වා උයොපෙථා”ති ආහ. සක්කො තං සුත්වා “මය්හං නෙව නිවාසපරිබ්බයෙන අත්ථො, වෙජ්ජලාහමිපි න ගණ්හිස්සාමි, තිකිච්ඡස්සාමි නං, පුන රාජා මං පස්සතු”ති ආහ. රාජා තං සුත්වා “තෙන හි ආගච්ඡතු”ති ආහ. සක්කො පටිස්සිත්වා ජයාපෙත්වා ඵකමන්තං අට්ඨාසි, රාජා “ත්ථං මං තිකිච්ඡසි”ති ආහ. “ආම, දෙවා”ති. “තෙන හි තිකිච්ඡස්සු”ති. “සාධු, මහාරාජ, බ්‍යාධිතො මෙ ලක්ඛණං කථෙථ, කෙන කාරණෙන උප්පන්නො, කිං බාදිතං වා පිතං වා නිස්සාය, උදාහු දිට්ඨං වා සුතං වා”ති? “තාත, මය්හං බ්‍යාධි සුතං නිස්සාය

උප්පන්නො”ති. “කිං තෙ සුත”න්ති. “තාත එකො මාණුවො ආගන්ත්වා මය්හං ‘නිසු නගරෙසු රජ්ජං ගණ්හිත්වා දස්සාමි’ති ආහ, අහං තස්ස නිවාසට්ඨානං වා නිවාසපරිබ්බයං වා න දාපෙසිං, සො මය්හං කුප්ඤ්ඤිත්වා අඤ්ඤස්ස රඤ්ඤො සන්නිකං ගතො භවිස්සති. අථ මෙ ‘එවං මහත්තා නාම ඉස්සරියා පරිහිනොමහි’ති චිත්තෙන්තස්ස අයං ඛ්‍යාධි උප්පන්නො. සචෙ සක්කොසි ත්වං මෙ කාමචිත්තං නිස්සාය උප්පන්නං ඛ්‍යාධිං තිකිච්ඡතුං, තිකිච්ඡාහි”ති එතමත්ථං පකාසෙන්තො පයමං ගාථමාහ –

155.

“තයො ගිරිං අන්තරං කාමයාමි, පඤ්චාලා කුරුයො කෙකකෙ ව;
තතුත්තරිං බ්‍රාහ්මණ කාමයාමි, තිකිච්ඡ මං බ්‍රාහ්මණ කාමනීත”න්ති.

තත්ථ තයො ගිරිත්ති තයො ගිරි, අයමෙව වා පායො. යථා “සුදස්සනස්ස ගිරිනො, ද්වාරඤ්ඤෙනං පකාසති”ති එත්ථ සුදස්සනං දෙවනගරං යුජ්ඤ්ඤිත්වා දුග්ගණ්හතාය දුච්චලනතාය “සුදස්සනගිරි”ති චුත්තං, එවමිධාපි තිණි නගරානි “තයො ගිරි”න්ති අධිජ්ජෙතානි. තස්මා අයමෙත්ථ අත්ථො – තිණි ව නගරානි තෙසඤ්ච අන්තරං තිවිධමිපි රට්ඨං කාමයාමි. “පඤ්චාලා කුරුයො කෙකකෙ වා”ති ඉමානි තෙසං රට්ඨානං නාමානි. තෙසු පඤ්චාලානි උත්තරපඤ්චාලා, තත්ථ කපිලං නාම නගරං. කුරුයොති කුරුරට්ඨං, තත්ථ ඉන්ද්‍රපත්තං නාම නගරං. කෙකකෙ වානි පච්චත්තෙ උපයොගවචනං, තෙන කෙකකරට්ඨං දස්සෙති. තත්ථ කෙකකරාජධානියෙව නගරං. තතුත්තරිත්ති තං අහං ඉතො පටිලද්ධා ඛාරාණසිරජ්ජා තතුත්තරිං තිවිධං රජ්ජං කාමයාමි. තිකිච්ඡ මං, බ්‍රාහ්මණ, කාමනීතන්ති ඉමෙහි චත්ථුකාමෙහි ව කිලෙසකාමෙහි ව නීතං භතං පහතං සචෙ සක්කොසි, තිකිච්ඡ මං බ්‍රාහ්මණාති.

අථ නං සක්කො “මහාරාජ, ත්වං මූලොසධාදීහි අතෙකිච්ඡො. ඤාණොසධෙනෙව තිකිච්ඡිතබ්බො”ති චත්වා දුතියං ගාථමාහ –

156.

“කණ්භාහිදට්ඨස්ස කරොන්ති හෙකෙ, අමනුස්සපට්ඨස්ස කරොන්ති පණ්ඩිතා;
න කාමනීතස්ස කරොති කොචි, ඔක්කන්තසුක්කස්ස හි කා තිකිච්ඡා”ති.

තත්ථ කණ්භාහිදට්ඨස්ස කරොන්ති හෙකෙති එකච්චෙ හි තිකිච්ඡකා ඝොරවිසෙන කාළසජ්ජෙන දට්ඨස්ස මන්තෙහි චෙව ඔසධෙහි ව තිකිච්ඡං කරොන්ති. අමනුස්සපට්ඨස්ස කරොන්ති පණ්ඩිතාති අපරෙ පණ්ඩිතා භූතචෙජ්ජා භූතයක්ඛාදීහි අමනුස්සෙහි පට්ඨස්ස අභිභූතස්ස ගහිතස්ස බලිකම්මපරිත්තකරණඔසධපරිභාවිතාදීහි තිකිච්ඡං කරොන්ති. න

කාමනීතස්ස කරොති කොච්ඡි කාමෙහි පන නීතස්ස කාමවසිකස්ස පුග්ගලස්ස අඤ්ඤානු පණ්ඩිතෙහි අඤ්ඤො කොච්ඡි තිකිච්ඡං න කරොති, කරොත්තොපි කාතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. කිංකාරණා? ඔක්කන්තපුක්කස්ස හි කා තිකිච්ඡාති, ඔක්කන්තපුක්කස්ස අවක්කන්තස්ස කුසලධම්මමරියාදං අතික්කන්තස්ස අකුසලධම්මෙ පතිට්ඨිතස්ස පුග්ගලස්ස මත්තොසධාදීහි කා නාම තිකිච්ඡා, න සක්කා ඔසධෙහි තිකිච්ඡිතුන්ති.

ඉතිස්ස මහාසත්තො ඉමං කාරණං දස්සෙත්වා උත්තරි එවමාහ — “මහාරාජ, සචෙ ත්වං තානි තීණි රජ්ජානි ලච්ඡසි, අපි නු ඛො ඉමෙසු චතුසු නගරෙසු රජ්ජං කරොත්තො එකස්පහාරෙනෙව චත්තාරි සාටකයුගානි පරිදහෙය්‍යාසි, චතුසු වා සුවණ්ණපානීසු භුඤ්ජෙය්‍යාසි, චතුසු වා සයනෙසු සයෙය්‍යාසි, මහාරාජ, තණ්හාවසිකෙන නාම භවිතුං න වට්ටති, තණ්හා හි නාමෙසා විපත්තිමූලා. සා වඩ්ඪමානා යො තං වඩ්ඪෙති, තං පුග්ගලං අට්ඨසු මහානිරයෙසු සොළසසු උස්සදනිරයෙසු නානස්පකාරහෙදෙසු ච අවසෙසෙසු අපායෙසු බිපතී”ති. එවං රාජානං නිරයාදිහයෙන තස්සෙත්වා මහාසත්තො ධම්මං දෙසෙසි. රාජාපිස්ස ධම්මං සුත්වා විගතසොකො හුත්වා තාවදෙව නිබ්‍යාධිතං පාපුණි. සක්කොපිස්ස ඔවාදං දත්වා සීලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා දෙවලොකමෙව ගතො. සොපි තතො පට්ඨාය දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා රාජා කාමනීතබ්‍රාහ්මණො අහොසි, සක්කො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කාමනීතජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[229] 9. පලායිතජාතකවණ්ණනා

ගජග්ගමෙසෙහීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරත්තො පලායිතපරිබ්බාජකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර වාදත්ථාය සකලජම්බුදීපං විවරිත්වා කඤ්චි පටිවාදිං අලහිත්වා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං ගත්ත්වා “අත්ථි නු ඛො කොච්ඡි මයා සද්ධිං වාදං කාතුං සමත්ථො”ති මනුස්සෙ පුච්ඡි. මනුස්සා “තාදිසානං සහස්සෙතපි සද්ධිං වාදං කාතුං සමත්ථො සබ්බඤ්ඤා ද්විපදානං අග්ගො මහාගොතමො ධම්මිස්සරො පරස්පවාදමද්දෙනා, සකලෙපි ජම්බුදීපෙ උප්පත්තො පරස්පවාදො තං භගවත්තං අතික්කමිතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. වෙලන්තං පත්වා සමුද්දලාමියො විය හි සබ්බවාදා තස්ස පාදමූලං පත්වා චුණ්ණවිචුණ්ණා හොත්තී”ති බුද්ධගුණෙ කට්ඨෙසු. පරිබ්බාජකො “කහං පන සො එතරහී”ති පුච්ඡිත්වා “ජෙනවනෙ”ති සුත්වා “ඉදානිස්ස වාදං ආරොපෙස්සාමි”ති මහාජනපරිවුතො ජෙනවනං ගච්ඡත්තො ජෙනෙන රාජකුමාරෙන නවකොට්ඨනං විස්සජ්ජෙත්වා කාරිතං ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකං දිස්වා “අයං සමණස්ස ගොතමස්ස

වසනපාසාදො”ති පුට්ඨිත්වා “ද්වාරකොට්ඨකො අය”න්ති සුත්වා “ද්වාරකොට්ඨකො තාව එවරුපො, වසනගෙහං කිදිසං භවිස්සති”ති වත්වා “ගන්ධකුටි නාම අප්පමෙය්‍යා”ති වුත්තෙ “එවරුපෙන සමණෙන සද්ධිං කො වාදං කරිස්සති”ති තතොව පලායි. මනුස්සා උන්නාදිතො හුත්වා ජෙනවනං පවිසිත්වා සත්ථාරා “කිං අකාලෙ ආගතත්ථා”ති වුත්තා තං පවත්තිං කථයිංසු. සත්ථා “න ඛො උපාසකා ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස මම වසනට්ඨානස්ස ද්වාරකොට්ඨකං දිස්වා පලායතෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ගන්ධාරරට්ඨෙ තක්කසිලායං බොධිසත්තො රජ්ජං කාරෙසි, බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො. සො “තක්කසිලං ගණ්ඨිස්සාමි”ති මහත්තෙන බලකායෙන ගන්ත්වා නගරතො අවිදුරෙ යත්වා “ඉමිනා නියාමෙන භත්ථි පෙසෙථ, ඉමිනා අස්සෙ, ඉමිනා රථෙ, ඉමිනා පත්ති, එවං ධාවිත්වා ආවුධෙහි පහරථ, එවං ඝනවස්සවලාභකා විය සරවස්සං වස්සථා”ති තෙනං විචාරෙත්තො ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

157.

“ගජග්ගමෙසෙහි භයග්ගමාලිහි, රජුමිජාතෙහි සරාභිවස්සෙහි;
ථරුග්ගභාවට්ඨදළ්භජ්ජහාරිහි, පරිවාරිකා තක්කසිලා සමන්තතො.

158.

“අභිධාවථ චූපධාවථ ව, විවිධා විනාදිකා වදන්තිහි;
වත්තතජ්ජ තුමුලො සොසො යථා, විජ්ජුලකා ජලධරස්ස ගජ්ජතො”ති.

තත්ථ ගජග්ගමෙසෙහි අග්ගගජමෙසෙහි, කොඤ්චනාදං ගජ්ජන්තෙහි මත්තවරවාරණවලාභකෙහිති අත්ථො. භයග්ගමාලිහිති අග්ගභයමාලිහි, වරසින්ධවවලාභකකුලෙහි අස්සානිකෙහිති අත්ථො. රජුමිජාතෙහිති සඤ්ජාතලාමිවෙගෙහි සාගරසලිලෙහි විය සඤ්ජාතරජුමිහි, රථානිකෙහිති අත්ථො. සරාභිවස්සෙහිති තෙහියෙව රථානිකෙහි ඝනවස්සමෙසො විය සරවස්සං වස්සන්තෙහි. ථරුග්ගභාවට්ඨදළ්භජ්ජහාරිහිති ථරුග්ගෙහි ආවට්ඨදළ්භජ්ජහාරිහි, ඉතො විතො ව ආවත්තිත්වා පරිවත්තිත්වා දළ්භං පහරන්තෙහි ගහිතඛග්ගරතනථරුදණ්ඩෙහි පත්තියොධෙහි වාති අත්ථො. පරිවාරිකා තක්කසිලා සමන්තතොති යථා අයං තක්කසිලා පරිවාරිකා හොති, සීසං තථා කරොථාති අත්ථො.

අභිධාවථ චූපධාවථ වාති වෙගෙන ධාවථ වෙව උපධාවථ ව. විවිධා විනාදිකා වදන්තිහිති වරවාරණෙහි සද්ධිං විවිධා විනාදිකා භවථ, සෙලිතගජ්ජිතවාදිතෙහි නානාවිරවා හොථාති අත්ථො. වත්තතජ්ජ තුමුලො සොසොති වත්තතු අජ්ජ තුමුලො මහන්තො අසනිසද්දසදිසො සොසො.

යථා විජ්ජුලතා ජලධරස්ස ගජ්ජතොති යථා ගජ්ජන්තස්ස ජලධරස්ස මුඛතො නිග්ගතා විජ්ජුලතා වරන්ති, එවං විවරන්තා නගරං පරිවාරෙත්වා රජ්ජං ගණ්හථාති වදති.

ඉති සො රාජා ගජ්ජිත්වා සෙනං විවාරෙත්වා නගරද්වාරසමීපං ගන්ත්වා ද්වාරකොට්ඨකං දිස්වා “ඉදං රඤ්ඤො වසනගෙහ”න්ති පුච්ඡිත්වා “අයං නගරද්වාරකොට්ඨකො”ති චුත්තෙ “නගරද්වාරකොට්ඨකො තාව එවරුපො, රඤ්ඤො නිවෙසනං කීදිසං හවිස්සති”ති වත්වා “වෙජයන්තපාසාදසදිස”න්ති සුත්වා “එවං යසසම්පන්නො රඤ්ඤො සද්ධිං යුජ්ඣති ත සක්ඛිස්සාමා”ති ද්වාරකොට්ඨකං දිස්වා නිවත්තිත්වා පලායිත්වා බාරාණසිමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බාරාණසිරාජා පලායිතපරිබ්බාජකො අහොසි, තක්කසිලරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

පලායිතජාතකවණ්ණනා නවමා.

[230] 10. දුතියපලායිතජාතකවණ්ණනා

ධජමපරිමිතන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං පලායිතපරිබ්බාජකමෙව ආරබ්භ කටෙසි. ඉමස්මිං පන වත්ථුස්මිං සො පරිබ්බාජකො ජෙනවනං පාවිසි. තස්මිං බණ්ණ සත්ථා මහාජනපරිවුතො අලඬිකතධම්මාසනෙ නිසින්තො මනොසිලාතලෙ සීහනාදං නදන්තො සීහපොතකො විය ධම්මං දෙසෙති. පරිබ්බාජකො දසබලස්ස බ්‍රහ්මසරීරපටිභාගං රූපං පුණ්ණවන්දසස්සිරිකං මුඛං සුවණ්ණපට්ටසදිසං නලාටඤ්ච දිස්වා “කො එවරුපං පුරිසුත්තමං ජීනිතුං සක්ඛිස්සති”ති නිවත්තිත්වා පරිසන්තරං පවිසිත්වා පලායි. මහාජනො තං අනුබන්ධිත්වා නිවත්තිත්වා සත්ථුස්ස තං පවත්ති. ආරොවෙසි. සත්ථා “න සො පරිබ්බාජකො ඉදානෙව, පුබ්බෙපි මම සුවණ්ණවණ්ණං මුඛං දිස්වා පලාතොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බොධිසත්තො බාරාණසියං රජ්ජං කාරෙසි, තක්කසිලායං එකො ගන්ධාරරාජා. සො “බාරාණසිං ගහෙස්සාමි”ති චතුරඬිගිනියා සෙනාය ආගන්ත්වා නගරං පරිවාරෙත්වා නගරද්වාරෙ යීතො අත්තනො බලවාහනං ඔලොකෙත්වා “කො එත්තකං බලවාහනං ජීනිතුං සක්ඛිස්සති”ති අත්තනො සෙනං සංවණ්ණෙත්වා පයමං ගාථමාහ –

159.

“ධජමපරිමිතං අනන්තපාරං, දුප්පසහං ධඩ්ඤෙහි සාගරංව;
ගිරිමිව අනිලෙන දුප්පසය්හො, දුප්පසහො අහමජ්ජ තාදිසෙනා”ති.

තත්ථ ධජමපරිමිතන්ති ඉදං තාව මෙ රටෙසු මොරජදෙ යපෙත්වා උස්සාපිතධජමෙව අපරිමිතං බහුං අනෙකසතසඬ්ඛං. අනන්තපාරන්ති බලවාහනමපි මෙ “එත්තකා හත්ථි එත්තකා අස්සා එත්තකා රථා එත්තකා පත්ති”ති ගණනපරිච්ඡෙදරහිතං අනන්තපාරං. දුප්පසහන්ති න සක්කා පටිසත්තුහි සහිතුං අහිභවිතුං. යථා කිං? ධම්මකෙහි සාගරංව, යථා සාගරො බහුහි කාකෙහි වෙගවික්ඛම්භනාවසෙන වා අතික්කමනාවසෙන වා දුප්පසහො, එවං දුප්පසහං. ගිරිමිව අනිලෙන දුප්පසය්හොති අපිච මෙ අයං බලකායො යථා පබ්බතො වාතෙන අකම්පනීයතො දුප්පසහො, තථා අඤ්ඤාත බලකායෙන දුප්පසහො. දුප්පසහො අහමජ්ජ තාදිසෙනාති ස්වාහං ඉමිනා බලෙන සමන්තාගතො අජ්ජ තාදිසෙන දුප්පසහොති අට්ඨාලකෙ යිතං බොධිසත්තං සන්ධාය වදති.

අට්ඨස්ස සො පුණ්ණුවන්දසස්සිරිකං අත්තනො මුඛං දස්සෙත්වා “බාල, මා විජ්ජලපසි, ඉදානි තෙ බලවාහනං මත්තවාරණො විය නළුවනං විද්ධංසෙස්සාමි”ති සන්තජ්ජෙත්වා දුතියං ගාථමාහ –

160.

“මා බාලියං විලපි න හිස්ස තාදිසං, විඩය්හසෙ න හි ලහසෙ නිසෙධකං;

ආසජ්ජසි ගජමිව එකචාරිනං, යො තං පදා නළමිව පොඨසිස්සති”ති.

තත්ථ මා බාලියං විලපිති මා අත්තනො බාලභාවං විජ්ජලපසි. න හිස්ස තාදිසන්ති න හි අස්ස තාදිසො, අයමෙව වා පායො. තාදිසො “අනන්තපාරං මෙ බලවාහන”න්ති එවරූපං තක්කෙන්තො රජ්ජඤ්ච ගහෙතුං සමත්ථො නාම න හි අස්ස, න හොතිති අත්ථො. විඩය්හසෙති ත්වං බාල, කෙවලං රාගදොසමොහමානපරිළාහෙන විඩය්හසියෙව. න හි ලහසෙ නිසෙධකන්ති මාදිසං පන පසය්හ අහිභවිත්වා නිසෙධකං න තාව ලහසි, අජ්ජ තං ආගතමග්ගෙනෙව පලාපෙස්සාමි. ආසජ්ජසිති උපගච්ඡසි. ගජමිව එකචාරිනන්ති එකචාරිනං මත්තවරවාරණං විය. යො තං පදා නළමිව පොඨසිස්සති යො තං යථා නාම මත්තවරවාරණො පාදා නළං පොථෙති සංවුණ්ණෙති, එවං පොඨසිස්සති, තං ත්වං ආසජ්ජසිති අත්තානං සන්ධායාහ.

එවං තජ්ජෙත්තස්ස පනස්ස කථං සුත්වා ගන්ධාරරාජා උල්ලොකෙන්තො කඤ්චනපට්ටසදිසං මහානලාටං දිස්වා අත්තනො ගහණභිතො නිවත්තිත්වා පලායන්තො සකනගරමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ගන්ධාරරාජා පලායිතපරිබ්බාජකො අහොසි, බාරාණසිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

දුතියපලායිතජාතකවණ්ණනා දසමා.

කාසාවචග්ගො අට්ඨමො.

තස්සුද්දානං -

කාසාවං චූළනන්දියං, පුට්ඨත්තඤ්ච කුම්භිලං;
ඛන්තිවණ්ණං කොසියඤ්ච, ගුප්තාණං කාමනීනං;
පලායිතද්වයමපි ව.

9. උපාහනවග්ගො

[231] 1. උපාහනජාතකවණ්ණනා

යථාපි කීතාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙ. ධම්මසභායඤ්චි භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං - “ආචුසො, දෙවදත්තො ආචරියං පච්චක්ඛාය තථාගතස්ස පටිපක්ඛො පටිසත්තු භුත්වා මහාවිනාසං පාපුණ්”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව ආචරියං පච්චක්ඛාය මම පටිපක්ඛො භුත්වා මහාවිනාසං පත්තො, පුබ්බෙපි පත්තොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො හත්ථාචරියකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො හත්ථිසිප්පෙ නිප්ඵත්තිං පාපුණ්. අට්ඨකො කාසිගාමකො මාණවකො ආගන්ත්වා තස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හි. බොධිසත්තා නාම සිප්පං වාචෙත්තා ආචරියමුට්ඨිං න කරොන්ති, අත්තනො ජානනනියාමෙන නිරවසෙසං සික්ඛාපෙත්ති. තස්මා සො මාණවො බොධිසත්තස්ස ජානනසිප්පං නිරවසෙසමුග්ගණ්හිත්වා බොධිසත්තං ආහ - “ආචරිය, අහං රාජානං උපට්ඨහිස්සාමි”ති. බොධිසත්තො “සාධු, තාතා”ති ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසි - “මහාරාජ, මම අන්තෙවාසිකො තුම්හෙ උපට්ඨාතුං ඉච්ඡති”ති. “සාධු, උපට්ඨාතු”ති. “තෙන හිස්ස පරිබ්බයං ජානාමා”ති? “තුම්හාකං අන්තෙවාසිකො තුම්හෙහි සමකං න ලච්ඡති, තුම්හෙසු සතං ලහන්තෙසු පණ්ණාසං ලච්ඡති, ද්වෙ ලහන්තෙසු එකං ලච්ඡති”ති. සො ගෙහං ගන්ත්වා තං පවත්ති. අන්තෙවාසිකස්ස ආරොචෙසි. අන්තෙවාසිකො “අහං, ආචරිය, තුම්හෙහි සමං සිප්පං ජානාමි. සචෙ සමකඤ්ඤෙව පරිබ්බයං ලහිස්සාමි, උපට්ඨහිස්සාමි. නො චෙ, න උපට්ඨහිස්සාමි”ති ආහ. බොධිසත්තො තං පවත්ති. රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා “සචෙ සො තුම්හෙහි සමප්පකාරො, තුම්හෙහි සමකඤ්ඤෙව සිප්පං දස්සෙතුං සක්කොන්තො සමකං ලහිස්සති”ති ආහ. බොධිසත්තො තං පවත්ති. තස්ස ආරොචෙත්වා තෙන “සාධු දස්සෙස්සාමි”ති චුත්තෙ රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා “තෙන හි ස්වෙ

සිප්පං දස්සෙමා”ති. “සාධු, දස්සෙස්සාම, නගරෙ හෙරිං වරාපෙමා”ති. රාජා “ස්වෙ කිර ආවරියො ව අන්තෙවාසිකො ව උහො හත්ථිසිප්පං දස්සෙස්සන්ති, රාජඨගණෙ සන්නිපතිත්වා දට්ඨකාමා පස්සන්තු”ති හෙරිං වරාපෙසි.

ආවරියො “න මෙ අන්තෙවාසිකො උපායකොසල්ලං ජානාති”ති එකං හත්ථිං ගහෙත්වා එකරත්තෙනෙව විලොමං සික්ඛාපෙසි. සො තං “ගච්ඡා”ති වුත්තෙ ඔසක්කිතුං, “ඔසක්කා”ති වුත්තෙ ගන්තුං, “තිට්ඨා”ති වුත්තෙ නිපජ්ජිතුං, “නිපජ්ජා”ති වුත්තෙ යාතුං, “ගණ්භා”ති වුත්තෙ යපෙතුං, “යපෙහි”ති වුත්තෙ ගණ්හිතුං සික්ඛාපෙත්වා පුනදිවසෙ තං හත්ථිං අභිරුහිත්වා රාජඨගණං අගමාසි. අන්තෙවාසිකොපි එකං මනාපං හත්ථිං අභිරුහි. මහාජනො සන්නිපති. උහොපි සමකං සිප්පං දස්සෙසුං. පුන ඛොධිසත්තො අත්තනො හත්ථිං විලොමං කාරෙසි, සො “ගච්ඡා”ති වුත්තෙ ඔසක්කි, “ඔසක්කා”ති වුත්තෙ පුරතො ධාවි, “තිට්ඨා”ති වුත්තෙ නිපජ්ජි, “නිපජ්ජා”ති වුත්තෙ අට්ඨාසි, “ගණ්භා”ති වුත්තෙ නික්ඛිපි, “නික්ඛිපා”ති වුත්තෙ ගණ්හි. මහාජනො “අරෙ දුට්ඨඅන්තෙවාසික, ත්වං ආවරියෙන සද්ධිං සාරම්භං කරොසි, අත්තනො පමාණං න ජානාසි, ‘ආවරියෙන සමකං ජානාමි’ති එවංසඤ්ඤි හොසි”ති ලෙඨ්ඨුදණ්ඩාදීහි පහරිත්වා තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි.

ඛොධිසත්තො හත්ථිමිභා ඔරුය්හ රාජානං උපසඬකමිත්වා “මහාරාජ, සිප්පං නාම අත්තනො සුඛත්ථාය ගණ්හන්ති, එකච්චස්ස පන ගහිතසිප්පං දුක්ඛට්ඨපාහනා විය විනාසමෙව ආවහති”ති වත්වා ඉදං ගාථාද්වයමාහ –

161.

“යථාපි කිතා පුරිසස්සුපාහනා, සුඛස්ස අත්ථාය දුඛං උදබ්බහෙ;
සම්මාහිතත්තා තලසා පපිළිතා, තස්සෙව පාදෙ පුරිසස්ස බාදරෙ.

162.

“එවමෙව යො දුක්ඛුලීනො අනරියො, තම්මාක විජ්ජඤ්ච සුතඤ්ච ආදිය;
තමෙව සො තත්ථ සුතෙන බාදති, අනරියො වුව්චති පානදූපමො”ති.

තත්ථ උදබ්බහෙති උදබ්බහෙය්‍ය. සම්මාහිතත්තා තලසා පපිළිතාති සම්මෙන අහිතත්තා පාදතලෙන ව පිළිතා. තස්සෙවාති යෙන තා සුඛත්ථාය කිණිත්වා පාදෙසු පටිමුක්කා දුක්ඛවූපාහනා, තස්සෙව. බාදරෙති වණං කරොන්තා පාදෙ බාදන්ති.

දුක්ඛුලීනොති දුප්ජාතිකො අකුලපුත්තො. අනරියොති හිරොත්තප්පවජ්ජිතො අසප්පුරියො. තම්මාක විජ්ජඤ්ච සුතඤ්ච ආදියාති

එත්ථ තං තං මනනීති “තම්මො”ති වත්තබ්බෙ තම්මාකො, තං තං සිජ්ජං ආසෙවති පරිවත්තෙතීති අත්ථො, ආචරියස්සෙතං නාමං. තස්මා තම්මාකා, ගාථාබන්ධසුබත්ථං පනස්ස රස්සභාවො කතො. විජ්ජන්ති අට්ඨාරසසු විජ්ජාට්ඨානෙසු යංකිඤ්චි. සුතන්ති යංකිඤ්චි සුතපරියන්ති. ආදියාතිආදියිත්වා. තමෙව සො තත්ථ සුතෙන බාදතීති තමෙවාති අත්තානමෙව. සොති යො දුක්ඛුලීනො අනරියො ආචරියම්භා විජ්ජඤ්ච සුතඤ්ච ආදියති, සො. තත්ථ සුතෙන බාදතීති තස්ස සන්තිකෙ සුතෙන සො අත්තානමෙව බාදතීති අත්ථො. අට්ඨකථායං පන “තෙනෙව සො තත්ථ සුතෙන බාදතී”තිපි පාඨො. තස්සාපි සො තෙන තත්ථ සුතෙන අත්තානමෙව බාදතීති අයමෙව අත්ථො. අනරියො වුවුවති පානදූපමොති ඉති අනරියො දූපාහනුපමො දුක්ඛථූපාහනුපමො වුවුවති. යථා හි දුක්ඛථූපාහනා පුරිසං බාදන්ති, එවමෙස සුතෙන බාදන්තො අත්තනාව අත්තානං බාදති. අථ වා පානාය දුතොති පානදු, උපාහනුපතාපිතස්ස උපාහනාය බාදිතපාදස්සෙතං නාමං. තස්මා යො සො අත්තානං සුතෙන බාදති, සො තෙන සුතෙන බාදිතත්තා “අනරියො”ති වුවුවති පානදූපමො, උපාහනුපතාපිතපාදසදිසොති වුවුවතීති අයමෙත්ථ අත්ථො. රාජා තුට්ඨො බොධිසත්තස්ස මහත්තං යසං අදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අන්තෙවාසිකො දෙවදත්තො අහොසි, ආචරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

උපාහනජාතකවණ්ණනා පට්ඨමා.

[232] 2. විකාචුණජාතකවණ්ණනා

එකච්ඡන්තිකොයමත්ථොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං කුමාරිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සා කිරෙකා සාවත්ථියං සෙට්ඨිධිතා අත්තතො ගෙහෙ උසහරාජස්ස සක්කාරං කයිරමානං දිස්වා ධාතිං පුච්ඡි – “අම්ම, කො නාමෙස එවං සක්කාරං ලභතී”ති. “උසහරාජා නාම, අම්මා”ති. පුත සා එකදිවසං පාසාදෙ යත්වා අත්තරවිථිං ඔලොකෙන්ති එකං බුජ්ජං දිස්වා විත්තෙසි – “ගුන්තං අත්තරෙ ජෙට්ඨකස්ස පිට්ඨියං කකුධං හොති, මනුස්සජෙට්ඨකස්සපි තෙන භවිතබ්බං, අයං මනුස්සෙසු පුරිසුසහො භවිස්සති, එතස්ස මයා පාදපරිවාරිකාය භවිතුං වට්ටතී”ති. සා දාසිං පෙසෙත්වා “සෙට්ඨිධිතා තයා සද්ධිං ගන්තුකාමා, අසුකට්ඨානං කිර ගන්ත්වා තිට්ඨා”ති තස්ස ආරොචෙත්වා සාරභණ්ඩකං ආදාය අඤ්ඤාතකවෙසෙන පාසාදා ඔතරිත්වා තෙන සද්ධිං පලාසි. අපරභාගෙ තං කම්මං නගරෙ ව භික්ඛුසඬ්ඨෙ ව පාකටං ජාතං. ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසු – “ආවුසො, අසුකා කිර සෙට්ඨිධිතා බුජ්ජෙන සද්ධිං පලාතා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ සත්ථා “න,

හික්බවෙ, ඉදානෙවෙසා බුජ්ජං කාමෙති, පුබ්බෙපි කාමෙසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං නිගමගාමෙ සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො සරාලාසං වසත්තො පුත්තධිතාහි වඩ්ඪමානො අත්තනො පුත්තස්ස බාරාණසිසෙට්ඨස්ස ධිතරං වාරෙත්වා දිවසං යපෙසි. සෙට්ඨිධිතා අත්තනො ගෙහෙ උසහස්ස සක්කාරසම්මානං දිස්වා “කො නාමෙසො”ති ධාතිං ප්‍රච්ඡිත්වා “උසහො”ති සුත්වා අන්තරවීරියා ගච්ඡන්තං එකං බුජ්ජං දිස්වා “අයං පුරිසුසහො භවිස්සති”ති සාරහණ්ඩකං ගහෙත්වා තෙන සද්ධිං පලායි. බොධිසත්තොපි බො “සෙට්ඨිධිතරං ගෙහං ආනෙස්සාමි”ති මහත්තෙන පරිවාරෙන බාරාණසිං ගච්ඡන්තො තමෙව මග්ගං පටිපජ්ජී. තෙ උහොපි සබ්බරත්තිං මග්ගං අගමංසු. අථ බුජ්ජස්ස සබ්බරත්තිං සීතාසිහනස්ස අරුණොදයෙ සරීරෙ වාතො කුජ්ජි, මහත්තා වෙදනා වත්තන්ති. සො මග්ගා ඔක්කම්ම වෙදනාප්පත්තො හුත්වා විණාදණ්ඩකො විය සංකුටිතො නිපජ්ජී, සෙට්ඨිධිතාපිස්ස පාදමුලෙ නිසිදි. බොධිසත්තො සෙට්ඨිධිතරං බුජ්ජස්ස පාදමුලෙ නිසින්තං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා උපසඬකම්භිත්වා සෙට්ඨිධිතාය සද්ධිං සල්ලපත්තො පයමං ගාථමාහ —

163.

“එකච්ඡන්තිතොයමත්ථො, බාලො අපරිණායකො;
න හි බුජ්ජෙන වාමෙන, හොති සඬගන්තුමරහසී”ති.

තත්ථ එකච්ඡන්තිතොයමත්ථොති අම්ම, යං ත්වං අත්ථං චිත්තෙන්වා ඉමිනා බුජ්ජෙන සද්ධිං පලාතා, අයං තයා එකිකාය එව චිත්තිතො භවිස්සති. බාලො අපරිණායකොති අයං බුජ්ජො බාලො, දුප්පඤ්ඤභාවෙන මහල්ලකොපි බාලොව, අඤ්ඤස්මිං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තෙ අසති ගන්තුං අසමත්ථතාය අපරිණායකො. න හි බුජ්ජෙන වාමෙන, හොති සඬගන්තුමරහසීති ඉමිනා හි බුජ්ජෙන වාමනත්තා වාමෙන හොති ත්වං මහාකුලෙ ජාතා අභිරූපා දස්සනියා සඬගන්තුං සහ ගන්තුං නාරහසීති.

අථස්ස තං වචනං සුත්වා සෙට්ඨිධිතා දුතියං ගාථමාහ —

164.

“පුරිසුසහං මඤ්ඤමානා, අහං බුජ්ජමකාමයි;
සොයං සංකුටිතො සෙති, ඡින්නතන්ති යථා ථුණා”ති.

තස්සත්ථො — අහං, අයා, එකං උසහං දිස්වා “ගුන්තං ජෙට්ඨකස්ස පිට්ඨියං කකුධං හොති, ඉමස්සපි තං අත්ථී, ඉමිනාපි පුරිසුසහෙන භවිතබ්බ”න්ති එවමහං බුජ්ජං පුරිසුසහං මඤ්ඤමානා අකාමයි. සොයං යථා නාම ඡින්නතන්ති සදොණිකො විණාදණ්ඩකො, එවං සංකුටිතො සෙතිති.

බොධිසත්තො තස්සා අඤ්ඤාතකවෙසෙන නික්ඛන්තභාවමෙව ඤත්වා තං ත්භාපෙත්වා අලඬිකරිත්වා රථං ආරොපෙත්වා ගෙහමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අයමෙව සෙට්ඨිධීතා අහොසි, බාරාණසීසෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

විණාථුණජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[233] 3. විකණ්ණකජාතකවණ්ණනා

කාමං යහිං ඉච්ඡසි තෙන ගච්ඡාති ඉදං සත්ථා ජෙනවතෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සො හි ධම්මසහං ආතීතො “සච්චං කිර, ත්වං භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතො”ති සත්ථාරා පුට්ඨො “සච්ච”න්ති වත්වා “කස්මා උක්කණ්ඨිතොසි”ති වුත්තෙ “කාමගුණකාරණා”ති ආහ. අථ නං සත්ථා “කාමගුණා නාමෙන භික්ඛු විකණ්ණකසල්ලසදිසා, සකිං හදයෙ පතිට්ඨං ලභමානා විකණ්ණකං විය විද්ධං සුංසුමාරං මරණමෙව පාපෙන්නි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බොධිසත්තො බාරාණසියං ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්තො එකදිවසං උය්‍යානං ගන්ත්වා පොක්ඛරණීතිරං සම්පාපුණි. නච්චගීතාසු කුසලා නච්චගීතාති පයොජෙසුං, පොක්ඛරණියං මච්ඡකච්ඡපා ගීතසද්දලොලතාය සන්නිපතිත්වා රඤ්ඤාව සද්ධිං ගච්ඡන්ති. රාජා තාලක්ඛන්ධප්පමාණං මච්ඡසටං දිස්වා “කිං නු බො ඉමෙ මච්ඡා මයා සද්ධිංයෙව වරන්ති”ති අමච්චෙ පුච්ඡි. අමච්චා “එතෙ, දෙව, උපට්ඨහන්ති”ති ආහංසු. රාජා “එතෙ කිර මං උපට්ඨහන්ති”ති තුස්සිත්වා තෙසං නිච්චහත්තං පට්ඨපෙසි. දෙවසිකං තණ්ඩුලම්බණං පාවෙසි. මච්ඡා හත්තවෙලාය එකච්චෙ ආගච්ඡන්ති, එකච්චෙ නාගච්ඡන්ති, හත්තං නස්සති. රඤ්ඤො තමත්ථං ආරොචෙසුං. රාජා “ඉතො පට්ඨාය සත්තවෙලාය හෙරිං පහරිත්වා හෙරිසඤ්ඤාය මච්ඡෙසු සන්නිපතිතෙසු හත්තං දෙථා”ති ආහ. තතො පට්ඨාය හත්තකම්මිකො හෙරිං පහරාපෙත්වා සන්නිපතිතානං මච්ඡානං හත්තං දෙති. තෙපි හෙරිසඤ්ඤාය සන්නිපතිත්වා භුඤ්ජන්ති.

තෙසු එවං සන්නිපතිත්වා භුඤ්ජන්තෙසු එකො සුංසුමාරො ආගන්ත්වා මච්ඡෙ බාදි. හත්තකම්මිකො රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා තං සුත්වා “සුංසුමාරං මච්ඡානං බාදනකාලෙ විකණ්ණකෙන විජ්ඣිත්වා ගණ්භා”ති ආහ. සො “සාධු”ති ගන්ත්වා නාවාය යත්වා මච්ඡෙ බාදිතුං ආගතං සුංසුමාරං විකණ්ණකෙන පහරි, තං තස්ස අන්තොපිට්ඨිං පාවිසි. සො වෙදනාප්පත්තො හුත්වා තං ගහෙත්වාපි පලායි. හත්තකම්මිකො තස්ස විද්ධභාවං ඤත්වා තං ආලපන්තො පයමං ගාථමාහ –

165.

“කාමං යහිං ඉච්ඡසි තෙන ගච්ඡ, විද්ධොසි මම්මම්හි විකණ්ණකෙන;
හතොසි හත්තෙන සුවාදිතෙන, ලොලො ව මච්ඡෙ අනුබන්ධමානො”ති.

තත්ථ කාමන්ති එකංසෙන. යහිං ඉච්ඡසි තෙන ගච්ඡාති යස්මිං ඉච්ඡසි, තස්මිං ගච්ඡ. මම්මම්හිති මම්මට්ඨානෙ. විකණ්ණකෙනාති විකණ්ණකසල්ලෙන. හතොසි හත්තෙන සුවාදිතෙන, ලොලො ව මච්ඡෙ අනුබන්ධමානොති ත්වං හෙරිවාදිතසඤ්ඤාය හත්තෙ දියමානෙ ලොලො හුත්වා බාදනත්ථාය මච්ඡෙ අනුබන්ධමානො තෙන සවාදිතෙන හත්තෙන හතො, ගතට්ඨානෙපි තෙ ජීවිතං නත්ථීති අත්ථො. සො අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා ජීවිතක්ඛයං පත්තො.

සත්ථා ඉමං කාරණං දස්සෙත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා දුතියං ගාථමාහ —

166.

“එවම්පි ලොකාමිසං ඔපතන්තො, විහඤ්ඤති චිත්තවසානුවත්ති;
සො හඤ්ඤති ඤාතිසබ්බාන මජ්ඣෙ, මච්ඡානුගො සොරිව සුංසුමාරො”ති.

තත්ථ ලොකාමිසන්ති පඤ්ච කාමගුණා. තෙ හි ලොකො ඉට්ඨතො කත්තතො මනාපතො ගණ්හාති, තස්මා “ලොකාමිස”න්ති වුච්චති. ඔපතන්තොති තං ලොකාමිසං අනුපතන්තො කිලෙසවසෙන චිත්තවසානුවත්ති පුග්ගලො විහඤ්ඤති කිලමති, සො හඤ්ඤතිති සො එවරූපො පුග්ගලො ඤාතිනඤ්ච සබ්බානඤ්ච මජ්ඣෙ සො විකණ්ණකෙන විද්ධො මච්ඡානුගො සුංසුමාරො විය පඤ්ච කාමගුණෙ මනාපාති ගහෙත්වා හඤ්ඤති කිලමති මහාවිනාසං පාපුණාතියෙවාති.

එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා සුංසුමාරො දෙවදත්තො, මච්ඡා බුද්ධපරිසා, බාරාණසිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

විකණ්ණකජාතකවණ්ණනා තතියා.

[234] 4. අසිතාභූජාතකවණ්ණනා

ත්වමෙව දානිමකරාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං කුමාරිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථියං කිරෙකස්මිං ද්විත්තං අග්ගසාවකානං උපට්ඨාකකුලෙ එකා කුමාරිකා අභිරූපා සොහග්ගප්පත්තා, සා වයප්පත්තා සමානජාතිකං කුලං අගමාසි. සාමිකො තං කිස්මිඤ්චි අමඤ්ඤමානො අඤ්ඤත්ථ චිත්තවසෙන වරති. සා තස්ස තං අත්තනි අනාදරතං අගණෙත්වා

ද්වෙ අග්ගසාවකෙ නිමන්තෙත්වා දානං දත්වා ධම්මං සුඤ්ඤි සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. සා තතො පට්ඨාය මග්ගඵලසුබ්බෙන විනිනාමයමානා “සාමිකොපි මං න ඉච්ඡති, සරාවාසෙන මෙ කම්මං නත්ථී, පබ්බජිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා මාතාපිතූනං ආචික්ඛිත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණි. තස්සා සා කිරියා භික්ඛුසු පාකටා ජාතා. අට්ඨකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං - “ආවුසො, අසුකකුලස්ස ධිතා අත්ථගවෙසිකා සාමිකස්ස අනිච්ඡභාවං ඤත්වා අග්ගසාවකානං ධම්මං සුත්වා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය පුන මාතාපිතරො ආපුච්ඡිත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තා, එවං අත්ථගවෙසිකා, ආවුසො සා කුමාරිකා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙසා කුලධිතා අත්ථගවෙසිකා, පුබ්බෙපි අත්ථගවෙසිකායෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා භිමවත්තපදෙසෙ වාසං කප්පෙසි. තදා බාරාණසිරාජා අත්තනො පුත්තස්ස බ්‍රහ්මදත්තකුමාරස්ස පරිවාරසම්පත්තිං දිස්වා උප්පන්නාසඬකො පුත්තං රට්ඨා පබ්බාපෙසි. සො අසිතාභූං නාම අත්තනො දෙවිං ආදාය භිමවත්තං පවිසිත්වා මච්ඡමංසඵලාඵලානි බාදන්තො පණ්ණසාලාය නිවාසං කප්පෙසි. සො එකං කින්නරිං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තො “ඉමං පජාපතිං කරිස්සාමි”ති අසිතාභූං අගණෙත්වා තස්සා අනුපදං අගමාසි. සා තං කින්නරිං අනුබන්ධමානං දිස්වා “අයං මං අගණෙත්වා කින්නරිං අනුබන්ධති, කිං මෙ ඉමිනා”ති විරත්තවිත්තා හුත්වා බොධිසත්තං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා අත්තනො කසිණපරිකම්මං කථාපෙත්වා කසිණං ඔලොකෙන්ති අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා බොධිසත්තං වන්දිත්වා ආගන්ත්වා අත්තනො පණ්ණසාලාය ද්වාරෙ අට්ඨාසි. බ්‍රහ්මදත්තොපි කින්නරිං අනුබන්ධන්තො විවරිත්වා තස්සා ගතමග්ගමිපි අදිස්වා ඡින්නාසො හුත්වා පණ්ණසාලාහිමුබොව ආගතො. අසිතාභූ තං ආගච්ඡත්තං දිස්වා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා මණ්ඩවණ්ණෙ ගගනතලෙ ධිතා “අයාපුත්ත, තං නිස්සාය මයා ඉදං ඤානසුඛං ලද්ධ”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

167.

“ත්වමෙව දානිමකර, යං කාමො බ්‍යගමා තයි;
සොයං අප්පට්ඨසන්ධිකො, බරණින්නංව රෙනුක”න්ති.

තත්ථ ත්වමෙව දානිමකරාති, අයාපුත්ත, මං පහාය කින්නරිං අනුබන්ධන්තො ත්වඤ්ඤෙව ඉදානි ඉදං අකර. යං කාමො බ්‍යගමා තයිති යං මම තයි කාමො විගතො වික්ඛම්භනප්පහානෙන පහිනො, යස්ස පහිනත්තා අහං ඉමං විසෙසං පත්තාති දිපෙති. සොයං අප්පට්ඨසන්ධිකොති සො පන

කාමො ඉදානි අප්පට්ඨන්ධිකො ජාතො, න සක්කා පට්ඨන්ධිතුං. බරජින්නංව රෙනුකන්ති බරො වුව්වති කකචො, රෙනුකං වුව්වති හත්ථිදන්තො. යථා කකචෙන ඡින්නො හත්ථිදන්තො අප්පට්ඨන්ධිකො හොති, න පුන පුරිමනයෙන අල්ලියති, එවං පුන මය්හං තයා සද්ධිං විත්තස්ස සට්ඨං නාම නත්ථිති වත්ථා තස්ස පස්සන්තස්සෙව උප්පතිත්වා අඤ්ඤත්ථ අගමාසි.

සො තස්සා ගතකාලෙ පරිදෙවමානො දුතියං ගාථමාහ -

168.

“අත්‍රිච්ඡං අතිලොහෙන, අතිලොහමදෙන ව;
එවං භායති අත්ථමිහා, අහංව අසිතාභුයා”ති.

තත්ථ අත්‍රිච්ඡං අතිලොහොනාති අත්‍රිච්ඡා වුව්වති අත්‍ර අත්‍ර ඉච්ඡාසඬ්ඛාතා අපරියන්තතණ්හා, අතිලොහො වුව්වති අතික්කමිත්වා පවත්තලොහො. අතිලොහමදෙන වාති පුරිසමදං උප්පාදනතො අතිලොහමදො නාම ජායති. ඉදං වුත්තං හොති - අත්‍රිච්ඡාවසෙන අත්‍රිච්ඡමානො පුග්ගලො අතිලොහෙන ව අතිලොහමදෙන ව යථා අහං අසිතාභුයා රාජධීතාය පරිභින්නො, එවං අත්ථා භායතීති.

ඉති සො ඉමාය ගාථාය පරිදෙවිත්වා අරඤ්ඤෙ එකකොව වසිත්වා පිතු අව්චයෙන ගන්ත්වා රජ්ජං ගණ්හි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා රාජපුත්තො ව රාජධීතා ව ඉමෙ ද්වෙ ජනා අහෙසුං, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අසිතාභූජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

[235] 5. වච්ඡනඛජාතකවණ්ණනා

සුඛා සරා වච්ඡනඛාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො රොජමල්ලං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිරායස්මතො ආනන්දස්ස ගිහිසභායො. සො එකදිවසං ආගමනත්ථාය ථෙරස්ස සාසනං පාහෙසි, ථෙරො සත්ථාරං ආපුච්ඡිත්වා අගමාසි. සො ථෙරං නානග්ගරසභොජනං හොජෙත්වා එකමන්තං නිසින්නො ථෙරෙන සද්ධිං පට්ඨන්ථාරං කත්වා ථෙරං ගිහිහොගෙහි පඤ්චහි කාමගුණෙහි නිමන්තෙන්නො “හන්තෙ ආනන්ද, මම ගෙහෙ පහුතං සවිඤ්ඤාණකඅවිඤ්ඤාණකරතනං, ඉදං මජ්ඣෙ භින්දිත්වා තුය්හං දම්මි, එහි උහො අගාරං අජ්ඣාචසාමා”ති. ථෙරො තස්ස කාමගුණෙසු ආදීනවං කටෙත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං ගන්ත්වා “දිට්ඨො තෙ, ආනන්ද, රොජො”ති සත්ථාරා පුච්ඡිතො “ආම, හන්තෙ”ති වත්වා “කිමස්ස කටෙසි”ති වුත්තෙ “හන්තෙ, මං රොජො සරාචාසෙන නිමන්තෙසි, අට්ඨස්සාහං සරාචාසෙ වෙව කාමගුණෙසු ව ආදීනවං

කටෙසි”න්ති. සත්ථා “න බො, ආනන්ද, රොජො මල්ලො ඉදානෙව පබ්බජිතෙ සරාවාසෙන නිමන්තෙසි, පුබ්බෙපි නිමන්තෙසියෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො අඤ්ඤාතරස්මි. නිගමගාමෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවන්තපදෙසෙ චිරං වසිත්වා ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යයානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ බාරාණසිං පාවිසි. අථස්ස බාරාණසිසෙට්ඨි ආචාරචිහාරෙ පසිදිත්වා ගෙහං නෙත්වා භොජෙත්වා උය්‍යානෙ වසනත්ථාය පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා තං පටිජග්ගත්තො උය්‍යානෙ වසාපෙසි. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං උප්පන්නසිනෙහා අගෙසුං.

අටෙකදිවසං බාරාණසිසෙට්ඨි බොධිසත්තෙ පෙමවිස්සාසවසෙන එවං චින්තෙසි – “පබ්බජ්ජා නාම දුක්ඛා, මම සහායං වච්ඡනබපරිබ්බාජකං උප්පබ්බාජෙත්වා සබ්බං විහවං මජ්ඣෙ භින්දිත්වා තස්ස දත්වා ද්වෙපි සමග්ගවාසං වසිස්සාමා”ති. සො එකදිවසං හත්තකිච්චපරියොසානෙ තෙන සද්ධිං මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා “හත්තෙ වච්ඡනබ, පබ්බජ්ජා නාම දුක්ඛා, සුබො සරාවාසො, එහි උභො සමග්ගා කාමෙ පරිභුඤ්ජන්තා වසාමා”ති වත්වා පඨමං ගාථමාහ –

169.

“සුබා සරා වච්ඡනබ, සහිරඤ්ඤා සභොජනා;
යත්ථ භුත්වා පිචිත්වා ව, සයෙය්‍යාථ අනුස්සුකො”ති.

තත්ථ සහිරඤ්ඤාති සත්තරතනසම්පන්නා. සභොජනාති බ්‍රහ්මදන්තියභොජනියා. යත්ථ භුත්වා පිචිත්වා වාති යෙසු සහිරඤ්ඤභොජනෙසු සරෙසු නානග්ගරසානි භොජනානි පරිභුඤ්ජිත්වා නානාපානානි ව පිචිත්වා. සයෙය්‍යාථ අනුස්සුකොති යෙසු අලඬිකතසිරිසයනපිට්ඨෙ අනුස්සුකො භුත්වා සයෙය්‍යාසි, තෙ සරා නාම අතිවිය සුබාති.

අථස්ස තං සුත්වා බොධිසත්තො “මහාසෙට්ඨි, ත්වං අඤ්ඤාණතාය කාමගිද්ධො භුත්වා සරාවාසස්ස ගුණං, පබ්බජ්ජාය ව අගුණං කටෙසි, සරාවාසස්ස තෙ අගුණං කටෙස්සාමි, සුණාහි දානී”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ –

170.

“සරා නානීහමානස්ස, සරා නාහණතො මුසා;
සරා නාදින්තදණ්ඩස්ස, පරෙසං අනිකුබ්බතො;
එවං ඡිද්දං දුරහිසම්භවං, කො සරං පටිපජ්ජති”ති.

තත්ථ සරා නානිහමානස්සාති නිච්චකාලං කසිගොරක්ඛාදිකරණෙන අනිහමානස්ස අවායමන්තස්ස සරා නාම නත්ථි, සරාවාසො න පතිට්ඨාතීති අත්ථො. සරා නාහණතො මුසාති ඛේතවත්ථුභිරඤ්ඤසුචණ්ණාදීනං අත්ථාය අමුසාහණතොපි සරා නාම නත්ථි. සරා නාදින්තදණ්ඩස්ස, පරෙසං අනිකුබ්බතොති නාදින්තදණ්ඩස්සාති අග්ගහිතදණ්ඩස්ස, නික්ඛිත්තදණ්ඩස්ස පරෙසං අනිකුබ්බතො සරා නාම නත්ථි. යො පන ආදින්තදණ්ඩො හුත්වා පරෙසං දාසකම්මකරාදීනං තස්මිං තස්මිං අපරාධෙ අපරාධානුරූපං වධබන්ධනඡේදනතාලනාදිවසෙන කරොති, තස්සෙව සරාවාසො සණ්ඨහතීති අත්ථො. එවං ඡිද්දං දුරභිසම්භවං, කො සරං පටිපජ්ජතීති තං දාති එවං එතෙසං ඊහනාදීනං අකරණෙ සති තාය තාය පරිහානියා ඡිද්දං කරණෙපි සති නිච්චමෙව කාතබ්බතො දුරභිසම්භවං දුරාරාධනියං, නිච්චං කරොන්තස්සපි වා දුරභිසම්භවමෙව දුප්පුරං සරාවාසං “අහං නිජපරිතස්සො හුත්වා අජ්ඣාචසිස්සාමි”ති කො පටිපජ්ජතීති.

එවං මහාසත්තො සරාවාසස්ස දොසං කථෙත්වා උය්‍යානමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බාරාණසිසෙට්ඨී රොජො මල්ලො අහොසි, වච්ඡනඛපරිබ්බාජකො පන අහමෙව අහොසි”ති.

වච්ඡනඛජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[236] 6. බකජාතකවණ්ණනා

හද්දකො වනයං පක්ඛිති ඉදං සත්ථා ඡේතවනෙ විහරන්තො එකං කුහකභික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි. තඤ්භි සත්ථා ආනෙත්වා දස්සිතං දිස්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස කුහකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො භිමවන්තපදෙසෙ එකස්මිං සරෙ මච්ඡො හුත්වා මහාපරිවාරො වසි. අථෙකො බකො “මච්ඡෙ බාදිස්සාමි”ති සරස්ස ආසන්නට්ඨානෙ සිසං පාතෙත්වා පක්ඛෙ පසාරෙත්වා මන්දමන්දො මච්ඡෙ ඔලොකෙත්තො අට්ඨාසි තෙසං පමාදං ආගමයමානො. තස්මිං බණෙ බොධිසත්තො මච්ඡගණපරිවුතො ගොවරං ගණ්හන්තො තං යානං පාපුණි. මච්ඡගණො තං බකං පස්සිත්වා පයමං ගාථමාහ –

171.

“හද්දකො වනයං පක්ඛි, දිජො කුමුදසන්නිහො;
වූපසන්නෙහි පක්ඛෙහි, මන්දමන්දොව ඤායතී”ති.

තත්ථ මන්දමන්දොව ඤායතීති අබලබලො විය හුත්වා කිඤ්චි අජානන්තො විය එකකොව ඤායතීති.

අථ නං බොධිසත්තො ඔලොකෙත්වා දුතියං ගාථමාහ –

172.

“නාස්ස සීලං විජානාථ, අනඤ්ඤාය පසංසථ;
අම්භෙ දිජො න පාලෙති, තෙන පක්ඛී න එන්දතී”ති.

තත්ථ අනඤ්ඤායාති අජානිත්වා. අම්භෙ දිජො න පාලෙතීති එස දිජො අම්භෙ න රක්ඛති න ගොපායති, “කතරං නු බො එතෙසු කබ්ඞං කරිස්සාමී”ති උපධාරෙති. තෙන පක්ඛී න එන්දතීති තෙනායං සකුණො න එන්දති න වලතීති. එවං චුත්තෙ මච්ඡගණො උදකං බොහෙත්වා බකං පලාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බකො කුහකො භික්ඛු අහොසි, මච්ඡරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

බකජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[237] 7. සාකෙතජාතකවණ්ණනා

කො නු බො හගවා හෙතුති ඉදං සත්ථා සාකෙතං උපනිස්සාය විහරන්තො සාකෙතං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු පනෙත්ථ අතීතමපි පච්චුප්පන්තමපි හෙට්ඨා එකකනිපාතෙ (ජා. අට්ඨ. 1.1.සාකෙතජාතකවණ්ණනා) කථිතමෙව. තථාගතස්ස පන විහාරං ගතකාලෙ භික්ඛු “සිනෙහො නාමෙස, හන්තෙ, කථං පතිට්ඨාතී”ති ප්‍රච්ඡන්තා පයමං ගාථමාහංසු –

173.

“කො නු බො හගවා හෙතු, එකච්චෙ ඉධ පුග්ගලෙ;
අතීව හදයං නිබ්බාති, විත්තඤ්ඤාපි පසිදති”ති.

තස්සත්ථො – කො නු බො හෙතු, යෙන ඉධෙකච්චෙ පුග්ගලෙ දිට්ඨමත්තෙයෙව හදයං අතිවිය නිබ්බාති, සුවාසිතස්ස සීතස්ස උදකස්ස සංසහස්සෙන පරිසිත්තං විය සීතලං හොති, එකච්චෙ න නිබ්බාති. එකච්චෙ දිට්ඨමත්තෙයෙව විත්තං පසිදති, මුදු හොති, පෙමවසෙන අල්ලියති, එකච්චෙ න අල්ලියතීති.

අථ නෙසං සත්ථා පෙමකාරණං දස්සෙත්තො දුතියං ගාථමාහ –

174.

“පුබ්බෙව සන්තිවාසෙන, පච්චුප්පන්තභිතෙන වා;
එවං තං ජායතෙ පෙමං, උප්පලංව යථොදකෙ”ති.

තස්සත්ථො – හික්ඛවෙ, පෙමං නාමෙතං ද්වීහි කාරණෙහි ජායති, පුරිමහවෙ මාතා වා පිතා වා පුත්තො වා ධීතා වා භාතා වා හගිනී වා පති වා හරියා වා සභායො වා මිත්තො වා හුත්වා යො යෙන සද්ධිං එකට්ඨානෙ වුත්ථපුබ්බො, තස්ස ඉමිනා පුබ්බෙව සන්නිවාසෙන හවත්තරෙපි අනුබන්ධන්තො සො සිනෙහො න විජහති. ඉමස්මිං අත්තභාවෙ කතෙන පච්චුප්පන්නහිතෙන වා එවං තං ජායතෙ පෙමං, ඉමෙහි ද්වීහි කාරණෙහි පෙමං නාම ජායති. යථා කිං? උප්පලංව යථොදකෙති. වා-කාරස්ස රස්සත්තං කතං. සමුවිචයත්ථෙ වෙස වුත්තො, තස්මා උප්පලඤ්ච සෙසං ජලජප්පඵඤ්ච යථා උදකෙ ජායමානං ද්වෙ කාරණානි නිස්සාය ජායති උදකඤ්චෙව කලලඤ්ච, තථා එතෙහි ද්වීහි කාරණෙහි පෙමං ජායතීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බ්‍රාහ්මණො ච බ්‍රාහ්මණී ච ඉමෙ ද්වෙ ජනා අහෙසුං, පුත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සාකෙතජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[238] 8. එකපදජාතකවණ්ණනා

ඉඨිස එකපදං, තාතාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං කුටුම්භිකං ආරබ්භ කථෙසි. සාවත්ථිවාසී කිරෙස කුටුම්භිකො, අඵස්ස එකදිවසං අඨකෙ නිසින්තො පුත්තො අත්ථස්ස ද්වාරං නාම පඤ්භං පුච්ඡී. සො “බුද්ධවිසයො එස පඤ්භො, න තං අඤ්ඤො කථෙතුං සක්ඛිස්සති”ති පුත්තං ගහෙත්වා ජෙතවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා “හත්තෙ, අයං මෙ දාරකො උරුමිහි නිසින්තො අත්ථස්ස ද්වාරං නාම පඤ්භං පුච්ඡී, අහං තං අජානන්තො ඉධාගතො, කථෙථ, හත්තෙ, ඉමං පඤ්භං”න්ති. සත්ථා “න බො, උපාසක, අයං දාරකො ඉදානෙව අත්ථගවෙසකො, පුබ්බෙපි අත්ථගවෙසකොව හුත්වා ඉමං පඤ්භං පණ්ඩිතෙ පුච්ඡී, පොරාණකපණ්ඩිතාපිස්ස කථෙසුං, හවසඬ්ඛෙපගතත්තා පන න සල්ලක්ඛෙසී”ති වත්වා තෙන යාචිතො අතීතං ආහරී.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො පිතු අව්චයෙන සෙට්ඨිට්ඨානං ලභී. අඵස්ස පුත්තො දහරො කුමාරො උරුමිහි නිසිදිත්වා “තාත, මය්හං එකපදං අනෙකත්ථනිස්සිතං එකං කාරණං කථෙථා”ති පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ –

175.

“ඉඨිස එකපදං තාත, අනෙකත්ථපදස්සිතං;
කිඤ්ච සඬ්ඛාහිකං බුසි, යෙනත්ථෙ සාධයෙමසෙ”ති.

තත්ථ ඉඨිසාති යාවනත්ථෙ වොදනත්ථෙ වා නිපාතො. එකපදන්ති එකං කාරණපදං, එකං කාරණපසඤ්ඤිතං වා බ්‍යඤ්ජනපදං. අනෙකත්ථපදස්සිතන්ති අනෙකානි අත්ථපදානි කාරණපදානි නිස්සිතං. කිඤ්චි සඨගාහිකං බුසිති කිඤ්චි එකපදං බහුතං පදානං සඨගාහිකං බුහි, අයමෙව වා පායො. යෙනත්ථෙ සාධයෙමසෙති යෙන එකෙන පදෙන අනෙකත්ථනිස්සිතෙන මයං අත්තනො වුඨිසිං සාධෙය්‍යාම, තං මෙ කථෙහිති පුච්ඡි.

අට්ඨස පිතා කථෙන්නො දුතියං ගාථමාහ —

176.

“දක්ඛෙය්‍යකපදං තාත, අනෙකත්ථපදස්සිතං;
තඤ්ච සිලෙන සඤ්ඤුත්තං, ඛන්තියා උපපාදිතං;
අලං මිත්තෙ සුබාපෙතුං, අමිත්තානං දුබාය වා”ති.

තත්ථ දක්ඛෙය්‍යකපදන්ති දක්ඛෙය්‍යං එකපදං. දක්ඛෙය්‍යං නාම ලාභුප්පාදකස්ස ඡෙකස්ස කුසලස්ස ඤාණසම්පයුත්තං විරියං. අනෙකත්ථපදස්සිතන්ති එවං චුත්තප්පකාරං විරියං අනෙකෙහි අත්ථපදෙහි නිස්සිතං. කතරෙහිති? සිලාදීහි. තෙනෙව “තඤ්ච සිලෙන සඤ්ඤුත්තං”න්තිආදිමාහ. තස්සත්ථො — තඤ්ච පනෙතං විරියං ආචාරසිලසම්පයුත්තං අධිවාසනඛන්තියා උපෙන මිත්තෙ සුබාපෙතුං අමිත්තානඤ්ච දුක්ඛාය අලං සමත්ථං. කො හි නාම ලාභුප්පාදකඤාණසම්පයුත්තකුසලවිරියසමන්තාගතො ආචාරඛන්තිසම්පන්නො මිත්තෙ සුබාපෙතුං, අමිත්තෙ වා දුක්ඛාපෙතුං න සක්කොතිති.

එවං බොධිසත්තො පුත්තස්ස පඤ්භං කථෙසි. සොපි පිතු කථිතනයෙනෙව අත්තනො අත්ථං සාධෙත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ පිතාපුත්තා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතා. “තදා පුත්තො අයමෙව පුත්තො අහොසි, බාරාණසිසෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

එකපදජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[239] 9. හරිතමණ්ඩුකජාතකවණ්ණනා

ආසීවිසම්පි මං සන්නන්ති ඉදං සත්ථා වෙළුවනෙ විහරන්තො අජාතසත්තුං ආරබ්භ කථෙසි. කොසලරාජස්ස හි පිතා මහාකොසලො බිම්බිසාරරඤ්ඤො ධීතරං දදමානො ධීතු න්භානමුලං කාසිගාමකං නාම අදාසි. සා අජාතසත්තුනා පිතුසාතකකම්මෙ කතෙ රඤ්ඤො සිනෙහෙන

නවිරස්සෙව කාලමකාසි. අජාතසත්තු මාතරි කාලකතායපි තං ගාමං භුඤ්ජතෙව. කොසලරාජා “පිතුසාතකස්ස චොරස්ස මම කුලසන්තකං ගාමං න දස්සාමි”ති තෙන සද්ධිං යුජ්ඣති. කදාවි මාතුලස්ස ජයො හොති, කදාවි භාගිනෙයාස්ස. යදා පන අජාතසත්තු ජිනාති, තදා සොමනස්සජ්ජත්තො රථෙ ධජං උස්සාපෙත්වා මහත්තෙන යසෙන නගරං පවිසති. යදා පන පරාජයති, තදා දොමනස්සජ්ජත්තො කඤ්චි අජානාපෙත්වා පවිසති. අථෙකදිවසං ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, අජාතසත්තු මාතුලං ජිනිත්වා තුස්සති, පරාජිතො දොමනස්සජ්ජත්තො හොති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය භුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස ජිනිත්වා තුස්සති, පරාජිතො දොමනස්සජ්ජත්තො හොති”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො නීලමණ්ඩුකයොනියං නිබ්බත්ති. තදා මනුස්සා නදීකන්දරාදීසු තත්ථ තත්ථ මච්ඡෙ ගහණත්ථාය කුමිනාති ඔඩ්ඛෙසුං. එකස්මිං කුමිනෙ බහු මච්ඡා පවිසිංසු. අථෙකො උදකාසීවිසො මච්ඡෙ බාදන්තො තං කුමිනං පාවිසි, බහු මච්ඡා එකතො භුත්වා තං බාදන්තා එකලොභිතං අකංසු. සො පටිසරණං අපස්සන්තො මරණභයතජ්ජිතො කුමිනමුඛෙන නික්ඛමිත්වා වෙදනාජ්ජත්තො උදකපරියන්තෙ නිපජ්ජි. නීලමණ්ඩුකොපි තස්මිං බණෙ උජ්ජතිත්වා කුමිනසුලමත්ථකෙ නිපන්තො හොති. ආසීවිසො විනිච්ඡයට්ඨානං අලභන්තො තත්ථ නිපන්තං තං දිස්වා “සම්ම නීලමණ්ඩුක, ඉමෙසං මච්ඡානං කිරියා රුච්චති තුය්හ”න්ති පුච්ඡන්තො පඨමං ගාථමාහ —

177.

“ආසීවිසම්පි මං සන්තං, පට්ටයං කුමිනාමුඛං;
රුච්චතෙ හරිතාමාතා, යං මං බාදන්ති මච්ඡකා”ති.

තත්ථ ආසීවිසම්පි මං සන්තන්ති මං ආගතවිසං සමානං. රුච්චතෙ හරිතාමාතා, යං මං බාදන්ති මච්ඡකාති එතං තච රුච්චති හරිතමණ්ඩුකපුත්තාති වදති.

අථ නං හරිතමණ්ඩුකො “ආම, සම්ම, රුච්චති”ති. “කිංකාරණා”ති? “සචෙ ත්වම්පි තච පදෙසං ආගතෙ මච්ඡෙ බාදසි, මච්ඡාපි අත්තතො පදෙසං ආගතං තං බාදන්ති, අත්තතො විසයෙ පදෙසෙ ගොචරභූමියං අබලවා නාම නත්ථි”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ —

178.

“විලුම්පතෙව පුරිසො, යාවස්ස උපකප්පති;

යදා චඤ්ඤෙ විලුම්පන්ති, සො විලුත්තො විලුම්පති” ති.

තත්ථ විලුම්පතෙව පුරිසො, යාවස්ස උපකප්පතීති යාව අස්ස පුරිසස්ස ඉස්සරියං උපකප්පති ඉජ්ඣති පවත්තති, තාව සො අඤ්ඤං විලුම්පතියෙව. “යාව සො උපකප්පති” තිපි පාඨො, යත්තකං කාලං සො පුරිසො සක්කොති විලුම්පිතුන්ති අත්ථො. යදා චඤ්ඤෙ විලුම්පන්තීති යදා ච අඤ්ඤෙ ඉස්සරා හුත්වා විලුම්පන්ති. සො විලුත්තො විලුම්පතීති අථ සො විලුම්පකො අඤ්ඤෙහි විලුම්පති. “විලුම්පතෙ” තිපි පාඨො, අයමෙවත්ථො. “විලුම්පන” තිපි පයන්ති, තස්සත්ථො න සමෙති. එවං “විලුම්පකො පුන විලුම්පං පාපුණාති” ති බොධිසත්තෙන අධිධෙ විනිච්ඡිතෙ උදකාසිවිසස්ස දුබ්බලභාවං ඤාත්වා “පච්චාමිත්තං ගණ්හිස්සාමා” ති මච්ඡගණා කුමීනමුබා නික්ඛමිත්වා තත්ථෙව නං ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා පක්කමු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා උදකාසිවියො අජාතසත්තු අහොසි, නිලමණ්ඩුකො පන අහමෙව අහොසි” ති.

හරිතමණ්ඩුකජාතකවණ්ණනා නවමා.

[240] 10. මහාපිඨගලජාතකවණ්ණනා

සබ්බො ජනොති ඉදං සත්ථා ජෙනවතෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කථෙසි. දෙවදත්තෙ සත්ථරි ආසාතං බන්ධිත්වා නවමාසච්චයෙන ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකෙ පථවියං නිමුග්ගෙ ජෙනවනවාසිනො ච සකලරට්ඨවාසිනො ච “බුද්ධපටිකණ්ටකො දෙවදත්තො පථවියා ගිලිතො, නිහතපච්චාමිත්තො දානි සම්මාසම්බුද්ධො ජාතො” ති තුට්ඨහට්ඨා අහෙසුං. තෙසං කථං සුත්වා පරම්පරසොසෙන සකලජම්බුදීපවාසිනො යක්ඛතුතදෙවගණා ච තුට්ඨහට්ඨා එව අහෙසුං. අපේකදිවසං හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, දෙවදත්තෙ පථවියං නිමුග්ගෙ ‘බුද්ධපටිකණ්ටකො දෙවදත්තො පථවියා ගිලිතො’ ති මහාජනො අත්තමනො ජාතො” ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා” ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා” ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තෙ මතෙ මහාජනො තුස්සති වෙව හසති ච, පුබ්බෙපි තුස්සි වෙව හසි වා” ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං මහාපිඨගලො නාම රාජා අධම්මෙන විසමෙන රජ්ජං කාරෙසි, ඡන්දාදිවසෙන පාපකම්මානි කරොන්තො දණ්ඩබලිජඩ්ඝකභාපණාදිග්ගහණෙන උච්ඡ්වයන්තෙ උච්ඡ්වං විය මහාජනං පිළෙසි කක්ඛලො ඵරුසො සාහසිකො, පරෙසු අනුද්දයාමත්තම්පි නාමස්ස නත්ථි, ගෙහෙ ඉත්ථිනම්පි පුත්තධිතානම්පි අමච්චබ්බාග්ගණගහපතිකාදීනම්පි අජ්ජියො අමනාපො, අක්ඛිම්හි පතිතරජං විය, හත්තපිණ්ඩෙ සක්ඛරා විය,

පණ්හිං විජ්ඣන්වා පට්ටයකණ්ටකො විය ච අහොසි. තදා බොධිසත්තො මහාපිඨගලස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. මහාපිඨගලො දීඝරත්තං රජ්ජං කාරෙත්වා කාලමකාසි. තස්මිං කාලකතෙ සකලබාරාණසිවාසිනො හට්ඨතුට්ඨා මහාහසිතං හසිත්වා දාරුනං සකටසහස්සෙන මහාපිඨගලං ඤාපෙත්වා අනෙකෙහි සටසහස්සෙහි ආළාහනං නිබ්බාපෙත්වා බොධිසත්තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිත්වා “ධම්මිකො නො රාජා ලද්ධො”ති හට්ඨතුට්ඨා නගරෙ උස්සවහෙරිං වරාපෙත්වා සමුස්සිතධජපටාකං නගරං අලඬිකරිත්වා ද්වාරෙ ද්වාරෙ මණ්ඩපං කාරෙත්වා විජ්ජකිණ්ණලාජකුසුමමණ්ඩිතතලෙසු අලඬිකතමණ්ඩපෙසු නිසිදිත්වා බාදිංසු වෙව පිවිංසු ව.

බොධිසත්තොපි අලඬිකතෙ මහාතලෙ සමුස්සිතසෙනවිජත්තස්ස පල්ලඬිකවරස්ස මජ්ඣෙ මහායසං අනුභවත්තො නිසිදි. අමච්චා ච බ්‍රාහ්මණගහපතිරට්ඨිකදොවාරිකාදයො ච රාජානං පරිවාරෙත්වා අට්ඨංසු. අට්ඨෙකො දොවාරිකො නාතිදුරෙ යත්වා අස්සසත්තො පස්සසත්තො පරොදි. බොධිසත්තො තං දිස්වා “සම්ම දොවාරික, මම පිතරි කාලකතෙ සබ්බෙ තුට්ඨපහට්ඨා උස්සවං කීළන්තා විවරන්ති, ත්වං පන රොදමානො යීතො, කිං නු බො මම පිතා තවෙව පියො අහොසි මනාපො”ති පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ —

179.

“සබ්බො ජනො භිංසිතො පිඨගලෙන, තස්මිං මතෙ පච්චයා වෙදයන්ති;
පියො නු තෙ ආසි අකණ්භනෙත්තො, කස්මා නු ත්වං රොදසි ද්වාරපාලා”ති.

තත්ථ භිංසිතොති නානප්පකාරෙහි දණ්ඩබලිආදීහි පිළිනො. පිඨගලෙනාති පිඨගලක්ඛෙන. තස්ස කිර ද්වෙපි අක්ඛිනි නිබ්බිද්ධපිඨගලාති බිළාරක්ඛිවණ්ණාති අහෙසුං, තෙනෙවස්ස “පිඨගලො”ති නාමං අකංසු. පච්චයා වෙදයන්ති පිතියො පවෙදයන්ති. අකණ්භනෙත්තොති පිඨගලනෙත්තො. කස්මා නු ත්වන්ති කෙන නු කාරණෙන ත්වං රොදසි. අට්ඨකථායං පන “කස්මා තුව”න්ති පාඨො.

සො තස්ස වචනං සුත්වා “නාහං, මහාරාජ, ‘මහාපිඨගලො මතො’ති සොකෙන රොදාමි, සීසස්ස මෙ සුඛං ජාතං. පිඨගලරාජා හි පාසාදා ඔතරන්තො ච ආරොහන්තො ච කම්මාරමුට්ඨිකාය පහරන්තො විය මය්හං සීසෙ අට්ඨට්ඨ ඛට්ඨකෙ දෙනි, සො පරලොකං ගන්ත්වාපි මම සීසෙ දදමානො විය නිරයපාලානම්පි යමස්සපි සීලෙ ඛට්ඨකෙ දස්සති, අථ නං තෙ ‘අතිවිය අයං අම්හෙ බාධති’ති පුන ඉධෙව ආනෙත්වා විස්සජ්ජෙය්‍යං, අථ මෙ සො

පුනපි සීසෙ ඛට්ඨකෙ දදෙය්‍යාති භයෙනාහං රොදාමි”ති ඉමමත්ථං පකාසෙන්තො දුතියං ගාථමාහ —

180.

“න මෙ පියො ආසි අකණ්භනෙන්තො, භායාමි පච්චාගමනාය තස්ස;
ඉතො ගතො හිංසෙය්‍ය මච්චුරාජං, සො හිංසිතො ආනෙය්‍ය පුන ඉධා”ති.

අථ නං බොධිසත්තො “සො රාජා දාරුනං වාහසහස්සෙන දඬිඬො උදකසට්ඨතෙහි සිත්තො, සාපිස්ස ආළාහනභූමි සමන්තතො ඛතා, පකතියාපි ච පරලොකං ගතා නාම අඤ්ඤත්ථ ගතිවසා පුන තෙනෙව සරිරෙන නාගච්ඡන්ති, මා ත්වං භායි”ති තං සමස්සාසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ —

181.

“දඬිඬො වාහසහස්සෙහි, සිත්තො සට්ඨතෙහි සො;
පරික්ඛතා ච සා භූමි, මා භායි නාගමිස්සති”ති.

තතො පට්ඨාය දොවාරිකො අස්සාසං පටිලභි. බොධිසත්තො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා මහාපිඬගලො දෙවදත්තො අහොසි, පුත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මහාපිඬගලජාතකවණ්ණනා දසමා.

උපාහනවග්ගො නවමො.

තස්සුද්දානං —

උපාහනං වීණාපුණං, විකණ්ණකං අසිතාභු;
චච්ඡනඛං ඛකඤ්චෙව, සාකෙතඤ්ච එකපදං;
හරිතමාතු පිඬගලං.

10. සිඬගාලවග්ගො

[241] 1. සබ්බදායජාතකවණ්ණනා

සිඬගාලො මානත්ථද්ධොති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරඬ්භ කටෙසි. දෙවදත්තො අජාතසත්තුං පසාදෙන්වා උජ්ජාදිතං ලාභසක්කාරං විරට්ඨිතිකං කාතුං නාසක්ඛි, නාළාගිරිපයොජනෙ පාටිභාරියස්ස දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය තස්ස සො ලාභසක්කාරො අන්තරධායි. අපේකදිවසං හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසු —

“ආවුසො, දෙවදත්තො ලාභසක්කාරං උප්පාදෙත්වා විරට්ඨිතිකං කාතුං නාසක්ඛී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරභි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව අත්තනො උප්පන්නං ලාභසක්කාරං අන්තරධාපෙනි, පුබ්බෙපි අන්තරධාපෙසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස පුරොභිතො අහොසි තිණ්ණං වෙදානං අට්ඨාරසන්නඤ්ච සිප්පානං පාරං ගතො. සො පටච්ඡයමන්නං නාම ජානාති. පටච්ඡයමන්නොති ආවට්ටනමන්නො වුච්චති. අට්ඨකදිවසං බොධිසත්තො “තං මන්නං සජ්ඣායස්සාමි”ති එකස්මිං අභිගණට්ඨානෙ පිට්ඨිපාසාණෙ නිසිදිත්වා සජ්ඣායමකාසි. තං කිර මන්නං අඤ්ඤවහිතං ධිතිවිරහිතං සාවෙනුං න සක්කා, තස්මා නං සො තථාරූපෙ යානෙ සජ්ඣායති. අට්ඨස සජ්ඣායනකාලෙ එකො සිඬගාලො එකස්මිං බිලෙ නිපන්නො තං මන්නං සුත්ථාව පගුණමකාසි. සො කිර අනන්තරාතීතෙ අත්තභාවෙ පගුණපටච්ඡයමන්නො එකො බ්‍රාහ්මණො අහොසි. බොධිසත්තො සජ්ඣායං කත්වා උට්ඨාය “පගුණො වත මෙ අයං මන්නො”ති ආහ. සිඬගාලො බිලා නික්ඛමිත්වා “අම්හො බ්‍රාහ්මණ, අයං මන්නො තයාපි මමෙව පගුණතරො”ති වත්වා පලාසි. බොධිසත්තො “අයං සිඬගාලො මහන්නං අකුසලං කර්ස්සති”ති “ගණ්හථ ගණ්හථා”ති ථොකං අනුබන්ධි. සිඬගාලො පලාසිත්වා අරඤ්ඤං පාවිසි.

සො ගන්ත්වා එකං සිඬගාලිං ථොකං සරීරෙ ඩංසි, “කිං, සාමී”ති ව වුත්තෙ “මය්හං ජානාසි න ජානාසි”ති ආහ. සා “ආම, ජානාමී”ති සම්පට්ඨි. සො පටච්ඡයමන්නං පරිවත්තෙත්වා අනෙකානි සිඬගාලසතානි ආණාපෙත්වා සබ්බෙපි හත්ථිඅස්සසිහබ්‍යග්ගසසුකරමිගාදයො චතුප්පදෙ අත්තනො සන්නිකෙ අකාසි. කත්වා ච පන සබ්බදායො නාම රාජා හුත්වා එකං සිඬගාලිං අග්ගමහෙසිං අකාසි. ද්වින්නං හත්ථිනං පිට්ඨෙ සිහො තිට්ඨති, සිහපිට්ඨෙ සබ්බදායො සිඬගාලො රාජා සිඬගාලියා අග්ගමහෙසියා සද්ධිං නිසිදති, මහන්නො යසො අහොසි. සො යසමහන්නෙන පමජ්ජිත්වා මානං උප්පාදෙත්වා “බාරාණසිරජ්ජං ගණ්හිස්සාමි”ති සබ්බචතුප්පදපරිවුතො බාරාණසියා අවිදුරට්ඨානං සම්පාපුණි, පරිසා ද්වාදසයොජනා අහොසි. සො අවිදුරෙ ධිතොයෙව “රජ්ජං වා දෙනු, යුද්ධං වා”ති රඤ්ඤො සාසනං පෙසෙසි. බාරාණසිවාසිතො භීතතසිතා නගරද්වාරානි පිදහිත්වා අට්ඨංසු.

බොධිසත්තො රාජානං උපසඬකමිත්වා “මා භාසි, මහාරාජ, සබ්බදායසිඬගාලෙන සද්ධිං යුද්ධං මම භාරො, යිපෙත්වා මං අඤ්ඤො තෙන සද්ධිං යුජ්ඣිතුං සමත්ථො නාම නත්ථී”ති රාජානඤ්ච නාගරෙ ව සමස්සාපෙත්වා “කින්නි කත්වා නු බො සබ්බදායො රජ්ජං ගහෙස්සති,

පුච්ඡිස්සාමි තාව න”න්ති ද්වාරට්ඨාලකං අභිරුහිත්වා “සම්ම සබ්බදායී, කිත්ති කත්වා ඉමං රජ්ජං ගණ්හිස්සසි”ති පුච්ඡි. “සිහනාදං නදාපෙත්වා මහාජනං සද්දෙන සන්තාසෙත්වා ගණ්හිස්සාමි”ති. බොධිසත්තො “අත්ථෙත”න්ති ඤත්වා අට්ඨාලකා ඔරුශ්භ “සකලද්වාදසයොජනිකබාරාණසිනගරවාසිනො කණ්ණවිජ්ජානි මාසපිට්ඨෙන ලඤ්ජන්තු”ති හෙරිං වරාපෙසි. මහාජනො හෙරියා ආණං සුත්වා අත්තමසො බිළාලෙ උපාදාය සබ්බවතුප්පදානඤ්චෙව අත්තනො ච කණ්ණවිජ්ජානි යථා පරස්ස සද්දං සොතුං න සක්කා, එවං මාසපිට්ඨෙන ලඤ්ජි.

අථ බොධිසත්තො පුත අට්ඨාලකං අභිරුහිත්වා “සබ්බදායී”ති ආහ. “කිං, බ්‍රාහ්මණා”ති? “ඉමං රජ්ජං කිත්ති කත්වා ගණ්හිස්සසි”ති? “සිහනාදං නදාපෙත්වා මනුස්සෙ තාසෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා ගණ්හිස්සාමි”ති. “සිහනාදං නදාපෙතුං න සක්ඛිස්සසි. ජාතිසම්පන්නා හි සුරත්තහත්ථපාදා කෙසරසිහරාජානො තාදිසස්ස ජරසිඬගාලස්ස ආණං න කර්ස්සන්ති”ති. සිඬගාලො මානත්ථද්ධො හුත්වා “අඤ්ඤෙ තාව සිහා තිට්ඨන්තු, යස්සාහං පිට්ඨෙ නිසින්තො, තඤ්ඤෙව නදාපෙස්සාමි”ති ආහ. “තෙන හි නදාපෙහි, යදි සක්කොසි”ති. සො යස්මිං සිහෙ නිසින්තො, තස්ස “නදාහි”ති පාදෙන සඤ්ඤං අදාසි. සිහො හත්ථිකුම්භෙ මුඛං උප්පිළෙත්වා තික්ඛන්තුං අප්පට්චන්තියං සිහනාදං නදි. හත්ථි සන්තාසප්පත්තා හුත්වා සිඬගාලං පාදමුලෙ පාතෙත්වා පාදෙනස්ස සිසං අක්කමිත්වා චුණ්ණවිචුණ්ණං අකංසු, සබ්බදායො තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පත්තො. තෙපි හත්ථි සිහනාදං සුත්වා මරණභයතප්පිතා අඤ්ඤමඤ්ඤං ඔවිජ්ඣිත්වා තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්ණං, යපෙත්වා සිහෙ සෙසාපි මිගසුකරාදයො සසබ්බාරපරියොසානා සබ්බෙ වතුප්පදා තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්ණං. සිහා පලාසිත්වා අරඤ්ඤං පවිසිංසු, ද්වාදසයොජනිකො මංසරාසි අහොසි. බොධිසත්තො අට්ඨාලකා ඔතරිත්වා නගරද්වාරානි විවරාපෙත්වා “සබ්බෙ අත්තනො කණ්ණෙසු මාසපිට්ඨං අපනෙත්වා මංසත්ථිකා මංසං ආහරන්තු”ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි. මනුස්සා අල්ලමංසං බාදිත්වා සෙසං සුක්ඛාපෙත්වා වල්ලුරමකංසු. තස්මිං කිර කාලෙ වල්ලුරකරණං උදපාදිති වදන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ඉමා අභිසම්බුද්ධගාථා වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි -

182.

“සිඬගාලො මානත්ථද්ධො ච, පරිවාරෙන අත්ථිකො;
පාපුණි මහතිං භූමිං, රාජාසි සබ්බදායීනං.

183.

“එවමෙව මනුස්සෙසු, යො හොති පරිවාරවා;
සො හි තත්ථ මහා හොති, සිඬගාලො විය දායීන”න්ති.

තත්ථ මානත්ථද්ධොති පරිවාරං නිස්සාය උප්පන්නෙන මානෙන ථද්ධො. පරිවාරෙන අත්ථිකොති උත්තරිමිපි පරිවාරෙන අත්ථිකො හුත්වා. මහතිං භූමීන්ති මහත්තං සම්පත්තිං. රාජාසි සබ්බදායීනන්ති සබ්බෙසං දායීනං රාජා ආසි. සො හි තත්ථ මහා හොතීති සො පරිවාරසම්පන්නො පුරිසො තෙසු පරිවාරෙසු මහා නාම හොති. සිඬගාලො විය දායීනන්ති යථා සිඬගාලො දායීනං මහා අහොසි, එවං මහා හොති, අථ සො සිඬගාලො විය පමාදං ආපජ්ජිත්වා තං පරිවාරං නිස්සාය විනාසං පාපුණාතීති.

“තදා සිඬගාලො දෙවදත්තො අහොසි, රාජා සාරිපුත්තො, පුරොහිතො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

සබ්බදායජාතකවණ්ණනා පටමා.

[242] 2. සුනඛජාතකවණ්ණනා

බාලො වතායං සුනඛොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අම්බණකොට්ඨකෙ ආසනසාලාය භත්තභුඤ්ජනසුනඛං ආරබ්භ කටෙසි. තං කිර ජාතකාලතො පටියාය පානීයභාරකා ගහෙත්වා තත්ථ පොසෙසුං. සො අපරභාගෙ තත්ථ භත්තං භුඤ්ජන්තො පුලසරීරො අහොසි. අටෙකදිවසං එකො ගාමවාසී පුරිසො තං යානං පත්තො සුනඛං දිස්වා පානීයභාරකානං උත්තරිසාටකඤ්ච කභාපණඤ්ච දත්වා ගද්දුලෙන බන්ධිත්වා තං ආදාය පක්කාමි. සො ගහෙත්වා නීයමානො න වස්සි, දින්නං දින්නං බාදන්තො පච්ඡන්තො පච්ඡන්තො අගමාසි. අථ සො පුරිසො “අයං ඉදානි මං පියායතී”ති ගද්දුලං මොවෙසි, සො විස්සට්ඨමත්තො එකවෙගෙන ආසනසාලමෙව ගතො. භික්ඛු තං දිස්වා තෙන ගතකාරණං ජානිත්වා සායන්භසමයෙ ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, ආසනසාලාය සුනඛො බන්ධනමොක්ඛකුසලො විස්සට්ඨමත්තොව පුන ආගතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, සො සුනඛො ඉදානෙව බන්ධනමොක්ඛකුසලො, පුබ්බෙපි කුසලොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ එකස්මිං මහාභොගකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො සරාවාසං අග්ගහෙසි. තදා බාරාණසියං එකස්ස මනුස්සස්ස සුනඛො අහොසි, සො පිණ්ඩිභත්තං ලභන්තො පුලසරීරො ජාතො. අටෙකො ගාමවාසී බාරාණසිං ආගතො තං සුනඛං දිස්වා තස්ස මනුස්සස්ස උත්තරිසාටකඤ්ච කභාපණඤ්ච දත්වා සුනඛං ගහෙත්වා වම්මයොත්තෙන බන්ධිත්වා යොත්තකොටියං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තො අට්ඨමුබ්බෙ එකං සාලං පවිසිත්වා සුනඛං බන්ධිත්වා

එලකෙ නිපජ්ජිත්වා නිද්දං ඔක්කමි. තස්මිං කාලෙ බොධිසත්තො කෙනවිදෙව කරුණියෙන අට්ඨං පටිපන්නො තං සුනබං යොත්තෙන බන්ධිත්වා යපිතං දිස්වා පයමං ගාථමාහ —

184.

“බාලො වතායං සුනබො, යො වරත්තං න බාදති;
බන්ධනා ච පමුඤ්ඤෙය්‍යා, අසිතො ච සරං වජෙ”ති.

තත්ථ පමුඤ්ඤෙය්‍යාති පමොවෙය්‍යා, අයමෙව වා පායො. අසිතො ච සරං වජෙති අසිතො සුභිතො හුත්වා අත්තතො වසනට්ඨානං ගච්ඡෙය්‍යා.

තං සුත්වා සුනබො දුතියං ගාථමාහ —

185.

“අට්ඨිතං මෙ මනස්මිං මෙ, අපො මෙ හදයෙ කතං;
කාලඤ්ච පටිකඨිබාමි, යාව පස්සුපතු ජනො”ති.

තත්ථ අට්ඨිතං මෙ මනස්මිං මෙති යං තුම්හෙ කපෙථ, තං මයා අධිට්ඨිතමෙව, මනස්මිංයෙව මෙ එතං. අපො මෙ හදයෙ කතන්ති අථ ච පන මෙ තුම්හාකං වචනං හදයෙ කතමෙව. කාලඤ්ච පටිකඨිබාමිති කාලං පටිමානෙමි. යාව පස්සුපතු ජනොති යාවායං මහාජනො පසුපතු නිද්දං ඔක්කමතු, තාවාහං කාලං පටිමානෙමි. ඉතරථා හි “අයං සුනබො පලායති”ති රථො උප්පජ්ජෙය්‍යා, තස්මා රත්තිභාගෙ සබ්බෙසං සුත්තකාලෙ වම්මයොත්තං බාදිත්වා පලායිස්සාමිති. සො එවං වත්වා මහාජනෙ නිද්දං ඔක්කන්තෙ යොත්තං බාදිත්වා සුභිතො හුත්වා පලායිත්වා අත්තතො සාමිකානං සරමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා සුනබොව එතරහි සුනබො, පණ්ඩිතපුරිසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සුනබජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[243] 3. ගුත්තිලජාතකවණ්ණනා

සත්තතන්ති. සුමධුරන්ති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කපෙසි. තස්මිඤ්ඤි කාලෙ හික්ඛු දෙවදත්තං ආහංසු — “ආවුසො දෙවදත්ත, සම්මාසම්බුද්ධො තුය්හං ආචරියො, ත්වං සම්මාසම්බුද්ධං නිස්සාය තිණි පිටකානි උග්ගණ්හි, වත්තාරි ඤානානි උප්පාදෙසි, ආචරියස්ස නාම පටිසත්තුනා භවිතුං න යුත්ත”න්ති. දෙවදත්තො “කිං පන මෙ, ආවුසො, සමණො ගොතමො ආචරියො, නනු මයා අත්තතො බලෙනෙව තිණි පිටකානි උග්ගහිතානි, වත්තාරි ඤානානි උප්පාදිතානි”ති ආචරියං පච්චක්ඛාසි. හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසු “ආවුසො, දෙවදත්තො

ආචරියං පච්චක්ඛාය සම්මාසම්බුද්ධස්ස පටිසත්තු භුත්වා මහාවිනාසං පත්තො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව ආචරියං පච්චක්ඛාය මම පටිසත්තු භුත්වා විනාසං පාපුණාති, පුබ්බෙපි පත්තොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො ගන්ධබ්බකුලෙ නිබ්බත්ති, “ගුත්තිලකුමාරො”තිස්ස නාමං අකංසු. සො වයජ්ජත්තො ගන්ධබ්බසිජ්ජෙ නිජ්ජත්තිං පත්වා ගුත්තිලගන්ධබ්බො නාම සකලජම්බුද්දිපෙ අග්ගගන්ධබ්බො අහොසි. සො දාරාහරණං අකත්වා අන්තර්මාතෘපිතරො පොසෙසි. තදා බාරාණසිවාසිනො වාණිජා වණිජ්ජාය උජ්ජෙනිනගරං ගත්ත්වා උස්සවෙ සුට්ඨෙය් ඡන්දකං සංහරිත්වා බහුං මාලාගන්ධවිලෙපනඤ්ච බජ්ජහොජ්ජාදීනි ච ආදාය කිළිනට්ඨානෙ සන්නිපතිත්වා “වෙනනං දත්වා එකං ගන්ධබ්බං ආනෙථා”ති ආහංසු. තෙන ච සමයෙන උජ්ජෙනියං මුසිලො නාම ජෙට්ඨගන්ධබ්බො හොති, තෙ තං පක්කොසාපෙත්වා අත්තනො ගන්ධබ්බං කාරෙසු.

මුසිලො වීණං වාදන්තො වීණං උත්තමමුච්ඡන්තාය මුච්ඡිත්වා වාදෙසි. තෙසං ගුත්තිලගන්ධබ්බස්ස ගන්ධබ්බෙ ජාතපරිවයානං තස්ස ගන්ධබ්බං කිලඤ්ජකණ්ඩුවනං විය භුත්වා උපට්ඨාසි, එකොපි පහට්ඨාකාරං න දස්සෙසි. මුසිලො තෙසු තුට්ඨාකාරං අදස්සෙන්නෙසු “අතිබරං කත්වා වාදෙමි මඤ්ඤ”ති මජ්ඣිමමුච්ඡන්තාය මුච්ඡිත්වා මජ්ඣිමසරෙන වාදෙසි, තෙ තත්ථපි මජ්ඣන්තාව අහෙසු. අථ සො “ඉමෙ න කිඤ්චි ජානන්ති මඤ්ඤ”ති සයම්පි අජානනකො විය භුත්වා තත්තියො සිථිලෙ වාදෙසි, තෙ තත්ථපි න කිඤ්චි ආහංසු. අථ තෙ මුසිලො “අම්හො වාණිජා, කිං නු බො මයි වීණං වාදෙන්තෙ තුම්හෙ න තුස්සථා”ති. “කිං පන ත්වං වීණං වාදෙසි, මයඤ්චි ‘අයං වීණං මුච්ඡෙති’ති සඤ්ඤං අකරිමහා”ති. “කිං පන තුම්හෙ මයා උත්තරිතරං ආචරියං ජානාථ, උදාහු අත්තනො අජානනහාවෙන න තුස්සථා”ති. වාණිජා “බාරාණසියං ගුත්තිලගන්ධබ්බස්ස වීණාසද්දං සුතපුබ්බානං තච වීණාසද්දො ඉත්ථිනං දාරකෙ තොසාපනසද්දො විය හොති”ති ආහංසු. “තෙන හි, හන්ද, තුම්හෙහි දින්නපරිබ්බයං පටිග්ගණ්හථ, න මය්හං එතෙනත්ථො, අපිච බො පන බාරාණසිං ගච්ඡන්තා මං ගණ්හිත්වා ගච්ඡෙය්‍යාථා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිත්වා ගමනකාලෙ තං ආදාය බාරාණසිං ගත්ත්වා තස්ස “එතං ගුත්තිලස්ස වසනට්ඨාන”න්ති ආචික්ඛිත්වා සකසකනිවෙසනං අගමිංසු.

මුසිලො බොධිසත්තස්ස ගෙහං පටිසිත්වා ලග්ගෙත්වා යපිතං බොධිසත්තස්ස ජාතිවීණං දිස්වා ගහෙත්වා වාදෙසි, අථ බොධිසත්තස්ස මාතෘපිතරො අන්තර්මාතෘපිතො තං අපස්සන්තා “මුසිකා මඤ්ඤ වීණං බාදන්ති”ති සඤ්ඤාය “සුසු”ති ආහංසු. තස්මිං කාලෙ මුසිලො වීණං

යපෙත්වා බොධිසත්තස්ස මාතෘපිතරො චන්දිත්වා “කුතො ආගතොසි”ති
 චුත්තෙ “ආචරියස්ස සන්තිකෙ සිජ්ජං උග්ගණ්හිතුං උජ්ජෙනිතො
 ආගතොමිහි”ති ආහ. සො “සාධු”ති චුත්තෙ “කහං ආචරියො”ති පුච්ඡිත්වා
 “චිජ්ජචුත්ථො, තාත, අජ්ජ ආගමිස්සති”ති සුත්වා තත්ථෙව නිසිදිත්වා
 බොධිසත්තං ආගතං දිස්වා තෙන කතපට්ඨන්ථාරො අත්තනො
 ආගතකාරණං ආරොචෙසි. බොධිසත්තො අභිගච්ඡාපායකො, සො තස්ස
 අසජ්ජුරිසභාවං ඤාත්වා “ගච්ඡ තාත, නත්ථි තච සිජ්ජ”න්ති පටික්ඛිසි. සො
 බොධිසත්තස්ස මාතෘපිතූනං පාදෙ ගහෙත්වා උපකාරං කරොන්තො තෙ
 ආරාධෙත්වා “සිජ්ජං මෙ දාපෙථා”ති යාචි. බොධිසත්තො මාතෘපිතූහි
 පුනස්පුනං වුවිච්චානො තෙ අතික්කමිතුං අසක්කොන්තො සිජ්ජං අදාසි. සො
 බොධිසත්තෙනෙව සද්ධිං රාජනිචෙසනං ගච්ඡති. රාජා තං දිස්වා “කො ඵස,
 ආචරියා”ති පුච්ඡි. “මය්හං අන්තෙවාසිකො, මහාරාජා”ති. සො
 අනුක්කමෙන රඤ්ඤො විස්සාසිකො අහොසි. බොධිසත්තො ආචරියමුට්ඨිං
 අකත්වා අත්තනො ජානනනියාමෙන සබ්බං සිජ්ජං සික්ඛාපෙත්වා
 “නිට්ඨිතං තෙ, තාත, සිජ්ජ”න්ති ආහ.

සො චිත්තෙසි - “මය්හං සිජ්ජං පගුණං, ඉදඤ්ච බාරාණසිනගරං
 සකලජම්බුදීපෙ අග්ගනගරං, ආචරියොපි මහල්ලකො, ඉධෙව මයා වසිතුං
 වට්ටති”ති. සො ආචරියං ආහ - “ආචරිය අහං රාජානං උපට්ඨනිස්සාමි”ති.
 ආචරියො “සාධු, තාත, රඤ්ඤො ආරොචෙස්සාමි”ති ගන්ත්වා “අම්භාකං
 අන්තෙවාසිකො දෙවං උපට්ඨාතුං ඉච්ඡති, දෙය්‍යධම්මස්ස ජානාථා”ති
 රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා රඤ්ඤො “තුම්භාකං දෙය්‍යධම්මතො උපට්ඨං
 ලහිස්සති”ති චුත්තෙ තං පවත්ති. මුසිලස්ස ආරොචෙසි. මුසිලො “අහං
 තුම්භෙහි සමකඤ්ඤෙව ලහන්තො උපට්ඨනිස්සාමි, න අලහන්තො”ති ආහ.
 “කිංකරණා”ති? “නනු අහං තුම්භාකං ජානනසිජ්ජං සබ්බං ජානාමි”ති?
 “ආම, ජානාසි”ති. “ඵචං සන්තෙ කස්මා මය්හං උපට්ඨං දෙති”ති?
 බොධිසත්තො රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා “යදි ඵචං තුම්භෙහි සමකං සිජ්ජං
 දස්සෙතුං සක්කොන්තො සමකං ලහිස්සති”ති ආහ. බොධිසත්තො
 රඤ්ඤො වචනං තස්ස ආරොචෙත්වා තෙන “සාධු දස්සෙස්සාමි”ති චුත්තෙ
 රඤ්ඤො තං පවත්ති. ආරොචෙත්වා “සාධු දස්සෙතු, කතරදිවසං සාකච්ඡා
 හොතු”ති චුත්තෙ “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ හොතු, මහාරාජා”ති ආහ.

රාජා මුසිලං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්චං ආචරියෙන සද්ධිං
 සාකච්ඡං කරිස්සසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, දෙවා”ති චුත්තෙ “ආචරියෙන
 සද්ධිං විග්ගහො නාම න වට්ටති, මා කරි”ති වාරියමානොපි “අලං,
 මහාරාජ, හොතුයෙව මෙ ආචරියෙන සද්ධිං සත්තමෙ දිවසෙ සාකච්ඡා,
 කතරස්ස ජානිභාවං ජානිස්සාමා”ති ආහ. රාජා “සාධු”ති සම්පට්චිත්වා
 “ඉතො කිර සත්තමෙ දිවසෙ ආචරියගුත්තිලො ව අන්තෙවාසිකමුසිලො ව
 රාජද්වාරෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සාකච්ඡං කත්වා සිජ්ජං දස්සෙස්සන්ති, නාගරා
 සන්තිපතිත්වා සිජ්ජං පස්සන්තු”ති හෙරිං වරාපෙසි.

බොධිසත්තො චිත්තෙහි - “අයං මුසිලො දහරො තරුණො, අහං මහල්ලකො පරිහීනථාමො, මහල්ලකස්ස කිරියා නාම න සම්පජ්ජති. අන්තෙවාසිකො නාම පරාජිතෙහි විසෙසො නත්ථි, අන්තෙවාසිකස්ස පන ජයෙ සති පත්තබ්බලජ්ජනො අරඤ්ඤං පවිසිත්වා මරණං වරතර”න්ති. සො අරඤ්ඤං පවිසිත්වා මරණභයෙන නිවත්තති, ලජ්ජාභයෙන ගච්ඡති. එවමස්ස ගමනාගමනං කරොන්තස්සෙව ඡ දිවසා අතික්කන්තා, තිණානි මතානි, ජඩ්ඝමග්ගො නිබ්බත්ති. තස්මිං බණ්ණ සක්කස්ස භවනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො ආවජ්ජමානො තං කාරණං ඤත්වා “ගුත්තිලගන්ධබ්බො අන්තෙවාසිකස්ස භයෙන අරඤ්ඤෙ මහාදුක්ඛං අනුභොති, එතස්ස මයා අවස්සයෙන භවිතුං වට්ටති”ති වෙගෙන ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස පුරතො යත්වා “ආචරිය, කස්මා අරඤ්ඤං පවිට්ඨොසි”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “කොසි ත්ව”න්ති චුත්තෙ “සක්කොභමස්මි”ති ආහ. අථ නං බොධිසත්තො “අහං බො, දෙවරාජ, අන්තෙවාසිකො පරාජයභයෙන අරඤ්ඤං පවිට්ඨො”ති වත්වා පයමං ගාථමාහ -

186.

“සත්තතන්තිං සුමධුරං, රාමණෙය්‍යං අවාචයිං;
සො මං රඬිගමිහි අවිහෙති, සරණං මෙ භොති කොසියා”ති.

තස්සත්ථො - අහං, දෙවරාජ, මුසිලං නාම අන්තෙවාසිකං සත්තතන්තිං සුමධුරං රාමණෙය්‍යං වීණං අත්තනො ජානනනියාමෙන සික්ඛාපෙසිං, සො මං ඉදානි රඬිගමණ්ඩලෙ පක්කොසති, තස්ස මෙ ත්වං, කොසියගොත්ත, සරණං භොගීති.

සක්කො තස්ස වචනං සුත්වා “මා භායි, අහං තෙ තාණඤ්ච ලෙණඤ්චා”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ -

187.

“අහං තං සරණං සම්ම, අහමාවරියපුජකො;
න තං ජයිස්සති සිස්සො, සිස්සමාවරිය ජෙස්සසි”ති.

තත්ථ අහං තං සරණන්ති අහං සරණං අවස්සයො පතිට්ඨා හුත්වා තං තායිස්සාමි. සම්මාති පියවචනමෙතං. සිස්සමාවරිය, ජෙස්සසිති, ආචරිය, ත්වං වීණං වාදයමානො සිස්සං ජිනිස්සසි. අපිච ත්වං වීණං වාදෙන්තො එකං තන්තිං ඡින්දිත්වා ඡ වාදෙය්‍යාසි, වීණාය තෙ පකතිසද්දො භවිස්සති. මුසිලොපි තන්තිං ඡින්දිස්සති, අථස්ස වීණාය සද්දො න භවිස්සති. තස්මිං බණ්ණ සො පරාජයං පාපුණ්ස්සති. අථස්ස පරාජයභාවං ඤත්වා දුතියමිපි තතියමිපි චතුත්ථමිපි පඤ්චමමිපි සත්තමමිපි තන්තිං ඡින්දිත්වා සුද්ධදණ්ඩකමෙව වාදෙය්‍යාසි, ඡින්තතන්තිකොට්ඨි සරො නික්ඛමිත්වා සකලං ද්වාදසයොජනිකං බාරාණසිනගරං ඡාදෙන්වා යස්සතිති.

එවං වත්වා සක්කො බොධිසත්තස්ස තිස්සො පාසකසට්ඨා දත්වා එවමාහ — “විණාසද්දෙනෙව පන සකලනගරෙ ඡාදිතෙ ඉතො එකං පාසකසට්ඨං ආකාසෙ බිපෙය්‍යාසී, අථ තෙ පුරතො ඔතරිත්වා තිණි අව්ඡරාසතානි නච්චිස්සන්ති. තාසං නච්චනකාලෙ ච දුතියං බිපෙය්‍යාසී, අථාපරානිපි තිණි සතානි ඔතරිත්වා තච විණාඬුරෙ නච්චිස්සන්ති. තතො තතියං බිපෙය්‍යාසී, අථාපරානි තිණි සතානි ඔතරිත්වා රඬිගමණ්ඩලෙ නච්චිස්සන්ති. අහම්පි තෙ සන්තිකං ආගමිස්සාමි, ගච්ඡ මා භායී”ති බොධිසත්තං අස්සාසෙසී. බොධිසත්තො පුබ්බණ්ඩසමයෙ ගෙහං අගමාසී. නාගරා රාජද්වාරසමීපෙ මණ්ඩපං කත්වා රඤ්ඤො ආසනං පඤ්ඤපෙසුං. රාජා පාසාදා ඔතරිත්වා අලඬකතමණ්ඩපෙ පල්ලඬකමජ්ඣෙ නිසීදි, ද්වාදසසහස්සා අලඬකතිත්ථියො අථච්චබ්‍රාහ්මණගහපතිකාදයො ච රාජානං පරිවාරයිංසු, සබ්බෙ නාගරා සන්තිපතිංසු, රාජඬිගණෙ චක්කාතිචක්කෙ මඤ්චාතිමඤ්චෙ බන්ධිංසු.

බොධිසත්තොපි න්භාතානුලිත්තො නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජිත්වා විණං ගාභාපෙත්වා අත්තනො පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදි. සක්කො අදිස්සමානකායෙන ආගන්ත්වා ආකාසෙ අට්ඨාසී, බොධිසත්තොයෙව නං පස්සති. මුසිලොපි ආගන්ත්වා අත්තනො ආසනෙ නිසීදි. මහාජනො පරිවාරෙසී, ආදිතොව ද්වෙපි සමසමං වාදයිංසු. මහාජනො ද්විත්තමිපි වාදිතෙන තුට්ඨො උක්කුට්ඨිසහස්සානි පවත්තෙසී. සක්කො ආකාසෙ යත්වා බොධිසත්තඤ්ඤෙව සාවෙන්තො “එකං තන්තිං ඡිත්ථා”ති ආහ. බොධිසත්තො තන්තිං ඡිත්ථි, සා ඡිත්තාපි ඡිත්තකොට්ඨාසරං මුඤ්චතෙව, දෙවගන්ධබ්බං විය වත්තති. මුසිලොපි තන්තිං ඡිත්ථි, තතො සද්දො න නික්ඛමි. ආවරියො දුතියමපි ඡිත්ථි ...පෙ.... සත්තමමපි ඡිත්ථි. සුද්ධදණ්ඩකං වාදෙන්තස්ස සද්දො නගරං ඡාදෙන්වා අට්ඨාසී. වෙලුක්ඛෙපසහස්සානි වෙච උක්කුට්ඨිසහස්සානි ච පවත්තයිංසු. බොධිසත්තො එකං පාසකං ආකාසෙ බිපි, තිණි අව්ඡරාසතානි ඔතරිත්වා නච්චිංසු. එවං දුතියෙ ච තතියෙ ච බිත්තෙ තිණි තිණි අව්ඡරාසතානි ඔතරිත්වා චුත්තනයෙනෙව නච්චිංසු.

තස්මිං බණ්ණ රාජා මහාජනස්ස ඉඬ්භිතසඤ්ඤං අදාසී, මහාජනො උට්ඨාය “ත්වං ආවරියෙන සද්ධිං විරුජ්ඣිත්වා ‘සමකාරං කරොමි’ති වායමසී, අත්තනො පමාණං න ජානාසී”ති මුසිලං තජ්ජෙත්වා ගහිතගහිතෙහෙව පාසාණදණ්ඩාදීහි සංවුණ්ණෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා පාදෙ ගහෙත්වා සඬකාරට්ඨානෙ ඡඩ්ඛෙසී. රාජා තුට්ඨවිත්තො සනවස්සං වස්සාපෙත්තො විය බොධිසත්තස්ස බහුං ධනං අදාසී, තථා නාගරා. සක්කො බොධිසත්තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “අහං තෙ, පණ්ඩිත, සහස්සයුත්තං ආජඤ්ඤරථං ගාභාපෙත්වා පච්ඡා මාතලිං පෙසෙස්සාමි, ත්වං සහස්සයුත්තං වෙජ්‍යන්තරථවරං අහිරුය්හ දෙවලොකං ආගච්ඡෙය්‍යාසී”ති වත්වා පක්කාමි.

අථ නං ගන්ත්වා පණ්ඩුකම්බලසීලායං නිසින්තං “කහං ගතාත්ථ, මහාරාජා”ති දෙවධීතරො පුච්ඡංසු. සක්කො තාසං තං කාරණං විත්ථා රෙන කට්ඨන්වා බොධිසත්තස්ස සීලඤ්ච ගුණඤ්ච චණ්ණෙසි. දෙවධීතරො “මහාරාජ, මයම්පි ආචරියං දට්ඨුකාමා, ඉධ නං ආනෙහී”ති ආහංසු. සක්කො මාතලිං ආමන්තෙත්වා “තාත, දෙවච්ඡරා ගුත්තිලගන්ධබ්බං දට්ඨුකාමා, ගච්ඡ නං වෙජ්‍යන්තරට්ඨ නිසීදාපෙත්වා ආනෙහී”ති. සො “සාධු”ති ගන්ත්වා බොධිසත්තං ආනෙසි. සක්කො බොධිසත්තෙන සද්ධිං සම්මොදිත්වා “දෙවකඤ්ඤා කිර තෙ, ආචරිය, ගන්ධබ්බං සොතුකාමා”ති ආහ. “මයං මහාරාජ, ගන්ධබ්බා නාම සිජ්ජං නිස්සාය ජීවාම, මූලං ලහන්තා වාදෙය්‍යාමා”ති. “වාදෙහි, අහං තෙ මූලං දස්සාමි”ති. “න මය්හං අඤ්ඤෙන මූලෙනත්ථො, ඉමා පන දෙවධීතරො අත්තනො අත්තනො කල්‍යාණකම්මං කට්ඨන්තු, එවාහං වාදෙස්සාමි”ති. අථ නං දෙවධීතරො ආහංසු – “අම්හෙහි කතං කල්‍යාණකම්මං පච්ඡා තුම්හාකං කට්ඨස්සාම, ගන්ධබ්බං කරොහි ආචරියා”ති. බොධිසත්තො සත්තාහං දෙවතානං ගන්ධබ්බං අකාසි, තං දිබ්බගන්ධබ්බං අභිභවිත්වා පචත්ති. සත්තමෙ දිවසෙ ආදිතො පට්ඨාය දෙවධීතානං කල්‍යාණකම්මං පුච්ඡි. එකං කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ එකස්ස භික්ඛුනො උත්තමවත්ථං දත්වා සක්කස්ස පරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බත්තං අච්ඡරාසහස්සපරිවාරං උත්තමවත්ථදෙවකඤ්ඤං “ත්ථං පුරිමහවෙ කිං කම්මං කත්වා නිබ්බත්තා”ති පුච්ඡි. තස්ස පුච්ඡනාකාරො ච විස්සජ්ජනා ච විමානවත්ථුම්හි ආගතමෙව. චුත්තඤ්ඤි තත්ථ –

“අභික්කන්තෙන චණ්ණෙන, යා ත්ථං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔහාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

“තෙන තෙතාදියො චණ්ණො, තෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උජ්ජජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා, චණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසති”ති.

“චත්ථත්තමදායිකා නාරී, පවරා භොති නරෙසු නාරීසු;
එවං පියරූපදායිකා මනාපං, දිබ්බං සා ලහතෙ උපෙච්ච යානං.

“තස්සා මෙ පස්ස විමානං, අච්ඡරා කාමචණ්ණිනිහමස්මි;
අච්ඡරාසහස්සස්සාහං, පවරා පස්ස පුඤ්ඤානං විපාකං.

“තෙන මෙතාදියො චණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උජ්ජජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

“තෙනම්හි එවං ජලිතානුභවා;
චණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පහාසති”ති. (වි. ව. 329-331, 333-336);

අපරා පිණ්ඩාය වරමානස්ස භික්ඛුනො පුජනත්ථාය පුජ්ථානි අදාසි, අපරා “වෙනියෙ ගන්ධපඤ්චඩ්ගුලිකං දෙථා”ති ගන්ධෙ අදාසි, අපරා මධුරානි ඵලාඵලානි අදාසි, අපරා උච්ඡුරසං අදාසි, අපරා කස්සපදසබලස්ස වෙනියෙ ගන්ධපඤ්චඩ්ගුලිකං අදාසි, අපරා මග්ගපට්ඨන්තානං භික්ඛුනං භික්ඛුනීනඤ්ච කුලගෙහෙ වාසං උපගතානං සන්තිකෙ ධම්මං අස්සොසි, අපරා නාවාය උපකට්ඨාය වෙලාය භුත්තස්ස භික්ඛුනො උදකෙ යත්වා උදකං අදාසි, අපරා අගාරමජ්ඣෙකෙ වසමානා අක්කොධනා හුත්වා සස්සුසසුරවත්තං අකාසි, අපරා අත්තනො ලද්ධකොට්ඨාසතොපි සංවිභාගං කත්වා පරිභුඤ්ජී, සීලවතී ච අහොසි, අපරා පරගෙහෙ දාසි හුත්වා නික්කොධනා නිම්මානා අත්තනො ලද්ධකොට්ඨාසතො සංවිභාගං කත්වා දෙවරඤ්ඤො පරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බත්තා (වි. ව. අට්ඨ. 328-336). ඵලං සබ්බාපි ගුත්තිලවිමානවත්ථුස්මිං ආගතා ඡත්තිංස දෙවධීතා යං යං කම්මං කත්වා තත්ථ නිබ්බත්තා, සබ්බං බොධිසත්තො පුච්ඡී. තාපිස්ස අත්තනො කතකම්මං ගාථාහියෙව කට්ඨෙසු. තං සුත්වා බොධිසත්තො “ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙ, ස්වාහං ඉධාගන්ත්වා අප්පමත්තකෙනපි කම්මෙන පටිලද්ධදිබ්බසම්පත්තියො අස්සොසිං. ඉතො දානි පට්ඨාය මනුස්සලොකං ගන්ත්වා දානාදීනි කුසලකම්මානෙව කරිස්සාමි”ති වත්වා ඉමං උදානං උදානෙසි –

“ස්වාගතං වත මෙ අජ්ජ, සුප්පහානං සුහුට්ඨිතං;
යං අද්දසාමි දෙවතායො, අච්ඡරාකාමවණ්ණියො.

“ඉමාසාහං ධම්මං සුත්වා, කාහාමි කුසලං බහුං;
දානෙන සමවරියාය, සංයමෙන දමෙන ච;
ස්වාහං තත්ථ ගම්ස්සාමි, යත්ථ ගන්ත්වා න සොචරෙ”ති. (වි. ව. 617-618);

අථ නං සත්තාහව්වයෙන දෙවරාජා මාතලිසඬිගාහකං ආණාපෙත්වා රටෙ නිසීදාපෙත්වා බාරාණසිමෙව පෙසෙසි. සො බාරාණසිං ගන්ත්වා දෙවලොකෙ අත්තනා දිට්ඨකාරණං මනුස්සානං ආචික්ඛි. තතො පට්ඨාය මනුස්සා සඋස්සාහා පුඤ්ඤානි කාතුං මඤ්ඤිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මුසිලො දෙවදත්තො අහොසි, සක්කො අනුරුද්ධො, රාජා ආනන්දො, ගුත්තිලගන්ධබ්බො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ගුත්තිලජාතකවණ්ණනා තතියා.

[244] 4. විගතිච්ඡජාතකවණ්ණනා

යං පස්සති න තං ඉච්ඡතීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ඵකං පලායිකං පරිබ්බාජකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර සකලජම්බුදීපෙ පට්ඨාදං

අලහිත්වා සාවත්ථිං ආගන්ත්වා “කො මයා සද්ධිං වාදං කාතුං සමත්ථො”ති පුච්ඡිත්වා “සමමාසමබුද්ධො”ති සුත්වා මහාජනපරිවුතො ජෙනවනං ගන්ත්වා හගවන්තං චතුපරිසමජ්ඣෙ ධම්මං දෙසෙන්තං පඤ්ඤං පුච්ඡි. අට්ඨස සත්ථා තං විස්සජ්ජෙන්වා “එකං නාම කි”න්ති පඤ්ඤං පුච්ඡි, සො තං කථෙතුං අසක්කොන්තො උට්ඨාය පලායි. නිසින්තපරිසා “එකපදෙනෙව වො, හන්තෙ, පරිබ්බාජකො නිග්ගහිතො”ති ආහංසු. සත්ථා “නාහං, උපාසකා, ඉදානෙවෙනං එකපදෙනෙව නිග්ගණ්හාමි, පුබ්බෙපි නිග්ගණ්හිංයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයස්පත්තො කාමෙ පහාය ඉසිපඛිඤ්ජං පබ්බත්වා දීඝරත්තං හිමවන්තෙ වසී. සො පබ්බතා ඔරුය්හ එකං නිගමගාමං නිස්සාය ගඬගානිවත්තනෙ පණ්ණසාලායං වාසං කප්පෙසී. අට්ඨකො පරිබ්බාජකො සකලජම්බුදීපෙ පටිවාදං අලහිත්වා තං නිගමං පත්වා “අත්ථි නු බො කොචි මයා සද්ධිං වාදං කාතුං සමත්ථො”ති පුච්ඡිත්වා “අත්ථි”ති බොධිසත්තස්ස ආනුභාවං සුත්වා මහාජනපරිවුතො තස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා නිසීදි. අථ නං බොධිසත්තො “චණ්ණගන්ධපරිභාවිතං ගඬගාපානියං පිට්ඨස්සති”ති පුච්ඡි. පරිබ්බාජකො වාදෙන ඔත්ථරන්තො “කා ගඬගා, වාලුකා ගඬගා, උදකං ගඬගා, ඔරිමතීරං ගඬගා, පාරිමතීරං ගඬගා”ති ආහ. බොධිසත්තො “ත්වං පන, පරිබ්බාජක, යපෙත්වා උදකං වාලුකං ඔරිමතීරං පාරිමතීරඤ්ච කහං ගඬගං ලහිස්සසී”ති ආහ. පරිබ්බාජකො අප්පට්ඨානො හුත්වා උට්ඨාය පලායි. තස්මිං පලාතෙ බොධිසත්තො නිසින්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමා ගාථා අවොච –

188.

“යං පස්සති න තං ඉච්ඡති, යඤ්ච න පස්සති තං කිරිච්ඡති;
මඤ්ඤාමි චිරං චරිස්සති, න හි තං ලච්ඡති යං ස ඉච්ඡති.

189.

“යං ලහති න තෙන තුස්සති, යඤ්ච පත්ථෙති ලද්ධං හිලෙති;
ඉච්ඡා හි අනන්තගොචරා, විගතිච්ඡාන නමො කරොමසෙ”ති.

තත්ථ යං පස්සතිති යං උදකාදිං පස්සති, තං ගඬගාති න ඉච්ඡති. යඤ්ච න පස්සතිති යඤ්ච උදකාදිවිනිමුත්තං ගඬගං න පස්සති, තං කිරිච්ඡති. මඤ්ඤාමි චිරං චරිස්සතිති අහං එවං මඤ්ඤාමි – අයං පරිබ්බාජකො එවරූපං ගඬගං පරියෙසන්තො චිරං චරිස්සති. යථා වා උදකාදිවිනිමුත්තං ගඬගං, එවං රූපාදිවිනිමුත්තං අත්තානම්පි පරියෙසන්තො සංසාරෙ චිරං චරිස්සති. න හි තං ලච්ඡතිති චිරං චරන්තොපි යං තං එවරූපං ගඬගං වා අත්තානං වා ඉච්ඡති, තං න ලච්ඡති. යං ලහතිති යං උදකං වා රූපාදිං වා ලහති, තෙන න

තුස්සති. යඤ්ච පත්ථෙති උද්ධං භිලෙකීති එවං උද්ධෙන අතුස්සන්තො යං යං සම්පත්තිං පත්ථෙති, තං තං ලභිත්වා “කිං එතායා”ති භිලෙකි අවමඤ්ඤති. ඉච්ඡා හි අනන්තගොචරාති උද්ධං භිලෙත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ආරම්භං ඉච්ඡන්තො අයං ඉච්ඡා නාම තණ්හා අනන්තගොචරා. විගතිච්ඡාන නමො කරොමසෙති තස්මා යෙ විගතිච්ඡා බුද්ධාදයො, තෙසං මයං නමක්කාරං කරොමාති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පරිබ්බාජකො එතරහි පරිබ්බාජකො අහොසි, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

විගතිච්ඡජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

[245] 5. මූලපරියායජාතකවණ්ණනා

කාලො සසති භූතානීති ඉදං සත්ථා උක්කට්ඨං නිස්සාය සුභගවනෙ විහරන්තො මූලපරියායසුත්තන්තං ආරබ්භ කථෙසි. තදා කිර පඤ්චසතා බ්‍රාහ්මණා තිණ්ණං වෙදානං පාරගු සාසනෙ පබ්බජිත්වා තිණ්ණ පිටකානි උග්ගණ්හිත්වා මානමදමත්තා හුත්වා “සම්මාසම්බුද්ධොපි තිණ්ණෙව පිටකානි ජානාති, මයම්පි තාති ජානාම, එවං සන්තෙ කිං තස්ස අම්භෙහි නානාකරණ”න්ති බුද්ධුපට්ඨානං න ගච්ඡන්ති, පටිපක්ඛා හුත්වා වරන්ති.

අථෙකදිවසං සත්ථා තෙසු ආගන්ත්වා අත්තනො සන්තිකෙ නිසින්තෙසු අට්ඨහි භූමිහි පටිමණ්ඩෙත්වා මූලපරියායසුත්තන්තං කථෙසි, තෙ න කිඤ්චි සල්ලක්ඛෙසු. අථ තෙසං එතදහොසි – “මයං අම්භෙහි සදිසා පණ්ඩිතා නත්ථි”ති මානං කරොම, ඉදානි පන න කිඤ්චි ජානාම, බුද්ධෙහි සදිසො පණ්ඩිතො නාම නත්ථි, අහො බුද්ධගුණා නාමා”ති. තෙ තතො පට්ඨාය නිභතමානා හුත්වා උද්ධට්ඨායා විය සප්පා නිබ්බිසෙවනා ජාතා. සත්ථා උක්කට්ඨායං යථාහිරන්තං විහරිත්වා වෙසාලිං ගන්ත්වා ගොතමකචෙතියෙ ගොතමකසුත්තන්තං නාම කථෙසි, දසසහස්සිලොකධාතු කම්පි, තං සුත්වා තෙ හික්ඛු අරහත්තං පාපුණ්ණු. මූලපරියායසුත්තන්තපරියොසානෙ පන සත්ථරි උක්කට්ඨායං විහරන්තෙයෙව හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසු. – “ආවුසො, අහො බුද්ධානං ආනුභාවො, තෙ නාම බ්‍රාහ්මණපබ්බජිතා තථා මානමදමත්තා භගවතා මූලපරියායදෙසනාය නිභතමානා කතා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපාහං ඉමෙ එවං මානපග්ගහිතසිරෙ විවරන්තෙ නිභතමානෙ අකාසිංයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තිණ්ණං වෙදානං පාරගු දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො හුත්වා පඤ්ච මාණවකසතානි මන්තෙ වාචෙසි.

තෙ පඤ්චසතාපි නිට්ඨිතසිප්පා සිප්පෙ අනුයොගං දත්වා “යත්තකං මයං ජානාම, ආචරියොපි තත්තකමෙව, විසෙසො නත්ථී”ති මානත්ථද්ධා හුත්වා ආචරියස්ස සන්තිකං න ගච්ඡන්ති, වත්තපට්ඨත්තං න කරොන්ති. තෙ එකදිවසං ආචරියෙ බදරිරුක්ඛමුලෙ නිසින්තො තං වම්භතුකාමා බදරිරුක්ඛං නබෙන ආකොටෙත්වා “නිස්සාරොවායං රුක්ඛො”ති ආභංසු. බොධිසත්තො අත්තනො වම්භනභාවං ඤත්වා අත්තෙවාසිකෙ “එකං වො පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමී”ති ආභ. තෙ හට්ඨතුට්ඨා “වදෙථ, කටෙස්සාමා”ති. ආචරියො පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ —

190.

“කාලො සසති භූතානි, සබ්බානෙව සහත්තනා;
යො ච කාලසසො භූතො, ස භූතපවතිං පථී”ති.

තත්ථ කාලොති පුරෙහත්තකාලොපි පච්ඡාහත්තකාලොපිති එවමාදි. භූතානීති සත්තාධිවචනමෙතං, න කාලො භූතානං වම්මමංසාදීනි ලුඤ්චිත්වා බාදති, අපිච ඛො නෙසං ආයුචණ්ණබලානි ඛෙපෙන්නො යොබ්බඤ්ඤං මද්දන්තො ආරොග්ගං විනාසෙන්නො සසති බාදතීති වූච්චති. එවං සසන්තො ච න කිඤ්චි වජ්ජෙති, සබ්බානෙව සසති. න කෙවලඤ්ච භූතානෙව, අපිච ඛො සහත්තනා අත්තානම්පි සසති, පුරෙහත්තකාලො පච්ඡාහත්තකාලං න පාපුණාති. එස නයො පච්ඡාහත්තකාලාදීසු. යො ච කාලසසො භූතොති ඛිණ්ණසවස්සෙතං අධිවචනං. සො හි අරියමග්ගෙන ආයතිං පටිසන්ධිකාලං ඛෙපෙත්වා බාදිත්වා ධීතත්තා “කාලසසො භූතො”ති වූච්චති. ස භූතපවතිං පථීති සො යායං තණ්හා අපායෙසු භූතෙ පවති, තං ඤාණග්ගිනා පථි දහි භස්මමකාසි, තෙන “භූතපවතිං පථී”ති වූච්චති. “පජනී”න්තිපි පාඨො, ජනිකං නිබ්බත්තකීන්ති අත්ථො.

ඉමං පඤ්ඤං සුත්වා මාණුවෙසු එකොපි ජාතිතුං සමත්ථො නාම නාහොසි. අථ තෙ බොධිසත්තො “මා ඛො තුම්හෙ ‘අයං පඤ්ඤො තීසු වෙදෙසු අත්ථී’ති සඤ්ඤං අකත්ථ, තුම්හෙ ‘යමහං ජානාමි, තං සබ්බං ජානාමා’ති මඤ්ඤමානා මං බදරිරුක්ඛසදිසං කරොථ, මම තුම්හෙහි අඤ්ඤාතස්ස බහුතො ජානනභාවං න ජානාථ, ගච්ඡථ සත්තමෙ දිවසෙ කාලං දම්මි, එත්තකෙන කාලෙන ඉමං පඤ්ඤං වින්තෙථා”ති. තෙ බොධිසත්තං වන්දිත්වා අත්තනො අත්තනො වසන්ට්ඨානං ගන්ත්වා සත්තාහං වින්තෙත්වාපි පඤ්ඤස්ස නෙව අත්තං, න කොටිං පස්සිංසු. තෙ සත්තමදිවසෙ ආචරියස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසිදිත්වා “කිං, හදුමුබ්බා, ජානිත්ථ පඤ්ඤං”න්ති වුත්තෙ “න ජානාමා”ති වදිංසු. අථ බොධිසත්තො තෙ ගරහමානො දුතියං ගාථමාහ —

191.

“බහුනි නරසීසානි, ලොමසානි බ්‍රහානි ව;

ගීවාසු පටිමුක්කානි, කොවිදෙවෙත්ථ කණ්ණවා”ති.

තස්සත්ථො – බහුනි නරානං සීසානි දිස්සන්ති, සබ්බානි ච තානි ලොමසානි, සබ්බානි මහන්තානි ගීවාසුයෙව යපිතානි, න තාලඵලං විය හත්ථෙන ගහිතානි, නත්ථි තෙසං ඉමෙහි ධම්මෙහි නානාකරණං. එත්ථ පන කොවිදෙව කණ්ණවාති අත්තානං සන්ධායාහ. කණ්ණවාති පඤ්ඤවා, කණ්ණඡිද්දං පන න කස්සචි නත්ථි. ඉති තෙ මාණවකෙ “කණ්ණඡිද්දමත්තමෙව තුම්භාකං බාලානං අත්ථි, න පඤ්ඤා”ති ගරහිත්වා පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසී. තෙ සුත්වා – “අහො ආචරියා නාම මහන්තා”ති බ්මාපෙත්වා නිහතමානා බොධිසත්තං උපට්ඨහිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පඤ්චසතා මාණවකා ඉමෙ හික්ඛු අහෙසුං, ආචරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මූලපරියායජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[246] 6. බාලොවාදජාතකවණ්ණනා

හන්ත්වා ඡෙත්වා වධිත්වා වාති ඉදං සත්ථා වෙසාලිං උපනිස්සාය කූටාගාරසාලායං විහරන්තො සීහසෙනාපතිං ආරබ්භ කථෙසී. සො හි හගවත්තං සරණං ගන්ත්වා නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ සමංසකහත්තං අදාසී. නිගණ්ඨො තං සුත්වා කුපිතා අනත්තමනා තථාගතං විහෙයෙතුකාමා “සමණො ගොතමො ජානං උද්දිස්සකතං මංසං භුඤ්ජති”ති අක්කොසිංසු. හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආචුසො, නිගණ්ඨො නාටපුත්තො ‘සමණො ගොතමො ජානං උද්දිස්සකතං මංසං භුඤ්ජති’ති සද්ධිං පරිසාය අක්කොසන්තො ආහිණ්ඨති”ති. තං සුත්වා සත්ථා “න, හික්ඛවෙ, නිගණ්ඨො නාටපුත්තො ඉදානෙව මං උද්දිස්සකතමංසබ්බදනෙන ගරහති, පුබ්බෙහි ගරහියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා යසජ්ජන්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ලොණමබ්බිලසෙවනත්ථාය හිමවත්තතො බාරාණසිං ගන්ත්වා පුනදිවසෙ නගරං හික්ඛාය පාවිසී. අටෙකො කුටුම්භිකො “තාපසං විහෙයෙස්සාමි”ති සරං පවෙසෙත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදාපෙත්වා මච්ඡමංසෙන පරිවිසිත්වා හත්තකිච්චාවසානෙ එකමන්තං නිසීදිත්වා “ඉමං මංසං තුම්භෙයෙව උද්දිස්ස පාණෙ මාරෙත්වා කතං, ඉදං අකුසලං මා අම්භාකමෙව, තුම්භාකමිහි භොතු”ති වත්වා පයමං ගාථමාහ –

192.

“හන්ත්වා ඡෙත්වා වධිත්වා ච, දෙති දානං අසඤ්ඤතො;
එදිසං හත්තං භුඤ්ජමානො, ස පාපෙන උපලිජ්ජති”ති.

තත්ථ හන්ත්වාති පහරිත්වා. ඡේත්වාති කිලමෙත්වා. වධිත්වාති මාරෙත්වා. දෙති දානං අසඤ්ඤානොති අසඤ්ඤානො දුස්සිලො ඵලං කත්වා දානං දෙති. ඵදිසං හත්තං භුඤ්ජමානො, ස පාපෙන උපලිජ්ජති ඵදිසං උද්දිස්සකතහත්තං භුඤ්ජමානො සො සමණොපි පාපෙන උපලිජ්ජති සංයුජ්ජතියෙවාති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො දුතියං ගාථමාහ —

193.

“පුත්තදාරම්පි වෙ හන්ත්වා, දෙති දානං අසඤ්ඤානො;
භුඤ්ජමානොපි සප්පඤ්ඤො, න පාපෙන උපලිජ්ජති”ති.

තත්ථ භුඤ්ජමානොපි සප්පඤ්ඤොති තිට්ඨතු අඤ්ඤං මංසං, පුත්තදාරං වධිත්වාපි දුස්සිලෙන දින්නං සප්පඤ්ඤො ඛන්තිමෙත්තාදිගුණසම්පන්නො තං භුඤ්ජමානොපි පාපෙන න උපලිජ්ජති. ඵලමස්ස බොධිසත්තො ධම්මං කට්ඨෙත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා කුටුම්භිකො නිගණ්ඨො නාටපුත්තො අහොසි, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

බාලොවාදජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[247] 7. පාදඤ්ජලිජාතකවණ්ණනා

අද්ධා පාදඤ්ජලී සබ්බෙති ඉදං සත්ථා ඡේතවනෙ විහරන්තො ලාඨදායීථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකස්මිඤ්චි දිවසෙ ද්වෙ අග්ගසාවකා පඤ්භං විනිච්ඡින්නති, භික්ඛු පඤ්භං සුණන්තා ථෙරෙ පසංසන්ති. ලාඨදායීථෙරො පන පරිසන්නෙරෙ නිසින්තො “එතෙ අම්භෙහි සමං කිං ජානන්ති”ති ඔට්ඨං හඤ්ජි. තං දිස්වා ථෙරා උට්ඨාය පක්කමිංසු, පරිසා භිජ්ජි. ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං — “ආවුසො ලාඨදායී, ද්වෙ අග්ගසාවකෙ ගරහිත්වා ඔට්ඨං හඤ්ජි”ති. තං සුත්වා සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි ලාඨදායී යිපෙත්වා ඔට්ඨහඤ්ජනං තතො උත්තරි අඤ්ඤං න ජානාති”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස අත්ථධම්මානුසාසකො අමච්චො අහොසි. රඤ්ඤො පාදඤ්ජලී නාම පුත්තො ලාලො දන්ධපරිසක්කනො අහොසි. අපරභාගෙ රාජා කාලමකාසි. අමච්චා රඤ්ඤො මතකිච්චාති කත්වා “තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිස්සාමා”ති මන්තයමානා රාජපුත්තං පාදඤ්ජලිං ආහංසු. බොධිසත්තො පන “අයං කුමාරො ලාලො දන්ධපරිසක්කනො, පරිග්ගහෙත්වා නං අභිසිඤ්චිස්සාමා”ති ආහ. අමච්චා විනිච්ඡයං සජ්ජෙත්වා කුමාරං සමීපෙ

නිසිදාපෙත්වා අඩ්ඨං විනිවිජ්ජන්තා න සම්මා විනිවිජ්ජන්සු. තෙ අස්සාමිකං සාමිකං කත්වා කුමාරං පුච්ඡංසු – “කිදිසං, කුමාර, සුට්ඨු අඩ්ඨං විනිවිජ්ජනිමහා”ති. සො ඔට්ඨං භඤ්ජි. බොධිසත්තො “පණ්ඩිතො වත මඤ්ඤෙ කුමාරො, අසම්මා විනිවිජ්ජනභාවො තෙන ඤාතො භවිස්සති”ති මඤ්ඤමානො පයමං ගාථමාහ –

194.

“අද්ධා පාදඤ්ජලී සබ්බෙ, පඤ්ඤාය අතිරොචති;
තථා හි ඔට්ඨං භඤ්ජති, උත්තරිං නූත පස්සති”ති.

තස්සත්ථො – එකංසෙන පාදඤ්ජලීකුමාරො සබ්බෙ අම්භෙ පඤ්ඤාය අතිරොචති. තථා හි ඔට්ඨං භඤ්ජති, නූත උත්තරිං අඤ්ඤං කාරණං පස්සතිති.

තෙ අපරස්මිම්භි දිවසෙ විනිවිජ්ජයං සජ්ජෙත්වා අඤ්ඤං අඩ්ඨං සුට්ඨු විනිවිජ්ජන්තවා “කිදිසං, දෙව, සුට්ඨු විනිවිජ්ජන්ත”න්ති පුච්ඡංසු. සො පුනභි ඔට්ඨමෙව භඤ්ජි. අපස්ස අන්ධබාලභාවං ඤත්වා බොධිසත්තො දුතියං ගාථමාහ –

195.

“නායං ධම්මං අධම්මං වා, අත්ථානත්ථඤ්ච බුජ්ඣති;
අඤ්ඤත්ථ ඔට්ඨනිබ්භොගා, නායං ජානාති කිඤ්චන”න්ති.

අමච්චා පාදඤ්ජලීකුමාරස්ස ලාලභාවං ඤත්වා බොධිසත්තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පාදඤ්ජලී ලාඨදායී අහොසි, පණ්ඩිතාමච්චො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

පාදඤ්ජලීජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[248] 8. කිංසුකොපමජාතකවණ්ණනා

සබ්බෙහි කිංසුකො දිට්ඨොති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කිංසුකොපමසුත්තන්තං ආරබ්භ කටෙසි. චත්තාරො හි භික්ඛූ තථාගතං උපසඬ්ඡිකම්ත්වා කම්මට්ඨානං යාචිංසු, සත්ථා තෙසං කම්මට්ඨානං කටෙසි. තෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අත්තනො රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානානි අගමිංසු. තෙසු එකො ඡ එස්සායතනානි පරිග්ගණ්හිත්වා අරහත්තං පාපුණි, එකො පඤ්චක්ඛන්ධෙ, එකො චත්තාරො මහාභූතෙ, එකො අට්ඨාරස ධාතුයො. තෙ අත්තනො අත්තනො අධිගතවිසෙසං සත්ථු ආරොවෙසුං. අට්ඨකස්ස භික්ඛූනො පරිචිතක්කො උද්දාදි – “ඉමෙසං කම්මට්ඨානානි නානා, නිබ්බානං එකං, කථං සබ්බෙහි අරහත්තං පත්ත”න්ති. සො සත්ථාරං පුච්ඡි.

සත්ථා “කිං තෙ, භික්ඛු, කිංසුකදිට්ඨභාතිකෙහි නානත්ත”න්ති වත්ථා “ඉදං නො, භන්තෙ, කාරණං කථෙථා”ති භික්ඛුහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ තස්ස චත්තාරො පුත්තා අහෙසුං. තෙ එකදිවසං සාරථී පක්කොසෙත්ථා “මයං, සම්ම, කිංසුකං දට්ඨුකාමා, කිංසුකරුක්ඛං නො දස්සෙහි”ති ආහංසු. සාරථී “සාධු, දස්සෙස්සාමී”ති වත්ථා චතුන්නම්පි එකතො අදස්සෙත්ථා ජෙට්ඨරාජපුත්තං තාව රථෙ නිසිදාපෙත්ථා අරඤ්ඤං නෙත්ථා “අයං කිංසුකො”ති බාණුකකාලෙ කිංසුකං දස්සෙසි. අපරස්ස බහලපලාසකාලෙ, අපරස්ස පුජ්ථිතකාලෙ, අපරස්ස ඵලිතකාලෙ. අපරභාගෙ චත්තාරොපි භාතරො එකතො නිසින්නා “කිංසුකො නාම කීදිසො”ති කථං සමුට්ඨාපෙසුං. තතො එකො “සෙය්‍යාථාපි කුමාමපුණො”ති ආහ. දුතියො “සෙය්‍යාථාපි නිග්‍රොධරුක්ඛො”ති, තතියො “සෙය්‍යාථාපි මංසපෙසී”ති, චතුත්ථො “සෙය්‍යාථාපි සිරිසො”ති. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස කථාය අපරිතුට්ඨා පිතු සන්තිකං ගන්ත්ථා “දෙව, කිංසුකො නාම කීදිසො”ති ප්‍රච්ඡිත්ථා “තුම්හෙහි කිං කථිත”න්ති චුත්තෙ අත්තනා කථිතනීභාරං රඤ්ඤො කථෙසුං. රාජා “චතුහිපි තුම්හෙහි කිංසුකො දිට්ඨො, කෙවලං වො කිංසුකස්ස දස්සෙත්තො සාරථී ‘ඉමස්මිං කාලෙ කිංසුකො කීදිසො, ඉමස්මිං කීදිසො’ති විභජිත්ථා න ප්‍රච්ඡිතො, තෙන වො කඬ්ඛා උජ්ජන්නා”ති වත්ථා පයමං ගාථමාහ –

196.

“සබ්බෙහි කිංසුකො දිට්ඨො, කිං න්වෙත්ථ විචිකිච්ඡථ;
න හි සබ්බෙසු යානෙසු, සාරථී පරිපුච්ඡිතො”ති.

තත්ථ න හි සබ්බෙසු යානෙසු, සාරථී පරිපුච්ඡිතොති සබ්බෙහි වො කිංසුකො දිට්ඨො, කිං නු තුම්හෙ එත්ථ විචිකිච්ඡථ, සබ්බෙසු යානෙසු කිංසුකොවෙසො, තුම්හෙහි පන න හි සබ්බෙසු යානෙසු සාරථී පරිපුච්ඡිතො, තෙන වො කඬ්ඛා උජ්ජන්නාති.

සත්ථා ඉමං කාරණං දස්සෙත්ථා “යථා, භික්ඛු, තෙ චත්තාරො භාතිකා විභාගං කත්ථා අපුච්ඡිතත්තා කිංසුකෙ කඬ්ඛං උජ්ජාදෙසුං, එවං ත්වම්පි ඉමස්මිං ධම්මෙ කඬ්ඛං උජ්ජාදෙසී”ති වත්ථා අභිසම්බුද්ධො හුත්ථා දුතියං ගාථමාහ –

197.

“එවං සබ්බෙහි ඤාණෙහි, යෙසං ධම්මා අජානිතා;
තෙ වෙ ධම්මෙසු කඬ්ඛන්ති, කිංසුකස්මිංව භාතරො”ති.

තස්සත්ථො – යථා තෙ භාතරො සබ්බෙසු යානෙසු කිංසුකස්ස අදිට්ඨත්තා කඬ්ඛිංසු, එවං සබ්බෙහි විපස්සනාඤාණෙහි යෙසං සබ්බෙ ඡඨස්සායනනබන්ධභූතධාතුහෙදා ධම්මා අජානිතා, සොතාපත්තිමග්ගස්ස

අනධිගතත්තා අප්පට්ඨිද්ධා, තෙ වෙ තෙසු එස්සායතනාදිධම්මෙසු කඬ්ඛන්ති යථා එකස්මිංයෙව කිංසුකස්මිං චත්තාරො භාතරොති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බාරාණසිරාජා අහමෙව අහොසි”න්ති.

කිංසුකොපමජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[249] 9. සාලකජාතකවණ්ණනා

එකපුත්තකො භවිස්සසීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං මහාථෙරං ආරබ්භ කථෙසි. සො කිරෙකං කුමාරකං පබ්බාජෙත්වා පිළෙන්නො තත්ථ විහරති. සාමණෙරො පිළං සහිතුං අසක්කොන්තො උප්පබ්බජී. ථෙරො ගන්ත්වා තං උපලාපෙති “කුමාර, තව වීචරං තවෙව භවිස්සති පත්තොපි, මම සත්තකං පත්තවීචරම්පි තවෙව භවිස්සති, එහි පබ්බජාහී”ති. සො “නාහං පබ්බජිස්සාමි”ති චත්වාපි පුනස්පුනං වුව්චමානො පබ්බජී. අථ නං පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය පුන ථෙරො විහෙයෙසි. සො පිළං අසහන්තො පුන උප්පබ්බජිත්වා අනෙකචාරං යාවන්තෙපි තස්මිං “ත්වං නෙව මං සහසි, න චිනා චත්තිතුං සක්කොසි, ගච්ඡ න පබ්බජිස්සාමි”ති න පබ්බජී. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, සුභදයො චත සො දාරකො මහාථෙරස්ස ආසයං ඤත්වා න පබ්බජී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස සුභදයො, පුබ්බෙපි සුභදයොව, එකචාරං එතස්ස දොසං දිස්වා න පුන උපගච්ඡී”ති චත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කුටුම්භිකකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො ධඤ්ඤවික්කයෙන ජීවිකං කප්පෙසි. අඤ්ඤතරොපි අහිතුණ්ඩිකො එකං මක්කටං සික්ඛාපෙත්වා ඔසධං ගාභාපෙත්වා තෙන සප්පං කීළාපෙන්නො ජීවිකං කප්පෙසි. සො බාරාණසියං උස්සවෙ සුට්ඨෙ උස්සවං කීළිතුකාමො “ඉමං මා පමජ්ජී”ති තං මක්කටං තස්ස ධඤ්ඤවාණිජස්ස හත්ථෙ යපෙත්වා උස්සවං කීළිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “කහං මක්කටො”ති පුච්ඡී. මක්කටො සාමිකස්ස සද්දං සුත්වාච ධඤ්ඤාපණතො වෙගෙන නික්ඛමී. අථ නං සො වෙළුපෙසිකාය පිට්ඨියං පොථෙත්වා ආදාය උය්‍යානං ගන්ත්වා එකමන්තෙ බන්ධිත්වා නිද්දං ඔක්කමී. මක්කටො තස්ස නිද්දායනභාවං ඤත්වා අත්තනො බන්ධනං මොචෙත්වා පලාගිත්වා අම්බරුක්ඛං ආරුය්භ අම්බපක්කං බාදිත්වා අට්ඨී. අහිතුණ්ඩිකස්ස සරීරෙ පාතෙසි. සො පවුජ්ඣිත්වා උල්ලොකෙන්නො තං දිස්වා “මධුරච්චනෙන නං වඤ්චෙත්වා රුක්ඛා ඔතාරෙත්වා ගණ්භිස්සාමි”ති තං උපලාපෙන්නො පයමං ගාථමාහ –

“එකපුත්තකො භවිස්සසි, ත්වඤ්ච නො හෙස්සසි ඉස්සරො කුලෙ;
ඔරොහ දුමස්මා සාලක, එහි දානි සරකං වජෙමසෙ”ති.

තස්සත්ථො — ත්වං මය්හං එකපුත්තකො භවිස්සසි, කුලෙ ච මෙ
භොගානං ඉස්සරො, එතම්හා රුක්ඛා ඔතර, එහි අම්භාකං සරං ගමිස්සාම.
සාලකාති නාමෙන ආලපන්නො ආහ.

තං සුත්වා මක්කටො දුතියං ගාථමාහ —

199.

“නනු මං සුභදයොති මඤ්ඤසි, යඤ්ච මං භනසි වෙළයට්ඨියා;
පක්කම්බවනෙ රමාමසෙ, ගච්ඡ ත්වං සරකං යථාසුඛ”න්ති.

තත්ථ නනු මං සුභදයොති මඤ්ඤසිති නනු ත්වං මං “සුභදයො”ති
මඤ්ඤසි, “සුභදයො අය”න්ති මඤ්ඤසිති අත්ථො. යඤ්ච මං භනසි
වෙළයට්ඨියාති යං මං එවං අතිමඤ්ඤසි, යඤ්ච වෙළපෙසිකාය භනසි,
තෙනාහං නාගච්ඡාමිති දීපෙති. අථ නං “මයං ඉමස්මිං පක්කම්බවනෙ
රමාමසෙ, ගච්ඡ ත්වං සරකං යථාසුඛ”න්ති වත්වා උප්පතිත්වා වනං පාවිසි.
අභිතුණ්ඨිකොපි අනත්තමනො අත්තනො ගෙහං අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා
මක්කටො සාමණෙරො අභොසි, අභිතුණ්ඨිකො මහාථෙරො,
ධඤ්ඤවාණිජො පන අහමෙව අභොසි”න්ති.

සාලකජාතකවණ්ණනා නවමා.

[250] 10. කපිජාතකවණ්ණනා

අයං ඉසී උපසම්පංයමෙ රතොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්නො
එකං කුහකං භික්ඛුං ආරඬ්භ කටෙසි. තස්ස භි කුහකභාවො භික්ඛුසු
පාකටො ජාතො. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං — “ආවුසො,
අසුකො භික්ඛු නියානිකෙ බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිත්වා කුහකවත්තං
පුරෙති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය
සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, එස
භික්ඛු ඉදානෙව, පුබ්බෙපි කුහකොයෙව, අග්ගිමත්තස්ස කාරණා මක්කටො
හුත්වා කොහඤ්ඤමකාසී”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො
කාසිරට්ඨෙ බ්‍රහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො පුත්තස්ස
ආධාවිත්වා පරිධාවිත්වා විවරණකාලෙ බ්‍රහ්මණියා මතාය පුත්තං
අඬිකෙනාදාය හිමවත්තං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තම්පි පුත්තං
තාපසකුමාරකං කත්වා පණ්ණසාලාය වාසං කප්පෙසි. වස්සාරත්තසමයෙ

අවිජින්නධාරෙ දෙවෙ වස්සන්තෙ එකො මක්කටො සිතපිළිතො දන්තෙ බාදන්තො කම්පන්තො විවරති. බොධිසත්තො මහන්තෙ දාරුක්ඛන්ධෙ ආහරිත්වා අග්ගිං කත්වා මඤ්චකෙ නිපජ්ජි, පුත්තකොපිස්ස පාදෙ පරිමජ්ජමානො නිසිදි. සො මක්කටො එකස්ස මත්තාපසස්ස සන්තකානි වක්කලානි නිවාසෙත්වා ච පාරුපිත්වා ච අජිනවම්මං අංසෙ කත්වා කාපකමණ්ඩලං ආදාය ඉසිවෙසෙනාගන්ත්වා පණ්ණසාලද්වාරෙ අග්ගිස්ස කාරණා කුහකකම්මං කත්වා අට්ඨාසි. තාපසකුමාරකො තං දිස්වා “තාත, තාපසො එකො සිතපිළිතො කම්පමානො තිට්ඨති, ඉධ නං පක්කොසථ, විසිබ්බෙස්සති”ති පිතරං ආයාචන්තො පයමං ගාථමාහ –

200.

“අයං ඉසි උපසමසංයමෙ රතො, ස තිට්ඨති සිසිරභයෙන අට්ඨිතො;
හන්ද අයං පවිසතුමං අගාරකං, විනෙතු සිතං දරථඤ්ච කෙවල”න්ති.

තත්ථ උපසමසංයමෙ රතොති රාගාදිකිලෙසඋපසමෙ ච සීලසංයමෙ ච රතො. ස තිට්ඨතීති සො තිට්ඨති. සිසිරභයෙනාති වාතවුට්ඨිජනිතස්ස සිසිරස්ස භයෙන. අට්ඨිතොති පිළිතො. පවිසතුමන්ති පවිසතු ඉමං. කෙවලන්ති සකලං අනවසෙසං.

බොධිසත්තො පුත්තස්ස වචනං සුත්වා උට්ඨාය ඔලොකෙන්තො මක්කටභාවං ඤත්වා දුතියං ගාථමාහ –

201.

“නායං ඉසි උපසමසංයමෙ රතො, කපි අයං දුමවරසාබගොචරො;
සො දුසකො රොසකො වාපි ජම්මො, සචෙ වජෙමම්පි දුසෙය්‍යගාර”න්ති.

තත්ථ දුමවරසාබගොචරොති දුමවරානං සාබගොචරො. සො දුසකො රොසකො වාපි ජම්මොති සො එවං ගතගතට්ඨානස්ස දුසනතො දුසකො, සට්ඨනතාය රොසකො, ලාමකභාවෙන ජම්මො. සචෙ වජෙති යදි ඉමං පණ්ණසාලං වජෙ පවිසෙය්‍ය, සබ්බං උච්චාරපස්සාවකරණෙන ච අග්ගිදානෙන ච දුසෙය්‍යාති.

එවඤ්ච පන වත්වා බොධිසත්තො උම්මුකං ගහෙත්වා තං සන්තාසෙත්වා පලාපෙසි. සො උජ්ජනිත්වා වනං පක්ඛන්තො තථා පක්ඛන්තොව අහොසි, න පුත තං යානං අගමාසි. බොධිසත්තො අභිඤ්ඤා ච සමාපත්තියො ච නිබ්බන්තෙත්වා තාපසකුමාරස්ස කසිණපරිකම්මං ආචික්ඛි, සොපි අභිඤ්ඤා ච සමාපත්තියො ච උජ්ජාදෙසි. තෙ උහොපි අපරිහීනජ්ඣානා බ්‍රහ්මලොකපරායණා අහෙසුං.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පොරාණතො පට්ඨායපෙස කුහකොයෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. සච්චපරියොසානෙ කෙචි සොතාපන්නා, කෙචි සකදාගාමීනො, කෙචි අනාගාමීනො කෙචි අරහන්තො අහෙසුං. “තදා මක්කටො කුහකභික්ඛු අහොසි, පුත්තො රාහුලො, පිතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කපිජාතකවණ්ණනා දසමා.

සිඬිගාලවග්ගො දසමො.

තස්සුද්දානං —

සබ්බදායී ච සුනබො, ගුත්තිලො විගතිච්ඡා ච;
මූලපරියායං බාලොවාදං, පාදඤ්ජලි කිං සුකොපමං;
සාලකං කපි තෙ දස.

අථ වග්ගුද්දානං —

දළ්භවග්ගො ච සන්ථවො, කල්‍යාණධම්මාසදිසො;
රූහකො දළ්භවග්ගො ච, බීරණථම්භකාසාවො;
උපාහතො සිඬිගාලො ච, දසවග්ගා දුකෙ සියුං.

දුකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තිකනිපාතො

1. සඨකප්පවග්ගො

[251] 1. සඨකප්පරාගජාතකවණ්ණනා

සඨකප්පරාගධොතෙනාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථිනගරවාසී කිරෙකො කුලපුත්තො සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බතීත්වා එකදිවසං සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරන්තො එකං අලඬකතපටියත්තං ඉත්ථිං දිස්වා උප්පන්නකාමරාගො අනභිරතො විවරි. තමෙනං ආචරියුපජ්ඣායාදයො දිස්වා අනභිරතිකාරණං පුච්ඡිත්වා විබ්භමිතුකාමභාවමස්ස ඤත්වා “ආවුසො, සත්ථා නාම කාමරාගාදිකිලෙසපිළිතානං කිලෙසෙ භාරෙත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා සොනාපත්තිඵලාදීනි දෙනි, එහි තං සත්ථු සන්තිකං නෙස්සාමා”ති ආදාය අගමංසු. සත්ථාරා ව “කිං නු බො, භික්ඛවෙ, අනිච්ඡමානකඤ්ඤෙව භික්ඛුං ගහෙත්වා ආගතත්ථා”ති වුත්තෙ තමත්ථං ආරොචෙසුං. සත්ථා “සච්චං කිර ත්ථං, භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතො”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, භන්තෙ”ති වුත්තෙ “කිංකාරණා”ති පුච්ඡි. සො තමත්ථං ආරොචෙසි. අථ නං සත්ථා “ඉත්ථියො නාමෙනා, භික්ඛු, පුබ්බෙ ඤානබලෙන වික්ඛම්භිතකිලෙසානං විසුද්ධසත්තානම්පි සංකිලෙසං උප්පාදෙසුං, තාදිසං තුව්ඡපුග්ගලං කිංකාරණා න සංකිලෙසිස්සන්ති, විසුද්ධාපි සත්තා සංකිලිස්සන්ති, උත්තමයසසමඬිගිනොපි ආයසකාං පාපුණන්ති, පගෙව අපරිසුද්ධා. සිනෙරුකම්පනකවාතො පුරාණපණ්ණකසටං කිං න කම්පෙස්සති, බොධිතලෙ නිසීදිත්වා අභිසම්බුජ්ඣනකසත්තං අයං කිලෙසො ආලොලෙසි, තාදිසං කිං න ආලොලෙස්සති”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අසීතිකොට්ඨිතවෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්භිත්වා බාරාණසිං පච්චාගන්ත්වා කතදාරපරිග්ගහො මාතාපිතුනං අච්චයෙන තෙසං මතකිච්චානි කත්වා භිරඤ්ඤාලොකනකම්මං කරොන්තො “ඉදං ධනං පඤ්ඤායති, යෙහි පනෙනං සම්භතං, තෙ න පඤ්ඤායන්ති”ති ආවජ්ජෙත්තො සංවෙගප්පත්තො අහොසි, සරීරා සෙදා මුච්චිංසු. සො සරාවාසෙ චිරං වසන්තො මහාදානං දත්වා කාමෙ පහාය අස්සුමුඛං ඤාතිසඬ්ඨං පරිච්චජිත්වා භිමවන්තං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා රමණියෙ පදෙසෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා උඤ්ජාවරියාය වනමූලඵලාදීහි යාපෙත්තො නචිරස්සෙව අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව උප්පාදෙත්වා ඤානකිළං කිළන්තො චිරං වසිත්වා වින්තෙසි – “මනුස්සපථං ගන්ත්වා ලොණමබ්බං උපසෙවිස්සාමි, එවං මෙ සරීරඤ්ඤෙව චිරං භවිස්සති, ජඩ්ඝවිහාරො ව කතො භවිස්සති, යෙ ව මාදිසස්ස සීලසම්පන්නස්ස භික්ඛං වා දස්සන්ති, අභිවාදනාදීනි වා කරිස්සන්ති, තෙ සග්ගපුරං පුරෙස්සන්ති”ති.

සො භිමවන්තා ඔතරිත්වා අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො බාරාණසිං පත්වා සූරියත්ථඨගමනවෙලාය වසන්ට්ඨානං ඔලොකෙන්තො රාජ්‍යයානං දිස්වා “ඉදං පටිසල්ලානසාරූපං, එත්ථ වසිස්සාමෙ”ති උය්‍යානං පවිසිත්වා අඤ්ඤතරස්මි. රුක්ඛමූලෙ නිසින්නො ඤානසුබ්බෙන රත්තිං බෙපෙත්වා පුනදිවසෙ කතසරිපටිජග්ගනො පුබ්බණ්ඩසමයෙ ජට්ඨනවක්කලානි සණ්ඨපෙත්වා භික්ඛාභාජනං ආදාය සන්තින්ද්‍රියො සන්තමානසො ඉරියාපථසම්පන්නො යුගමත්තදස්සනො හුත්වා සබ්බාකාරසම්පන්නාය අත්තනො රූපසිරියා ලොකස්ස ලොචනානි ආකඨසේන්තො නගරං පවිසිත්වා භික්ඛාය වරන්තො රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරං පාපුණි. රාජා මහාතලෙ වඬිකමන්තො වාතපානන්තරෙන බොධිසත්තං දිස්වා ඉරියාපථස්මිඤ්ඤෙව පසිදිත්වා “සවෙ සන්තධම්මො නාම අත්ථී, ඉමස්ස තෙන අබ්භන්තරෙ භවිතබ්බ”න්ති චිත්තෙන්වා “ගච්ඡ, තං තාපසං ආනෙහී”ති එකං අමච්චං ආණාපෙසි. සො ගන්ත්වා වන්දිත්වා භික්ඛාභාජනං ගහෙන්වා “රාජා, භන්තෙ, තං පක්කොසතී”ති ආහ. බොධිසත්තො “මහාපුඤ්ඤ, අම්මෙ රාජා න ජානාතී”ති ආහ. “තෙන හි, භන්තෙ, යාවාහං ආගච්ඡාමි, තාව ඉධෙව භොථා”ති ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “අම්මාකං කුලූපකතාපසො නත්ථී, ගච්ඡ, නං ආනෙහී”ති සයම්පි වාතපානෙන හත්ථං පසාරෙන්වා වන්දන්තො “ඉතො එථ, භන්තෙ”ති ආහ. බොධිසත්තො අමච්චස්ස හත්ථෙ භික්ඛාභාජනං දත්වා මහාතලං අභිරුහි.

අථ නං රාජා වන්දිත්වා රාජපල්ලඬිකෙ නිසිදාපෙත්වා අත්තනො සම්පාදිතෙහි යාගුබ්ජ්ජකහත්තෙහි පරිවිසිත්වා කතහත්තකිච්චං පඤ්භං පුච්ඡි. පඤ්භබ්‍යාකරණෙන භියොසොමත්තාය පසිදිත්වා වන්දිත්වා “භන්තෙ, තුම්මෙ කත්ථවාසිකා, කුතො ආගතත්ථා”ති පුච්ඡිත්වා “භිමවන්තවාසිකා මයං, මහාරාජ, භිමවන්තනො ආගතා”ති චුත්තෙ පුන “කිංකාරණා”ති පුච්ඡිත්වා “වස්සාරත්තකාලෙ, මහාරාජ, නිබද්ධවාසො නාම ලද්ධං වට්ටතී”ති චුත්තෙ “තෙන හි, භන්තෙ, රාජ්‍යයානෙ වසථ, තුම්මෙ ව චතුහි පච්චයෙහි න කිලමිස්සථ, අහඤ්ච සග්ගසංවත්තනිකං පුඤ්ඤං පාපුණිස්සාමි”ති පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා භුත්තපාතරාසො බොධිසත්තෙන සද්ධිං උය්‍යානං ගන්ත්වා පණ්ණසාලං කාරෙන්වා වඬිකමං මාපෙත්වා සෙසානිපි රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානාදීනි සම්පාදෙන්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ පටියාදෙන්වා “සුබ්බෙන වසථ, භන්තෙ”ති උය්‍යානපාලං සම්පට්ඨිජාපෙසි. බොධිසත්තො තතො පටියාය ද්වාදස සංවච්ඡරානි තත්ථෙව වසි.

අථෙකදිවසං රඤ්ඤො පච්චන්තො කුපිතො. සො තස්ස වූපසමනත්ථාය ගන්තුකාමො දෙවිං ආමන්තෙන්වා “හද්දෙ, තයා නගරෙ ඔහීසිතුං වට්ටතී”ති ආහ. “කිං නිස්සාය කථෙථ, දෙවා”ති. “සීලවන්තං තාපසං, හද්දෙ”ති. “දෙව, නාහං තස්මිං පමජ්ජිස්සාමි, අම්මාකං අය්‍යස්ස

පටිජග්ගනං මම භාරො, තුම්හෙ නිරාසඬිකා ගච්ඡා”ති. රාජා නික්ඛමිත්වා ගතො, දෙව්පි බොධිසත්තං තථෙව සක්කච්චං උපට්ඨාති. බොධිසත්තො පන රඤ්ඤො ගතකාලෙ නිබද්ධවෙලායං ආගන්ත්වා අත්තනො රුචිතාය වෙලාය රාජනිවෙසනං ගන්ත්වා භත්තකිච්චං කරොති.

අපේකදිවසං බොධිසත්තෙ අතිවිරායන්තෙ දෙවී සබ්බං බාදනීයභොජනීයං පටියාදෙන්වා න්හත්වා අලඬිකරිත්වා නිවමඤ්චකං පඤ්ඤාපෙත්වා බොධිසත්තස්ස ආගමනං ඔලොකයමානා මට්ඨසාටකං සිථිලං කත්වා නිවාසෙත්වා නිපජ්ජී. බොධිසත්තොපි වෙලං සල්ලක්ඛෙන්වා භික්ඛාභාජනං ආදාය ආකාසෙනාගන්ත්වා මහාවාතපානද්වාරං පාපුණි. තස්ස වක්කලසද්දං සුත්වා සහසා උට්ඨහමානාය දෙවියා සරීරා මට්ඨසාටකො භස්සිත්ථ, බොධිසත්තො විසභාගාරම්මණං දිස්වා ඉන්ද්‍රියානි භින්දිත්වා සුභවසෙන ඔලොකෙසි. අපස්ස ඤානබලෙන සන්තිසිත්තොපි කිලෙසො කරණධිකෙ පක්ඛිත්තආසිවිසො විය එණං කත්වා උට්ඨගි, ධීරරුක්ඛස්ස වාසියා ආකොට්ඨකාලො විය අභොසි. කිලෙසුප්පාදනෙන සහෙව ඤානඬිගානි පරිහාසිංසු, ඉන්ද්‍රියානි අපරිපුණ්ණානි අහෙසුං, සයං පක්ඛච්ඡින්නකාකො විය අභොසි. සො පුබ්බෙ විය නිසිදිත්වා භත්තකිච්චං කාතුං නාසක්ඛි, නිසිදාපියමානොපි න නිසිදි. අපස්ස දෙවී සබ්බං බාදනීයභොජනීයං භික්ඛාභාජනෙයෙව පක්ඛිපි. යථා ව පුබ්බෙ භත්තකිච්චං කත්වා සිහපඤ්ජරෙන නික්ඛමිත්වා ආකාසෙනෙව ගච්ඡති, එවං තං දිවසං ගන්තුං නාසක්ඛි. භත්තං පන ගහෙන්වා මහානිස්සෙණියා ඔතරිත්වා උය්‍යානං අගමාසි. දෙව්පි අස්ස අත්තනි පටිබද්ධවිත්තතං අඤ්ඤාසි. සො උය්‍යානං ගන්ත්වා භත්තං අභුඤ්ජිත්වා ව හෙට්ඨාමඤ්චකෙ නික්ඛිපිත්වා “දෙවියා එවරූපා භත්ථසොභා පාදසොභා, එවරූපං කට්ඨපරියොසානං, එවරූපං උරුලක්ඛණ”න්තිආදීනි විජ්ජලපත්තො සත්තාහං නිපජ්ජී, භත්තං පුත්තිකං අභොසි නිලමක්ඛිකාපරිපුණ්ණං.

අථ රාජා පච්චන්තං වූපසමෙන්වා පච්චාගතො අලඬිකතපටියත්තං නගරං පදක්ඛිණං කත්වා රාජනිවෙසනං අගන්ත්වා “බොධිසත්තං පස්සිස්සාමි”ති උය්‍යානං ගන්ත්වා උක්කලාපං අස්සමපදං දිස්වා “පක්කන්තො භවිස්සති”ති පණ්ණසාලාය ද්වාරං විවරිත්වා අන්තොපවිට්ඨො තං නිපන්නකං දිස්වා “කෙනාපි අභාසුකෙන භවිතබ්බ”න්ති පුත්තිහත්තං ඡඩ්ඛාපෙත්වා පණ්ණසාලං පටිජග්ගාපෙත්වා “හන්තෙ, කිං තෙ අභාසුක”න්ති පුච්ඡී. “විද්ධොස්මි, මහාරාජා”ති. රාජා “මම පච්චාමිත්තෙහි මයි ඔකාසං අලහන්තෙහි ‘මමායනට්ඨානමස්ස දුබ්බලං කරිස්සාමා’ති ආගන්ත්වා එස විද්ධො භවිස්සති මඤ්ඤො”ති සරීරං පරිවත්තෙන්වා විද්ධට්ඨානං ඔලොකෙන්තො විද්ධට්ඨානං අදිස්වා “කත්ථ විද්ධොසි, හන්තෙ”ති පුච්ඡී. බොධිසත්තො “නාහං, මහාරාජ, අඤ්ඤන විද්ධො, අහං පන අත්තනාව අත්තානං හදයෙ විජ්ඣාමි”න්ති වත්වා උට්ඨාය නිසිදිත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

1.

“සඬකප්පරාගධොතෙන, විතක්කනිසිතෙන ව;
නාලඬකතෙන භද්‍රෙන, උසුකාරාකතෙන ව.

2.

“න කණ්ණායතමුත්තෙන, නාපි මොරුපසෙවිනා;
තෙනමහි භද්‍රෙය විද්ධො, සබ්බඬගපරිදාහිනා.

3.

“ආවෙධඤ්ච න පස්සාමි, යතො රුහිරමස්සවෙ;
යාව අයොනියො විත්තං, සයං මෙ දුක්ඛමාහත”න්ති.

තත්ථ සඬකප්පරාගධොතෙනාති කාමවිතක්කසම්පයුත්තරාගධොතෙන. විතක්කනිසිතෙන වාති තෙනෙව රාගොදකෙන විතක්කපාසාණෙ නිසිතෙන. නාලඬකතෙන භද්‍රෙනාති නෙව අලඬකතෙන භද්‍රෙන, අනලඬකතෙන බ්‍රහ්මචේතනාති අත්ථො. උසුකාරාකතෙන වාති උසුකාරෙහිපි අකතෙන. න කණ්ණායතමුත්තෙනාති යාව දක්ඛණ්ණකණ්ණචූලකං ආකඩ්ඪිත්වා අමුත්තකෙන. නාපි මොරුපසෙවිනාති මොරපත්තගිජ්ඣපත්තාදිහි අකතුපසෙවනෙන. තෙනමහි භද්‍රෙය විද්ධොති තෙන කිලෙසකණ්ඩෙනාහං භද්‍රෙය විද්ධො අමහි. සබ්බඬගපරිදාහිනාති සබ්බාති අඬගාති පරිදහනසමත්ථෙන. මහාරාජ, තෙන හි කිලෙසකණ්ඩෙන භද්‍රෙය විද්ධකාලතො පට්ඨාය මම අග්ගි පදිත්තානිව සබ්බාති අඬගාති ඩය්හන්තිති දස්සෙති.

ආවෙධඤ්ච න පස්සාමිති විද්ධට්ඨානෙ වණඤ්ච න පස්සාමි. යතො රුහිරමස්සවෙති යතො මෙ ආවෙධතො ලොහිතං පග්ගරෙය්‍ය, තං න පස්සාමිති අත්ථො. යාව අයොනියො විත්තන්ති එත්ථ යාවාති දළ්භත්ථෙ නිපාතො, අතිවිය දළ්භං කත්වා අයොනියො විත්තං වඩ්ඪිතන්ති අත්ථො. සයං මෙ දුක්ඛමාහතන්ති අත්තනාව මයා අත්තනො දුක්ඛං ආනිතන්ති.

එවං බොධිසත්තො ඉමාහි තීහි ගාථාහි රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා රාජානං පණ්ණසාලතො බහි කත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා නට්ඨං ඤානං උප්පාදෙත්වා පණ්ණසාලාය නික්ඛමිත්වා ආකාසෙ නිසිත්තො රාජානං ඔවදිත්වා “මහාරාජ, අහං හිමවත්තමෙව ගමිස්සාමි”ති වත්වා “න සක්කා, හන්තෙ, ගන්තු”න්ති චුච්චමානොපි “මහාරාජ, මයා ඉධ වසන්තෙන එවරුපො විජ්ජකාරො පත්තො, ඉදානි න සක්කා ඉධ වසිතු”න්ති රඤ්ඤො යාවත්තස්සෙව ආකාසෙ උප්පතිත්වා හිමවත්තං ගන්ත්වා තත්ථ යාවතායුකං යත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨති. කෙච් සොතාපන්නා, කෙච් සකදාගාමිනො, කෙච් අනාගාමිනො, කෙච් අරහත්තො අහෙසුං. “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සඬකප්පරාගජාතකවණ්ණනා පට්ඨමා.

[252] 2. තිලමුට්ඨිජාතකවණ්ණනා

අප්පාපි මෙ තං මනසිති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං කොධනං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. අඤ්ඤතරො කිර, භික්ඛු, කොධනො අහොසි උපායාසබ්භුලො, අප්පමිපි චුත්තො සමානො කුප්පි අභිසප්පි, කොපඤ්ච දොසඤ්ච අප්පච්චයඤ්ච පාත්වාකාසි. අට්ඨකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආචුසො, අසුකො නාම භික්ඛු කොධනො උපායාසබ්භුලො උද්ධනෙ පක්ඛිත්තලොණං විය තට්ඨකපායන්තො විවරති, එවරුපෙ නික්කොධනෙ බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිතො සමානො කොධමත්තමපි නිග්ගණ්ඨිතුං න සක්කොති”ති. සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා එකං භික්ඛුං පෙසෙත්වා තං භික්ඛුං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්චං, භික්ඛු, කොධනො”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි අයං කොධනො අහොසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ තස්ස පුත්තො බ්‍රහ්මදත්තකුමාරො නාම අහොසි. පොරාණකරාජානො ච අත්තනො පුත්තෙ “එවං එතෙ නිහතමානදප්පා සිතුණ්හක්ඛමා ලොකචාරිත්තඤ්ඤු ච භවිස්සන්ති”ති අත්තනො නගරෙ දිසාපාමොක්ඛආචරියෙ විජ්ජමානෙපි සිප්පුග්ගහණත්ථාය දූරෙ තිරොරට්ඨං පෙසෙත්ති, තස්මා සොපි රාජා සොළසවස්සුද්දෙසිකං පුත්තං පක්කොසාපෙත්වා එකපටලිකඋපාහනා ච පණ්ණවිජත්තඤ්ච කභාපණසහස්සඤ්ච දත්වා “තාත, තක්කසිලං ගන්ත්වා සිප්පං උග්ගණ්භා”ති පෙසෙසි. සො “සාධු”ති මාතෘපිතරො වන්දිත්වා නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන තක්කසිලං පත්වා ආචරියස්ස ගෙහං පුච්ඡිත්වා ආචරියෙ මාණවකානං සිප්පං වාවෙත්වා උට්ඨාය සරද්ධාරෙ වඩ්ඤ්මත්තෙ ගෙහං ගන්ත්වා යස්මිං යානෙ යීතො ආචරියං අද්දස, තත්ථෙව උපාහනා ඔමුඤ්චිත්වා ඡත්තඤ්ච අපනෙත්වා ආචරියං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. සො තස්ස කිලන්තභාවං ඤත්වා ආගන්තුකසඬගහං කාරෙසි. කුමාරො භුත්තභොජනො ථොකං විස්සමිත්වා ආචරියං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි, “කුතො ආගතොසි, තාතා”ති ච චුත්තෙ “බාරාණසිතො”ති ආහ. “කස්ස පුත්තොසි”ති? “බාරාණසිරඤ්ඤො”ති. “කෙනත්ථෙතාගතොසි”ති? “සිප්පං උග්ගණ්භත්ථායා”ති. “කිං තෙ ආචරියභාගො ආහතො, උදාහු

ධම්මන්තෙවාසිකො හොතුකාමොසි”ති? සො “ආචරියභාගො මෙ ආභතො”ති වත්වා ආචරියස්ස පාදමුලෙ සහස්සත්ථවිකං යපෙත්වා වන්දි.

ධම්මන්තෙවාසිකා දිවා ආචරියස්ස කම්මං කර්වා රත්තිං සිජ්ජං උග්ගණ්හන්ති, ආචරියභාගදායකා ගෙන ජෙට්ඨපුත්තා විය හුත්වා සිජ්ජමෙව උග්ගණ්හන්ති. තස්මා සොපි ආචරියො සල්ලභුකෙන සුභනක්ඛත්තෙන කුමාරස්ස සිජ්ජං පට්ඨපෙසි. කුමාරොපි සිජ්ජං උග්ගණ්හන්තො එකදිවසං ආචරියෙන සද්ධිං න්භායිතුං අගමාසි. අටෙකා මහල්ලිකා ඉත්ථි තිලානි සෙනෙ කර්වා පත්ථරිත්වා රක්ඛමානා නිසිදි. කුමාරො සෙනතිලෙ දිස්වා බාදිතුකාමො හුත්වා එකං තිලමුට්ඨිං ගහෙත්වා බාදි, මහල්ලිකා “තණ්භාලුකො එසො”ති කිඤ්චි අවත්වා තුණ්භි අහොසි. සො පුනදිවසෙපි තාය වෙලාය තටෙව අකාසි, සාපි නං න කිඤ්චි ආභ. ඉතරො තතියදිවසෙපි තටෙවාකාසි, තදා මහල්ලිකා “දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො අත්තනො අත්තෙවාසිකෙහි මං විලුම්පාපෙති”ති බාහා පග්ගස්භ කර්දි. ආචරියො නිවත්තිත්වා “කිං එතං, අම්මා”ති පුච්ඡි. “සාමි, අත්තෙවාසිකො තෙ මයා කරානං සෙනතිලානං අජ්ජෙකං මුට්ඨිං බාදි, හියොයා එකං, පරෙ එකං, නනු එවං බාදන්තො මම සන්තකං සබ්බං නාසෙස්සති”ති. “අම්ම, මා රොදි, මුලං තෙ දාපෙස්සාමි”ති. “න මෙ, සාමි, මුලෙනත්ථො, යථා පනෙස කුමාරො පුන එවං න කරොති, තථා තං සික්ඛාපෙහි”ති. ආචරියො “තෙන හි පස්ස, අම්මා”ති ද්විති මාණුවෙහි තං කුමාරං ද්විසු හත්ථෙසු ගාභාපෙත්වා වෙළුපෙසිකං ගහෙත්වා “පුන එවරූපං මා අකාසි”ති තික්ඛත්තුං පිට්ඨියං පහරි. කුමාරො ආචරියස්ස කුජ්ඣිත්වා රත්තානි අක්ඛිති කර්වා පාදපිට්ඨිතො යාව කෙසමත්ථකා ඔලොකෙසි. සොපිස්ස කුජ්ඣිත්වා ඔලොකිතභාවං අඤ්ඤාසි. කුමාරො සිජ්ජං නිට්ඨාපෙත්වා “අනුයොගං දත්වා මාරාපෙතඛිංඛො එස මයා”ති තෙන කරදොසං හදයෙ යපෙත්වා ගමනකාලෙ ආචරියං වන්දිත්වා “යදාහං, ආචරිය, බාරාණසිරජ්ජං පත්වා තුම්භාකං සන්තිකං පෙසෙස්සාමි, තදා තුම්භෙ ආගච්ඡෙය්‍යාථා”ති සසිනෙනො විය පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා පක්කාමි.

සො බාරාණසිං පත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා සිජ්ජං දස්සෙසි. රාජා “ජීවමානෙන මෙ පුත්තො දිට්ඨො, ජීවමානොවස්ස රජ්ජසිරිං පස්සාමි”ති පුත්තං රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙසි. සො රජ්ජසිරිං අනුභවමානො ආචරියෙන කරදොසං සරිත්වා උජ්ජන්තකොධො “මාරාපෙස්සාමි න”න්ති පක්කොසනත්ථාය ආචරියස්ස දූතං පාහෙසි. ආචරියො “තරුණකාලෙ නං සඤ්ඤාපෙතුං න සක්ඛිස්සාමි”ති අගන්ත්වා තස්ස රඤ්ඤො මජ්ඣිමවයකාලෙ “ඉදානි නං සඤ්ඤාපෙතුං සක්ඛිස්සාමි”ති ගන්ත්වා රාජද්වාරෙ යත්වා “තක්කසිලාචරියො ආගතො”ති ආරොවාපෙසි. රාජා තුට්ඨො බ්‍රාහ්මණං පක්කොසාපෙත්වා තං අත්තනො සන්තිකං ආගතං දිස්වාච කොධං උජ්ජාදෙත්වා රත්තානි අක්ඛිති කර්වා අමච්චෙ ආමන්තෙත්වා “හො, අජ්ජාපි මෙ ආචරියෙන පහට්ඨානං රුජ්ජති,

ආචරියො නලාටෙන මච්චුං ආදාය ‘මරිස්සාමි’ති ආගතො, අජ්ජස්ස ජීවිතං නත්ථි”ති වත්වා පුරිමා ද්වෙ ගාථා අවොච –

4.

“අජ්ජාපි මෙ තං මනසි, යං මං ත්වං තිලමුට්ඨියා;
බාහාය මං ගහෙත්වාන, ලට්ඨියා අනුතාළයි.

5.

“නනු ජීවිතෙ න රමසි, යෙනාසි බ්‍රාහ්මණාගතො;
යං මං බාහා ගහෙත්වාන, තික්ඛත්තුං අනුතාළයි”ති.

තත්ථ යං මං බාහාය මන්ති ද්විසු පදෙසු උපයොගවචනං අනුතාළනගහණාපෙක්ඛං. යං මං ත්වං තිලමුට්ඨියා කාරණා අනුතාළයි, අනුතාළෙන්තො ච මං බාහාය ගහෙත්වා අනුතාළයි, තං අනුතාළනං අජ්ජාපි මෙ මනසිති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො. නනු ජීවිතෙ න රමසිති මඤ්ඤෙ ත්වං අත්තතො ජීවිතමිති නාහිරමසි. යෙනාසි බ්‍රාහ්මණාගතොති යස්මා බ්‍රාහ්මණ ඉධ මම සන්තිකං ආගතොසි. යං මං බාහා ගහෙත්වානාති යං මම බාහා ගහෙත්වා, යං මං බාහාය ගහෙත්වාතිපි අත්ථො. තික්ඛත්තුං අනුතාළයිති තයො වාරෙ වෙළුට්ඨියා තාළෙසි, අජ්ජ දානි තස්ස ඵලං වින්දාහිති නං මරණෙන සන්තප්පෙන්තො ඵවමාහ.

තං සුත්වා ආචරියො තතියං ගාථමාහ –

6.

“අරියො අනරියං කුබ්ඛන්තං, යො දණ්ඨෙන නිසෙධති;
සාසනං තං න තං වෙරං, ඉති නං පණ්ඨිතා විදු”ති.

තත්ථ අරියොති සුන්දරාධිවචනමෙතං. සො පන අරියො චතුබ්බිධො හොති ආචාරඅරියො දස්සනඅරියො ලිඛිතඅරියො පටිවෙධඅරියොති. තත්ථ මනුස්සො වා හොතු තිරච්ඡානො වා, අරියාවාරෙ යිතො ආචාරඅරියො නාම. චුත්තමිපි චෙතං –

“අරියවත්තසි වක්කඬග, යො පිණ්ඩමපවායති;
වජාමි තෙ තං හත්තාරං, ගච්ඡට්ඨො යථාසුඛ”න්ති. (ජා. 2.21.106);

රූපෙන පන ඉරියාපටෙන ච පාසාදිකෙන දස්සනීයෙන සමන්තාගතො දස්සනඅරියො නාම. චුත්තමිපි චෙතං –

“අරියාවකාසොසි පසන්තනෙන්තො, මඤ්ඤෙ හවං පබ්බජිතො කුලමිහා;

කථං නු චිත්තානි පභාය භොගෙ, පබ්බජි නික්ඛම්ම සරා
සපඤ්ඤා”ති. (ජා. 2.17.143);

නිවාසනපාරුපනලිඬිගග්ගහණෙන පන සමණසදිසො හුත්වා
විවරන්තො දුස්සිලොපි ලිඬිගආරියො නාම. යං සන්ධාය චුත්තං -

“ඡදනං කත්වාන සුබ්බතානං, පක්ඛන්දී කුලදුසකො පගබ්භො;
මායාචී අසඤ්ඤතො පලාපො, පතිරූපෙන වරං ස මග්ගදුසී”ති.

බුද්ධාදයො පන පටිවෙධආරියා නාම. තෙන චුත්තං - “ආරියා වුච්චන්ති
බුද්ධා ච පටිවෙකබුද්ධා ච බුද්ධසාවකා ච”ති. තෙසු ඉධ ආචාරආරියොව
අධිජ්ජෙතො.

අනරියන්ති දුස්සිලං පාපධම්මං. කුබ්බන්තන්ති පාණානිපාතාදිකං
පඤ්චවිධදුස්සිලාකම්මං කරොන්තං, එකමෙව චා එතං අත්ථපදං, අනරියං
භීතං ලාමකං පඤ්චවෙරහයකම්මං කරොන්තං පුග්ගලං. යොති බත්තියාදීසු
යො කොචි. දණ්ඩෙනාති යෙන කෙනචි පහරණකෙන. නිසෙධනීති “මා පුත
එවරූපං කරී”ති පහරන්තො නිවාරෙති. සාසනං තං න තං වෙරන්ති තං,
මහාරාජ, අකත්තබ්බං කරොන්තෙ පුත්තධීතරො චා අන්තෙවාසිකෙ චා එවං
පහරිත්වා නිසෙධනං නාම ඉමස්මිං ලොකෙ සාසනං අනුසිට්ඨි ඔවාදො, න
වෙරං. ඉති නං පණ්ඩිතා විදුති එවමෙන. පණ්ඩිතා ජානන්ති. තස්මා,
මහාරාජ, ත්වම්පි එවං ජාන, න එවරූපෙ යානෙ වෙරං කාතුං අරහසි. සචෙ හි
ත්වං, මහාරාජ, මයා එවං සික්ඛාපිතො නාහවිස්ස, අථ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ
පුච්ඡක්ඛලිආදීනි චෙව ඵලාඵලාදීනි ච හරන්තො චොරකම්මෙසු පලුද්ධො
අනුපුබ්බෙන සන්ධිවිෂෙදනපන්ථදුහනගාමසාතකාදීනි කත්වා
“රාජාපරාධිකො චොරො”ති සභොඩ්ඨං ගහෙත්වා රඤ්ඤො දස්සිතො
“ගච්ඡථස්ස දොසානුරූපං දණ්ඩං උපනෙථා”ති දණ්ඩහයං පාපුණ්ස්ස,
කුතො තෙ එවරූපා සම්පත්ති අහවිස්ස, නනු මං නිස්සාය ඉදං ඉස්සරියං තයා
ලද්ධන්ති එවං ආචරියො රාජානං සඤ්ඤාපෙසි. පරිවාරෙත්වා යීතා
අමච්චාපිස්ස කථං සුත්වා “සච්චං, දෙව, ඉදං ඉස්සරියං තුම්භාකං
ආචරියස්සෙව සන්තක”න්ති ආහංසු.

තස්මිං බණෙ රාජා ආචරියස්ස ගුණං සල්ලක්ඛෙත්වා “සබ්බිස්සරියං
තෙ, ආචරිය, දම්මි, රජ්ජං පටිච්ඡා”ති ආහ. ආචරියො “න මෙ, මහාරාජ,
රජ්ජෙනත්ථො”ති පටික්ඛිපි. රාජා තක්කසිලං පෙසෙත්වා ආචරියස්ස
පුත්තදාරං ආහරාපෙත්වා මහන්තං ඉස්සරියං දත්වා තමෙව පුරොහිතං
කත්වා පිතුට්ඨානෙ යථෙත්වා තස්සොවාදෙ යීතො දානාදීනි පුඤ්ඤානි
කත්වා සග්ගපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං
සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ කොධනො හික්ඛු අනාගාමීඵලෙ

පතිට්ඨහි, බහු ජනා සොනාපන්නසකදාගාමිඅනාගාමිනො අහෙසුං. “තදා රාජා කොධනො හික්ඛු අහොසි, ආචරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

තිලමුට්ඨිජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[253] 3. මණිකණ්ඨජාතකවණ්ණනා

මමන්නපානන්ති ඉදං සත්ථා ආලචිං නිස්සාය අග්ගාලවෙ චෙතියෙ විහරන්තො කුටිකාරසික්ඛාපදං (පාරා. 342) ආරබ්භ කටෙසි. ආලවකා හි හික්ඛු සඤ්ඤාචිකාය කුටියො කාරයමානා යාවනබහුලා විඤ්ඤත්තිබහුලා විහරිංසු “පුරිසං දෙථ, පුරිසත්ථකරං දෙථා”තිආදීනි වදන්තා. මනුස්සා උපද්දුතා යාවනාය උපද්දුතා විඤ්ඤත්තියා හික්ඛු දිස්වා උබ්බිජ්ජිංසුපි උත්තසිංසුපි පලායිංසුපි. අථායස්මා මහාකස්සපො ආලචිං උපසඬ්ඨකමිත්වා පිණ්ඩාය පාවිසි, මනුස්සා ථෙරමිපි දිස්වා තටෙව පටිපජ්ජිංසු. සො පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො හික්ඛු ආමන්තෙත්වා “පුබ්බායං, ආචුසො, ආලචී සුලභපිණ්ඩා, ඉදානි කස්මා දුල්ලභපිණ්ඩා ජාතා”ති පුච්ඡිත්වා තං කාරණං සුත්වා හගවති ආලචිං ආගන්ත්වා අග්ගාලවචෙතියෙ විහරන්තෙ හගවත්තං උපසඬ්ඨකමිත්වා එතමත්ථං ආරොචෙසි. සත්ථා එතස්මිං කාරණෙ හික්ඛුසඬ්ඨං සන්නිපාතාපෙත්වා ආලවකෙ හික්ඛු පටිපුච්ඡි – “සච්චං කිර තුම්හෙ, හික්ඛවෙ, සඤ්ඤාචිකාය කුටියො කාරෙථා”ති. “සච්චං, හන්තෙ”ති වුත්තෙ තෙ හික්ඛු ගරහිත්වා “හික්ඛවෙ, යාවනා නාමෙසා සත්තරතනපරිපුණ්ණෙ නාගභවනෙ වසන්තානං නාගානම්පි අමනාපා, පගෙව මනුස්සානං, යෙසං එකං කභාපණකං උප්පාදෙන්තානං පාසාණතො මංසං උප්පාටනකාලො විය හොතී”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො මහාවිභවෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්ති. තස්ස ආධාවිත්වා පරිධාවිත්වා විවරණකාලෙ අඤ්ඤාපි පුඤ්ඤවා සත්තො තස්ස මාතු කුච්ඡස්මිං නිබ්බත්ති. තෙ උභොපි භාතරො වයප්පත්තා මාතාපිතුනං කාලකිරියාය සංවිග්ගහදයා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ගඬගාතීරෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා වසිංසු. තෙසු ජෙට්ඨස්ස උපරිගඬගාය පණ්ණසාලා අහොසි, කනිට්ඨස්ස අධොගඬගාය. අටෙකදිවසං මණිකණ්ඨො නාම නාගරාජා නාගභවනා නික්ඛමිත්වා ගඬගාතීරෙ මාණුවකවෙසෙන විවරන්තො කනිට්ඨස්ස අස්සමං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි, තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්මොදනීයකථං කටෙත්වා විස්සාසිකා අහෙසුං, විනා වත්තිතුං නාසක්ඛිංසු. මණිකණ්ඨො අභිණ්භං කනිට්ඨතාපසස්ස සන්නිකං ආගන්ත්වා කථාසල්ලාපෙන නිසීදිත්වා ගමනකාලෙ තාපසෙ සිනෙහෙන අත්තභාවං විජහිත්වා භොගෙහි තාපසං පරික්ඛිපන්තො පරිස්සජිත්වා උපරිමුද්ධනි මහන්තං එණං ධාරෙන්වා ථොකං වසිත්වා තං සිනෙහං විනොදෙන්වා සරීරං විනිවෙදෙන්වා තාපසං වන්දිත්වා සකට්ඨානමෙව ගච්ඡති. තාපසො තස්ස හයෙන කියො අහොසි ලුඛො දුබ්බණ්ණො උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතො ධමනිසත්ථතගන්තො.

සො එකදිවසං භාතු සන්තිකං අගමාසි. අථ නං සො පුච්ඡි – “කිස්ස, ත්වං භො, කිසො ලුබ්බො දුබ්බණ්ණො උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතො ධම්මසන්ථතගත්තො”ති. සො තස්ස තං පවත්තිං ආරොචෙත්වා “කිං පන, ත්වං භො, තස්ස නාගරාජස්ස ආගමනං ඉච්ඡසි, න ඉච්ඡසි”ති පුට්ඨො “න ඉච්ඡාමි”ති වත්වා “සො පන නාගරාජා තව සන්තිකං ආගච්ඡන්තො කිං පිළන්ධනං පිළන්ධිත්වා ආගච්ඡති”ති වුත්තෙ “මණිරතන”න්ති ආහ. තෙන හි ත්වං තස්මිං නාගරාජෙ තව සන්තිකං ආගන්ත්වා අනිසින්තොයෙව “මණිං මෙ දෙහි”ති යාව, එවං සො නාගො තං භොගෙහි අපරික්ඛිපිත්වාච ගමිස්සති. පුනදිවසෙ අස්සමපදද්වාරෙ යත්වා ආගච්ඡන්තමෙව නං යාවෙය්‍යාසි, තතියදිවසෙ ගඬිගාතීරෙ යත්වා උදකා උම්මුජ්ජන්තමෙව නං යාවෙය්‍යාසි, එවං සො තව සන්තිකං පුන න ආගමිස්සතිති.

තාපසො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා අත්තනො පණ්ණසාලං ගන්ත්වා පුනදිවසෙ නාගරාජානං ආගන්ත්වා ධීතමත්තමෙව “එතං අත්තනො පිළන්ධනමණිං මෙ දෙහි”ති යාවි, සො අනිසිදිත්වාච පලායි. අථ නං දුතියදිවසෙ අස්සමපදද්වාරෙ යත්වා ආගච්ඡන්තමෙව “හිංයො මෙ මණිරතනං නාදාසි, අජ්ජ දානං ලද්ධං වට්ටති”ති ආහ. නාගො අස්සමපදං අපවිසිත්වාච පලායි. තතියදිවසෙ උදකතො උම්මුජ්ජන්තමෙව නං “අජ්ජ මෙ තතියො දිවසො යාවන්තස්ස, දෙහි දානි මෙ එතං මණිරතන”න්ති ආහ. නාගරාජා උදකෙ යත්වාච තාපසං පටික්ඛිපන්තො ද්වෙ ගාථා ආහ –

7.

“මමන්තපානං විපුලං උළාරං, උප්පජ්ජතිමස්ස මණිස්ස හෙතු;
තං තෙ න දස්සං අතියාවකොසි, න වාපි තෙ අස්සමමාගමිස්සං.

8.

“සුසු යථා සක්ඛරධොතපාණි, තාසෙසිමං සෙලං යාවමානො;
තං තෙ න දස්සං අතියාවකොසි, න වාපි තෙ අස්සමමාගමිස්සං”න්ති.

තත්ථ මමන්තපානන්ති මම යාගුහත්තාදිදිබ්බභොජනං අට්ඨපානකහෙදඤ්ච දිබ්බපානං. විපුලන්ති බහු. උළාරන්ති සෙට්ඨං පණිතං. තං තෙති තං මණිං තුය්හං. අතියාවකොසිති කාලඤ්ච පමාණඤ්ච අතික්කමිත්වා අජ්ජ තිණි දිවසානි මය්හං පියං මනාපං මණිරතනං යාවමානො අතික්කමිම යාවකොසි. න වාපි තෙති න කෙවලං න දස්සං, අස්සමමිපි තෙ නාගමිස්සං. සුසු යථාති යථා නාම යුථා තරුණමනුස්සො. සක්ඛරධොතපාණිති සක්ඛරාය ධොතපාණි, තෙලෙන පාසාණෙ ධොතඅසිහත්ථො. තාසෙසිමං සෙලං යාවමානොති ඉමං මණිං යාවන්තො ත්වං කඤ්චනථරුබග්ගං අබ්බාහිත්වා “සීසං තෙ ඡින්දාමි”ති වදන්තො තරුණපුරිසො විය මං තාසෙසි.

එවං වත්වා සො නාගරාජා උදකෙ නිමුජ්ජිත්වා අත්තනො නාගභවනමෙව ගන්ත්වා න පච්චාගඤ්ජි. අථ සො තාපසො තස්ස දස්සනීයස්ස නාගරාජස්ස අදස්සනෙන භියොසාසොමත්තාය කියො අහොසි ලුබ්බො දුබ්බණ්ණො උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතො ධම්මසන්ථතගත්තො. අථ ජෙට්ඨතාපසො “කනිට්ඨස්ස පවත්තිං ජානිස්සාමි”ති තස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා තං භියොසාසොමත්තාය පණ්ඩුරොගීනං දිස්වා “කිං නු බො, හො, ත්වං භියොසාසොමත්තාය පණ්ඩුරොගී ජාතො”ති වත්වා “තස්ස දස්සනීයස්ස නාගරාජස්ස අදස්සනෙනා”ති සුත්වා “අයං තාපසො නාගරාජානං විනා වත්තිතුං න සක්කොති”ති සල්ලක්ඛෙත්වා තතියං ගාථමාහ –

9.

“න තං යාවෙ යස්ස පියං ජීගීසෙ, දෙස්සො හොති අනියාවනාය;
නාගො මණිං යාවිතො බ්‍රාහ්මණෙන, අදස්සනංයෙව
තදජ්ඣගමා”ති.

තත්ථ න තං යාවෙති තං භණ්ඩං න යාවෙය්‍ය. යස්ස පියං ජීගීසෙති යං භණ්ඩං අස්ස පුග්ගලස්ස පියන්ති ජාතෙය්‍ය. දෙස්සො හොතිති අප්පියො හොති. අනියාවනායාති පමාණං අතික්කමිත්වා වරහණ්ඩං යාවන්තො තාය අනියාවනාය. අදස්සනංයෙව තදජ්ඣගමාති තතො පට්ඨාය අදස්සනමෙව ගතොති.

එවං පන තං වත්වා “ඉතො දානි පට්ඨාය මා සොචි”ති සමස්සාසෙත්වා ජෙට්ඨභාතා අත්තනො අස්සමමෙව ගතො. අථාපරභාගෙ තෙ ද්වෙපි භාතරො අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණා අහෙසුං.

සත්ථා “එවං, භික්ඛවෙ, සත්තරතනපරිපුණ්ණෙ නාගභවනෙ වසන්තානං නාගානම්පි යාවනා නාම අමනාපා, කිමඬිගං පන මනුස්සාන”න්ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කනිට්ඨො ආනන්දො අහොසි, ජෙට්ඨො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මණිකණ්ඨජාතකවණ්ණනා තතියා.

[254] 4. කුණ්ඩකකුච්ඡිසින්ධවජාතකවණ්ණනා

භුත්වා තිණපරිසාසන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි. එකස්මිඤ්චි සමයෙ සම්මාසම්බුද්ධෙ සාවත්ථීයං වස්සං වසිත්වා වාරිකං වරිත්වා පුන පච්චාගතෙ මනුස්සා “ආගන්තුකසක්කාරං කරිස්සාමා”ති බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ජස්ස මහාදානං දදන්ති. විහාරෙ එකං ධම්මසොසකභික්ඛුං යපෙසුං, සො යෙ යෙ

ආගන්ත්වා යත්තකෙ භික්ඛු ඉච්ඡන්ති, තෙසං තෙසං භික්ඛු විචාරෙත්වා දෙති.

අටෙකා දුග්ගතමහල්ලිකා ඉත්ථි එකමෙව පටිවිසං සජ්ජෙත්වා තෙසං තෙසං මනුස්සානං භික්ඛුසු විචාරෙත්වා දින්තෙසු උස්සුරෙ ධම්මසොසකස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා “මයං එකං භික්ඛුං දෙවා”ති ආහ. සො “මයා සබ්බෙ භික්ඛු විචාරෙත්වා දින්තා, සාරිපුත්තත්ථෙරො පන විහාරෙයෙව, ත්වං තස්ස භික්ඛං දෙහී”ති ආහ. සා “සාධු”ති තුට්ඨවිත්තා ජෙතවනද්වාරකොට්ඨකෙ යත්වා ථෙරස්ස ආගතකාලෙ වන්දිත්වා හත්ථතො පත්තං ගහෙත්වා සරං නෙත්වා නිසීදාපෙසී. “එකාය කිර මහල්ලිකාය ධම්මසෙනාපති අත්තනො සරෙ නිසීදාපිතො”ති බහුනි සද්ධානි කුලානි අස්සෙසාසු. තෙසු රාජා පස්සෙනදී කොසලො තං පවත්තිං සුත්වා තස්සා සාටකෙන වෙව සහස්සත්ථවිකාය ව සද්ධිං හත්තභාජනානි පහිණි “මයං අයං පරිවිසමානා ඉමං සාටකං නිවාසෙත්වා ඉමෙ කභාපණෙ වළඤ්ජෙත්වා ථෙරං පරිවිසතු”ති. යථා ව රාජා, එවං අනාටපිණ්ඩිකො වුළුඅනාටපිණ්ඩිකො විසාබා ව මහාඋපාසිකා පහිණි. අඤ්ඤානිපි පන කුලානි එකසතද්විසතාදිවසෙන අත්තනො අත්තනො බලානුරූපෙන කභාපණෙ පහිණිංසු. එවං එකාගෙනෙව සා මහල්ලිකා සතසහස්සමත්තං ලහි. ථෙරො පන තාය දින්තයාගුමෙව පිවිත්වා තාය කතඛජ්ජකමෙව පක්කහත්තමෙව ව පරිභුඤ්ජිත්වා අනුමොදනං කත්වා තං මහල්ලිකං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා විහාරමෙව අගමාසී.

ධම්මසභායං භික්ඛු ථෙරස්ස ගුණකථං සමුට්ඨාපෙසුං - “ආවුසො, ධම්මසෙනාපති මහල්ලිකගහපතානිං දුග්ගතභාවතො මොවෙසී, පතිට්ඨා අහොසී. තාය දින්තමාහාරං අජිගුච්ඡන්තො පරිභුඤ්ජී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො ඉදානෙව එතිස්සා මහල්ලිකාය අවස්සයො ජාතො, න ව ඉදානෙව තාය දින්තං ආහාරං අජිගුච්ඡන්තො පරිභුඤ්ජති, පුබ්බෙපි පරිභුඤ්ජියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො උත්තරාපථෙ අස්සවාණිජකුලෙ නිබ්බත්ති. උත්තරාපථජනපදතො පඤ්චසතා අස්සවාණිජා අස්සෙ බාරාණසියං ආනෙත්වා වික්කිණන්ති. අඤ්ඤතරොපි අස්සවාණිජො පඤ්චඅස්සසතානි ආදාය බාරාණසිමග්ගං පටිපජ්ජී. අත්තරාමග්ගෙ ව බාරාණසිතො අවිදුරෙ එකො නිගමගාමො අත්ථි, තත්ථ පුබ්බෙ මහාවිහවො සෙට්ඨී අහොසී. තස්ස මහත්තං නිවෙසනං, තං පන කුලං අනුක්කමෙන පරික්ඛයං ගතං, එකාව මහල්ලිකා අවසිට්ඨා, සා තස්මිං නිවෙසනෙ වසති. අථ සො අස්සවාණිජො තං නිගමගාමං පත්වා “වෙනනං දස්සාමී”ති තස්සා නිවෙසනෙ නිවාසං ගණ්හිත්වා අස්සෙ

එකමන්තෙ යපෙසි. තංදිවසමෙවස්ස එකිස්සා ආජානියාවලවාය ගබ්හවුට්ඨානං අහොසි. සො ද්වෙ තයො දිවසෙ වසින්වා අස්සෙ බලං ගාහාපෙත්වා “රාජානං පස්සිස්සාමි”ති අස්සෙ ආදාය පායාසි. අථ නං මහල්ලිකා “ගෙහවෙනනං දෙහී”ති වත්වා “සාධු, අම්ම, දෙමී”ති වුත්තෙ “තාත, වෙනනං මෙ දදමානො ඉමමිපි අස්සපොතකං වෙනනතො ඛණ්ඩෙන්වා දෙහී”ති ආහ. වාණිජො තථා කත්වා පක්කාමි. සා තස්මිං අස්සපොතකෙ පුත්තසිනෙහං පව්වුපට්ඨපෙත්වා අවස්සාවනඤ්ඤාමකහත්තවිසාසනිණානි දත්වා තං පටිජග්ගි.

අථාපරභාගෙ බොධිසත්තො පඤ්ච අස්සසතානි ආදාය ආගච්ඡන්තො තස්මිං ගෙහෙ නිවාසං ගණ්හි. කුණ්ඩකබාදකස්ස සින්ධවපොතකස්ස ධීතට්ඨානතො ගන්ධං සායින්වා එකඅස්සොපි ගෙහං පවිසිතුං නාසක්ඛි. බොධිසත්තො මහල්ලිකං පුච්ඡ - “අම්ම, කච්චි ඉමස්මිං ගෙහෙ අස්සො අත්ථි”ති. “තාත, අඤ්ඤො අස්සො නාම නත්ථි, අහං පන පුත්තං කත්වා එකං අස්සපොතකං පටිජග්ගාමි, සො එත්ථ අත්ථි”ති. “කහං සො, අම්මා”ති? “වරිතුං ගතො, තාතා”ති. “කාය වෙලාය ආගමිස්සති, අම්මා”ති? “සායන්හෙ, තාතා”ති. බොධිසත්තො තස්ස ආගමනං පටිමානෙත්තො අස්සෙ බහි යපෙත්වාච නිසීදි. සින්ධවපොතකොපි විවරින්වා කාලෙයෙව ආගමි. බොධිසත්තො කුණ්ඩකකුච්ඡිසින්ධවපොතකං දිස්වා ලක්ඛණානි සමානෙත්වා “අයං සින්ධවො අනග්ගො, මහල්ලිකාය මූලං දත්වා ගහෙතුං වට්ටති”ති චින්තෙසි. සින්ධවපොතකොපි ගෙහං පවිසින්වා අත්තතො වසනට්ඨානෙයෙව ධීතො. තස්මිං බණ්ණෙ තෙ අස්සා ගෙහං පවිසිතුං සක්ඛිංසු.

බොධිසත්තො ද්විහනීහං වසින්වා අස්සෙ සන්තප්පෙත්වා ගච්ඡන්තො “අම්ම, ඉමං අස්සපොතකං මූලං ගහෙත්වා මය්හං දෙහී”ති ආහ. “කිං වදෙසි, තාත, පුත්තං වික්කිණන්තා නාම අත්ථි”ති. “අම්ම, ත්වං එතං කිං බාදාපෙත්වා පටිජග්ගසි”ති? “ඔදනකඤ්ජිකඤ්ච ඤාමකහත්තඤ්ච විසාසනිණඤ්ච බාදාපෙත්වා කුණ්ඩකයාගුඤ්ච පායෙත්වා පටිජග්ගාමි, තාතා”ති. “අම්ම, අහං එතං ලභින්වා පිණ්ඩරසභොජනං භොජෙස්සාමි, ධීතට්ඨානෙ වෙලවිතානං පසාරෙත්වා අත්ථරණපිට්ඨෙ යපෙස්සාමි”ති. “තාත, එවං සන්තෙ මම පුත්තො ව සුඛං අනුභවතු, තං ගහෙත්වා ගච්ඡා”ති. අථ බොධිසත්තො තස්ස වතුන්තං පාදානං නඬිගුට්ඨස්ස මුඛස්ස ව මූලං එකෙකං කත්වා ඡ සහස්සත්ථවිකායො යපෙත්වා මහල්ලිකං නවවත්ථං නිවාසාපෙත්වා සින්ධවපොතකස්ස පුරතො යපෙසි. සො අක්ඛිති උමිමිලෙත්වා මාරං ඔලොකෙත්වා අස්සුති පවත්තෙසි. සාපි තස්ස පිට්ඨිං පරිමජ්ජින්වා ආහ - “මයා පුත්තපොසාවනිකං ලද්ධං, ත්වං, තාත, ගච්ඡාහී”ති, තදා සො අගමාසි.

බොධිසත්තො පුනදිවසෙ අස්සපොතකස්ස පිණ්ඩරසභොජනං සජ්ජෙත්වා “විමංසිස්සාමි තාව නං, ජානාති නු බො අත්තනො බලං, උදාහු න ජානාති”ති දොණියං කුණ්ඩකයාගුං ආකිරාපෙත්වා දාපෙසි. සො “නාහං ඉමං භොජනං භුඤ්ජිස්සාමි”ති තං යාගුං පායිතුං න ඉච්ඡි. බොධිසත්තො තස්ස විමංසනවසෙන පයමං ගාථමාහ —

10.

“භුත්වා තිණපරිඝාසං, භුත්වා ආවාමකුණ්ඩකං;
එතං තෙ භොජනං ආසි, කස්මා දාති න භුඤ්ජසි”ති.

තත්ථ භුත්වා තිණපරිඝාසන්ති ත්වං පුබ්බෙ මහල්ලිකාය දින්නං තෙසං තෙසං බාදිතාවසෙසං විසාසතිණසංඛිබ්බාතං පරිඝාසං භුඤ්ජිත්වා වඩ්ඪිතො. භුත්වා ආවාමකුණ්ඩකන්ති එත්ථ ආවාමො වුච්චති ඔදනාවසෙසං. කුණ්ඩකන්ති කුණ්ඩකමෙව. එතඤ්ච භුඤ්ජිත්වා වඩ්ඪිතොසිති දීපෙති. එතං තෙති එතං තව පුබ්බෙ භොජනං ආසි. කස්මා දාති න භුඤ්ජසිති මයාපි තෙ තමෙව දින්නං, ත්වං තං කස්මා ඉදාති න භුඤ්ජසිති.

තං සුත්වා සින්ධවපොතකො ඉතරා ද්වෙ ගාථා අවොච —

11.

“යත්ථ පොසං න ජානන්ති, ජාතියා විනයෙන වා;
බහු තත්ථ මහාබ්‍රහ්මෙ, අපි ආවාමකුණ්ඩකං.

12.

“ත්වඤ්ච බොමං පජානාසි, යාදිසායං හයුත්තමො;
ජානන්තො ජානමාගම්ම, න තෙ හක්ඛාමි කුණ්ඩක”න්ති.

තත්ථ යත්ථාති යස්මිං යානෙ. පොසන්ති සත්තං. ජාතියා විනයෙන වාති “ජාතිසම්පන්නො වා එසො, න වා, ආචාරයුත්තො වා, න වා”ති එවං න ජානන්ති. මහාබ්‍රහ්මෙති ගරුකාලපනෙන ආලපන්නො ආහ. යාදිසායන්ති යාදිසො අයං, අත්තානං සන්ධාය වදති. ජානන්තො ජානමාගම්මාති අහං අත්තනො බලං ජානන්තො ජානන්තමෙව තං ආගම්ම පටිච්ච තව සන්තිකෙ කුණ්ඩකං කිං භුඤ්ජිස්සාමි. න හි ත්වං කුණ්ඩකං භොජාපෙතුකාමතාය ඡ සහස්සාති දත්වා මං ගණ්හීති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො “තං විමංසනත්ථාය තං මයා කතං, මා කුජ්ඣ”ති තං සමස්සාසෙත්වා සුභොජනං භොජෙත්වා ආදාය රාජඨගණං ගන්ත්වා එකස්මිං පස්සෙ පඤ්ච අස්සසතාති යපෙත්වා එකස්මිං පස්සෙ විචිත්තසාණිං පරික්ඛිපිත්වා හෙට්ඨා අත්ථරණං පත්ථරිත්වා උපරි වෙලවිතානං බන්ධිත්වා සින්ධවපොතකං යපෙසි.

රාජා ආගන්ත්වා අස්සෙ ඔලොකෙන්තො “අයං අස්සො කස්මා විසුං යපිතො”ති පුච්ඡිත්වා “මහාරාජ, අයං සින්ධුවො ඉමෙ අස්සෙ විසුං අකතො මොවෙස්සති”ති සුත්වා “සොහනො, හො, සින්ධුවො”ති පුච්ඡි. බොධිසත්තො “ආම, මහාරාජා”ති වත්වා “තෙන හිස්ස ජවං පස්සිස්සාමි”ති වුත්තෙ තං අස්සං කප්පෙත්වා අභිරුහිත්වා “පස්ස, මහාරාජා”ති මනුස්සෙ උස්සාරෙත්වා රාජධිගණෙ අස්සං පාහෙසි. සබ්බං රාජධිගණං නිරන්තරං අස්සපන්තිහි පරික්ඛිත්තමිවාහොසි. පුන බොධිසත්තො “පස්ස, මහාරාජ, සින්ධවපොතකස්ස වෙග”න්ති විස්සජ්ජෙසි, එකපුරිසොපි නං න අද්දස. පුන රත්ථපටං උදරෙ පරික්ඛිපිත්වා විස්සජ්ජෙසි, රත්තපටමෙව පස්සිංසු. අථ නං අන්තොනගරෙ එකිස්සා උය්‍යානපොක්ඛරණියා උදකපිටියෙ විස්සජ්ජෙසි, තත්ථස්ස උදකපිටියෙ ධාවතො බුරග්ගානිපි න තෙමිංසු. පුනචාරං පදුමිනිපත්තානං උපරි ධාවන්තො එකපණ්ණමිපි න උදකෙ ඔසිදාපෙසි. එවමස්ස ජවසම්පන්නං දස්සෙත්වා ඔරුය්හ පාණිං පහරිත්වා හත්ථතලං උපනාමෙසි, අස්සො උපගන්ත්වා වත්තාරො පාදෙ එකතො කත්වා හත්ථතලෙ අට්ඨාසි. අථ මහාසත්තො රාජානං ආහ – “මහාරාජ, ඉමස්ස අස්සපොතකස්ස සබ්බාකාරෙන වෙගෙ දස්සියමානෙ සමුද්දපරියන්තො නප්පහොති”ති. රාජා තුස්සිත්වා මහාසත්තස්ස උපඨ්ඨරජ්ජං අදාසි. සින්ධවපොතකමිපි අභිසිඤ්චිත්වා මඨිගලඅස්සං අකාසි.

සො රඤ්ඤො පියො අහොසි මනාපො, සක්කාරොපිස්ස මහා අහොසි. තස්ස හි වසනට්ඨානං රඤ්ඤො අලඬිකතපටියන්තො වාසසරගබ්භො විය අහොසි, චතුජාතිගන්ධෙහි භූමිලෙපනං අකංසු, ගන්ධදාමමාලාදාමානි ඔසාරයිංසු, උපරි සුවණ්ණතාරකඛට්ඨිතං චෙලවිතානං අහොසි, සමන්තතො විත්‍රසාණි පරික්ඛිත්තා අහොසි, නිච්චං ගන්ධතෙලපදීපා කුඩායිංසු, උච්චාරපස්සාවට්ඨානෙපිස්ස සුවණ්ණකටාහං යපයිංසු, නිච්චං රාජාරහභොජනමෙව භුඤ්ජී. තස්ස පන ආගතකාලතො පට්ඨාය රඤ්ඤො සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං හත්ථගතමෙව අහොසි. රාජා බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහු සොතාපන්නා සකදාගාමිනො අනාගාමිනො අරහන්තො ච අහෙසුං. “තදා මහල්ලිකා අයමෙව මහල්ලිකා අහොසි, සින්ධුවො සාරිපුත්තො, රාජා ආනන්දො, අස්සවාණිජ්ජො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කුණ්ඩකකුච්ඡිසින්ධවජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

[255] 5. සුකජාතකවණ්ණනා

යාව සො මත්තමඤ්ඤාසීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං අතිබහුං භුඤ්ජිත්වා අජීරණෙන කාලකතං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තස්මිං කිර එවං කාලකතෙ ධම්මසභායං භික්ඛු තස්ස අගුණකථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, අසුකො නාම භික්ඛු අත්තනො කුච්ඡිජ්ජමාණං අජානිත්වා අතිබහුං භුඤ්ජිත්වා ජීරාපෙතුං අසක්කොන්තො කාලකතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස අතිභොජනපච්චයෙනෙව මතො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො භිමවත්තපදෙසෙ සුකයොනියං නිබ්බන්තිත්වා අනෙකානං සුකසහස්සානං සමුද්දානුගතෙ භිමවත්තපදෙසෙ වසන්තානං රාජා අහොසි. තස්සෙකො පුත්තො අහොසි, තස්මිං බලජ්ජත්තෙ බොධිසත්තො දුබ්බලවක්ඛුකො අහොසි. සුකානං කිර සීසො වෙගො හොති, තෙන තෙසං මහල්ලකකාලෙ පයමං වක්ඛුමෙව දුබ්බලං හොති. බොධිසත්තස්ස පුත්තො මාතෘපිතරො කුලාවකෙ යපෙත්වා ගොවරං ආහරිත්වා පොසෙසි. සො එකදිවසං ගොවරභූමිං ගන්ත්වා පබ්බතමත්ථකෙ ධීතො සමුද්දං ඔලොකෙන්තො එකං දීපකං පස්සි. තස්මිං පන සුවණ්ණවණ්ණං මධුරඵලං අම්බවනං අත්ථී. සො පුනදිවසෙ ගොවරවෙලාය උජ්ජනිත්වා තස්මිං අම්බවනෙ ඔතරිත්වා අම්බරසං පිටිත්වා අම්බපක්කං ආදාය ආගන්ත්වා මාතෘපිතූනං අදාසි. බොධිසත්තො තං බාදන්තො රසං සඤ්ජානිත්වා “තාත, නනු ඉමං අසුකදීපකෙ අම්බපක්ක”න්ති වත්වා “ආම, තාතා”ති චුත්තෙ “තාත, එතං දීපකං ගච්ඡන්තා නාම සුකා දීසමායුං පාලෙන්තා නාම නත්ථී, මා බො ත්වං පුත තං දීපකං අගමාසි”ති ආහ. සො තස්ස වචනං අග්ගහෙත්වා අගමාසියෙව.

අටෙකදිවසං බහුං අම්බරසං පිටිත්වා මාතෘපිතූනං අත්ථාය අම්බපක්කං ආදාය සමුද්දමත්ථකෙනාගච්ඡන්තො අතිධාතතාය කිලන්තකායො නිද්දායාහිභූතො, සො නිද්දායන්තොපි ආගච්ඡතෙව, තුණ්ඛෙන පනස්ස ගහිතං අම්බපක්කං පති. සො අනුක්කමෙන ආගමනථීථී. ජහිත්වා ඔසීදන්තො උදකපිට්ඨෙනෙව ආගච්ඡන්තො උදකෙ පති. අථ නං එකො මච්ඡො ගහෙත්වා බාදි. බොධිසත්තො තස්මිං ආගමනවෙලාය අනාගච්ඡන්තෙයෙව “සමුද්දෙ පතිත්වා මතො හවිස්සති”ති අඤ්ඤාසි. අථස්ස මාතෘපිතරොපි ආහාරං අලභමානා සුස්සිත්වා මරිංසු.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

13.

“යාව සො මත්තමඤ්ඤාසී, භොජනස්මිං විහඬිගමො;

තාව අද්ධානමාපාදි, මාතරඤ්ච අපොසයි.

14.

“යතො ච බො බහුතරං, භොජනං අජ්ඣවාහරි;
තතො තත්ථෙව සංසිදි, අමත්තඤ්ඤ හි සො අහු.

15.

“තස්මා මත්තඤ්ඤතා සාධු, භොජනස්මිං අගිද්ධතා;
අමත්තඤ්ඤ හි සිදන්ති, මත්තඤ්ඤ ච න සිදරෙ”ති.

තත්ථ යාව සොති යාව සො විහඬිගමො භොජනෙ මත්තමඤ්ඤාසි. තාව අද්ධානමාපාදිති තත්ථකං කාලං ජීවිතඅද්ධානං ආපාදි, ආයුං වින්දි. මාතරඤ්චාති දෙසනාසිසමෙතං, මාතාපිතරො ච අපොසයිති අත්ථො. යතො ච බොති යස්මිඤ්ච බො කාලෙ. භොජනං අජ්ඣවාහරිති අම්බරසං අජ්ඣොහරි. තතොති තස්මිං කාලෙ. තත්ථෙව සංසිදිති තස්මිං සමුද්දෙයෙව ඔසිදි නිමුජ්ජි, මච්ඡභොජනතං ආපජ්ජි.

තස්මා මත්තඤ්ඤතා සාධුති යස්මා භොජනෙ අමත්තඤ්ඤ සුකො සමුද්දෙ ඔසිදිත්වා මතො, තස්මා භොජනස්මිං අගිද්ධිතාසඬ්ඛාතො මත්තඤ්ඤභාවො සාධු, පමාණජානනං සුන්දරන්ති අත්ථො. අථ චා “පට්ඨසඬ්ඛා යොනිසො ආහාරං ආහාරෙති, නෙව දවාය න මදාය...පෙ.... එසුචිභාරො චා”ති.

“අල්ලං සුක්ඛඤ්ච භුඤ්ජන්තො, න බාල්භං සුභිතො සියා;
උභුදරො මිතාහාරො, සතො හික්ඛු පරිබ්බපෙ.

“චත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිවෙ;
අලං එසුචිභාරාය, පහිතත්තස්ස හික්ඛුතො. (ථෙරගා. 982-983);

“මනුජස්ස සදා සතීමතො, මත්තං ජානතො ලද්ධභොජනෙ;
තනු තස්ස භවන්ති වෙදනා, සණ්කං ජීරති ආයුං පාලය”න්ති. (සං. නි. 1.124) –

එවං චණ්ණිකා මත්තඤ්ඤතාපි සාධු.

“කන්තාරෙ පුත්තමංසංච, අක්ඛස්සබ්බඤ්ජනං යථා;
එවං ආහරි ආහරං, යාපනත්ථමමුච්ඡිතො”ති. (විසුද්ධි. 1.19) –

එවං චණ්ණිකා අගිද්ධිතාපි සාධු. පාළියං පන “අගිද්ධිමා”ති ලිඛිතං, තතො අයං අට්ඨකථාපාඨොව සුන්දරතරො. අමත්තඤ්ඤ හි සිදන්තිති භොජනෙ පමාණං අජානන්තා හි රසතණ්භාවසෙන පාපකම්මං කත්වා චතුසු අපායෙසු

සිදන්ති. මත්තඤ්ඤු ව න සිදරෙති යෙ පන භොජනෙ පමාණං ජානන්ති, තෙ දිට්ඨධම්මෙපි සම්පරායෙපි න සිදන්තිති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහු සොතාපන්නාපි සකදාගාමිනොපි අනාගාමිනොපි අරහත්තොපි අහෙසුං. “තදා සුකරාජපුත්තො භොජනෙ අමත්තඤ්ඤු භික්ඛු අභොසි, සුකරාජා පන අහමෙව අභොසි” ත්ති.

සුකජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[256] 6. ජරුදපානජාතකවණ්ණනා

ජරුදපානං බණ්ණමානාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සාවත්ථිවාසිනො වාණිජෙ ආරබ්භ කටෙසි. තෙ කිර සාවත්ථියං භණ්ඩං ගහෙත්වා සකටානි පුරෙත්වා වොහාරත්ථාය ගමනකාලෙ තථාගතං නිමන්තෙත්වා සරණානි ගහෙත්වා සිලෙසු පතිට්ඨාය සත්ථාරං වන්දිත්වා “මයං, භත්තෙ, වොහාරත්ථාය දීඝමග්ගං ගමිස්සාම, භණ්ඩං විස්සජ්ජෙත්වා සිද්ධිප්පත්තා සොත්ථිනා පච්චාගන්ත්වා පන තුම්භෙ වන්දිස්සාමා” ති වත්වා මග්ගං පටිපජ්ජිංසු. තෙ කන්තාරමග්ගෙ පුරාණඋදපානං දිස්වා “ඉමස්මිං උදපානෙ පානීයං නත්ථි, මයඤ්ච පිපාසිතා, බණ්ණස්සාම න” ත්ති බණන්තා පටිපාටියා බහුං අයං...පෙ.... වෙළුරියං ලභිංසු. තෙ තෙනෙව සන්තුට්ඨා හුත්වා තෙසං රතනානං සකටානි පුරෙත්වා සොත්ථිනා සාවත්ථිං පච්චාගමිංසු. තෙ ආහතං ධනං පටිසාමෙත්වා මයං “සිද්ධිප්පත්තා භත්තං දස්සාමා” ති තථාගතං නිමන්තෙත්වා දානං දත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තා අත්තනො ධනස්ස ලද්ධාකාරං සත්ථු ආරොවෙසුං. සත්ථා “තුම්භෙ ඛො උපාසකා තෙන ධනෙන සන්තුට්ඨා හුත්වා පමාණඤ්ඤුතාය ධනඤ්ච ජීවිතඤ්ච අලභිත්ථ, පොරාණකා පන අසන්තුට්ඨා අමත්තඤ්ඤුනො පණ්ඩිතානං වචනං අකත්වා ජීවික්ඛයං පත්තා” ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො බාරාණසියං වාණිජකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයජ්ජත්තො සත්ථවාහජෙට්ඨකො අභොසි. සො බාරාණසියං භණ්ඩං ගහෙත්වා සකටානි පුරෙත්වා බහු වාණිජෙ ආදාය තමෙව කන්තාරං පටිපන්නො තමෙව උදපානං අද්දස. තත්ථ තෙ වාණිජා “පානීයං පිටිස්සාමා” ති තං උදපානං බණන්තා පටිපාටියා බහුනි අයාදීනි ලභිංසු. තෙ බහුමිපි රතනං ලභිත්වා තෙන අසන්තුට්ඨා “අඤ්ඤම්පි එත්ථ ඉතො සුන්දරතරං භවිස්සතී” ති භියොයාසොමත්තාය තං බණිංසුයෙව. අථ බොධිසත්තො තෙ ආහ – “භො වාණිජා, ලොභො නාමෙස විනාසමූලං, අම්භෙහි බහු ධනං ලද්ධං, එත්තකෙනෙව සන්තුට්ඨා භොථ, මා අතිබණ්ණා” ති. තෙ තෙන නිවාරියමානාපි බණිංසුයෙව. සො ච උදපානො නාගපරිග්ගහිතො, අථස්ස

හෙට්ඨා වසනකනාගරාජා අත්තනො විමානෙ භිජ්ජන්තෙ ලෙඩ්චුසු ව පංසුසු ව පතමානෙසු කුද්ධො යපෙත්වා බොධිසත්තං අවසෙසෙ සබ්බෙපි නාසිකවාතෙන පහරිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා නාගභවනා නික්ඛම්ම සකටානි යොජෙත්වා සබ්බරතනානං පුරෙත්වා බොධිසත්තං සුඛයානකෙ නිසීදාපෙත්වා නාගමාණුවකෙහි සද්ධිං සකටානි යොජාපෙත්තො බොධිසත්තං බාරාණසිං නෙත්වා සරං පවෙසෙත්වා තං පටිසාමෙත්වා අත්තනො නාගභවනමෙව ගතො. බොධිසත්තො තං ධනං විස්සජ්ජෙත්වා සකලජම්බුදීපං උන්නඩ්ගලං කත්වා දානං දත්වා සීලං සමාදිශිත්වා උපොසථකම්මං කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සග්ගපුරං පුරෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

16.

“ජරුදපානං බණ්ඩානා, වාණිජා උදකත්ථිකා;
අජ්ඣගමුං අයසං ලොභං, තිපුසිසඤ්ච වාණිජා;
රජතං ජාතරූපඤ්ච, මුත්තා වෙළරියා බහු.

17.

“තෙ ව තෙන අසන්තුට්ඨා, භියොසා භියොසා අබාණ්ඩුං;
තෙ තත්ථාසිවිසො සොරො, තෙජස්සි තෙජසා හනි.

18.

“තස්මා බණ්ණ නාතිබණ්ණ, අතිබාතඤ්චි පාපකං;
බාතෙන ව ධනං ලද්ධං, අතිබාතෙන නාසිත”න්ති.

තත්ථ අයසන්ති කාලලොභං. ලොභන්ති තම්බලොභං. මුත්තාති මුත්තායො. තෙ ව තෙන අසන්තුට්ඨාති තෙ ව වාණිජා තෙන ධනෙන අසන්තුට්ඨා. තෙ තත්ථාති තෙ වාණිජා තස්මිං උදපානෙ. තෙජස්සිති විසතෙජෙන සමන්තාගතො. තෙජසා හනීති විසතෙජෙන සාතෙසි. අතිබාතෙන නාසිතන්ති අතිබණ්ණෙන තඤ්ච ධනං ජීවිතඤ්ච නාසිතං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා නාගරාජා සාරිපුත්තො අහොසි, සත්ථවාහපෙට්ඨකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ජරුදපානජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[257] 7. ගාමණිවන්දජාතකවණ්ණනා

නායං සරානං කුසලොති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො පඤ්ඤාපසංසනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. ධම්මසභායඤ්චි භික්ඛු දසබලස්ස පඤ්ඤං

පසංසන්නා නිසිදිංසු - “ආවුසො, තථාගතො මහාපඤ්ඤො පුපුපඤ්ඤො භාසපඤ්ඤො ජවනපඤ්ඤො තික්ඛපඤ්ඤො නිබ්බේධිකපඤ්ඤො සදෙවකං ලොකං පඤ්ඤාය අතික්කමති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡන්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො පඤ්ඤවායෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං ජනසන්ධො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසී. බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡමිහි නිබ්බත්ති. තස්ස මුඛං සුපරිමජ්ජිතකඤ්චනාදාසතලං විය පරිසුද්ධං අහොසි අතිසොභග්ගජ්ජත්තං, තෙනස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “ආදාසමුඛමාරො”ති නාමං අකංසු. තං සත්තවස්සබ්භන්තරෙයෙව පන පිතා තයො වෙදෙ ව සබ්බඤ්ච ලොකෙ කත්තබ්බාකත්තබ්බං සික්ඛාපෙත්වා තස්ස සත්තවස්සිකකාලෙ කාලමකාසී. අමච්චා මහත්තෙන සක්කාරෙන රඤ්ඤො සරීරකිච්චං කත්වා මතකදානං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ රාජඬගණෙ සන්නිපතිත්වා “කුමාරො අතිදහරො, න සක්කා රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිතුං, වීමංසිත්වා නං අභිසිඤ්චිස්සාමා”ති එකදිවසං නගරං අලඬකාරාපෙත්වා විනිවිජයට්ඨානං සජ්ජෙත්වා පල්ලඬකං පඤ්ඤාපෙත්වා කුමාරස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා “විනිවිජයට්ඨානං, දෙව, ගන්තුං වට්ටති”ති ආහංසු. කුමාරො “සාධු”ති මහත්තෙන පරිවාරෙන ගන්ත්වා පල්ලඬකෙ නිසිදි.

තස්ස නිසින්නකාලෙ අමච්චා එකං ද්විහි පාදෙහි විවරණමක්කටං වත්ථුච්ඡිජාචරියවෙසං ගාභාපෙත්වා විනිවිජයට්ඨානං නෙත්වා “දෙව, අයං පුරිසො පිතු මහාරාජස්ස කාලෙ වත්ථුච්ඡිජාචරියො පගුණච්ඡිජො අන්තොභූමියං සත්තරතනට්ඨානෙ ගුණදොසං පස්සති, එතෙනෙව ගහිතං රාජකුලානං ගෙහට්ඨානං හොති, ඉමං දෙවො සඬගණ්හිත්වා යානන්තරෙ යපෙතු”ති ආහංසු. කුමාරො තං හෙට්ඨා ව උපරිව ඔලොකෙත්වා “නායං මනුස්සො, මක්කටො එසො”ති ඤත්වා “මක්කටා නාම කතං කතං විද්ධංසෙතුං ජානන්ති, අකතං පන කාතුං වා විවාරෙතුං වා න ජානන්ති”ති වින්තෙත්වා අමච්චානං පයමං ගාථමාහ -

19.

“නායං සරානං කුසලො, ලොලො අයං වලීමුඛො;
කතං කතං බො දුසෙය්‍ය, එවං ධම්මමිදං කුල”න්ති.

තත්ථ නායං සරානං කුසලොති අයං සත්තො න සරානං කුසලො, සරාති විවාරෙතුං වා කාතුං වා ඡෙකො න හොති. ලොලොති ලොලජාතිකො. වලීමුඛොති වලියො මුඛෙ අස්සාති වලීමුඛො. එවං ධම්මමිදංකුලන්ති ඉදං මක්කටකුලං නාම කතං කතං දුසෙතබ්බං විනාසෙතබ්බන්ති එවං සභාවන්ති.

අට්ඨමච්චා “එවං භවිස්සති, දෙවා”ති තං අපනෙත්වා එකාහද්විභව්වයෙන පුන තමෙව අලඬකරිත්වා විනිවිජයට්ඨානං ආනෙත්වා “අයං, දෙව, පිතු මහාරාජස්ස කාලෙ විනිවිජයාමච්චො, විනිවිජයසුත්තමස්ස සුපවත්තිතං, ඉමං සඬගණ්හිත්වා විනිවිජයකම්මං කාරොතුං වට්ටති”ති ආභංසු. කුමාරො තං ඔලොකෙත්වා “විත්තවතො මනුස්සස්ස ලොමං නාම එවරූපං න භොති, අයං නිවිත්තකො වානරො විනිවිජයකම්මං කාතුං න සක්ඛිස්සති”ති ඤෙත්වා දුතියං ගාථමාභ -

20.

“නයිදං විත්තවතො ලොමං, නායං අස්සාසිකො මිගො;
සිට්ඨං මෙ ජනසන්ධෙන, නායං කිඤ්චි විජානති”ති.

තත්ථ නයිදං විත්තවතො ලොමන්ති යං ඉදං එතස්ස සරීරෙ එරූසලොමං, ඉදං විචාරණපඤ්ඤාය සම්පයුත්තවිත්තවතො න භොති. පාකතිකවිත්තෙන පන අවිත්තකො නාම තිරවිජානගතො නත්ථි. නායං අස්සාසිකොති අයං අවස්සයො වා හුත්වා අනුසාසනී වා දත්වා අඤ්ඤං අස්සාසෙතුං අසමත්ථතාය න අස්සාසිකො. මිගොති මක්කටං ආභ. සිට්ඨං මෙ ජනසන්ධෙනාති මය්භං පිතරා ජනසන්ධෙන එතං සිට්ඨං කථිතං, “මක්කටො නාම කාරණාකාරණං න ජානාති”ති එවං අනුසාසනී දිත්තාති දීපෙති. නායං කිඤ්චි විජානතීති තස්මා අයං වානරො න කිඤ්චි ජානාතීති නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං. පාළියං පන “නායං කිඤ්චි න දුසයෙ”ති ලිඛිතං, තං අට්ඨකථායං නත්ථි.

අමච්චා ඉමම්පි ගාථං සුත්වා “එවං භවිස්සති, දෙවා”ති තං අපනෙත්වා පුනපි එකදිවසං තමෙව අලඬකරිත්වා විනිවිජයට්ඨානං ආනෙත්වා “අයං, දෙව, පුරිසො පිතු මහාරාජස්ස කාලෙ මාතාපිතුඋපට්ඨානකාරකො, කුලෙජෙට්ඨාපවායිකකම්මකාරකො, ඉමං සඬගණ්හිතුං වට්ටති”ති ආභංසු. කුමාරො තං ඔලොකෙත්වා “මක්කටා නාම වලවිත්තා, එවරූපං කම්මං කාතුං න සමත්ථා”ති විත්තෙත්වා තතියං ගාථමාභ -

21.

“න මාතරං පිතරං වා, භාතරං භගිනිං සකං;
භරෙය්‍ය තාදිසො පොසො, සිට්ඨං දසරථෙන මෙ”ති.

තත්ථ භාතරං භගිනිං සකන්ති අත්තනො භාතරං වා භගිනිං වා. පාළියං පන “සඛ”න්ති ලිඛිතං, තං පන අට්ඨකථායං “සකන්ති චුත්තෙ සකභාතිකභගිනියො ලබ්භන්ති, සඛන්ති චුත්තෙ සභායකො ලබ්භති”ති විචාරිතමෙව. භරෙය්‍යාති පොසෙය්‍ය. තාදිසො පොසොති යාදිසො එස දිස්සති, තාදිසො මක්කටජාතිකො සත්තො න භරෙය්‍ය. සිට්ඨං දසරථෙන මෙති එවං මෙ පිතරා අනුසිට්ඨං. පිතා භිස්ස ජනං චතුභි සඬගභවත්ථුභි

සන්දහනතො “ජනසන්ධො”ති වුවිති, දසහි රටෙහි කත්තබ්බාකත්තබ්බං අත්තනො එකෙනෙව රටෙන කරණතො “දසරටො”ති. තස්ස සන්තිකා එවරුපස්ස ඔවාදස්ස සුත්තතා එවමාහ.

අමච්චා “එවං භවිස්සති, දෙවා”ති මක්කටං අපනෙත්වා “පණ්ඩිතො කුමාරො, සක්ඛිස්සති රජ්ජං කාරෙතු”න්ති බොධිසත්තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිත්වා “ආදාසමුබරඤ්ඤො ආණා”ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙසුං. තතො පටියාය බොධිසත්තො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි, පණ්ඩිතභාවොපිස්ස සකලජම්බුදීපං පත්ථරිත්වා ගතො.

පණ්ඩිතභාවදීපනත්ථං පනස්ස ඉමානි වුද්දස වත්ථුනි ආහතානි –

“ගොණො පුත්තො භයො වෙව, නළකාරො ගාමභොජකො;
ගණිකා තරුණි සජ්ජො, මිගො තිත්තිරදෙවතා;
නාගො තපස්සිනො වෙව, අටො බ්‍රාහ්මණමාණවො”ති.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – බොධිසත්තස්මිඤ්ඤි රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිතෙ එකො ජනසන්ධරඤ්ඤො පාදමුලිකො නාමෙන ගාමණිවන්දො නාම එවං චිත්තෙසි – “ඉදං රජ්ජං නාම සමානවයෙහි සද්ධිං සොහති, අහඤ්ච මහල්ලකො, දහරං කුමාරං උපටියාතුං න සක්ඛිස්සාමි, ජනපදෙ කසිකම්මං කත්වා ජීවිස්සාමි”ති, සො නගරතො තියොජනමත්තං ගන්ත්වා එකස්මිං ගාමකෙ වාසං කජ්ජෙසි. කසිකම්මත්ථාය පනස්ස ගොණාපි නත්ථි, සො දෙවෙ වුට්ඨො එකං සභායකං ද්වෙ ගොණෙ යාවිත්වා සබ්බදිවසං කසිත්වා තිණං බාදාපෙත්වා ගොණෙ සාමිකස්ස නියායාදෙතුං ගෙහං අගමාසි. සො තස්මිං බණෙ හරියාය සද්ධිං ගෙහමජ්ඣෙ නිසිදිත්වා හත්තං භුඤ්ජති. ගොණාපි පරිවයෙන ගෙහං පවිසිංසු, තෙසු පවිසන්තෙසු සාමිකො ථාලකං උක්ඛිපි, හරියා ථාලකං අපනෙසි. ගාමණිවන්දො “හත්තෙන මං නිමන්තෙය්‍ය”න්ති ඔලොකෙන්තො ගොණෙ අනියායාදෙන්වාව ගතො. වොරා රත්තිං වජං භින්දිත්වා තෙයෙව ගොණෙ හරිංසු. ගොණසාමිකො පාතොව වජං පට්ටියො තෙ ගොණෙ අදිස්වා වොරෙහි හටභාවං ජානන්තොපි “ගාමණිවන්දස්ස ගීවං කරිස්සාමි”ති තං උපසඬකම්ත්වා “හො ගොණෙ, මෙ දෙහී”ති ආහ. “නනු ගොණා ගෙහං පට්ටියා”ති. “කිං පන තෙ මය්හං නියායාදිතා”ති? “න නියායාදිතා”ති. “තෙන හි අයං තෙ රාජදුතො, එහී”ති ආහ. තෙසු හි ජනපදෙසු යංකිඤ්චි සක්ඛරං වා කපාලබණ්ඩං වා උක්ඛිපිත්වා “අයං තෙ රාජදුතො, එහී”ති වුත්තෙ යො න ගච්ඡති, තස්ස රාජාණං කරොති, තස්මා සො “රාජදුතො”ති සුත්වාව නික්බමි.

සො තෙන සද්ධිං රාජකුලං ගච්ඡන්තො එකං සභායකස්ස වසනගාමං පත්වා “හො, අතිජාතොමිහි, යාව ගාමං පවිසිත්වා ආහාරකිච්චං කත්වා

ආගච්ඡාමි, තාව ඉධෙව හොති”ති වත්වා සභායගෙහං පාවිසි. සභායො පනස්ස ගෙහෙ නත්ථි, සභායිකා දිස්වා “සාමි, පක්කාභාරො නත්ථි, මුහුත්තං අධිවාසෙහි, ඉදානෙව පචිත්වා දස්සාමි”ති නිස්සෙණියා වෙගෙන තණ්ඩුලකොට්ඨකං අභිරුහන්ති භූමියං පති, තඨබ්බණ්ණඤ්ඤෙව තස්සා සත්තමාසිකො ගබ්භො පතීතො. තස්මිං බණ්ණ තස්සා සාමිකො ආගන්ත්වා තං දිස්වා “ත්වං මෙ භරියං පහරිත්වා ගබ්භං පාතෙසි, අයං තෙ රාජදුතො, එහි”ති තං ගහෙත්වා නික්ඛමි. තතො පට්ඨාය ද්වෙ ජනා ගාමණිං මජ්ඣෙකත්වා ගච්ඡන්ති.

අට්ඨකස්මිං ගාමද්වාරෙ එකො අස්සගොපකො අස්සං නිවත්තෙතුං න සක්කොති, අස්සොපි තෙසං සන්තිකෙන ගච්ඡති. අස්සගොපකො ගාමණිවන්දං දිස්වා “මාතුල ගාමණිවන්ද, එතං තාව අස්සං කෙනවිදෙව පහරිත්වා නිවත්තෙහි”ති ආහ. සො එකං පාසාණං ගහෙත්වා බිපි, පාසාණො අස්සස්ස පාදෙ පහරිත්වා ඵරණ්ඩදණ්ඩකං විය හින්දි. අථ නං අස්සගොපකො “තයා මෙ අස්සස්ස පාදො හින්තො, අයං තෙ රාජදුතො”ති වත්වා ගණ්හි.

සො තිහි ජනෙහි නියමානො චිත්තෙසි - “ඉමෙ මං රඤ්ඤො දස්සෙස්සන්ති, අහං ගොණමූලමිපි දාතුං න සක්කොමි, පගෙව ගබ්භපාතනදණ්ඩං, අස්සමූලං පන කුතො ලභිස්සාමි, මතං මෙ සෙය්‍යා”ති. සො ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ අට්ඨියං මග්ගසමීපෙයෙව එකං එකතො පපාතං පබ්බතං අද්දස, තස්ස ඡායාය ද්වෙ පිතාපුත්තා නළකාරා එකතො කිලඤ්ජං විනන්ති. ගාමණිවන්දො “හො, සරීරකිව්චං කාතුකාමොමිහි, ථොකං ඉධෙව හොථ, යාව ආගච්ඡාමි”ති වත්වා පබ්බතං අභිරුහිත්වා පපාතපස්සෙ පතමානො පිතුනළකාරස්ස පිට්ඨියං පති, නළකාරො එකප්පභාරෙතෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. ගාමණි උට්ඨාය අට්ඨාසි. නළකාරපුත්තො “ත්වං මෙ පිතුසාතකථොරො, අයං තෙ රාජදුතො”ති වත්වා තං හත්ථෙ ගහෙත්වා ගුම්බතො නික්ඛමි, “කිං එත”න්ති ව චුත්තෙ “පිතුසාතකථොරො මෙ”ති ආහ. තතො පට්ඨාය ගාමණිං මජ්ඣෙකත්වා වත්තාරො ජනා පරිවාරෙත්වා නයිංසු.

අථාපරස්මිං ගාමද්වාරෙ එකො ගාමභොජකො ගාමණිවන්දං දිස්වා “මාතුල ගාමණිවන්ද, කහං ගච්ඡසි”ති වත්වා “රාජානං පස්සිතු”න්ති චුත්තෙ “අද්ධා ත්වං රාජානං පස්සිස්සසි, අහං රඤ්ඤො සාසනං දාතුකාමො, හරිස්සසි”ති ආහ. “ආම, හරිස්සාමි”ති. “අහං පකතියා අභිරුපො ධනවා යසසම්පන්නො අරොගො, ඉදානි පනම්හි දුග්ගතො වෙව පණ්ඩුරොගී ව, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡ, රාජා කිර පණ්ඩිතො, සො තෙ කට්ඨස්සති, තස්ස සාසනං පුත මය්‍හං කට්ඨය්‍යාසි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨි.

අථ නං පුරතො අඤ්ඤතරස්මිං ගාමද්වාරෙ එකා ගණිකා දිස්වා “මාතුල ගාමණිවන්ද, කහං ගච්ඡසී”ති වත්වා “රාජානං පස්සිතු”න්ති චුත්තෙ “රාජා කිර පණ්ඩිතො, මම සාසනං හරා”ති වත්වා එවමාහ – “පුබ්බෙ අහං බහුං හතිං ලභාමි, ඉදානි පන තම්බුලමත්තමපි න ලභාමි, කොච්ඡෙමෙ සන්තිකං ආගතො නාම තත්ථී, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡන්වා පච්චාගන්ත්වා මය්හං කට්ඨෙය්‍යාසී”ති.

අථ නං පුරතො අඤ්ඤතරස්මිං ගාමද්වාරෙ එකා තරුණිත්ථී දිස්වා තට්ඨෙව පුච්ඡන්වා “අහං නෙව සාමිකස්ස ගෙහෙ වසිතුං සක්කොමි, න කුලගෙහෙ, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡන්වා පච්චාගන්ත්වා මය්හං කට්ඨෙය්‍යාසී”ති ආහ.

අථ නං තතො පරභාගෙ මහාමග්ගසමීපෙ එකස්මිං වම්මිකෙ වසන්තො සජ්ජො දිස්වා “ගාමණිවන්ද, කහං යාසී”ති පුච්ඡන්වා “රාජානං පස්සිතු”න්ති චුත්තෙ “රාජා කිර පණ්ඩිතො, සාසනං මෙ හරා”ති වත්වා “අහං ගොවරත්ථාය ගමනකාලෙ ජාතජ්ඣන්තො මිලාතසරීරො වම්මිකතො නික්ඛමන්තො සරීරෙන බිලං පූරෙත්වා සරීරං කඨ්ඨෙත්තො කිච්ඡෙන නික්ඛමාමි, ගොවරං වරිත්වා ආගතො පන සුභිතො ථූලසරීරො හුත්වා පච්ඡන්තො බිලපස්සානි අචුසන්තො සහසාව පච්ඡාමි, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡන්වා මය්හං කට්ඨෙය්‍යාසී”ති ආහ.

අථ නං පුරතො එකො මිගො දිස්වා තට්ඨෙව පුච්ඡන්වා “අහං අඤ්ඤත්ථ තිණං බාදිතුං න සක්කොමි, එකස්මිංයෙව රුක්ඛමූලෙ සක්කොමි, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡෙය්‍යාසී”ති ආහ.

අථ නං තතො පරභාගෙ එකො තිත්තිරො දිස්වා තට්ඨෙව පුච්ඡන්වා “අහං එකස්මිංයෙව වම්මිකපාදෙ නිසිදිත්වා වස්සන්තො මනාපං කරිත්වා වස්සිතුං සක්කොමි, සෙසට්ඨානෙසු නිසින්නො න සක්කොමි, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡෙය්‍යාසී”ති ආහ.

අථ නං පුරතො එකා රුක්ඛදෙවතා දිස්වා “වන්ද, කහං යාසී”ති පුච්ඡන්වා “රඤ්ඤො සන්තික”න්ති චුත්තෙ “රාජා කිර පණ්ඩිතො, අහං පුබ්බෙ සක්කාරජපත්තො අහොසිං, ඉදානි පන පල්ලවමුට්ඨිමත්තමපි න ලභාමි, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡෙය්‍යාසී”ති ආහ.

තතො අපරභාගෙ එකො නාගරාජා තං දිස්වා තට්ඨෙව පුච්ඡන්වා “රාජා කිර පණ්ඩිතො, පුබ්බෙ ඉමස්මිං සරෙ උදකං පසන්නං මණිවණ්ණං, ඉදානි ආවිලං පණ්ණකසෙවාලපරියොනද්ධං, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡෙය්‍යාසී”ති ආහ.

අථ නං පුරතො නගරස්ස ආසන්නට්ඨානෙ එකස්මිං ආරාමෙ වසන්තා තාපසා දිස්වා තට්ඨෙ පුච්ඡන්වා “රාජා කිර පණ්ඩිතො, පුබ්බෙ ඉමස්මිං ආරාමෙ ඵලාඵලානි මධුරානි අහෙසුං, ඉදානි නිරොජානි කසටානි ජාතානි, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡෙය්‍යාසී”ති ආහංසු.

තතො නං පුරතො ගන්ත්වා නගරද්වාරසමීපෙ එකිස්සං සාලායං බ්‍රාහ්මණමාණවකා දිස්වා “කහං, හො චන්ද, ගච්ඡසී”ති චත්වා “රඤ්ඤො සන්තික”න්ති චුත්තෙ “තෙන හි නො සාසනං ගහෙත්වා ගච්ඡ, අම්භාකඤ්ඤි පුබ්බෙ ගහිතගහිතට්ඨානං පාකටං අහොසී, ඉදානි පන ඡිද්දසට්ඨෙ උදකං විය න සණ්ඨාති න පඤ්ඤායති, අන්ධකාරො විය හොති, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡෙය්‍යාසී”ති ආහංසු.

ගාමණිවන්දො ඉමානි දස සාසනානි ගහෙත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං අගමාසී. රාජා විනිවිජයට්ඨානෙ නිසින්තො අහොසී. ගොණසාමිකො ගාමණිවන්දං ගහෙත්වා රාජානං උපසඬකම්. රාජා ගාමණිවන්දං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා “අයං අම්භාකං පිතු උපට්ඨාකො, අම්භෙ උක්ඛිපිත්වා පරිහරි, කහං නු ඛො එත්තකං කාලං වසී”ති විත්තෙත්වා “අම්භො ගාමණිවන්ද, කහං එත්තකං කාලං වසසී, විරකාලතො පට්ඨාය න පඤ්ඤායසී, කෙනත්ථෙත ආගතොසී”ති ආහ. “ආම, දෙව, අම්භාකං දෙවස්ස සග්ගගතකාලතො පට්ඨාය ජනපදං ගන්ත්වා කසිකම්මං කත්වා ජීවාමි, තතො මං අයං පුරිසො ගොණඅඩ්ඨකාරණා රාජදුතං දස්සෙත්වා තුම්භාකං සන්තිකං ආකඬසී”ති. “අනාකඬසීයමානො නාගච්ඡෙය්‍යාසී”, “ආකඬසීතභාවොයෙව සොහනො, ඉදානි තං දට්ඨුං ලභාමි, කහං සො පුරිසො”ති? “අයං, දෙවා”ති. “සච්චං කිර, හො, අම්භාකං චන්දස්ස දුතං දස්සෙසී”ති? “සච්චං, දෙවා”ති. “කිං කාරණා”ති? “අයං මෙ දෙව ද්වෙ ගොණෙ න දෙති”ති. “සච්චං කිර, චන්දා”ති. “තෙන හි, දෙව, මය්හමපි චචනං සුණාමා”ති සබ්බං පචත්තිං කට්ඨෙසි. තං සුත්වා රාජා ගොණසාමිකං පුච්ඡි – “කිං, හො, තච ගෙහං පටිසන්තෙ ගොණෙ අද්දසා”ති. “නාද්දසං, දෙවා”ති. “කිං, හො, මං ‘ආදාසමුඛරාජා නාමා’ති කට්ඨන්තානං න සුතපුබ්බං තයා, විස්සත්ථො කට්ඨෙහි”ති? “අද්දසං, දෙවා”ති. “හො චන්ද, ගොණානං අනිය්‍යාදිතත්තා ගොණා තච ගීවා, අයං පන පුරිසො දිස්වාච ‘න පස්සාමි’ති සම්පජානමුසාවාදං භණි, තස්මා ත්වඤ්ඤෙව කම්මිකො හුත්වා ඉමස්ස ච පුරිසස්ස පජාපතියාය වස්ස අක්ඛිති උප්පාටෙත්වා සයං ගොණමුලං චතුර්විසති කභාපණෙ දෙහි”ති. ඵචං චුත්තෙ ගොණසාමිකං බහි කරිංසු. සො “අක්ඛිසු උප්පාටිතෙසු චතුර්විසතිකභාපණෙහි කිං කරිස්සාමි”ති ගාමණිවන්දස්ස පාදෙසු පතිත්වා “සාමි චන්ද, ගොණමුලකභාපණා තුය්හෙව හොන්තු, ඉමෙ ච ගණ්භාහි”ති අඤ්ඤෙපි කභාපණෙ දත්වා පලායි.

තතො දුතියො ආහ – “අයං, දෙව, මම පජාපතිං පහරිත්වා ගබ්භං පාතෙසී”ති. “සච්චං චන්දා”ති? “සුණොහි මහාරාජා”ති චන්දො සබ්බං

විත්ථාරෙත්වා කථෙසි. අථ නං රාජා “කිං පන ත්වං එතස්ස පජාපතිං පහරිත්වා ගබ්භං පාතෙසි”ති පුච්ඡි. “න පාතෙමි, දෙවා”ති. “අම්භො සක්ඛිස්සසි ත්වං ඉමිනා ගබ්භස්ස පාතිතභාවං සාධෙතු”න්ති? “න සක්කොමි, දෙවා”ති. “ඉදානි කිං කරොසි”ති? “දෙව, පුත්තං මෙ ලද්ධං වට්ටති”ති. “තෙන හි, අම්භො චන්ද, ත්වං එතස්ස පජාපතිං තව ගෙහෙ කරිත්වා යදා පුත්තවිජාතා භොති, තදා නං නෙත්වා එතස්සෙව දෙහි”ති. සොපි ගාමණිවන්දස්ස පාදෙසු පතිත්වා “මා මෙ, සාමි, ගෙහං, හින්දි”ති කභාපණෙ දත්වා පලායි.

අථ තතියො ආගන්ත්වා “ඉමිනා මෙ, දෙව, පහරිත්වා අස්සස්ස පාදො හින්තො”ති ආහ. “සච්චං චන්දා”ති. “සුඤ්ඤාහි, මහාරාජා”ති චන්දො තං පවත්තිං විත්ථාරෙන කථෙසි. තං සුත්වා රාජා අස්සගොපකං ආහ – “සච්චං කිර ත්වං ‘අස්සං පහරිත්වා නිවත්තෙහි’ති කථෙසි”ති. “න කථෙමි, දෙවා”ති. සො පුනවාලෙ පුච්ඡිතො “ආම, කථෙමි”ති ආහ. රාජා චන්දං ආමන්තෙත්වා “අම්භො චන්ද, අයං කථෙත්වාච ‘න කථෙමි’ති මුසාවාදං වදති, ත්වං එතස්ස ජිව්භං ඡින්දිත්වා අස්සමූලං අම්භාකං සන්තිකා ගහෙත්වා සහස්සං දෙහි”ති ආහ. අස්සගොපකො අපරෙපි කභාපණෙ දත්වා පලායි.

තතො නළකාරපුත්තො “අයං මෙ, දෙව, පිතුසාතකචොරො”ති ආහ. “සච්චං කිර, චන්දා”ති. “සුඤ්ඤාහි, දෙවා”ති චන්දො තම්පි කාරණං විත්ථාරෙත්වා කථෙසි. අථ රාජා නළකාරං ආමන්තෙත්වා “ඉදානි කිං කරොසි”ති පුච්ඡි. “දෙව මෙ පිතරං ලද්ධං වට්ටති”ති. “අම්භො චන්ද, ඉමස්ස කිර පිතරං ලද්ධං වට්ටති, මතකං පන න සක්කා පුන ආනෙතුං, ත්වං ඉමස්ස මාතරං ආනෙත්වා තව ගෙහෙ කත්වා එතස්ස පිතා භොහි”ති. නළකාරපුත්තො “මා මෙ, සාමි, මතස්ස පිතු ගෙහං හින්දි”ති ගාමණිවන්දස්ස කභාපණෙ දත්වා පලායි.

ගාමණිවන්දො අඬ්ඬෙ ජයං පත්වා තුට්ඨවිත්තො රාජානං ආහ – “අත්ථී, දෙව, තුම්භාකං කෙහිවි සාසනං පහිතං, තං වො කථෙමි”ති. “කථෙහි, චන්දා”ති. චන්දො බ්‍රාහ්මණමාණවකානං සාසනං ආදිං කත්වා පටිලොමක්කමෙන එකෙකං කථං කථෙසි. රාජා පටිපාටියා විස්සජ්ජෙසි.

කථං? පට්ඨමං තාව සාසනං සුත්වා “පුබ්බෙ තෙසං වසනට්ඨානෙ වෙලං ජානිත්වා වස්සනකුක්කුටො අභොසි, තෙසං තෙන සද්දෙන උට්ඨාය මන්තෙ ගහෙත්වා සජ්ඣායං කරොන්තානඤ්ඤෙව අරුණො උග්ගවිජති, තෙන තෙසං ගහිතගහිතං න නස්සති. ඉදානි පන තෙසං වසනට්ඨානෙ අවෙලාය වස්සනකුක්කුටො අත්ථී, සො අතිරත්තිං වා වස්සති අතිපභාතෙ වා, අතිරත්තිං වස්සන්තස්ස තස්ස සද්දෙන උට්ඨාය මන්තෙ ගහෙත්වා නිද්දාහිභූතා සජ්ඣායං අකත්වාච පුන සයන්ති, අතිපභාතෙ වස්සන්තස්ස

සද්දෙන උට්ඨාය සජ්ඣායිතුං න ලහන්ති, තෙන තෙසං ගහිතගහිතං න පඤ්ඤායති”ති ආහ.

දුතියං සුත්වා “තෙ පුබ්බෙ සමණධම්මං කරොන්තා කසිණපරිකම්මෙ යුත්තපයුත්තා අහෙසුං. ඉදානි පන සමණධම්මං විස්සජ්ජෙත්වා අකත්තබ්බෙසු යුත්තපයුත්තා ආරාමෙ උප්පන්නානි ඵලාඵලානි උපට්ඨාකානං දත්වා පිණ්ඩපටිපිණ්ඩකෙන මිච්ඡාජීවෙන ජීවිකං කප්පෙත්ති, තෙන තෙසං ඵලාඵලානි න මධුරානි ජාතානි. සචෙ පන තෙ පුබ්බෙ විය පුන සමණධම්මෙ යුත්තපයුත්තා භවිස්සන්ති, පුන තෙසං ඵලාඵලානි මධුරානි භවිස්සන්ති. තෙ තාපසා රාජකුලානං පණ්ඩිතභාවං න ජානන්ති, සමණධම්මං තෙසං කාතුං වදෙහි”ති ආහ.

තතියං සුත්වා “තෙ නාගරාජානො අඤ්ඤමඤ්ඤං කලහං කරොන්ති, තෙන තං උදකං ආවිලං ජාතං. සචෙ තෙ පුබ්බෙ විය සමග්ගා භවිස්සන්ති, පුන පසන්නං භවිස්සති”ති ආහ.

චතුත්ථං සුත්වා “සා රුක්ඛදෙවතා පුබ්බෙ අට්ඨියං පටිපන්නෙ මනුස්සෙ රක්ඛති, තස්මා නානජපකාරං බලිකම්මං ලහති. ඉදානි පන ආරක්ඛං න කරොති, තස්මා බලිකම්මං න ලහති. සචෙ පුබ්බෙ විය ආරක්ඛං කරිස්සති, පුන ලාභග්ගජපත්තා භවිස්සති. සා රාජුතං අත්ථිභාවං න ජානාති, තස්මා අට්ඨිආරුළුභමනුස්සානං ආරක්ඛං කාතුං වදෙහි”ති ආහ.

පඤ්චමං සුත්වා “යස්මිං වම්මිකපාදෙ නිසිදිත්වා සො තිත්තිරො මනාපං වස්සති, තස්ස හෙට්ඨා මහන්ති නිධිකුම්භි අත්ථි, තං උද්ධරිත්වා ත්වං ගණ්භාහි”ති ආහ.

ඡට්ඨං සුත්වා “යස්ස රුක්ඛස්ස මූලෙ සො මිගො තිණානි බාදිතුං සක්කොති, තස්ස රුක්ඛස්ස උපරි මහන්තං භමරමධු අත්ථි, සො මධුමක්ඛිතෙසු තිණෙසු පලුද්ධො අඤ්ඤානි බාදිතුං න සක්කොති, ත්වං තං මධුපටලං හරිත්වා අග්ගමධුං අම්භාකං පහිණ, සෙසං අත්තනා පරිභුඤ්ජා”ති ආහ.

සත්තමං සුත්වා “යස්මිං වම්මිකෙ සො සජ්ජො වසති, තස්ස හෙට්ඨා මහන්ති නිධිකුම්භි අත්ථි, සො තං රක්ඛමානො වසන්නො නික්ඛමනකාලෙ ධනලොභෙන සරීරං සිථිලං කත්වා ලග්ගන්තො නික්ඛමති, ගොවරං ගහෙත්වා ධනසිනෙහෙන අලග්ගන්තො වෙගෙන සහසා පවිසති. තං නිධිකුම්භිං උද්ධරිත්වා ත්වං ගණ්භාහි”ති ආහ.

අට්ඨමං සුත්වා “තස්සා තරුණිත්ථියා සාමිකස්ස ව මාතාපිතුනඤ්ච වසනගාමානං අන්තරෙ එකස්මිං ගාමකෙ ජාරො අත්ථි. සා තං සරිත්වා තස්මිං සිනෙහෙන සාමිකස්ස ගෙහෙ වසිතුං අසක්කොන්ති ‘මාතාපිතරො

පස්සිස්සාමි’ති ජාරස්ස ගෙහෙ කනිපාහං වසිත්වා මාතෘපිතුනං ගෙහං ගච්ඡති,
තත්ථ කනිපාහං වසිත්වා පුන ජාරං සරිත්වා ‘සාමිකස්ස ගෙහං ගමිස්සාමි’ති
පුන ජාරස්සෙව ගෙහං ගච්ඡති. තස්සා ඉත්ථියා රාජුනං අත්ථිභාවං
ආචික්ඛිත්වා ‘සාමිකස්සෙව කිර ගෙහෙ වසතු. සචෙ තං රාජා ගණ්භාපෙනි,
ජීවිතං තෙ නත්ථි, අප්පමාදං කාතුං වට්ටති’ති තස්සා කථෙහි’ති ආහ.

නවමං සුත්වා “සා ගණිකා පුබ්බෙ එකස්ස භත්ථතො භතිං ගහෙත්වා තං
අජීරාපෙත්වා අඤ්ඤස්ස භත්ථතො න ගණ්භාති, තෙනස්සා පුබ්බෙ බහුං
උප්පජ්ජී. ඉදානි පන අත්තතො ධම්මතං විස්සජ්ජෙත්වා එකස්ස භත්ථතො
ගහිතං අජීරාපෙත්වා අඤ්ඤස්ස භත්ථතො ගණ්භාති, පුරිමස්ස ඔකාසං
අකත්වා පච්ඡිමස්ස කරොති, තෙනස්සා භති න උප්පජ්ජති, න කෙචි නං
උපසඬකමන්ති. සචෙ අත්තතො ධම්මෙ යස්සති, පුබ්බසදිසාව භවිස්සති.
අත්තතො ධම්මෙ යාතුමස්සා කථෙහි’ති ආහ.

දසමං සුත්වා “සො ගාමභොජකො පුබ්බෙ ධම්මෙන සමෙන අඩ්ඨං
විනිවිජ්ජති, තෙන මනුස්සානං පියො අභොසි මනාපො, සම්පියායමානා වස්ස
මනුස්සා බහුපණ්ණාකාරං ආහරිංසු, තෙන අභිරුපො ධනවා යසසම්පත්තො
අභොසි. ඉදානි පන ලඤ්ජවිත්තකො හුත්වා අධම්මෙන අඩ්ඨං විනිවිජ්ජති,
තෙන දුග්ගතො කපණො හුත්වා පණ්ඩුරොගෙන අභිභූතො. සචෙ පුබ්බෙ
විය ධම්මෙන අඩ්ඨං විනිවිජ්ජිස්සති, පුන පුබ්බසදිසො භවිස්සති. සො
රඤ්ඤො අත්ථිභාවං න ජානාති, ධම්මෙන අඩ්ඨං විනිවිජ්ජිතුමස්ස
කථෙහි’ති ආහ.

ඉති සො ගාමණිවන්දො ඉමානි එත්තකානි සාසනානි රඤ්ඤො
ආරොචෙසි, රාජා අත්තතො පඤ්ඤාය සබ්බානිපි තානි සබ්බඤ්ඤබුද්ධො
විය බ්‍යාකරිත්වා ගාමණිවන්දස්ස බහුං ධනං දත්වා තස්ස වසනගාමං
බ්‍රහ්මදෙයාං කත්වා තස්සෙව දත්වා උය්‍යාපෙසි. සො නගරා නික්ඛමිත්වා
බොධිසත්තෙන දින්තසාසනං බ්‍රාහ්මණමාණවකානඤ්ච තාපසානඤ්ච
නාගරාජස්ස ච රුක්ඛදෙවතාය ච ආරොචෙත්වා තිත්තිරස්ස වසනට්ඨානතො
නිධිං ගහෙත්වා මිගස්ස තිණබාදනට්ඨානෙ රුක්ඛතො භමරමධුං ගහෙත්වා
රඤ්ඤො මධුං පෙසෙත්වා සප්පස්ස වසනට්ඨානෙ වම්මිකං බණිත්වා නිධිං
ගහෙත්වා තරුණිත්ථියා ච ගණිකාය ච ගාමභොජකස්ස ච රඤ්ඤො
කථිතනියාමෙනෙව සාසනං ආරොචෙත්වා මහත්තෙන යසෙන අත්තතො
ගාමකං ගන්ත්වා යාවතායුකං යත්වා යථාකම්මං ගතො. ආදාසමුබරාජාපි
දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සග්ගපුරං පුරෙත්තො ගතො.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව මහාපඤ්ඤො, පුබ්බෙපි
මහාපඤ්ඤායෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි
පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහු

සොනාපන්නසකදාගාමිඅනාගාමිඅරහන්තො අහෙසුං. “තදා ගාමණිවන්දො ආනන්දො අහොසි, ආදාසමුඛරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ගාමණිවන්දජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[258] 8. මන්ධාතුජාතකවණ්ණනා

යාවතා වන්දිමසුරියාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර සාවත්ථිං පිණ්ඩාය වරමානො එකං අලඬිකතපටියත්තං ඉත්ථිං දිස්වා උක්කණ්ඨි. අථ නං භික්ඛු ධම්මසහං ආනෙත්වා “අයං, හන්තෙ, භික්ඛු උක්කණ්ඨිතො”ති සත්ථු දස්සෙසුං. සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං, භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතො”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “කදා ත්වං, භික්ඛු, අගාරං අජ්ඣාචසමානො තණ්හං පුරෙතුං සක්ඛිස්සසි, කාමතණ්හා හි නාමෙසා සමුද්දො විය දුප්පුරා, පොරාණකරාජානො ද්විසහස්සපරිත්තදීපපරිවාරෙසු චතුසු මහාදීපෙසු චක්කවත්තිරජ්ජං කාරෙත්වා මනුස්සපරිහාරෙතෙව වාතුමහාරාජිකදෙවලොකෙ රජ්ජං කාරෙත්වා තාවතිංසදෙවලොකෙ ඡත්තිංසාය සක්කානඤ්ච වසනට්ඨානෙ දෙවරජ්ජං කාරෙත්වාපි අත්තනො කාමතණ්හං පුරෙතුං අසක්කොන්තාව කාලමකංසු, ත්වං පනෙතං තණ්හං කදා පුරෙතුං සක්ඛිස්සසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ පට්ඨකප්පිකෙසු මහාසම්මතො නාම රාජා අහොසි. තස්ස පුත්තො රොජො නාම, තස්ස පුත්තො වරරොජො නාම, තස්ස පුත්තො කල්යාණො නාම, තස්ස පුත්තො වරකල්යාණො නාම, තස්ස පුත්තො උපොසථො නාම, තස්ස පුත්තො මන්ධාතු නාම අහොසි. සො සත්තභි රතනෙහි චතුහි ව ඉද්ධිහි සමන්තාගතො චක්කවත්තිරජ්ජං කාරෙසි. තස්ස වාමහත්ථං සමඤ්ජිත්වා දක්ඛිණහත්ථෙන අජ්ඣාට්ඨකාලෙ ආකාසා දිබ්බමෙසො විය ජාණුප්පමාණං සත්තරතනවස්සං වස්සති, එවරුපො අච්ඡරියමනුස්සො අහොසි. සො චතුරාසිති වස්සසහස්සානි කුමාරකිළං කිළි. චතුරාසිති වස්සසහස්සානි ඔපරජ්ජං කාරෙසි, චතුරාසිති වස්සසහස්සානි චක්කවත්තිරජ්ජං කාරෙසි, ආයුප්පමාණං අසඬ්ඛොයායං අහොසි.

සො එකදිවසං කාමතණ්හං පුරෙතුං අසක්කොන්තො උක්කණ්ඨිතාකාරං දස්සෙසි. අථාමච්චා “කිං නු ඛො, දෙව, උක්කණ්ඨිතොසි”ති ප්‍රච්ඡිංසු. “මය්හං පුඤ්ඤබලෙ ඔලොකියමානෙ ඉදං රජ්ජං කිං කරිස්සති, කතරං නු ඛො යානං රමණීය”න්ති? “දෙවලොකො, මහාරාජා”ති. සො චක්කරතනං අබ්භුක්කිරිත්වා සද්ධිං පරිසාය වාතුමහාරාජිකදෙවලොකං අගමාසි. අථස්ස වත්තාරො මහාරාජානො දිබ්බමාලාගන්ධහත්ථා දෙවගණපරිවුතා පච්චුග්ගමනං කත්වා තං ආදාය වාතුමහාරාජිකදෙවලොකං ගන්ත්වා දෙවරජ්ජං අදංසු. තස්ස සකපරිසාය පරිවාරිතස්සෙව තස්මිං රජ්ජං කාරෙත්තස්ස දිසො අද්ධා වීතිවත්තො.

සො තත්ථාපි තණ්හං පුරෙතං අසක්කොන්තො උක්කණ්ඨිතාකාරං දස්සෙසි, චත්තාරො මහාරාජානො “කිං නු බො, දෙව, උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිංසු. “ඉමමහා දෙවලොකා කතරං යානං රමණීය”න්ති. “මයං, දෙව, පරෙසං උපට්ඨාකපරිසා, තාවතිංසදෙවලොකො රමණීයො”ති. මන්ධාතා චක්කරතනං අබ්භුක්කිරිත්වා අත්තනො පරිසාය පරිවුතො තාවතිංසාහිමුබො පායාසි. අථස්ස සක්කො දෙවරාජා දිබ්බමාලාගන්ධහත්ථො දෙවගණපරිවුතො පච්චුග්ගමනං කත්වා තං හත්ථෙ ගහෙත්වා “ඉතො එහි, මහාරාජා”ති ආහ. රඤ්ඤො දෙවගණපරිවුතස්ස ගමනකාලෙ පරිණායකරතනං චක්කරතනං ආදාය සද්ධිං පරිසාය මනුස්සපථං ඔතරිත්වා අත්තනො නගරමෙව පාවිසි. සක්කො මන්ධාතං තාවතිංසහවනං නෙත්වා දෙවතා ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කත්වා අත්තනො දෙවරජ්ජං මජ්ඣෙහි නිදිත්වා අදාසි. තතො පට්ඨාය ද්වෙ රාජානො රජ්ජං කාරෙසුං. එවං කාලෙ ගච්ඡන්තෙ සක්කො සට්ඨි ච වස්සසතසහස්සානි තිස්සො ච වස්සකොට්ඨො ආයුං බෙපෙත්වා වට්ඨි, අඤ්ඤො සක්කො නිබ්බන්ති. සොපි දෙවරජ්ජං කාරෙත්වා ආයුක්ඛයෙන වට්ඨි. එතෙනුපායෙන ඡත්තිංස සක්කා වට්ඨිංසු, මන්ධාතා පන මනුස්සපරිහාරෙන දෙවරජ්ජං කාරෙසියෙව.

තස්ස එවං කාලෙ ගච්ඡන්තෙ හියොයාසොමත්තාය කාමතණ්හා උප්පජ්ජි, සො “කිං මෙ උපඨිඨරජ්ජෙන, සක්කං මාරෙත්වා එකරජ්ජමෙව කර්ස්සාමි”ති චින්තෙසි. සක්කං මාරෙතං නාම න සක්කා, තණ්හා නාමෙසා විපත්තිමූලා, තෙනස්ස ආයුසඬ්ඛාරො පරිහාසි, ජරා සරීරං පහරි. මනුස්සසරීරඤ්ඤං නාම දෙවලොකෙ න හිජ්ජති, අථ සො දෙවලොකා හස්සිත්වා උය්‍යානෙ ඔතරි. උය්‍යානපාලො තස්ස ආගතභාවං රාජකුලෙ නිවෙදෙසි. රාජකුලං ආගන්ත්වා උය්‍යානෙයෙව සයනං පඤ්ඤපෙසි. රාජා අනුට්ඨානසෙය්‍යාය නිපජ්ජි. අමච්චා “දෙව, තුම්හාකං පරතො කින්නි කථෙමා”ති පුච්ඡිංසු. “මම පරතො තුම්හෙ ඉමං සාසනං මහාජනස්ස කථෙය්‍යාථ — ‘මන්ධාතූමහාරාජා ද්විසහස්සපරිත්තදීපපරිවාරෙසු චතුසු මහාදීපෙසු චක්කවත්තිරජ්ජං කාරෙත්වා දීසරත්තං වාතූමහාරාජිකෙසු රජ්ජං කාරෙත්වා ඡත්තිංසාය සක්කානං ආයුප්පමාණෙන දෙවලොකෙ රජ්ජං කාරෙත්වා තණ්හං අපුරෙත්වා කාලමකාසි’”ති. සො එවං චත්වා කාලං කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමා ගාථා අවොච —

22.

“යාවතා චන්දිමසුරියා, පරිහරන්ති දිසා හන්ති විරොචනා;
සබ්බෙව දාසා මන්ධාතූ, යෙ පාණා පථවිස්සිතා.

23.

“න කහාපණවස්සෙන, තිත්ති කාමෙසු විජ්ජති;

අප්පස්සාදා දුබ්බා කාමා, ඉති විඤ්ඤාය පණ්ඩිතො.

24.

“අපි දිබ්බෙසු කාමෙසු, රතීං සො නාධිගච්ඡති;
තණ්හක්ඛයරතො හොති, සම්මාසම්බුද්ධසාවකො” ති.

තත්ථ යාවතාති පරිච්ඡෙදවචනං. පරිහරන්තීති යත්තකෙන පරිච්ඡෙදෙන සිනෙරුං පරිහරන්ති. දිසා හන්තීති දසසු දිසාසු භාසන්ති පභාසන්ති. විරොචනාති ආලෝකකරණතාය විරොචනසභාවා. සබ්බෙව දාසා මන්ධාතු, යෙ පාණා පථවිස්සිතාති එත්තකෙ පදෙසෙ යෙ පථවිනිස්සිතා පාණා ජනපදවාසිනො මනුස්සා, සබ්බෙව තෙ “දාසා මයං රඤ්ඤො මන්ධාතුස්ස, අයාමො නො රාජා මන්ධාතා” ති එවං උපගතත්තා භුජිස්සාපි සමානා දාසායෙව.

න කභාපණුවස්සෙනාති තෙසං දාසභුතානං මනුස්සානං අනුග්ගහාය යං මන්ධාතා අප්පොටෙන්වා සත්තරතනවස්සං වස්සාපෙති, තං ඉධ “කභාපණුවස්ස”න්ති වුත්තං. තිත්ති කාමෙසුති තෙනාපි කභාපණුවස්සෙන වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙසු තිත්ති නාම තත්ථී, එවං දුප්පුරා එසා තණ්හා. අප්පස්සාදා දුබ්බා කාමාති සුපිනකූපමත්තා කාමා නාම අප්පස්සාදා පරිත්තසුබ්බා, දුක්ඛමෙව පනෙත්ථ බහුතරං. තං දුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තපරියායෙන දිපෙතබ්බං. ඉති විඤ්ඤායාති එවං ජානිත්වා.

දිබ්බෙසුති දෙවතානං පරිභොගෙසු රූපාදීසු. රතීං සොති සො විපස්සකො හික්ඛු දිබ්බෙහි කාමෙහි නිමන්තියමානොපි තෙසු රතීං නාධිගච්ඡති ආයස්මා සම්ද්ධි විය. තණ්හක්ඛයරතොති නිබ්බානරතො. නිබ්බානඤ්ඤි ආගම්ම තණ්හා බියති, තස්මා තං “තණ්හක්ඛයො” ති වුච්චති. තත්ථ රතො හොති අභිරතො. සම්මාසම්බුද්ධසාවකොති බුද්ධස්ස සවනන්තෙ ජාතො බහුස්සුතො යොගාවචරපුග්ගලො.

එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතහික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි, අඤ්ඤා පන බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසු. “තදා මන්ධාතුරාජා අහමෙව අහොසි”න්ති.

මන්ධාතුජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[259] 9. තිරිට්ඨවිජජාතකවණ්ණනා

නයිමස්ස විජ්ජාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ආයස්මතො ආනන්දස්ස කොසලරඤ්ඤො මාතුගාමානං හත්ථතො පඤ්චසතානි, රඤ්ඤො හත්ථතො පඤ්චසතානීති දුස්සසහස්සපටිලාභවත්ථුං ආරබ්භ

කපෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා දුකනිපාතෙ ගුණජාතකෙ (ජා. අට්ඨ. 2.2.ගුණජාතකවණ්ණනා) විත්ථාරිතමෙව.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා නාමග්ගහණදිවසෙ තිරිට්ඨච්ඡක්‍රමාරොති කතනාමො අනුපුබ්බෙන වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා අගාරං අජ්ඣාචසන්නො මාතෘපිතුනං කාලකිරියාය සංවිග්ගහදයො හුත්වා නික්ඛමිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අරඤ්ඤායතනෙ වනමූලඵලාභාරො හුත්වා වාසං කප්පෙසි. තස්මිං තත්ථ වසන්නෙ බාරාණසිරඤ්ඤො පච්චන්තො කුපි, සො තත්ථ ගන්ත්වා යුද්ධෙ පරාජිතො මරණභයභීතො හත්ථික්ඛන්ධගතො එකෙන පස්සෙන පලායිත්වා අරඤ්ඤෙ විවරන්තො පුබ්බණ්හසමයෙ තිරිට්ඨච්ඡස්ස ඵලාඵලත්ථාය ගතකාලෙ තස්ස අස්සමපදං පාවිසි. සො “තාපසානං වසනට්ඨාන”න්ති හත්ථිතො ඔතරිත්වා වාතාතපෙන කිලන්තො පිපාසිතො පානියසං ඔලොකෙන්තො කත්ථවි අදිස්වා වඩ්ඤාමනකොටියං උදපානං අද්දස. උදකඋස්සිඤ්ඤවනත්ථාය පන රජ්ජුසං අදිස්වා පිපාසං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො හත්ථිස්ස කුච්ඡියං බද්ධයොත්තං ගහෙන්වා හත්ථිං උදපානතටෙ යපෙන්වා තස්ස පාදෙ යොත්තං බන්ධිත්වා යොත්තෙන උදපානං ඔතරිත්වා යොත්තෙ අපාපුණන්තෙ උත්තරිත්වා උත්තරසාටකං යොත්තකොටියා සඬ්ඝාටෙන්වා පුන ඔතරි, තථාපි නප්පහොසියෙව. සො අග්ගපාදෙහි උදකං පුසිත්වා අතිපිපාසිතො “පිපාසං විනොදෙන්වා මරණමිපි සුමරණ”න්ති විත්තෙන්වා උදපානෙ පතිත්වා යාවදන්ථං පිචිත්වා පච්චුත්තරිතුං අසක්කොන්තො තත්ථෙව අට්ඨාසි. හත්ථිපි පුසික්ඛිතත්තා අඤ්ඤත්ථ අගන්ත්වා රාජානං ඔලොකෙන්තො තත්ථෙව අට්ඨාසි. බොධිසත්තො සායන්හසමයෙ ඵලාඵලං ආහරිත්වා හත්ථිං දිස්වා “රාජා ආගතො භවිස්සති, වම්මිතහත්ථියෙව පන පඤ්ඤායති, කිං නු බො කාරණ”න්ති සො හත්ථිසම්පං උපසඬ්ඤාමි. හත්ථිපි තස්ස උපසඬ්ඤාමනභාවං ඤාත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. බොධිසත්තො උදපානතටං ගන්ත්වා රාජානං දිස්වා “මා භාසි, මහාරාජා”ති සමස්සාසෙන්වා නිස්සෙණිං බන්ධිත්වා රාජානං උත්තාරෙන්වා කායමස්ස සම්බාහිත්වා තෙලෙන මක්ඛෙන්වා න්භාපෙන්වා ඵලාඵලානි බාදාපෙන්වා හත්ථිස්ස සන්තාහං මොචෙසි. රාජා ද්විභතීහං විස්සමිත්වා බොධිසත්තස්ස අත්තනො සන්තිකං ආගමනත්ථාය පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා පක්කාමි. රාජබලකායො නගරස්ස අවිදුරෙ බන්ධාවාරං බන්ධිත්වා යීතො. රාජානං ආගච්ඡන්තං දිස්වා පරිවාරෙසි, රාජා නගරං පාවිසි.

බොධිසත්තොපි අඬ්ඬමාසච්චයෙන බාරාණසිං පත්වා උය්‍යානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ භික්ඛං වරමානො රාජද්වාරං ගතො. රාජා මහාවාතපානං උග්ගාටෙන්වා රාජඬ්ගණං ඔලොකයමානො බොධිසත්තං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා පාසාදා ඔරුය්හ වන්දිත්වා මහාතලං ආරොපෙන්වා

සමුස්සිතසෙනවිජත්තෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසිදාපෙත්වා අත්තනො පටියාදිතං ආහාරං භොජෙත්වා සයම්පි භුඤ්ජිත්වා උය්‍යානං නෙත්වා තත්ථස්ස වඩ්ඤාමනාදිපරිවාරං වසනට්ඨානං කාරෙත්වා සබ්බෙ පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ දත්වා උය්‍යානපාලං පටිච්ඡාපෙත්වා වන්දිත්වා පක්කාමි. තතො පට්ඨාය බොධිසත්තො රාජනිවෙසනෙයෙව පරිභුඤ්ජී, මහාසක්කාරසම්මානො අහොසි.

තං අසහමානා අමච්චා “එවරූපං සක්කාරං එකොපි යොධො ලහමානො කිං නාම න කරෙය්‍යා”ති වත්වා උපරාජානං උපගන්ත්වා “දෙව, අම්භාකං රාජා එකං තාපසං අතිවිය මමායති, කිං නාම තෙන තස්මිං දිට්ඨං, තුම්භෙපි තාව රඤ්ඤා සද්ධිං මන්තෙටා”ති ආහංසු. සො “සාධු”ති සම්පට්චිජිත්වා අමච්චෙහි සද්ධිං රාජානං උපසඩ්ධිමිත්වා පට්ඨං ගාමමාහ -

25.

“නයිමස්ස විජ්ජාමයමත්ථි කිඤ්චි, න බන්ධවො නො පන තෙ සහායො;

අථ කෙන වණ්ණෙන තිරිට්ඨවිජො, තෙදණ්ඩිකො භුඤ්ජති අග්ගපිණ්ඩ”න්ති.

තත්ථ නයිමස්ස විජ්ජාමයමත්ථි කිඤ්චිති ඉමස්ස තාපසස්ස විජ්ජාමයං කිඤ්චි කම්මං නත්ථි. න බන්ධවො තිපුත්තබන්ධවසිප්පබන්ධවගොත්තබන්ධවඤ්ඤාතිබන්ධවෙසු අඤ්ඤතරොපි න භොති. නො පන තෙ සහායොති සහපංසුකීලිකො සහායකොපි තෙ න භොති. කෙන වණ්ණෙනාති කෙන කාරණෙන. තිරිට්ඨවිජොති තස්ස නාමං. තෙදණ්ඩිකොති කුණ්ඩිකද්වයපනත්ථාය තිදණ්ඩකං ගහෙත්වා වරන්තො. අග්ගපිණ්ඩන්ති රසසම්පන්නං රාජාරහං අග්ගභොජනං.

තං සුත්වා රාජා පුත්තං ආමන්තෙත්වා “තාත, මම පච්චන්තං ගන්ත්වා යුද්ධපරාජිතස්ස ද්විහතීහං අනාගතභාවං සරසි”ති වත්වා “සරාමි”ති චුත්තෙ “තදා මයා ඉමං නිස්සාය ජීවිතං ලද්ධ”න්ති සබ්බං තං පවත්තිං ආචික්ඛිත්වා “තාත, මය්හං ජීවිතදායකෙ මම සන්තිකං ආගතෙ රජ්ජං දදන්තොපි අහං නෙව එතෙන කතගුණානුරූපං කාතුං සක්කොමි”ති වත්වා ඉතරා ද්වෙ ගාථා අවොච -

26.

“ආපාසු මෙ යුද්ධපරාජිතස්ස, එකස්ස කත්වා විවනස්මි ඝොරෙ;
පසාරසි කිච්ඡගතස්ස පාණිං, තෙනුදතාරිං දුබ්බසම්පරෙතො.

27.

“එතස්ස කිච්චෙන ඉධානුපත්තො, වෙසායිනො විසයා ජීවලොකෙ;

ලාභාරහො තාත තිරිට්ඨච්ඡො, දෙට්ඨස්ස හොගං යජ්ජඤ්ච
යඤ්ඤ්’න්ති.

තත්ථ ආපාසුති ආපදාසු. එකස්සාති අදුනියස්ස. කත්වාති අනුකම්පං
කරිත්වා පෙමං උප්පාදෙත්වා. විවනස්මිත්ති පානියරහිතෙ අරඤ්ඤෙ.
සොරෙති දාරුණෙ. පසාරයි කිව්ඡගතස්ස පාණිත්ති නිස්සෙණිං බන්ධිත්වා
කූපං ඔතාරෙත්වා දුක්ඛගතස්ස මය්හං උත්තාරණත්ථාය වීරියපටිසංයුත්තං
හත්ථං පසාරෙසි. තෙනුදතාරිං දුබ්බමිපරෙතොති තෙන කාරණෙනමිහි
දුක්ඛපරිවාරිතොපි තමිහා කූපා උත්තිණ්ණො.

එතස්ස කිව්චෙන ඉධානුපත්තොති අහං එතස්ස තාපසස්ස කිව්චෙන,
එතෙන කතස්ස කිව්චස්සානුභාවෙන ඉධානුප්පත්තො. වෙසායිනො වීසයාති
වෙසායි වුච්චති යමො, තස්ස වීසයා. ජීවලොකෙති මනුස්සලොකෙ. අහඤ්චි
ඉමස්මිං ජීවලොකෙ යිතො යමවිසයං මව්වුච්චියං පරලොකං ගතො නාම
අහොසිං, සොමිහි එතස්ස කාරණා තතො පුත ඉධාගතොති වුත්තං හොති.
ලාභාරහොති ලාභං අරහො චතුපච්චයලාභස්ස අනුච්ඡවිකො. දෙට්ඨස්ස
හොගන්ති එතෙන පරිභුඤ්ජිතබ්බං චතුපච්චයසමණපරික්ඛාරසඬ්ඛාතං
හොගං එතස්ස දෙට්. යජ්ජඤ්ච යඤ්ඤන්ති ත්වඤ්ච අමච්චා ච නාගරා වාති
සබ්බෙපි තුම්හෙ එතස්ස හොගඤ්ච දෙට්, යඤ්ඤඤ්ච යජ්ජ. තස්ස හි
දීයමානො දෙයාධම්මො තෙන භුඤ්ජිතබ්බත්තා හොගො හොති, ඉතරෙසං
දානයඤ්ඤත්තා යඤ්ඤො. තෙනාහ “දෙට්ඨස්ස හොගං යජ්ජඤ්ච
යඤ්ඤ්’න්ති.

එවං රඤ්ඤා ගගනතලෙ පුණ්ණවන්දං උට්ඨාපෙත්තෙන විය
බොධිසත්තස්ස ගුණෙ පකාසිතෙ තස්ස ගුණො සබ්බත්ථමෙව පාකටො
ජාතො, අතිරෙකතරො තස්ස ලාභසක්කාරො උද්පාදි. තතො පට්ඨාය
උපරාජා වා අමච්චා වා අඤ්ඤො වා කොචි කිඤ්චි රාජානං වත්තුං න වීසහි.
රාජා බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපුරං
පූරෙසි. බොධිසත්තොපි අභිඤ්ඤා ච සමාපත්තියො ච උප්පාදෙත්වා
බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා “පොරාණකපණ්ඩිතාපි උපකාරවසෙන කරිංසු”ති ඉමං
ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො
අහොසි, තාපසො පත අහමෙව අහොසි”න්ති.

තිරිට්ඨච්ඡජාතකවණ්ණනා නවමා.

[260] 10. දුතජාතකවණ්ණනා

යස්සත්ථා දුරමායන්තීති ඉදං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො එකං
ලොලභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු නවකනිපාතෙ වක්කවාකජාතකෙ (ජා.
1.9.69 ආදයො) ආවිභවිස්සති. සත්ථා පත තං භික්ඛුං ආමන්තෙත්වා “න

බො, හික්ඛු, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි ත්වං ලොලො, ලොලාකාරණෙනෙව පන අසිනා සිසවිජෙදනං ලභී”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො තස්ස පුත්තො හුත්වා වයජපත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා පිතු අවිචයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාය භොජනසුද්ධිකො අහොසි, තෙනස්ස භොජනසුද්ධිකරාජාත්වෙව නාමං ජාතං. සො කිර තථාරූපෙන විධානෙන හත්තං භුඤ්ජති, යථාස්ස එකිස්සා හත්තපාතියා සතසහස්සං වයං ගච්ජති. භුඤ්ජත්තො පන අත්තොගෙහෙ න භුඤ්ජති, අත්තතො භොජනවිධානං ඔලොකෙත්තං මහාජනං පුඤ්ඤං කාරෙතුකාමතාය රාජද්වාරෙ රතනමණ්ඩපං කාරෙත්වා භොජනවෙලාය තං අලඬිකරාපෙත්වා කඤ්චනමයෙ සමුස්සිතසෙතච්ඡත්තෙ රාජපල්ලඬිකෙ නිසිදිත්වා බත්තියකඤ්ඤාහි පරිවුතො සතසහස්සග්ගනිකාය සුවණ්ණපාතියා සබ්බරසභොජනං භුඤ්ජති. අටෙකො ලොලපුරිසො තස්ස භොජනවිධානං ඔලොකෙත්වා තං භොජනං භුඤ්ජිතුකාමො හුත්වා පිපාසං සන්ධාරෙතුං අසක්කොත්තො “අත්ටෙකො උපායො”ති ගාල්හං නිවාසෙත්වා හත්ටෙ උක්ඛිපිත්වා “හො, අහං දුතො, දුතො”ති උච්චාසද්දං කරොත්තො රාජානං උපසඬිකම්. තෙන ව සමයෙන තස්මිං ජනපදෙ “දුතොම්හී”ති වදන්තං න වාරෙත්ති, තස්මා මහාජනො ද්විධා හිජ්ජිත්වා ඔකාසං අදාසි. සො වෙගෙන ගන්ත්වා රඤ්ඤො පාතියා එකං හත්තපිණ්ඩං ගහෙත්වා මුඛෙ පක්ඛිපි, අථස්ස “සිසං ඡින්දිස්සාමි”ති අසිගාහො අසිං අබ්බාගෙසි, රාජා “මා පහරී”ති නිවාරෙසි, “මා හායි, භුඤ්ජස්සු”ති හත්ථං ධොවිත්වා නිසිදි. භොජනපරියොසානෙ වස්ස අත්තතො පිවනපාතියඤ්චෙව තම්බුලඤ්ච දාපෙත්වා “හො පුරිස, ත්වං ‘දුතොම්හී’ති වදසි, කස්ස දුතොසි”ති ප්‍රචිඡි. “මහාරාජ අහං තණ්හාදුතො, උදරදුතො, තණ්හා මං ආණාපෙත්වා ‘ත්වං ගච්ජාහී’ති දුතං කත්වා පෙසෙසි”ති වත්වා පුරිමා ද්වෙ ගාථා අවොච –

28.

“යස්සත්ථා දුරමායන්ති, අමිත්තමපි යාචිතුං;
තස්සුදරස්සහං දුතො, මා මෙ කුජ්ඣ රටෙසහ.

29.

“යස්ස දිවා ව රත්තො ව, වසමායන්ති මාණවා;
තස්සුදරස්සහං දුතො, මා මෙ කුජ්ඣ රටෙසහා”ති.

තත්ථ යස්සත්ථා දුරමායන්ති යස්ස අත්ථාය ඉමෙ සත්තා තණ්හාවසිකා හුත්වා දුරම්පි ගච්ජන්ති. රටෙසහාති රථයොධජෙට්ඨක.

රාජා තස්ස චචනං සුත්වා “සච්චමෙනං, ඉමෙ සත්තා උදරදුතා තණ්හාවසෙන විවරන්ති, තණ්හාව ඉමෙ සත්තෙ විවාරන්ති, යාව මනාපං චත ඉමිනා කථිත”න්ති තස්ස පුරිසස්ස තුස්සිත්වා තතියං ගාථමාහ –

30.

“දදාමි තෙ බ්‍රාහ්මණ රොහිණීනං, ගවං සහස්සං සහ පුඬිගවෙන;
දුතො හි දුතස්ස කථං න දජ්ජං, මයම්පි තස්සෙව භවාම දුතා”ති.

තත්ථ බ්‍රාහ්මණාති ආලපනමත්තමෙනං. රොහිණීනන්ති රත්තවණ්ණානං. සහ පුඬිගවෙනාති යුථපරිණායකෙන උපද්දවරක්ඛකෙන උසහෙන සද්ධිං. මයම්පිති අහඤ්ච අවසෙසා ච සබ්බෙ සත්තා තස්සෙව උදරස්ස දුතා භවාම, තස්මා අහං උදරදුතො සමානො උදරදුතස්ස තුය්හං කස්මා න දජ්ජන්ති. එවඤ්ච පන චත්වා “ඉමිනා චත පුරිසෙන අස්සුතපුබ්බං කාරණං කථිත”න්ති තුට්ඨවිත්තො තස්ස මහන්තං යසං අදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො ලොලහික්ඛු සකදාගාමීඵලෙ පතිට්ඨහි, අඤ්ඤෙපි බහු සොතාපන්නාදයො අහෙසුං. “තදා ලොලපුරිසො එතරහි ලොලහික්ඛු අහොසි, හොජනසුද්ධිකරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

දුතජාතකවණ්ණනා දසමා.

සඬිකප්පවග්ගො පඨමො.

තස්සුද්දානං –

සඬිකප්ප තිලමුට්ඨි ච, මණි ච සින්ධවාසුකං;
ජරුදපානං ගාමණි, මන්ධාතා තිරිට්ඨතන්ති.

2. පදුමවග්ගො

[261] 1. පදුමජාතකවණ්ණනා

යථා කෙසා ච මස්සු වාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ආනන්දබොධිමිහි මාලාපුෂ්පකාරකෙ හික්ඛු ආරබ්භ කටෙසි. චත්ථු කාලිඬිගබොධිජාතකෙ ආවිභවිස්සති. සො පන ආනන්දත්ථෙරෙන රොපිතත්තා “ආනන්දබොධි”ති ජාතො. ථෙරෙන හි ජෙතවනද්වාරකොට්ඨකෙ බොධිස්ස රොපිතභාවො සකලජම්බුදීපෙ පත්ථරි. අටෙකච්චෙ ජනපදවාසින්තො හික්ඛු “ආනන්දබොධිමිහි මාලාපුෂං කරිස්සාමා”ති ජෙතවනං ආගන්ත්වා සත්ථාරං චන්දිත්වා පුනදිවසෙ සාවත්ථි. පවිසිත්වා උප්පලවීථි. ගන්ත්වා මාලං අලහිත්වා ආගන්ත්වා ආනන්දත්ථෙරස්ස ආරොචෙසුං – “ආවුසො, මයං ‘බොධිමිහි මාලාපුෂං

කරිස්සාමා'ති උප්පලවිටීං ගන්ත්වා එකමාලමිපි න ලහිමිහා''ති. ථෙරො
 “අහං වො, ආචුසො, ආහරිස්සාමි”ති උප්පලවිටීං ගන්ත්වා බහු
 නිලුප්පලකලාපෙ උක්ඛිපාපෙත්වා ආගම්ම තෙසං දාපෙසි, තෙ තානි
 ගහෙත්වා බොධිස්ස පූජං කරිංසු. තං පවත්තිං සුත්වා ධම්මසභායං භික්ඛු
 ථෙරස්ස ගුණකථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආචුසො, ජානපදා භික්ඛු අප්පපුඤ්ඤා
 උප්පලවිටීං ගන්ත්වා මාලං න ලහිංසු, ථෙරො පන ගන්ත්වාච
 ආහරාපෙසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය
 සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ,
 ඉදානෙව චත්තුෂෙකා කථාකුසලා මාලං ලහන්ති, පුබ්බෙපි ලහිංසුයෙවා”ති
 වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො
 සෙට්ඨිපුත්තො අහොසි. අත්තොනගරෙ ච එකස්මිං සරෙ පදුමානි පුප්ඵන්ති.
 එකො ඡින්නනාසො පුරිසො තං සරං රක්ඛති. අථෙකදිවසං බාරාණසියං
 උස්සවෙ සුට්ඨෙ මාලං පිළන්ධිත්වා උස්සවං කිළිතුකාමා තයො
 සෙට්ඨිපුත්තා “නාසච්ඡින්නස්ස අභූතෙන චණ්ණං වත්වා මාලං
 යාවිස්සාමා”ති තස්ස පදුමානි භඤ්ජනකාලෙ සරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා
 එකමන්තං අට්ඨංසු.

තෙසු එකො තං ආමන්තෙත්වා පට්ඨං ගාථමාහ –

31.

“යථා කෙසා ච මස්සු ච, ඡින්නං ඡින්නං විරුහති;
 එවං රුහතු තෙ නාසා, පදුමං දෙහි යාවිතො”ති.

සො තස්ස කුප්පිකිත්වා පදුමං න අදාසි.

අථස්ස දුතියො දුතියං ගාථමාහ –

32.

“යථා සාරදිකං ඛිජං, බෙත්තෙ වුත්තං විරුහති;
 එවං රුහතු තෙ නාසා, පදුමං දෙහි යාවිතො”ති.

තත්ථ සාරදිකන්ති සරදසමයෙ ගහෙත්වා නික්ඛිත්තං සාරසම්පන්නං
 ඛිජං. සො තස්සපි කුප්පිකිත්වා පදුමං න අදාසි.

අථස්ස තතියො තතියං ගාථමාහ –

33.

“උහොපි පලපන්නෙතෙ, අපි පද්මානි දස්සති;
 චජ්ජුං වා තෙ න වා චජ්ජුං, නත්ථි නාසාය රුහනා;

දෙහි සම්ම පදුමානි, අහං යාවාමි යාවිතො”ති.

තත්ථ උභොපි පලපන්තෙනෙති එතෙ ද්වෙපි මුසා වදන්ති. අපි පද්මානීති “අපි නාම නො පදුමානි දස්සති”ති වින්තෙත්වා එවං වදන්ති. වජ්ජුං වා තෙ න වා වජ්ජුන්ති “තව නාසා රුහතු”ති එවං වදෙය්‍යුං වා න වා වදෙය්‍යුං, එතෙසං වචනං අප්පමාණං, සබ්බත්ථාපි නත්ථි නාසාය රුහනා, අහං පන තෙ නාසං පටිච්ච න කිඤ්චි වදාමි, කෙවලං යාවාමි, තස්ස මෙ දෙහි, සම්ම, පදුමානි යාවිතොති.

තං සුත්වා පදුමසරගොපකො “ඉමෙහි ද්වීහි මුසාවාදො කථිතො, තුම්හෙහි සභාවො කථිතො, තුම්හාකං අනුච්ඡවිකානි පදුමානී”ති මහන්තං පදුමකලාපං ආදාය තස්ස දත්වා අත්තනො පදුමසරමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පදුමලාහි සෙට්ඨිපුත්තො අහමෙව අහොසි”න්ති.

පදුමජාතකවණ්ණනා පට්ඨා.

[262] 2. මුදුපාණිජාතකවණ්ණනා

පාණි වෙ මුදුකො වස්සාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තඤ්ඤි සත්ථා ධම්මසභං ආනීතං “සච්චං කිර ත්වං, භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡන්වා “සච්චං, භන්තෙ”ති චුත්තෙ “භික්ඛු, ඉත්ථි යො නාමෙතා කිලෙසවසෙන ගමනතො අරක්ඛියා, පොරාණකපණ්ඩිතාපි අත්තනො ධීතරං රක්ඛිතුං නාසක්ඛිංසු, පිතරා භත්තෙ ගහෙත්වා ධීතාව පිතරං අජානාපෙත්වා කිලෙසවසෙන පුරිසෙන සද්ධිං පලාසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡමිහි නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. සො ධීතරඤ්ච භාගිනෙය්‍යඤ්ච ද්වෙපි අත්තොනිවෙසනෙ පොසෙත්තො එකදිවසං අමච්චෙහි සද්ධිං නිසින්තො “මමච්චයෙන මය්හං භාගිනෙය්‍යො රාජා භවිස්සති, ධීතාපි මෙ තස්ස අග්ගමහෙසී භවිස්සති”ති වත්වා අපරභාගෙ භාගිනෙය්‍යස්ස වයප්පත්තකාලෙ පුන අමච්චෙහි සද්ධිං නිසින්තො “මය්හං භාගිනෙය්‍යස්ස අඤ්ඤස්ස රඤ්ඤො ධීතරං ආනෙස්සාම, මය්හං ධීතරමපි අඤ්ඤස්මිං රාජකුලෙ දස්සාම, එවං නො ඤාතකා බහුතරා භවිස්සන්ති”ති ආහ. අමච්චා සම්පට්ඨිංසු.

අථ රාජා භාගිනෙය්‍යස්ස බහිගෙහං දාපෙසි, අත්තො පවෙසනං නිවාරෙසි. තෙ පන අඤ්ඤමඤ්ඤං පටිබද්ධවිත්තා අහෙසුං. කුමාරො “කෙන නු බො උපායෙන රාජධීතරං බහි නීහරාපෙය්‍ය”න්ති වින්තෙත්තො

“අත්ථි උපායො”ති ධානියා ලඤ්ජං දත්වා “කිං, අයාපුත්ත, කිච්ච”න්ති
 චුත්තෙ “අම්ම, කථං නු ඛො රාජධිතරං ඛෙති කාතුං ඔකාසං ලභෙය්‍යාමා”ති
 ආහ. “රාජධිතාය සද්ධිං කථෙත්වා ජානිස්සාමි”ති. “සාධු, අම්මා”ති. සා
 ගන්ත්වා “එහි, අම්ම, සීසෙ තෙ උභාකා ගණ්හිස්සාමි”ති තං නිවපියකෙ
 නිසිදාපෙත්වා සයං උච්චෙ නිසිදිත්වා තස්සා සීසං අත්තනො උරුසු
 යපෙත්වා උභාකා ගණ්හයමානා රාජධිතාය සීසං නඛෙහි විජ්ඣා. රාජධිතා
 “නායං අත්තනො නඛෙහි විජ්ඣති, පිතුච්ඡාපුත්තස්ස මෙ කුමාරස්ස නඛෙහි
 විජ්ඣති”ති ඤත්වා “අම්ම, ත්වං කුමාරස්ස සන්තිකං අගමාසි”ති පුච්ඡි.
 “ආම, අම්මා”ති. “කිං තෙන සාසනං කථිත”න්ති? “තච ඛෙතිකරණුපායං
 පුච්ඡති, අම්මා”ති. රාජධිතා “පණ්ඩිතො භොත්තො ජානිස්සති”ති පයමං
 ගාථං ඛන්ධිත්වා “අම්ම, ඉමං උග්ගහෙත්වා කුමාරස්ස කථෙහි”ති ආහ.

34.

“පාණි වෙ මුදුකො වස්ස, නාගො වස්ස සුකාරිතො;
 අන්ධකාරො ච වස්සෙය්‍ය, අථ නුන තදා සියා”ති.

සා තං උග්ගණ්හිත්වා කුමාරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “අම්ම, රාජධිතා
 කිමාහා”ති චුත්තෙ “අයාපුත්ත, අඤ්ඤං කිඤ්චි අවත්වා ඉමං ගාථං
 පහිණි”ති තං ගාථං උදාහාසි. කුමාරො ච තස්සත්ථං ඤත්වා “ගච්ඡ,
 අම්මා”ති තං උයොපෙසි.

ගාථායත්ථො – සචෙ තෙ එකිස්සා වුළුපට්ඨාකාය මම හත්ථො විය
 හත්ථො මුදු අස්ස, යදි ච තෙ ආනෙඤ්ජකාරණං සුකාරිතො එකො හත්ථි
 අස්ස, යදි ච තං දිවසං චතුරභිගසමන්තාගතො අතිවිය ඛහලො අන්ධකාරො
 අස්ස, දෙවො ච වස්සෙය්‍ය. අථ නුන තදා සියාති තාදිසෙ කාලෙ ඉමෙ
 චත්තාරො පච්චයෙ ආගම්ම එකංසෙන තෙ මනොරථස්ස මත්ථකගමනං
 සියාති.

කුමාරො එතමත්ථං තථතො ඤත්වා එකං අහිරුපං මුදුහත්ථං
 වුළුපට්ඨාකං සජ්ජං කත්වා මච්චගලහත්ථිගොපකස්ස ලඤ්ජං දත්වා හත්ථිං
 ආනෙඤ්ජකාරණං කාරෙත්වා කාලං ආගමෙත්තො අච්ඡි.

අට්ඨකස්මිං කාලපක්ඛුපොසථදිවසෙ මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ
 සනකාලමෙසො වස්සි. සො “අයං දානි රාජධිතාය චුත්තදිවසො”ති වාරණං
 අහිරුහිත්වා මුදුහත්ථකං වුළුපට්ඨාකං හත්ථිපිට්ඨෙ නිසිදාපෙත්වා ගන්ත්වා
 රාජනිවෙසනස්ස ආකාසභිගණාහිමුඛෙ යානෙ හත්ථිං මහාහිත්තියං
 අල්ලියාපෙත්වා වාතපානසම්පෙ තෙමෙත්තො අට්ඨාසි. රාජාපි ධිතරං
 රක්ඛන්තො අඤ්ඤත්ථ සයිතුං න දෙති, අත්තනො සන්තිකෙ වුළුසයනෙ
 සයාපෙති. සාපි “අජ්ජ කුමාරො ආගම්ස්සති”ති ඤත්වා නිද්දං
 අනොක්කම්ත්වාච නිපන්තා “තාත න්හායිතුකාමාමිහි”ති ආහ. රාජා “එහි,

අම්මා”ති තං හත්ථෙ ගහෙත්වා වාතපානසමීපං නෙත්වා “න්භායාහි, අම්මා”ති උක්ඛිපිත්වා වාතපානස්ස බහිපස්සෙ පමුබ්බෙ යපෙත්වා එකස්මිං හත්ථෙ ගහෙත්වා අට්ඨාසි. සා න්භායමානාව කුමාරස්ස හත්ථං පසාරෙසි, සො තස්සා හත්ථතො ආහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා උපට්ඨාකාය හත්ථෙ පිළන්ධිත්වා තං උක්ඛිපිත්වා රාජධිතරං නිස්සාය පමුබ්බෙ යපෙසි. සා තස්සා හත්ථං ගහෙත්වා පිතු හත්ථෙ යපෙසි, සො තස්සා හත්ථං ගහෙත්වා ධීතු හත්ථං මුඤ්චි, සා ඉතරස්මාපි හත්ථා ආහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා තස්සා දුතියහත්ථෙ පිළන්ධිත්වා පිතු හත්ථෙ යපෙත්වා කුමාරොන සද්ධිං අගමාසි. රාජා “ධිතායෙව මෙ”ති සඤ්ඤාය තං දාරිකං න්භානපරියොසානෙ සිරිගබ්බෙ සයාපෙත්වා ද්වාරං පිටාය ලඤ්ජෙත්වා ආරක්ඛං දත්වා අත්තතො සයනං ගන්ත්වා නිපජ්ජී.

සො පභාතාය රත්තියා ද්වාරං විවරිත්වා තං දාරිකං දිස්වා “කිමෙත”න්ති පුච්ඡී. සා තස්සා කුමාරොන සද්ධිං ගතභාවං කට්ඨෙසි. රාජා විජ්ජට්ඨාරි හුත්වා “හත්ථෙ ගහෙත්වා වරන්තෙනපි මාතුගාමං රක්ඛිතුං න සක්කා, එවං අරක්ඛියා නාමිත්ථියො”ති වින්තෙත්වා ඉතරා ද්වෙ ගාථා අවොච –

35.

“අනලා මුදුසම්භාසා, දුප්පුරා තා නදීසමා;
සීදන්ති නං විදිත්වාන, ආරකා පරිවජ්ජයෙ.

36.

“යං එතා උපසෙවන්ති, ඡන්දසා වා ධනෙන වා;
ජාතවෙදොච සං යානං, බිජ්ජං අනුදහන්ති න”න්ති.

තත්ථ අනලා මුදුසම්භාසානි මුදුවචනෙනපි අසක්කුණෙය්‍යා, නෙච සක්කා සණ්ඨවාචාය සඬගණ්හිතුන්ති අත්ථො. පුරිසෙහි වා එතාසං න අලන්ති අනලා. මුදුසම්භාසානි හදයෙ ථද්ධෙපි සම්භාසාව මුදු එතාසන්ති මුදුසම්භාසා. දුප්පුරා තා නදීසමානි යථා නදී ආගතාගතස්ස උදකස්ස සන්දනතො උදකෙන දුප්පුරා, එවං අනුභූතානුභූතෙහි මෙටුනාදීහි අපරිතුස්සනතො දුප්පුරා. තෙන වුත්තං –

“තිණ්ණං, හික්ඛවෙ, ධම්මානං අතිත්තො අජ්ජට්ඨානො මාතුගාමො කාලං කරොති. කතමෙසං තිණ්ණං? මෙටුනසමාපත්තියා ච විජායනස්ස ච අලඬිකාරස්ස ච. ඉමෙසං බො, හික්ඛවෙ, තිණ්ණං ධම්මානං අතිත්තො අජ්ජට්ඨානො මාතුගාමො කාලං කරොති”ති.

සීදන්තිති අට්ඨසු මහානිරයෙසු සොළසසු උස්සදනිරයෙසු නිමුජ්ජන්ති. නන්ති නිපාතමත්තං. විදිත්වානාති එවං ජානිත්වා. ආරකා පරිවජ්ජයෙති “එතා ඉත්ථියො නාම මෙටුනධම්මාදීහි අතිත්තා කාලං කත්වා එතෙසු

නිරයෙසු සිදන්ති, එතා එවං අත්තනා සිදමානා කස්සඤ්ඤස්ස සුඛාය භවිස්සන්ති”ති එවං ඤත්වා පණ්ඩිතො පුරිසො දුරතොව තා පරිවජ්ජයෙති දීපෙති. ඡන්දසා වා ධනෙන වාති අත්තනො වා ඡන්දෙන රුටියා පෙමෙන, හතිවසෙන ලද්ධධනෙන වා යං පුරිසං එතා ඉත්ථියො උපසෙවන්ති භජන්ති. ජාතවෙදොති අග්ගි. සො හි ජාතමත්තොව වෙදියති, විදිතො පාකටො භොතීති ජාතවෙදො. සො යථා අත්තනො යානං කාරණං ඔකාසං අනුදහති, එවමෙතාපි යං උපසෙවන්ති, තං පුරිසං ධනයසසීලපඤ්ඤාසමන්තාගතමිපි තෙසං සබ්බෙසං ධනාදීනං විනාසනතො පුන තාය සම්පත්තියා අභබ්බුජ්ජන්තිකං කුරුමානා බිජ්ජං අනුදහන්ති ඤාපෙන්නි. චුත්තමිපි වෙතං

—

“බලවන්තො දුබ්බලා භොන්ති, ටාමවන්තොපි භායරෙ;
චක්ඛුමා අන්ධකා භොන්ති, මාතුගාමවසං ගතා.

“ගුණවන්තො නිග්ගුණා භොන්ති, පඤ්ඤවන්තොපි භායරෙ;
පමත්තා බන්ධනෙ සෙන්නි, මාතුගාමවසං ගතා.

“අජ්ඣෙකනඤ්ච තපං සීලං, සච්චං වාගං සතිං මතිං;
අච්ඡින්නන්ති පමත්තස්ස, පන්ථදුභිව තක්කරා.

“යසං කිත්තිං ධිතිං සුරං, බාහුසච්චං පජානනං;
බෙපයන්ති පමත්තස්ස, කට්ඨපුඤ්ජංව පාවකො”ති.

එවං වත්වා මහාසත්තො “භාගිනෙයොයාපි මයාව පොසෙතබ්බො”ති මහත්තෙන සක්කාරෙන ධීතරං තස්සෙව දත්වා තං ඔපරජ්ජෙ පතිට්ඨපෙසි. සොපි මාතුලස්ස අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨහි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසෙනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතහික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. “තදා රාජා අහමෙව අභොසි”න්ති.

මුදුපාණිජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[263] 3. චූළපලොභනජාතකවණ්ණනා

අභිජ්ජමානෙ වාරිස්මිත්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතහික්ඛුමෙව ආරබ්භ කටෙසි. තඤ්ඤි සත්ථා ධම්මසහං ආනීතං “සච්චං කිර, ත්වං හික්ඛු, උක්කණ්ඨිතොසි”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “හික්ඛු, ඉත්ථියො නාමෙතා පොරාණකෙ සුද්ධසත්තෙපි සංකිලෙසෙසු”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො රාජා අපුත්තකො හුත්වා අත්තනො ඉත්ථියො “පුත්තපත්ථනං කරොථා”ති ආහ. තා පුත්තෙ පත්ථෙත්ති. එවං අද්ධානෙ ගතෙ බොධිසත්තො බ්‍රහ්මලොකා චචිත්වා අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මි. නිබ්බත්ති. තං ජාතමත්තං න්හාපෙත්වා ථඤ්ඤපායනත්ථාය ධානියා අදංසු. සො පායමානො රොදති, අථ නං අඤ්ඤිස්සා අදංසු. මාතුගාමහත්ථගතො නෙව තුණ්හී හොති. අථ නං එකස්ස පාදමූලිකස්ස අදංසු, තෙන ගහිතමත්තොයෙව තුණ්හී අහොසි. තතො පට්ඨාය පුරිසාව තං ගහෙත්වා චරත්ති. ථඤ්ඤං පායෙන්නා දුහිත්වා වා පායෙත්ති, සාණ්ඤාත්තරෙන වා ථනං මුඛෙ යපෙත්ති. තෙනස්ස අනිත්ථිගන්ධකුමාරොති නාමං කරිංසු. තස්ස අපරාපරං වද්ධමානස්සපි මාතුගාමං නාම දස්සෙතුං න සක්කා. තෙනස්ස රාජා විසුංයෙව නිසජ්ජාදිට්ඨානානි ඤානාගාරඤ්ච කාරෙසි.

සො තස්ස සොළසවස්සිකකාලෙ වින්තෙසි – “මය්හං අඤ්ඤො පුත්තො නත්ථි, අයං පන කුමාරො කාමෙ න පරිභුඤ්ජති, රජ්ජමපි න ඉච්ඡිස්සති, දුල්ලද්ධො වත මෙ පුත්තො”ති. අථ නං එකා නචචගිතවාදිතකුසලා පුරිසෙ පරිවරිත්වා අත්තනො වසෙ කාතුං පටිබලා තරුණනාටකිත්ථි උපසඬකමිත්වා “දෙව, කිං නු වින්තෙසි”ති ආහ, රාජා තං කාරණං ආවික්ඛි. “හොතු, දෙව, අහං තං පලොහෙත්වා කාමරසං ජානාපෙස්සාමි”ති. “සචෙ මෙ පුත්තං අනිත්ථිගන්ධකුමාරං පලොහෙතුං සක්කිස්සසි, සො රාජා හවිස්සති, ත්වං අග්ගමහෙසී”ති. සා “මමෙසො භාරො, තුම්හෙ මා චිත්තයිත්ථා”ති චත්වා ආරක්ඛමනුස්සෙ උපසඬකමිත්වා ආහ – “අහං පච්චුසසමයෙ ආගන්ත්වා අයාපුත්තස්ස සයනට්ඨානෙ බහිඤ්ඤාගාරෙ යත්වා ගායිස්සාමි. සචෙ සො කුජ්ඣති, මය්හං කට්ඨොයාථ, අහං අපගච්ඡිස්සාමි. සචෙ සුණාති, වණ්ණං මෙ කට්ඨොයාථා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිංසු.

සාපි පච්චුසකාලෙ තස්මිං පදෙසෙ යත්වා තත්තිස්සරෙන ගීතස්සරං, ගීතස්සරෙන තත්තිස්සරං අනතික්කමිත්වා මධුරෙන සද්දෙන ගායි, කුමාරො සුණන්තොව නිපජ්ජි, පුනදිවසෙ ච ආසන්නට්ඨානෙ යත්වා ගායිතුං ආණාපෙසි, පුනදිවසෙ ඤානාගාරෙ යත්වා ගායිතුං ආණාපෙසි, පුනදිවසෙ අත්තනො සම්පෙ යත්වාති එවං අනුක්කමෙනෙව තණ්හං උජ්ජාදෙත්වා ලොකධම්මං සෙවිත්වා කාමරසං ඤත්වා “මාතුගාමං නාම අඤ්ඤෙසං න දස්සාමි”ති අසිං ගහෙත්වා අත්තරථිථි. ඔතරිත්වා පුරිසෙ අනුබන්ධන්තො විචරි. අථ නං රාජා ගාහාපෙත්වා තාය කුමාරිකාය සද්ධිං නගරා නිහරාපෙසි. උහොපි අරඤ්ඤං පවිසිත්වා අධොගඬගං ගන්ත්වා එකස්මිං පස්සෙ ගඬගං, එකස්මිං සමුද්දං කත්වා උහින්තමන්තරෙ අස්සමපදං මාපෙත්වා වාසං කප්පයිංසු. කුමාරිකා පණ්ණසාලායං නිසිදිත්වා කන්දමූලාදීනි පවති, බොධිසත්තො අරඤ්ඤතො ඵලාඵලං ආහරති.

අටේකදිවසං තස්මිං ඵලාඵලත්ථාය ගතෙ සමුද්දදීපකා ඵකො තාපසො භික්ඛාචාරත්ථාය ආකාසෙන ගච්ඡන්තො ධූමං දිස්වා අස්සමපදෙ ඔතරි. අථ නං සා “නිසීද, යාව පච්චතී”ති නිසීදාපෙත්වා ඉත්ථිකුත්තෙන පලොභෙත්වා ඤානා වාවෙත්වා බ්‍රහ්මවරියමස්ස අන්තරධාපෙසි. සො පක්ඛච්ඡින්නකාකො විය හුත්වා තං ජහිතුං අසක්කොන්තො සබ්බදිවසං තත්ථෙව යත්වා බොධිසත්තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා වෙගෙන සමුද්දාහිමුබ්බො පලායි. අථ නං සො “පච්චාමිත්තො මෙ අයං භවිස්සතී”ති අසිං ගහෙත්වා අනුබන්ධි. තාපසො ආකාසෙ උප්පතනාකාරං දස්සෙත්වා සමුද්දෙ පති. බොධිසත්තො “එස තාපසො ආකාසෙනාගතො භවිස්සති, ඤානස්ස පරිහීනත්තා සමුද්දෙ පතීතො, මයා දානිස්ස අවස්සයෙන භවිතුං වට්ටතී”ති වින්තෙත්වා වෙලන්තෙ යත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

37.

“අභිජ්ජමානෙ වාරිස්මිං, සයං ආගම්ම ඉද්ධියා;
මිස්සිභාවිත්ථියා ගන්ත්වා, සංසිද්ධි මහණ්ණුවෙ.

38.

“ආවට්ටනී මහාමායා, බ්‍රහ්මවරියවිකොපනා;
සිද්ධන්ති නං විදිත්වාන, ආරකා පරිවජ්ජයෙ.

39.

“යං එතා උපසෙවන්ති, ඡන්දසා වා ධනෙන වා;
ජාතවෙදොව සං යානං, බිජ්ජං අනුදහන්ති න”න්ති.

තත්ථ අභිජ්ජමානෙ වාරිස්මිත්ති ඉමස්මිං උදකෙ අවලමානෙ අකම්පමානෙ උදකං අනාමසිත්වා සයං ආකාසෙනෙව ඉද්ධියා ආගන්ත්වා. මිස්සිභාවිත්ථියාති ලොකධම්මවසෙන ඉත්ථියා සද්ධිං මිස්සිභාවං. ආවට්ටනී මහාමායාති ඉත්ථියො නාමෙතා කාමාවට්ටෙන ආවට්ටනතො ආවට්ටනී, අනන්තාහි ඉත්ථියාහි සමන්තාගතත්තා මහාමායා නාම. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“මායා චෙතා මරිචි ව, සොකො රොගො චූපද්දවො;
බරා ව බන්ධනා චෙතා, මච්චුපාසො ගුහාසයො;
තාසු යො විස්සසෙ පොසො, සො නරෙසු නරාධමො”ති. (ජා. 2.21.118);

බ්‍රහ්මවරියවිකොපනාති සෙට්ඨවරියස්ස මෙථුනවිරතිබ්‍රහ්මවරියස්ස විකොපනා. සිද්ධන්තිති ඉත්ථියො නාමෙතා ඉසීනං බ්‍රහ්මවරියවිකොපනෙන අපායෙසු සිද්ධන්ති. සෙසං පුරිමනයෙනෙව යොජෙතබ්බං.

එතං පන බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා තාපසො සමුද්දමජ්ඣෙ ධීතොයෙව නට්ඨජ්ඣානං පුන උප්පාදෙත්වා ආකාසෙන අත්තතො

වසනටියානමෙව ගතො. බොධිසත්තො චිත්තෙසි - “අයං තාපසො එවං භාරිකො සමානො සිම්බලිතුලං විය ආකාසෙන ගතො, මයාපි ඉමිනා විය ඝාතං උප්පාදෙන්වා ආකාසෙන වරිතුං වට්ටති”ති. සො අස්සමං ගන්ත්වා තං ඉත්ථිං මනුස්සපථං නෙත්වා “ගච්ඡ, ත්ව”න්ති උයොයාපෙන්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා මනුඤ්ඤෙ භූමිභාගෙ අස්සමං මාපෙන්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙන්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා අනිත්ථිගන්ධකුමාරො අභමෙව අහොසි”න්ති.

වුළපලොභනජාතකවණ්ණනා තතියා.

[264] 4. මහාපනාදජාතකවණ්ණනා

පනාදො නාම සො රාජාති ඉදං සත්ථා ගඬිගාතීරෙ නිසින්තො භද්දජිත්ථෙරස්සානුභාවං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකස්මිඤ්චි සමයෙ සත්ථා සාවත්ථියං වස්සං වසිත්වා “භද්දජිතුමාරස්ස සඬිගහං කරස්සාමි”ති භික්ඛුසඬ්ඨිපරිවුතො වාරිකං වරමානො භද්දියනගරං පත්වා ජාතියාවනෙ තයො මාසෙ වසි කුමාරස්ස ඤාණපරිපාකං ආගමයමානො. භද්දජිතුමාරො මහායසො අසිතිකොට්ඨිභවස්ස භද්දියසෙට්ඨිතො එකපුත්තකො. තස්ස තිණ්ණං උතුනං අනුච්ඡවිකා තයො පාසාදා අහෙසුං. එකෙකස්මිං චත්තාරො චත්තාරො මාසෙ වසති. එකස්මිං වසිත්වා නාටකපරිවුතො මහන්තෙන යසෙන අඤ්ඤං පාසාදං ගච්ඡති. තස්මිං බණ “කුමාරස්ස යසං පස්සිස්සාමා”ති සකලනගරං සඬ්ඛුහි, පාසාදන්තරෙ චක්කාතිචක්කානි මඤ්චාතිමඤ්චානි බන්ධන්ති.

සත්ථා තයො මාසෙ වසිත්වා “මයං ගච්ඡාමා”ති නගරවාසීනං ආරොචෙසි. නාගරා “හන්තෙ, ස්වෙ ගමිස්සථා”ති සත්ථාරං නිමන්තෙන්වා දුතියදිවසෙ බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨිපස්ස මහාදානං සජ්ජෙන්වා නගරමජ්ඣෙ මණ්ඩපං කත්වා අලඬකරිත්වා ආසනානි පඤ්ඤපෙන්වා කාලං ආරොචෙසුං. සත්ථා භික්ඛුසඬ්ඨිපරිවුතො තත්ථ ගන්ත්වා නිසිදි, මනුස්සා මහාදානං අදංසු. සත්ථා නිට්ඨිතහත්තකිච්චො මධුරස්සරෙන අනුමොදනං ආරභි. තස්මිං බණ භද්දජිතුමාරොපි පාසාදතො පාසාදං ගච්ඡති, තස්ස සම්පත්තිදස්සනත්ථාය තං දිවසං න කොචි අගමාසි, අත්තනො මනුස්සාව පරිවාරෙසුං. සො මනුස්සෙ පුච්ඡි - “අඤ්ඤස්මිං කාලෙ මයි පාසාදතො පාසාදං ගච්ඡන්තෙ සකලනගරං සඬ්ඛුහති, චක්කාතිචක්කානි මඤ්චාතිමඤ්චානි බන්ධන්ති, අජ්ජ පන යපෙන්වා මය්හං මනුස්සෙ අඤ්ඤො කොචි නත්ථි, කිං නු බො කාරණ”න්ති. “සාමි, සම්මාසම්බුද්ධො ඉමං භද්දියනගරං උපනිස්සාය තයො මාසෙ වසිත්වා

අජ්ජෙව ගමිස්සති, සො භත්තකිව්වං නිට්ඨාපෙත්වා මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙති, සකලනගරවාසීනොපි තස්ස ධම්මකථං සුණන්ති”ති. සො “තෙන හි එථ, මයම්පි සුණිස්සාමා”ති සබ්බාහරණපටිමණ්ඩිනොව මහත්තෙන පරිවාරෙන උපසඬ්ඛමිත්වා පරිසපරියන්තෙ යීනො ධම්මං සුණන්තො යීනොව සබ්බකිලෙසෙ බෙපෙත්වා අග්ගඵලං අරහත්තං පාපුණි.

සත්ථා හද්දියසෙට්ඨිං ආමන්තෙත්වා “මහාසෙට්ඨි, පුත්තො තෙ අලඬ්ඛනපටියන්තොව ධම්මකථං සුණන්තො අරහත්තෙ පතිට්ඨිනො, තෙනස්ස අජ්ජෙව පබ්බජිතුං වා වට්ටති පරිනිබ්බාසිතුං වා”ති ආහ. “හත්තෙ, මය්හං පුත්තස්ස පරිනිබ්බානෙන කිව්වං නත්ථි, පබ්බාපෙථ නං, පබ්බාපෙත්වා ච පන නං ගහෙත්වා ස්වෙ අම්භාකං ගෙහං උපසඬ්ඛමං”ති. භගවා නිමන්තනං අධිවාසෙත්වා කුලපුත්තං ආදාය විහාරං ගන්ත්වා පබ්බාපෙත්වා උපසම්පදං දාපෙසි. තස්ස මාතෘපිතරො සත්තාහං මහාසක්කාරං කරිංසු. සත්ථා සත්තාහං වසිත්වා කුලපුත්තමාදාය වාරිකං වරන්තො කොට්ඨාමං පාපුණි. කොට්ඨාමවාසීනො මනුස්සා බුද්ධජපමුඛස්ස හික්ඛුසඬ්ඛස්ස මහාදානං අදංසු. සත්ථා භත්තකිව්වාචසානෙ අනුමොදනං ආරභි. කුලපුත්තො අනුමොදනකරණකාලෙ බහිගාමං ගන්ත්වා “සත්ථු ආගතකාලෙයෙව උට්ඨහිස්සාමි”ති ගඬිගාතිත්ථසමීපෙ එකස්මිං රුක්ඛමුලෙ ඤානං සමාපජ්ජිත්වා නිසීදි. මහල්ලකත්ථෙරෙසු ආගච්ඡන්තෙසුපි අනුට්ඨහිත්වා සත්ථු ආගතකාලෙයෙව උට්ඨහි. පුපුජ්ජනා හික්ඛු “අයං පුරෙ විය පබ්බජිත්වා මහාථෙරෙ ආගච්ඡන්තෙපි දිස්වා න උට්ඨහති”ති කුජ්ඣංසු.

කොට්ඨාමවාසීනො මනුස්සා නාචාසඬ්ඛානෙ බන්ධිංසු. සත්ථා නාචාසඬ්ඛානෙ යත්වා “කහං, හද්දජී”ති පුච්ඡි. “එස, හත්තෙ, ඉධෙවා”ති. “එහි, හද්දජී, අම්භෙහි සද්ධිං එකනාවං අභිරුහා”ති. ථෙරොපි උජ්ජනිත්වා එකනාවාය අට්ඨාසි. අථ නං ගඬිගාය මජ්ඣං ගතකාලෙ සත්ථා ආහ – “හද්දජී, තයා මහාපනාදරාජකාලෙ අජ්ඣාචුත්ථපාසාදො කහ”න්ති. ඉමස්මිං යානෙ නිමුග්ගො, හත්තෙති. පුපුජ්ජනා හික්ඛු “හද්දජිත්ථෙරො අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති”ති ආහංසු. සත්ථා “තෙන හි, හද්දජී, සබ්බමචාරිතං කඬ්ඛං ඡින්දා”ති ආහ. තස්මිං බණ්ණෙ ථෙරො සත්ථාරං වන්දිත්වා ඉද්ධිබලෙන ගන්ත්වා පාසාදචුපිකං පාදඬ්ඛලියා ගහෙත්වා පඤ්චවිසතියොජනං පාසාදං ගහෙත්වා ආකාසෙ උජ්ජති. උජ්ජතිතො ච පන හෙට්ඨාපාසාදෙ යීතානං පාසාදං භින්දිත්වා පඤ්ඤායි. සො එකයොජනං ද්වියොජනං තියොජනන්ති යාච වීසතියොජනා උදකතො පාසාදං උක්ඛිපි. අථස්ස පුරිමභවෙ ඤාතකා පාසාදලොහෙන මච්ඡකච්ඡපනාගමණ්ඩුකා හුත්වා තස්මිංයෙව පාසාදෙ නිබ්බත්තා පාසාදෙ උට්ඨහන්තෙ පරිවත්තිත්වා පරිවත්තිත්වා උදකෙයෙව පතිංසු. සත්ථා තෙ පතන්තෙ දිස්වා “ඤාතකා තෙ, හද්දජී, කිලමන්ති”ති ආහ. ථෙරො සත්ථු වචනං සුත්වා පාසාදං විස්සජ්ජෙසි, පාසාදො යථායානෙයෙව පතිට්ඨහි, සත්ථා පාරගඬ්ඛං ගතො. අථස්ස ගඬිගාතීරෙයෙව ආසනං පඤ්ඤාපයිංසු, සො පඤ්ඤත්තෙ

වරබුද්ධාසනෙ තරුණසූරියො විය රස්මියො මුඤ්චන්තො නිසිදි. අථ නං හික්ඛු “කස්මිං කාලෙ, හන්තෙ, අයං පාසාදො හද්දජිත්ථෙරෙන අජ්ඣාචුත්ථො”ති පුච්ඡිංසු. සත්ථා “මහාපනාදරාජකාලෙ”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ විදෙහරට්ඨෙ මිථිලායං සූරුචි නාම රාජා අහොසි, පුත්තොපි තස්ස සූරුචියෙව, තස්ස පත පුත්තො මහාපනාදො නාම අහොසි, තෙ ඉමං පාසාදං පටිලභිංසු. පටිලාභත්ථාය පනස්ස ඉදං පුබ්බකම්මං – ද්වෙ පිතෘපුත්තා නලෙහි ව උදුම්බරදාරුහි ව පච්චෙකබුද්ධස්ස වසනපණ්ණසාලං කරිංසු. ඉමස්මිං ජාතකෙ සබ්බං අතීතවත්ථු පකිණ්ණකනිපාතෙ සූරුචිජාතකෙ (ජා. 1.14.102 ආදයො) ආවිභවිස්සති.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්ථා සම්මාසම්බුද්ධො භුත්ථා ඉමා ගාථා අවොච –

40.

“පනාදො නාම සො රාජා, යස්ස යුපො සුවණ්ණයො;
තිරියං සොළසුබ්බෙධො, උද්ධමාහු සහස්සධා.

41.

“සහස්සකණ්ඩො සතගෙණ්ඩු, ධජාලු හරිතාමයො;
අනච්චුං තත්ථ ගන්ධබ්බා, ඡ සහස්සානි සත්තධා.

42.

“ඵවමෙතං තදා ආසි, යථා භාසසි හද්දජි;
සක්කො අහං තදා ආසිං, වෙය්‍යාවච්චකරො තථා”ති.

තත්ථ යුපොති පාසාදො. තිරියං සොළසුබ්බෙධොති විත්ථාරතො සොළසකණ්ඩපාතවිත්ථාරො අහොසි. උද්ධමාහු සහස්සධාති උබ්බෙධෙන සහස්සකණ්ඩගමනමත්තං උච්චො අහු, සහස්සකණ්ඩගමනගණනය පඤ්චවිසතියොජනප්පමාණං හොති. විත්ථාරො පනස්ස අට්ඨයොජනමත්තො.

සහස්සකණ්ඩො සතගෙණ්ඩුති සො පනෙස සහස්සකණ්ඩුබ්බෙධො පාසාදො සතභූමිකො අහොසි. ධජාලුති ධජසම්පන්නො. හරිතාමයොති හරිතමණිපරික්ඛිත්තො. අට්ඨකථායං පත “සමාලුහරිතාමයො”ති පායො, හරිතමණිමයෙහි ද්වාරකවාටවාතපානෙහි සමන්තාගතොති අත්ථො. සමාලුති කිර ද්වාරකවාටවාතපානානං නාමං. ගන්ධබ්බාති නටා, ඡ සහස්සානි සත්තධාති ඡ ගන්ධබ්බසහස්සානි සත්තධා භුත්ථා තස්ස පාසාදස්ස සත්තසු යානෙසු රඤ්ඤො රතිජනනත්ථාය නච්චිංසුති අත්ථො. තෙ ඵවං

නච්චන්තාපි රාජානං භාසෙතුං නාසක්ඛිංසු, අථ සක්කො දෙවරාජා දෙවනටං පෙසෙත්වා සමජ්ජං කාරෙසි, තදා මහාපනාදො භසි.

යථා භාසසි, හද්දජීති හද්දජීත්ථෙරෙන හි “හද්දජී, තයා මහාපනාදරාජකාලෙ අජ්ඣාචුත්ථපාසාදො කභ”න්ති චුත්තෙ “ඉමස්මිං යානෙ නිමුග්ගො, භන්තෙ”ති වදන්තෙන තස්මිං කාලෙ අත්තනො අත්ථාය තස්ස පාසාදස්ස නිබ්බත්තභාවො ච මහාපනාදරාජභාවො ච භාසිතො භොති. තං ගහෙත්වා සත්ථා “යථා ත්වං, හද්දජී, භාසසි, තදා එතං තථෙව අභොසි, අහං තදා තච කායවෙය්‍යාවච්චකරො සක්කො දෙවනමින්දො අභොසි”න්ති ආහ. තස්මිං බණෙ පුපුජ්ජනහික්ඛු නික්කඨිබ්බා අහෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මහාපනාදො රාජා හද්දජී අභොසි, සක්කො පන අහමෙව අභොසි”න්ති.

මහාපනාදජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

[265] 5. බුරජපජාතකවණ්ණනා

දිස්වා බුරජපෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං ඔස්සට්ඨවීරියං හික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තඤ්ච සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං, හික්ඛු, ඔස්සට්ඨවීරියො”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, භන්තෙ”ති චුත්තෙ “හික්ඛු, කස්මා එවං ත්වං නිය්‍යානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා වීරියං ඔස්සජී, පොරාණකපණ්ඩිතා අනිය්‍යානිකට්ඨානෙපි වීරියං කරිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො එකස්මිං අට්ඨිආරක්ඛකකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයජපත්තො පඤ්චපුරිසසතපරිවාරො අට්ඨිආරක්ඛකෙසු සබ්බජෙට්ඨකො හුත්වා අට්ඨිමුඛෙ එකස්මිං ගාමෙ වාසං කජ්ජෙසි. සො භතීං ගහෙත්වා මනුස්සෙ අට්ඨිං අතික්කාමෙති. අට්ඨෙකස්මිං දිවසෙ බාරාණසෙය්‍යකො සත්ථවාහපුත්තො පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි තං ගාමං පත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා “සම්ම, සහස්සං ගහෙත්වා මං අට්ඨිං අතික්කාමෙහි”ති ආහ. සො “සාධු”ති තස්ස භත්ථතො සහස්සං ගණ්හි, භතීං ගණ්හන්තොයෙව තස්ස ජීවිතං පරිච්චජී. සො තං ආදාය අට්ඨිං පාවිසි, අට්ඨිමජ්ඣෙ පඤ්චසතා වොරා උට්ඨහිංසු, වොරෙ දිස්වාච සෙසපුරිසා උරෙන නිපජ්ජිංසු, ආරක්ඛකජෙට්ඨකො එකොච නදන්තො වග්ගන්තො පහරිත්වා පඤ්චසතෙපි වොරෙ පලාපෙත්වා සත්ථවාහපුත්තං සොත්ථිතා කන්තාරං තාරෙසි.

සත්ථවාහපුත්තො පරකන්තාරෙ සත්ථං නිවෙසෙත්වා ආරක්ඛකජෙට්ඨකං නානග්ගරසභොජනං භොජෙත්වා සයම්පි භුත්තපාතරාසො සුඛනිසිත්තො තෙන සද්ධිං සල්ලපත්තො “සම්ම,

තථාදාරුණානං වොරානං ආවුධානි ගහෙත්වා අවත්ථරණකාලෙ කෙන නු
බො තෙ කාරණෙන චිත්තුත්තාසමත්තම්පි න උප්පන්න''න්ති පුච්ඡන්තො
පයමං ගාථමාහ —

43.

“දිස්වා බුරජපෙ ධනුවෙගනුන්නෙ, බග්ගෙ ගහීතෙ තිබ්බේණ
තෙලධොතෙ;
තස්මිං භයස්මිං මරණෙ වියුල්ලෙහෙ, කස්මා නු තෙ නාහු
ජම්භිතත්ත''න්ති.

තත්ථ ධනුවෙගනුන්නෙති ධනුවෙගෙන විස්සට්ඨෙ. බග්ගෙ ගහීතෙති
ථරුදණ්ඩෙහි සුගහිතෙ බග්ගෙ. මරණෙ වියුල්ලෙහි මරණෙ පච්චුපට්ඨිතෙ.
කස්මා නු තෙ නාහුති කෙන නු බො කාරණෙන නාහොසි. ජම්භිතත්තන්ති
සරීරවලනං.

තං සුත්වා ආරක්ඛකජෙට්ඨකො ඉතරා ද්වෙ ගාථා අභාසි —

44.

“දිස්වා බුරජපෙ ධනුවෙගනුන්නෙ, බග්ගෙ ගහීතෙ තිබ්බේණ
තෙලධොතෙ;
තස්මිං භයස්මිං මරණෙ වියුල්ලෙහෙ, වෙදං අලත්ථං විපුලං උළාරං.

45.

“සො වෙදජාතො අප්ඤ්ඤාං අමිත්තෙ, පුබ්බෙව මෙ ජීවිතමාසි
චත්තං;
න හි ජීවිතෙ ආලයං කුබ්බමානො, සුරො කයිරා සුරකිච්චං
කදාචි''ති.

තත්ථ වෙදං අලත්ථන්ති තුට්ඨිඤ්ඤාවෙව සොමනස්සඤ්ඤා පටිලභිං.
විපුලන්ති බහුං. උළාරන්ති උත්තමං. අප්ඤ්ඤාවිත්ති ජීවිතං පරිච්චජිත්වා
අභිභවිං. පුබ්බෙව මෙ ජීවිතමාසි චත්තන්ති මයා පුබ්බෙව තව හත්ථතො
හති. ගණ්හන්තෙනෙව ජීවිතං චත්තමාසි. න හි ජීවිතෙ ආලයං
කුබ්බමානොති ජීවිතස්මිඤ්ඤා නිකන්ති. කුරුමානො පුරිසකිච්චං කදාචිපි න
කරොති.

ඵවං සො සරවස්සෙ වස්සන්තෙ ජීවිතනිකන්තියා විස්සට්ඨන්තා අත්තනා
සුරකිච්චස්ස කතභාවං ඤාපෙත්වා සත්ථවාහපුත්තං උයොයාජෙත්වා
සකගාමමෙව පච්චාගන්ත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ ඔස්සට්ඨවීරියො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨති. “තදා ආරක්ඛකපෙට්ඨකො අහමෙව අහොසි”න්ති.

බුරුප්පජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[266] 6. වාතග්ගසින්ධවජාතකවණ්ණනා

යෙනාසි කිසියා පණ්ඩුති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සාවත්ථියං අඤ්ඤතරං කුටුම්භිකං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථියං කිරෙකා අභිරූපා ඉත්ථි එකං අභිරූපං කුටුම්භිකං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තා අහොසි, සකලසරීරං ඤායමානො වියස්සා අබ්භන්තරෙ කිලෙසග්ගි උප්පජ්ජි. සා නෙව කායස්සාදං ලභි, න චිත්තස්සාදං, හත්තමිපිස්සා න රූච්චි, කෙවලං මඤ්චකඅට්ඨං ගහෙත්වා නිපජ්ජි. අථ නං උපට්ඨායිකා ව සහායිකා ව පුච්ඡිංසු – “කිං නු බො ත්වං කම්පමානවිත්තා අට්ඨං ගහෙත්වා නිපන්නා, කිං තෙ අථාසුක”න්ති. සා එකං ද්වෙ වාරෙ අකටෙත්වා පුනස්පුනං වුව්චමානා තමත්ථං ආරොචෙසි. අථ නං තා සමස්සාසෙත්වා “ත්වං මා වින්තයි, මයං තං ආනෙස්සාමා”ති වත්වා ගන්ත්වා කුටුම්භිකෙන සද්ධිං මන්තෙසුං, සො පටික්ඛිපිත්වා පුනස්පුනං වුව්චමානො අධිවාසෙසි. තා “අසුකදිවසෙ අසුකවෙලායං ආගච්ඡා”ති පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා ගන්ත්වා තස්සා ආරොචෙසුං. සා අත්තනො සයනගබ්භං සජ්ජෙත්වා අත්තානං අලඬකරිත්වා සයනපිට්ඨෙ නිසින්තා තස්මිං ආගන්ත්වා සයනෙකදෙසෙ නිසින්තෙ වින්තෙසි – “ස්වාහං ඉමස්ස ගරුකං අකත්වා ඉදානෙව ඔකාසං කර්ස්සාමි, ඉස්සරියං මෙ පරිභායිස්සති, ආගතදිවසෙයෙව ඔකාසකරණං නාම අකාරණං, අජ්ජ න මඬිකුං කත්වා අඤ්ඤස්මිං දිවසෙ ඔකාසං කර්ස්සාමි”ති. අථ නං හත්ථගහණාදිවසෙන කෙළිං කාතුං ආරද්ධං හත්ථෙ ගහෙත්වා “අපෙහි අපෙහි, න මෙ තයා අත්ථො”ති නිබ්භවිෂෙසි. සො ඔසක්කිත්වා ලජ්ජිතො උට්ඨාය අත්තනො ගෙහමෙව ගතො.

ඉතරා ඉත්ථියො තාය තථා කතභාවං ඤත්වා කුටුම්භිකෙ නික්ඛන්තෙ තං උපසඬකම්ත්වා එවමාහංසු – “ත්වං එතස්මිං පටිබද්ධවිත්තා ආහාරං පටික්ඛිපිත්වා නිපජ්ජි, අථ නං මයං පුනස්පුනං යාවිත්වා ආනයිමහ, තස්ස කස්මා ඔකාසං න අකාසි”ති. සා තමත්ථං ආරොචෙසි. ඉතරා “තෙන හි පඤ්ඤායිස්සසි”ති වත්වා පක්කම්සු. කුටුම්භිකො පුන නිවත්තිත්වාපි න ඔලොකෙසි. සා තං අලභමානා නිරාහාරා තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. කුටුම්භිකො තස්සා මතභාවං ඤත්වා බහුං මාලාගන්ධවිලෙපනං ආදාය ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං පූජෙත්වා එකමන්තං නිසීදිත්වා සත්ථාරා ව “කිං නු බො, උපාසක, න පඤ්ඤායසි”ති පුච්ඡිතෙ තමත්ථං ආරොචෙත්වා “ස්වාහං, හන්තෙ, එත්තකං කාලං ලජ්ජාය බුද්ධුපට්ඨානං නාගතො”ති ආහ. සත්ථා “න, උපාසක, ඉදානෙවෙසා කිලෙසවසෙන තං පක්කොසාපෙත්වා ආගතකාලෙ තං ඔකාසං අකත්වා ලජ්ජාපෙසි, පුබ්බෙපි

පන පණ්ඩිතෙසු පටිබද්ධවිත්තා හුත්වා පක්කොසාපෙත්වා ආගතකාලෙ ඔකාසං අකත්වා කිලමෙත්වා උයොයාපෙසී”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සින්ධවකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වාතග්ගසින්ධවො නාම හුත්වා තස්ස මඬගලඅස්සො අහොසි. අස්සගොපකා තං තෙත්වා ගඬගායං න්හාපෙත්ති. අථ නං හද්දලී නාම ගද්දහී දිස්වා පටිබද්ධවිත්තා හුත්වා කිලෙසවසෙන කම්පමානා නෙව තිණං බාදි, න උදකං පිටි, පරිසුස්සිත්වා කිසා අට්ඨිවම්මමත්තා අහොසි. අථ නං පුත්තො ගද්දහපොතකො මාතරං පරිසුස්සමානං දිස්වා “කිං නු බො ත්වං, අම්ම, නෙව තිණං බාදසී, න උදකං පිටසී, පරිසුස්සිත්වා තත්ථ තත්ථ කම්පමානා නිපජ්ජසී, කිං තෙ අථාසුක”ත්ති පුච්ඡි. සා අකථෙත්වා පුනජ්ජුතං වූච්චමානා තමත්ථං කථෙසී. අථ නං පුත්තො සමස්සාසෙත්වා “අම්ම, මා විත්තයි, අහං තං ආනෙස්සාමි”ති වත්වා වාතග්ගසින්ධවස්ස න්හායිතුං ආගතකාලෙ තං උපසඬකම්ත්වා “තාත, මය්හං මාතා තුම්හෙසු පටිබද්ධවිත්තා නිරාහාරා සුස්සිත්වා මරිස්සති, ජීවිතදානමස්සා දෙථා”ති ආහ. “සාධු, තාත, දස්සාමි, අස්සගොපකා මං න්හාපෙත්වා ථොකං ගඬගාතීරෙ විවරණත්ථාය විස්සජ්ජෙත්ති, ත්වං මාතරං ගහෙත්වා තං පදෙසං එහි”ති. සො ගන්ත්වා මාතරං ආනෙත්වා තස්මිං පදෙසෙ විස්සජ්ජෙත්වා එකමන්තං පටිච්ඡන්තො අට්ඨාසි.

අස්සගොපකාපි වාතග්ගසින්ධවං තස්මිං යානෙ විස්සජ්ජෙසුං. සො තං ගද්දහී ඔලොකෙත්වා උපසඬකම්. අථ සා ගද්දහී තස්මිං උපසඬකම්ත්වා අත්තනො සරීරං උපසිඬසමානෙ “සවාහං ගරුං අකත්වා ආගතක්ඛණෙයෙවස්ස ඔකාසං කරිස්සාමි, එවං මෙ යසො ච ඉස්සරියඤ්ච පරිහායිස්සති, අනිච්ඡමානා විය හවිතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා සින්ධවස්ස හෙට්ඨාහනුකෙ පාදෙන පහරිත්වා පලායි, දන්තමූලමස්ස හිජ්ජිත්වා ගතකාලො විය අහොසි. වාතග්ගසින්ධවො “කො මෙ එතාය අත්ථො”ති ලජ්ජිතො තතොව පලායි. සා විජ්ජපිසාරිනී හුත්වා තත්ථෙව පතිත්වා සොවමානා නිපජ්ජි.

අථ නං පුත්තො උපසඬකම්ත්වා පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ —

46.

“යෙනාසි කිසියා පණ්ඩු, යෙන හත්තං න රුච්චති;
අයං සො ආගතො හත්තා, කස්මා දානි පලායසී”ති.

තත්ථ යෙනාති තස්මිං පටිබද්ධවිත්තතාය යෙන කාරණභූතෙන.

පුත්තස්ස වචනං සුත්වා ගද්දහී දුතියං ගාථමාහ —

47.

“සචෙ පනාදිකෙනෙව, සන්ථවො නාම ජායති;
යසො භායති ඉත්ථිනං, තස්මා තාත පලායහ” ති.

තත්ථ ආදිකෙනෙවාති ආදිතොව පට්ඨමෙව. සන්ථවොති මෙටුනධම්මසංයොගවසෙන මිත්තසන්ථවො. යසො භායති ඉත්ථිනන්ති, තාත, ඉත්ථිනඤ්ඤි ගරුකං අකත්වා ආදිතොව සන්ථවං කුරුමානානං යසො භායති, ඉස්සරියගබ්බිතභාවො පරිභායතිති. එවං සා ඉත්ථිනං සභාවං පුත්තස්ස කට්ඨෙයි.

තනියගාථං පන සත්ථා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා ආහ -

48.

“යසස්සිනං කුලෙ ජාතං, ආගතං යා න ඉච්ඡති;
සොචති විරරත්තාය, වාතග්ගමිව හද්දලි” ති.

තත්ථ යසස්සිනන්ති යසස්මිපන්තං. යා න ඉච්ඡතිති යා ඉත්ථි තථාරූපං පුරිසං න ඉච්ඡති. විරරත්තායාති විරරත්තං, දීසමද්ධානන්ති අත්ථො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙයි, සච්චපරියොසානෙ කුටුම්භිකො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා ගද්දහී සා ඉත්ථි අහොසි, වාතග්ගසින්ධවො පන අහමෙව අහොසි” ති.

වාතග්ගසින්ධවජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[267] 7. කක්කටකජාතකවණ්ණනා

සිඬගී මිගොති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං ඉත්ථිං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. සාවත්ථියං කිරෙකො කුටුම්භිකො අත්තනො හරියං ගහෙත්වා උද්ධාරසොධනත්ථාය ඡනපදං ගන්ත්වා උද්ධාරං සොධෙත්වා ආගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ වොරෙහි ගහිතො. හරියා පනස්ස අභිරූපා පාසාදිකා දස්සනීයා, වොරජෙට්ඨකො තස්සා සිනෙහෙන කුටුම්භිකං මාරෙතුං ආරහී. සා පන ඉත්ථි සීලවතී ආචාරසම්පන්නා පතිදෙවතා, සා වොරජෙට්ඨකස්ස පාදෙසු නිපතිත්වා “සාමි, සචෙ මයි සිනෙහො අත්ථි, මා මය්හං සාමිකං මාරෙහි. සචෙ මාරෙසි, අහමිපි විසං වා බාදිත්වා නාසවාතං වා සන්තිරුමිහිත්වා මරිස්සාමි, තයා පන සද්ධිං න ගමිස්සාමි, මා මෙ අකාරණෙන සාමිකං මාරෙහි” ති යාවිත්වා තං විස්සජ්ජාපෙසි. තෙ උභොපි සොත්ථිනා සාවත්ථිං පත්වා ජෙතවනපිට්ඨිවිහාරෙන ගච්ඡන්තා “විහාරං පටිසිත්වා සත්ථාරං වන්දිස්සාමා” ති ගන්ධකුටිපරිවෙණං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. තෙ සත්ථාරා “කහං ගතත්ථ, උපාසකා” ති පුට්ඨා “උද්ධාරසොධනත්ථායා” ති ආහංසු. “අත්තරාමග්ගෙ පන

ආරොග්‍යෙන ආගතත්ථා”ති චුත්තෙ කුටුම්භිකො ආහ – “අත්තරාමග්ගෙ නො, හත්තෙ, වොරා ගණ්ඨිංසු, තත්‍රෙසා මං මාරියමානං වොරජෙට්ඨකං යාවිත්වා මොවෙසි, ඉමං නිස්සාය මයා ජීවිතං ලද්ධ”න්ති. සත්ථා “න, උපාසක, ඉදානෙවෙනාය එවං තුය්හං ජීවිතං දිත්තං, පුබ්බෙපි පණ්ඩිතානම්පි ජීවිතං අදාසියෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ හිමවත්තෙ මහාඋදකරහදො, තත්ථ මහාසුචණ්ණකක්කටකො අහොසි. සො තස්ස නිවාසභාවෙන “කුළිරදහො”ති පඤ්ඤායිත්ථ. කක්කටකො මහා අහොසි බලමණ්ඩලජ්ජමාණො, හත්ථි ගහෙත්වා වධිත්වා බාදති. හත්ථි තස්ස හයෙන තත්ථ ඔතරිත්වා ගොවරං ගණ්ඨිතුං න සක්කොන්ති. තදා බොධිසත්තො කුළිරදහං උපනිස්සාය වසමානං හත්ථියුථජෙට්ඨකං පටිච්ච කරණ්ණයා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්ඨි. අථස්ස මාතා “ගබ්භං රක්ඛිස්සාමි”ති අඤ්ඤං පබ්බතජ්ජදෙසං ගන්ත්වා ගබ්භං රක්ඛිත්වා පුත්තං විජායි. සො අනුක්කමෙන විඤ්ඤුතං පත්තො මහාසරිරො ටාමසම්පත්තො සොහග්ගජ්ජත්තො අඤ්ජනපබ්බතො විය අහොසි. සො එකාය කරණ්ණයා සද්ධිං සංවාසං කජ්ජෙත්වා “කක්කටකං ගණ්ඨිස්සාමි”ති අත්තතො හරියඤ්ච මාතරඤ්ච ආදාය තං හත්ථියුථං උපසඬ්ඨිකම්ත්වා පිතරං පස්සිත්වා “තාත, අහං කක්කටකං ගණ්ඨිස්සාමි”ති ආහ. අථ නං පිතා “න සක්ඛිස්සසි, තාතා”ති වාරෙත්වා පුනජ්ජුනං වදන්තං “ත්වඤ්ඤෙව ජානිස්සසි”ති ආහ.

සො කුළිරදහං උපනිස්සාය වසත්තෙ සබ්බවාරණෙ සන්නිපාතෙත්වා සබ්බෙහි සද්ධිං දහස්මිපං ගන්ත්වා “කිං සො කක්කටකො ඔතරණකාලෙ ගණ්ඨාති, උදාහු ගොවරං ගණ්ඨනකාලෙ, උදාහු උත්තරණකාලෙ”ති පුච්ඡිත්වා “උත්තරණකාලෙ”ති සුත්වා “තෙන හි තුම්භෙ කුළිරදහං ඔතරිත්වා යාවදත්ථං ගොවරං ගහෙත්වා පයමං උත්තරථ, අහං පච්ඡතො හවිස්සාමි”ති ආහ. වාරණා තථා කරිංසු. කුළිරො පච්ඡතො උත්තරත්තං බොධිසත්තං මහාසණ්ඩාසෙන කම්මාරො ලොහසලාකං විය අළද්වයෙන පාදෙ දළ්භං ගණ්ඨි, කරණ්ණකා බොධිසත්තං අවිජ්ඣිත්වා සම්පෙයෙව අට්ඨාසි. බොධිසත්තො ආකඬ්ඨත්තො කුළිරං වාලෙතුං නාසක්ඛි, කුළිරො පන තං ආකඬ්ඨත්තො අත්තතො අහිමුඛං කරොති. සො මරණභයතජ්ජිතො බද්ධරවං රවි, සබ්බෙ වාරණා මරණභයතජ්ජිතා කොඤ්චනාදං කත්වා මුත්තකරිසං වජ්ජමානා පලායිංසු, කරණ්ණකාපිස්ස සණ්ඨාතුං අසක්කොන්ති පලායිතුං ආරහි.

අථ නං සො අත්තතො බද්ධභාවං සඤ්ඤාපෙත්වා තස්සා අපලායනත්ථං පයමං ගාථමාහ –

49. තත්ථ සිඬ්ඨි මිගොති සිඬ්ඨි සුචණ්ණචණ්ණො මිගො. ද්විහි අලෙහි සිඬ්ඨිගතිච්චං සාධෙත්තෙහි යුත්තතාය සිඬ්ඨිති අත්ථො. මිගොති පන

සබ්බපාණසංඛගාහකවසෙන ඉධ කුළීරො වුත්තො. ආයතවක්ඛුනෙත්තොති එත්ථ දස්සනට්ඨෙන වක්ඛු, නයනට්ඨෙන නෙත්තං, ආයතානි වක්ඛුසංඛාතානි නෙත්තානි අස්සාති ආයතවක්ඛුනෙත්තො, දීඝඅක්ඛිති අත්ථො. අට්ඨිමෙවස්ස තවකිච්චං සාධෙතීති අට්ඨිත්තවො. තෙනාභිභූතොති තෙන මිගෙන අභිභූතො අජ්ඣොත්ථතො නිච්චලං ගතීතො හුත්වා. කපණං රුදාමීති කාරුඤ්ඤප්පත්තො හුත්වා රුදාමි විරවාමි. මා හෙව මන්ති මං එවරූපං ඛ්‍යාසනප්පත්තං අත්තතො පාණසමං පියසාමිකං ත්වං මා හෙව ජහිති.

අථ සා කරෙණුකා නිවත්තිත්වා තං අස්සාසයමානා දුතියං ගාථමාහ —

50.

“අය්‍ය න තං ජහිස්සාමි, කුඤ්ජරං සට්ඨිභායනං;
පථඛ්‍යා වාතුරත්තාය, සුප්පියො හොසි මෙ තුව”න්ති.

තත්ථ සට්ඨිභායනන්ති ජාතියා සට්ඨිවස්සකාලස්මිඤ්ඤි කුඤ්ජරා ථාමෙන පරිභායන්ති, සා අහං එවං ථාමහීනං ඉමං ඛ්‍යාසනං පත්තං තං න ජහිස්සාමි, මා භායි, ඉමිස්සා හි වතුසු දිසාසු සමුද්දං පත්වා යිතාය වාතුරත්තාය පථවියා ත්වං මය්හං සුට්ඨු පියොති.

අථ නං සන්ථම්භෙත්වා “අය්‍ය, ඉදානි තං කුළීරෙන සද්ධිං ථොකං කථාසල්ලාපං ලභමානා විස්සජ්ජාපෙස්සාමි”ති වත්වා කුළීරං යාවමානා තතියං ගාථමාහ —

51.

“යෙ කුළීරා සමුද්දස්මිං, ගඬිගාය යමුතාය ව;
තෙසං ත්වං වාරිජො සෙට්ඨො, මුඤ්ච රොදන්තියා පති”න්ති.

තස්සත්ථො — යෙ සමුද්දෙ වා ගඬිගාය වා යමුතාය වා කුළීරා, සබ්බෙසං වණ්ණසම්පත්තියා ව මහත්තත්තෙන ව ත්වමෙව සෙට්ඨො උත්තමො. තෙන තං යාවාමි, මය්හං රොදමානාය සාමිකං මුඤ්චාති.

කුළීරො තස්සා කථයමානාය ඉත්ථිසද්දෙ නිමිත්තං ගහෙත්වා ආකඬ්ඨියමානසො හුත්වා වාරණස්ස පාදතො අලෙ විනිවෙයෙත්තො “අයං විස්සට්ඨො ඉදං නාම කරිස්සති”ති න කිඤ්චි අඤ්ඤාසි. අථ නං වාරණො පාදං උක්ඛිපිත්වා පිට්ඨියං අක්කමි, තාවදෙව අට්ඨිති හිජ්ජිංසු. වාරණො තුට්ඨරවං රචි, සබ්බෙ වාරණා සන්තිපතිත්වා කුළීරං නිහරිත්වා මහිතලෙ යපෙත්වා මද්දන්තා වුණ්ණවිචුණ්ණමකංසු. තස්ස ද්වෙ අළා සරීරතො හිජ්ජිත්වා එකමන්තෙ පතිංසු. සො ව කුළීරදහො ගඬිගාය එකාබද්ධො, ගඬිගාය පුරණකාලෙ ගඬිගොදකෙන පුරති, උදකෙ මන්දිභූතෙ දහතො උදකං ගඬිගං ඔතරති. අථ ද්වෙපි තෙ අළා උජ්ජවිත්වා ගඬිගාය වුය්හිංසු.

තෙසු එකො සමුද්දං පාවිසි, එකං දසහාතිකරාජානො උදකෙ කිලිමානා ලහිත්වා ආලිඬිගං නාම මුදිඬිගං අකංසු. සමුද්දං පන පව්ට්ඨං අසුරා ගහෙත්වා ආලම්බරං නාම හෙරිං කාරෙසුං. තෙ අපරභාගෙ සක්කෙන සඬිගාමෙ පරාජිතා තං ඡඬ්ඬෙත්වා පලායිංසු, අථ නං සක්කො අත්තනො අත්ථාය ගණ්භාපෙසි. “ආලම්බරමෙසො විය ථනති”ති තං සන්ධාය වදන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උභො ජයම්පතිකා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. “තදා කරෙණුකා අයං උපාසිකා අහොසි, වාරණො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කක්කට්ඨකජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[268] 8. ආරාමද්වසකජාතකවණ්ණනා

යො වෙ සබ්බසමෙතානන්ති ඉදං සත්ථා දක්ඛිණාගිරිජනපදෙ අඤ්ඤතරං උය්‍යානපාලපුත්තං ආරබ්භ කටෙසි. සත්ථා කිර වුත්ථවස්සො ජෙනවනා නික්ඛමිත්වා දක්ඛිණාගිරිජනපදෙ වාරිකං වරි. අටෙකො උපාසකො බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං නිමන්තෙත්වා උය්‍යානෙ නිසිදාපෙත්වා යාගුබ්ජ්ජකෙහි සන්තප්පෙත්වා “අය්‍යා, උය්‍යානවාරිකං වරිතුකාමා ඉමිනා උය්‍යානපාලෙන සද්ධිං වරන්තු”ති වත්වා “අය්‍යානං ඵලාඵලානි දදෙය්‍යාසි”ති උය්‍යානපාලං ආණාපෙසි. භික්ඛු වරමානා එකං ඡිද්දට්ඨානං දිස්වා “ඉදං යානං ඡිද්දං විරලරුක්ඛං, කිං නු බො කාරණ”න්ති පුච්ඡිංසු. අථ තෙසං උය්‍යානපාලො ආචික්ඛි – “එකො කිර උය්‍යානපාලපුත්තො උපරොපකෙසු උදකං ආසිඤ්චන්තො ‘මූලජ්ජමාණෙන ආසිඤ්චිස්සාමි’ති උජ්ජාටෙන්වා මූලජ්ජමාණෙන උදකං ආසිඤ්චි, තෙන තං යානං ඡිද්දං ජාත”න්ති. භික්ඛු සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොචෙසුං. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව පුබ්බෙපි සො කුමාරකො ආරාමද්වසකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං විස්සසෙනෙ නාම රඤ්ඤෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ උස්සවෙ සුට්ඨෙ උය්‍යානපාලො “උස්සවං කිලිස්සාමි”ති උය්‍යානවාසිනො මක්කට්ඨෙ ආහ – “ඉදං උය්‍යානං තුම්භාකං බහුපකාරං, අහං සත්තාහං උස්සවං කිලිස්සාමි, තුම්භෙ සත්ත දිවසෙ උපරොපකෙසු උදකං ආසිඤ්චං”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිංසු. සො තෙසං වම්මසට්ඨකෙ දත්වා පක්කාමි. මක්කට්ඨා උදකං ආසිඤ්චන්තා උපරොපකෙසු ආසිඤ්චිංසු. අථ තෙ මක්කට්ඨෙට්ඨකො ආහ – “ආගමෙථ තාව, උදකං නාම සබ්බකාලං දුල්ලහං, තං රක්ඛිතබ්බං, උපරොපකෙ උජ්ජාටෙන්වා මූලජ්ජමාණං ඤත්වා දීසමූලකෙසු බහුං, රස්සමූලකෙසු අජ්ජං උදකං සිඤ්චිතුං වට්ටති”ති. තෙ “සාධු”ති වත්වා එකච්චෙ උපරොපකෙ උජ්ජාටෙන්වා ගච්ඡන්ති, එකච්චෙ තෙ රොපෙත්වා උදකං සිඤ්චන්ති.

තස්මිං කාලෙ බොධිසත්තො බාරාණසියං එකස්ස කුලස්ස පුත්තො අහොසි, සො කෙනවිදෙව කරණියෙන උය්‍යානං ගන්ත්වා තෙ මක්කටෙ තථා කරොන්තෙ දිස්වා “කො තුම්හෙ එවං කාරෙති”ති පුච්ඡන්වා “වානරජෙට්ඨකො”ති වුත්තෙ “ජෙට්ඨකස්ස තාව වො අයං පඤ්ඤා, තුම්හාකං පන කීදිසි භවිස්සති”ති තමත්ථං පකාසෙන්නො ඉමං පට්ඨමං ගාථමාහ —

52.

“යො වෙ සබ්බසමෙතානං, අහුවා සෙට්ඨසම්මතො;
තස්සායං එදිසි පඤ්ඤා, කිමෙව ඉතරා පජා”ති.

තත්ථ සබ්බසමෙතානන්ති ඉමෙසං සබ්බෙසං සමානජාතීනං. අහුවාති අහොසි. කිමෙව ඉතරා පජාති යා ඉතරා එතෙසු ලාමිකා පජා, කීදිසා නු බො තස්සා පඤ්ඤාති.

තස්ස කථං සුත්වා වානරා දුතියං ගාථමාහංසු —

53.

“එවමෙව තුවං බ්‍රහ්මෙ, අනඤ්ඤාය විනින්දසි;
කථං මූලං අදිස්වාන, රුක්ඛං ජඤ්ඤා පතිට්ඨිත”න්ති.

තත්ථ බ්‍රහ්මෙති ආලපනමත්තං. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො — ත්වං, හො පුරිස, කාරණාකාරණං අජානිත්වා එවමෙව අම්හෙ විනින්දසි, රුක්ඛං නාම “ගම්භිරෙ පතිට්ඨිතො වා එස, න වා”ති මූලං අනුජ්ජාටෙත්වා කථං ඤාතුං සක්කා, තෙන මයං උජ්ජාටෙත්වා මූලජ්ජමාණෙන උදකං ආසිඤ්ඤාමාති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො තතියං ගාථමාහ —

54.

“නාහං තුම්හෙ විනින්දාමි, යෙ වඤ්ඤෙ වානරා වනෙ;
විස්සසෙන්නොව ගාරය්හො, යස්සත්ථා රුක්ඛරොපකා”ති.

තත්ථ විස්සසෙන්නොව ගාරය්හොති බාරාණසිරාජා විස්සසෙන්නොයෙව එත්ථ ගරහිතබ්බො. යස්සත්ථා රුක්ඛරොපකාති යස්සත්ථාය තුම්හාදිසා රුක්ඛරොපකා ජාතාති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා වානරජෙට්ඨකො ආරාමදූසකකුමාරො අහොසි, පණ්ඩිතපුරිසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ආරාමදූසකජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[269] 9. සුජාතජාතකවණ්ණනා

න හි වණ්ණෙන සම්පන්නාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අනාථපිණ්ඩිකස්ස සුණිසං ධනඤ්චයසෙට්ඨිධිතරං විසාබාය කනිට්ඨහගිනිං සුජාතං ආරබ්භ කටෙසි. සා කිර මහන්තෙන යසෙන අනාථපිණ්ඩිකස්ස සරං පුරයමානා පාවිසි, “මහාකුලස්ස ධිතා අහ”න්ති මානථද්ධා අහොසි කොධනා වණ්ඩි ඵරුසා, සස්සුසපුරසාමිකවත්තාති න කරොති, ගෙහජනං තජ්ජෙන්ති පහරන්ති වරති. අටෙකදිවසං සත්ථා පඤ්චහි හික්ඛුසතෙහි පරිවුතො අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගෙහං ගන්ත්වා නිසීදි. මහාසෙට්ඨි ධම්මං සුඤ්ඤාන්තොව හගවත්තං උපනිසීදි, තස්මිං බණ්ණෙ සුජාතා දාසකම්මකරෙහි සද්ධිං කලහං කරොති. සත්ථා ධම්මකථං යපෙත්වා “කිං සද්දො ඵයො”ති ආහ. ඵසා, හන්තෙ, කුලසුණ්භා අගාරවා, නෙවස්සා සස්සුසපුරසාමිකවත්තං අත්ථී, අස්සද්ධා අප්පසන්නා අහොරත්තං කලහං කුරුමානා විවරතීති. තෙන හි නං පක්කොසථාති. සා ආගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි.

අථ නං සත්ථා “සත්තිමා, සුජාතෙ, පුරිසස්ස හරියා, තාසං ත්වං කතරා”ති පුච්ඡි. “හන්තෙ, නාහං සංඛිත්තෙන කථිතස්ස අත්ථං ආජානාමි, විත්ථාරෙන මෙ කටෙථා”ති. සත්ථා “තෙන හි ඔහිතයොතා සුඤ්ඤාහි”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

“පදුට්ඨවිත්තා අහිතානුකම්පිනී, අඤ්ඤෙසු රත්තා අතිමඤ්ඤතෙ පතිං,
ධනෙන කීතස්ස වධාය උස්සුකා; යා ඵවරුපා පුරිසස්ස හරියා,
වධකා ව හරියාති ව සා පවුච්චති. [1]

“යං ඉත්ථියා වින්දති සාම්බො ධනං, සිජ්ජං වණ්ණජ්ජඤ්ච කසිං
අධිට්ඨහං,
අප්පමිපි තස්ස අපහාතුම්චිජති; යා ඵවරුපා පුරිසස්ස හරියා,
වොරී ව හරියාති ව සා පවුච්චති. [2]

“අකම්මකාමා අලසා මහග්ගසා, ඵරුසා ව වණ්ඩි ව දුරුත්තවාදිනී,
උට්ඨායකානං අහිභුයා වත්තති; යා ඵවරුපා පුරිසස්ස හරියා,
අය්‍යා ව හරියාති ව සා පවුච්චති. [3]

“යා සබ්බදා හොති හිතානුකම්පිනී, මාතාව පුත්තං අනුරක්ඛතෙ පතිං,
තතො ධනං සම්භතමස්ස රක්ඛති; යා ඵවරුපා පුරිසස්ස හරියා,
මාතා ව හරියාති ව සා පවුච්චති. [4]

“යථාපි ජෙට්ඨා හගිනී කනිට්ඨකා, සගාරවා හොති සකම්භි
සාධිකෙ,

හිරිමනා හත්තු වසානුවත්තිනී; යා එවරුපා පුරිසස්ස හරියා,
හගිනී ව හරියානි ව සා පවුච්චති. [5]

“යාවිධ දිස්වාන පතිං පමොදති, සබ්බි සබ්බාරංච විරස්සමාගතං,
කොලෙයාසකා සීලවතී පතිබ්බතා; යා එවරුපා පුරිසස්ස හරියා,
සබ්බි ව හරියානි ව සා පවුච්චති. [6]

“අක්කුද්ධසන්තා වධදණ්ඩතජ්ජිතා, අදුට්ඨචිත්තා පතිනො
තිතික්ඛති,
අක්කොධනා හත්තු වසානුවත්තිනී; යා එවරුපා පුරිසස්ස හරියා,
දාසී ව හරියානි ව සා පවුච්චති”. (අ. නි. 7.63); [7]

ඉමා බො, සුජාතෙ, පුරිසස්ස සත්ත හරියා. තාසු වධකසමා වොරිසමා
අයාසමානි ඉමා තිස්සො නිරයෙ නිබ්බත්තන්ති, ඉතරා චතස්සො
නිම්මානරතිදෙවලොකෙ.

“යාවිධ හරියා වධකානි වුච්චති, වොරිති අයානි ව යා පවුච්චති;
දුස්සීලරුපා එරුසා අනාදරා, කායස්ස හෙදා නිරයං වජන්ති තා.

“යාවිධ මාතා හගිනී සබ්බි ව, දාසීනි හරියානි ව යා පවුච්චති;
සීලෙ ධීතත්තා විරරත්තසංවුතා, කායස්ස හෙදා සුගතිං වජන්ති
තා”ති. (අ. නි. 7.63);

එවං සත්ථරි ඉමා සත්ත හරියා දස්සෙන්තෙයෙව සුජාතා
සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “සුජාතෙ, ත්වං ඉමාසං සත්තන්තං හරියානං
කතරා”ති වුත්තෙ “දාසීසමා අහං, හන්තෙ”ති වත්වා තථාගතං චන්දිත්වා
බ්මාපෙසී. ඉති සත්ථා සුජාතං සරසුණ්හං එකොවාදෙනෙව දමෙත්වා
කතහත්තකිච්චො ජෙතවනං ගන්ත්වා භික්ඛුසඬ්ඝෙන වත්තෙ දස්සිතෙ
ගන්ධකුටිං පාවිසී. ධම්මසභායම්පි බො, භික්ඛු, සත්ථු ගුණකථං
සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, එකොවාදෙනෙව සත්ථා සුජාතං සරසුණ්හං
දමෙත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙසී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය
නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය
නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි මයා සුජාතා
එකොවාදෙනෙව දම්තා”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො
තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡස්මිං නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසීලායං
සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා පිතු අවිචයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාය ධම්මෙන
සමෙන රජ්ජං කාරෙසී. තස්ස මාතා කොධනා අහොසි චණ්ඩා එරුසා
අක්කොසිකා පරිභාසිකා. සො මාතු ඔවාදං දාතුකාමොපි “අවත්ථුකං
කථෙතුං න යුත්ත”න්ති තස්සා අනුසාසනත්ථං එකං උපමං ඔලොකෙන්තො

වරති. අටෙකදිවසං උය්‍යානං අගමාසි, මාතාපි පුත්තෙන සද්ධිංයෙව අගමාසි. අථ අන්තරාමග්ගෙ කිකි සකුණො විරවි, බොධිසත්තපරිසා තං සද්දං සුත්වා කණ්ණෙ පිදහිත්වා “අම්මො, වණ්ඩවාටෙ ඵරුසවාටෙ මා සද්දමකාසි”ති ආහ. බොධිසත්තෙ පන නාටකපරිවාරිතෙ මාතරා සද්ධිං උය්‍යානෙ විවරන්තෙ එකස්මිං සුපුප්ඵිතසාලරුක්ඛෙ නිලීනා එකා කොකිලා මධුරෙන සරෙන වස්සි. මහාජනො තස්සා සද්දෙන සම්මත්තො හුත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා “සණ්භවාටෙ සබ්බලවාටෙ මුදුවාටෙ වස්ස වස්සා”ති ගීවං උක්ඛිපිත්වා ඔහිතසොතො ඔලොකෙත්තො අට්ඨාසි.

අථ මහාසත්තො තානි ද්වෙ කාරණානි දිස්වා “ඉදානි මාතරං සඤ්ඤාපෙතුං සක්ඛිස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා “අම්ම, අන්තරාමග්ගෙ කිකිසද්දං සුත්වා මහාජනො ‘මා සද්දමකාසි, මා සද්දමකාසි’ති කණ්ණෙ පිදහි, ඵරුසවාටා නාම න කස්සවි පියා”ති වත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

55.

“න හි වණ්ණෙන සම්පන්නා, මඤ්ජුකා පියදස්සනා;
බරවාටා පියා හොත්ති, අස්මිං ලොකෙ පරමිහි ව.

56.

“නනු පස්සසිමං කාලිං, දුබ්බණ්ණං තිලකාහනං;
කොකිලං සණ්භහාණෙන, බහුතං පාණිතං පියං.

57.

“තස්මා සබ්බලවාටස්ස, මත්තභාණී අනුද්ධතො;
අත්ථං ධම්මඤ්ච දීපෙති, මධුරං තස්ස භාසිත”න්ති.

තාසං අයමත්ථො – අම්ම, ඉමෙ සත්තා පියඬගුසාමාදිනා සරීරවණ්ණෙන සමන්තාගතා කථානිග්ගොසස්ස මධුරතාය මඤ්ජුකා, අහිරුපතාය පියදස්සනා සමානාපි අන්තමසො මාතාපිතරොපි අක්කොසපරිභාසාදිවසෙන පවත්තාය බරවාටාය සමන්තාගතත්තා බරවාටා ඉමස්මිඤ්ච පරස්මිඤ්ච ලොකෙ පියා නාම න හොත්ති අන්තරාමග්ගෙ බරවාටා කිකි විය, සණ්භහාණිතො පන මට්ඨාය මධුරාය වාටාය සමන්තාගතා විරුපාපි පියා හොත්ති. තෙන තං වදාමි – නනු පස්සසි ත්වං ඉමං කාලිං දුබ්බණ්ණං සරීරවණ්ණතොපි කාලතරෙහි තිලකෙහි ආහනං කොකිලං, යා එවං දුබ්බණ්ණා සමානාපි සණ්භහාසනෙන බහුතං පියා ජාතා. ඉති යස්මා බරවාටො සත්තො ලොකෙ මාතාපිතුනම්පි අප්පියො, තස්මා බහුජනස්ස පියභාවං ඉච්ඡන්තො පොසො සබ්බලවාටො සණ්භමට්ඨමුදුවාටො අස්ස. පඤ්ඤාසඬබ්බාතාය මත්තාය පරිච්ඡින්නිත්වා වචනතො මත්තභාණී, විනා උද්ධච්චෙන පමාණයුත්තස්සෙව කථනතො අනුද්ධතො. යො හි

එවරුපො පුග්ගලො පාළිඤ්ච අත්ථඤ්ච දීපෙනි, තස්ස භාසිතං කාරණසන්නිස්සිතං කත්වා පරං අනක්කොසෙත්වා කථිතතාය මධුරන්ති.

එවං බොධිසත්තො ඉමාහි තීහි ගාථාහි මාතු ධම්මං දෙසෙත්වා මාතරං සඤ්ඤාපෙසි, සා තතො පට්ඨාය ආචාරසම්පන්නා අභොසි. බොධිසත්තොපි මාතරං එකොවාදෙන නිබ්බිසෙවනං කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බාරාණසිරඤ්ඤො මාතා සුජාතා අභොසි, රාජා පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

සුජාතජාතකවණ්ණනා නවමා.

[270] 10. උලුකජාතකවණ්ණනා

සබ්බෙහි කිර ඤාතීහීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කාකොලුකකලහං ආරබ්භ කටෙසි. තස්මිඤ්ඤි කාලෙ කාකා දිවා උලුකෙ බාදන්ති, උලුකා සූරියත්ථචගමනතො පට්ඨාය තත්ථ තත්ථ සයිතානං කාකානං සිසානි ඡින්දිත්වා තෙ ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්නි. අටෙකස්ස භික්ඛුනො ජෙනවනපච්චන්තෙ එකස්මිං පරිවෙණෙ වසන්තස්ස සම්මජ්ජනකාලෙ රුක්ඛතො පතිතානි සත්තට්ඨනාලිමත්තානිපි බහුතරානිපි කාකසිසානි ඡඩ්ඛෙතබ්බානි භොන්ති. සො තමත්ථං භික්ඛුනං ආරොචෙසි. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, අමුකස්ස කිර භික්ඛුනො වසනට්ඨානෙ දිවසෙ දිවසෙ එත්තකානි නාම කාකසිසානි ඡඩ්ඛෙතබ්බානි භොන්ති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිස්සින්නා”ති පුච්ඡ, භික්ඛු “ඉමාය නාමා”ති වත්වා “කදා පට්ඨාය පන, හන්තෙ, කාකානඤ්ච උලුකානඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤං වෙරං උප්පන්න”න්ති පුච්ඡිංසු, සත්ථා “පයමකප්පිකකාලතො පට්ඨායා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ පයමකප්පිකා මනුස්සා සන්නිපතිත්වා එකං අභිරූපං සොභග්ගප්පත්තං ආචාරසම්පන්නං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං පුරිසං ගහෙත්වා රාජානං කරිංසු, චතුප්පදාපි සන්නිපතිත්වා එකං සීහං රාජානං අකංසු, මහාසමුද්දෙ මච්ඡා ආනන්දං නාම මච්ඡං රාජානං අකංසු. තතො සකුණගණා හිමවන්තපදෙසෙ එකස්මිං පිට්ඨිපාසාණෙ සන්නිපතිත්වා “මනුස්සෙසු රාජා පඤ්ඤායති, තථා චතුප්පදෙසු වෙව මච්ඡෙසු ව. අම්භාකං පනත්තරෙ රාජා නාම නත්ථි, අප්පතිස්සවාසො නාම න වට්ටති, අම්භාකමපි රාජානං ලද්ධං වට්ටති, එකං රාජට්ඨානෙ යපෙනබ්බයුත්තකං ජානාථා”ති. තෙ තාදිසං සකුණං ඔලොකයමානා එකං උලුකං රොචෙත්වා “අයං තො රුච්චති”ති ආහංසු. අටෙකො සකුණො සබ්බෙසං අප්පිකාසයග්ගහණත්ථං තික්ඛන්තුං සාවෙසි. තස්ස සාවෙන්තස්ස ද්වෙ සාවනා අධිවාසෙත්වා තතියසාවනාය එකො කාකො උට්ඨාය “තිට්ඨ තාවෙනස්ස ඉමස්මිං රාජාහිසෙකකාලෙ එවරූපං මුඛං භවති, කුද්ධස්ස කීදිසං භවිස්සති, ඉමිනා හි

කුද්දෙන ඔලොකිතා මයං තත්තකපාලෙ පක්ඛිත්තලොණං විය තත්ථ තත්ථෙව හිජ්ජිස්සාම, ඉමං රාජානං කාතුං මය්හං න රුච්චති”ති ඉමමත්ථං පකාසෙතුං පට්ඨං ගාථමාහ —

58.

“සබ්බෙහි කිර ඤාතිහි, කොසියො ඉස්සරො කතො;
සථෙ ඤාතිහනුඤ්ඤාතො, භණ්ණොයාහං එකවාචික”න්ති.

තස්සත්ථො — යා එසා සාවනා වත්තති, තං සුත්වා වදාමි. සබ්බෙහි කිර ඉමෙහි සමාගතෙහි ඤාතිහි අයං කොසියො රාජා කතො. සථෙ පනාහං ඤාතිහි අනුඤ්ඤාතො භවෙය්‍යං, එත්ථ වත්තබ්බං එකවාචිකං කිඤ්චි භණ්ණොයන්ති.

අථ නං අනුජානන්තා සකුණා දුතියං ගාථමාහංසු —

59.

“භණ්ණ සම්ම අනුඤ්ඤාතො, අත්ථං ධම්මඤ්ච කෙවලං;
සන්ති හි දහරා පක්ඛි, පඤ්ඤවන්තො ජුතින්ධරා”ති.

තත්ථ භණ්ණ, සම්ම, අනුඤ්ඤාතොති, සම්ම, වායස ත්වං අම්භෙහි සබ්බෙහි අනුඤ්ඤාතො, යං තෙ භණ්ණිත්තං, තං භණ්ණ. අත්ථං ධම්මඤ්ච කෙවලන්ති භණ්ණන්තො ච කාරණඤ්චෙව පච්චෙණ්ණාගතඤ්ච වචනං අමුඤ්චිත්වා භණ්ණ. පඤ්ඤවන්තො ජුතින්ධරාති පඤ්ඤාසම්පන්නා චෙව ඤාණොභාසධරා ච දහරාපි පක්ඛිනො අත්ථියෙව.

සො එවං අනුඤ්ඤාතො තතියං ගාථමාහ —

60.

“න මෙ රුච්චති හද්දං වො, උලුකස්සාහිසෙවනං;
අක්කුද්ධස්ස මුඛං පස්ස, කථං කුද්ධො කර්ස්සති”ති.

තස්සත්ථො — හද්දං තුම්භාකං භොතු, යං පනෙතං තික්ඛන්තුං සාවනවාචාය උලුකස්ස අහිසෙවනං කරියති, එතං මය්හං න රුච්චති. එතස්ස හි ඉදානි තුට්ඨවිත්තස්ස අක්කුද්ධස්ස මුඛං පස්සථ, කුද්ධො පනායං කථං කර්ස්සතීති න ජානාමි, සබ්බථාපි එතං මය්හං න රුච්චතීති.

සො එවං වත්වා “මය්හං න රුච්චති, මය්හං න රුච්චති”ති විරචන්තො ආකාසෙ උජ්ජති, උලුකොපි නං උට්ඨාය අනුබන්ධි. තතො පට්ඨාය තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං වෙරං බන්ධිංසු. සකුණා සුවණ්ණහංසං රාජානං කත්වා පක්කමිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානො බහු සොනාපන්නාදයො අහෙසුං. “තදා රජපෙ අභිසිත්තභංසපොතො අහමෙව අහොසි”න්ති.

උලුකජාතකවණ්ණනා දසමා.

පදුමවග්ගො දුතියො.

තස්සුද්දානං –

පදුමං මුදුපාණී ව, පලොභනං පනාදකං;
බුරජපං සින්ධවඤ්චෙව, කක්කටා, රාමදුසකං;
සුජාතං උලුකං දස.

3. උදපානවග්ගො

[271] 1. උදපානදුසකජාතකවණ්ණනා

ආරඤ්ඤිකස්ස ඉසිනොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උදපානදුසකසිඬිගාලං ආරබ්භ කටෙසි. එකො කිර සිඬිගාලො භික්ඛුසඬිසස්ස පානීයඋදපානං උච්චාරපස්සාවකරණෙන දුසෙත්වා පක්කාමි. අථ නං එකදිවසං උදපානසමීපං ආගතං සාමණෙරා ලෙඩ්ඬුහි පහරිත්වා කිලමෙසුං, සො තතො පට්ඨාය තං යානං පුන නිවත්තිත්වාපි න ඔලොකෙසි. භික්ඛු තං පවත්තිං ඤත්වා ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, උදපානදුසකසිඬිගාලො කිර සාමණෙරෙහි කිලමිතකාලතො පට්ඨාය පුන නිවත්තිත්වාපි න ඔලොකෙසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස සිඬිගාලො උදපානදුසකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං ඉදමෙව ඉසිපතනං අයමෙව උදපානො අහොසි. තදා බොධිසත්තො බාරාණසියං කුලසරෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ඉසිගණපරිවුතො ඉසිපතනෙ වාසං කප්පෙසි. තදා එකො සිඬිගාලො ඉදමෙව උදපානං දුසෙත්වා පක්කමති. අථ නං එකදිවසං තාපසා පරිවාරෙත්වා යීතා එකෙනුපායෙන ගහෙත්වා බොධිසත්තස්ස සන්නිකං ආනයිංසු. බොධිසත්තො සිඬිගාලෙන සද්ධිං සල්ලපත්තො පයමං ගාථමාහ –

61.

“ආරඤ්ඤිකස්ස ඉසිනො, විරරත්තතපස්සිනො;
කිච්ඡාකතං උදපානං, කථං සම්ම අවාහයි”ති.

තස්සත්ථො — අරඤ්ඤෙ වසනතාය ආරඤ්ඤිකස්ස, එසිතගුණත්තා ඉසිනො, විරරත්තං තපං නිස්සාය චුත්ථත්තා විරරත්තතපස්සිනො කිව්ඡාකතං කිව්ඡෙන දුක්ඛෙන නිප්ථාදිතං උදපානං කථං කිමත්ථාය සම්ම සිඬිගාල, ත්වං අවාහයි මුත්තකරීසෙන අජ්ඣොත්ථරි දුසෙසි, තං වා මුත්තකරීසං එත්ථ අවාහයි පාතෙසීති.

තං සුත්ථා සිඬිගාලො දුතියං ගාථමාහ —

62.

“එස ධම්මො සිඬිගාලානං, යං පිත්ථා ඔහදාමසෙ;
පිතුපිතාමහං ධම්මො, න තං උජ්ඣාතුමරහසී”ති.

තත්ථ එස ධම්මොති එස සභාවො. යං පිත්ථා ඔහදාමසෙති, සම්ම, යං මයං යත්ථ පාතියං පිවාම, තමෙව උහදාමපි ඔමුත්තෙමපි, එස අම්භාකං සිඬිගාලානං ධම්මොති දස්සෙති. පිතුපිතාමහන්ති පිතුනඤ්ච පිතාමභානඤ්ච නො එස ධම්මො. න තං උජ්ඣාතුමරහසීති තං අම්භාකං පච්චේඤාගතං ධම්මං සභාවං ත්වං උජ්ඣාතුං න අරහසී, න යුත්තං තෙ එත්ථ කුජ්ඣිතුන්ති.

අථස්ස බොධිසත්තො තතියං ගාථමාහ —

63.

“යෙසං වො ඵදිසො ධම්මො, අධම්මො පන කීදිසො;
මා වො ධම්මං අධම්මං වා, අද්දසාම කුදාවන”න්ති.

තත්ථ මා වොති තුම්භාකං ධම්මං වා අධම්මං වා න මයං කදාවි අද්දසාමාති.

එවං බොධිසත්තො තස්ස ඔවාදං දත්ථා “මා පුත ආගච්ඡා”ති ආහ. සො තතො පට්ඨාය පුත නිවත්තිත්ථාපි න ඔලොකෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්ථා සච්චානි පකාසෙත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා උදපානදුසකො අයමෙව සිඬිගාලො අහොසි, ගණසත්ථා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

උදපානදුසකජාතකවණ්ණනා පට්ඨමා.

[272] 2. බ්‍යග්ගජාතකවණ්ණනා

යෙන මිත්තෙන සංසග්ගානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොකාලිකං ආරබ්භ කථෙසි. කොකාලිකවත්ථු තෙරසකනිපාතෙ තක්කාරියජාතකෙ (ජා. 1.13.104 ආදයො) ආවිභවිස්සති. කොකාලිකො පන “සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ ගහෙත්ථා ආගමිස්සාමී”ති කොකාලිකරට්ඨතො ජෙනවනං ආගන්ත්ථා සත්ථාරං වන්දිත්ථා ථෙරෙ

උපසඬකමිත්වා “ආවුසො, කොකාලිකරට්ඨවාසිනො මනුස්සා තුමහෙ පක්කොසන්ති, එථ ගච්ඡාමා”ති ආහ. “ගච්ඡ ත්වං, ආවුසො, න මයං ආගච්ඡාමා”ති. සො ථෙරෙහි පටික්ඛිත්තො සයමෙව අගමාසි. අථ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, කොකාලිකො සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙහි සභාපි විනාපි වත්තිතුං න සක්කොති, සංයොගමිපි න සහති, වියොගමිපි න සහති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි කොකාලිකො සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙහි නෙව සහ, න විනා වත්තිතුං සක්කොති”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො අඤ්ඤතරස්මිං අරඤ්ඤායතනෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස විමානතො අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං වනප්පතිපෙට්ඨකෙ අඤ්ඤා රුක්ඛදෙවතා වසති. තස්මිං වනසණ්ඨෙව සීහො ව ඛයග්ගො ව වසන්ති. තෙසං භයෙන කොචි තත්ථ න බ්‍රෙත්තං කරොති, න රුක්ඛං ඡින්දති, නිවත්තිත්වා ඔලොකෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. තෙ පන සීහඛයග්ගො නානප්පකාරෙ මිගෙ වධිත්වා බාදන්ති, බාදිතාවසෙසං තත්ථෙව පභාය ගච්ඡන්ති. තෙන සො වනසණ්ඨො අසුචිකුණපගන්ධො හොති. අථ ඉතරා රුක්ඛදෙවතා අත්ඨබ්බාලා කාරණාකාරණං අජානමානා එකදිවසං බොධිසත්තං ආහ – “සම්ම, එතෙ නො සීහඛයග්ගෙ නිස්සාය වනසණ්ඨො අසුචිකුණපගන්ධො ජාතො, අහං එතෙ පලාපෙමි”ති. බොධිසත්තො “සම්ම, ඉමෙ ද්වෙ නිස්සාය අම්භාකං විමානාති රක්ඛියන්ති, එතෙසු පලායන්තෙසු විමානාති නො විනස්සිස්සන්ති, සීහඛයග්ගානං පදං අපස්සන්තා මනුස්සා සබ්බං වනං ඡින්දිත්වා එකඬිගණං කත්වා බ්‍රෙත්තාති කරිස්සන්ති, මා තෙ එවං රුචිවි”ති වත්වා පුරිමා ද්වෙ ගාථා අවොච –

64.

“යෙන මිත්තෙන සංසග්ගා, යොගක්ඛෙමො විහියාති;
පුබ්බෙවජ්ඣාහවං තස්ස, රක්ඛෙ අක්ඛිව පණ්ඩිතො.

65.

“යෙන මිත්තෙන සංසග්ගා, යොගක්ඛෙමො පවඬිඨති;
කරෙය්‍යත්තසමං චුත්තිං, සබ්බකිච්චෙසු පණ්ඩිතො”ති.

තත්ථ යෙන මිත්තෙන සංසග්ගාති යෙන පාපමිත්තෙන සද්ධිං සංසග්ගහෙතු සංසග්ගකාරණා, යෙන සද්ධිං දස්සනසංසග්ගො සවනසංසග්ගො කායසංසග්ගො සමුල්ලපනසංසග්ගො පරිභොගසංසග්ගොති ඉමස්ස පඤ්චවිධස්ස සංසග්ගස්ස කතත්තාති අත්ථො. යොගක්ඛෙමොති කායචිත්තසුඛං. තඤ්ඤි දුක්ඛයොගතො බ්‍රෙමත්තා ඉධ

යොගක්ඛෙමොති අධිජ්ජෙතං. විහිංසාතිති පරිභායති. පුබ්බෙවජ්ඣාභවං තස්ස, රක්ඛෙ අක්ඛිව පණ්ඩිතොති තස්ස පාපමිත්තස්ස අජ්ඣාභවං තෙන අභිභවිතබ්බං අත්තනො ලාභයසජීවිතං, යථා නං සො න අජ්ඣාභවති, තථා පටිමතරමෙව අත්තනො අක්ඛි විය පණ්ඩිතො පුරිසො රක්ඛෙය්‍ය.

දුතියගාථාය යෙනාති යෙන කල්‍යාණමිත්තෙන සහ සංසග්ගකාරණා. යොගක්ඛෙමො පවඨිසිතිති කායචිත්තසුඛං වඨිසිති. කරෙය්‍යත්තසමං චුත්තින්ති තස්ස කල්‍යාණමිත්තස්ස සබ්බකිච්චෙසු පණ්ඩිතො පුරිසො යථා අත්තනො ජීවිතචුත්තිඤ්ච උපභොගපරිභොගචුත්තිඤ්ච කරොති, එවමෙතං සබ්බං කරෙය්‍ය, අධිකම්පි කරෙය්‍ය, භීතං පන න කරෙය්‍යාති.

එවං බොධිසත්තෙන කාරණෙ කලීතෙපි සා බාලදෙවතා අනුපධාරෙත්වා එකදිවසං භෙරවරුපාරම්මණං දස්සෙත්වා තෙ සීහබ්‍යග්ගෙ පලාපෙසි. මනුස්සා තෙසං පදවලඤ්ඡං අදිස්වා “සීහබ්‍යග්ගො අඤ්ඤං වනසණ්ඩං ගතා”ති ඤාත්වා වනසණ්ඩස්ස එකපස්සං ඡින්දිංසු. දෙවතා බොධිසත්තං උපසඬකමිත්වා “අහං, සම්ම, තව වචනං අකත්වා තෙ පලාපෙසිං, ඉදානි තෙසං ගතභාවං ඤාත්වා මනුස්සා වනසණ්ඩං ඡින්දන්ති, කිං නු බො කාතබ්බ”න්ති වත්වා “ඉදානි තෙ අසුකවනසණ්ඩෙ නාම වසන්ති, ගන්ත්වා තෙ ආනෙහී”ති චුත්තා තත්ථ ගන්ත්වා තෙසං පුරතො යත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්ස තතියං ගාථමාහ –

66.

“එථ බ්‍යග්ගො නිවත්තවිහො, පච්චුපෙථ මහාවනං;
මා වනං ඡින්දි නිබ්‍යග්ගො, බ්‍යග්ගො මාහෙසු නිබ්බතා”ති.

තත්ථ බ්‍යග්ගොති උභොපි තෙ බ්‍යග්ගනාමෙනවාලපන්ති ආහ. නිවත්තවිහොති නිවත්තථ. පච්චුපෙථ මහාවනන්ති තං මහාවනං පච්චුපෙථ සුත උපගච්ඡථ, අයමෙව වා පායො. මා වනං ඡින්දි නිබ්‍යග්ගොති අම්භාකං වසනකවනසණ්ඩං ඉදානි තුම්භාකං අභාවෙන නිබ්‍යග්ගො මනුස්සා මා ඡින්දිංසු. බ්‍යග්ගො මාහෙසු නිබ්බතාති තුම්භාදිසා ච බ්‍යග්ගරාජානො අත්තනො වසනට්ඨානා පලායිතත්තා නිබ්බතා වසනට්ඨානභූතෙන වනෙන විරහිතා මා අහෙසුං. තෙ එවං තාය දෙවතාය යාවියමානාපි “ගච්ඡ ත්වං, න මයං ආගමිස්සාමා”ති පටික්ඛිපිංසුයෙව. දෙවතා එකිකාව වනසණ්ඩං පච්චාගඤ්ජි. මනුස්සාපි කතිපාහෙනෙව සබ්බං වනං ඡින්දිත්වා බෙත්තාති කරිත්වා කසිකම්මං කරිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අපණ්ඩිතා දෙවතා කොකාලිකො අහොසි, සීහො සාරිපුත්තො, බ්‍යග්ගො මොග්ගල්ලානො, පණ්ඩිතදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

බ්‍යග්ඝජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[273] 3. කච්ඡපජාතකවණ්ණනා

කො නු උද්ධිතභත්තොවාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරාජස්ස ද්විත්තං මහාමත්තානං කලහවූපසමනං ආරබ්භ කථෙසී. පච්චුප්පන්තවත්ථු දුකනිපාතෙ කථිතමෙව.

අතීතෙ පන බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පාති උග්ගණ්හිත්වා කාමෙ පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවන්තපදෙසෙ ගඬගාතීරෙ අස්සමපදං මාපෙත්වා තත්ථ අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා ඤානකීළං කීළන්තො වාසං කප්පෙසී. ඉමස්මිං කිර ජාතකෙ බොධිසත්තො පරමමජ්ඣන්තො අහොසී, උපෙක්ඛාපාරමිං පුරෙසී. තස්ස පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසින්තස්ස එකො පගබ්භො දුස්සිලො මක්කටො ආගන්ත්වා කණ්ණසොතෙසු අඬගජාතෙන සලාකපවෙසනකම්මං කරොති, බොධිසත්තො අවාරෙත්වා මජ්ඣන්තො හුත්වා නිසීදනියෙව. අථෙකදිවසං එකො කච්ඡපො උදකා උත්තරිත්වා ගඬගාතීරෙ මුඛං විවරිත්වා ආතපං තප්පන්තො නිද්දායති. තං දිස්වා සො ලොලවානරො තස්ස මුඛෙ සලාකපවෙසනකම්මං අකාසී. අථස්ස කච්ඡපො පබුජ්ඣන්ත්වා අඬගජාතං සමුග්ගෙ පක්ඛිපන්තො විය ඩංසී, බලවච්චෙනා උප්පජ්ජී. වෙදනං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො “කො නු බො මං ඉමම්භා දුක්ඛා මොවෙය්‍ය, කස්ස සන්තිකං ගච්ඡාමි”ති වින්තෙත්වා “අඤ්ඤා මං ඉමම්භා දුක්ඛා මොවෙතුං සමත්ථො නත්ථි අඤ්ඤත්‍ර තාපසෙන, තස්සෙව සන්තිකං මයා ගන්තුං වට්ඨති”ති කච්ඡපං ද්විති හත්ථෙහි උක්ඛිපිත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං අගමාසී. බොධිසත්තො තෙන දුස්සිලමක්කටෙන සද්ධිං දවං කරොන්තො පයමං ගාථමාහ —

67.

“කො නු උද්ධිතභත්තොව, පුරහත්ථොව බ්‍රාහ්මණො;
කහං නු භික්ඛං අවරි, කං සද්ධං උපසඬකමි”ති.

තත්ථ කො නු උද්ධිතභත්තොවාති කො නු එස වඩ්ඪිතභත්තො විය, එකං වඩ්ඪිතභත්තං හත්තපුරපාතිං හත්ථෙහි ගහෙත්වා විය කො නු එසො ආගච්ඡතීති අත්ථො. පුරහත්ථොව බ්‍රාහ්මණොති කත්තිකමාසෙ වාචනකං ලභිත්වා පුරහත්ථො බ්‍රාහ්මණො විය ව කො නු බො එසොති වානරං සන්ධාය වදති. කහං නු භික්ඛං අවරිති, හො වානර, කස්මිං පදෙසෙ අජ්ජ ත්වං භික්ඛං අවරි. කං සද්ධං උපසඬකමිති කතරං නාම පුබ්බපෙතෙ උද්දිස්ස කතං සද්ධහත්තං, කතරං වා සද්ධං පුග්ගලං ත්වං උපසඬකමි, කුතො තෙ අයං දෙය්‍යධම්මො ලද්ධොති දීපෙති.

තං සුත්වා දුස්සිලවානරො දුතියං ගාථමාහ —

68.

“අහං කපිස්මි දුම්මෙධො, අනාමාසානි ආමසිං;
ත්වං මං මොචය හද්දං තෙ, මුත්තො ගච්ඡෙය්‍ය පබ්බත” ති.

තත්ථ අහං කපිස්මි දුම්මෙධොති හද්දං තෙ අහං අස්මි දුම්මෙධො
චපලචිත්තො මක්කටො. අනාමාසානි ආමසින්ති අනාමසිතබ්බට්ඨානානි
ආමසිං. ත්වං මං මොචය හද්දං තෙති ත්වං දයාලු අනුකම්පකො මං ඉමම්භා
දුක්ඛා මොචෙහි, හද්දං තෙ භොතු. මුත්තො ගච්ඡෙය්‍ය පබ්බතන්ති සොභං
තවානුභාවෙන ඉමම්භා ඛ්‍යාසනා මුත්තො පබ්බතමෙව ගච්ඡෙය්‍යං, න තෙ
පුන චක්ඛුපථෙ අත්තානං දස්සෙය්‍යන්ති.

බොධිසත්තො තස්මිං කාරුඤ්ඤෙන කච්ඡපෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො
තතියං ගාථමාහ —

69.

“කච්ඡපා කස්සපා භොන්ති, කොණ්ඩඤ්ඤා භොන්ති මක්කටා;
මුඤ්ච කස්සප කොණ්ඩඤ්ඤං, කතං මෙටුනකං තයා” ති.

තස්සත්ථො — කච්ඡපා නාම කස්සපගොත්තා භොන්ති, මක්කටා
කොණ්ඩඤ්ඤගොත්තා, කස්සපකොණ්ඩඤ්ඤානඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤං
ආවාහවිවාහසම්බන්ධො අත්ථි. අද්ධා තයිදං ලොලෙන දුස්සීලමක්කටෙන
තයා සද්ධිං, තයා ච දුස්සීලෙන ඉමිනා මක්කටෙන සද්ධිං
ගොත්තසදිසතාසඬ්ඛාතස්ස මෙටුනධම්මස්ස අනුච්ඡවිකං
දුස්සීලාකම්මසඬ්ඛාතම්පි මෙටුනකං කතං, තස්මා මුඤ්ච, කස්සප,
කොණ්ඩඤ්ඤන්ති.

කච්ඡපො බොධිසත්තස්ස චචනං සුත්වා කාරණෙන පසන්තො
වානරස්ස අඬ්ගජානං මුඤ්චි. මක්කටො මුත්තමත්තොච බොධිසත්තං
චන්දිත්වා පලාතො, පුන තං යානං නිවත්තිත්වාපි න ඔලොකෙසි.
කච්ඡපොපි බොධිසත්තං චන්දිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. බොධිසත්තොපි
අපරිභිනජ්ඣානො භ්‍රම්මලොකපරායණො අභොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං
සමොධානෙසි — “තදා කච්ඡපවානරා ද්වෙ මහාමත්තා අභෙසුං, තාපසො
පන අහමෙව අභොසි” ති.

කච්ඡපජාතකචණ්ණනා තතියා.

[274] 4. ලොලජාතකචණ්ණනා

කායං බලාකා සිබ්බීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං
ලොලභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තඤ්චි ධම්මසභං ආනිතං සත්ථා “න ත්වං

හික්බු ඉදානෙව ලොලො, පුබ්බෙපි ලොලොයෙව, ලොලතායෙව ච ජීවිතක්ඛයං පත්තො, තං නිස්සාය පොරාණකපණ්ඩිතාපි අත්තනො වසනට්ඨානා පරිබාහිරා අහෙසු”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බාරාණසියෙට්ඨිතො මහානසෙ භත්තකාරකො පුඤ්ඤත්ථාය නිළපච්ඡිං යපෙසි. තදා බොධිසත්තො පාරාවතයොනියං නිබ්බත්තිත්වා තත්ථ වාසං කප්පෙසි. අටෙකො ලොලකාකො මහානසමත්ථකෙන ගච්ඡන්තො නානාජපකාරං මච්ඡමංසවිකතිං දිස්වා පිපාසාහිභූතො “කං නු බො නිස්සාය සක්කා භවෙය්‍යං ඔකාසං ලද්ධු”න්ති වින්තෙත්වා බොධිසත්තං දිස්වා “ඉමං නිස්සාය සක්කා”ති සන්නිට්ඨානං කත්වා තස්ස ගොවරාය අරඤ්ඤගමනකාලෙ පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධි. අථ නං බොධිසත්තො “මයං බො, කාක, අඤ්ඤගොවරා, ත්වම්පි අඤ්ඤගොවරො, කිං නු බො මං අනුබන්ධසි”ති ආහ. “තුම්භාකං, සාමි, කිරියා මය්‍හං රුච්චති, අහම්පි තුම්භෙහි සමානගොවරො හුත්වා තුම්භෙ උපට්ඨාතුං ඉච්ඡාමි”ති. බොධිසත්තො සම්පට්ච්ඡි. සො තෙන සද්ධිං ගොවරභූමියං එකගොවරං වරන්තො විය ඔසක්කිත්වා ගොමයරාසිං විද්ධංසෙත්වා පාණකෙ බාදිත්වා කුච්ඡිපුරං කත්වා බොධිසත්තං උපසඬකම්ත්වා “තුම්භෙ එත්තකං කාලං වරටෙව, නනු භොජනෙ නාම පමාණං ඤාතුං වට්ටති, එථ නාතිසායමෙව ගච්ඡාමා”ති ආහ. බොධිසත්තො තං ආදාය වසනට්ඨානං අගමාසි. භත්තකාරකො “අම්භාකං පාරාවතො සහායං ගහෙත්වා ආගතො”ති කාකස්සාපි එකං ථූසපච්ඡිං යපෙසි. කාකොපි චතුහපඤ්ඤාහං තෙනෙව නිහාරෙන වසි.

අටෙකදිවසං සෙට්ඨිතො බ්‍රහ්මච්ඡමංසං ආහරිශිත්ථ, කාකො තං දිස්වා ලොභාහිභූතො පච්චුසකාලතො පට්ඨාය නිත්ථුනන්තො නිපජ්ජි. අථ නං පුනදිවසෙ බොධිසත්තො “එහි, සම්ම, ගොවරාය පක්කම්ස්සාමා”ති ආහ. “තුම්භෙ ගච්ඡථ, මය්‍හං අජිණ්ණාසඬකා අත්ථි”ති. “සම්ම, කාකානං අජීරකො නාම නත්ථි, දීපවට්ටිමත්තමෙව හි තුම්භාකං කුච්ඡියං ථොකං තිට්ඨති, සෙසං අජිකොහට්ටත්තමෙව ජීරති, මම වචනං කරොහි, මා එතං මච්ඡමංසං දිස්වා එවමකාසි”ති. “සාමි, කිං නාමෙතං කටෙථ, අජිණ්ණාසඬකාව මය්‍හං”න්ති. “තෙන හි අජපමත්තො භොහි”ති තං ඔවදිත්වා බොධිසත්තො පක්කාමි.

භත්තකාරකොපි නානාමච්ඡමංසවිකතියො සම්පාදෙත්වා සරීරතො සෙදං අපනෙන්නො මහානසද්වාරෙ අට්ඨාසි. කාකො “අයං ඉදානි කාලො මංසං බාදිතු”න්ති ගන්ත්වා රසකරොට්ටත්ථකෙ නිසිදි. භත්තකාරකො “කිරි”ති සද්දං සුත්වා නිවත්තිත්වා ඔලොකෙන්නො කාකං දිස්වා පවිසිත්වා තං ගහෙත්වා සකලසරීරලොමං ලුඤ්චිත්වා මත්ථකෙ චූළං යපෙත්වා සිඬ්ඨිවෙරමරිවාදීනි පිසිත්වා තක්කෙන ආලොලෙත්වා “ත්වං අම්භාකං

සෙට්ඨිනො මච්ඡමංසං උච්ඡිට්ඨකං කරොසි”ති සකලසරීරමස්ස මක්ඛෙන්වා බිපිත්වා නීළපච්ඡියං පාතෙසි, බලවච්චෙදනා උප්පජ්ජි. බොධිසත්තො ගොවරභූමිතො ආගන්ත්වා තං නිත්ථුනන්තං දිස්වා දවං කරොන්තො පයමං ගාථමාහ -

70.

“කායං බලාකා සිබ්බීති, චොරී ලඬ්ඝිපිතාමහා;
ඔරං බලාකෙ ආගච්ඡ, චණ්ඩො මෙ වායසො සබ්බා”ති.

තත්ථ කායං බලාකා සිබ්බීති තං කාකං තස්ස බහලතක්කෙන මක්ඛිතසරීරසෙනවණ්ණත්තා මත්ථකෙ ච සිබ්බාය යිපිතත්තා “කා එසා බලාකා සිබ්බී”ති පුච්ඡන්තො ආලපති. චොරීති කුලස්ස අනනුඤ්ඤාය කුලසරං, කාකස්ස වා අරුටියා පච්ඡිං පට්ඨන්තා “චොරී”ති වදති. ලඬ්ඝිපිතාමහාති ලඬ්ඝි වුව්චති ආකාසෙ ලඬ්ඝනතො මෙසො, බලාකා ච නාම මෙසසද්දෙන ගබ්භං ගණ්හන්තීති මෙසසද්දො බලාකානං පිතා, මෙසො පිතාමහො හොති. තෙනාහ “ලඬ්ඝිපිතාමහා”ති. ඔරං බලාකෙ ආගච්ඡාති, අමහො බලාකෙ, ඉතො එහි. චණ්ඩො මෙ වා යසො සබ්බාති මය්භං සබ්බා පච්ඡිසාමිකො වායසො චණ්ඩො ඵරුසො, සො ආගතො තං දිස්වා කණ්ණසද්ධිසෙන තුණ්ඩෙන කොට්ටෙන්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙය්‍යා, තස්මා යාව වායසො නාගච්ඡති, තාව පච්ඡිතො ඔතරිත්වා ඉතො එහි, සීසං පලායස්සුති වදති.

තං සුත්වා කාකො දුතියං ගාථමාහ -

71.

“නාහං බලාකා සිබ්බීති, අහං ලොලොස්මි වායසො;
අකත්වා වචනං තුය්භං, පස්ස ලුනොස්මි ආගතො”ති.

තත්ථ ආගතොති ත්වං ඉදානි ගොවරභූමිතො ආගතො, මං ලුනං පස්සාති අත්ථො.

තං සුත්වා බොධිසත්තො තතියං ගාථමාහ -

72.

“පුනපාපජ්ජසි සම්ම, සීලඤ්ඤි තව තාදිසං;
න හි මානුසකා හොගා, සුභුඤ්ජා හොන්ති පක්ඛිනා”ති.

තත්ථ පුනපාපජ්ජසි සම්මාති සම්ම වායස, පුනපි ත්වං එවරුපං දුක්ඛං පටිලභිස්සසෙව, නත්ථි තෙ එත්තකෙන මොක්ඛො. කිංකාරණා? සීලඤ්ඤි තව තාදිසං පාපකං, යස්මා තව ආචාරසීලං තාදිසං දුක්ඛාධිගමස්සෙව අනුරුපං. න හි මානුසකාති මනුස්සා නාම මහාපුඤ්ඤා, තිරච්ඡානගතානං

තථාරූපං පුඤ්ඤං නත්ථි, තස්මා මානුසකා භොගා තිරච්ඡානගතෙන පක්ඛිනා න භුඤ්ජීයන්තිති.

එවඤ්ච පන වත්ථා බොධිසත්තො “ඉතො දානි පට්ඨාය මයා එත්ථ වසිතුං න සක්කා”ති උප්පතිත්වා අඤ්ඤත්ථ අගමාසි. කාකොපි නිත්ථුනන්තො තත්ථෙව කාලමකාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ ලොලභික්ඛු අනාගාමීඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා ලොලකාකො ලොලභික්ඛු අහොසි, පාරාවතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ලොලජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

[275] 5. රුචිරජාතකවණ්ණනා

කායං බලාකා රුචිරාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං ලොලභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. ද්වෙපි වත්ථුනි පුරිමසදිසානෙව ගාථාපි.

73.

“කායං බලාකා රුචිරා, කාකනීළස්මිමච්ඡති;
වණ්ඨො කාකො සබා මය්භං, යස්ස වෙනං කුලාවකං.

74.

“නනු මං සම්ම ජානාසි, දිජ සාමාකභොජන;
අකත්ථා වචනං තුය්භං, පස්ස ලුනොස්මි ආගතො.

75.

“පුනපාපජ්ජසි සම්ම, සීලඤ්ඨි තව තාදිසං;
න හි මානුසකා භොගා, සුභුඤ්ජා භොන්ති පක්ඛිනා”ති. —

ගාථා හි එකන්තරිකායෙව.

තත්ථ “රුචිරා”ති තක්කමක්ඛිතසරිරතාය සෙනවණ්ණනං සන්ධාය වදති. රුචිරා පියදස්සනා, පණ්ඩුරාති අත්ථො. කාකනීළස්මීන්ති කාකකුලාවකෙ. “කාකනීඨස්මි”න්තිපි පාඨො. දිජාති කාකො පාරෙවනං ආලපති. සාමාකභොජනාති තිණඛිජභොජන. සාමාකග්ගභණෙන හෙත්ථ සබ්බමපි තිණඛිජං ගතිතං. ඉධාපි බොධිසත්තො “න ඉදානි සක්කා ඉතො පට්ඨාය මයා එත්ථ වසිතුං”න්ති උප්පතිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ ලොලභික්ඛු අනාගාමීඵලෙ පතිට්ඨති.

“තදා ලොලකාකො ලොලහික්ඛු අහොසි, පාරාවතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

රුචිරජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[276] 6. කුරුධම්මජාතකවණ්ණනා

තව සද්ධඤ්ච සීලඤ්චාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං භංසසාතකහික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථිවාසිනො ද්වෙ සභායකා හික්ඛු පබ්බජිත්වා ලද්ධපසම්පදා යෙභුයොන එකතො විවරන්ති. තෙ එකදිවසං අවිරවතිං ගන්ත්වා න්හත්වා වාලුකපුලිනෙ ආතපං තප්පමානා සාරණීයකථං කටෙන්නා අට්ඨංසු, තස්මිං බණෙ ද්වෙ භංසා ආකාසෙන ගච්ඡන්ති. අටෙකො දහරහික්ඛු සක්ඛරං ගහෙත්වා “එකස්ස භංසපොතකස්ස අක්ඛිං පහරිස්සාමි”ති ආහ, ඉතරො “න සක්ඛිස්සසි”ති ආහ. “තිට්ඨතු ඉමස්මිං පස්සෙ අක්ඛි, පරපස්සෙ අක්ඛිං පහරිස්සාමි”ති. “ඉදම්පි න සක්ඛිස්සසියෙවා”ති. “තෙන හි උපධාරෙහි”ති තියංසං සක්ඛරං ගහෙත්වා භංසස්ස පච්ඡාභාගෙ බිපි. භංසො සක්ඛරසද්දං සුත්වා නිවත්තිත්වා ඔලොකෙසි, අථ නං ඉතරො වට්ටසක්ඛරං ගහෙත්වා පරපස්සෙ අක්ඛිමිහි පහරිත්වා ඔරිමක්ඛිනා නික්ඛමාපෙසි. භංසො විරවන්තො පරිවත්තිත්වා තෙසං පාදමුලෙයෙව පති. තත්ථ තත්ථ ධීතා හික්ඛු දිස්වා ආගන්ත්වා “ආවුසො, එවරුපෙ නියානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා අනනුච්ඡවිකං වො කතං පාණාතිපාතං කරොන්තෙහි”ති වත්වා තෙ ආදාය තථාගතස්ස දස්සෙසුං. සත්ථා “සච්චං, කිර තයා හික්ඛු පාණාතිපාතො කතො”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති වුත්තෙ “හික්ඛු, කස්මා එවරුපෙ නියානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා එවමකාසි, පොරාණකපණ්ඩිතා අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ අගාරමජ්ඣෙ සංකිලිට්ඨවාසං වසමානා අප්පමත්තකෙසුපි යානෙසු කුක්කුච්චං කරිංසු, ත්වං පන එවරුපෙ නියානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා කුක්කුච්චමත්තමිපි න අකාසි, නනු නාම හික්ඛුනා කායවාචාවිත්තෙහි සඤ්ඤතෙන හවිතබ්බ”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කුරුරට්ඨෙ ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ ධනඤ්චයෙ කොරබ්බෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡමිහි පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අනුපුබ්බෙන විඤ්ඤානං පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා පිතරා ඔපරජ්ජෙ පතිට්ඨාපිතො අපරභාගෙ පිතු අවිචයෙන රජ්ජං පත්වා දස රාජධම්මෙ අකොපෙන්නො කුරුධම්මෙ වත්තිත්ථ. කුරුධම්මො නාම පඤ්ච සීලානි, තානි බොධිසත්තො පරිසුද්ධානි කත්වා රක්ඛි. යථා ච බොධිසත්තො, එවමස්ස මාතා අග්ගමහෙසී කනිට්ඨභාතා උපරාජා පුරොහිතො බ්‍රාහ්මණො රජ්ජුගාහකො අමච්චො සාරථී සෙට්ඨී දොණමාපකො මහාමත්තො දොවාරිකො නගරසොහිතී වණ්ණදාසීති එවමෙනෙ.

“රාජා මාතා මහෙසී ව, උපරාජා පුරොහිතො;
රජ්ජුකො සාරථී සෙට්ඨී, දොණො දොවාරිකො තථා;
ගණිකෙකාදස ජනා, කුරුධම්මෙ පතිට්ඨිතා”ති.

ඉති ඉමෙ සබ්බෙපි පරිසුද්ධානි කත්වා පඤ්ච සීලානි රක්ඛිංසු. රාජා චතුසු නගරද්වාරෙසු ච නගරමජ්ඣෙ ච නිවෙසනද්වාරෙ චාති ඡ දානසාලායො කාරෙත්වා දෙවසිකං ඡසතසහස්සං ධනං විස්සජ්ජෙත්තො සකලජම්බුදීපං උන්තඨගලං කත්වා දානං අදාසී, තස්ස පන දානජ්ඣාසයතා දානාභිරතතා සකලජම්බුදීපං අජ්ඣෙකාත්ථරි. තස්මිං කාලෙ කාලිඨගරට්ඨෙ දන්තපුරනගරෙ කාලිඨගරාජා රජ්ජං කාරෙසී. තස්ස රට්ඨෙ දෙවො න වස්සී, තස්මිං අවස්සන්තෙ සකලරට්ඨෙ ජාතකං ජාතං, ආහාරවිපත්තියා ච මනුස්සානං රොගො උදපාදි, දුබ්බට්ඨිහයං ජාතකහයං රොගහයන්ති තීණි හයානි උප්පජ්ජිංසු. මනුස්සා නිග්ගහණා දාරකෙ හත්ථෙසු ගහෙත්වා තත්ථ තත්ථ විවරන්ති.

සකලරට්ඨවාසිනො එකතො හුත්වා දන්තපුරං ගන්ත්වා රාජද්වාරෙ උක්කුට්ඨිමකංසු. රාජා වාතපානං නිස්සාය යීතො තං සද්දං සුත්වා “කිං කාරණා එතෙ විරවන්ති”ති පුච්ඡී. “මහාරාජ, සකලරට්ඨෙ තීණි හයානි උප්පත්තානි, දෙවො න වස්සති, සස්සානි න විපත්තානි, ජාතකං ජාතං. මනුස්සා දුබ්බොජනා රොගාභිභූතා නිග්ගහණා පුත්තෙ හත්ථෙසු ගහෙත්වා විවරන්ති, දෙවං වස්සාපෙහි මහාරාජා”ති. “පොරාණකරාජානො දෙවෙ අවස්සන්තෙ කිං කරොන්ති”ති? “පොරාණකරාජානො, මහාරාජ, දෙවෙ අවස්සන්තෙ දානං දත්වා උපොසථං අධිට්ඨාය සමාදින්නසීලා සිරිගබ්භං පවිසිත්වා දබ්බසන්ථරෙ සත්තාහං නිපජ්ජන්ති, තදා දෙවො වස්සති”ති. රාජා “සාධු”ති සම්පට්චිඡිත්වා තථා අකාසී. එවං සන්තෙපි දෙවො න වස්සී.

රාජා අමච්චෙ පුච්ඡී – “අහං කත්තබ්බකිච්චං අකාසිං, දෙවො න වස්සති, කිත්ති කරොමා”ති? “මහාරාජ, ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ ධනඤ්චයස්ස කොරබ්‍යරඤ්ඤො අඤ්ජනවණ්ණො නාම මඨගලහත්ථී අත්ථී, තං ආනෙස්සාම, එවං සන්තෙ දෙවො වස්සති”ති. “සො රාජා බලවාහනසම්පත්තො දුප්පසහො, කථමස්ස හත්ථී. ආනෙස්සාමා”ති? “මහාරාජ, තෙන සද්ධිං යුද්ධකිච්චං නත්ථී, දානජ්ඣාසයො රාජා දානාභිරතො යාචිතො සමානො අලඨකතසීසම්පි ඡින්දිත්වා පසාදසම්පත්තානි අක්ඛිනිපි උප්පාටෙත්වා සකලරජ්ජම්පි නිය්‍යාදෙත්වා දදෙය්‍ය, හත්ථිමිහි වත්තබ්බමෙව නත්ථී, අවස්සං යාචිතො දස්සති”ති. “කෙ පන තං යාචිතුං සමත්ථා”ති? “බ්‍රාහ්මණා, මහාරාජා”ති. රාජා බ්‍රාහ්මණගාමනො අට්ඨ බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙත්වා සක්කාරසම්මානං කත්වා හත්ථී යාවනත්ථාය පෙසෙසී. තෙ පරිබ්බයං ආදාය අද්ධිකවෙසං ගහෙත්වා සබ්බත්ථ එකරත්තිවාසෙන තුරිතගමනං ගන්ත්වා කතිපාහං නගරද්වාරෙ දානසාලාසු භුඤ්ජිත්වා සරීරං සන්තප්පෙත්වා “කදා රාජා

දානග්ගං ආගච්ඡිස්සති”ති පුච්ඡිංසු. මනුස්සා “පක්ඛස්ස තයො දිවසෙ වාතුද්දසෙ පන්තරසෙ අට්ඨමියඤ්ච ආගච්ඡති, ස්වෙ පන පුණ්ණමී, තස්මා ස්වෙ ආගච්ඡිස්සති”ති වදිංසු.

බ්‍රාහ්මණා පුනදිවසෙ පාතොව ගන්ත්වා පාචිනද්වාරෙ අට්ඨංසු. බොධිසත්තො පාතොව න්හත්වා ගත්තානුලිත්තො සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතො අලඤ්ඤාතහත්ථික්ඛන්ධවරගතො මහන්තෙන පරිවාරෙන පාචිනද්වාරෙන දානසාලං ගන්ත්වා ඔතරිත්වා සත්තට්ඨජනානං සහත්ථා හත්තං දත්වා “ඉමිනාව නිහාරෙන දෙථා”ති වත්වා හත්ථිං අභිරුහිත්වා දක්ඛිණද්වාරං අගමාසි. බ්‍රාහ්මණා පාචිනද්වාරෙ ආරක්ඛස්ස බලවතාය ඔකාසං අලහිත්වා දක්ඛිණද්වාරමෙව ගන්ත්වා රාජානං ආගච්ඡන්තං ඔලොකයමානා ද්වාරතො නාතිදුරෙ උන්නතට්ඨානෙ යීතා සම්පත්තං රාජානං හත්ථෙ උක්ඛිපිත්වා “ජයතු හවං, මහාරාජා”ති ජයාපෙසුං. රාජා වජිරච්ඡකුසෙන වාරණං නිවත්තෙත්වා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා “හො බ්‍රාහ්මණා, කිං ඉච්ඡතා”ති පුච්ඡි. බ්‍රාහ්මණා බොධිසත්තස්ස ගුණං වණ්ණෙන්නා පයමං ගාථමාහංසු -

76.

“තව සද්ධඤ්ච සීලඤ්ච, විදිත්වාන ජනාධිප;
වණ්ණං අඤ්ජනවණ්ණෙන, කාලිඨගස්මිං නිමිම්භසෙ”ති.

තත්ථ සද්ධන්ති කම්මඵලානං සද්දහනවසෙන ඔකජ්ජනියසද්ධං. සීලන්ති සංවරසීලං අවිතික්කමසීලං. වණ්ණන්ති තදා තස්මිං දෙසෙ සුවණ්ණං වුව්චති, දෙසනාසීසමෙව වෙතං. ඉමිනා පන පදෙන සබ්බමිපි හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිධනධඤ්ඤං සඬගහිතං. අඤ්ජනවණ්ණෙනාති අඤ්ජනපුඤ්ජසමානවණ්ණෙන ඉමිනා තව නාගෙන, කාලිඨගස්මීන්ති කාලිඨගරඤ්ඤො සන්තිකෙ. නිමිම්භසෙති විනිමයවසෙන ගණ්හිම්භ, පරිභොගවසෙන වා උදරෙ පක්ඛිපිමහාති අත්ථො. සෙති නිපාතමත්තං. ඉදං වුත්තං හොති - මයඤ්හි, ජනාධිප, තව සද්ධඤ්ච සීලඤ්ච විදිත්වාන “අද්ධා නො ඵවං සද්ධාසීලසම්පන්නො රාජා යාවිතො අඤ්ජනවණ්ණං නාගං දස්සති”ති ඉමිනා අත්තනො සන්තකෙන විය අඤ්ජනවණ්ණෙන කාලිඨගරඤ්ඤො සන්තිකෙ නාගං වො ආහරිස්සාමාති වත්වා බහුධනධඤ්ඤං නිමිම්භසෙ පරිවත්තයිම්භ වෙව උදරෙ ව පක්ඛිපිම්භ. ඵවං තං මයං ධාරයමානා ඉධාගතා. තත්ථ කත්තබ්බං දෙවො ජානාතුති.

අපරො නයො - තව සද්ධඤ්ච සීලගුණසඬබ්බාතං වණ්ණඤ්ච සුත්වා “උළාරගුණො රාජා ජීවිතමිපි යාවිතො දදෙය්‍ය, පගෙව තිරච්ඡානගතං නාග”න්ති ඵවං කාලිඨගස්ස සන්තිකෙ ඉමිනා අඤ්ජනවණ්ණෙන තව වණ්ණං නිමිම්භසෙ නිමිම්භ තුලයිම්භ, තෙනමහා ඉධාගතාති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො “සචෙ, චො බ්‍රාහ්මණා, ඉමං නාගං පරිවත්තෙත්වා ධනං බාදිතං සුබාදිතං මා චිත්තයිත්ථ, යථාලඬිකතමෙව චො නාගං දස්සාමි”ති සමස්සාසෙත්වා ඉතරා ද්වෙ ගාථා අවොච –

77.

“අන්තභව්වා චභව්වා ච, යොධ උද්දිස්ස ගච්ඡති;
සබ්බෙ තෙ අප්පට්ඨිත්ථො, පුබ්බාවරියවචො ඉදං.

78.

“දදාමි චො බ්‍රාහ්මණා නාගමෙතං, රාජාරහං රාජභොග්ගං
යසස්සිතං;
අලඬිකතං හෙමජාලාභිජන්නං, සසාරථිං ගච්ඡථ යෙනකාම”න්ති.

තත්ථ අන්තභව්වා චභව්වා වාති පුරිසං උපනිස්සාය ජීවමානා යාගුහත්තාදිනා අන්තෙන හරිතබ්බාති අන්තභව්වා, ඉතරෙ තථා අහරිතබ්බත්තා අභව්වා. සන්ධිවසෙන පනෙත්ථ අකාරලොපො වෙදිතබ්බො. එත්තාවතා අත්තානං උපනිස්සාය ච අනුපනිස්සාය ච ජීවමානවසෙන සබ්බෙපි සත්තා ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කත්වා දස්සිතා භොන්ති. යොධ උද්දිස්ස ගච්ඡති තෙසු සත්තෙසු ඉධ ජීවලොකෙ යො සත්තො යං පුරිසං කායවිදෙව පච්චාසිසනාය උද්දිස්ස ගච්ඡති. සබ්බෙ තෙ අප්පට්ඨිත්ථො තථා උද්දිස්ස ගච්ඡන්තා සචෙපි බහු භොන්ති, තථාපි තෙන පුරිසෙන සබ්බෙ තෙ අප්පට්ඨිත්ථො, “අපෙථ, න චො දස්සාමි”ති එවං න පට්ඨිත්ථොති අත්ථො. පුබ්බාවරියවචො ඉදන්ති පුබ්බාවරියා වුච්චන්ති මාතාපිතරො, ඉදං තෙසං වචනං. එවමහං මාතාපිතූහි සික්ඛාපිනොති දීපෙති.

දදාමි චො බ්‍රාහ්මණා නාගමෙතන්ති යස්මා ඉදං අම්භාකං පුබ්බාවරියවචො, තස්මාහං බ්‍රාහ්මණා තුම්භාකං ඉමං නාගං දදාමි. රාජාරහන්ති රඤ්ඤො අනුච්ඡවිකං. රාජභොග්ගන්ති රාජපරිභොගං. යසස්සිතන්ති පරිවාරසම්පන්නං, තං කිර හත්ථිං නිස්සාය හත්ථිගොපකහත්ථිවෙජ්ජාදිනි පඤ්ච කුලසතානි ජීවන්ති, තෙහි සද්ධිඤ්ඤෙව චො දදාමිති අත්ථො. අලඬිකතන්ති නානාවිධෙහි හත්ථිඅලඬිකාරෙහි අලඬිකතං. හෙමජාලාභිජන්නන්ති සුවණ්ණජාලෙන අභිච්ඡන්නං. සසාරථීන්ති යො පනස්ස සාරථි හත්ථිගොපකො ආවරියො, තෙන සද්ධිංයෙව දදාමි, තස්මා සසාරථි හුත්වා තුම්භෙ සපරිවාරං ඉමං නාගං ගහෙත්වා යෙනකාමං ගච්ඡාති.

එවං හත්ථික්ඛන්ධවරගතොව මහාසත්තො වාචාය දත්වා පුන හත්ථික්ඛන්ධා ඔරුය්හ “සචෙ අනලඬිකතට්ඨානං අත්ථි, අලඬිකරිත්වා දස්සාමි”ති වත්වා තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කරොන්තො උපධාරෙත්වා අනලඬිකතට්ඨානං අදිස්වා තස්ස සොණ්ඩං බ්‍රාහ්මණානං හත්ථෙසු

යපෙත්වා සුවණ්ණභිඤ්ඤායොගො පුජ්ඵගන්ධවාසිනං උදකං පානෙත්වා අදාසී. බ්‍රාහ්මණා සපරිවාරං නාගං සම්පට්ඨිත්වා හත්ථිපිටියෙ නිසින්නා දන්තපුරං ගන්ත්වා හත්ථිං රඤ්ඤො අදංසු, හත්ථිමහි ආගතෙපි දෙවො න වස්සතෙව. රාජා “කිං නු ඛො කාරණං”න්ති උත්තරිං පුච්ඡන්තො “ධනඤ්චයකොරඛ්‍යරාජා කුරුධම්මං රක්ඛති, තෙනස්ස රටියෙ අන්වඩ්ඪමාසං අනුදසාහං දෙවො වස්සති, රඤ්ඤො ගුණානුභාවො වෙස, ඉමස්ස පන තිරච්ඡානගතස්ස ගුණා භොන්තාපි කිත්තකා භවෙය්‍යු”න්ති සුත්වා “තෙන හි යථාලභිකතමෙව සපරිවාරං හත්ථිං පනිතොත්වා රඤ්ඤො දත්වා යං සො කුරුධම්මං රක්ඛති, තං සුවණ්ණපට්ටෙ ලිඛිත්වා ආනෙථා”ති බ්‍රාහ්මණො ව අමච්චෙ ව පෙසෙසි. තෙ ගන්ත්වා රඤ්ඤො හත්ථිං නිය්‍යාදෙත්වා “දෙව, ඉමස්මිං හත්ථිමහි ගතෙපි අම්භාකං රටියෙ දෙවො න වස්සති, තුම්හෙ කිර කුරුධම්මං නාම රක්ඛට්ඨං, අම්භාකම්පි රාජා තං රක්ඛිතුකාමො ඉමස්මිං සුවණ්ණපට්ටෙ ලිඛිත්වා ආනෙථා”ති පෙසෙසි. “දෙව නො කුරුධම්ම”න්ති. “තාතා, සච්චාහං එතං කුරුධම්මං රක්ඛාමි, ඉදානි පන මෙ තත්ථ කුක්කුච්චං අත්ථි, න මෙ සො කුරුධම්මො චිත්තං ආරාධෙති, තස්මා තුම්භාකං දාතුං න සක්කා”ති.

කස්මා පන තං සීලං රාජානං න ආරාධෙති? තදා කිර රාජ්‍යං තතියෙ තතියෙ සංවච්ඡරෙ කත්තිකමාසෙ පවත්තො ඡණො නාම භොති, තං ඡණං කීළන්තා රාජානො සබ්බාලභිකාරපට්ටණ්ඩිතා දෙවවෙසං ගහෙත්වා චිත්තරාජස්ස නාම යක්ඛස්ස සන්තිකෙ යත්වා චතුර්දිසා පුජ්ඵගන්ධවාසිනො චිත්තසරෙ බිපන්ති. අයම්පි රාජා තං ඛණං කීළන්තො එකිස්සා තළාකපාළියා චිත්තරාජස්ස යක්ඛස්ස සන්තිකෙ යත්වා චතුර්දිසා චිත්තසරෙ බිපිත්වා තෙසු සෙසදිසාගතෙ තයො සරෙ දිස්වා උදකපිටියෙ බිත්තසරං න අද්දස. රඤ්ඤො “කච්චි නු ඛො මයා බිත්තො සරො මච්ඡසරීරෙ පනිතො”ති කුක්කුච්චං අභොසි පාණාතිපාතකම්මෙන සීලහෙදං ආරබ්භ, තස්මා සීලං න ආරාධෙති. සො එවමාහ – “තාතා, මය්‍යං කුරුධම්මෙ කුක්කුච්චං අත්ථි, මාතා පන මෙ සුරක්ඛිතං රක්ඛති, තස්සා සන්තිකෙ ගණ්හථා”ති. “මහාරාජ, තුම්භාකං ‘පාණං වධිස්සාමි’ති වෙතනා නත්ථි, තං විනා පාණාතිපාතො නාම න භොති, දෙව නො අත්තනා රක්ඛිතං කුරුධම්ම”න්ති. “තෙන හි ලිඛ්වා”ති සුවණ්ණපට්ටෙ ලිඛාපෙසි – “පාණො න හන්තබ්බො, අදින්නං නාදාතබ්බං, කාමෙසු මිච්ඡා න වරිතබ්බං, මුසා න භණ්තබ්බං, මජ්ජං න පාතබ්බං”න්ති ලිඛාපෙත්වා ව පන “එවං සන්තෙපි නෙව මං ආරාධෙති, මාතු මෙ සන්තිකෙ ගණ්හථා”ති ආහ.

දුතා රාජානං චන්දිත්වා තස්සා සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙව, තුම්හෙ කිර කුරුධම්මං රක්ඛට්ඨං, තං නො දෙථා”ති වදිංසු. “තාතා, සච්චාහං කුරුධම්මං රක්ඛාමි, ඉදානි පන මෙ තත්ථ කුක්කුච්චං උජ්ජන්නං, න මෙ සො කුරුධම්මො ආරාධෙති තෙන වො දාතුං න සක්කා”ති. තස්සා කිර ද්වෙ පුත්තා ජෙට්ඨො රාජා, කනිට්ඨො උපරාජා. අට්ඨකො රාජා බොධිසත්තස්ස

සතසහස්සග්ගනකං චන්දනසාරං සහස්සග්ගනකං කඤ්චනමාලං පෙසෙසි.
 සො “මාතරං පුපෙස්සාමි”ති තං සබ්බං මාතු පෙසෙසි. සා වින්තෙසි –
 “අහං නෙව චන්දනං විලිම්පාමි, න මාලං ධාරෙමි, සුණ්ඝසානං දස්සාමි”ති.
 අථස්සා එතදභොසි – “ජෙට්ඨසුණ්ඝසා මෙ ඉස්සරා, අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ
 ධීතා, තස්සා සුවණ්ණමාලං දස්සාමි. කනිට්ඨසුණ්ඝසා පන දුග්ගතා, තස්සා
 චන්දනසාරං දස්සාමි”ති. සා රඤ්ඤො දෙවියා සුවණ්ණමාලං දත්වා
 උපරාජහරියාය චන්දනසාරං අදාසි, දත්වා ච පනස්සා “අහං කුරුධම්මං
 රක්ඛාමි, එතාසං දුග්ගතාදුග්ගතභාවො මය්හං අප්පමාණං,
 ජෙට්ඨාපවායිකකම්මමෙව පන කාතුං මය්හං අනුරූපං, කච්චි නු ඛො මෙ
 තස්ස අකතත්තා සීලං භින්ත”න්ති කුක්කුච්චං අභොසි, තස්මා එවමාහ. අථ
 නං දුතා “අත්තනො සත්තකං නාම යථාරූපියා දීයති, තුම්හෙ එත්තකෙනපි
 කුක්කුච්චං කුරුමානා කිං අඤ්ඤං පාපං කරිස්සථ, සීලං නාම එවරූපෙන න
 භිජ්ජති, දෙථ නො කුරුධම්ම”න්ති චත්වා තස්සාපි සන්තිකෙ ගහෙත්වා
 සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබිංසු.

“තාතා, එවං සන්තෙපි නෙව මං ආරාධෙති, සුණ්ඝසා පන මෙ සුට්ඨු
 රක්ඛති, තස්සා සන්තිකෙ ගණ්භවා”ති චුත්තා ච පන අග්ගමහෙසිං
 උපසඬකම්ත්වා පුරිමනෙයෙනෙව කුරුධම්මං යාචිංසු. සාපි පුරිමනෙයෙනෙව
 චත්වා “ඉදානි මං සීලං නාරාධෙති, තෙන වො දාතුං න සක්කා”ති ආහ. සා
 කිර එකදිවසං සිහපඤ්ජරෙ ධීතා රඤ්ඤො නගරං පදක්ඛිණං කරොත්තස්ස
 පච්ඡතො හත්ථිපිට්ඨෙ නිසින්තං උපරාජං දිස්වා ලොහං උප්පාදෙත්වා
 “සවාහං ඉමිනා සද්ධිං සන්ථවං කරෙය්‍යං, භාතු අච්චයෙන රජ්ජෙ
 පතිට්ඨිතො මං එස සඬගණ්භෙය්‍යා”ති වින්තෙසි. අථස්සා “අහං කුරුධම්මං
 රක්ඛමානා සසාමිකා හුත්වා කිලෙසවසෙන අඤ්ඤං පුරිසං ඔලොකෙසිං,
 සීලෙන මෙ භින්තෙන භවිතබ්බ”න්ති කුක්කුච්චං අභොසි, තස්මා එවමාහ.
 අථ නං දුතා “අතිවාරො නාම අයොය විත්තුප්පාදමත්තෙන න භොති, තුම්හෙ
 එත්තකෙනපි කුක්කුච්චං කුරුමානා වීතික්කමං කිංකරිස්සථ, න එත්තකෙන
 සීලං භිජ්ජති, දෙථ නො කුරුධම්ම”න්ති චත්වා තස්සාපි සන්තිකෙ
 ගහෙත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබිංසු.

“තාතා, එවං සන්තෙපි නෙව මං ආරාධෙති, උපරාජා පන සුට්ඨු රක්ඛති,
 තස්ස සන්තිකෙ ගණ්භවා”ති චුත්තා ච පන උපරාජානං උපසඬකම්ත්වා
 පුරිමනෙයෙනෙව කුරුධම්මං යාචිංසු. සො පන සායං රාජ්‍යපට්ඨානං
 ගච්ඡන්තො රථෙනෙව රාජඬගණං පත්වා සවෙ රඤ්ඤො සන්තිකෙ
 භුඤ්ජිත්වා තත්ථෙව සයිතුකාමො භොති, රස්මියො ච පතොදඤ්ච
 අන්තොධුරෙ ඡඩ්ඛෙති. තාය සඤ්ඤාය ඡතො පක්කම්ත්වා පුනදිවසෙ
 පාතොව ගන්ත්වා තස්ස නික්ඛමනං ඔලොකෙන්නොව තිට්ඨති. සාරථිපි රථං
 ගොපයිත්වා පුනදිවසෙ පාතොව තං ආදාය රාජද්වාරෙ තිට්ඨති. සවෙ
 තඬ්ඬණඤ්ඤෙව නික්ඛන්තුකාමො භොති, රස්මියො ච පතොදඤ්ච
 අන්තොරථෙයෙව යපෙත්වා රාජ්‍යපට්ඨානං ගච්ඡති. මහාජනො තාය

සඤ්ඤාය “ඉදානෙව නික්ඛමිස්සති”ති රාජද්වාරෙයෙව තිට්ඨති. සො එකදිවසං එවං කත්වා රාජනිවෙසනං පාවිසි, පට්ටියමත්තස්සයෙවස්ස දෙවො පාවස්සි. රාජා “දෙවො වස්සති”ති තස්ස නික්ඛන්තුං නාදාසි, සො තත්ථෙව භුඤ්ජිත්වා සයි. මහාජනො “ඉදානි නික්ඛමිස්සති”ති සබ්බරත්තිං තෙමෙන්නො අට්ඨාසි. උපරාජා දුතියදිවසෙ නික්ඛමිත්වා තෙමෙත්වා යීතං මහාජනං දිස්වා “අහං කුරුධම්මං රක්ඛන්තො එත්තකං ජනං කිලමෙසිං, සීලෙන මෙ භින්නෙන භවිතබ්බ”න්ති කුක්කුච්චං අහොසි, තෙන තෙසං දුතානං “සච්චාහං කුරුධම්මං රක්ඛාමි, ඉදානි පන මෙ කුක්කුච්චං අත්ථී, තෙන වො න සක්කා දාතු”න්ති වත්වා තමත්ථං ආරොචෙසි. අථ නං දුතා “තුම්භාකං, දෙව, ‘එතෙ කිලමන්තු’ති විත්තං නත්ථී, අවෙනනකං කම්මං න හොති, එත්තකෙනපි කුක්කුච්චං කරොන්තානං කථං තුම්භාකං විතික්කමො භවිස්සති”ති වත්වා තස්සපි සන්තිකෙ සීලං ගහෙත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබ්බු.

“එවං සන්තෙපි නෙව මං ආරාධෙති, පුරොහිතො පන සුට්ඨු රක්ඛති, තස්ස සන්තිකෙ ගණ්හථා”ති චුත්තා ව පන පුරොහිතං උපසඬකමිත්වා යාචිංසු. සොපි එකදිවසං රාජ්‍යපට්ඨානං ගච්ඡන්තො එකෙන රඤ්ඤො තස්ස රඤ්ඤො පෙසිතං තරුණරච්චණ්ණං රථං අන්තරාමග්ගෙ දිස්වා “කස්සායං රථො”ති පුච්ඡිත්වා “රඤ්ඤො ආහතො”ති සුත්වා “අහං මහල්ලකො, සථෙ මෙ රාජා ඉමං රථං දදෙය්‍ය, සුඛං ඉමං ආරුය්හ විවරෙය්‍ය”න්ති වින්තෙත්වා රාජ්‍යපට්ඨානං ගතො. තස්ස ජයාපෙත්වා යීතකාලෙ රඤ්ඤො රථං දස්සෙසුං. රාජා දිස්වා “අති විය සුන්දරො අයං රථො, ආචරියස්ස නං දෙවා”ති ආහ. පුරොහිතො න ඉච්ඡි, පුනස්පුනං චුච්චමානොපි න ඉච්ඡියෙව. කිංකාරණා? එවං කිරස්ස අහොසි – “අහං කුරුධම්මං රක්ඛන්තොව පරසන්තකෙ ලොභං අකාසිං, භින්නෙන මෙ සීලෙන භවිතබ්බ”න්ති. සො එතමත්ථං ආචික්ඛිත්වා “තාතා, කුරුධම්මෙ මෙ කුක්කුච්චං අත්ථී, න මං සො ධම්මො ආරාධෙති, තස්මා න සක්කා දාතු”න්ති ආහ. අථ නං දුතා “අය්‍ය, ලොභුප්පාදමත්තෙන න සීලං භිජ්ජති, තුම්භෙ එත්තකෙනපි කුක්කුච්චං කරොන්තා කිං විතික්කමං කරිස්සථා”ති වත්වා තස්සපි සන්තිකෙ සීලං ගහෙත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබ්බු.

“එවං සන්තෙපි නෙව මං ආරාධෙති, රජ්‍යගාහකො අමච්චො පන සුට්ඨු රක්ඛති, තස්ස සන්තිකෙ ගණ්හථා”ති චුත්තා ව පන තම්පි උපසඬකමිත්වා යාචිංසු. සොපි එකදිවසං ජනපදෙ ඛෙත්තං මිනන්තො රජ්‍යං දණ්ඩකෙ ඛන්ධිත්වා එකං කොටිං ඛෙත්තසාමිකෙන ගණ්හාපෙත්වා එකං අත්තනා අග්ගහෙසි, තෙන ගහිතරජ්‍යකොටියා බද්ධදණ්ඩකො එකස්ස කක්කටකස්ස බිලමජ්ඣං පාපුණි. සො වින්තෙසි – “සථෙ දණ්ඩකං බිලෙ ඔතාරෙස්සාමි, අන්තොබිලෙ කක්කටකො නස්සිස්සති. සථෙ පන පරතො කරිස්සාමි, රඤ්ඤො සන්තකං නස්සිස්සති. සථෙ ඔරතො කරිස්සාමි, කුටුම්භිකස්ස සන්තකං නස්සිස්සති, කිං නු ඛො කාතබ්බ”න්ති? අථස්ස එතදහොසි –

“බිලෙ කක්කටකෙන හව්තබ්බං, සචෙ භවෙය්‍යා, පඤ්ඤායෙය්‍යා, එත්ථෙව නං ඔතාරෙස්සාමි”ති බිලෙ දණ්ඩකං ඔතාරෙසි, කක්කටකො “කිරි”ති සද්දමකාසි. අථස්ස එතදහොසි – “දණ්ඩකො කක්කටකපිට්ඨෙ ඔතිණ්ණො හවිස්සති, කක්කටකො මතො හවිස්සති, අහඤ්ච කුරුධම්මං රක්ඛාමි, තෙන මෙ සිලෙන භින්නෙන හව්තබ්බං”න්ති. සො එතමත්ථං ආචික්ඛිත්වා “ඉමිනා මෙ කාරණෙන කුරුධම්මෙ කුක්කුච්චං අත්ථි, තෙන වො න සක්කා දාතු”න්ති ආහ. අථ නං දුතා “තුම්භාකං ‘කක්කටකො මරතු’ති චිත්තං නත්ථි, අවෙතනකං කම්මං නාම න භොති. තුම්භෙ එත්තකෙනපි කුක්කුච්චං කරොන්තා කිං වීතික්කමං කරිස්සථා”ති වත්වා තස්ස සන්තිකෙ සීලං ගහෙත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබිංසු.

“එවං සන්තෙපි නෙව මං ආරාධෙති, සාරථි පන සුට්ඨු රක්ඛති, තස්ස සන්තිකෙ ගණ්හථා”ති චුත්තා ච පන තම්පි උපසඬකම්ත්වා යාචිංසු. සො එකදිවසං රාජානං රථෙන උය්‍යානං නෙසි. රාජා තත්ථ දිවා කීළිත්වා සායං නික්ඛම්ත්වා රථං අභිරුහි, තස්ස නගරං අසම්පත්තස්සෙව සූරියත්ථඬගමනාවෙලාය මෙසො උට්ඨහි. සාරථි රඤ්ඤො තෙමනභයෙන සින්ධවානං පතොදසඤ්ඤමදාසි. සින්ධවා ජවෙන පක්ඛන්දිංසු. තතො පට්ඨාය ච පන තෙ උය්‍යානං ගච්ඡන්තාපි තතො ආගච්ඡන්තාපි තං යානං පත්වා ජවෙන ගච්ඡන්ති ආගච්ඡන්ති. කිං කාරණා? තෙසං කිර එතදහොසි – “ඉමස්මිං යානෙ පරිස්සයෙන හව්තබ්බං, තෙන නො සාරථි තදා පතොදසඤ්ඤං අදාසි”ති. සාරථිස්සපි එතදහොසි – “රඤ්ඤො තෙමනෙ වා අතෙමනෙ වා මය්හං දොසො නත්ථි, අහං පන අට්ඨානෙ සුසික්ඛිතසින්ධවානං පතොදසඤ්ඤං අදාසිං, තෙන ඉමෙ ඉදානි අපරාපරං ජවන්තා කිලමන්ති, අහඤ්ච කුරුධම්මං රක්ඛාමි, තෙන මෙ භින්නෙන සිලෙන හව්තබ්බං”න්ති. සො එතමත්ථං ආචික්ඛිත්වා “ඉමිනා කාරණෙන කුරුධම්මෙ කුක්කුච්චං අත්ථි, තෙන වො න සක්කා දාතු”න්ති ආහ. අථ නං දුතා “තුම්භාකං ‘සින්ධවා කිලමන්තු’ති චිත්තං නත්ථි, අවෙතනකං කම්මං නාම න භොති, එත්තකෙනපි ච තුම්භෙ කුක්කුච්චං කරොන්තා කිං වීතික්කමං කරිස්සථා”ති වත්වා තස්ස සන්තිකෙ සීලං ගහෙත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබිංසු.

“එවං සන්තෙපි නෙව මං ආරාධෙති, සෙට්ඨි පන සුට්ඨු රක්ඛති, තස්ස සන්තිකෙ ගණ්හථා”ති චුත්තා ච පන තම්පි උපසඬකම්ත්වා යාචිංසු. සොපි එකදිවසං ගබ්භතො නික්ඛන්තසාලිසිසං අත්තතො සාලිබ්බන්තං ගන්ත්වා පච්චෙක්ඛිත්වා නිවත්තමානො “වීහිමාලං බන්ධාපෙස්සාමි”ති එකං සාලිසිසමුට්ඨිං ගාහාපෙත්වා ථුණාය බන්ධාපෙසි. අථස්ස එතදහොසි – “ඉමම්භා කෙදාරා මයා රඤ්ඤො භාගො දාතබ්බො, අදින්නභාගතොයෙව මෙ කෙදාරතො සාලිසිසමුට්ඨි ගාහාපිතො, අහඤ්ච කුරුධම්මං රක්ඛාමි, තෙන මෙ භින්නෙන සිලෙන හව්තබ්බං”න්ති. සො එතමත්ථං ආචික්ඛිත්වා “ඉමිනා මෙ කාරණෙන කුරුධම්මෙ කුක්කුච්චං අත්ථි, තෙන වො න සක්කා

දාතු”න්ති ආහ. අථ නං දුතා “තුම්භාකං ථෙය්‍යවිත්තං නත්ථී, තෙන විනා අදින්නාදානං නාම පඤ්ඤාපෙතුං න සක්කා, එත්තකෙනපි කුක්කුච්චං කරොන්තා තුම්භෙ පරස්සන්තකං නාම කිං ගණ්හිස්සථා”ති වත්වා තස්සපි සන්තිකෙ සීලං ගහෙත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබිංසු.

“එවං සන්තෙපි නෙව මං ආරාධෙති, දොණමාපකො පන මහාමත්තො සුට්ඨු රක්ඛති, තස්ස සන්තිකෙ ගණ්හථා”ති චුත්තා ච පන තම්පි උපසඬකම්ත්වා යාචිංසු. සො කිර එකදිවසං කොට්ඨාගාරද්වාරෙ නිසිදිත්වා රාජභාගෙ විහිං මිනාපෙන්නො අමිතවිහිරාසිතො විහිං ගහෙත්වා ලක්ඛං යපෙසි, තස්මිං බණෙ දෙවො පාවස්සි. මහාමත්තො ලක්ඛානි ගණෙත්වා “මිතවිහි එත්තකා නාම භොන්ති”ති වත්වා ලක්ඛවිහිං සංකඩ්ඪිත්වා මිතරාසිමිහි පක්ඛිපිත්වා වෙගෙන ගන්ත්වා ද්වාරකොට්ඨකෙ යත්වා වින්තෙසි – “කිං නු බො මයා ලක්ඛවිහි මිතවිහිරාසිමිහි පක්ඛිත්තා, උදාහු අමිතරාසිමිහි”ති. අථස්ස එතදභොසි – “සචෙ මෙ මිතවිහිරාසිමිහි පක්ඛිත්තා අකාරණෙනෙව රඤ්ඤො සන්තකං වඩ්ඪිතං, ගහපතිකානං සන්තකං නාසිතං, අහඤ්ච කුරුධම්මං රක්ඛාමි, තෙන මෙ හින්තෙන සීලෙන භවිතබ්බ”න්ති. සො එතමත්ථං ආචික්ඛිත්වා “ඉමිනා මෙ කාරණෙන කුරුධම්මෙ කුක්කුච්චං අත්ථී, තෙන වො න සක්කා දාතු”න්ති ආහ. අථ නං දුතා “තුම්භාකං ථෙය්‍යවිත්තං නත්ථී, තෙන විනා අදින්නාදානං නාම පඤ්ඤාපෙතුං න සක්කා, එත්තකෙනපි කුක්කුච්චං කරොන්තා කිං තුම්භෙ පරස්ස සන්තකං ගණ්හිස්සථා”ති වත්වා තස්සපි සන්තිකෙ සීලං ගහෙත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබිංසු.

“එවං සන්තෙපි නෙව මං ආරාධෙති, දොවාරිකො පන සුට්ඨු රක්ඛති, තස්ස සන්තිකෙ ගණ්හථා”ති චුත්තා ච පන තම්පි උපසඬකම්ත්වා යාචිංසු. සොපි එකදිවසං නගරද්වාරං පිධානවෙලාය තික්ඛත්තුං සද්දමනුස්සාවෙසි. අට්ටකො දලිද්දමනුස්සො අත්තනො කනිට්ඨහගිනියා සද්ධිං දාරුපණ්ණත්ථාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා නිවත්තන්තො තස්ස සද්දං සුත්වා හගිනිං ආදාය වෙගෙන ද්වාරං සම්පාපුණි. අථ නං දොවාරිකො “ත්ථං නගරෙ රඤ්ඤො අත්ථිභාවං කිං න ජානාසි, ‘සකලස්සෙව ඉමස්ස නගරස්ස ද්වාරං පිධියති’ති න ජානාසි, අත්තනො මාතුගාමං ගහෙත්වා අරඤ්ඤ කාමරතිකීළං කීළන්තො දිවසං විවරසි”ති ආහ. අථස්ස ඉතරෙන “න මෙ, සාමි, හරියා, හගිනී මෙ එසා”ති චුත්තෙ එතදභොසි – “අකාරණං වත මෙ කතං හගිනිං හරියාති කථෙන්නෙන, අහඤ්ච කුරුධම්මං රක්ඛාමි, තෙන මෙ හින්තෙන සීලෙන භවිතබ්බ”න්ති. සො එතමත්ථං ආචික්ඛිත්වා “ඉමිනා මෙ කාරණෙන කුරුධම්මෙ කුක්කුච්චං අත්ථී, තෙන වො න සක්කා දාතු”න්ති ආහ. අථ නං දුතා “එතං තුම්භෙහි තථාසඤ්ඤාය කථිතං, එත්ථ වො සීලභෙදො නත්ථී, එත්තකෙනපි ච තුම්භෙ කුක්කුච්චායන්තා කුරුධම්මෙ සම්පජානමුසාවාදං නාම කිං කරිස්සථා”ති වත්වා තස්සපි සන්තිකෙ සීලං ගහෙත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබිංසු.

“එවං සන්තෙපි නෙව මං ආරාධෙති, වණ්ණදාසී පන සුට්ඨු රක්ඛති, තස්ස සන්තිකෙ ගණ්හවා”ති චුත්තා ව පන තම්පි උපසඬකම්ත්වා යාචිංසු. සා පුරිමනයෙනෙව පටික්ඛිපි. කිංකාරණා? සක්කො කිර දෙවනම්න්දො “තස්සා සීලං වීමංසිස්සාමි”ති මාණවකවණ්ණෙන ආගන්ත්වා “අහං ආගමිස්සාමි”ති වත්වා සහස්සං දත්වා දෙවලොකමෙව ගන්ත්වා තීණි සංවච්ඡරානි නාගච්ඡි. සා අත්තනො සීලහෙදහයෙන තීණි සංවච්ඡරානි අඤ්ඤස්ස පුරිසස්ස හත්ථනො තම්බුලමත්තම්පි න ගණ්හි, සා අනුක්කමෙන දුග්ගතා හුත්වා වින්තෙසි – “මය්හං සහස්සං දත්වා ගතපුරිසස්ස තීණි සංවච්ඡරානි අනාගච්ඡන්තස්ස දුග්ගතා ජාතා, ජීවිතචුත්තිං සට්ඨං න සක්කොමි, ඉතො දානි පට්ඨාය මයා විනිච්ඡයමහාමත්තානං ආරොචෙත්වා පරිබ්බයං ගහෙතුං වට්ටති”ති. සා විනිච්ඡයං ගන්ත්වා “සාමි, පරිබ්බයං දත්වා ගතපුරිසස්ස මෙ තීණි සංවච්ඡරානි, මතභාවම්පිස්ස න ජානාමි, ජීවිතං සට්ඨං න සක්කොමි, කිං කරොමි, සාමි”ති ආහ. තීණි සංවච්ඡරානි අනාගච්ඡන්තෙ කිං කරිස්සසි, ඉතො පට්ඨාය පරිබ්බයං ගණ්හාති. තස්සා ලද්ධවිනිච්ඡයාය විනිච්ඡයනො නික්ඛමමානාය එව එකො පුරිසො සහස්සහණ්ඩකං උපනාමෙසි.

තස්ස ගහණත්ථාය හත්ථං පසාරණකාලෙ සක්කො අත්තානං දස්සෙසි. සා දිස්වාච “මය්හං සංවච්ඡරත්තයමත්ථකෙ සහස්සදායකො පුරිසො ආගතො, තාත, නත්ථි මෙ තව කභාපණෙහි අත්ථො”ති හත්ථං සම්ඤ්ජෙසි. සක්කො අත්තනො සරිරඤ්ඤෙව අභිනිමිමිතිත්වා තරුණසුරියො විය ජලන්තො ආකාසෙ අට්ඨාසි, සකලනගරං සන්තිපති. සක්කො මහාජනමජ්ඣෙ “අහං එතිස්සා වීමංසනවසෙන සංවච්ඡරත්තයමත්ථකෙ සහස්සං අදාසිං, සීලං රක්ඛන්තා නාම එවරූපා හුත්වා රක්ඛවා”ති ඔවාදං දත්වා තස්සා නිවෙසනං සත්තරතනෙහි පුරෙත්වා “ඉතො පට්ඨාය අප්පමත්තා හොහි”ති තං අනුසාසිත්වා දෙවලොකමෙව අගමාසි. ඉමිනා කාරණෙන සා “අහං ගහිතහතිං අජීරාපෙත්වාච අඤ්ඤෙන දියමානාය හතියා හත්ථං පසාරෙසිං, ඉමිනා කාරණෙන මං සීලං නාරාධෙති, තෙන වො දාතුං න සක්කා”ති පටික්ඛිපි. අථ නං දුතා “හත්ථප්පසාරණමත්තෙන සීලහෙදො නත්ථි, සීලං නාම එතං පරමවිසුද්ධි හොති”ති වත්වා තස්සාපි සන්තිකෙ සීලං ගහෙත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබිංසු.

ඉති ඉමෙසං එකාදසන්තං ජනානං රක්ඛණසීලං සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබිත්වා දන්තපුරං ගන්ත්වා කාලිඬගරඤ්ඤො සුවණ්ණපට්ටං දත්වා තං පවත්තිං ආරොචෙසුං. රාජා තස්මිං කුරුධම්මෙ වත්තමානො පඤ්ච සීලානි පුරෙසි. තස්මිං ඛණෙ සකලකාලිඬගරට්ඨෙ දෙවො වස්සි, තීණි හයානි වූපසන්තානි, රට්ඨං බෙමං සුහික්ඛං අහොසි. බොධිසත්තො යාවජීවං දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සපරිවාරො සග්ගපුරං පුරෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. “සච්චපරියොසානෙ කෙචි සොතාපන්නා අහෙසුං, කෙචි සකදාගාමිනො, කෙචි අනාගාමිනො, කෙචි අරහන්තො”ති. ජාතකසමොධානෙ පන –

“ගණිකා උප්පලවණ්ණා, පුණ්ණො දොචාරිකො තදා;
රජ්ජුගාහො කච්චායනො, මොග්ගල්ලානො දොණමාපකො.

“සාරිපුත්තො තදා සෙට්ඨි, අනුරුද්ධො ච සාරථි;
බ්‍රාහ්මණො කස්සපො ථෙරො, උපරාජා නන්දපණ්ඩිතො.

“මහෙසී රාහුලමාතා, මායාදෙවී ජනෙත්තියා;
කුරුරාජා බොධිසත්තො, එවං ධාරෙථ ජාතක”න්ති.

කුරුධම්මජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[277] 7. රොමකජාතකවණ්ණනා

වස්සානි පඤ්ඤාස සමාධිකානීති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො භගවතො වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කථෙසි. පච්චුප්පන්නවත්ථු උත්තානමෙව.

අතීතෙ පන බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො පාරාවතො හුත්වා බහුපාරාවතපරිවුතො අරඤ්ඤෙ පබ්බතගුහායං වාසං කප්පෙසි. අඤ්ඤතරොපි බො තාපසො සීලසම්පන්නො තෙසං පාරාවතානං වසනට්ඨානතො අවිදුරෙ එකං පච්චන්තගාමං උපනිස්සාය අස්සමපදං මාපෙත්වා පබ්බතගුහායං වාසං කප්පෙසි. බොධිසත්තො අන්තරන්තරා තස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා සොතබ්බයුත්තකං සුණාති. තාපසො තත්ථ චිරං වසිත්වා පක්කාමි, අථඤ්ඤො කුට්ඨෙලො ආගන්ත්වා තත්ථ වාසං කප්පෙසි. බොධිසත්තො පාරාවතපරිවුතො තං උපසඬ්ඨකමිත්වා වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා අස්සමපදෙ විවරිත්වා ගිරිකන්දරසමීපෙ ගොවරං ගහෙත්වා සායං අත්තනො වසනට්ඨානං ගච්ඡති. කුට්ඨාපසො තත්ථ අතිරෙකපණ්ණාසවස්සානි වසි.

අථස්ස එකදිවසං පච්චන්තගාමවාසිනො මනුස්සා පාරාවතමංසං අභිසඬ්ඨරිත්වා අදංසු. සො තත්ථ රසතණ්භාය බජ්ඣිත්වා “කිං මංසං නාමෙත”න්ති පුච්ඡිත්වා “පාරාවතමංස”න්ති සුත්වා වින්තෙසි – “මය්භං අස්සමපදං බහු පාරාවතා ආගච්ඡන්ති, තෙ මාරෙත්වා මංසං බාදිතුං වට්ටති”ති. සො තණ්ඩුලසප්පිදධිබ්බරිමරිවාදීනි ආහරිත්වා එකමන්තෙ යපෙත්වා මුග්ගරං වීචරකණ්ණෙන පටිච්ඡාදෙත්වා පාරාවතානං ආගමනං ඔලොකෙත්තො පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසීදි. බොධිසත්තො පාරාවතපරිවුතො ආගන්ත්වා තස්ස කුට්ඨෙලස්ස දුට්ඨකිරියං ඔලොකෙත්වා “අයං

දුට්ඨතාපසො අඤ්ඤානාකාරෙන නිසින්නො, කච්චි නු බො අම්භාකං සමානජාතීනං මංසං බාදි, පරිගණ්ඨිස්සාමි න’’න්ති අනුචාතෙ යත්වා තස්ස සරිරගන්ධං සායින්වා ‘‘අයං අම්භෙ මාරෙත්වා මංසං බාදිතුකාමො, න තස්ස සන්තිකං ගන්තුං වට්ටතී’’ති පාරාවතෙ ආදාය පටික්කමිත්වා වරි. තාපසො තං අනාගච්ඡන්තං දිස්වා ‘‘මධුරකථං තෙහි සද්ධිං කථෙත්වා විස්සාසෙන උපගතෙ මාරෙත්වා මංසං බාදිතුං වට්ටතී’’ති වින්තෙත්වා පුරිමා ද්වෙ ගාථා අවොච –

79.

‘‘වස්සානි පඤ්ඤාස සමාධිකානි, වසිම්භ සෙලස්ස ගුහාය රොමක;
අසඬ්කමානා අහිනිබ්බුතත්තා, හත්ථත්තමායන්ති මමණ්ඩජා පුරෙ.

80.

‘‘තෙදානි වක්කඬ්ග කිමත්ථමුස්සුකා, භජන්ති අඤ්ඤං ගිරිකන්දරං
දිජා;
න නුන මඤ්ඤන්ති මමං යථා පුරෙ, චිරජ්ජවුත්ථා අථ වා න තෙ
ඉමෙ’’ති.

තත්ථ සමාධිකානීති සමඅධිකානි. රොමකානි රුමාය උජ්ජන්ත, සුධොතපවාලෙන සමානවණ්ණනෙත්තපාදතාය බොධිසත්තං පාරාවතං ආලපති. අසඬ්කමානානි එවං අතිරෙකපඤ්ඤාසවස්සානි ඉමිස්සා පබ්බතගුහාය වසන්තෙසු අම්භෙසු එතෙ අණ්ඩජා එකදිවසමිපි මයි ආසඬ්කං අකත්වා අහිනිබ්බුතවිත්තාව හුත්වා පුබ්බෙ මම හත්ථත්තං හත්ථජ්ජසාරණොකාසං ආගච්ඡන්තිති අත්ථො.

තෙදානීති තෙ ඉදානි. වක්කඬ්ගානි බොධිසත්තං ආලපති, සබ්බෙපි පන පක්ඛිනො උජ්ජන්තකාලෙ ගීවං වක්කං කත්වා උජ්ජන්තතො ‘‘වක්කඬ්ගා’’ති වුව්චන්ති. කිමත්ථන්ති කිංකාරණං සම්පස්සමානා? උස්සුකානි උක්කණ්ඨිතරූපා හුත්වා. ගිරිකන්දරන්ති ගිරිතො අඤ්ඤං පබ්බතකන්දරං. යථා පුරෙති යථා පුබ්බෙ එතෙ පක්ඛිනො මං ගරුං කත්වා පියං කත්වා මඤ්ඤන්ති, තථා ඉදානි න නුන මඤ්ඤන්ති, පුබ්බෙ ඉධ නිවුත්ථතාපසො අඤ්ඤො, අයං අඤ්ඤො, එවං මඤ්ඤෙ එතෙ මං මඤ්ඤන්තිති දීපෙති. චිරජ්ජවුත්ථා අථ වා න තෙ ඉමෙති කිං නු බො ඉමෙ චිරං විජ්ජවසින්වා දීඝස්ස අද්ධුනො අච්චයෙන ආගතත්තා මං ‘‘සොයෙව අය’’න්ති න සඤ්ජානන්ති, උදාහු යෙ අම්භෙසු අහිනිබ්බුතවිත්තා, න තෙ ඉමෙ, අඤ්ඤෙව ආගන්තුකපක්ඛිනො, ඉමෙ කෙන මං න උපසඬ්කමන්තිති පුව්ඡති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො පක්කමිත්වා ඨිතොව තතියං ගාථමාහ –

81.

“ජානාම තං න මයං සම්පමුල්ලාහා, සොයෙව ත්වං තෙ මයමස්ම
නාඤ්ඤෙ;
චිත්තඤ්ච තෙ අස්මිං ජනෙ පදුට්ඨං, ආජීවිකා තෙන
තමුත්තසාමා”ති.

තත්ථ න මයං සම්පමුල්ලාහාති මයං මුල්ලාහා පමත්තා න හොම. චිත්තඤ්ච
තෙ අස්මිං ජනෙ පදුට්ඨන්ති ත්වං, සොයෙව මයමපි තෙයෙව, න තං
සඤ්ජානාම, අපිව බො පන තව චිත්තං අස්මිං ජනෙ පදුට්ඨං අම්භෙ මාරතුං
උප්පන්නං. ආජීවිකාති ආජීවහෙනු පබ්බජිත පදුට්ඨතාපස. තෙන
තමුත්තසාමාති තෙන කාරණෙන තං උත්තසාම භායාම න උපසඬකමාම.

කුටතාපසො “ඤාතො අහං ඉමෙහි”ති මුග්ගරං බිපිත්වා විරජ්ඣිත්වා
“ගච්ඡ තාව ත්වං විරද්ධොමිහි”ති ආහ. අථ නං බොධිසත්තො “මං තාව
විරද්ධොසි, චත්තාරො පන අපායෙ න විරජ්ඣසි. සචෙ ඉධ වසිස්සසි,
ගාමවාසිනං ‘වොරො අය’න්ති ආචික්ඛිත්වා තං ගාභාපෙස්සාමි සිසං
පලායස්සු”ති තං තජ්ජෙත්වා පක්කාමි. කුටජට්ටො තත්ථ වසිතුං නාසක්ඛි,
අඤ්ඤත්ථ අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං
සමොධානෙසි – “තදා කුටතාපසො දෙවදත්තො අහොසි, පුරිමො
සීලවත්තතාපසො සාරිපුත්තො, පාරාවතජෙට්ඨකො පන අහමෙව
අහොසි”න්ති.

රොමකජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[278] 8. මහිංසරාජජාතකවණ්ණනා

කිමත්ථමහිසන්ධායාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං
ලොලමක්කටං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථියං කිර එකස්මිං කුලෙ එකො
පොසාවනියලොලමක්කටො හත්ථියාලං ගන්ත්වා එකස්ස සීලවත්තස්ස
හත්ථිස්ස පිට්ඨියං නිසීදිත්වා උච්චාරපස්සාවං කරොති, පිට්ඨියං වඩිකමති.
හත්ථි අත්තතො සීලවත්තතාය ඛන්තිසම්පදාය න කිඤ්චි කරොති.
අටෙකදිවසං තස්ස හත්ථිස්ස යානෙ අඤ්ඤො දුට්ඨහත්ථිපොතො අට්ඨාසි.
මක්කටො “සොයෙව අය”න්ති සඤ්ඤාය දුට්ඨහත්ථිස්ස පිට්ඨිං අභිරුහි. අථ
නං සො සොණ්ඩාය ගහෙත්වා භූමියං යපෙත්වා පාදෙන අක්කමිත්වා
සඤ්චුණ්ණෙසි. සා පවත්ති භික්ඛුසඬ්ඨෙස පාකටා ජාතා. අටෙකදිවසං භික්ඛු
ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, ලොලමක්කටො කිර
සීලවත්තහත්ථිසඤ්ඤාය දුට්ඨහත්ථිපිට්ඨිං අභිරුහි, අථ නං සො ජීවිතක්ඛයං
පාපෙසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය
සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ,

ඉදානෙවෙස, ලොලමක්කටො එවංසිලො, පොරාණතො පට්ඨාය එවංසිලොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො නිමවන්තපදෙසෙ මහිංසයොනියං නිබ්බත්තිත්වා වයජ්ජත්තො ථාමසම්පන්නො මහාසරීරො පබ්බතපාදපබ්බාරගිරිදුග්ගවනසට්ඨ විවරන්නො එකං ථාසුකං රුක්ඛමුලං දිස්වා ගොවරං ගහෙත්වා දිවා තස්මිං රුක්ඛමුලෙ අට්ඨාසි. අට්ඨකො ලොලමක්කටො රුක්ඛා ඔතරිත්වා තස්ස පිට්ඨිං අභිරුහිත්වා උච්චාරපස්සාවං කත්වා සිඬිගෙ ගණ්හිත්වා ඔලම්බන්තො නඬිගුට්ඨෙ ගහෙත්වා දොලායන්තොව කීළි. බොධිසත්තො ඛන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පදාය තං තස්ස අනාවාරං න මනසාකාසි, මක්කටො පුනජ්ජනං තට්ඨෙව කරි. අට්ඨකදිවසං තස්මිං රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා රුක්ඛක්ඛන්තො යත්වා නං “මහිංසරාජ කස්මා ඉමස්ස දුට්ඨමක්කටස්ස අවමානං සහසී, නිසෙධෙහි න”න්ති වත්වා එතමත්ථං පකාසෙන්නී පුරිමා ද්වෙ ගාථා අවොච –

82.

“කිමත්ථමහිසන්ධාය, ලහුවිත්තස්ස දුබ්භිනො;
සබ්බකාමදදස්සෙව, ඉමං දුක්ඛං තිතික්ඛසී.

83.

“සිඬිගෙන නිහනාහෙතං, පදසා ව අධිට්ඨහ;
භියො බාලා පකුජ්ඣෙය්‍යං, නො වස්ස පටිසෙධකො”ති.

තත්ථ කිමත්ථමහිසන්ධායාති කිං නු බො කාරණං පටිච්ච කිං සම්පස්සමානො. දුබ්භිනොති මිත්තදුබ්භිස්ස. සබ්බකාමදදස්සෙවාති සබ්බකාමදදස්ස සාමිකස්ස ඉව. තිතික්ඛසීති අධිවාසෙසි. පදසා ව අධිට්ඨහාති පාදෙන ව නං තිණ්හබුරග්ගෙන යථා එත්ථෙව මරති, එවං අක්කම. භියො බාලාති සචෙ හි පටිසෙධකො න භවෙය්‍ය, බාලා අඤ්ඤාණසත්තා පුනජ්ජනං කුජ්ඣෙය්‍යං සට්ඨෙය්‍යං විහෙයෙය්‍යං එවාති දිපෙති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො “රුක්ඛදෙවතෙ, සවාහං ඉමිනා ජාතිගොත්තබ්බාදීහි අධිකො සමානො ඉමස්ස දොසං න සහිස්සාමි, කථං මෙ මනාරථො නිජ්ජත්තිං ගමිස්සති. අයං පන මං විය අඤ්ඤමපි මඤ්ඤමානො එවං අනාවාරං කරිස්සති, තතො යෙසං වණ්ඩමහිංසානං එස එවං කරිස්සති, එතෙයෙව එතං වධිස්සන්ති. සා තස්ස අඤ්ඤෙහි මාරණා මය්‍හං දුක්ඛතො ව පාණාතිපාතතො ව විමුත්ති භවිස්සති”ති වත්වා තතියං ගාථමාහ –

84.

“මමෙවායං මඤ්ඤමානො, අඤ්ඤෙපෙවං කරිස්සති;

තෙ නං තත්ථ වධිස්සන්ති, සා මෙ මුත්ති භවිස්සති” ති.

කතිපාහව්වයෙන පන බොධිසත්තො අඤ්ඤත්ථ ගතො. අඤ්ඤො වණ්ඩමහිංසො තත්ථ ආගන්ත්වා අට්ඨාසි. දුට්ඨමක්කටො “සොයෙව අය”න්ති සඤ්ඤාය තස්ස පිට්ඨිං අභිරුහිත්වා තථෙව අනාවාරං වරි. අථ නං සො විදුනන්තො භූමියං පාතෙත්වා සිඬිගෙන හදයෙ විජ්ඣිත්වා පාදෙහි මද්දිත්වා සඤ්චුණ්ණෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා දුට්ඨමහිංසො අයං දුට්ඨහත්ථි අහොසි, දුට්ඨමක්කටො එතරහි අයං මක්කටො, සීලවා මහිංසරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මහිංසරාජජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[279] 9. සතපත්තජාතකවණ්ණනා

යථා මාණුවකො පන්ථෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පණ්ඩුකලොහිතකෙ ආරබ්භ කථෙසි. ඡබ්බග්ගියානඤ්ඤි ද්වෙ ජනා මෙත්තියභූමජකා රාජගහං උපනිස්සාය විහරිංසු, ද්වෙ අස්සජීපුනබ්බසුකා කීටාගිරිං උපනිස්සාය විහරිංසු, පණ්ඩුකලොහිතකා ඉමෙ පන ද්වෙ සාවත්ථිං උපනිස්සාය ජෙනවනෙ විහරිංසු. තෙ ධම්මෙන නීහටං අධිකරණං උක්කොටෙන්ති. යෙපි තෙසං සන්දිට්ඨසම්භත්තා හොන්ති, තෙසං උපත්ථම්භා හුත්වා “න, ආවුසො, තුම්හෙ එතෙහි ජාතියා වා ගොත්තෙන වා සීලෙන වා නිහීනතරා. සථෙ තුම්හෙ අත්තනො ගාහං විස්සජ්ජෙථ, සුට්ඨුතරං වො එතෙ අධිභවිස්සන්ති”ති ආදීනි වත්වා ගාහං විස්සජ්ජෙතුං න දෙන්ති. තෙන භණ්ඩනානි චෙව කලහවිග්ගහවිවාදා ව පවත්තන්ති. භික්ඛු එතමත්ථං භගවතො ආරොචෙසුං. අථ භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛු සන්තිපාතාපෙත්වා පණ්ඩුකලොහිතකෙ පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, අත්තනාපි අධිකරණං උක්කොටෙථ, අඤ්ඤසම්පි ගාහං විස්සජ්ජෙතුං න දෙථා”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති වුත්තෙ “එවං සන්තෙ, භික්ඛවෙ, තුම්හාකං කිරියා සතපත්තමාණවස්ස කිරියා විය හොති”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො අඤ්ඤතරස්මිං කාසිගාමකෙ එකස්මිං කුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයජ්ජත්තො කසිවණ්ණජ්ජාදීහි ජීවිකං අකප්පෙත්වා පඤ්චසතමත්තෙ වොරෙ ගහෙත්වා තෙසං ජෙට්ඨකො හුත්වා පන්ථදුහනසන්ධිවිජෙදාදීනි කරොන්තො ජීවිකං කප්පෙසි. තදා බාරාණසියං එකො කුටුම්භිකො එකස්ස ජානපදස්ස කභාපණ්ණසහස්සං දත්වා පුත අග්ගහෙත්වාච කාලමකාසි. අථස්ස හරියා අපරභාගෙ ගිලානා මරණමඤ්ඤෙව නිපන්නා පුත්තං ආමන්තෙත්වා “තාත, පිතා තෙ එකස්ස සහස්සං දත්වා අනාහරාපෙත්වාච මතො, සථෙ අහම්පි

මරිස්සාමි, න සො තුය්හං දස්සති, ගච්ඡ නං මයි ජීවන්තියා ආහරාපෙත්වා ගණ්හා”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා කභාපණෙ ලභි. අට්ඨස්ස මාතා කාලකිරියං කත්වා පුත්තසිනෙහෙන තස්ස ආගමනමග්ගෙ ඔපපාතිකසිඬගාලී හුත්වා නිබ්බති.

තදා සො වොරපෙට්ඨකො මග්ගපට්ඨන්තො විලුම්පමානො සපරිසො තස්මිං මග්ගෙ අට්ඨාසි. අට්ඨ සා සිඬගාලී පුත්තෙ අට්ඨිමුඛං සම්පත්තො “තාත, මා අට්ඨං අහිරුහි, වොරා එත්ථ යිතා, තෙ තං මාරෙත්වා කභාපණෙ ගණ්හිස්සන්ති”ති පුනප්පුනං මග්ගං ඔච්ඡිත්දමානා නිවාරෙති. සො තං කාරණං අජානන්තො “අයං කාලකණ්ණි සිඬගාලී මය්හං මග්ගං ඔච්ඡිත්දති”ති ලෙඩ්ඬුදණ්ඩං ගහෙත්වා මාතරං පලාපෙත්වා අට්ඨං පට්පජ්ජි. අට්ඨකො සතපත්තසකුණො “ඉමස්ස පුරිසස්ස හත්ථෙ කභාපණසහස්සං අත්ථි, ඉමං මාරෙත්වා තං කභාපණං ගණ්හං”ති විරචන්තො වොරාහිමුඛො පක්ඛන්දි. මාණුවො තෙන කතකාරණං අජානන්තො “අයං මඬගලසකුණො, ඉදානි මෙ සොත්ථි හවිස්සති”ති චින්තෙත්වා “වස්ස, සාමි, වස්ස, සාමි”ති වත්වා අඤ්ජලිං පග්ගණ්හි.

බොධිසත්තො සබ්බරුතඤ්ඤා තෙසං ද්විත්තං කිරියං දිස්වා චින්තෙසි — ඉමාය සිඬගාලියා එතස්ස මාතරා හවිතබ්බං, තෙන සා “ඉමං මාරෙත්වා කභාපණෙ ගණ්හන්ති”ති හයෙන වාරෙති. ඉමිනා පන සතපත්තෙන පච්චාමිත්තෙන හවිතබ්බං, තෙන සො “ඉමං මාරෙත්වා කභාපණෙ ගණ්හං”ති අම්භාකං ආරොචෙසි. අයං පන එතමත්ථං අජානන්තො අත්ථකාමං මාතරං තජ්ජෙත්වා පලාපෙසි, අනත්ථකාමස්ස සතපත්තස්ස “අත්ථකාමො මෙ”ති සඤ්ඤාය අඤ්ජලිං පග්ගණ්හාති, අහො වතායං බාලොති. බොධිසත්තානඤ්ඤි එවං මහාපුරිසානම්පි සතං පරසන්තකග්ගණං විසමපට්ඨන්ධිග්ගණචසෙන හොති, “නක්ඛත්තදොසෙනා”තිපි වදන්ති.

මාණුවො ආගන්ත්වා වොරානං සිමන්තරං පාපුණි. බොධිසත්තො තං ගාහාපෙත්වා “කත්ථ වාසිකොසි”ති පුච්ඡි. “බාරාණසිවාසිකොමිහි”ති. “කහං අගමාසි”ති? “එකස්මිං ගාමකෙ සහස්සං ලද්ධබ්බං අත්ථි, තත්ථ අගමාසි”න්ති. “ලද්ධං පන තෙ”ති? “ආම, ලද්ධ”න්ති. “කෙන ත්වං පෙසිතොසි”ති? “සාමි, පිතා මෙ මතො, මාතාපි මෙ ගිලානා, සා ‘මයි මතාය එස න ලභිස්සති’ති මඤ්ඤමානා මං පෙසෙසි”ති. “ඉදානි තච මාතු පචත්තිං ජානාසි”ති? “න ජානාමි, සාමි”ති. “මාතා තෙ තයි නික්ඛන්තෙ කාලං කත්වා පුත්තසිනෙහෙන සිඬගාලී හුත්වා තච මරණභයහීනා මග්ගං තෙ ඔච්ඡිත්දිත්වා තං වාරෙසි, තං ත්වං තජ්ජෙත්වා පලාපෙසි, සතපත්තසකුණො පන තෙ පච්චාමිත්තො. සො ‘ඉමං මාරෙත්වා කභාපණෙ ගණ්හං’ති අම්භාකං ආචික්ඛි, ත්වං අත්තනො බාලතාය අත්ථකාමං මාතරං ‘අනත්ථකාමා මෙ’ති මඤ්ඤසි, අනත්ථකාමං සතපත්තං ‘අත්ථකාමො

මෙ’ති. තස්ස තුම්භාකං කතගුණො නාම නත්ථි, මාතා පත තෙ මහාගුණා, කහාපණෙ ගහෙන්වා ගච්ඡා”ති විස්සජ්ජෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

85.

“යථා මාණවකො පන්ථෙ, සිඬිගාලිං වනගොචරිං;
අත්ථකාමං පවෙදෙන්තිං, අනත්ථකාමාති මඤ්ඤති;
අනත්ථකාමං සතපත්තං, අත්ථකාමොති මඤ්ඤති.

86.

“එවමෙව ඉධෙකච්චො, පුග්ගලො හොති තාදිසො;
හිතෙහි වචනං චුත්තො, පටිග්ගණ්හාති වාමතො.

87.

“යෙ ව බො නං පසංසන්ති, භයා උක්කංසයන්ති වා;
තඤ්ඤි සො මඤ්ඤතෙ මිත්තං, සතපත්තංව මාණවො”ති.

තත්ථ හිතෙහිති හිතං චුඬිසිං ඉච්ඡමානෙහි. වචනං චුත්තොති හිතසුඛාවහං ඔවාදානුසාසනං චුත්තො. පටිග්ගණ්හාති වාමතොති ඔවාදං අගණ්හන්තො “අයං මෙ න අත්ථාවහො හොති, අනත්ථාවහො මෙ අය”න්ති ගණ්හන්තො වාමතො පටිග්ගණ්හාති නාම.

යෙ ව බො නන්ති යෙ ව බො තං අත්තනො ගාහං ගහෙන්වා යීතපුග්ගලං “අධිකරණං ගහෙන්වා යීතෙහි නාම තුම්භාදිසෙහි හවිතබ්බ”න්ති වණ්ණෙන්නති. භයා උක්කංසයන්ති වාති ඉමස්ස ගාහස්ස විස්සට්ඨපච්චයා තුම්භාකං ඉදඤ්චිදඤ්ච භයං උප්පජ්ජිස්සති, මා විස්සජ්ජයිත්ථ, න එතෙ බාහුසච්චකුලපරිවාරාදීහි තුම්භෙ සම්පාපුණන්තීති එවං විස්සජ්ජනපච්චයා භයං දස්සෙත්වා උක්ඛිපන්ති. තඤ්ඤි සො මඤ්ඤතෙ මිත්තන්ති යෙ එවරූපා හොන්ති, තෙසු යංකිඤ්චි සො එකච්චො බාලපුග්ගලො අත්තනො බාලතාය මිත්තං මඤ්ඤති, “අයං මෙ අත්ථකාමො මිත්තො”ති මඤ්ඤති. සතපත්තංව මාණවොති යථා අනත්ථකාමඤ්ඤෙව සතපත්තං සො මාණවො අත්තනො බාලතාය “අත්ථකාමො මෙ”ති මඤ්ඤති, පණ්ඩිතො පත එවරූපං “අනුජ්ජියහාණි මිත්තො”ති අගහෙන්වා දුරතොව නං විවජ්ජෙති. තෙන චුත්තං –

“අඤ්ඤදත්ථුහරො මිත්තො, යො ව මිත්තො වච්ඡරො;
අනුජ්ජියඤ්ච යො ආහ, අපායෙසු ව යො සබ්බා.

“එතෙ අමිත්තෙ වත්තාරො, ඉති විඤ්ඤාය පණ්ඩිතො;

ආරකා පරිවජ්ජෙය්‍යා, මග්ගං පටිභයං යථා”ති. (දී. නි. 3.259);

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා චොරජෙට්ඨකො අහමෙව අහොසි”න්ති.

සතපත්තජාතකවණ්ණනා නවමා.

[280] 10. පුටදුසකජාතකවණ්ණනා

අද්ධා හි නුන මීගරාජාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං පුටදුසකං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථීයං කිරෙකො අමච්චො බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං නිමන්තෙත්වා උය්‍යානෙ නිසීදාපෙත්වා දානං දදමානො “අන්තරාහත්තෙ උය්‍යානෙ වරිතුකාමා වරන්තු”ති ආහ. භික්ඛු උය්‍යානචාරිකං වරිංසු. තස්මිං බණ්ණෙ උය්‍යානපාලො පත්තසම්පන්නං රුක්ඛං අභිරුහිත්වා මහත්තමහත්තානි පණ්ණානි ගහෙත්වා “අයං පුජ්ථානං භවිස්සති, අයං ඵලාන”න්ති පුටෙ කත්වා රුක්ඛමුලෙ පාතෙති. තස්ස පුත්තො දාරකො පාතිතපාතිතං පුටං විද්ධංසෙති. භික්ඛු තමත්ථං භගවතො ආරොචෙසුං. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස පුටදුසකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො බාරාණසියං එකස්මිං බ්‍රහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයජ්ජත්තො අගාරං අජ්ඣාචසමානො එකදිවසං කෙනවිදෙව කරණීයෙන උය්‍යානං අගමාසි. තත්ථ බහු වානරා වසන්ති. උය්‍යානපාලො ඉමිනාව නියාමෙන පත්තපුටෙ පාතෙති, ජෙට්ඨවානරො පාතිතපාතිතෙ විද්ධංසෙති. බොධිසත්තො තං ආමන්තෙත්වා “උය්‍යානපාලෙන පාතිතපාතිතං පුටං විද්ධංසෙත්වා මනාපතරං කාතුකාමො මඤ්ඤෙ”ති වත්වා පඨමං ගාථමාහ –

88.

“අද්ධා හි නුන මීගරාජා, පුටකම්මස්ස කොවිදො;
තථා හි පුටං දුසෙති, අඤ්ඤං නුන කරිස්සතී”ති.

තත්ථ මීගරාජාති මක්කටං වණ්ණෙත්තො වදති. පුටකම්මස්සාති මාලාපුටකරණස්ස. කොවිදොති ඡෙකො. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – අයං මීගරාජා එකංසෙන පුටකම්මස්ස කොවිදො මඤ්ඤෙ, තථා හි පාතිතපාතිතං පුටං දුසෙති, අඤ්ඤං නුන තතො මනාපතරං කරිස්සතීති.

තං සුත්වා මක්කටො දුතියං ගාථමාහ –

89.

“න මෙ මාතා වා පිතා වා, පුටකම්මස්ස කොවිදො;
කතං කතං බො දුසෙම, ඵලං ධම්මමීදං කුල”න්ති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො තතියං ගාමමාහ —

90.

“යෙසං වො ඵදිසො ධම්මො, අධම්මො පන කීදිසො;
මා වො ධම්මං අධම්මං වා, අද්දසාම කුදාවන”න්ති.

ඵචං වත්වා ච පන වානරගණං ගරහිත්වා පක්කාමි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා වානරො පුටද්ධසකදාරකො අහොසි, පණ්ඩිතපුරිසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

පුටද්ධසකජාතකවණ්ණනා දසමා.

උදපානවග්ගො තතියො.

තස්සුද්දානං —

උදපානවරං වනබ්‍යග්ගස්ස කපි, සිබ්බී ච බලාක රුචිරවරො;
සුජනාධිප රොමක දුස පුන, සතපත්තවරො පුටකම්ම දසාති.

4. අබ්භන්තරවග්ගො

[281] 1. අබ්භන්තරජාතකවණ්ණනා

අබ්භන්තරො නාම දුමොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස බිම්බාදෙවීථෙරියා අම්බරසදානං ආරබ්භ කථෙසි. සම්මාසම්බුද්ධෙ හි පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ වෙසාලියං කූටාගාරසාලායං විහරන්තෙ මහාපජාපතී ගොතමී පඤ්ච සාකියසතානි ආදාය ගන්ත්වා පබ්බජ්ජං යාවිත්වා පබ්බජ්ජඤ්චෙව උපසම්පදඤ්ච ලභි. අපරභාගෙ තා පඤ්චසතා භික්ඛුනියො නන්දකොවාදං (ම. නි. 3.398 ආදයො) සුත්වා අරහත්තං පාපුණ්සු. සත්ථරි පන සාවත්ථි. උපනිස්සාය විහරන්තෙ රාහුලමාතා බිම්බාදෙවී “සාමිකො මෙ පබ්බජිත්වා සබ්බඤ්ඤානං පත්තො, පුත්තොපි මෙ පබ්බජිත්වා තස්සෙව සන්තිකෙ වසති, අහං අගාරමජ්ඣෙ කිංකරිස්සාමි, අහමපි පබ්බජිත්වා සාවත්ථි. ගන්ත්වා සම්මාසම්බුද්ධඤ්ච පුත්තඤ්ච නිබද්ධං පස්සමානා විහරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා භික්ඛුනුපස්සයං ගන්ත්වා පබ්බජිත්වා ආවරියුපජ්ඣායාහි සද්ධිං සාවත්ථි. ගන්ත්වා සත්ථාරඤ්ච පියපුත්තඤ්ච පස්සමානා එකස්මිං භික්ඛුනුපස්සයෙ වාසං කප්පෙසි. රාහුලසාමණෙරො ආගන්ත්වා මාතරං පස්සති.

අථෙකදිවසං ථෙරියා උදරවාතො කුප්පි. සා පුත්තෙ දට්ඨුං ආගතෙ තස්ස දස්සනත්ථාය නික්ඛමිතුං නාසක්ඛි, අඤ්ඤාව ආගන්ත්වා අථාසුකභාවං කථයිංසු. සො මාතු සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං තෙ ලද්ධුං වට්ටති”ති පුච්ඡි.

“තාන, අගාරමජ්ඣෙ මෙ සක්ඛරයොජ්ඣෙන අම්බරසෙ පිතෙ උදරවාතො වූපසම්මති, ඉදානි පිණ්ඩාය වරින්වා ජීවිකං කප්පෙම, කුතො තං ලභිස්සාමා”ති. සාමණෙරො “ලභන්තො ආහරිස්සාමි”ති වත්වා නික්බමි. තස්ස පනායස්මතො උපජ්ඣායො ධම්මසෙනාපති, ආවරියො මහාමොග්ගල්ලානො, වුළුපිතා ආනන්දන්ථෙරො, පිතා සම්මාසම්බුද්ධොති මහාසම්පත්ති. එවං සන්තෙපි අඤ්ඤස්ස සන්තිකං අගන්ත්වා උපජ්ඣායස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා දුම්මුබ්බාකාරො හුත්වා අට්ඨාසි. අථ නං ථෙරො “කිං නු බො, රාහුල, දුම්මුබ්බො වියාසි”ති ආහ. “මාතු මෙ, හන්තෙ, ථෙරියා උදරවාතො කුපිතො”ති. “කිං ලද්ධං වට්ටති”ති? “සක්ඛරයොජ්ඣෙන කිර අම්බරසෙන ඵාසු හොති”ති. “හොතු ලභිස්සාමි, මා වින්තසි”ති.

සො පුනදිවසෙ තං ආදාය සාවත්ථිං පවිසිත්වා සාමණෙරං ආසනසාලායං නිසිදාපෙත්වා රාජද්වාරං අගමාසි. කොසලරාජා ථෙරං දිස්වා නිසිදාපෙසි, තඬ්ඬණඤ්ඤෙව උය්‍යානපාලො පිණ්ඩිපක්කානං මධුරඅම්බානං එකං පුටං ආහරි. රාජා අම්බානං තචං අපනෙත්වා සක්ඛරං පක්ඛිපිත්වා සයමෙව මද්දිත්වා ථෙරස්ස පත්තං පුරෙත්වා අදාසි. ථෙරො රාජනිවෙසනා නික්බමිත්වා ආසනසාලං ගන්ත්වා සාමණෙරස්ස අදාසි “හරිත්වා මාතු තෙ දෙහි”ති. සො හරිත්වා අදාසි, ථෙරියා පරිභුත්තමත්තෙව උදරවාතො වූපසම්. රාජාපි මනුස්සං පෙසෙසි – “ථෙරො ඉධ නිසිදිත්වා අම්බරසං න පරිභුඤ්ඤි, ගච්ඡ කස්සචි දින්තභාවං ජානාහි”ති. සො ථෙරෙන සද්ධිංයෙව ගන්ත්වා තං පවත්තිං ඤත්වා ආගන්ත්වා රඤ්ඤො කථෙසි. රාජා වින්තෙසි – “සචෙ සත්ථා අගාරං අජ්ඣාචස්සස්ස, වක්කවත්තිරාජා අභවිස්ස, රාහුලසාමණෙරො පරිණායකරතනං, ථෙරි ඉත්ථිරතනං, සකලවක්කවාළරජ්ජං එතෙසඤ්ඤෙව අභවිස්ස. අම්හෙහි එතෙ උපට්ඨහන්තෙහි වරින්බ්බං අස්ස, ඉදානි පබ්බජිත්වා අම්හෙ උපනිස්සාය වසන්තෙසු එතෙසු න යුත්තං අම්භාකං පමජ්ජිතු”න්ති. සො තතො පට්ඨාය ථෙරියා නිබද්ධං අම්බරසං දාපෙසි. ථෙරෙන බිම්බාදෙවීථෙරියා අම්බරසස්ස දින්තභාවො භික්ඛුසඬ්ඨෙ පාකටො ජාතො. අථෙකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසු – “ආවුසො, සාරිපුත්තත්ථෙරො කිර බිම්බාදෙවීථෙරිං අම්බරසෙන සන්තප්පෙසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව රාහුලමාතා සාරිපුත්තෙන අම්බරසෙන සන්තප්පිතා, පුබ්බෙපෙස එතං සන්තප්පෙසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කාසිගාමකෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා සණ්ඨපිතසරාවාසො මාතාපිතුනං අවිචයෙන ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවන්තපදෙසෙ අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා ඉසිගණපරිවුතො ගණසත්ථා හුත්වා දීඝස්ස අද්ධුතො අවිචයෙන ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථාය පබ්බතපාදා ඔතරිත්වා වාරිකං

වරමානො බාරාණසිං පත්වා උය්‍යානෙ වාසං කප්පෙසි. අට්ඨස්ස ඉසිගණස්ස සීලනෙජෙන සක්කස්ස භවනං කම්පි. සක්කො ආවජ්ජමානො තං කාරණං ඤාත්වා “ඉමෙසං තාපසානං අවාසාය පරිසක්කිස්සාමි, අට්ඨ තෙ භින්නාවාසා උපද්ද්‍යතා වරමානා චිත්තෙකග්ගතං න ලභිස්සන්ති, එවං මෙ එාසුකං භවිස්සති”ති චිත්තෙන්වා “කො නු බො උපායො”ති විමංසන්තො ඉමං උපායං අද්දස – මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා සිරිගබ්භං පවිසිත්වා ආකාසෙ යත්වා “හද්දෙ, සචෙ ත්වං අබ්භන්තරඅම්බපක්කං බාදෙය්‍යාසි, පුත්තං ලභිස්සසි, සො චක්කවත්තිරාජා භවිස්සති”ති ආචික්ඛිස්සාමි. රාජා දෙවියා කථං සුත්වා අම්බපක්කත්ථාය උය්‍යානං පෙසෙස්සති, අථාහං අම්බානි අන්තරධාපෙස්සාමි, රඤ්ඤො උය්‍යානෙ අම්බානං අභාවං ආරොචෙස්සන්ති, “කෙ තෙ බාදන්ති”ති චුත්තෙ “තාපසා බාදන්ති”ති චක්ඛන්ති, තං සුත්වා රාජා තාපසෙ පොථෙත්වා නිහරාපෙස්සති, එවං තෙ උපද්ද්‍යතා භවිස්සන්තිති.

සො මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ සිරිගබ්භං පවිසිත්වා ආකාසෙ යීතො අත්තනො දෙවරාජභාවං ජානාපෙත්වා තාය සද්ධිං සල්ලපන්තො පුරිමා ද්වෙ ගාථා අවොච –

91.

“අබ්භන්තරො නාම දුමො, යස්ස දිබ්‍යමිදං ඵලං;
භුත්වා දොහළිනී නාරි, චක්කවත්තිං විජායති.

92.

“ත්වම්පි හද්දෙ මහෙසීසි, සා වාපි පතිනො පියා;
ආහරිස්සති තෙ රාජා, ඉදං අබ්භන්තරං ඵල”න්ති.

තත්ථ අබ්භන්තරො නාම දුමොති ඉමිනා තාව ගාමනිගමජනපදපබ්බතාදීනං අසුකස්ස අබ්භන්තරොති අවත්වා කෙවලං එකං අබ්භන්තරං අම්බරුක්ඛං කථෙසි. යස්ස දිබ්‍යමිදං ඵලන්ති යස්ස අම්බරුක්ඛස්ස දෙවතානං පරිභොගාරහං දිබ්‍යං ඵලං. ඉදන්ති පන නිපාතමත්තමෙව. දොහළිනීති සඤ්ජාතදොහළා. ත්වම්පි, හද්දෙ, මහෙසීසිති ත්වං, සොහනෙ මහෙසී, අසි. අට්ඨකථායං පන “මහෙසී වා”තිපි පායො. සා වාපි පතිනො පියාති සොළසන්තං දෙවීසහස්සානං අබ්භන්තරෙ අග්ගමහෙසී වාපි පතිනො වාපි පියාති අත්ථො. ආහරිස්සති තෙ රාජා, ඉදං අබ්භන්තරං ඵලන්ති තස්සා තෙ පියාය අග්ගමහෙසියා ඉදං මයා චුත්තප්පකාරං ඵලං රාජා ආහරාපෙස්සති, සා ත්වං තං පරිභුඤ්ජිත්වා චක්කවත්තිගබ්භං ලභිස්සසිති.

එවං සක්කො දෙවියා ඉමා ද්වෙ ගාථා වත්වා “ත්වං අප්පමත්තා හොහි, මා පපඤ්චං අකාසි, ස්චෙ රඤ්ඤො ආරොචෙය්‍යාසි”ති තං අනුසාසිත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතො. සා පුනරිවසෙ ගිලානාලයං දස්සෙත්වා

පරිවාරිකානං සඤ්ඤං දත්වා නිපජ්ජි. රාජා සමුස්සිතසෙනවිජත්තෙ සීභාසනෙ නිසින්නො නාටකානි පස්සන්තො දෙවිං අදිස්වා “කහං, දෙවි”ති පරිවාරිකෙ පුච්ඡි. “ගිලානා, දෙවා”ති. සො තස්සා සන්නිකං ගන්නවා සයනපස්සෙ නිසිදිත්වා පිට්ඨිං පරිමජ්ජන්තො “කිං තෙ, හද්දෙ, අභාසුක”න්ති පුච්ඡි. “මහාරාජ අඤ්ඤං අභාසුකං නාම නත්ථි, දොහළො මෙ උජ්ජන්තො”ති. “කිං ඉච්ඡසි, හද්දෙ”ති? “අබ්භන්තරඅම්බඵලං දෙවා”ති. “අබ්භන්තරඅම්බො නාම කහං අත්ථි”ති? “නාහං, දෙව, අබ්භන්තරඅම්බං ජානාමි, තස්ස පන මෙ ඵලං ලභමානාය ජීවිතං අත්ථි, අලභමානාය නත්ථි”ති. “තෙන හි ආහරාපෙස්සාමි, මා වින්තයි”ති රාජා දෙවිං අස්සාසෙත්වා උට්ඨාය ගන්නවා රාජපල්ලඬකෙ නිසින්නො අමච්චෙ පක්කොසාපෙත්වා “දෙවියා අබ්භන්තරඅම්බෙ නාම දොහළො උජ්ජන්තො, කිං කාතබ්බ”න්ති පුච්ඡි. “දෙව ද්වින්නං අම්බානං අන්තරෙ යිතො අම්බො අබ්භන්තරඅම්බො නාම, උය්‍යානං පෙසෙත්වා අබ්භන්තරෙ යිතඅම්බතො ඵලං ආහරාපෙත්වා දෙවියා දාපෙථා”ති.

රාජා “සාධු, ඵචරූපං අම්බං ආහරථා”ති උය්‍යානං පෙසෙසි. සක්කො අන්තතො ආනුභාවෙන උය්‍යානෙ අම්බානි බාදිතසදිසානි කත්වා අන්තරධාපෙසි. අම්බත්ථාය ගතා මනුස්සා සකලඋය්‍යානං විචරන්තා එකං අම්බමිපි අලභිත්වා ගන්නවා උය්‍යානෙ අම්බානං අභාවං රඤ්ඤො කථයිංසු. “කෙ අම්බානි බාදන්ති”ති? “තාපසා, දෙවා”ති. “තාපසෙ උය්‍යානතො පොථෙත්වා නිහරථා”ති. මනුස්සා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා නිහරිංසු. සක්කස්ස මනොරථො මත්ථකං පාපුණි. දෙවි අම්බඵලත්ථාය නිබද්ධං කත්වා නිපජ්ජියෙව. රාජා කත්තබ්බකිච්චං අපස්සන්තො අමච්චෙ ව බ්‍රාහ්මණෙ ව සන්නිපාතාපෙත්වා “අබ්භන්තරඅම්බස්ස අත්ථිභාවං ජානාථා”ති පුච්ඡි. බ්‍රාහ්මණා ආහංසු – “දෙව, අබ්භන්තරඅම්බො නාම දෙවතානං පරිභොගො, ‘හිමවන්තෙ කඤ්චනගුහාය අන්තො අත්ථි’ති අයං තො පරම්පරාගතො අනුස්සවො”ති. “කො පන තතො අම්බං ආහරිතුං සක්ඛිස්සති”ති? “න සක්කා තත්ථ මනුස්සභූතෙන ගන්තුං, එකං සුවපොතකං පෙසෙතුං වට්ඨති”ති.

තෙන ව සමයෙන රාජකුලෙ එකො සුවපොතකො මහාසරීරො කුමාරකානං යානකචක්කනාහිමත්තො ථාමසම්පන්නො පඤ්ඤවා උපායකුසලො. රාජා තං ආහරාපෙත්වා “තාත සුවපොතක, අහං තච බහුපකාරො, කඤ්චනපඤ්ජරෙ වසසි, සුවණ්ණතට්ඨකෙ මධුලාපෙ බාදසි, සක්ඛරපානකං පිච්ඡි, තයාපි අම්භාකං එකං කිච්චං නිත්ථරිතුං වට්ඨති”ති ආහ. “කිං, දෙවා”ති. “තාත දෙවියා අබ්භන්තරඅම්බෙ දොහළො උජ්ජන්තො, සො ව අම්බො හිමවන්තෙ කඤ්චනපබ්බතන්තරෙ අත්ථි දෙවතානං පරිභොගො, න සක්කා මනුස්සභූතෙන තත්ථ ගන්තුං, තයා තතො අම්බඵලං ආහරිතුං වට්ඨති”ති. “සාධු, දෙව, ආහරිස්සාමි”ති. අථ නං රාජා සුවණ්ණතට්ඨකෙ මධුලාපෙ බාදාපෙත්වා සක්ඛරපානකං පායෙත්වා

සතපාකතෙලෙන තස්ස පක්ඛන්තරානි මක්ඛෙන්වා උභොහි හත්ථෙහි ගහෙන්වා සීහපඤ්ජරෙ යන්වා ආකාසෙ විස්සජ්ජෙසි. සොපි රඤ්ඤො නිපච්චකාරං දස්සෙන්වා ආකාසෙ පක්ඛන්දන්තො මනුස්සපථං අතික්කම්ම හිමවන්තෙ පයමෙ පබ්බතන්තරෙ වසන්තානං සුකානං සන්තිකං ගන්ත්වා අබ්හන්තරඅම්බො නාම කත්ථ අත්ථි, කථෙථ මෙ තං යාන”න්ති පුච්ඡි. “මයං න ජානාම, දුතියෙ පබ්බතන්තරෙ සුකා ජානිස්සන්ති”ති.

සො තෙසං වචනං සුත්වා තතො උප්පතිත්වා දුතියං පබ්බතන්තරං අගමාසි, තථා තතියං, චතුත්ථං, පඤ්චමං, ඡට්ඨං අගමාසි. තත්ථපි නං සුකා “න මයං ජානාම, සත්තමපබ්බතන්තරෙ සුකා ජානිස්සන්ති”ති ආභංසු. සො තත්ථපි ගන්ත්වා “අබ්හන්තරඅම්බො නාම කත්ථ අත්ථි”ති පුච්ඡි. “අසුකට්ඨානෙ නාම කඤ්චනපබ්බතන්තරෙ”ති ආභංසු. “අභං තස්ස ඵලත්ථාය ආගතො, මං තත්ථ තෙත්වා තතො මෙ ඵලං දාපෙථා”ති. සුකගණා ආභංසු – “සම්ම, සො වෙස්සවණමහාරාජස්ස පරිභොගො, න සක්කා උපසඬ්ඨිකම්තුං, සකලරුක්ඛො මූලතො පට්ඨාය සත්තහි ලොහජාලෙහි පරික්ඛිත්තො, සහස්සකුම්භණ්ඩරක්ඛසා රක්ඛන්ති, තෙහි දිට්ඨස්ස ජීවිතං නාම නත්ථි, කස්සට්ඨානග්ගිඅවිච්ඡිමහානිරයසදිසට්ඨානං, මා තත්ථ පත්ථනං කරි”ති. “සචෙ තුම්හෙ න ගච්ඡථ, මය්හං යානං ආචික්ඛං”ති. “තෙන හි අසුකෙන ච අසුකෙන ච යානෙන යාහි”ති. සො තෙහි ආචික්ඛිතවසෙනෙව සුට්ඨු මග්ගං උපධාරෙත්වා තං යානං ගන්ත්වා දිවා අත්තානං අදස්සෙන්වා මජ්ඣිමයාමසමන්තන්තරෙ රක්ඛසානං නිද්දොක්කමනසමයෙ අබ්හන්තරඅම්බස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා එකෙන මූලන්තරෙන සණ්ඨං අභිරුහිතුං ආරභි. ලොහජාලං “කිරි”ති සද්දමකාසි.

රක්ඛසා පබුජ්ඣත්වා සුකපොතකං දිස්වා “අම්බවොරොය”න්ති ගහෙන්වා කම්මකරණං සංවිදහිංසු. එකො “මුඛෙ පක්ඛිපිත්වා ගිලිස්සාමි න”න්ති ආභ, අපරො “හත්ථෙහි මද්දිත්වා පුඤ්ජිත්වා විජ්ජකිරිස්සාමි න”න්ති, අපරො “ද්වෙධා ඵාලෙත්වා අඬගාරෙසු පචිත්වා බාදිස්සාමි”ති. සො තෙසං කම්මකරණසංවිධානං සුත්වාපි අසන්තසිත්වාච තෙ රක්ඛසෙ ආමන්තෙත්වා “අම්හො රක්ඛසා, තුම්හෙ කස්ස මනුස්සා”ති ආභ. “වෙස්සවණමහාරාජස්සා”ති. “අම්හො, තුම්හෙපි එකස්ස රඤ්ඤොච මනුස්සා, අහමපි රඤ්ඤොච මනුස්සො, බාරාණසිරාජා මං අබ්හන්තරඅම්බඵලත්ථාය පෙසෙසි, ස්වාභං තත්ථෙව අත්තනො රඤ්ඤො ජීවිතං දත්වා ආගතො. යො හි අත්තනො මාතාපිතූනඤ්චෙව සාමිකස්ස ච අත්ථාය ජීවිතං පරිච්චජති, සො දෙවලොකෙයෙව නිබ්බත්ති, තස්මා අහමපි ඉමම්හා තිරච්ඡානයොනියා වචිත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිස්සාමි”ති වත්වා තතියං ගාථමාභ –

93.

“හත්තුරත්ථෙ පරක්කන්තො, යං යානමධිගච්ඡති;

සුරො අත්තපරිච්චාගී, ලහමානො භවාමහ”න්ති.

තත්ථ භත්තුරත්ථෙති භත්තා වුච්චන්ති භත්තාදීහි භරණපොසකා පිතා මාතා සාමිකො ච, ඉති තිව්ධස්සපෙතස්ස භත්තු අත්ථාය. පරක්කන්තොති පරක්කමං කරොන්තො වායමන්තො. යං යානමධිගච්ඡති යං සුඛකාරණං යසං වා ලාභං වා සග්ගං වා අධිගච්ඡති. සුරොති අභිරු චික්කමසම්පන්නො. අත්තපරිච්චාගීති කායෙ ච ජීවිතෙ ච නිරපෙක්ඛො භුත්වා තස්ස තිව්ධස්සපි භත්තු අත්ථාය අත්තානං පරිච්චපන්නො. ලහමානො භවාමහන්ති යං සො ඵවරුපො සුරො දෙවසම්පත්තිං වා මනුස්සසම්පත්තිං වා ලහති, අහම්පි තං ලහමානො භවාමි, තස්මා භාසොව මෙ ඵත්ථ, න තාසො, කිං මං තුම්හෙ තාසෙථාති.

ඵචං සො ඉමාය ගාථාය තෙසං ධම්මං දෙසෙසි. තෙ තස්ස ධම්මකථං සුත්වා පසන්නචිත්තා “ධම්මිකො ඵස, න සක්කා මාරෙතුං, විස්සජ්ජෙම න”න්ති වත්වා සුකපොතකං විස්සජ්ජෙත්වා ‘අම්හො සුකපොතක, මුත්තොසි, අම්භාකං භත්ථතො සොත්ථිතා ගච්ඡා’ති ආහංසු. “මය්හං ආගමනං මා තුච්ඡං කරොථ, දෙථ මෙ ඵකං අම්බඵල”න්ති. “සුකපොතක, තුය්හං ඵකං අම්බඵලං දාතුං නාම න භාරො, ඉමස්මිං පන රුක්ඛෙ අම්බාති අඬිකෙත්වා ගහිතාති, ඵකස්මිං ඵලෙ අසමෙත්තෙ අම්භාකං ජීවිතං නත්ථි. වෙස්සවණො හි කුජ්ඣිත්වා සකිං ඔලොකිතෙ තත්තකපාලෙ පක්ඛිත්තතිලා විය කුම්භණ්ඩසහස්සං හිජ්ජිත්වා විජ්ජකිරියති, තෙන තෙ දාතුං න සක්කොම, ලහනට්ඨානං පන ආචික්ඛිස්සාමා”ති. “යො කොච්චි දෙතු, ඵලෙනෙව මෙ අත්ථො, ලහනට්ඨානං ආචික්ඛං”ති. “ඵතස්ස කඤ්චනපබ්බතස්ස අන්තරෙ ජොතිරසො නාම තාපසො අග්ගිං පුහමානො කඤ්චනපත්තියා නාම පණ්ණසාලායං වසති වෙස්සවණස්ස කුලුපකො, වෙස්සවණො තස්ස නිබද්ධං වත්තාරි අම්බඵලාති පෙසෙති, තස්ස සන්තිකං ගච්ඡා”ති.

සො “සාධු”ති සම්පට්චින්නවා තාපසස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා ඵකමන්තං නිසීදි. අථ නං තාපසො “කුතො ආගතොසි”ති පුච්ඡි. “බාරාණසිරඤ්ඤො සන්තිකා”ති. “කිමත්ථාය ආගතොසි”ති? “සාමි, අම්භාකං රඤ්ඤො දෙවියා අබ්භන්තරඅම්බපක්කෙ දොහළො උජ්ජන්නො, තදත්ථං ආගතොමිහි, රක්ඛසා පන මෙ සයං අම්බපක්කං අදත්වා තුම්භාකං සන්තිකං පෙසෙසු”න්ති. “තෙන හි නිසීද, ලහිස්සසි”ති. අථස්ස වෙස්සවණො වත්තාරි ඵලාති පෙසෙසි. තාපසො තතො ද්වෙ පරිභුඤ්ජී, ඵකං සුවපොතකස්ස බාදනත්ථාය අදාසි. තෙන තස්මිං බාදිතෙ ඵකං ඵලං සික්කාය පක්ඛිපිත්වා සුවපොතකස්ස ගීවාය පටිමුඤ්චිත්වා “ඉදාති ගච්ඡා”ති සුකපොතකං විස්සජ්ජෙසි. සො තං ආහරිත්වා දෙවියා අදාසි. සා තං බාදිත්වා දොහළං පටිජ්ජස්සම්හෙසි, තතොනිදානං පනස්සා පුත්තො නාහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා දෙවී රාහුලමාතා අහොසි, සුකො ආනන්දො, අම්බපක්කදායකො තාපසො සාරිපුත්තො, උය්‍යානෙ නිවුත්ථතාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අබ්භන්තරජාතකවණ්ණනා පටිමා.

[282] 2. සෙය්‍යජාතකවණ්ණනා

සෙය්‍යංසො සෙය්‍යසො හොතීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කොසලරඤ්ඤො අමච්චං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර රඤ්ඤො බහුපකාරො සබ්බකිච්චනිජ්ඣාදකො අහොසි. රාජා “බහුපකාරො මෙ අය”න්ති තස්ස මහන්තං යසං අදාසි. තං අසහමානා අඤ්ඤ රඤ්ඤො පෙසුඤ්ඤං උපසංහරිත්වා තං පරිහින්දිංසු. රාජා තෙසං වචනං සද්දහිත්වා දොසං අනුපපරික්ඛිත්වා තං සීලවන්තං නිද්දොසං සඬ්ඛලිකබන්ධනෙන බන්ධාපෙත්වා බන්ධනාගාරෙ පක්ඛිපාපෙසි. සො තත්ථ එකකො වසන්තො සීලසම්පත්තිං නිස්සාය විත්තෙකග්ගතං ලහිත්වා එකග්ගවිත්තො සඬ්ඛාරෙ සම්මසිත්වා සොතාපත්තිඵලං පාපුණි. අට්ඨස්ස රාජා අපරහාගෙ නිද්දොසභාවං ඤත්වා සඬ්ඛලිකබන්ධනං හින්දාපෙත්වා පුරිමයසතො මහන්තතරං යසං අදාසි. සො “සත්ථාරං වන්දිස්සාමි”ති බහුනි මාලාගන්ධාදීනි ආදාය විහාරං ගන්ත්වා තථාගතං පූජෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොන්තො “අනත්ථො කිර තෙ උජ්ජන්තොති අස්සුමිහා”ති ආහ. “ආම, හන්තෙ, උජ්ජන්තො, අහං පන තෙන අනත්ථොන අත්ථං අකාසිං, බන්ධනාගාරෙ නිසීදිත්වා සොතාපත්තිඵලං නිබ්බත්තෙසි”න්ති. සත්ථා “න ඛො, උපාසක, ත්වඤ්ඤෙව අනත්ථොන අත්ථං ආහරි, පොරාණකපණ්ඩිතාපි අත්තනො අනත්ථොන අත්ථං ආහරිං සුයෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිජ්ජානි උග්ගණ්හිත්වා පිතු අව්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාය දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා දානං දෙති, පඤ්ච සීලානි රක්ඛති, උපොසථකම්මං කරොති. අට්ඨස්සෙකො අමච්චො අන්තෙපුරෙ පදුස්සි. පාදමූලිකාදයො ඤත්වා “අසුකඅමච්චො අන්තෙපුරෙ පදුට්ඨො”ති රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. රාජා පරිග්ගණ්හන්තො යථාසභාවතො ඤත්වා පක්කොසාපෙත්වා “මා මං ඉතො පට්ඨාය උපට්ඨාහි”ති නිබ්බිසයං අකාසි. සො ගන්ත්වා අඤ්ඤතරං සාමන්තරාජානං උපට්ඨහිති සබ්බං වත්ථු හෙට්ඨා මහාසීලවජාතකෙ (ජා. 1.1.51) කට්ඨකසදිසමෙව. ඉධාපි සො රාජා තික්ඛත්තුං වීමංසිත්වා තස්ස අමච්චස්ස වචනං සද්දහිත්වා “බාරාණසිරජ්ජං ගණ්හිස්සාමි”ති මහන්තෙන පරිවාරෙන රජ්ජසීමං පාපුණි. බාරාණසිරඤ්ඤො සත්තසතමත්තා මහායොධා තං පවත්ති. සුත්වා “දෙව, අසුකො නාම කිර රාජා බාරාණසිරජ්ජං ගණ්හිස්සාමි”ති ජනපදං හින්දන්තො

ආගච්ඡති, එත්ථෙව නං ගන්ත්වා ගණ්හිස්සාමා”ති ආහංසු. “මය්හං පරවිහිංසාය ලද්ධෙන රජ්ජෙන කිච්චං නත්ථි, මා කිඤ්චි කරිත්ථා”ති?

වොරරාජා ආගන්ත්වා නගරං පරික්ඛිපි, පුන අමච්චා රාජානං උපසඬ්ඨකමිත්වා “දෙව, මා එවං කරිත්ථ, ගණ්හිස්සාම න”න්ති ආහංසු. රාජා “න ලබ්භා කිඤ්චි කාතුං, නගරද්වාරානි විවරථා”ති වත්ථා සයං අමච්චගණපරිවුතො මහාතලෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසිදි. වොරරාජා චතුසු ද්වාරෙසු මනුස්සෙ පොථෙත්තො නගරං පවිසිත්වා පාසාදං අභිරුය්හ අමච්චපරිවුතං රාජානං ගාභාපෙත්වා සඬ්ඛලිකාහි ඛන්ධාපෙත්වා ඛන්ධනාගාරෙ පක්ඛිපාපෙසි. රාජා ඛන්ධනාගාරෙ නිසිත්තොව වොරරාජානං මෙත්තායත්තො මෙත්තජ්ඣානං උප්පාදෙසි. තස්ස මෙත්තානුභාවෙන වොරරඤ්ඤො කායෙ ඩාහො උප්පජ්ජි, සකලසරීරං යමකඋක්කාහි ඤාපියමානං විය ජාතං. සො මහාදුක්ඛාහිතුන්තො “කිං නු ඛො කාරණ”න්ති පුච්ඡි. “තුම්හෙ සීලවත්තං රාජානං ඛන්ධනාගාරෙ පක්ඛිපෙථ, තෙන වො ඉදං දුක්ඛං උප්පන්නං භවිස්සති”ති. සො ගන්ත්වා ඛොධිසත්තං ඛමාපෙත්වා “තුම්භාකං රජ්ජං තුම්භාකමෙව හොතු”ති රජ්ජං තස්සෙව නිය්‍යාදෙත්වා “ඉතො පට්ඨාය තුම්භාකං පච්චත්ථිකො මෙ භාරො හොතු”ති වත්ථා පදුට්ඨාමච්චස්ස රාජාණං කාරෙත්වා අත්තනො නගරමෙව ගතො.

බොධිසත්තො අලඬකතමහාතලෙ සමුස්සිතසෙනච්ඡත්තෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසිත්තො අමච්චෙහි සද්ධිං සල්ලපත්තො පුරිමා ද්වෙගාථා අවොච –

94.

“සෙය්‍යංසො සෙය්‍යසො හොති, යො සෙය්‍යමුපසෙවති;
එකෙන සන්ධිං කත්ථාන, සතං වජ්ඣෙ අමොචයිං.

95.

“තස්මා සබ්බෙන ලොකෙන, සන්ධිං කත්ථාන එකතො;
පෙච්ච සග්ගං නිගච්ඡෙය්‍ය, ඉදං සුඤ්ඤාථ කාසියා”ති.

තත්ථ සෙය්‍යංසො සෙය්‍යසො හොති, යො සෙය්‍යමුපසෙවතීති අනවජ්ජුත්තමධම්මසඬ්ඨානො සෙය්‍යො අංසො කොට්ඨාසො අස්සාති සෙය්‍යංසො, කුසලධම්මනිස්සිතපුග්ගලො. යො පුනජ්ජුනං තං සෙය්‍යං කුසලධම්මභාවනං කුසලාභිරතං වා උත්තමපුග්ගලමුපසෙවති, සො සෙය්‍යසො හොති පාසංසතරො වෙච උත්තරිතරො ව හොති. එකෙන සන්ධිං කත්ථාන, සතං වජ්ඣෙ අමොචයිත්ති තදම්නාපි වෙතං වෙදිතබ්බං – අහඤ්චි සෙය්‍යං මෙත්තාභාවනං උපසෙවත්තො තාය මෙත්තාභාවනාය එකෙන වොරරඤ්ඤො සන්ධිං සන්ථවං කත්ථා මෙත්තාභාවනං භාවෙත්වා තුම්හෙ සතජනෙ වජ්ඣෙ අමොචයිං.

දුතියගාථාය අත්ථො — යස්මා අහං එකෙන සද්ධිං එකතො මෙත්තාභාවනාය සන්ධිං කත්වා තුම්හෙ වජ්ඣාප්පත්තෙ සතජනෙ මොවයිං, තස්මා වෙදිතබ්බමෙවෙනං, තස්මා සබ්බෙන ලොකෙන සද්ධිං මෙත්තාභාවනාය සන්ධිං කත්වා එකතො පුග්ගලො පෙච්ච පරලොකෙ සග්ගං නිගච්ඡෙය්‍යා. මෙත්තාය හි උපචාරං කාමාවචරෙ පටිසන්ධිං දෙනි, අප්පනා බ්‍රහ්මලොකෙ. ඉදං මම වචනං සබ්බෙපි තුම්හෙ කාසිරට්ඨවාසිනො සුඤ්ඤාථාති.

එවං මහාසත්තො මහාජනස්ස මෙත්තාභාවනාය ගුණං වණ්ණෙත්වා ද්වාදසයොජනිකෙ බාරාණසිගගරෙ සෙතච්ඡත්තං පහාය හිමවත්තං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජි. සත්ථා සම්මාසම්බුද්ධො හුත්වා තතියං ගාථමාහ —

96.

“ඉදං වත්වා මහාරාජා, කංසො බාරාණසිග්ගහො;
ධනුං කණ්ඩඤ්ච නික්ඛිජ්ජ, සංයමං අජ්ඣාපාගමී” ති.

තත්ථ මහත්තො රාජාති මහාරාජා. කංසොති තස්ස නාමං. බාරාණසිං ගහෙත්වා අජ්ඣාවසනතො බාරාණසිග්ගහො. සො රාජා ඉදං වචනං වත්වා ධනුඤ්ච සරසඬ්ඛාතං කණ්ඩඤ්ච නික්ඛිජ්ජ ඔහාය ඡඩ්ඬෙත්වා සිලසංයමං උපගතො පබ්බජිතො, පබ්බජිත්වා ච පන ඤානං උප්පාදෙත්වා අපරිහීනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පන්නොති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා චොරරාජා ආනන්දො අහොසි, බාරාණසිරාජා පන අහමෙව අහොසි” ති.

සෙය්‍යජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[283] 3. වඩ්ඪකීසුකරජාතකවණ්ණනා

වරං වරං ත්වන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ධනුග්ගහනිස්සත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි. පසෙනදිරඤ්ඤො පිතා මහාකොසලො බිම්බිසාරරඤ්ඤො ධීතරං වෙදෙහිං නාම කොසලදෙවිං දදමානො තස්සා න්භානවුණ්ණමුලං සතසහස්සුට්ඨානං කාසිගාමං අදාසි. අජාතසත්තුනා පන පිතරි මාරිතෙ කොසලදෙවීපි සොකාහිභූතා කාලමකාසි. තතො පසෙනදි කොසලරාජා චින්තෙසි — “අජාතසත්තුනා පිතා මාරිතො, හගිනීපි මෙ සාමිකෙ කාලකතෙ තෙන සොකෙන කාලකතා, පිතුසාතකස්ස චොරස්ස කාසිගාමං න දස්සාමී” ති. සො තං අජාතසත්තුස්ස න අදාසි. තං ගාමං නිස්සාය තෙසං ද්වින්තමිපි කාලෙන කාලං යුද්ධං හොති, අජාතසත්තු තරුණො සමත්ථො, පසෙනදි මහල්ලකොයෙව. සො අහික්ඛණං පරජ්ජති, මහාකොසලස්සාපි මනුස්සා යෙභුය්‍යන පරාජිතා. අථ රාජා “මයං අහිණ්භං පරජ්ජාම, කිං නු ඛො කාතබ්බ” ති අමච්චෙව පුච්ඡි. “දෙව, අය්‍යා නාම

මන්තවිජේකා හොන්ති, ජෙනවනවිහාරෙ භික්ඛූනං කථං සොතුං වට්ටති”ති. රාජා “තෙන භි තායං වෙලායං භික්ඛූනං කථාසල්ලාපං සුඤ්ඤාථා”ති වරපුරිසෙ ආණ්ඩාපෙසි. තෙ තතො පට්ඨාය තථා අකංසු.

තස්මිං පන කාලෙ ද්වෙ මහල්ලකත්ථෙරා විහාරපච්චන්තෙ පණ්ණසාලායං වසන්ති දත්තත්ථෙරො ච ධනුග්ගහනිස්සත්ථෙරො ච. තෙසු ධනුග්ගහනිස්සත්ථෙරො පට්ඨමයාමෙපි මජ්ඣිමයාමෙපි නිද්දායිත්වා පච්ඡිමයාමෙ පච්ඡෙක්ඛිත්වා උම්මුක්කානි සොධෙත්වා අග්ගිං ජාලෙත්වා නිසින්තකො ආහ - “භන්තෙ, දත්තත්ථෙරා”ති. “කිං, භන්තෙ, තිස්සත්ථෙරා”ති? “කිං නිද්දායසි නො ත්ව”න්ති. “අනිද්දායන්තා කිං කර්ස්සාමා”ති? “උට්ඨාය තාව නිසිද්දා”ති. සො උට්ඨාය නිසින්තො තං දත්තත්ථෙරං ආහ - “භන්තෙ දත්තත්ථෙර, අයං තෙ ලොලො මහොදරකොසලො වාට්මත්තං භත්තමෙව පුතිං කරොති, යුද්ධවිචාරණං පන කිඤ්චි න ජානාති, පරාජිතො පරාජිතොත්ථෙව වදාපෙති”ති. “කිං පන කාතුං වට්ටති”ති? තස්මිං ඛණෙ තෙ වරපුරිසා තෙසං කථං සුඤ්ඤාතා අට්ඨංසු.

ධනුග්ගහනිස්සත්ථෙරො යුද්ධං විචාරෙසි - “භන්තෙ, යුද්ධො නාම තිව්ධො - පද්මබ්‍යුහො, වක්කබ්‍යුහො, සකටබ්‍යුහොති. අජාතසත්තුං ගණ්හිතුකාමෙන අසුකෙ නාම පබ්බතකුච්ඡිස්මිං ද්විසු පබ්බතහින්තිසු මනුස්සෙ යපෙත්වා පුරතො දුබ්බලබ්බං දස්සෙත්වා පබ්බතන්තරං පට්ඨයාහං ජානිත්වා පට්ඨයමග්ගං ඔච්ඡන්දිත්වා පුරතො ච පච්ඡතො ච උහොසු පබ්බතහින්තිසු වග්ගිත්වා උන්නදිත්වා බිපෙ පතිතමච්ඡං විය අන්තොමුට්ඨියං වට්ටපොතකං විය ච කත්වා සක්කා අස්ස තං ගහෙතු”න්ති. වරපුරිසා තං සාසනං රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. තං සුත්වා රාජා සඬිගාමහෙරිං වරාපෙත්වා ගන්ත්වා සකටබ්‍යුහං කත්වා අජාතසත්තුං ජීවග්ගාහං ගාහාපෙත්වා අත්තනො ධිතරං වජිරකුමාරිං භාගිනෙය්‍යස්ස දත්වා කාසිගාමං තස්සා න්හානමුලං කත්වා දත්වා උය්‍යාපෙසි. සා පවත්ති භික්ඛුසඬ්ඨෙස පාකටා ජාතා. අපේකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසු - “ආවුසො, කොසලරාජා කිර ධනුග්ගහනිස්සත්ථෙරස්ස විචාරණාය අජාතසත්තුං ජිනී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි ධනුග්ගහනිස්සො යුද්ධවිචාරණාය ඡෙකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. තදා බාරාණසිං නිස්සාය නිවුත්ථවඩ්ඨකිගාමකා එකො වඩ්ඨකී ථම්හත්ථාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා ආවාටෙ පතිතං සුකරපොතකං දිස්වා තං සරං නෙත්වා පටිජග්ගි. සො වුඩ්ඨිජපත්තො මහාසරීරො වඩ්ඨකදායො ආචාරසම්පන්නො අහොසි,

වඩ්ඪකිනා පොසිතත්තා පන “වඩ්ඪකිසුකරො”ත්වෙව පඤ්ඤායි. වඩ්ඪකිස්ස රුක්ඛතච්ඡනකාලෙ තුණ්ඛෙන රුක්ඛං පරිවත්තෙති, මුඛෙන ඩංසිත්වා වාසිඵරසුනිබාදනමුග්ගරෙ ආහරති, කාලසුත්තකොටියං ගණ්භාති. අථ සො වඩ්ඪකී “කොච්ඡෙව, නං බාදෙය්‍යා”ති භයෙන නෙත්වා අරඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙසි. සොපි අරඤ්ඤං පටිසිත්වා බෙමං ඵාසුකට්ඨානං ඔලොකෙන්තො එකං පබ්බතන්තරෙ මහන්තං ගිරිකන්දරං අද්දස සම්පන්නකන්දමූලඵලං ඵාසුකං වසනට්ඨානං අනෙකසත්තසුකරසමාකිණ්ණං. තෙ සුකරා තං දිස්වා තස්ස සන්තිකං ආගමංසු. සොපි තෙ ආහ – “අහං තුම්හෙව ඔලොකෙන්තො විවරාමී, අපිව වො මයා දිට්ඨා, ඉදඤ්ච යානං රමණීයං, අහම්පි ඉදානි ඉධෙව වසිස්සාමී”ති. “සච්චං ඉදං යානං රමණීයං, පරිස්සයො පනෙත්ථ අත්ථී”ති. “අහම්පි තුම්හෙ දිස්වා එතං අඤ්ඤාසිං, එවං ගොචරසම්පන්නෙ යානෙ වසන්තානං වො සරිරෙසු මංසලොහිතං නත්ථී, කිං පන වො එත්ථ භය”න්ති? “එකො බ්‍යග්ඝො පාතොව ආගන්ත්වා දිට්ඨදිට්ඨංයෙව ගහෙන්වා ගච්ඡති”ති. “කිං පන සො නිබද්ධං ගණ්භාති, උදාහු අන්තරන්තරා”ති? “නිබද්ධං ගණ්භාති”ති. “කති පන තෙ බ්‍යග්ඝා”ති? “එකොයෙවා”ති. “එත්තකා තුම්හෙ එකස්ස යුජ්ඣිතුං න සක්කොථා”ති? “ආම, න සක්කොමා”ති. “අහං තං ගණ්භිස්සාමි, කෙවලං තුම්හෙ මම වචනං කරොථ, සො බ්‍යග්ඝො කහං වසති”ති? “එතස්මිං පබ්බතෙ”ති.

සො රත්තිඤ්ඤෙව සුකරෙ වරාපෙත්වා යුද්ධං විචාරෙන්තො “යුද්ධං නාම පදුමබ්‍යුහවක්කබ්‍යුහසකට්ඨබ්‍යුහවසෙන තිවිධං හොති”ති වත්වා පදුමබ්‍යුහවසෙන විචාරෙසි. සො හි භූමිසිසං ජානාති. තස්මා “ඉමස්මිං යානෙ යුද්ධං විචාරතුං වට්ටතී”ති සුකරපිල්ලකෙ මාතරො ව තෙසං මජ්ඣකට්ඨානෙ යපෙසි. සො තා ආවිජ්ඣත්වා මජ්ඣමසුකරියො, තා ආවිජ්ඣත්වා පොතකසුකරෙ, තෙ ආවිජ්ඣත්වා ජරසුකරෙ, තෙ ආවිජ්ඣත්වා දීඝදායසුකරෙ, තෙ ආවිජ්ඣත්වා යුද්ධසමත්ථෙ බලවතරසුකරෙ දස වීස තිංස ජනෙ තස්මිං තස්මිං යානෙ බලගුම්ඛං කත්වා යපෙසි. අත්තනො ධීතට්ඨානස්ස පුරතො එකං පරිමණ්ඩලං ආවාටං බණාපෙසි, පච්ඡතො එකං සුජ්ජසණ්ඨානං අනුපුබ්බනින්තං පබ්භාරසදිසං. තස්ස සට්ඨිසත්තතිමත්තෙ යොධසුකරෙ ආදාය තස්මිං තස්මිං යානෙ “මා භායිත්ථා”ති කමමං විචාරතො අරුණං උට්ඨහී.

බ්‍යග්ඝො උට්ඨාය “කාලො”ති ඤත්වා ගන්ත්වා තෙසං සම්මුඛා ධීතෙ පබ්බතතලෙ යත්වා අක්ඛිති උම්ථීලෙන්වා සුකරෙ ඔලොකෙසි. වඩ්ඪකිසුකරො “පට්ඨලොකෙථ න”න්ති සුකරානං සඤ්ඤං අදාසි, තෙ පට්ඨලොකෙසු. බ්‍යග්ඝො මුඛං උග්ඝාටෙන්වා අස්සොසි, සුකරාපි තථා කරිංසු. බ්‍යග්ඝො මුත්තං ඡඩ්ඛෙසි, සුකරාපි ඡඩ්ඛයිංසු. ඉති යං යං සො කරොති, තං තං තෙ පටිකරිංසු. සො වින්තෙසි – “පුබ්බෙ සුකරා මයා ඔලොකිතකාලෙ පලායන්තා පලායිතුම්පි න සක්කොන්ති, අජ්ජ

අපලායිත්වා මම පටිසත්තු භුත්වා මයා කතමෙව පටිකරොන්ති. එතස්මිං භූමිසිසෙ ධීතො එකො තෙසං සංවිධායකොපි අත්ථී, අජ්ජ මය්හං ගතස්ස ජයො න පඤ්ඤායතී”ති. සො නිවත්තිත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව අගමාසි. තෙන පන ගහිතමංසබ්බදකො එකො කුට්ඨෙලො අත්ථී, සො තං තුව්ඡහත්ථමෙව ආගච්ඡන්තං දිස්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො පයමං ගාථමාහ —

97.

“වරං වරං ත්වං නිහනං පුරෙ වරි,
අස්මිං පදෙසෙ අභිභුයා සුකරෙ;
සොදානි එකො බ්‍යපගම්ම ක්‍රියාසි,
බලං නු තෙ බ්‍යග්ගෙ න වජ්ජ විජ්ජතී”ති.

තත්ථ වරං වරං ත්වං නිහනං පුරෙ වරි, අස්මිං පදෙසෙ අභිභුයා සුකරෙති අම්මො බ්‍යග්ගෙ, ත්වං පුබ්බෙ ඉමස්මිං පදෙසෙ සබ්බසුකරෙ අභිභවිත්වා ඉමෙසු සුකරෙසු වරං වරං ත්වං උත්තමුත්තමං සුකරං නිහනන්තො විවරි. සොදානි එකො බ්‍යපගම්ම ක්‍රියාසිති සො ත්වං ඉදානි අඤ්ඤතරං සුකරං අග්ගහෙත්වා එකකොව අපගන්ත්වා ක්‍රියාසි පජ්ක්‍රියාසි. බලං නු තෙ බ්‍යග්ගෙ න වජ්ජ විජ්ජතීති කිං නු තෙ, අම්මො බ්‍යග්ගෙ, අජ්ජ කායබලං නත්ථීති.

තං සුත්වා බ්‍යග්ගො දුතියං ගාථමාහ —

98.

“ඉමෙ සුදං යන්ති දිසොදිසං පුරෙ, භයට්ඨිකා ලෙණගවෙසිනො පුට්ඨ;
තෙ දානි සඬගම්ම වසන්ති එකතො, යන්ට්ඨිකා දුප්පසහජ්ජමෙ
මයා”ති.

තත්ථ සුදන්ති නිපාතො. අයං පන සඬබ්බෙපත්ථො — ඉමෙ සුකරා පුබ්බෙ මං දිස්වා භයෙන අට්ඨිකා පිළිකා අත්තනො ලෙණගවෙසිනො පුට්ඨ විසුං විසුං භුත්වා දිසොදිසං යන්ති, තං තං දිසං අභිමුඛා පලායන්ති, තෙ දානි සබ්බෙපි සමාගන්ත්වා එකතො වසන්ති තිට්ඨන්ති, තඤ්ච භූමිසිසං උපගතා, යන්ට්ඨිකා දුප්පසහා දුම්මද්දයා අජ්ජ ඉමෙ මයාති.

අථස්ස උස්සාහං ජනෙන්නො කුට්ඨෙලො “මා භායි, ගච්ඡ තයි නදිත්වා පක්ඛන්දන්තෙ සබ්බෙපි භිතා භිජ්ජිත්වා පලායිස්සන්ති”ති ආහ. බ්‍යග්ගො තස්මිං උස්සාහං ජනෙන්නෙ සුරො භුත්වා පුන ගන්ත්වා පබ්බතතලෙ අට්ඨාසි. වඩ්ඪකීසුකරො ද්විත්තං ආවාටානං අත්තරෙ අට්ඨාසි. සුකරා “සාමි, මහාවොරො පුනාගතො”ති ආහංසු. “මා භායිත්ථ, ඉදානි තං ගණ්හිස්සාමි”ති. බ්‍යග්ගො නදිත්වා වඩ්ඪකීසුකරස්ස උපරි පතති, සුකරො තස්ස අත්තනො උපරි පතනකාලෙ පරිවත්තිත්වා වෙගෙන උජුකං

බතආවාටෙ පති. බ්‍යග්ඝො වෙගං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො උපරිභාගෙන ගන්ත්වා සුප්පමුඛස්ස තිරියං බතආවාටස්ස අතිසම්බාධෙ මුඛට්ඨානෙ පතිත්වා පුඤ්ජකතො විය අහොසි. සුකරො ආවාටා උත්තරිත්වා අසනිවෙගෙන ගන්ත්වා බ්‍යග්ඝං අන්තරසත්ථිමිහි දායාය පහරිත්වා යාව චක්කපදෙසා ඵාලෙත්වා පඤ්චමධුරමංසං දායාය පලිවෙයෙත්වා බ්‍යග්ඝස්ස මත්ථකෙ ආවජ්ඣිත්වා “ගණ්හථ තුම්භාකං පච්චාමිත්ත”න්ති උක්ඛිපිත්වා බහිආවාටෙ ඡඩ්ඛෙසි. පයමං ආගතා බ්‍යග්ඝමංසං ලහිංසු, පච්ඡා ආගතා “බ්‍යග්ඝමංසං කිදිසං හොති”ති තෙසං මුඛං උපසිඬ්ඝන්තා විවරිංසු.

සුකරා න තාව තුස්සන්ති. වඩ්ඪකීසුකරො තෙසං ඉඬ්ඝිතං දිස්වා “කිං නු බො තුම්භෙ න තුස්සථා”ති ආහ. “සාමි, කිං එතෙන බ්‍යග්ඝෙන ඝාතිතෙන, අඤ්ඤා පන බ්‍යග්ඝආණාපනසමත්ථො කුට්ඨට්ඨො අත්ථියෙවා”ති. “කො නාමෙසො”ති? “එකො දුස්සිලතාපසො”ති. “බ්‍යග්ඝොපි මයා ඝාතිතො, සො මෙ කිං පහොති, එථ ගණ්හිස්සාම න”න්ති සුකරසටාය සද්ධිං පායාසි. කුට්ඨාපසොපි බ්‍යග්ඝෙ විරායන්තෙ “කිං නු බො සුකරා බ්‍යග්ඝං ගණ්හිංසු”ති පටිපථං ගච්ඡන්තො තෙ සුකරෙ ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා අත්තතො පරික්ඛාරං ආදාය පලායන්තො තෙහි අනුබන්ධිතො පරික්ඛාරං ඡඩ්ඛෙත්වා වෙගෙන උදුම්බරරුක්ඛං අහිරුහි. සුකරා “ඉදානිමිහ, සාමි, නට්ඨා, තාපසො පලායිත්වා රුක්ඛං අහිරුහී”ති ආහංසු. “කිං රුක්ඛං නාමා”ති? “උදුම්බරරුක්ඛ”න්ති. සො “සුකරියො උදකං ආහරන්තු, සුකරපොතකා පථවිං බණන්තු, දීඝදායා සුකරා මූලානි ඡින්දන්තු, සෙසා පරිවාරෙත්වා ආරක්ඛන්තු”ති සංවිදහිත්වා තෙසු තථා කරොන්තෙසු සයං උදුම්බරස්ස උජුකං පුලමූලං ඵරසුනා පහරන්තො විය එකප්පහාරමෙව කත්වා උදුම්බරරුක්ඛං පාතෙසි. පරිවාරෙත්වා ඨිතසුකරා කුට්ඨට්ඨං භූමියං පාතෙත්වා බණ්ඩාබණ්ඩිකං කත්වා යාව අට්ඨිතො බාදිත්වා වඩ්ඪකීසුකරං උදුම්බරබන්ධෙයෙව නිසීදාපෙත්වා කුට්ඨට්ඨස්ස පරිභොගසඬ්ඛෙන උදකං ආහරිත්වා අහිසිඤ්චිත්වා රාජානං කරිංසු, එකඤ්ච තරුණසුකරිං තස්ස අග්ගමහෙසිං අකංසු. තතො පට්ඨාය කිර යාවජ්ජතනා රාජානො උදුම්බරහද්දපියෙ නිසීදාපෙත්වා තිහි සඬ්ඛෙහි අහිසිඤ්චන්ති.

තස්මිං වනසණ්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා තං අච්ඡරියං දිස්වා එකස්මිං විට්ඨන්තරෙ සුකරානං අහිමුඛා හුත්වා තතියං ගාථමාහ —

99.

“නමත්ථු සඬ්ඝාන සමාගතානං, දිස්වා සයං සබ්බා වදාමි අබ්භූතං;
බ්‍යග්ඝං මිගා යත්ථ ජිනිංසු දායිනො, සාමග්ගියා දායබලෙසු
මුච්චරෙ”ති.

තත්ථ නමත්ථු සඬ්ඝානන්ති අයං මම නමක්කාරො සමාගතානං සුකරසඬ්ඝානං අත්ථු. දිස්වා සයං සබ්බා වදාමි අබ්භූතන්ති ඉදං පුබ්බෙ

අභුතපුබ්බං අබ්භූතං සංඛ්‍යං මිත්තභාවං සයං දිස්වා වදාමි. ඛ්‍යග්ඝං මිභා යත්ථ ජිනිංසු දායීනොති යත්‍ර හි නාම දායීනො සුකරමිභා ඛ්‍යග්ඝං ජිනිංසු, අයමෙව වා පායො. සාමග්ගියා දායබලෙසු මුච්චරෙති යා සා දායබලෙසු සුකරෙසු සාමග්ගී එකජ්ඣාසයතා, තාය තෙසු සාමග්ගියා තෙ දායබලා පච්චාමිත්තං ගහෙත්වා අජ්ජ මරණභයා මුත්තාති අත්ථො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ධනුග්ගහතිස්සො වඩ්ඪකීසුකරො අහොසි, රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

වඩ්ඪකීසුකරජාතකවණ්ණනා තතියා.

[284] 4. සිරිජාතකවණ්ණනා

යං උස්සුකා සඬ්ඝරත්තීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරත්තො එකං සිරිවොරබ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කපෙසි. ඉමස්මිං ජාතකෙ පච්චුප්පත්තවත්ථු හෙට්ඨා බදිරඬ්භාරජාතකෙ (ජා. 1.1.40) විත්ථාරිතමෙව. ඉධාපි පන සා අනාථපිණ්ඩිකස්ස සරෙ වතුත්ථෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ වසනකා මිච්ඡාදිට්ඨිදෙවතා දණ්ඩකම්මං කරොන්ති වතුපඤ්ඤාසහිරඤ්ඤකොට්ඨො ආහරිත්වා කොට්ඨෙ පුරෙත්වා සෙට්ඨිනා සද්ධිං සභාසිකා අහොසි. අථ නං සො ආදාය සත්ථු සන්තිකං නෙසි. සත්ථා තස්සා ධම්මං දෙසෙසි, සා ධම්මං සුත්වා සොතාපන්නා අහොසි. තතො පට්ඨාය සෙට්ඨිනො යසො යථාපොරාණොව ජාතො. අපෙකො සාවත්ථිවාසී සිරිලක්ඛණඤ්ඤ බ්‍රාහ්මණො චිත්තෙසි – “අනාථපිණ්ඩිකො දුග්ගතො හුත්වා පුන ඉස්සරො ජාතො, යංනුනාහං තං දට්ඨුකාමො විය ගත්වා තස්ස සරතො සිරිං ථෙතෙත්වා ආගච්ඡෙය්‍ය”න්ති. සො තස්ස සරං ගන්ත්වා තෙන කතසක්කාරසම්මානො සාරණීයකථාය වත්තමානාය “කිමත්ථං ආගතොසි”ති චුත්තෙ “කත්ථ නු ඛො සිරි පතිට්ඨිතා”ති ඔලොකෙසි. සෙට්ඨිනො ච සබ්බසෙනො ධොතසඬ්ඛපට්ඨාගො කුක්කුටො සුවණ්ණපඤ්ඡරෙ පක්ඛිපිත්වා යපිතො අත්ථි, තස්ස චූළාය සිරි පතිට්ඨාසි. බ්‍රාහ්මණො ඔලොකයමානො සිරියා තත්ථ පතිට්ඨිතභාවං ඤත්වා ආහ – “අහං, මහාසෙට්ඨි, පඤ්චසතෙ මාණුවෙ මන්තෙ වාවෙමි, අකාලරවිං එකං කුක්කුටං නිස්සාය තෙ ව මයඤ්ච කිලමාම, අයඤ්ච කිර කුක්කුටො කාලරවී, ඉමස්සත්ථාය ආගතොමිහි, දෙනි මෙ එතං කුක්කුට”න්ති. “ගණ්භ, බ්‍රාහ්මණ, දෙමි තෙ කුක්කුට”න්ති. “දෙමි”ති ච චුත්තක්ඛණෙයෙව සිරි තස්ස චූළතො අපගන්ත්වා උස්සිසකෙ යපිතෙ මණික්ඛන්ධෙ පතිට්ඨාසි.

බ්‍රාහ්මණො සිරියා මණිමහි පතිට්ඨිතභාවං ඤත්වා මණිමපි යාවි. “මණිමපි දෙමි”ති චුත්තක්ඛණෙයෙව සිරි මණිතො අපගන්ත්වා උස්සිසකෙ යපිතආරක්ඛයට්ඨියං පතිට්ඨාසි. බ්‍රාහ්මණො සිරියා තත්ථ පතිට්ඨිතභාවං ඤත්වා තමපි යාවි. “ගහෙත්වා ගච්ඡාහි”ති චුත්තක්ඛණෙයෙව සිරි

යට්ඨිතො අපගන්ත්වා පුඤ්ඤලක්ඛණදෙවියා නාම සෙට්ඨිතො අග්ගමහෙසියා සීසෙ පතිට්ඨාසි. සිරිවොරබ්බාභ්මණො තත්ථ පතිට්ඨිතභාවං ඤත්වා “අවිස්සජ්ජියහණ්ඩං එතං, යාවිතුම්පි න සක්කා”ති වින්තෙන්වා සෙට්ඨිං එතදවොච – “මහාසෙට්ඨී, අහං තුම්භාකං ගෙහෙ ‘සිරිං ටෙතෙන්වා ගම්ස්සාමි’ති ආගච්ඡිං, සිරි පන තෙ කුක්කුටස්ස වුළායං පතිට්ඨිතා අහොසි, තස්මිං මම දින්නෙ තතො අපගන්ත්වා මණ්මිහි පතිට්ඨහි, මණ්මිහි දින්නෙ ආරක්ඛයට්ඨියං පතිට්ඨහි, ආරක්ඛයට්ඨියා දින්නාය තතො අපගන්ත්වා පුඤ්ඤලක්ඛණදෙවියා සීසෙ පතිට්ඨහි, ‘ඉදං බො පන අවිස්සජ්ජියහණ්ඩ’න්ති ඉමම්පි මෙ න ගහිතං, න සක්කා තච සිරිං ටෙතෙනුං, තච සන්තකං තචෙව හොතු”ති උට්ඨායාසනා පක්කාමි. අනාථපිණ්ඩිකො “ඉමං කාරණං සත්ථු කට්ඨස්සාමි”ති විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං පුජෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො සබ්බං තථාගතස්ස ආරොචෙසි. සත්ථා තං සුත්වා “න බො, ගහපති, ඉදානෙව අඤ්ඤෙසං සිරි අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡති, පුබ්බෙපි අප්පපුඤ්ඤෙහි උප්පාදිතසිරි පන පුඤ්ඤවත්තානංයෙව පාදමූලං ගතා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සිජ්පං උග්ගණ්හිත්වා අගාරං අජ්ඣාචසන්නො මාතාපිතුනං කාලකිරියාය සංවිග්ගො නික්ඛමිත්වා හිමවන්තපදෙසෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ච සමාපත්තියො ච උප්පාදෙන්වා දීඝස්ස අද්ධුතො අච්චයෙන ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය ජනපදං ගන්ත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො උය්‍යානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ හික්ඛං වරමානො හත්ථාවරියස්ස සරද්ධාරං අගමාසි. සො තස්ස ආචාරවිහාරෙ පසන්නො හික්ඛං දත්වා උය්‍යානෙ වසාපෙත්වා නිච්චං පටිජග්ගි. තස්මිං කාලෙ එකො කට්ඨභාරකො අරඤ්ඤතො දාරුනි ආහරන්තො වෙලාය නගරද්ධාරං පාපුණ්තුං නාසක්ඛි. සායං එකස්මිං දෙවකුලෙ දාරුකලාපං උස්සිසකෙ කත්වා නිපජ්ජි, දෙවකුලෙ විස්සට්ඨා බහු කුක්කුටා තස්ස අවිදුරෙ එකස්මිං රුක්ඛෙ සයිංසු. තෙසු උපරිසයිතකුක්කුටො පච්චුසකාලෙ වච්චං පාතෙන්තො හෙට්ඨාසයිතකුක්කුටස්ස සරිරෙ පාතෙසි. “කෙන මෙ සරිරෙ වච්චං පාතිත”න්ති ච වුත්තෙ “මයා”ති ආහ. “කිංකාරණා”ති ච වුත්තෙ “අනුපධාරෙන්වා”ති වත්වා පුනපි පාතෙසි. තතො උහොපි අඤ්ඤමඤ්ඤං කුද්ධා “කිං තෙ බලං, කිං තෙ බල”න්ති කලහං කරිංසු. අථ හෙට්ඨාසයිතකුක්කුටො ආහ – “මං මාරෙන්වා අභිගාරෙ පක්කමංසං බාදන්තො පාතොච කභාපණ්ණස්සං ලහති”ති. උපරිසයිතකුක්කුටො ආහ – “අම්හො, මා ත්ථං එත්තකෙන ගජ්ජි, මම ථූලමංසං බාදන්තො රාජා හොති, බහිමංසං බාදන්තො පුරිසො වෙ, සෙනාපතිට්ඨානං, ඉත්ථී වෙ, අග්ගමහෙසිට්ඨානං ලහති. අට්ඨිමංසං පන මෙ බාදන්තො ගිහී වෙ, හණ්ඩාගාරිකට්ඨානං, පබ්බජිතො වෙ, රාජකුලූපකභාවං ලහති”ති.

කට්ඨභාරකො තෙසං චචනං සුත්වා “රජ්ජෙ පත්තෙ සහස්සෙන කිච්චං නත්ථී”ති සංඝිකං අභිරුහිත්වා උපරිසයිතකුක්කුටං ගහෙත්වා මාරෙත්වා උච්ඡඩ්ගෙ කත්වා “රාජා භවිස්සාමි”ති ගන්ත්වා විචට්ඨ්වා රෙනෙව නගරං පවිසිත්වා කුක්කුටං නිත්තවං කත්වා උදරං සොධෙත්වා “ඉදං කුක්කුටමංසං සාධුකං සම්පාදෙහි”ති පජාපතියා අදාසි. සා කුක්කුටමංසඤ්ච භත්තඤ්ච සම්පාදෙත්වා “භුඤ්ජ, සාමී”ති තස්ස උපනාමෙසි. “භද්දෙ, එතං මංසං මහානුභාවං, එතං බාදිත්වා අහං රාජා භවිස්සාමි, ත්වං අග්ගමහෙසි භවිස්සසි, තං භත්තඤ්ච මංසඤ්ච ආදාය ගඬිගාතීරං ගන්ත්වා න්භායිත්වා භුඤ්ජීස්සාමා”ති භත්තභාජනං තීරෙ යපෙත්වා න්භානත්ථාය ඔතරිංසු. තස්මිං බණ්ණ වාතෙන බුහිතං උදකං ආගන්ත්වා භත්තභාජනං ආදාය අගමාසි. තං නදීසොතෙන වුය්භමානං හෙට්ඨානදියං හත්ථීං න්භාපෙත්තො එකො භත්ථාවරියො මහාමත්තො දිස්වා උක්ඛිපාපෙත්වා විචරාපෙත්වා “කිමෙත්ථා”ති පුච්ඡි. “භත්තඤ්චෙව කුක්කුටමංසඤ්ච සාමී”ති. සො තං පිදහාපෙත්වා ලඤ්ජාපෙත්වා “යාව මයං ආගච්ඡාම, තාවිමං භත්තං මා විචරා”ති හරියාය පෙසෙසි. සොපි බො කට්ඨභාරකො මුඛතො පට්ඨයෙන වාලුකොදකෙන උද්ධුමාතඋදරො පලාසි.

අට්ඨකො තස්ස භත්ථාවරියස්ස කුලුපකො දිබ්බවක්ඛකතාපසො “මය්හං උපට්ඨාකො හත්ථීට්ඨානං න විජහති, කදා නු බො සම්පත්තිං පාපුණ්ණස්සති”ති දිබ්බවක්ඛනා උපධාරෙත්තො තං පුරිසං දිස්වා තං කාරණං ඤත්වා පුරෙතරං ගන්ත්වා භත්ථාවරියස්ස නිවෙසනෙ නිසීදි. භත්ථාවරියො ආගන්ත්වා තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො තං භත්තභාජනං ආහරාපෙත්වා “තාපසං මංසොදනෙන පරිච්ඡිපා”ති ආහ. තාපසො භත්තං ගහෙත්වා මංසෙ දියමානෙ අග්ගහෙත්වා “ඉමං මංසං අහං විචාරෙමී”ති වත්වා “විචාරෙථ, භත්තෙ”ති වුත්තෙ පුලමංසාදීනි එකෙකං කොට්ඨාසං කාරෙත්වා පුලමංසං භත්ථාවරියස්ස දාපෙසි, බහිමංසං තස්ස හරියාය, අට්ඨිමංසං අත්තනා පරිභුඤ්ජී. සො භත්තකිච්චාවසානෙ ගච්ඡන්තො “ත්වං ඉතො තතියදිවසෙ රාජා භවිස්සසි, අප්පමත්තො භොහි”ති වත්වා පක්කාමි. තතියදිවසෙ එකො සාමන්තරාජා ආගන්ත්වා බාරාණසිං පරිචාරෙසි. බාරාණසිරාජා භත්ථාවරියං රාජවෙසං ගාහාපෙත්වා “හත්ථීං අභිරුහිත්වා යුජ්ඣාමා”ති ආණාපෙත්වා සයං අඤ්ඤාතකවෙසෙන සෙනාය විචාරෙත්තො එකෙන මහාවෙගෙන සරෙන විද්ධො තඬ්ඛණඤ්ඤෙව මරි. තස්ස මතභාවං ඤත්වා භත්ථාවරියො බහු කභාපණ්ණ නිහරාපෙත්වා “ධනත්ථිකා පුරතො හුත්වා යුජ්ඣන්තු”ති හෙරිං වරාපෙසි. බලකායො මුහුත්තෙනෙව සාමන්තරාජානං ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. අමච්චා රඤ්ඤො සරිරකිච්චං කත්වා “කං රාජානං කරොමා”ති මන්තයමානා “අම්භාකං රාජා ජීවමානො අත්තනො වෙසං භත්ථාවරියස්ස අදාසි, අයමෙව යුද්ධං කත්වා රජ්ජං ගණ්හි, එතස්සෙව රජ්ජං දස්සාමා”ති තං රජ්ජෙන අභිසිඤ්චිංසු, හරියම්පිස්ස අග්ගමහෙසිං අකංසු. බොධිසත්තො රාජකුලුපකො අහොසි.

සත්ථා අතීතං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා ඉමා ද්වෙ ගාථා අභාසි -

100.

“යං උස්සුකා සඬ්ඝරන්ති, අලක්ඛිකා බහුං ධනං;
සිප්පවන්තො අසිප්පා ච, ලක්ඛිවා තානි භුඤ්ජති.

101.

“සබ්බත්ථ කතපුඤ්ඤස්ස, අතිච්චඤ්ඤෙව පාණිනො;
උප්පජ්ජන්ති බහු භොගා, අප්පනායතනෙසුපි”ති.

තත්ථ යං උස්සුකාති යං ධනසඬ්ඝරණෙ උස්සුක්කමාපන්නා ඡන්දජාතා කිච්ඡෙන බහුං ධනං සඬ්ඝරන්ති. “යෙ උස්සුකා”තිපි පාඨො, යෙ පුරිසා ධනසංහරණෙ උස්සුකා හත්ථිසිප්පාදිවසෙන සිප්පවන්තො අසිප්පා ච අත්තමසො වෙනතෙන කම්මං කත්වා බහුං ධනං සඬ්ඝරන්තිති අත්ථො. ලක්ඛිවා තානි භුඤ්ජතිති තානි “බහුං ධන”න්ති චුත්තානි ධනානි පුඤ්ඤවා පුරිසො අත්තතො පුඤ්ඤඵලං පරිභුඤ්ජන්තො කිඤ්චි කම්මං අකත්වාපි පරිභුඤ්ජති.

අතිච්චඤ්ඤෙව පාණිනොති අතිච්ච අඤ්ඤෙ ඵෙව පාණිනො. ඵෙව-කාරො පුරිමපදෙන යොජෙතබ්බො, සබ්බත්ථෙව කතපුඤ්ඤස්ස අඤ්ඤෙ අකතපුඤ්ඤෙ සත්තෙ අතික්කම්ත්වාති අත්ථො. අප්පනායතනෙසුපිති අපි අනායතනෙසුපි අරතනාකරෙසු රතනානි අසුවණ්ණායතනාදීසු සුවණ්ණාදීනි අහත්ථායතනාදීසු හත්ථිආදයොති සවිඤ්ඤාණකඅවිඤ්ඤාණකා බහු භොගා උප්පජ්ජන්ති. තත්ථ චුත්තාමණිආදීනං අනාකරෙ උප්පත්තියං දුට්ඨගාමණිඅභයමහාරාජස්ස වත්ථු කට්ඨකබ්බං.

සත්ථා පන ඉමා ගාථා වත්වා “ගහපති, ඉමෙසං සත්තානං පුඤ්ඤසදිසං අඤ්ඤං ආයතනං නාම නත්ථි, පුඤ්ඤවත්තානඤ්චි අනාකරෙසු රතනානි උප්පජ්ජන්තියෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මං දෙසෙසි -

“ඵස දෙවමනුස්සානං, සබ්බකාමදදො නිධි;
යං යදෙවාහිපත්ථෙන්නි, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති.

“සුවණ්ණතා සුසරතා, සුසණ්ඨානා සුරූපතා;
ආධිපච්චපරිවාරො, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති.

“පදෙසරජ්ජං ඉස්සරියං, චක්කවත්තිසුඛං පියං;
දෙවරජ්ජමිපි දිබ්බෙසු, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති.

“මානුස්සිකා ච සම්පත්ති, දෙවලොකෙ ච යා රති;
යා ච නිබ්බානසම්පත්ති, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති.

“මිත්තසම්පදමාගම්ම, යොනිසොව පසුඤ්ජනො;
විජ්ජාවිමුත්තිවසිභාවො, සබ්බමෙනෙත ලබ්හති.

“පටිසම්භිදා විමොක්ඛා ච, යා ච සාවකපාරමී;
පච්චෙකබොධි බුද්ධභූමි, සබ්බමෙනෙත ලබ්හති.

“එවං මහත්ථිකා එසා, යදිදං පුඤ්ඤසම්පදා;
තස්මා ධීරා පසංසන්ති, පණ්ඩිතා කතපුඤ්ඤත”න්ති. (බු. පා. 8.10-16);

ඉදානි යෙසු අනාථපිණ්ඩිකස්ස සිරි පතිට්ඨිතා, තානි රතනානි දස්සෙතුං
“කුක්කුටො”තිආදිමාහ.

102.

“කුක්කුටො මණයො දණ්ඨො, ථීයො ච පුඤ්ඤලක්ඛණා;
උප්පජ්ජන්ති අපාපස්ස, කතපුඤ්ඤස්ස ජන්තුනො”ති.

තත්ථ දණ්ඨොති ආරක්ඛයට්ඨිං සන්ධාය වුත්තං, ථීයොති සෙට්ඨිහරියං
පුඤ්ඤලක්ඛණදෙවිං. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙව. ගාථං වත්වා ච පන
ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, කුලුපකතාපසො
පන අහමෙව සම්මාසම්බුද්ධො අහොසි”න්ති.

සිරිජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

[285] 5. මණිසුකරජාතකවණ්ණනා

දරියා සත්ත වස්සානීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො
සුන්දරිමාරණං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තෙන බො පන සමයෙන භගවා සක්කතො
හොති ගරුකතොති වත්ථු උදානෙ (උදා. 38) ආගතමෙව. අයං පනෙත්ථ
සඬ්ඛෙපො – භගවතො කිර භික්ඛුසඬ්ඝස්ස ච පඤ්චන්තං මහානදීනං
මහොසසදිසෙ ලාභසක්කාරෙ උප්පන්නෙ භතලාභසක්කාරා අඤ්ඤතිත්ථියා
සුරියුග්ගමනකාලෙ ඛජ්ජොපනකා විය නිජ්ජහා හුත්වා එකතො
සන්තිපතිත්වා මන්තයිංසු – “මයං සමණස්ස ගොතමස්ස
උප්පන්නකාලතො පට්ඨාය භතලාභසක්කාරා, න කොචි අම්භාකං
අත්ථිභාවම්පි ජානාති, කෙන නු බො සද්ධිං එකතො හුත්වා සමණස්ස
ගොතමස්ස අවණ්ණං උප්පාදෙත්වා ලාභසක්කාරමස්ස
අන්තරධාපෙය්‍යාමා”ති. අථ නෙසං එතදහොසි – “සුන්දරියා සද්ධිං එකතො
හුත්වා සක්කුණ්ණස්සාමා”ති.

තෙ එකදිවසං සුන්දරිං තිත්ථියාරාමං පටිසිත්වා වන්දිත්වා ධීතං
නාලපිංසු. සා පුනස්පුනං සල්ලපන්තීපි පටිවචනං අලභිත්වා “අපි නු, අය්‍යා,
තුම්හෙ කෙනචි විහෙයීතාත්ථා”ති පුච්ඡී. “කිං, භගිනි, සමණං ගොතමං

අම්මෙ විහෙයෙත්වා හතලාහසක්කාරෙ කත්වා විවරන්තං න පස්සසී”ති. සා එවමාහ – “මයා එත්ථ කිං කාතුං වට්ටති”ති? ත්වං බොසි, හගිනි, අභිරූපා සොහග්ගප්පත්තා, සමණස්ස ගොතමස්ස අයසං ආරොපෙත්වා මහාජනං තච කථං ගාභාපෙත්වා හතලාහසක්කාරං කරොහී”ති? සා “සාධු”ති සම්පට්චින්නවා වන්දිත්වා පක්කන්තා. තතො පට්ඨාය මාලාගන්ධවිලෙපනකප්පුරකචුලාදීනි ගහෙත්වා සායං මහාජනස්ස සන්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා නගරං පවිසනකාලෙ ජෙතවනාහිමුඛි ගච්ඡති. “කහං ගච්ඡසී”ති ච පුට්ඨා “සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං, අහඤ්ඤි තෙන සද්ධිං එකගන්ධකුටියං වසාමී”ති වත්වා අඤ්ඤතරස්මිං තිත්ථියාරාමෙ වසිත්වා පාතොව ජෙතවනමග්ගං ඔතරිත්වා නගරාහිමුඛි ගච්ඡති. “කිං, සුන්දරි, කහං ගතාසී”ති ච පුට්ඨා “සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං එකගන්ධකුටියං වසිත්වා තං කිලෙසරතියා රමාපෙත්වා ආගතාමහී”ති වදති.

අථ නං කතිපාහච්චයෙන ධුත්තානං කභාපණෙ දත්වා “ගච්ඡථ සුන්දරි මාරෙත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස ගන්ධකුටියා සමීපෙ මාලාකච්චරන්තරෙ නික්ඛිපිත්වා එවා”ති වදිංසු, තෙ තථා අකංසු. තතො තිත්ථියා “සුන්දරිං න පස්සාමා”ති කොලාහලං කත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා “කහං වො ආසඬ්ඤා”ති චුත්තා “ඉමෙසු දිවසෙසු ජෙතවනෙ වසති, තත්ත්වං පවත්තිං න ජානාමා”ති වත්වා “තෙන හි ගච්ඡථ, නං විචිනථා”ති රඤ්ඤො අනුඤ්ඤාතා අත්තනො උපට්ඨාකෙ ගහෙත්වා ජෙතවනං ගන්ත්වා විචිනන්තා මාලාකච්චරන්තරෙ දිස්වා මඤ්චකං ආරොපෙත්වා නගරං පවෙසෙත්වා “සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකා ‘සත්ථාරා කතපාපකම්මං පට්චිජාදෙස්සාමා’ති සුන්දරිං මාරෙත්වා මාලාකච්චරන්තරෙ නික්ඛිපිංසු”ති රඤ්ඤො ආරොචෙසුං, රාජා “තෙන හි ගච්ඡථ, නගරං ආහිණ්ඩථා”ති ආහ. තෙ නගරවිථිසු “පස්සථ සමණානං සකාපුත්තියානං කම්ම”න්තිආදීනි විරචිත්වා පුන රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරං අගමංසු.

රාජා සුන්දරියා සරීරං ආමකසුසානෙ අට්ටකං ආරොපෙත්වා රක්ඛාපෙසි. සාවත්ථිවාසිනො ධිපෙත්වා අරියසාවකෙ සෙසා යෙභුයොන “පස්සථ සමණානං සකාපුත්තියානං කම්ම”න්තිආදීනි වත්වා අන්තොනගරෙ ච බහිනගරෙ ච හික්ඛු අක්කොසන්තා පරිභාසන්තා විවරන්ති. හික්ඛු තං පවත්තිං තථාගතස්ස ආරොචෙසුං. සත්ථා “තෙන හි තුම්මෙහි තෙ මනුස්සෙ එවං පට්ඨොදෙථා”ති –

“අභූතවාදී නිරයං උපෙනි, යො වාපි කත්වා න කරොමි වාහ;
උහොපි තෙ පෙච්ච සමා භවන්ති, නිහිනකම්මා මනුජා පරත්ථා”ති.
(උදා. 38) –

ඉමං ගාථමාහ.

රාජා “සුන්දරියා අඤ්ඤෙහි මාරිතභාවං ජානාමා”ති පුරිසෙ පෙසෙසි. තෙපි බො ධුත්තා තෙහි කභාපණෙහි සුරං පිවත්තා අඤ්ඤමඤ්ඤං කලභං කරොන්ති. තත්ථෙට්ඨො ඵවමාහ – “ත්වං සුන්දරිං එකජ්ජභාරෙතෙව මාරෙත්වා මාලාකවචරන්තරෙ නික්ඛිපිත්වා තතො ලද්ධකභාපණෙහි සුරං පිවසි, හොතු හොතු”ති. රාජපුරිසා තෙ ධුත්තෙ ගහෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. අථ තෙ රාජා “තුම්හෙහි මාරිතා”ති පුච්ඡි. “ආම, දෙවා”ති. “කෙහි මාරාපිතා”ති? “අඤ්ඤතිත්ථියෙහි, දෙවා”ති. රාජා තිත්ථියෙ පක්කොසාපෙත්වා සුන්දරිං උක්ඛිපාපෙත්වා “ගච්ඡථ තුම්හෙ, ඵවං වදන්තා නගරං ආභිණ්ඩථ ‘අයං සුන්දරී සමණස්ස ගොතමස්ස අවණ්ණං ආරොපෙතුකාමෙහි අම්හෙහි මාරාපිතා, නෙව සමණස්ස ගොතමස්ස, න ගොතමසාවකානං දොසො අත්ථි, අම්භාකංයෙව දොසො””ති ආණාපෙසි. තෙ තථා අකංසු. බාලමහාජනො තදා සද්දහි, තිත්ථියාපි පුරිසවධදණ්ඨෙන පලිබුද්ධා. තතො පට්ඨාය බුද්ධානං මහන්තතරො ලාභසක්කාරො අහොසි.

අථෙකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, තිත්ථියා ‘බුද්ධානං කාලකභාවං උජ්ජාදෙස්සාමා’ති සයං කාලකා ජාතා, බුද්ධානං පන මහන්තතරො ලාභසක්කාරො උදපාදී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය භුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, සක්කා බුද්ධානං සංකිලෙසං උජ්ජාදෙතුං, බුද්ධානං සංකිලිට්ඨභාවකරණං නාම ජාතිමණිනො කිලිට්ඨභාවකරණසදිසං, පුබ්බෙ ජාතිමණිං ‘කිලිට්ඨං කරිස්සාමා’ති වායමන්තාපි නාසක්ඛිංසු කිලිට්ඨං කාතු”න්ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො එකස්මිං ගාමකෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයජ්ජත්තො කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා නික්ඛමිත්වා හිමවන්තපදෙසෙ තිස්සො පබ්බතරාජියො අතික්කමිත්වා තාපසො භුත්වා පණ්ණසාලායං වසී. තස්සා අවිදුරෙ මණිගුහා අහොසි, තත්ථ තිංසමත්තා සුකරා වසන්ති, ගුහාය අවිදුරෙ එකො සීහො වරති, තස්ස මණිමහි ඡායා පඤ්ඤායති. සුකරා සීහවිජායං දිස්වා භීතා උත්‍රස්තා අජ්ජමංසලොහිතා අහෙසුං. තෙ “ඉමස්ස මණිනො විජ්ජසන්නත්තා අයං ඡායා පඤ්ඤායති, ඉමං මණිං සංකිලිට්ඨං විවණ්ණං කරොමා”ති චිත්තෙත්වා අවිදුරෙ එකං සරං ගන්ත්වා කලලෙ පවට්ඨෙත්වා ආගන්ත්වා තං මණිං සංසන්ති. සො සුකරලොමෙහි සංසියමානො විජ්ජසන්නතරො අහොසි. සුකරා උපායං අපස්සන්තා “ඉමස්ස මණිනො විවණ්ණකරණ්‍යායං තාපසං පුච්ඡිස්සාමා”ති බොධිසත්තං උපසංකමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං යීතා පුරිමා ද්වෙ ගාමා උදාහරිංසු –

103.

“දරියා සත්ත වස්සානි, තිංසමත්තා වසාමසෙ;

හඤ්ඤාම මණිනො ආහං, ඉති නො මන්තරං අහු.

104.

“යාවතා මණිං සංසාම, භියොයා වොදායතෙ මණි;
ඉදඤ්චදානි පුච්ඡාම, කිං කිච්චං ඉධ මඤ්ඤසී”ති.

තත්ථ දරියාති මණිගුහායං. වසාමසෙනි වසාම. හඤ්ඤාමාති හනිස්සාම,
මයම්පි විවණ්ණං කරිස්සාම. ඉදඤ්චදානි පුච්ඡාමාති ඉදානි මයං “කෙන
කාරණෙන අයං මණි කිලිස්සමානො වොදායතෙ”ති ඉදං තං පුච්ඡාම. “කිං
කිච්චං ‘ඉධ මඤ්ඤසී’ති ඉමස්මිං අත්ථෙ ත්වං ඉමං කිච්චං කින්ති
මඤ්ඤසී”ති.

අථ නෙසං ආචික්ඛන්තො බොධිසත්තො තතියං ගාථමාහ —

105.

“අයං මණි චෙළරියො, අකාචො විමලො සුභො;
නාස්ස සක්කා සිරිං හන්තුං, අපක්කමථ සුකරා”ති.

තත්ථ අකාචොති අකක්කසො. සුභොති සොභනො. සිරින්ති පහං.
අපක්කමථාති ඉමස්ස මණිස්ස පහා නාසෙතුං න සක්කා, තුම්භෙ පන ඉමං
මණිගුහං පහාය අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡාති.

තෙ තස්ස කථං සුත්වා තථා අකංසු. බොධිසත්තො කුඩානං උප්පාදෙන්වා
බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා
තාපසො අහමෙව අහොසි”න්ති.

මණිසුකරජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[286] 6. සාලුකජාතකවණ්ණනා

මා සාලුකස්ස පිහසිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො
ථුල්ලකුමාරිකාපලොහනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තං වුළුනාරදකස්සපජාතකෙ
(ජා. 1.13.40 ආදයො) ආවිභවිස්සති. තං පන භික්ඛුං සත්ථා
පක්කොසාපෙන්වා “සච්චං කිර ත්වං, භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතොසී”ති පුච්ඡි.
“එවං, හන්තෙ”ති. “කො තං උක්කණ්ඨාපෙති”ති? “ථුල්ලකුමාරිකා,
හන්තෙ”ති. සත්ථා “එසා තෙ භික්ඛු අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි ත්වං එතිස්සා
විවාහත්ථාය ආගතපරිසාය උත්තරිහඬිගො අහොසි”ති වත්ථා භික්ඛුහි
යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො
මහාලොභිතගොණො නාම අහොසි, කනිට්ඨභාතා පනස්ස වුළුලොභිතො

නාම. උභොපි ගොණා ගාමකෙ එකස්මිං කුලෙ කම්මං කරොන්ති. තස්ස කුලස්ස එකා වයප්පත්තා කුමාරිකා අත්ථි, තං අඤ්ඤකුලං වාරෙසි. අථ නං කුලං “විවාහකාලෙ උත්තරිහඬිගො භවිස්සති”ති සාලුකං නාම සුකරං යාගුහත්තෙන පටිජග්ගි, සො හෙට්ඨාමඤ්ඤෙවෙ සයති. අථෙකදිවසං වූළලොහිතො භාතරං ආහ – “භාතික, මයං ඉමස්මිං කුලෙ කම්මං කරොම, අම්හෙ නිස්සාය ඉමං කුලං ජීවති, අථ ච පනිමෙ මනුස්සා අම්භාකං තිණපලාලමත්තං දෙන්ති, ඉමං සුකරං යාගුහත්තෙන පොසෙන්නි, හෙට්ඨාමඤ්ඤෙවෙ සයාපෙන්නි, කිං නාමෙස එතෙසං කරිස්සති”ති. මහාලොහිතො “තාත, මා ත්වං එතස්ස යාගුහත්තං පත්ථය, එතිස්සා කුමාරිකාය විවාහදිවසෙ එතං උත්තරිහඬිගං කාතුකාමා එතෙ මංසස්ස ථූලභාවකරණත්ථං පොසෙන්නි, කතිපාහව්වයෙන තං පස්සිස්සසි හෙට්ඨාමඤ්ඤෙවෙ නික්ඛාමෙත්වා වධිත්වා ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං ඡින්දිත්වා ආගන්තුකහත්තං කරියමාන”න්ති වත්වා පුරිමා ද්වෙ ගාථා සමුට්ඨාපෙසි –

106.

“මා සාලුකස්ස පිහයි, ආතුරන්තානි භුඤ්ජති;
අප්පොස්සුක්කො භුසං බාද, එතං දීඝායුලක්ඛණං.

107.

“ඉදානි සො ඉධාගන්ත්වා, අතිථි යුත්තසෙවකො;
අථ දක්ඛසි සාලුකං, සයන්තං මුසලුත්තර”න්ති.

තත්ථායං සඬ්ඛෙපත්ථො – තාත, ත්වං මා සාලුකසුකරභාවං පත්ථයි, අයඤ්ඤි ආතුරන්තානි මරණභොජනානි භුඤ්ජති, යානි භුඤ්ජිත්වා නවිරස්සෙව මරණං පාපුණ්සිස්සති, ත්වං පන අප්පොස්සුක්කො නිරාලයො භුත්වා අත්තනා ලද්ධං ඉමං පලාලමිස්සකං භුසං බාද, එතං දීඝායුභාවස්ස ලක්ඛණං සඤ්ජානනාමිත්තං. ඉදානි කතිපාහස්සෙව සො වෙවාහිකපුරිසො මහතියා පරිසාය යුත්තො යුත්තසෙවකො ඉධ අතිථි භුත්වා ආගතො භවිස්සති, අථෙතං සාලුකං මුසලසදිසෙන උත්තරොට්ඨෙන සමන්තාගතත්තා මුසලුත්තරං මාරිතං සයන්තං දක්ඛසිති.

තතො කතිපාහස්සෙව වෙවාහිකෙසු ආගතෙසු සාලුකං මාරෙත්වා උත්තරිහඬිගමකංසු. උභො ගොණා තං තස්ස විපත්තිං දිස්වා “අම්භාකං භුසමෙව වර”න්ති වින්තයිංසු. සත්ථා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා තදත්ථජොතිකං තතියං ගාථමාහ –

108.

“විකන්තං සුකරං දිස්වා, සයන්තං මුසලුත්තරං;
ජරග්ගවා විචිත්තෙසුං, වරම්භාකං භුසාමිවා”ති.

තත්ථ භුසාමිවානි භුසමෙව අම්භාකං වරං උත්තමන්ති අත්ථො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො භික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා කුමාරිකා එතරහි පුළ්ලකුමාරිකා අහොසි, සාලුකො උක්කණ්ඨිතහික්ඛු, වුළුලොහිතො ආනන්දො, මහාලොහිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සාලුකජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[287] 7. ලාහරහජාතකවණ්ණනා

නානුම්මත්තොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකං ආරබ්භ කථෙසි. ථෙරස්ස කීර සද්ධිවිහාරිකො ථෙරං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො “ලාහුප්පත්තිපට්ඨපදං මෙ, හන්තෙ, කථෙථ, කිං කරොන්තො වීවරාදීනං ලාභී හොති”ති පුච්ඡි. අපස්ස ථෙරො “ආවුසො, චතුහඬගෙහි සමන්තාගතස්ස ලාහසක්කාරො උප්පජ්ජති, අත්තනො අබ්භන්තරෙ හිරොත්තප්පං හින්දිත්වා සාමඤ්ඤං පහාය අනුම්මත්තෙනෙව උම්මත්තෙන විය හවිතබ්බං, පිසුණුවා වත්තබ්බා, නටසදිසෙන හවිතබ්බං, විකිණ්ණවාටෙන කුතුහලෙන හවිතබ්බං”න්ති ඉමං ලාහුප්පත්තිපට්ඨපදං කථෙසි. සො තං පට්ඨපදං ගරහිත්වා උට්ඨාය පක්කන්තො. ථෙරො සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා තං පවත්තිං ආවික්ඛි. සත්ථා “නෙසො, සාරිපුත්ත, භික්ඛු ඉදානෙව ලාභං ගරහති, පුබ්බෙපෙස ගරහියෙවා”ති වත්වා ථෙරෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො බ්‍රහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො සොළසවස්සිකකාලෙයෙව තිණ්ණං වෙදානං අට්ඨාරසන්නඤ්ච සිප්පානං පරියොසානං පත්වා දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො හුත්වා පඤ්ච මාණවකසතානි සිප්පං වාටෙසි. තත්‍රෙකො මාණවො සීලාචාරසම්පත්තො එකදිවසං ආචරියං උපසඬකමිත්වා “කථං ඉමෙසං සත්තානං ලාභො උප්පජ්ජති”ති ලාහුප්පත්තිපට්ඨපදං පුච්ඡි. ආචරියො “තාත, ඉමෙසං සත්තානං චතුහි කාරණෙහි ලාභො උප්පජ්ජති”ති වත්වා පයමං ගාථමාහ –

109.

“නානුම්මත්තො නාපිසුණො, නානටො නාකුතුහලො;
මුළ්භෙසු ලහතෙ ලාභං, එසා තෙ අනුසාසනී”ති.

තත්ථ නානුම්මත්තොති න අනුම්මත්තො. ඉදං වුත්තං හොති – යථා උම්මත්තකො නාම ඉත්ථිපුරිසදාරිකදාරකෙ දිස්වා තෙසං වත්ථාලඬකාරාදීනි විලුම්පති, තතො තතො මච්ඡමංසපුචාදීනි බලක්කාරෙන ගහෙත්වා බාදති, එවමෙව යො ගිහිභූතො අජ්ඣත්තබ්බිද්ධසමුට්ඨානං හිරොත්තප්පං පහාය කුසලාකුසලං අගණෙත්වා නිරයහයං අභායන්තො ලොභාහිභූතො

පරියාදිණ්ණචිත්තො කාමෙසු පමත්තො සන්ධිවිජෙදාදීනි සාහසිකකම්මානි කරොති, පබ්බජිතොපි හිරොත්තජපං පභාය කුසලාකුසලං අගණෙත්වා නිරයභයං අභායන්තො සත්ථාරා පඤ්ඤත්තං සික්ඛාපදං මද්දන්තො ලොහෙන අභිභූතො පරියාදිණ්ණචිත්තො චීවරාදිමත්තං නිස්සාය අත්තනො සාමඤ්ඤං විජහිත්වා පමත්තො වෙජ්ජකම්මදුක්කම්මාදීනි කරොති, වෙළුදානාදීනි නිස්සාය ජීවිකං කප්පෙති, අයං අනුම්මත්තොපි උම්මත්තසදිසත්තා උම්මත්තො නාම, එවරුපස්ස බිජ්ජං ලාභො උප්පජ්ජති. යො පන එවං අනුම්මත්තො ලජ්ජී කුක්කුච්චකො, එස මුල්ලෙසු අපණ්ඩිතෙසු පුරිසෙසු ලාභං න ලභති, තස්මා ලාභත්ථිකෙන උම්මත්තකෙන විය භවිතබ්බන්ති.

නාපිසුණොති එත්ථාපි යො පිසුණො හොති, “අසුකෙන ඉදං නාම කත”න්ති රාජකුලෙ පෙසුඤ්ඤං උපසංහරති, සො අඤ්ඤෙසං යසං අවිජිත්ථිත්වා අත්තනො ගණ්හාති. රාජානොපි නං “අයං අම්මෙසු සසස්තෙහො”ති උච්චෙ යානෙ යපෙන්නි, අමච්චාදයොපිස්ස “අයං නො රාජකුලෙ පරිහින්දෙය්‍යා”ති භයෙන දාතබ්බං මඤ්ඤන්ති, එවං එතරහි පිසුණස්ස ලාභො උප්පජ්ජති. යො පන අපිසුණො, සො මුල්ලෙසු ලාභං න ලභති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

නානටොති ලාභං උප්පාදෙන්තෙන නටෙන විය භවිතබ්බං. යථා නටො හිරොත්තජපං පභාය නච්චගීතවාදිතෙහි කීළං කත්වා ධනං සංහරති, එවමෙව ලාභත්ථිකෙන හිරොත්තජපං හින්දිත්වා ඉත්ථිපුරිසදාරිකදාරකානං සොණ්ඩසභායෙන විය නානජ්ජකාරං කෙළිං කරොන්තෙන විවරිතබ්බං. යො එවං අනටො, සො මුල්ලෙසු ලාභං න ලභති.

නාකුතුහලොති කුතුහලො නාම විජ්ජකිණ්ණවාටො. රාජානො හි අමච්චෙ පුච්ඡන්ති – “අසුකට්ඨානෙ කිර ‘මනුස්සො මාරිතො, සරං විලුත්තං, පරෙසං දාරා පටංසිතා’ති සුය්‍යාති, කෙසං නු බො ඉදං කම්ම”න්ති. තත්ථ සෙසෙසු අකට්ඨන්තෙසුයෙව යො උට්ඨහිත්වා “අසුකො ච අසුකො ච නාමා”ති වදති, අයං කුතුහලො නාම. රාජානො තස්ස වචනෙන තෙ පුරිසෙ පරියෙසිත්වා නියෙධෙත්වා “ඉමං නිස්සාය නො නගරං නිච්චාරං ජාත”න්ති තස්ස මහත්තං යසං දෙන්ති, සෙසාපි ජනා “අයං නො රාජපුරිසෙහි පුට්ඨො සුයුත්තදුයුත්තං කට්ඨෙය්‍යා”ති භයෙන තස්සෙව ධනං දෙන්ති, එවං කුතුහලස්ස ලාභො උප්පජ්ජති. යො පන අකුතුහලො, එස න මුල්ලෙසු ලභති ලාභං. එසා තෙ අනුසාසනීති එසා අම්මාකං සන්තිකා තුය්හං ලාභානුසිට්ඨීති.

අන්තෙවාසිකො ආවරියස්ස කථං සුත්වා ලාභං ගරහන්තො –

110.

“ධිරත්ථු තං යසලාහං, ධනලාහඤ්ච බ්‍රාහ්මණ;
යා චුත්ති විනිපාතෙන, අධම්මවරණෙන වා.

111.

“අපි වෙ පත්තමාදාය, අනගාරො පරිබ්බජෙ;
එසාව ජීවිකා සෙය්‍යා, යා වාධම්මෙන එසනා”ති. —
ගාලාද්වයමාහ;

තත්ථ යා චුත්තීති යා ජීවිතචුත්ති. විනිපාතෙනාති අත්තනො
විනිපාතෙන. අධම්මවරණෙනාති අධම්මකිරියාය විසමකිරියාය
වධබන්ධනගරහාදීහි අත්තනං විනිපාතෙත්වා අධම්මං වරිත්වා යා චුත්ති,
තඤ්ච යසධනලාහඤ්ච සබ්බං ධිරත්ථු නින්දාමි ගරහාමි, න මෙ
එතෙනත්ථොති අධිප්පායො. පත්තමාදායාති හික්ඛාභාජනං ගහෙත්වා.
අනගාරො පරිබ්බජෙති අගෙහො පබ්බජිතො හුත්වා වරෙය්‍යා, න ච
සප්පුරිසො කායදුච්චරිතාදිවසෙන අධම්මවරියං වරෙය්‍යා. කිංකාරණා? එසාව
ජීවිකා සෙය්‍යා. යා වාධම්මෙන එසනාති, යා එසා අධම්මෙන
ජීවිකපරියෙසනා, තතො එසා පත්තහත්ථස්ස පරකුලෙසු හික්ඛාවරියාව
සෙය්‍යා, සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සුන්දරතරොති දස්සෙති.

එවං මාණවො පබ්බජ්ජාය ගුණං වණ්ණෙත්වා නික්ඛමිත්වා
ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ධම්මෙන හික්ඛං පරියෙසන්තො අභිඤ්ඤා ච
සමාපත්තියො ච නිබ්බත්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා
මාණවො ලාහගරහී හික්ඛු අහොසි, ආවරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ලාහගරහජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[288] 8. මච්ඡුද්දානජාතකවණ්ණනා

අග්ගන්ති මච්ඡාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුට්වාණිජං
ආරබ්භ කට්ඨෙසි. චත්ථු හෙට්ඨා කට්ඨිතමෙව.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො
කුටුම්භිකකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤාතං පත්තො කුටුම්භං සණ්ඨපෙසි.
කනිට්ඨභාතාපිස්ස අත්ථී, තෙසං අපරභාගෙ පිතා කාලකතො. තෙ එකදිවසං
“පිතු සත්තකං වොහාරං සාධෙස්සාමා”ති එකං ගාමං ගන්ත්වා
කභාපණසහස්සං ලභිත්වා ආගච්ඡන්තා නදීතිත්ථෙ නාවං පටිමානෙන්නා
පුට්ඨත්තං භුඤ්ජිංසු. බොධිසත්තො අතිරෙකහත්තං ගඬිගාය මච්ඡානං දත්වා
නදීදෙවතාය පත්තිං අදාසි. දෙවතා පත්තිං අනුමොදිත්වායෙව දිබ්බෙන
යසෙන වඩ්ඪිත්වා අත්තනො යසවුඩ්ඪි. ආවජ්ජමානා තං කාරණං අඤ්ඤාසි.
බොධිසත්තොපි වාලිකායං උත්තරාසඬිගං පත්ථරිත්වා නිපන්තො නිද්දං

ඔක්කම්, කනිට්ඨභාතා පනස්ස ථොකං වොරපකතිකො. සො තෙ කභාපණෙ බොධිසත්තස්ස අදත්වා සයමෙව ගණ්හිතුකාමනාය කභාපණභණ්ඩිකසදිසං එකං සක්ඛරභණ්ඩිකං කත්වා ද්වෙපි භණ්ඩිකා එකතොව යපෙසි. තෙසං නාවං අභිරුහිත්වා ගඬිගාමජ්ඣගතානං කනිට්ඨො නාවං බොහෙත්වා “සක්ඛරභණ්ඩිකං උදකෙ බිපිස්සාමි”ති සහස්සභණ්ඩිකං බිපිත්වා “භාතික, සහස්සභණ්ඩිකා උදකෙ පතිතා, කින්ති කරොමා”ති ආහ. “උදකෙ පතිතාය කිං කරිස්සාම, මා චින්තයි”ති. නදීදෙවතා චින්තෙසි – “අහං ඉමිනා දින්තපත්තිං අනුමොදිත්වා දිබ්බයසෙන වඩ්ඪිත්වා එතස්ස සන්තකං රක්ඛිස්සාමි”ති අත්තනො ආනුභාවෙන තං භණ්ඩිකං එකං මහාමච්ඡං ගිලාපෙත්වා සයං ආරක්ඛං ගණ්හි. සොපි වොරො ගෙහං ගන්ත්වා “භාතා මෙ වඤ්චිතො”ති භණ්ඩිකං මොචෙන්තො සක්ඛරා පස්සිත්වා හදයෙන සුස්සන්තෙන මඤ්චස්ස අට්ඨං උපගුහිත්වා නිපජ්ජි.

තදා කෙවට්ඨා මච්ඡගහණත්ථාය ජාලං බිපිංසු. සො මච්ඡො දෙවතානුභාවෙන ජාලං පාවිසි. කෙවට්ඨා තං ගහෙත්වා වික්කිණිතුං නගරං පට්ටියා. මනුස්සා මහාමච්ඡං දිස්වා මූලං පුච්ඡන්ති. කෙවට්ඨා “කභාපණසහස්සඤ්ච සත්ත ව මාසකෙ දත්වා ගණ්හං”ති වදන්ති. මනුස්සා “සහස්සග්ගනකමච්ඡොපි නො දිට්ඨො”ති පරිභාසං කරොන්ති. කෙවට්ඨා මච්ඡං ගහෙත්වා බොධිසත්තස්ස සරද්ධාරං ගන්ත්වා “ඉමං මච්ඡං ගණ්හං”ති ආහංසු. “කිමස්ස මූල”න්ති? “සත්ත මාසකෙ දත්වා ගණ්හං”ති. “අඤ්ඤෙසං දදමානා කථං දෙවා”ති? “අඤ්ඤෙසං සහස්සෙන ව සත්තහි ව මාසකෙහි දෙම, තුම්හෙ පන සත්ත මාසකෙ දත්වා ගණ්හං”ති. සො තෙසං සත්ත මාසකෙ දත්වා මච්ඡං හරියාය පෙසෙසි. සා මච්ඡස්ස කුච්ඡිං ඵාලයමානා සහස්සභණ්ඩිකං දිස්වා බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසි. බොධිසත්තො තං ඔලොකෙත්වා අත්තනො ලඤ්ඡං දිස්වා සකසන්තකභාවං ඤත්වා “ඉදානි ඉමෙ කෙවට්ඨා ඉමං මච්ඡං අඤ්ඤෙසං දදමානා සහස්සෙන වෙව සත්තහි ව මාසකෙහි දෙත්ති, අම්හෙ පන පත්වා සහස්සස්ස අම්භාකං සන්තකත්තා සත්තෙව මාසකෙ ගහෙත්වා අදංසු, ඉදං අන්තරං අජානන්තං න සක්කා කඤ්චි සද්දභාපෙතු”න්ති චින්තෙත්වා පයමං ගාථමාහ –

112.

“අග්ගන්ති මච්ඡා අධිකං සහස්සං, න සො අත්ථි යො ඉමං සද්දගෙය්‍යා;
මය්හඤ්ච අස්සු ඉධ සත්ත මාසා, අහමිපි තං මච්ඡුද්දානං කිණෙය්‍යා”න්ති.

තත්ථ අධිකන්ති අඤ්ඤෙහි පුච්ඡිතා කෙවට්ඨා “සත්තමාසාධිකං සහස්සං අග්ගන්ති”ති වදන්ති. න සො අත්ථි යො ඉමං සද්දගෙය්‍යාති සො පුරිසො න අත්ථි, යො ඉමං කාරණං පච්චක්ඛතො අජානන්තො මම

වචනෙන සද්දහෙය්‍ය, එත්තකං වා මච්ඡා අග්ගන්තිති යො ඉමං සද්දහෙය්‍ය, සො නත්ථි, තස්මායෙව තෙ අඤ්ඤෙහි න ගහිතාතිපි අත්ථො. මය්හඤ්ච අස්සුති මය්හං පන සත්ත මාසකා අහෙසුං. මච්ඡුද්දානන්ති මච්ඡවග්ගං. තෙන හි මච්ඡෙන සද්ධිං අඤ්ඤෙපි මච්ඡා එකතො ඛද්ධා තං සකලමිපි මච්ඡුද්දානං සන්ධායෙනං වුත්තං. කිණෙය්‍යන්ති කිණිං, සත්තෙව මාසකෙ දත්වා එත්තකං මච්ඡවග්ගං ගණ්හින්ති අත්ථො.

එවඤ්ච පන වත්වා ඉදං චිත්තෙසි – “කිං නු බො නිස්සාය මයා එතෙ කහාපණා ලද්ධා”ති? තස්මිං බණෙන නදීදෙවතා ආකාසෙ දිස්සමානරූපෙන යත්වා “අහං, ගඬගාදෙවතා, තයා මච්ඡානං අතිරෙකහත්තං දත්වා මය්හං පත්ති දින්නා, තෙනාහං තව සත්තකං රක්ඛන්ති ආගතා”ති දීප්‍යමානා ගාථමාහ –

113.

“මච්ඡානං භොජනං දත්වා, මම දක්ඛිණමාදිසි;
තං දක්ඛිණං සරන්තියා, කතං අපචිතිං තයා”ති.

තත්ථ දක්ඛිණන්ති ඉමස්මිං යානෙ පත්තිදානං දක්ඛිණා නාම. සරන්තියා කතං අපචිතිං තයාති තං තයා මය්හං කතං අපචිතිං සරන්තියා මයා ඉදං තව ධනං රක්ඛිතන්ති අත්ථො.

ඉදං වත්වා ච පන සා දෙවතා තස්ස කනිට්ඨෙයන කතකුටකම්මං සබ්බං කට්ඨන්වා “එසො ඉදානි හදයෙන සුස්සන්තෙන නිපන්නො, දුට්ඨචිත්තස්ස වුඩ්ඪි නාම නත්ථි, අහං පන ‘තව සත්තකං මා නස්සි’ති ධනං තෙ ආහරිත්වා අදාසිං, ඉදං කනිට්ඨවොරස්ස අදත්වා සබ්බං ත්වඤ්ඤෙව ගණ්හා”ති වත්වා තතියං ගාථමාහ –

114.

“පදුට්ඨචිත්තස්ස න එාති භොති, න වාපි තං දෙවතා පූජයන්ති;
යො භාතරං පෙත්තිකං සාපතෙය්‍යං, අවඤ්චයි
දුක්කටකම්මකාරි”ති.

තත්ථ න එාති භොතිති එවරූපස්ස පුග්ගලස්ස ඉධලොකෙ වා පරලොකෙ වා වුඩ්ඪි නාම න භොති. න වාපි තත්ති තං පුග්ගලං තස්ස සත්තකං රක්ඛමානා දෙවතා න පූජයන්ති.

ඉති දෙවතා මිත්තදුබ්භිවොරස්ස කහාපණෙ අදාතුකාමා එවමාහ. බොධිසත්තො පන “න සක්කා එවං කාතු”න්ති තස්සපි පඤ්ච කහාපණසතානි පෙසෙසියෙව.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ වාණිජො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා කනිට්ඨභාතා ඉදානි කුටවාණිජො, ජෙට්ඨභාතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මව්පුද්දානජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[289] 9. නානාජන්දජාතකවණ්ණනා

නානාජන්දා, මහාරාජානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ආයස්මතො ආනන්දස්ස අට්ඨවරලාභං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු එකාදසකනිපාතෙ පුණ්ණජාතකෙ (ජා. 1.11.13 ආදයො) ආවිභවිස්සති.

අතීතෙ පන බොධිසත්තො බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගහෙත්වා පිතු අච්චයෙන රජ්ජං පාපුණි. තස්ස ධානතො අපනීතො පිතු පුරොහිතො අත්ථි. සො දුග්ගතො හුත්වා එකස්මිං ජරගෙහෙ වසති. අටෙකදිවසං බොධිසත්තො අඤ්ඤාතකවෙසෙන රත්තිභාගෙ නගරං පරිග්ගණන්තො විවරති. තමෙනං කතකම්මවොරා එකස්මිං සුරාපානෙ සුරං පිචිත්වා අපරමපි සටෙනාදාය අත්තතො ගෙහං ගච්ඡන්තා අන්තරවීරියං දිස්වා “අරෙ කොසි ත්ව”න්ති වත්වා පහරිත්වා උත්තරිසාටකං ගහෙත්වා සටං උක්ඛිපාපෙත්වා තාසෙන්තා ගච්ඡංසු. සොපි බො බ්‍රාහ්මණො තස්මිං බණ නික්ඛමිත්වා අන්තරවීරියං ධීතො නක්ඛත්තං ඔලොකෙන්තො රඤ්ඤො අමිත්තානං හත්ථගතභාවං ඤත්වා බ්‍රාහ්මණං ආමන්තෙසි. සා “කිං, අය්‍යා”ති වත්වා වෙගෙන තස්ස සන්තිකං ආගතා. අථ නං සො ආහ – “හොති අම්භාකං රාජා අමිත්තානං වසං ගතො”ති. “අය්‍ය, කිං තෙ රඤ්ඤො සන්තිකෙ පවත්තියා, බ්‍රාහ්මණො ජානිස්සන්ති”ති.

රාජා බ්‍රාහ්මණස්ස සද්දං සුත්වා ථොකං ගන්ත්වා ධුත්තෙ ආහ – “දුග්ගතොමිහි, සාමී, උත්තරාසඬගං ගහෙත්වා විස්සජ්ජෙට්ඨ ම”න්ති. තෙ පුනප්පුනං කටෙන්නං කාරුඤ්ඤෙන විස්සජ්ජෙට්ඨං. සො තෙසං වසනගෙහං සල්ලක්ඛෙත්වා නිවත්ති. අථ පොරාණකපුරොහිතො බ්‍රාහ්මණොපි “හොති, අම්භාකං රාජා අමිත්තහත්ථතො මුත්තො”ති ආහ. රාජා තම්පි සුත්වා තම්පි ගෙහං සල්ලක්ඛෙත්වා පාසාදං අභිරුහි. සො විභාතාය රත්තියා බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙත්වා “කිං ආවරියා රත්තිං නක්ඛත්තං ඔලොකයිත්වා”ති පුච්ඡි. “ආම, දෙවා”ති. “කිං සොහන”න්ති? “සොහනං, දෙවා”ති. “කොචි ගාහො නත්ථි”ති. “නත්ථි, දෙවා”ති. රාජා “අසුකගෙහතො බ්‍රාහ්මණං පක්කොසථා”ති පොරාණකපුරොහිතං පක්කොසාපෙත්වා “කිං, ආවරිය, රත්තිං තෙ නක්ඛත්තං දිට්ඨ”න්ති පුච්ඡි. “ආම, දෙවා”ති. “අත්ථි කොචි ගාහො”ති. “ආම, මහාරාජ, අජ්ජ රත්තිං තුම්හෙ අමිත්තවසං ගන්ත්වා මුහුත්තෙනෙව මුත්තා”ති. රාජා “නක්ඛත්තජානනකෙන නාම එවරුපෙන

භවිතබ්බ”න්ති සෙසබ්‍රාහ්මණො නික්කඨ්ඨාපෙත්වා “බ්‍රාහ්මණ, පසන්තොස්මි තෙ, වරං ත්වං ගණ්භා”ති ආහ. “මහාරාජ, පුත්තදාරොන සද්ධිං මන්තෙත්වා ගණ්භිස්සාමි”ති. “ගච්ඡ මන්තෙත්වා එහි”ති.

සො ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණිඤ්ච පුත්තඤ්ච සුණිසඤ්ච දාසිඤ්ච පක්කොසිත්වා “රාජා මෙ වරං දදාති, කිං ගණ්භාමා”ති ප්‍රච්ඡි. බ්‍රාහ්මණි “මය්හං ධෙනුසතං ආනෙහි”ති ආහ, පුත්තො ඡත්තමාණොවො නාම “මය්හං කුමුදවණ්ණෙහි චතුහි සිත්ඨවෙහි යුත්තං ආජඤ්ඤරථ”න්ති, සුණිසා “මය්හං මණිකුණ්ඩලං ආදිං කත්වා සබ්බාලඨිකාර”න්ති, පුණ්ණා නාම දාසී “මය්හං උදුක්ඛලමුසලඤ්චෙව සුජ්ජඤ්චා”ති. බ්‍රාහ්මණො පන ගාමවරං ගහෙතුකාමො රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං, බ්‍රාහ්මණ, ප්‍රච්ඡිතො තෙ පුත්තදාරො”ති ප්‍රට්ඨො “ආම, දෙව, ප්‍රච්ඡිතො, අනෙකච්ඡන්දො”ති චත්වා පයිමං ගාථාද්වයමාහ –

115.

“නානාජන්දා මහාරාජ, එකාගාරෙ වසාමසෙ;
අහං ගාමවරං ඉච්ඡෙ, බ්‍රාහ්මණි ව ගවං සතං.

116.

“පුත්තො ව ආජඤ්ඤරථං, කඤ්ඤා ව මණිකුණ්ඩලං;
යා වෙසා පුණ්ණිකා ජමිමි, උදුක්ඛලංභිකඨ්ඨති”ති.

තත්ථ ඉච්ඡෙති ඉච්ඡාමි. ගවං සතන්ති ධෙනුතං ගුන්තං සතං. කඤ්ඤාති සුණිසා. යා වෙසාති යා එසා අම්භාකං සරෙ පුණ්ණිකා නාම දාසී, සා ජමිමි ලාමිකා සුජ්ජමුසලෙහි සද්ධිං උදුක්ඛලං අභිකඨ්ඨති ඉච්ඡතිති.

රාජා “සබ්බෙසං ඉච්ඡිතිච්ඡිතං දෙථා”ති ආණාපෙත්තො –

117.

“බ්‍රාහ්මණස්ස ගාමවරං, බ්‍රාහ්මණියා ගවං සතං;
පුත්තස්ස ආජඤ්ඤරථං, කඤ්ඤාය මණිකුණ්ඩලං;
යඤ්චෙතං පුණ්ණිකං ජමිමිං, පටිපාදෙථුදුක්ඛලං”න්ති. – ගාථමාහ;

තත්ථ යඤ්චෙතන්ති යඤ්ච එතං පුණ්ණිකන්ති වදති, තං ජමිමිං උදුක්ඛලං පටිපාදෙථ සම්පට්ච්ඡාපෙථාති.

ඉති රාජා බ්‍රාහ්මණොන පත්ථිතඤ්ච අඤ්ඤඤ්ච මහන්තං යසං දත්වා “ඉතො පට්ඨාය අම්භාකං කත්තබ්බකිච්චෙසු උස්සුක්කං ආපජ්ජා”ති චත්වා බ්‍රාහ්මණං අත්තතො සන්තිකෙ අකාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා බ්‍රාහ්මණො ආනන්දො අහොසි, රාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

නානාඡන්දජාතකවණ්ණනා නවමා.

[290] 10. සීලවීමංසකජාතකවණ්ණනා

සීලං කිරෙව කල්‍යාණන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං සීලවීමංසකබ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු පන පච්චුජ්ජන්තමපි අතීතමපි හෙට්ඨා එකකනිපාතෙ සීලවීමංසකජාතකෙ (ජා. 1.1.86) විත්ථාරිතමෙව. ඉධ පන බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ තස්ස පුරොහිතො සීලසම්පන්නො “අත්තනො සීලං වීමංසිස්සාමී”ති හෙරඤ්ඤිකඵලකතො ද්වෙ දිවසෙ එකෙකං කභාපණං ගණ්හි. අථ නං තතියදිවසෙ “වොරො”ති ගහෙත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං නයිංසු. සො අත්තරාමග්ගෙ අහිතුණ්ඨිකෙ සජ්ජං කීළාපෙන්නෙ අද්දස. අථ නං රාජා දිස්වා “කස්මා ඵවරූපං අකාසී”ති ප්‍රච්ඡි. බ්‍රාහ්මණො “අත්තනො සීලං වීමංසිතුකාමතායා”ති වත්ථා ඉමා ගාථා අවොච -

118.

“සීලං කිරෙව කල්‍යාණං, සීලං ලොකෙ අනුත්තරං;
පස්ස සොරවිසො නාගො, සීලවාති න භඤ්ඤති.

119.

“සොහං සීලං සමාදිස්සං, ලොකෙ අනුමතං සිවං;
අරියචුත්තිසමාවාරො, යෙන චුච්චති සීලවා.

120.

“ඤාතීනඤ්ච පියො හොති, මිත්තෙසු ච විරොචති;
කායස්ස හෙදා සුගතිං, උපපජ්ජති සීලවා”ති.

තත්ථ සීලන්ති ආචාරො. කීරාති අනුස්සවත්ථෙ නිපාතො. කල්‍යාණන්ති සොහනං, “සීලං කිරෙව කල්‍යාණ”න්ති ඵලං පණ්ඨිතා වදන්තීති අත්ථො. පස්සාති අත්තානමෙව වදති. න භඤ්ඤතීති පරමිපි න විහෙයෙති, පරෙහිපි න විහෙයීයති. සමාදිස්සන්ති සමාදියිස්සාමි. අනුමතං සිවන්ති “බෙමං නිබ්භය”න්ති ඵලං පණ්ඨිතෙහි සම්පට්ඨිතං. යෙන චුච්චතීති යෙන සීලෙන සීලවා පුරිසො අරියානං බුද්ධාදීනං පටිපත්තිං සමාවරන්තො “අරියචුත්තිසමාවාරො”ති චුච්චති, තමහං සමාදියිස්සාමිති අත්ථො. විරොචතීති පබ්බතමත්ථකෙ අග්ගික්ඛන්ධො විය විරොචති.

ඵලං බොධිසත්තො තීහි ගාථාහි සීලස්ස වණ්ණං පකාසෙන්නො රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා “මහාරාජ, මම ගෙහෙ පිතු සන්තකං මාතු සන්තකං අත්තනා උජ්ජාදිතං තයා දිත්තඤ්ච බහු ධනං අත්ථී, පරියන්තො

නාම න පඤ්ඤායති, අහං පන සීලං වීමංසන්තො හෙරඤ්ඤිකඵලකතො කභාපණෙ ගණ්හිං. ඉදානි මයා ඉමස්මිං ලොකෙ ජාතිගොත්තකුලපදෙසානං ලාමකභාවො, සීලස්සෙව ච ජෙට්ඨකභාවො ඤාතො, අහං පබ්බජිස්සාමි, පබ්බජ්ජං මෙ අනුජානාහි”ති අනුජානාපෙත්වා රඤ්ඤා පුනස්පුනං යාවියමානොපි නික්ඛම්ම හිමවන්තං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ච සමාපත්තියො ච නිබ්බත්තෙන්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සීලවීමංසකො පුරොහිතො බ්‍රහ්මණො අහමෙව අහොසි”න්ති.

සීලවීමංසකජාතකවණ්ණනා දසමා.

අබ්භන්තරවග්ගො චතුත්ථො.

තස්සුද්දානං –

දුම කංසවරුත්තමඛ්‍යග්ග්හි, මණ්ණො මණ්ණි සාලුකමච්ඡයනො;
අනුසාසනියොපි ච මච්ඡවරො, මණ්ණකුණ්ඩලකෙන කිරෙන දසාති.

5. කුම්භවග්ගො

[291] 1. සුරාසට්ඨානකවණ්ණනා

සබ්බකාමදදං කුම්භන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අනාථපිණ්ඩිකස්ස භාගිනෙය්‍යං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර මාතාපිතුනං සන්තකා චත්තාලීස හිරඤ්ඤකොටියො පානඛ්‍යසනෙන නාසෙත්වා සෙට්ඨිනො සන්තිකං අගමාසි. සොපිස්ස “වොහාරං කරොහි”ති සහස්සං අදාසි, තම්පි නාසෙත්වා පුන අගමාසි. පුනස්ස පඤ්ච සතානි දාපෙසි, තානිපි නාසෙත්වා පුන ආගතස්ස ද්වෙ පුලසාටකෙ දාපෙසි. තෙපි නාසෙත්වා පුන ආගතං ගීවායං ගාභාපෙත්වා නීහරාපෙසි. සො අනාථො හුත්වා පරකුට්ටං නිස්සාය කාලමකාසි, තමෙනං කඩ්ඪිත්වා බහි ඡඩ්ඨෙසුං. අනාථපිණ්ඩිකො විහාරං ගන්ත්වා සබ්බං තං භාගිනෙය්‍යස්ස පවත්තිං තථාගතස්ස ආරොචෙසි. සත්ථා “ත්වං එතං කථං සන්තප්පෙස්සසි, යමහං පුබ්බෙ සබ්බකාමදදං කුම්භං දත්වාපි සන්තප්පෙතුං නාසක්ඛි”න්ති චත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා පිතු අව්චයෙන සෙට්ඨිට්ඨානං ලභි. තස්ස ගෙහෙ භූමිගතමෙව චත්තාලීසකොට්ඨනං අහොසි, පුත්තො පනස්ස එකොයෙව. බොධිසත්තො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා කාලකතො සක්කො දෙවරාජා හුත්වා නිබ්බත්ති. අථස්ස පුත්තො වීරී. ආචරිත්වා මණ්ඩපං කාරෙත්වා මහාජනපරිවුතො නිසීදිත්වා සුරං පාතුං ආරභි. සො ලඛ්ඤනධාවනනච්චගීතාදීනි කරොත්තානං සහස්සං සහස්සං දදමානො

ඉත්ථිසොණ්ඨසුරාසොණ්ඨමංසසොණ්ඨාදිභාවං ආපජ්ජන්වා “ක්ව ගීතං, ක්ව නච්චං, ක්ව වාදිත”න්ති සමජ්ජන්ටිකො පමත්තො හුත්වා ආභිණ්ඩන්තො නචිරස්සෙව චත්තාලීසකොට්ඨනං උපහොගපරිහොගූපකරණානි ච විනාසෙන්වා දුග්ගතො කපණො පිලොතිකං නිවාසෙන්වා විචරි. සක්කො ආවජ්ජෙන්තො තස්ස දුග්ගතභාවං ඤාත්වා පුත්තපෙමෙන ආගන්ත්වා සබ්බකාමදදං කුම්භං දත්වා “තාත, යථා අයං කුම්භො න භිජ්ජති, තථා නං රක්ඛ, ඉමස්මිං තෙ සති ධනස්ස පරිච්ඡේදො නාම න භවිස්සති, අප්පමත්තො හොහී”ති ඔවදිත්වා දෙවිලොකමෙව ගතො. තතො පට්ඨාය සුරං පිචන්තො විචරි. අපේකදිවසං මත්තො තං කුම්භං ආකාසෙ බිපිත්වා සම්පට්ඨිජන්තො එකචාරං විරජ්ඣි, කුම්භො භූමියං පතිත්වා භිජ්ජි. තතො පට්ඨාය පුත දලිද්දො හුත්වා පිලොතිකං නිවාසෙන්වා කපාලභත්ථො භික්ඛං චරන්තො පරකුට්ටං නිස්සාය කාලමකාසි.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා –

121.

“සබ්බකාමදදං කුම්භං, කුටං ලද්ධාන ධුත්තකො;
යාව නං අනුපාලෙති, තාව සො සුබ්බමෙධති.

122.

“යදා මත්තො ච දිත්තො ච, පමාදා කුම්භමබ්භිදා;
තදා නග්ගො ච පොත්ථො ච, පච්ඡා බාලො විහඤ්ඤති.

123.

“එවමෙව යො ධනං ලද්ධා, පමත්තො පරිභුඤ්ජති;
පච්ඡා තප්පති දුම්මෙධො, කුටං භිත්ථාව ධුත්තකො”ති. –

ඉමා අභිසම්බුද්ධගාථා චත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි.

තත්ථ සබ්බකාමදදන්ති සබ්බෙ චත්ථුකාමෙ දාතුං සමත්ථං කුම්භං. කුටන්ති කුම්භවෙච්චනං. යාවාති යත්තකං කාලං. අනුපාලෙතීති යො කොචි එවරූපං ලභිත්වා යාව රක්ඛති, තාව සො සුබ්බමෙධතීති අත්ථො. මත්තො ච දිත්තො වාති සුරාමදෙන මත්තො දප්පෙන දිත්තො. පමාදා කුම්භමබ්භිදාති පමාදෙන කුම්භං භිත්ථි. නග්ගො ච පොත්ථො වාති කදාචි නග්ගො, කදාචි පොත්ථකපිලොතිකාය නිවත්ථත්තා පොත්ථො. එවමෙවාති එවං එව. පමත්තොති පමාදෙන. තප්පතීති සොචති.

“තදා සුරාසට්ඨෙදකො ධුත්තො සෙට්ඨිභාගිනෙයො අහොසි, සක්කො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

සුරාසට්ඨානකවණ්ණනා පටිමා.

[292] 2. සුපත්තජාතකවණ්ණනා

බාරාණසීයං, මහාරාජාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො බිම්බාදෙවියා සාරිපුත්තත්ථෙරොන දිත්තං රොහිතමච්ඡරසං නවසජ්ජිමිස්සකං සාලිහත්තං ආරබ්භ කථෙසී. වත්ථු හෙට්ඨා කථිතඅබ්භන්තරජාතකෙ (ජා. 1.3.91-93) වත්ථුසදිසමෙව. තදාපි හි ථෙරියා උදරවාතො කුප්පි, රාහුලහද්දො ථෙරස්ස ආචික්ඛි. ථෙරො තං ආසනසාලායං නිසීදාපෙත්වා කොසලරඤ්ඤො නිවෙසනං ගන්ත්වා රොහිතමච්ඡරසං නවසජ්ජිමිස්සකං සාලිහත්තං ආහරිත්වා තස්ස අදාසී. සො ආහරිත්වා මාතු ථෙරියා අදාසී, තස්සා භුත්තමත්තාය උදරවාතො පටිජ්ජස්සමිහි. රාජා පුරිසෙ පෙසෙත්වා පරිග්ගණ්භාපෙත්වා තතො පට්ඨාය ථෙරියා තථාරූපං භත්තං අදාසී. අථෙකදිවසං හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං - “ආවුසො ධම්මසෙනාපති, ථෙරිං එවරූපෙන නාම භොජනෙන සන්තජ්ජෙසී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව සාරිපුත්තො රාහුලමාතාය පත්ථිතං දෙනි, පුබ්බෙපි අදාසීයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසීයං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො කාකයොනියං නිබ්බත්තිත්වා වයජ්ජත්තො අසීනියා කාකසහස්සානං ජෙට්ඨකො සුපත්තො නාම කාකරාජා අහොසී, අග්ගමහෙසී පනස්ස සුඵස්සා නාම කාකී අහොසී, සෙනාපති සුමුබො නාම. සො අසීනියා කාකසහස්සෙහි පරිවුතො බාරාණසී. උපනිස්සාය වසී. සො එකදිවසං සුඵස්සං ආදාය ගොවරං පරියෙසන්තො බාරාණසිරඤ්ඤො මහානසමත්ථකෙන අගමාසී. සුදො රඤ්ඤො නානාමච්ඡමංසවිකතිපරිවාරං භොජනං සම්පාදෙත්වා ථොකං භාජනානි විවරිත්වා උසුමං පලාපෙත්තො අට්ඨාසී. සුඵස්සා මච්ඡමංසගන්ධං සාගිත්වා රාජභොජනං භුඤ්ජිතුකාමා හුත්වා තං දිවසං අකථෙත්වා දුතියදිවසෙ “එහි, හද්දෙ, ගොවරාය ගමිස්සාමා”ති වුත්තා “තුම්හෙ ගච්ඡථ, මය්හං එකො දොහළො අත්ථි”ති වත්වා “කිදිසො දොහළො”ති වුත්තෙ “බාරාණසිරඤ්ඤො භොජනං භුඤ්ජිතුකාමාමිහි, න බො පන සක්කා මයා තං ලද්ධුං, තස්මා ජීවිතං පරිච්චජ්ජාමි, දෙවා”ති ආහ. බොධිසත්තො වින්තයමානො නිසීදි. සුමුබො ආගන්ත්වා “කිං, මහාරාජ, අනත්තමනොසී”ති පුච්ඡි, රාජා තමත්ථං ආරොචෙසී. සෙනාපති “මා වින්තයි, මහාරාජා”ති තෙ උහොපි අස්සාසෙත්වා “අජ්ජ තුම්හෙ ඉධෙව හොථ, මයං භත්තං ආහරිස්සාමා”ති වත්වා පක්කාමි.

සො කාකෙ සන්තිපාතෙත්වා තං කාරණං කථෙත්වා “එථ භත්තං ආහරිස්සාමා”ති කාකෙහි සද්ධිං බාරාණසී. පවිසිත්වා මහානසස්ස අවිදුරෙ

කාකෙ වග්ගෙ වග්ගෙ කත්වා තස්මිං තස්මිං යානෙ ආරක්ඛත්වාය යපෙත්වා සයං අට්ඨහි කාකයොධෙහි සද්ධිං මහානසජ්ඣෙන නිසීදි රඤ්ඤො භත්තභරණකාලං ඔලොකයමානො. තෙ ච කාකෙ ආහ – “අහං රඤ්ඤො භත්තෙ හරියමානෙ භාජනානි පානෙස්සාමි, භාජනෙසු පනිතෙසු මය්හං ජීවිතං නත්ථි, තුම්හෙසු චත්තාරො ජනා මුඛපුරං භත්තං, චත්තාරො මච්ඡමංසං ගහෙත්වා නෙත්වා සුපත්තං සපජාපතිකං කාකරාජානං භොජෙථ, ‘කහං සෙනාපතී’ති චුත්තෙ ‘පච්ඡතො ඵහිතී’ති වදෙය්‍යාථා”ති. අථ සුදො රඤ්ඤො භොජනවිකතිං සම්පාදෙත්වා කාජෙන ගහෙත්වා රාජකුලං පායාසි. තස්ස රාජඬගණං ගතකාලෙ කාකසෙනාපතී කාකානං සඤ්ඤං දත්වා සයං උජ්ජතිත්වා භත්තභාරකස්ස උරෙ නිසීදිත්වා නඬපඤ්ජරෙන පහරිත්වා කණයග්ගසදිසෙන තුණ්ඬෙන නාසග්ගමස්ස අභිභත්ත්වා උට්ඨාය ද්විතී පක්ඛෙහි මුඛමස්ස පිදහි. රාජා මහාතලෙ වඩ්ඤමත්තො මහාවාතපානෙන ඔලොකෙත්වා තං කාකස්ස කිරියං දිස්වා භත්තභාරකස්ස සද්දං දත්වා “භො භත්තකාරක, භාජනානි ඡඩ්ඬෙත්වා කාකමෙව ගණ්භා”ති ආහ. සො භාජනානි ඡඩ්ඬෙත්වා කාකං දළ්භං ගණ්භි. රාජාපි නං “ඉතො ඵහි”ති ආහ.

තස්මිං ඛණෙ කාකා ආගන්ත්වා අත්තනො පහොනකං භුඤ්ජිත්වා සෙසං චුත්තනියාමෙනෙව ගහෙත්වා අගමිංසු. තතො සෙසා ආගන්ත්වා සෙසං භුඤ්ජිංසු. තෙපි අට්ඨ ජනා ගන්ත්වා රාජානං සපජාපතිකං භොජෙසුං, සුඵස්සාය දොහළො වූපසමි. භත්තභාරකො කාකං රඤ්ඤො උපනෙසි. අථ නං රාජා පුච්ඡී – “භො කාක, ත්වං මමඤ්ච න ලජ්ජී, භත්තභාරකස්ස ච නාසං ඛණ්ඬෙසි, භත්තභාජනානි ච හින්දි, අත්තනො ච ජීවිතං න රක්ඛි, කස්මා ඵවරූපං කම්මමකාසී”ති? කාකො “මහාරාජ, අම්භාකං රාජා බාරාණසිං උපනිස්සාය වසති, අහමස්ස සෙනාපතී, තස්ස සුඵස්සා නාම හරියා දොහළුනී තුම්භාකං භොජනං භුඤ්ජිතුකාමා, රාජා තස්සා දොහළු මය්හං ආවික්ඛි. අහං තත්ථෙව මම ජීවිතං පරිච්චජිත්වා ආගතො, ඉදානි මෙ තස්සා භොජනං පෙසිතං, මය්හං මනොරථො මත්ථකං පත්තො, ඉමිනා කාරණෙන මයා ඵවරූපං කම්මං කත”න්ති දීපෙත්තො ඉමා ගාථා ආහ.

124.

“බාරාණසාං මහාරාජ, කාකරාජා නිවාසකො;
අසීනියා සහස්සෙහි, සුපත්තො පරිවාරිතො.

125.

“තස්ස දොහළුනී හරියා, සුඵස්සා භක්ඛිතුම්ච්ඡති;
රඤ්ඤො මහානසෙ පක්කං, පච්චග්ගං රාජභොජනං.

126.

“තෙසාහං පහිතො දුතො, රඤ්ඤො වම්හි ඉධාගතො;

භත්තු අපචිතිං කුමමි, නාසායමකරං වණ්ණං”න්ති.

තත්ථ බාරාණසාන්ති බාරාණසියං. නිවාසකොති නිබද්ධවසනකො. පක්කන්ති නානප්පකාරෙන සම්පාදිතං. කෙච්ඡි “සිද්ධ”න්ති සප්ඤ්ඤායන්ති. පච්චග්ගන්ති අබ්භුණ්හං අපාරිවාසිකං, මච්ඡමංසවිකතිසු වා පච්චෙකං මහග්ගං එත්ථාති පච්චග්ගං. තෙසාහං පභිතො දුතො, රඤ්ඤො වම්භි ඉධාගතොති තෙසං උභින්නම්පි අහං දුතො ආණත්තිකරො රඤ්ඤො ව අම්භි පභිතො, තස්මා ඉධ ආගතොති අත්ථො. භත්තු අපචිතිං කුමමිති ස්වාහං එවං ආගතො අත්තතො භත්තු අපචිතිං සක්කාරසම්මානං කරොමි. නාසායමකරං වණ්ණන්ති, මහාරාජ, ඉමිනා කාරණෙන තුම්භෙ ව අත්තතො ව ජීවිතං. අගණෙත්වා භත්තභාජනං පාතාපෙතුං භත්තභාරකස්ස නාසාය මුඛතුණ්ඩකෙන වණ්ණං අකාසිං, මයා අත්තතො රඤ්ඤො අපචිති කතා, ඉදාති තුම්භෙ යං ඉච්ඡාමි, තං දණ්ඩං කරොමාමි.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා “මයං තාව මනුස්සභූතානං මහත්තං යසං දත්වා අම්භාකං සුභජ්ජෙ කාතුං න සක්කොම, ගාමාදීනි දදමානාපි අම්භාකං ජීවිතදායකං න ලභාම, අයං කාකො සමානො අත්තතො රඤ්ඤො ජීවිතං පරිච්චජති, අතිවිය සප්පුරිසො මධුරස්සරො ධම්මකථිකො”ති ගුණෙසු පසිදිත්වා තං සෙනච්ඡත්තෙන පුජෙසි. සො අත්තතා ලද්ධෙන සෙනච්ඡත්තෙන රාජානමෙව පුජෙත්වා බොධිසත්තස්ස ගුණෙ කථෙසි. රාජා නං පක්කොසාපෙත්වා ධම්මං සුත්වා උභින්නම්පි තෙසං අත්තතො භොජනනියාමෙන භත්තං පට්ඨපෙසි, සෙසකාකානං දෙවසිකං එකං තණ්ඩුලම්බණං පවාපෙසි, සයඤ්ච බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා සබ්බසත්තානං අහයං දත්වා පඤ්ච සිලානි රක්ඛි. සුපත්තකාකොවාදො පන සත්ත වස්සසතානි පවත්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, සුමුඛො සෙනාපති සාරිපුත්තො, සුචස්සා රාහුලොකා, සුපත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සුපත්තජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[293] 3. කායනිබ්බන්දජාතකවණ්ණනා

චුට්ඨස්ස මෙනි ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං පුරිසං ආරබ්භ කථෙසි. සාවත්ථියං කිරෙකො පුරිසො පණ්ඩුරොගෙන අට්ටිතො වෙජ්ජෙහි පටික්ඛිත්තො. පුත්තදාරොපිස්ස “කො ඉමං පටිජග්ගිතුං සක්කොති”ති වින්තෙසි. තස්ස එතදහොසි – “ස්වාහං ඉමම්භා රොගා චුට්ඨගිස්සාමි, පබ්බජ්ජාමි”ති. සො කතිපාගෙනෙව කිඤ්චි සප්පායං ලභිත්වා අරොගො හුත්වා ජෙතවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාචි. සො සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජ්ජඤ්ච උපසම්පදඤ්ච ලභිත්වා නවිරස්සෙව

අරහත්තං පාපුණි. අටෙකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, අසුකො නාම පණ්ඩුරොගී ‘ඉමම්භා රොගා වුට්ඨිතො පබ්බජිස්සාමි’ති වින්තෙත්වා පබ්බජිතො වෙව අරහත්තඤ්ච පත්තො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති. පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානි අයමෙව; පුබ්බෙ පණ්ඩිතාපි එවං වත්වා රොගා වුට්ඨාය පබ්බජිත්වා අත්තනො වුඩ්ඪිමකංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බ්‍රහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා වසත්තො පණ්ඩුරොගී අහොසි. වෙජ්ජාපි පටිජග්ගිතුං නාසක්ඛිංසු, පුත්තදාරොපිස්ස විජ්ජට්ඨාරී අහොසි. සො “ඉමම්භා රොගා වුට්ඨිතො පබ්බජිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා කිඤ්චිදෙව සප්පායං ලභිත්වා අරොගො හුත්වා හිමවත්තං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තිංයො ව උප්පාදෙත්වා ඤානසුබ්බෙත විහරත්තො “එත්තකං කාලං එවරූපං සුඛං නාම නාලත්ථ”න්ති උදානං උදානෙත්තො ඉමා ගාථා ආහ –

127.

“චුට්ඨස්ස මෙ අඤ්ඤතරෙත බ්‍යාධිනා, රොගෙන බාළ්භං දුබ්බස්ස රුජ්ජතො;
පරිසුස්සති ඛිජ්ජමිදං කලෙවරං, පුජ්ථං යථා පංසුති ආතපෙ කතං.

128.

“අජඤ්ඤං ජඤ්ඤසඬ්ඛාතං, අසුචිං සුචිසම්මතං;
නානාකුණපපරිපූරං, ජඤ්ඤරූපං අපස්සතො.

129.

“ධිරත්ථුමං ආතුරං පුතිකායං, ජෙගුච්ඡියං අස්සුචිං බ්‍යාධිධම්මං;
යත්ථජ්ජමත්තා අධිමුච්ඡිතා පජා, භාපෙන්නි මග්ගං සුගතූපපත්තියා”ති.

තත්ථ අඤ්ඤතරෙතානි අට්ඨනවුතියා රොගෙසු එකෙන පණ්ඩුරොගබ්‍යාධිනා. රොගෙනානි රුජ්ජනසභාවත්තා එවංලද්ධනාමෙන. රුජ්ජතොති සට්ඨියමානස්ස පිළියමානස්ස. පංසුති ආතපෙ කතන්ති යථා ආතපෙ තත්තවාලිකාය යපිතං සුබ්‍රමපුජ්ථං පරිසුස්සෙය්‍ය, එවං පරිසුස්සතිති අත්ථො.

අජඤ්ඤං ජඤ්ඤසඬ්ඛාතන්ති පටිකුලං අමනාපමෙව බාලානං මනාපන්ති සඬ්ඛං ගතං. නානාකුණපපරිපූරන්ති කෙසාදීහි ද්වත්තිංසාය කුණපෙහි පරිපුණ්ණං. ජඤ්ඤරූපං අපස්සතොති අපස්සන්තස්ස අන්ධබාලපුපුජ්ජනස්ස මනාපං සාධුරූපං පරිභොගසභාවං හුත්වා උපට්ඨාති,

“අක්ඛම්භා අක්ඛගුථකො”ති ආදිනා නයෙන පකාසිතො අසුභසභාවො බාලානං න උපට්ඨාති.

ආතුරන්ති නිව්වගිලානං. අධිමුච්ඡිකාති කිලෙසමුච්ඡාය අතිවිය මුච්ඡිකා. පජාති අන්ධබාලපුට්ඨජනා. භාපෙන්ති මග්ගං සුගතූපපත්තියාති ඉමස්මිං සුතිකායෙ ලග්ගා ලග්ගිතා හුත්වා අපායමග්ගං පුරෙන්නා දෙවමනුස්සහෙදාය සුගතිඋපපත්තියා මග්ගං පරිභාපෙන්ති.

ඉති මහාසත්තො නානජපකාරෙන අසුචිභාවඤ්ච නිව්වාතුරභාවඤ්ච පරිග්ගණ්හන්තො කායෙ නිබ්බින්නිත්වා යාවජීවං චත්තාරො බ්‍රහ්මචිභාරෙ භාවෙන්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහුජනා සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසු. “තදා තාපසො අහමෙව අහොසි”න්ති.

කායනිබ්බින්නදජාතකවණ්ණනා තතියා.

[294] 4. ජම්බුබාදකජාතකවණ්ණනා

කොයං බිත්දුස්සරො වග්ගුති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තකොකාලිකෙ ආරබ්භ කටෙසි. තදා හි දෙවදත්තෙ පරිහීනලාභසක්කාරෙ කොකාලිකො කුලානි උපසඬකම්ත්වා “දෙවදත්තත්තෙරො නාම මහාසම්මතපචේණියා ඔක්කාකරාජවංසෙ ජාතො අසම්භින්නබත්තියවංසෙ වඩ්ඪිතො තිපිටකධරො කුමාරාභී මධුරකටො ධම්මකථිකො, දෙථ කරොථ ථෙරස්සා”ති දෙවදත්තස්ස වණ්ණං භාසති. දෙවදත්තොපි “කොකාලිකො උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලා නික්ඛම්ත්වා පබ්බජිතො බහුස්සුතො ධම්මකථිකො, දෙථ කරොථ කොකාලිකස්සා”ති කොකාලිකස්ස වණ්ණං භාසති. ඉති තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස වණ්ණං භාසිත්වා කුලසරෙසු භුඤ්ජන්තා විවරන්ති. අටෙකදිවසං ධම්මසභායං හික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො දෙවදත්තකොකාලිකා, අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස අභුතගුණකථං කටෙත්වා භුඤ්ජන්තා විවරන්ති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස අභුතගුණකථං කටෙත්වා භුඤ්ජන්ති, පුබ්බෙපෙවං භුඤ්ජිංසුයෙවා”ති චත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අඤ්ඤතරස්මිං ජම්බුවනසණ්ඨෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්ති. තත්‍රෙකො කාකො ජම්බුසාඛාය නිසින්නො ජම්බුපක්කානි බාදති. අටෙකො සිඬගාලො ආගන්ත්වා උද්ධං ඔලොකෙන්නො කාකං දිස්වා “යංනුනාහං ඉමස්ස

අභූතගුණකථං කථෙත්වා ජම්බුනි බාදෙය්‍ය”න්ති තස්ස වණ්ණං කථෙත්තො ඉමං ගාථමාහ —

130.

“කොයං ඛින්දුස්සරො වග්ගු, සරවත්තානමුත්තමො;
අච්චුතො ජම්බුසාබාය, මොරච්ඡාපොව කුජතී”ති.

තත්ථ ඛින්දුස්සරොති ඛින්දුනා අවිසාරෙන පිණ්ඩිතෙන සරෙන සමන්තාගතො. වග්ගුති මධුරසද්දො. අච්චුතොති න චුතො සන්නිසිත්තො. මොරච්ඡාපොව කුජතීති තරුණමොරොව මනාපෙන සද්දෙන “කො නාමෙසො කුජතී”ති වදති.

අථ නං කාකො පටිපසංසත්තො දුතියං ගාථමාහ —

131.

“කුලපුත්තොව ජානාති, කුලපුත්තං පසංසිතුං;
බ්‍යග්ඝච්ඡාපසරීවණ්ණ, භුඤ්ජ සම්ම දදාමි තෙ”ති.

තත්ථ බ්‍යග්ඝච්ඡාපසරීවණ්ණාති ත්වං අම්භාකං බ්‍යග්ඝපොතකසමානවණ්ණොව බායසි, තෙන තං වදාමි අම්භො බ්‍යග්ඝච්ඡාපසරීවණ්ණ. භුඤ්ජ, සම්ම, දදාමි තෙති වයස්ස යාවදත්ථං ජම්බුපක්කාති බාද, අහං තෙ දදාමිති.

ඵවඤ්ච පන වත්වා ජම්බුසාබං වාලෙත්වා ඵලානි පාතෙසි. අථ තස්මිං ජම්බුරුක්කෙ අධිවත්ථා දෙවතා තෙ උභොපි අභූතගුණකථං කථෙත්වා ජම්බුනි බාදත්තෙ දිස්වා තතියං ගාථමාහ —

132.

“විරස්සං වත පස්සාමි, මුසාවාදී සමාගතෙ;
වන්තාදං කුණපාදඤ්ච, අඤ්ඤමඤ්ඤං පසංසකෙ”ති.

තත්ථ වන්තාදන්ති පරෙසං වන්තහත්තබාදකං කාකං. කුණපාදඤ්චාති කුණපබාදකං සිඬිගාලඤ්ච.

ඉමඤ්ච පන ගාථං වත්වා සා දෙවතා හෙරවරුපාරම්මණං දස්සෙත්වා තෙ තතො පලාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා සිඬිගාලො දෙවදත්තො අහොසි, කාකො කොකාලිකො, රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ජම්බුබාදකජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

[295] 5. අන්තජාතකවණ්ණනා

උසහස්සෙව තෙ බන්ධොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො තෙයෙව ද්වෙ ජනෙ ආරබ්භ කට්ඨි. පච්චුප්පන්තවත්ථු පුරිමසදිසමෙව.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං ගාමුපවාලෙ එරණ්ඩරුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්ති. තදා එකස්මිං ගාමකෙ මතං ජරග්ගවං නික්කඩ්ඪිත්වා ගාමද්වාලෙ එරණ්ඩවනෙ ඡඩ්ඛෙසුං. එකො සිඬිගාලො ආගන්ත්වා තස්ස මංසං බාදි. එකො කාකො ආගන්ත්වා එරණ්ඩෙ නිලීනො තං දිස්වා “යංනුනාහං එතස්ස අභූතගුණකථං කට්ඨන්වා මංසං බාදෙය්‍ය”න්ති වින්තෙත්වා පයමං ගාථමාහ —

133.

“උසහස්සෙව තෙ බන්ධො, සිහස්සෙව විජම්භිතං;
මීගරාජ නමො ත්‍යත්ථු, අපි කිඤ්චි ලභාමසෙ”ති.

තත්ථ නමො ත්‍යත්ථුති නමො තෙ අත්ථු.

තං සුත්වා සිඬිගාලො දුතියං ගාථමාහ —

134.

“කුලපුත්තොව ජානාති, කුලපුත්තං පසංසිතුං;
මයුරගීවසඬිකාස, ඉතො පරියාහී වායසා”ති.

තත්ථ ඉතො පරියාහීති එරණ්ඩතො ඔතරිත්වා ඉතො යෙනාහං, තෙනාගන්ත්වා මංසං බාදාති වදති.

තං තෙසං කිරියං දිස්වා රුක්ඛදෙවතා තතියං ගාථමාහ —

135.

“මීගානං සිඬිගාලො අන්තො, පක්ඛීනං පන වායසො;
එරණ්ඩො අන්තො රුක්ඛානං, තයො අන්තා සමාගතා”ති.

තත්ථ අන්තොති හීනො ලාමකො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා සිඬිගාලො දෙවදත්තො අහොසි, කාකො කොකාලිකො, රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අන්තජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[296] 6. සමුද්දජාතකවණ්ණනා

කො නායන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උපනන්දන්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි. සො හි මහග්ගසො මහාතණ්හො අහොසි, සකට්ඨුරෙහි පච්චයෙහිපි සන්තප්පෙතුං න සක්කා. වස්සුපනායිකකාලෙ ද්වීසු තීසු විහාරෙසු වස්සං උපගන්ත්වා එකස්මිං උපාහනෙ ය්‍යෙනි, එකස්මිං කත්තරයට්ඨිං, එකස්මිං උදකතුම්බං. එකස්මිං සයං වසති, ජනපදවිහාරං ගන්ත්වා පණීතපරික්ඛාරෙ භික්ඛු දිස්වා අරියවංසකථං කථෙත්වා තෙසං පංසුකුලානි ගාභාපෙත්වා තෙසං විවරානි ගණ්භාති, මත්තිකාපත්තෙ ගාභාපෙත්වා මනාපමනාපෙ පත්තෙ ටාලකානි ච ගහෙත්වා යානකං පුරෙත්වා ජෙනවනං ආගච්ඡති. අථෙකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, උපනන්දො සක්ඛාපුත්තො මහග්ගසො මහිවිණො අඤ්ඤෙසං පටිපත්තිං කථෙත්වා සමණපරික්ඛාරෙන යානකං පුරෙත්වා ආගච්ඡති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “අයුත්තං, භික්ඛවෙ, උපනන්දෙන කතං පරෙසං අරියවංසකථං කථෙන්නෙන, පය්මතරඤ්ඤි අත්තනා අප්පිච්ඡෙන හුත්වා පච්ඡා පරෙසං අරියවංසං කථෙතුං වට්ටති”ති.

“අත්තානමෙව පය්මං, පතිරුපෙ නිවෙසයෙ;
අථඤ්ඤමනුසාසෙය්‍ය, න කිලිස්සෙය්‍ය පණ්ඩිතො”ති. (ධ. ප. 158)

ඉමං ධම්මපදෙ ගාථං දෙසෙත්වා උපනන්දං ගරහිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව උපනන්දො මහිවිණො, පුබ්බෙ මහාසමුද්දෙපි උදකං රක්ඛිතබ්බං මඤ්ඤී”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො සමුද්දදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්ති. අථෙකො කාකො සමුද්දස්ස උපරිභාගෙ විවරන්තො “සමුද්දෙ උදකං පමාණෙන පිවථ, රක්ඛන්තා පිවථා”ති මච්ඡසඬ්ඝසකුණසඬ්ඝෙ වාරෙන්නො වාරෙන්නො වරති. තං දිස්වා සමුද්දදෙවතා පය්මං ගාථමාහ –

136.

“කො නායං ලොණතොයස්මිං, සමන්තා පරිධාවති;
මච්ඡෙ මකරෙ ව වාරෙති, උභීසු ව විහඤ්ඤති”ති.

තත්ථ කො නායන්ති කො නු අයං.

තං සුත්වා සමුද්දකාකො දුතියං ගාථමාහ –

137.

“අනන්තපායී සකුණො, අතිත්තොති දිසාසුතො;

සමුද්දං පාතුමිච්ඡාමි, සාගරං සරිතංපති”න්ති.

තස්සත්ථො – අහං අනන්තසාගරං පාතුමිච්ඡාමි, තෙනමිහි අනන්තපායී නාම සකුණො මහනියාපි අපුරණියා තණ්හාය සමන්තාගතත්තා අතිත්තොතිපි අහං දිසාසු සුතො විස්සුතො පාකටො, ස්වාහං ඉමං සකලසමුද්දං සුන්දරානං රතනානං ආකරත්තා සාගරෙන වා ඛතත්තා සාගරං සරිතානං පතිහාවෙන සරිතංපතිං පාතුමිච්ඡාමිති.

තං සුත්වා සමුද්දදෙවතා තතියං ගාථමාහ –

138.

“සො අයං භායති වෙව, පුරතෙ ව මහොදධි;
නාස්ස නායති පිතත්තො, අපෙයොසා කිර සාගරො”ති.

තත්ථ සො අයං භායති වෙවාති උදකස්ස ඔසක්කනවෙලාය භායති, නික්ඛමනවෙලාය පුරති. නාස්ස නායතිති අස්ස මහාසමුද්දස්ස සවෙපි නං සකලලොකො පිවෙයා, තථාපි “ඉතො එත්තකං නාම උදකං පිත”න්ති පරියත්තො න පඤ්ඤායති. අපෙයොසා කිරාති එසො කිර සාගරො න සක්කා කෙනපි උදකං බෙපෙත්වා පාතුන්ති.

එවඤ්ච පන වත්වා සා හෙරවරුපාරම්මණං දස්සෙත්වා සමුද්දකාකං පලාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සමුද්දකාකො උපනන්දො අහොසි, දෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සමුද්දජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[297] 7. කාමවිලාපජාතකවණ්ණනා

උච්චෙ සකුණ ඛෙමානාති ඉදං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරත්තො පුරාණදුතිසිකාපලොහනං ආරබ්භ කටෙසි. පච්චුප්පන්තවත්ථු පුප්ඵරත්තජාතකෙ (ජා. 1.1.147) කථිතං, අතීතවත්ථු ඉන්ද්‍රියජාතකෙ (ජා. 1.8.60 ආදයො) ආවිභවිස්සති. තං පන පුරිසං ජීවන්තං සුලෙ උත්තාසෙසුං. සො තත්ථ නිසින්තො ආකාසෙන ගච්ඡන්තං එකං කාකං දිස්වා තාවබරම්පි තං වෙදනං අගණෙත්වා පියහරියාය සාසනං පෙසෙතුං කාකං ආමන්තෙත්තො ඉමා ගාථා ආහ –

139.

“උච්චෙ සකුණ ඛෙමාන, පත්තයාන විහඬිගම;
වජ්ජාසි බො ත්වං වාමුරුං, චිරං බො සා කරිස්සති.

140.

“ඉදං බො සා න ජානාති, අසිං සත්තිඤ්ච ඔඩ්ඨිතං;
සා චණ්ඨි කාහති කොධං, තං මෙ තපති නො ඉදං.

141.

“එස උප්පලසන්නාහො, නික්ඛඤ්චුස්සිසකොහිතං;
කාසිකඤ්ච මුද්ධං චත්ථං, තප්පෙතු ධනිකා පියා”ති.

තත්ථ ඛෙමානාති ගච්ඡමාන චරමාන. පත්තයානාති තමෙවාලපති, තථා විහඬිගමාති. සො හි පත්තෙහි යානං කත්වා ගමනතො පත්තයානො, ආකාසෙ ගමනතො විහඬිගමො. චප්පාසීති චදෙය්‍යාසි. වාමුරුත්ති කදලික්ඛන්ධසමානඋරුං, මම සුලෙ නිසින්නභාවං චදෙය්‍යාසි. චිරං බො සා කර්ස්සතීති සා ඉමං පචත්තිං අජානමානා මම ආගමනං චිරං කර්ස්සති, “චිරං මෙ ගතස්ස පියස්ස න ච ආගච්ඡතී”ති එවං චිත්තෙස්සතීති අත්ථො.

අසිං සත්තිඤ්චාති අසිසමානතාය සත්තිසමානතාය ච සුලමෙව සන්ධාය වදති. තඤ්චි තස්ස උත්තාසනත්ථාය ඔඩ්ඨිතං යපිතං. චණ්ඨිති කොධනා. කාහති කොධන්ති “අතිචිරායතී”ති මයි කොධං කර්ස්සති. තං මෙ තපතීති තං තස්සා කුප්ඤ්ඤානං මං තපති. නො ඉදන්ති ඉධ පන ඉදං සුලං මං න තපතීති දීපෙති.

“එස උප්පලසන්නාහො”තිආදීහි සරෙ උස්සිසකෙ යපිතං අත්තනො භණ්ඩං ආචික්ඛති. තත්ථ උප්පලසන්නාහොති උප්පලො ච සන්නාහො ච උප්පලසන්නාහො, උප්පලසදියො කණයො ච සන්නාහකො වාති අත්ථො. නික්ඛඤ්චාති පඤ්චහි සුවණ්ණෙහි කතං අඬිගුලිමුද්දිකං. කාසිකඤ්ච මුද්ධ චත්ථන්ති මුද්ධං කාසිකසාටකයුගං සන්ධායාහ. එත්තකං කිර තෙන උස්සිසකෙ නික්ඛිත්තං. තප්පෙතු ධනිකා පියාති එතං සබ්බං ගහෙත්වා සා මම පියා ධනත්ථිකා ඉමිනා ධනෙන තප්පෙතු පුරෙතු, සන්තුට්ඨා හොතුති.

එවං සො පරිදෙවමානොව කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතහික්ඛු, සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. “තදා හරියා එතරහි හරියා අහොසි, යෙන පන දෙවපුත්තෙන තං කාරණං දිට්ඨං, සො අහමෙව අහොසි”න්ති.

කාමවිලාපජාතකචණ්ණනා සත්තමා.

[298] 8. උදුම්බරජාතකචණ්ණනා

උදුම්බරා විමෙ පක්කාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං හික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර අඤ්ඤතරස්මිං පච්චන්තගාමකෙ විහාරං

කාරෙත්වා වසති. රමණීයො විහාරො පිට්ඨිපාසාණෙ නිව්ට්ඨො, මන්දං සම්මජ්ජනට්ඨානං උදකථාසුකං, ගොවරගාමො නාතිදුරෙ නාව්වාසන්තෙ, සම්පියායමානා මනුස්සා භික්ඛං දෙත්ති. අටෙකො භික්ඛු වාරිකං වරමානො තං විහාරං පාපුණි. නෙවාසිකො තස්ස ආගන්තුකවත්තං කත්වා පුනදිවසෙ තං ආදාය ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. මනුස්සා පණිතං භික්ඛං දත්වා ස්වාත්තාය නිමන්තයිංසු. ආගන්තුකො කතිපාහං භුඤ්ජිත්වා වින්තෙසි – “එකෙනුපායෙන ඉමං භික්ඛුං වඤ්චෙත්වා නික්කඩ්ඪිත්වා ඉමං විහාරං ගණ්හිස්සාමි”ති. අථ නං ථෙරුපට්ඨානං ආගතං පුච්ඡි – “කිං, ආවුසො, බුද්ධුපට්ඨානං නාකාසි”ති? “හන්තෙ, ඉමං විහාරං පටිජග්ගන්තො නත්ථි, තෙනමිහි න ගතපුබ්බො”ති. “යාව ත්වං බුද්ධුපට්ඨානං ගන්ත්වා ආගච්ඡසි, තාවාහං පටිජග්ගිස්සාමි”ති. “සාධු, හන්තෙ”ති නෙවාසිකො “යාව මමාගමනා ථෙරෙ මා පමජ්ජිත්වා”ති මනුස්සානං වත්වා පක්කාමි.

තතො පට්ඨාය ආගන්තුකො “තස්ස නෙවාසිකස්ස අයඤ්ච අයඤ්ච දොසො”ති තෙ මනුස්සෙ පරිභින්දි. ඉතරොපි සත්ථාරං වන්දිත්වා පුනාගතො, අථස්ස සො සෙනාසනං න අදාසි. සො එකස්මිං යානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ පිණ්ඩාය ගාමං පාවිසි, මනුස්සා සාමිවිමන්තමිපි න කරිංසු. සො විජ්ජපිසාරි භුත්වා පුන ජෙතවනං ගන්ත්වා තං කාරණං භික්ඛුනං ආරොචෙසි. තෙ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, අසුකො කිර භික්ඛු අසුකං භික්ඛුං විහාරා නික්කඩ්ඪිත්වා සයං තත්ථ වසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි සො ඉමං වසනට්ඨානා නික්කඩ්ඪියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤෙ රුක්ඛදෙවතා භුත්වා නිබ්බත්ති. තත්ථ වස්සානෙ සත්තසත්තාහං දෙවො වස්සි. අටෙකො රත්තමුබ්බද්දකමක්කටො එකිස්සා අනොවස්සිකාය පාසාණදරියා වසමානො එකදිවසං දරිද්වාරෙ අතෙමනට්ඨානෙ සුබෙන නිසිදි. තත්ථ එකො කාළමුබ්බමහාමක්කටො තිත්තො සිතෙන පිළියමානො විවරන්තො තං තථානිසිත්තං දිස්වා “උපායෙන නං නිහරිත්වා එත්ථ වසිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා කුච්ඡිං ඔලම්බෙත්වා සුභිතාකාරං දස්සෙත්වා තස්ස පුරතො යත්වා පයමං ගාථමාහ –

142.

“උදුම්බරා විමෙ පක්කා, නිග්‍රොධා ව කපිත්ථනා;
එහි නික්ඛම භුඤ්ජස්සු, කිං ජිසව්ජාය මියාසි”ති.

තත්ථ කපිත්ථනාති පිලක්ඛා. එහි නික්ඛමාති එතෙ උදුම්බරාදයො එලහාරනමිතා, අහමපි බාදිත්වා සුභිතො ආගතොස්මි, ත්වමපි ගච්ඡ භුඤ්ජස්සුති.

සොපි තස්ස වචනං සුත්වා සද්දහිත්වා ඵලානි බාදිතුකාමො නික්ඛමිත්වා තත්ථ තත්ථ විචරිත්වා කිඤ්චි අලහන්තො පුනාගන්ත්වා තං අන්තොපාසාණදරියං පවිසිත්වා නිසින්තං දිස්වා “වඤ්චෙස්සාමි න”න්ති තස්ස පුරතො යත්වා දුතියං ගාථමාහ —

143.

“ඵචං සො සුහිතො හොති, යො වුඬ්ඨමපවායති;
යථාහමජ්ජ සුහිතො, දුමපක්කානි මාසිතො”ති.

තත්ථ දුමපක්කානි මාසිතොති උදුම්බරාදීනි රුක්ඛඵලානි බාදිත්වා අසිතො ධාතො සුහිතො.

තං සුත්වා මහාමක්කටො තතියං ගාථමාහ —

144.

“යං වනෙජො වනෙජස්ස, වඤ්චෙය්‍ය කපිතො කපි;
දහරො කපි සද්ධෙය්‍ය, න හි ජිණ්ණො ජරාකපි”ති.

තස්සත්ථො — යං වනෙ ජාතො කපි වනෙ ජාතස්ස කපිතො වඤ්චනං කරෙය්‍ය, තං තයා සදිසො දහරො වානරො සද්දහෙය්‍ය, මාදිසො පන ජිණ්ණො ජරාකපි මහල්ලකමක්කටො න හි සද්දහෙය්‍ය, සතක්ඛන්තුමපි භණන්තස්ස තුම්භාදිසස්ස න සද්දහති. ඉමස්මිඤ්චි හිමවන්තපදෙසෙ සබ්බං ඵලාඵලං වස්සෙන කිලින්තං පතීතං, පුන තච ඉදං යානං නත්ථී, ගච්ඡාති. සො තතොව පක්කාමි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා බුද්දකමක්කටො නෙවාසිකො අහොසි, කාළමහාමක්කටො ආගන්තුකො, රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

උදුම්බරජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[299] 9. කොමාරපුත්තජාතකවණ්ණනා

පුරෙ තුවන්ති ඉදං සත්ථා පුබ්බාරාමෙ විහරන්තො කෙළිසීලෙ හික්ඛු ආරබ්භ කටෙසි. තෙ කිර හික්ඛු සත්ථරි උපරිපාසාදෙ විහරන්තෙ හෙට්ඨාපාසාදෙ දිට්ඨසුතාදීනි කටෙත්තා කලහඤ්ච පරිභාසඤ්ච කරොන්තා නිසිදිංසු. සත්ථා මහාමොග්ගල්ලානං ආමන්තෙත්වා “ඵතෙ හික්ඛු සංවෙජෙහී”ති ආහ. ථෙරො ආකාසෙ උජ්ජනිත්වා පාදඬ්ගුට්ඨකෙන පාසාදථුපිකං පහරිත්වා යාව උදකපරියන්තා පාසාදං කම්පෙසි. තෙ හික්ඛු මරණභයහීනා නික්ඛමිත්වා බහි අට්ඨංසු. තෙසං සො කෙළිසීලභාවො හික්ඛුසු පාකටො ජාතො. අටෙකදිවසං හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසු — “ආවුසො, ඵකච්චෙ හික්ඛු ඵචරුපෙ නිය්‍යානිකසාසනෙ

පබ්බජිත්වා කෙළිසීලා හුත්වා විවරන්ති, ‘අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා’ති විපස්සනාය කම්මං න කරොන්ති’ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙතෙ කෙළිසීලකායෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො එකස්මිං ගාමකෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති, “කොමාරපුත්තො”ති නං සඤ්ජානිංසු. සො අපරභාගෙ නික්ඛම්ත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා භිමවන්තපදෙසෙ වසී. අප්ඤ්ඤෙ කෙළිසීලා තාපසා භිමවන්තපදෙසෙ අස්සමං මාපෙත්වා වසිංසු, කසිණපරිකම්මමත්තම්පි නෙසං නත්ථී, අරඤ්ඤතො ඵලාඵලානි ආහරිත්වා බාදිත්වා හසමානා නානප්පකාරාය කෙළියා චිතිනාමෙන්නි. තෙසං සන්නිකෙ එකො මක්කටො අත්ථී, සොපි කෙළිසීලකොව මුඛවිකාරාදීනි කරොන්තො තාපසානං නානාවිධං කෙළිං දස්සෙති. තාපසා තත්ථ චිරං වසිත්වා ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථාය මනුස්සපථං අගමංසු. තෙසං ගතකාලතො පට්ඨාය බොධිසත්තො තං ධානං ගන්ත්වා වාසං කප්පෙසි, මක්කටො තෙසං විය තස්සපි කෙළිං දස්සෙසි.

බොධිසත්තො අච්ඡරං පහරිත්වා “සුසික්ඛිතපබ්බජිතානං සන්නිකෙ වසන්තෙන නාම ආචාරසම්පන්නෙන කායාදීහි සුසඤ්ඤතෙන ඤානෙසු යුත්තෙන හවිතුං වට්ටති”ති තස්ස ඔවාදං අදාසි. සො තතො පට්ඨාය සීලවා ආචාරසම්පන්නො අහොසි, බොධිසත්තොපි තතො අඤ්ඤත්ථ අගමාසි. අථ තෙ තාපසා ලොණමිබ්බලං සෙවිත්වා තං ධානං අගමංසු. මක්කටො පුබ්බෙ විය තෙසං කෙළිං න දස්සෙසි. අථ නං තාපසා “පුබ්බෙ, ත්වං ආවුසො, අම්භාකං පුරතො කෙළිං අකාසි, ඉදානි න කරොසි, කිංකාරණා”ති පුච්ඡන්තා පඨමං ගාථමාහංසු –

145.

“පුරෙ තුවං සීලවතං සකාසෙ, ඔක්කන්තිකං කීළසි අස්සමම්භි;
කරොහරෙ මක්කටියානි මක්කට, න තං මයං සීලවතං රමාමා”ති.

තත්ථ සීලවතං සකාසෙති කෙළිසීලානං අම්භාකං සන්නිකෙ. ඔක්කන්තිකන්ති මිගො විය ඔක්කන්තිත්වා කීළසි. කරොහරෙති එත්ථ අරෙති ආලපනං. මක්කටියානීති මුඛමක්කටිකකීළාසඨ්ඨාතානි මුඛවිකාරානි. න තං මයං සීලවතං රමාමාති යං පුබ්බෙ තව කෙළිසීලං කෙළිවතං, තං මයං එතරහි න රමාම, ත්වම්පි නො න රමාපෙසි, කිං නු බො කාරණන්ති.

තං සුත්වා මක්කටො දුතියං ගාථමාහ –

146.

“සුතා හි මය්හං පරමා විසුද්ධි, කොමාරපුත්තස්ස බහුස්සුතස්ස;
මා දානි මං මඤ්ඤි තුවං යථා පුරෙ, කොමාරපුත්තො විහරාමි
ආවුසො”ති.

තත්ථ මය්හන්ති කරණත්ථෙ සම්පදානං. විසුද්ධිති කොමාරවිසුද්ධි.
බහුස්සුතස්සාති බහුතං කසිණපරිකම්මානං අට්ඨන්තඤ්ච සමාපත්තිනං
සුතත්තා චෙව පටිවිද්ධත්තා ච බහුස්සුතස්ස. තුවන්ති තෙසු එකං තාපසං
ආලපන්තො ඉදානි මා මං ත්වං පුරෙ විය සඤ්ජානි, නාහං පුරිමසදිසො,
ආවරියො මෙ ලද්ධොති දීපෙති.

තං සුත්වා තාපසා තතියං ගාථමාහංසු —

147.

“සචෙපි සෙලස්මි වපෙය්‍යා ඛිජං, දෙවො ච වස්සෙ න හි තං
විරුළ්භෙ;
සුතා හි තෙ සා පරමා විසුද්ධි, ආරා තුවං මක්කට්ඨ කොමාරභූමියා”ති.

තස්සත්ථො — සචෙපි පාසාණපිට්ඨෙ පඤ්චවිධං ඛිජං වපෙය්‍යා, දෙවො ච
සම්මා වස්සෙය්‍යා, අබ්බත්තතාය තං න විරුළ්භෙය්‍යා, එවමෙව තයා පරමා
කොමාරවිසුද්ධි සුතා, ත්වං පන තිරච්ඡානගොනිකත්තා ආරා කොමාරභූමියා දුරෙ
ධීතො, න සක්කා තයා කොමාරං නිබ්බත්තෙතූන්ති මක්කට්ඨං ගරහිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා
කෙළිසීලා තාපසා ඉමෙ හික්ඛු අහෙසුං, කොමාරපුත්තො පන අහමෙව
අහොසි”න්ති.

කොමාරපුත්තජාතකවණ්ණනා නවමා.

[300] 10. වකජාතකවණ්ණනා

පරපාණරොධා ජීවත්තොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො
පුරාණසන්ථතං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු විනයෙ (පාරා. 565 ආදයො)
විත්ථාරතො ආගතමෙව. අයං පනෙත්ථ සඨබ්බෙපො — ආයස්මා උපසෙතො
දුචස්සිකො එකචස්සිකෙන සද්ධිවිහාරිකෙන සද්ධිං සත්ථාරං
උපසඬකම්ත්වා සත්ථාරා ගරහිතො වන්දිත්වා පක්කන්තො විපස්සනං
පට්ඨපෙත්වා අරහත්තප්පත්තො අප්පිච්ඡතාදිගුණයුත්තො තෙරස ධුතඬගානි
සමාදාය පරිසම්පි තෙරසධුතඬගධරං කත්වා භගවති තෙමාසං පටිසල්ලිතො
සපරිසො සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා පරිසං නිස්සාය පඨමං ගරහං ලහිත්වා
අධම්මිකාය කතිකාය අනනුවත්තෙන දුතියං සාධුකාරං ලහිත්වා “ඉතො
පට්ඨාය ධුතඬගධරා හික්ඛු යථාසුඛං උපසඬකම්ත්වා මං පස්සන්තු”ති
සත්ථාරා කතානුග්ගහො නික්ඛම්ත්වා හික්ඛුතං තමත්ථං ආරොවෙසි. තතො
පහුති හික්ඛු ධුතඬගධරා හුත්වා සත්ථාරං දස්සනාය උපසඬකම්ත්වා සත්ථරි

පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෙ තත්ථ තත්ථ පංසුකුලානි ඡඩ්ඛෙත්වා අත්තනො පත්තව්වරානෙව ගණ්හිංසු. සත්ථා සම්බහුලෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං සෙනාසනචාරිකං වරන්තො තත්ථ තත්ථ පතිතානි පංසුකුලානි දිස්වා පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා “භික්ඛවෙ, ඉමෙසං නාම භික්ඛුනං ධුතඬ්ගසමාදානං න විරට්ඨිතිකං වකස්ස උපොසථකම්මසදිසං අහොසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සක්කො දෙවරාජා අහොසි. අටෙකො වකො ගඬ්ගාතීරෙ පාසාණපිටියෙ වසති, අථ ගඬ්ගාය මහොදකං ආගන්ත්වා තං පාසාණං පරික්ඛිපි. වකො අභිරුහිත්වා පාසාණපිටියෙ නිපජ්ජී, නෙවස්ස ගොවරො අත්ථී, න ගොවරාය ගමනමග්ගො, උදකම්පි වඬ්ඪිතෙව. සො වින්තෙසි – “මය්හං නෙව ගොවරො අත්ථී, න ගොවරාය ගමනමග්ගො, නික්කම්මස්ස පන නිපජ්ජනතො උපොසථකම්මං වර”න්ති මනසාව උපොසථං අධිට්ඨාය සීලානි සමාදිශිත්වා නිපජ්ජී. තදා සක්කො දෙවරාජා ආවජ්ජමානො තස්ස තං දුබ්බලසමාදානං ඤත්වා “එතං වකං විහෙයෙස්සාමි”ති එළකරුපෙන ආගන්ත්වා තස්ස අවිදුරෙ යත්වා අත්තානං දස්සෙසි. වකො තං දිස්වා “අඤ්ඤස්මිං දිවසෙ උපොසථකම්මං ජානිස්සාමි”ති උට්ඨාය තං ගණ්හිතං පක්ඛන්දි. එළකොපි ඉතො විතො ව පක්ඛන්දිත්වා අත්තානං ගහෙතං නාදාසි. වකො තං ගහෙතං අසක්කොන්තො නිවත්තිත්වා ආගම්ම “උපොසථකම්මං තාව මෙ න භිජ්ජතී”ති තත්ථෙව පුන නිපජ්ජී. සක්කො සක්කත්තභාවෙනෙව ආකාසෙ යත්වා “තාදිසස්ස දුබ්බලජ්ඣාසයස්ස කිං උපොසථකම්මෙන, ත්වං මම සක්කභාවං අජානන්තො එළකමංසං බාදිතුකාමො අහොසි”ති තං විහෙයෙත්වා ගරහිත්වා දෙවලොකමෙව ගතො.

148.

“පරපාණරොධා ජීවන්තො, මංසලොහිතභොජනො;
වකො වතං සමාදාය, උපපජ්ජී උපොසථං.

149.

“තස්ස සක්කො වතඤ්ඤාය, අජරුපෙනුපාගමි;
වීතතපො අජ්ඣස්පත්තො, හඤ්ඡී ලොහිතපො තපං.

150.

“එවමෙව ඉධෙකච්චෙ, සමාදානම්හි දුබ්බලා;
ලහුං කරොන්ති අත්තානං, වකොව අජකාරණා”ති. –

තිස්සොපි අභිසම්බුද්ධගාථාව.

තත්ථ උපපජ්ජි උපොසථන්ති උපොසථවාසං උපගතො. වතඤ්ඤායාති තස්ස දුබ්බලවතං අඤ්ඤාය. චිතතපො අජ්ඣාප්පත්තොති විගතතපො භුත්වා උපගතො, තං බාදිතුං පක්ඛන්දීති අත්ථො. ලොහිතපොති ලොහිතපායී. තපන්ති තං අත්තනො සමාදානතපං හින්දි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සක්කො අහමෙව අහොසි”න්ති.

වකජාතකවණ්ණනා දසමා.

කුම්භවග්ගො පඤ්චමො.

තස්සුද්දානං –

වරකුම්භ සුපත්ත සිරිවිභයනො, සුවිසම්මත ඛන්ද්‍රසරො වුසහො;
සරිතංපති වණ්ඨි ජරාකපිනා, අථ මක්කටියා වකකෙන දසාති.

අථ වග්ගුද්දානං –

සඬිකජ්ජො පදුමො වෙව, උදපානෙන තතියං;
අබ්භන්තරං සට්ඨෙදං, තිකනිපාතමිහිලඬිකතන්ති.

තිකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

(දුතියො භාගො නිට්ඨිතො.)

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්කො.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තාමනී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....